آن است که بر جامه حروف سیاه مانند نقطه شود و چون مبالغه نمایند آن سیاه شود و نقطه نماند
و آن بر دو نوع است معدنی و حیوانی و حیوانی آن برنگ ... بود خاکستری و می‌شود که سیاه
رنگ باشد و طریق شناختن آن امتحان است که مذکور شد و اما معدنی آن زبرجدی
و سیاه رنگ خاکستری رنگ می‌شود فلفل نگین بزرگ مربع بود و امتحان آن است
که چون در میان آب لیمو اندازند ... و بعضی سرکه نیز گویند از حرکت آید و
روانه گردد و هر حرفی در خاصیت بر شکند فایده به آنکه در ابتدای آنکه طفل آبله
بیرون کند هرگاه حنا را با آب ... ترشند و بر پای وی نهند ایمن باشد از آنکه آبله
در چشم وی در آید و این مجربست لغز لمؤلفه العاجب بسم الله الرحمن الرحیم
بعد الحمد لله الملک الاکبر والصلوة علی النبی ... وآله شفعاء یوم المحشر فیقول الاذل الاحقر
احمد بن محمد مهدی بن ابی ذر ... الخلوات رفیق خالیا عن ربقة النفاق
وفی المصنفات شفیق سالکا مسالک الوفاق ... عن ... الملال ...
وجلیب بین الحکام الشرع المبین ... مرور الدهور والایام وودده ...
... الشهور والاعوام ذخیرة نافعة لیوم الخلوة ... الطف ...
مدارکه ... و
... حرفان ... و
رابع ... اوله ... و مع ذلک ...
... اوله ...

بيت حروفه بالمنزل الجملي اول موضع يدخل ثانيه في اعداد بلا ارتياب ولو طرح
ثالثه وثلث ومرات بالتي في العلم عدد دور اسم الضاب لو اسقط اوله الظهر
الهمزة كتابته ولو نقص رابعه للكشف الباض كتابته مع طرح وسط كحيل للماء اجتماع
ومن ضعف حروفه نظير الفرج بلا نزاع اوله ذي عدد اقسام المثلث المتصورة
وثانيه يعادل اقسام الموجهة المكنة ثانيه جزء لاوله ومع ثالثه جزء لآخره لو طرح
ثلاث البوام مشتركه ولو زيد على كل منها كان الجميع مثلثه نصف ثانيه اقل عدد
يقع فيه التناسب ولو زيد على زبره صفر نظيره وعلى بينته جذر اقرب المربعات الى
كمال عدد ان يكون عينها التي تسب ثانيه عدد تام في الحساب واخره اول عدد
صح بكمال الكتاب اذا نقص من آخره ربع ملفوظه صار حرفا موصوفا بالكمال مخصوصا
من بين الحروف بزيادة الجمال لو نقص عن بينته ثلث اوله ذي عدد عقد من الالوف
ولو نقص عن زبره ثانيه الا ثالثه حصل من تضعيفه عدد الانسان لو نقص ثالثه عن ثانيه
بقي عدد الصلاحات ولو زيد على ثالثه ربع رابعه علم السماوات الكثيفة اوله نصفه
صفوي الحظ بها ونصف ثانيه مخرج لما يرد اليه كثير من الوصايا رابعه اول البسيس
الاعضاء الباسات وخامسه في ذلك من المزدات ثانيه يطابق الوجهات
من الاشكال وسابقه يوافق شهور الحمل والفصال ان سقطت ثالثه من الاسماء الازمنة
الرفع بقي عدد الجمل التي لها محل من الاعراب وان نقصه من عدد الاسماء اللازمة النصب
ومن الباقي عدد المنهيات بقي عدد الجمل التي لها عن اعراب المحل غاية الاضطراب وان

٢٨٤

٥٧ و ٨٥

اضيفت اليه عدد الاسماء التي تنصب تارة وتارة تنصب اخرى ساوى عدده ما هو علم للنوع ومع
وباقيه بعبه اخرى ثم منه الاسم مع كونه خمسة احرف صار ظرفا لعشرين حرفا منها
ما هو ذي نصف مجموع حاشيته الوجهين وهو من الوجهين ولنصف نصف عدد شرائط
القصاص امداد الضرب من ضرب اوله في آخره معلومه وارطاله من تضعيف مضروب
زبره في بينته وزيادة ثلثه اخص الاسم مفهومه نسبة الوزن مع الوتر الدليل
وطرح نصفه من نصف اليه يسلب نصفه يعادل القضايا الموجهات ولو نقص
عنه عدده عشرة المربعات والمكعبات ساوى الموجهة من الكرات ومنها ما هو عار
عن الزيادة والنقصان معدود من حروف الزائدة ثلثه مثال لو نقص عن بينته بقي سبعة
ولو نقص عن سبعة بقي سته وهو نصف مجموع حاشيته من الاعداد ومع ذلك يزيد عليها
من وجهين بالقرآن فراد يعادل عدد اقسام النظم عند الشعراء ولو زيد عليه بينته ثلث
القول الطولية التي انتهت الكلام ان حذفت زبره فهو زوج الفرد بلا ارتياب وان عد
بينته فهو الفرد الاول عند اهل الحساب مراتب تضاعيف بيوت الطرح عن تضعيف
عدد نصفه مع زيادة ثلثه ظاهره واعداد تحويلات سلف الالوف المكررة فيها
عن نصفه بينه باهره اركان الخطابين من تضعيف نصفه معلومه والمسائل الجبرية من تضعيف
ضعف مفهومه نصفه يعادل المفردات ونصف الاحزاب ذي المقترنات ضعفه
رفعه الزوج المعادل وثلثه انواع الخط قابل نصفه عدد الملف الذي
نصفه ... الاجزاء السنوية يوجد بلا ارتياب ثلثه

يعادل الرئيسة من الكثيفة الحيوانات ولو زيد عليه وجد سدس من الطبقات
ومنها ما هو اول الاعداد بعشرين ولو لم يكن لا تقدم جميع الحروف من البينات
وهو قطب الحروف واولها وما دونها وهو لها ومنها ما يكون صفات الجذر في نصف
اربعة ونقص خمسة الحجة وبيوت المطالع على زيادة ثلثة انفاسه عليه لا كله علامة
[illegible] وصفا نسبت به دور البحار ونصف عدد اذا بلغ اليه يجب الزكوة في الدينار
لو نقص [illegible] يد نصف ثمنه على التاج لمحل سطح دائرة كان قطرها اول عدد
لا كسر فيه لون [illegible] ولو زيد على عشرة خمسه لصارت الافعال الواجبة
على الممتنع بنيته ظاهره لو ضرب [illegible] ان ونقص ضعفه عن الحاصل [illegible]
مجموع التأخير ولو ضرب في التأخير ونقص عن الحاصل [illegible] المقاديم بلا كسر ومنها
ما يعادل ارتفاع خط الطالع موضع يكون فيه الطلوع والغروب بالعكس [illegible] الحروف
التي انتصفت بالخمس سبعة يعادل الخمسة من المنازل ونصف سبعة بعدد الهاء
من الحروف يعادل ثلثة منها مخبرة عن الصاحبة والتجلي وثلثة اخرى عن البرزخ و
الالطاف ينفع بارتفاقها الامور والاحوال وما يفرق بين الاسماء والافعال
والاشتراط عن وجد دومين واخوان استخراج موضع معين وكلا منها وهو الوقع
خواص واحوال توجب ذكرها الاطناب في الملال وقد تم في سنه يعادل نصف مجموع
زبره وبينته وجذور نصف ثانية والصلوة على [illegible]
حيرتي كلها ان [illegible]

صحيح [illegible]

قال شيخ [illegible] الكون ان في ليلة الاثنين ثالث عشر شهر رمضان المبارك
سنة الف [illegible] من الهجرة يتحقق قران النحسين في برج السرطان وهو يدل على وقوع فتنة عظيمة في العالم
وكثرة الهرج والمرج وانهدام العمارات العالية وحركة العسكر في الاطراف لكن لا يخفى ان الامور
لا تطول مدتها بل يتبدل الى الصلاح وان نظام سريعا ويرتفع شأن الاكثرين وينتظم امور
الشريعة ونواميسها في السنة الرابعة من هذا القران انتهى كلامه رفع مقامه وقد اتفق قرانهما
في هذا البرج في الليلة الاثنين ثامن شهر ذي الحجة الحرام سنه الف [illegible]
واحد عشر من الهجرة وقد ظهر تأثيره في العالم وهو انه [illegible] وقع في العشر الاخر
من هذا الشهر قتل السلطان [illegible] آقا محمد خان القاجار سلطان ايران
في حوالي تغليس وقد وقع بسبب قتله فتنة عظيمة وقتل كثير من العسكر وذهب اموالهم و
حركت العسكر من الاطراف واشتدت الدروب بحيث لم يمكن العبور وذهب اموال
الناس كثيرا ونهب كثير من القرى واضطرب الرعايا واتفق قطاع الطريق [illegible]
[illegible]
[illegible] صافي بر دلكه دواي درد بيهد [illegible]
افسوس كه چاره پريشاني ما • [illegible] • [illegible] راز ديرينه ما
لاادري كريم كه فلك [illegible] • تا سر زده ام [illegible] • ياران گذشته از
كجا جمع شوند • وين عمر گذشته از كجا باز آيد • بابا [illegible] بوستان كل مرو يا
[illegible] • [illegible] • [illegible]

يعادل الرئيسة من انصاف الحيوانات ولو زيد عليه وجدت ذي الملايين من الطبقات
ومنها ما هو اول الاعداد بمعنيين ولو لم يكن لا تقدم جميع الحروف من الساين
وهو قطب الحروف واولها وما دونها وهو لها ومنها ما يكون صفات الجذر مع نصف
ربعه ونقص حسنة والحمة وبيوت النظم عن زنيا ثلثه انها سبعة عليها لحمه علامة
وضعا ليحب به رمز الجار ونصف عدد اذا ابلغ اليه يجب الى الكرة في الدينار
لو نقص [illegible] بعد نصف ثمنه على الا انح لعل سطح دائرة كان قطرها اول عدد
لا كرشه لوك [illegible] ولو زيد على عشرة حمسة لصارت الافعال الواجبة
على الممتنع بعينه طاهرة لو ضرب [illegible] ان ونقص ضعفه عن الحاصل بقي ذي تبه
مجموع التاخير ولو ضرب في التاخير ونقص عن الحاصل [illegible] لمقادير بالاكثر ومنها
ما يعادل ارتفاع قطب في موضع يكون فيه الطلوع والغروب بالعكس [illegible] الحروف
التي اتصفت بالهمس سبعة يعادل المنوسة من المنازل ونصف سبعة لعدد الحاء
من الحروف يعادل ثلثة منها مخبرة عن الصاحبة والتجلي وثلثة احوى على الترتيب في
الالطاف يتعرف بها مرتبة منها الامور والاحوال وما بها يفرق بين الاسماء والافعال
والاشتراط عن وجود و معنى والاستخراج موضع معين ولكل منها وجه من الوجوه
خواص واحوال يوجب ذكرها الاطناب والملال وقد تم في سنة يعادل نصف مجموع
زبره وبينه وجذر نصف ثانيه والصلوة على [illegible]
حيرتي [illegible]

حادثة
قال شيخ ابهاء في الكشكول ان في ليلة الاثنين ثالث عشر شهر رمضان المبارك
سنة الف من الهجرة تحقق قران النحسين في برج السرطان وهو يدل على وقوع فتنة عظيمة في الاسلام
وكثرة الهرج والمرج وانهدام العمارات العالية وحركة العسكر في الاطراف لكن وقوع الامور
الاقوال بعد نهاية بل يتبدل الى الصلاح والانتظام سريعا ويرتفع شأن الكبرى ويعظم امر
الشرع ونواهيه سيما في السنة الرابعة من هذا القران انتهى كلامه رفع مقامه وقد اتفق قرانهما
في هذا البرج في الليلة ليلة الاثنين ثاني شهر ذي الحجة الحرام سنة الف ومائتين واثنين
واحد عشر من الهجرة وقد ظهر تأثيره في العالم والعوالم [illegible] وقع في اكثر الاقطار
من هذا الشهر قتل السلطان [illegible] آقا محمد خان القاجار سلطان ايران
في حوالى تفليس وقد وقع بسبب قتله فتنة عظيمة وقتل كثير من العسكر وذهب اموالهم و
حركت العسكر من الاطراف وانسدت الدروب بحيث لم يمكن العبور وذهب اموال
الناس كثيرا وهلك كثير من القوى واضطرب الرعايا واتفق قطاع الطريق عنهم في الاقطار
[illegible]
[illegible]
[illegible] صافي دردا كه دواي درد بي [illegible]
افسوس كه چاره پرست ما • ورحقها عجب است كه بنمود ما • آيا همه چون كس راز دير آيا ما
لادري كريم كه فلك بهم وهزار آيد • تا سر زنده هر سر زايد • ياران گذشته از
كجا جمع شوند • وين عمر گذشته از كجا باز آيد • تا نه يارب به بستان كل مروي
اگر روي كس [illegible] اگر نبوي • تا نه گل [illegible] كل كشته • زنش از حسن دل اگر گويي

وله بیا نه شکر زرگان تر آید • بیا نه گل برادم بیار آید • بیا نه در کنج تنهائی شو و روح
[illegible] فتیم بسر آید لا ادری اسم الهروة التی یحبب بها • فلق الملائکة یصلون علی
وتبت رجال المحول من القری • وانبت بذلک البلبلة المسموع • فذلک احرف الاسم و[illegible]
لو ان [illegible] کان [illegible] فائدة جلیلة للحجة و[illegible] الملوک والحکام یکتب یوم الخمیس
اول الشهر الله اکبر الف مرة ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم الف مرة ثم یعلقه علی
[illegible] فی ثلثة ایام فانک تطاع ولا تعصی ما دام ذلک معلق علیک ولا تخش من
حیة ولا عقرب ولا سبع ولا شیء مما خلقه الله تعالی وذلک من الاسرار المجربة من اکابر هذا
الفن الشریف نقلته من خط والدی العلامه طاب ثراه ومکتوب فی آخره انه نقلته من
خط ملا محمد تقی المجلسی ره فائده طریق نوشتن عقیق بخط سفید بگیر قلیا را که بعربی [illegible]
قلیاب گویند و اثرا در سفالی [illegible] کرده واگر آب [illegible] باشد بهتر است و اثرا در
آفتاب بگذار تا آب ان از سفال اثر کند و در خارج سفال بسته شود بعد از ان [illegible]
اثرا گرفته و در [illegible] داخل سرکه نمایند و هرگاه آب برگ صنوبر و [illegible]
نیز داخل نمایند بسیار بهتر شود و بعد از آن اثرا صاف کرده و بر عقیق هر چه خواهند بنویسند
و با تش ملایم به برند چونکه آتش بان برسد و [illegible] نگاه کنند تا سفید شود بردارند و
بهترین طریق بهار آتش بردن آن آنست که پارچه از طلق را بر روی خاکستر بگذارند
واطراف آن طلق را آتش بچینند تشکل کنند و [illegible] بگذارند که طلق را [illegible]
و نگاه کنند تا نقش نوشته عقیق سفید شود بردارند فائده [illegible]
بالطعام کثیرة [illegible]

ما روی عن جعفر [illegible] قال من قرء فی المصحف [illegible]
لا ادری یار آخوانی جمله حدیث [illegible] خوبان کن زدلبران خود کن [illegible]
با ما بد دل [illegible] دل یکتا کن لا ادری حدیث عقل درایام یاد [illegible] عشق
چنان شنو است که فرمان حاکم [illegible] دل لا ادری تو نام ننگ حاصل کن درین
بازار ای زاهد که در کوی [illegible] نام نیک بدنامیست لمؤلفه [illegible]
یار از دست رفت [illegible] رفت [illegible] از دست رفت افغان [illegible]
مرهمی کن زخم [illegible] از دست رفت دل [illegible] کان دل [illegible] از دست رفت
زخم دل [illegible] آه کار [illegible] از دست رفت [illegible]
[illegible] صبر و قرار از دست رفت [illegible] از دست رفت
رشته عمر [illegible] از دست شد [illegible] از دست رفت
[illegible]
حکایه روی ان الوزیر نظام الملک خرج [illegible] یوم الی الصلوة [illegible]
[illegible]
بن محمد [illegible] فقال [illegible]
لبعض الاصدقاء المعاصرین ذکرت لیالیا سلفت بجمع [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

عرض له من الحاجة فلم يجد في البيت بعد ما تفحص من كل باب غير جراب فيه قرطاس فظن ان فيه شيئا يخلصه من جوعه وطفلا يكون حاملا لي حوعه فلما خرج فتحها فلم يجد فيها غير قرطاس

مكتوب فاخذ القرطاس فاستقبله جماعة من جنسه فقالوا ما هذا فقال الكم البشارة فاني

قد وصلت الى دار الامارة واخذت من السلطان حكما الى الكلاب ان لا يؤذوننا اذا اخذنا

من دجاج البلد فخرجوا بذلك الحكم فقال احدهم انا جوعان فقال خذ حكم السلطان واذهب

الى اين شئت وكان اهل محلة دجاجة كثيرة فاخذ القرطاس وبادر الى قضاء الحاجة

فدخل بيتا واخذ دجاجة فصاحت فاطلعت الكلاب وطفقت تركض خلفه وتنهش

لحمه فاستقبله خارج البلد صاحب ذلك الحكم فصاح به الا اقرء الحكم على الكلاب

فقال اني اخشى ان لا يعرف الكلاب قراءة الحكم لبعدهم عن العلوم والمعارف

واجتماعا للناس ودراهم للشار شبهه حكى عن رجل من علماء الشيعة انه قال لما كنت في

بغداد اجتمعت مع امام من اهل السنة فتحاورنا الكلام حتى بلغنا الى الشيخ عبد القادر

الجيلاني فقلت بلغني انه لم يحج الكعبة فكيف ذلك الرجل وقال نعم ان رجلا سأل الشيخ

عبد القادر لم لم يحج الكعبة فقال ادن مني فدنى فضمه فقال انظر فنظر الرجل فاذا الكعبة

تطوف حول عبد القادر فقال انا كان المطاف يطوف حولي فكيف اسير الى المطاف

فقلت كيف يكون هذا والنبي مضى الى الحج وطاف حول الكعبة فعلى هذا يكون

شيخكم افضل فقال ان النبي انما حج لتعليم الامة فقلت فليحج الشيخ ايضا لتعليم الامة لانه

من بعضهم فقال هنا ... ~~...~~

~~شهادة امير المؤمنين عليه السلام ... فقيل ها في ذلك~~

~~فقالت ... فافرح ... ما لي من ...~~

لبعض المتصوفين ... ابدر يحلو في خلال السحائب ام ارتفعت عن وجهها الذوائب

اشمس نراها في الطلوع ام انها توارت عن الحدثان هو حاجب انا ناظرها

ايراد بمقالة الابناء ضلالة ٣٣٣

القتالات الطوام لها سيوف لقتل العاشقين قواضب اذا ذقن منها

ام الله افرغا لبوتقة فيها القلوب فذائب ارى الخل قتلاها ولم ادر بعد

ذا اعز مع قدام رهنه الحواجب اتهما اسباب الهلاك وطبعها لسفك

دماء العاشقين لواغب

لمجنون العامري

الا يا حمامات العراق اعنّ على شجني وابكين مثل بكائيا | سقى الله اطلالا بناحية الحمى وان كن قد ابدين للناس ما بيا

خليلي اني قد ارقت ونمتما لبرق يمان فاجلسا علّلانيا | خليلي لو كنت الصحيح وكنتما

عليلين لم افعل كفعلكما بيا | خليلي مدا لي فراشي وارفعا وسادي لعل النوم يذهب ما بيا

وان تشهدا داء الصبابة تلقيا عليه ضوء الشمس عند سلامها | الا يا طبيب الجن بالله داوني

فان طبيب الانس اعياه دائيا | وقالوا به داء بغير دوائه وقد علمت نفسي مكان دوائيا

خليلي اما حب ليلى فقاتلي فمن لي بليلى او فمن ذا لها بيا | احب من الاسماء ما وافق اسمها

واشبهه او كان عنه مدانيا | اصلي فما ادري اذا ما ذكرتها اثنتين صليت الضحى ام ثمانيا

اذا تم نفس الناس روحا وراحة تمنيت ان القى بليلى لياليا | فانت التي ان شئت نغصت عيشتي

وان شئت بعد الله انعمت باليا | واخرج من بين البيوت لعلني احدث عنك النفس بالليل خاليا

ايا ليل لو تشكو الهوى قد اصابني الا راهب في ديره لرثى ليا | ايا ليل لو تشكو الهوى قد اصابني

الا جبل صعب الذرى لبكى ليا

حادثة في سنة ٣١٠

دخل القرامطة مكة في ايام الموسم وجدوا الحجر الاسود وقتلوا خلقا كثيرا وبقي الحجر عندهم عشرين سنة وممن قتلوه علي بن بابويه وكان يطوف فما قطع طوافه فضربوه بالسيوف فوقع على الارض

والشد تبرى المجلس صرعى في ديارهم كفتية الكهف لا يدرون كم لبثوا **بيان**

ان دات الطباطبة منسوبون الى طباطبا وهو ابراهيم بن اسماعيل بن الحسن بن علي ابن

ابي طالب ولقب بهذا لانه حدث رواه في الاغاني في باب يفصل بين دعوى الحق

والباطل **قال** بعض الحكماء من اكثر مالا بنها وثن انفقه الله حين تجا يراي حين

اكثر مالا من مثل افواه الحيات انفقه الله في مثل الابار التي تطرح فيها مالا ينفع.

احاديث في فضل السكوت روى في الكافي عن عثمان قال حضرت ابا الحسن عليه السلم

وقال له رجل اوصني فقال احفظ لسانك تعز وعنه عن الصادق عليه السلم انه قال

قال لقمن لابنه يا بني ان كنت زعمت ان الكلام من فضة فان السكوت من ذهب

وعنه عنه عليه السلم انه قال كان المسيح عليه السلم يقول لا تكثروا الكلام في غير ذكر الله

فان الذين يكثرون الكلام قاسية قلوبهم ولكن لا يعلمون وعنه عنه عليه السلم قال ما من

يوم الا وكل عضو من اعضاء الجسد يكفر اللسان يقول نشدتك الله ان نعذب فيك

اوله [illegible] اي يذل ويخضع والتكفير هو ان ينحني الانسان ويطاطئ راسه قريبا من

الركوع نشدتك الله اي سالتك بالله واقسمت عليك [illegible] بدانكه اول كسي كه

ارصوفيه كه بر تخت سلطنت قرار گرفت وتاج شاهي بر سر نهاد شاه اسماعيل [illegible]

واول سلطان حيدر بن سلطان جنيد بن شيخ ابراهيم بن شيخ خواجه علي بن شيخ

صدر الدين بن موسى بن شيخ صفي الدين وشيخ صفي [illegible] نوزده درجه [illegible]

[illegible] امام موسى بن جعفر الكاظم صلوات الله وسلامه عليه واول جلوس

ميمنت مانوس شاه اسماعيل در سنه ٩٠٦ [illegible] كه كلمه مذهب حق

دلالت بر آن ميكند كه در دوازده سلطنت بر نزول اي بادشاه [illegible] و [illegible] است

فالبت او [illegible] مسئله من المجاهد

قال

قال شيخ البهائي في خلاصة الحساب في فصل مساحة الاجسام واما الكرة فاضرب

نصف قطرها في ثلث سطحها او الق من مكعب القطر سبعه ونصف سبعه ومن الباقي

كذلك اقول ان الوجه الثالث من الوجهين سهو بين وخطاء واضح لان البرهان

قائم على خلافه وذكره هنا لا يناسب وبيين خطائه بالمقايسة الى الوجه الاول

فنقول لو فرضنا كرة قطرها ٢١ فيكون محيط عظيمتها لا محالة ٦٦ ولما كان مسطح

سطح الكرة هو مضروب قطرها في محيط عظيمتها فيكون سطحها ١٣٨٦ فثلثه ٤٦٢

ومضروب نصف القطر في هذا الثلث الذي هو ٤٨٥١ مساحة الكرة بالوجه

الاول والوجه الثالث يستلزم ان يكون مساحتها اكثر من ذلك لان مكعب ٢١

الذي هو القطر ٩٢٦١ ومجموع سبع المكعب ونصف سبعه ١٩٨٤ فاذا القصنا

من المكعب بقي ٧٢٧٦ وسبع الباقي ونصف سبعه ١٥٥٩ فاذا القصنا

من الباقي بقي ٥٧١٧ فيكون هذا العدد مساحة الكرة وهو يزيد على ما حصل

من الوجه الاول بقدر ٨٦٦ فالصحيح ان يلق او الق من مكعب القطر سبعه ونصف

سبعه ومن الباقي مثله كما في اللباب او مثله سبعه وثلث سبعه كما في عيون الحساب

حكاية قال الراغب في المحاضرات ان تعز دين قرية اهلها متعصبون

مر بهم رجل فسئلوه عن اسمه فقال عمر فضربوه ضربا شديدا فقال ليس

اسمي عمر بل عمران فضربوه اكثر وقالوا هذا اشر من الاول فان فيه عمر وفيه حرفان

من اسم عثمان [illegible]

[illegible]

بدباشد پیدا شدن دانها و خون بر لب و بینی خصوصا در تب غب نشان خیر باشد و در تبهای عفنا
در بحران نشان خیر باشد در تبهای حاره روز بحران خون و بیرقان نشان خیر باشد عرق
سرد در تبهای گرم نشان بد باشد چشم در گو افتادن و رنگ روی زرد و سیاه شدن
و بوت بینی کشیده شدن نشان بد باشد خفتار و زبان دیگر آب دهن بدباشد هر گاه که زبان
درشت شود و پس خشک شود خصوصا در تبهای حاره نشان هلاک باشد و هر گاه که در آخر
بیماری بیمار را دم زدن و نفس کشیدن ضعیف و بد در بد شود و گاه گاه نفس بزرگ
برآید نشان هلاک باشد خواب روز و بیداری شب علامت بد باشد درد گوش
در مرض تبهای حاره نشان هلاک باشد بر هم سائیدن دندانها مانند کسی که بر یکدیگر زند
نشان بد باشد محتلم شدن در اول بیماری نشان درازی بیماری باشد و در آخر نیکو باشد
کبود [illegible] نشان هلاک باشد والله اعلم فایده هر گاه سگی کسی را بگزد و نداند
آن سگ دیوانه بوده است قدری [illegible] گوشت گرفته باشد بالند اگر سگان
دیگران آن [illegible] بخورند آن سگ دیوانه نبوده و اگر آن [illegible] را نخورند سگ دیوانه بوده و اگر
آن [illegible] بخورد [illegible] دیوانه بوده فایده اگر کسی ۷۱۴
~~۲۴۲۶ [illegible]~~
~~دور کرده [illegible] ۲۲۱۳۶۵ در آب [illegible] در خانه [illegible]~~
~~۱۹۱۵۱۴ [illegible]~~
~~۵۵۲۵۷ [illegible]~~
~~۱۲ [illegible] ۱۵۲۴ [illegible] ۲۴۵۲~~
~~دور کنند [illegible] فایده [illegible]~~

~~بخیه از دود [illegible] ۲۲۴۴۲۲ خشک [illegible] ۲۱۵۴۳ [illegible] ۵۱۲۴۶~~
~~۴۲ [illegible] بریز فایده ۳۹۵۸ در آب کنند [illegible] در خانه پراکنده کنند~~
کک بریزد فایده در ذکر طبیعت بعضی از میوه‌ها و غیره بدانکه انگور گرم و تر است و انگور
ترش است سرد و تر است امرود سرد و خشک است انار شیرین گرم و تر است با عقلا
نزدیک و ترش سرد و خشک است [illegible] سرد و خشک است بادنجان گرم و خشک
پیاز گرم و تر است بادام گرم و تر است [illegible] سرد و خشک است [illegible] گرم و خشک است
[illegible] تازه است سرد و تر است بنفشه سرد و تر است فندق گرم و تر است
توت گرم و خشک است چغندر گرم و خشک است جو سرد و خشک است نخود گرم و تر است
خربزه گرم و تر است تخم [illegible] اسفناج [illegible] سرد است [illegible] گرم [illegible] گرم
[illegible] سرد و خشک است [illegible] سرد است [illegible] درجه دوم و خشک است در درجه سیم
زعفران گرم و خشک است سرکه سرد و خشک است [illegible] سرد و خشک است شکر گرم و تر است
در آخر اول [illegible] در میان اول [illegible] گرم و تر است [illegible] گرم و خشک است [illegible]
گرم و تر است [illegible] سرد و تر است نمک گرم و خشک است گندم گرم و تر است [illegible]
[illegible] در درجه دوم [illegible] سرد و خشک است گندم گرم است و معتدل [illegible]
و خشک [illegible] سرد و تر است [illegible] گرم [illegible] در سیوم و خشک [illegible] در دوم
[illegible] گرم [illegible] در سیوم [illegible] دوم [illegible] گرم و خشک است [illegible] سرد و تر است
[illegible] سرد و تر است فایده ~~۳۷۱۴۴ ۱۸۲۱۲۱۱۷ [illegible]~~

دندیش رو ع کرده نصایح بخل خفی بود شخص گفت خنده کردن مشود خاید و نعوذ از این
کار قرار مکن سود ندارد و سند مع مقلد خود به تخت و وزیر شد او را بجهت کلام دعوت
میکرد و دو بی تقلید کرده مجذوب بغایت نزدیک رسیده گفت اعمال تو در ما قرار چه سببست تمام
بات بوجدان شیخ خنده میکرد بیکبار گفت تو آرام مکن و شیخ را ایکردن و زنین زنده میزاد را
از تن جدا نمود و یکبارگی مردم متفرق شده الحی الحی از شد و پادشاه را مطلع
کرد پادشاه تعلان ز احتیاج احضار آن مقلد نموده هر چند تفتیش نمودند او را نیافتند
پادشاه فرمود که منادی ندا کند که ما او را امان دادیم بعد از این مقلد حاضر شده پادشاه
او را گفت که این چه حرکت بود که از تو صادر گشت عرض کرد که مرا تقصیری نیست زیرا
مرا امر کرد که تقلید عمل او ما کنم و شغل علی الحسین بود من نیز چنان کردم پادشاه خندید
و او را رخصت کرد **مولوی معنوی** ای لقای تو جواب هر سؤال
مشکل از تو حل شود بی قیل و قال ترجمان هر چه ما را در دلست دستگیر
هر که پایش در گلست وله عاشقی پیداست از زاری دل نیست بیماری
چو بیماری دل علت عاشق ز علتها جداست عشق اسطرلاب اسرار خداست
هر چه گویم عشق را شرح و بیان چون به عشق آیم خجل باشم از آن هر چه تفسیر زبان
روشنگر است لیک عشق بی زبان روشنتر است چون قلم اندر نوشتن می شتافت
چون به عشق آمد قلم بر خود شکافت چون سخن در وصف این
حالت رسید هم قلم بشکست هم کاغذ درید عقل در شرحش چو خر در گل بخفت

شرح

شرح عشق و عاشقی هم عشق گفت وله چون حدیث روی شمس الدین رسید
شمع چارم آسمان سر در کشید واجب آید چونکه آمد نام او شرح کردن رمزی از انعام او
این نفس جان دامنم برتافته است بوی پیراهان یوسف یافته است کز برای حق صحبت سالها
باز گو رمزی از آن خوش حالها تا زمین و آسمان خندان شود عقل و روح و دیده صد چندان شود
لا تکلفنی فانی فی الفنا کلت افهامی فلا احصی ثنا من چه گویم یک رگم هشیار نیست شرح آن
یاری که او را یار نیست شرح این هجران و این خون جگر این زمان بگذار تا وقت دگر قال
اطعمنی فانی جائع واعتجل فالوقت سیف قاطع صوفی ابن الوقت باشد ای رفیق نیست فردا گفتن
از شرط طریق تو مگر خود مرد صوفی نیستی هست را از نسیه خیزد نیستی گفتمش پوشیده
خوشتر سر یار خود تو در ضمن حکایت گوش دار خوشتر آن باشد که سر دلبران گفته آید در حدیث
دیگران گفت مکشوف و برهنه گوی این آشکارا به که پنهان ذکر دین پرده بردار و برهنه گو که من
می نخسپم با صنم با پیرهن گفتم ار عریان شود او در عیان نی تو مانی نی کنارت نی میان آرزو
می خواه لیک اندازه خواه بر نتابد کوه را یک برگ کاه آفتابی کز وی این عالم فروخت اندکی گر پیش
آید جمله سوخت فتنه و آشوب و خونریزی مجو بیش از این از شمس تبریزی مگو **مطایبه**
روزی مجلسی با شکوه شد و در آن مجلس نشسته یکی از آنان که بر صدر نشسته بود گفت صوفیها اکثر
نصیحت و موعظه کرد و در اثنای موعظه گفت که ای جوانان ایام از آنکه تخت کشیدیم و کار کردیم
و شکم ... یکی حاضر بود که در صف نعال نشسته بود گفت ... احوال ... اکنون ... گشتند
کنید گفت چگونه گفت شکم گاو ... سبحان ... و ... در عالم
اگر سیر ... نشیند ... نیستا ... که سند باشد گوشند ... دنیا ... تمام

کویند رهنما بتیا بانک شوها واکر بعلایق دنیا الوده شود کویند یا تما اموالکم واولادکم فتنه اگر خفته

است اگر خفته است مرده است واگر بیدار است متحیر است کار را الهی کن دمعرفت کرده کزین

وما امروا الا لیعبدوا الله مخلصین واگر راه حق وکناره کیرد کویند وما خلقت الجن والانس الا

لیعبدون اگر خواهد خبیر شناختن پیدا دکار کند قل الله رب الارباب واگر توبه استغفار

نماید کویند کویند کنت کنزا مخفیا فاحببت ان اعرف اگر شفیع طلبد لا یشفعون الا لمن ارتضی

خطاب شنود اگر نومید شود کویند لا تقنطوا واگر ایمن شود فرمایند امامنوا مکر الله اگر

فارغ نشیند خطاب آید که والذین جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا واگر جهد کند نفادر راه

که الحق برحمته یشاء اگر یاد کند کویند لا سبیل الی الفصل علیهم دستلوب در راه انکه

حق مجهد وهمین **فایده** بدانکه ری نام شهریست از عراق ومنسوب به آن را رازی میکویند

چنانکه کویند فخر رازی وبراو نسبت بری است وسر آنکه شهر را ری ومنسوب شهر

را رازی میکویند صاحب فرهنک جهانگیری بیان کرده ومیکوید که دیدم بخط فخر رازی

که نوشته بود که راز وری نام دو برادر است که باتفاق یکدیگر شهر ری را بنا نمودند

وبعد از تمام شدن در تسمیه شهر مابین ایشان گفتگو واقع شد که هر یک میخواستند

شهر را بنام خود بنا سازند آخر الامر حکما وعقلا ایشان قرار دادند که شهر را بنام یکی

از ایشان بنامند ومنسوب شهر را بنام دیگری پس شهر را ری نامیدند ومنسوب

به آن را رازی **فایده** التفاضل بین کل مربعین لعددین حاصل ضرب مجموع جذریهما فی

التفاضل بینهما مثلا ۴ و ۱ مربعان والتفاضل بینهما ۳ وهو

حاصل ضرب ۳ و ۱ و ۲۴ ... ~~من کلام امیر المؤمنین ... ان هذا الک ...~~

~~...~~ ... **فایده** ... علی ...

ضرب

~~ضرب جذر کل مربعین الذین ما بینهما ۵ فی جذر الاخر یوجد مثلا ۹ مربع ۳~~

~~والمربعین الذان فی ما بینهما ۳ و ۱ وجذر الاول ۲ وجذر الثانی ۴~~

~~وحاصل ضرب~~ ... ۹ و ۹ ... یوجد **فایده** قال ... الکول

ارانت فی بعض الکتب المعتبرة اذا جمعت طرق الجلالة وضمنت الجمع علی حروف الاربعه

وضربت الخارج من القسمة فی عدد الجلالة عشر عشر یبلغ ۹۹ عدد الاسماء الحسنی لعنه

باسم ۲۵۳۲ و ۲۵۴۵ دو مرغ از مرغزاری کرد پرواز

بعقد هر دوشان آهنک کردم بجا را با هر بدم گشتی تیر نکار ... بگردم

فایده الحروف النورانیه من الحروف المقطعة فی اوایل السور وهی بعد حذف المکررات

اربعه عشر حرفا یجمعها صراط علی حق نمسکه **فایده** ان الحروف الالف هو الذی زبره ... ثه

ست وبیان وهو حرف واحد عشر وهو الباقی المهمله فان لفظ الباقی ستون ... زبره

والیاء والبول الذی ما بینه ... ستون ... فی حروف المعجم فما یکون بینه ... ارند

من زبره کالدال او یکون بینه ... **فایده** لکل عدد ... کمال ... وکمال

ظهوری والکمال الشعوری للعدد هو حاصل جمع الاعداد التی تحته من الواحد الیه مع حاصل جمع

الاعداد التی تحت العدد الی الواحد والکمال الظهوری هو الاول فقط ای حاصل جمع الواحد

الی هذا العدد ... الکمال الشعوری للتسعه مثلا ... وثمانون ... اذا جمعت من الواحد الی التسعه

یحصل خمسة واربعون واذا جمعت من الثمانیه الی الواحد یحصل ستة وثلثون والمجموع واحد

وثمانون والکمال الظهوری لها خمسة واربعون وقد اتفق وقوع التسعه بین ... اسم

فاطمه ... وذلک من خواص هذا الاسم الشریف **فایده** ... الالف هو ... الحروف وقطبها ... اما

تسمیتها بالبسیط ... هو ... ما دته ... ولا یمکن ... بدونها ... موقف وجوده بکونه مرکب

منها ومن شيء آخر والالف كذلك بالنسبة الى الحروف فان كل واحد منها ومن غيرها وما يمكن
ولا يمكن وجوده بدونها وذلك مثل الباء والتاء والثاء والطاء هو واما مثل الجيم والسين
فلتوقف وجوده على الباء وتركيبه منها ومن غيرها ووجودها موقوف على الالف واما تسميته
بالقطب فلان قطب الشيء وسطه والالف وسط جميع الحروف اما بدون الواسطة كالقاف والكاف
والميم واما بواسطة غيرها كالجيم والحاء فان وسطها الباء ووسط الباء الالف فوسطها
الالف وقد يطلق القطب على الالف لتساوي عددي حروفها فان عدد كل منها مائة واحدى عشر

قاعدة قد سنح بخاطري الفاتر في ليلة الثلثاء سابع شهر صفر المظفر سنة ١٢١٢ لتحصيل الكمالين
الظهوري والشعوري لكل عدد تريد بوجه سهل اما طريق تحصيل الكمال الظهوري فهو ان
كل عدد تريد ان تعلم كماله الظهوري فزد عليه واحدا وخذ نصف المجتمع واضرب النصف
في ذلك العدد فما حصل هو كماله الظهوري مثلا تريد ان تعلم الكمال الظهوري للتسعة فزد عليه
واحدا فيصير عشرة وخذ نصف العشرة وهو الخمسة واضربها في التسعة فتحصل خمسة واربعون
وهو الكمال الظهوري للتسعة واما طريق تحصيل الكمال الشعوري فاضرب العدد في نفسه فما حصل
كماله الشعوري او زد عليه واحدا واضرب المجتمع في نفس العدد وانقص من الحاصل مثل العدد
او انقص منه واحدا واضرب الباقي في نفس العدد وزد على الحاصل مثل العدد او انقص منه
واحدا واجمع الكمال الظهوري للباقي مع الكمال الظهوري لذلك العدد فما حصل كماله الشعوري

فائدة اعلم ان لكل من عددي الزوج والفرد اقسام اما الزوج فينقسم تارة الى اول الازواج
وهو الاثنان والزوج الثاني وهو الاربعة والزوج الثالث وهو ستة وهكذا وتارة
الى زوج الزوج وزوج الفرد وزوج الزوج والفرد فزوج الزوج هو الزوج الذي لا يعده من الاعداد غير الواحد وبعبارة اخرى هو الذي
يقبل التنصيف الى ان ينتهي الى الواحد كالثمانية وستة عشر وامثالهما وزوج الفرد ما يقابل
زوج الزوج كالعشرة والعشرين والثلثين وامثالها واما الفرد فهو ايضا ينقسم تارة الى اول الافراد
وهو الثلثة بناء على ان الواحد ليس من الاعداد والفرد الثاني وهو الخمسة والفرد الثالث وهو سبعة

وهكذا

وهكذا واما اذا قلنا بكون الواحد عددا فهو اول الافراد والفرد الثاني هو الثلثة وهكذا وتارة الى الفرد الاول
وهو الذي لا يعده من الاعداد غير الواحد كالخمسة والسبعة وامثالهما وغيره وهو مقابله فائدة اعلم ان
للعدد اقسام كثيرة منها التام والناقص والزائد والمتعادلان والمتحابان فالعدد التام هو
الذي يكون اجزاؤه العادة له مساوية له كالستة والناقص هو الذي يكون اجزاؤه العادة اكثر منه كاثني
عشر والزائد هو الذي يكون اجزاؤه العادة له اقل منه كالثمانية واما العددان المتعادلان
فهما العددان اللذان يكون اجزاؤهما العادة متساوية كالتسعة والخمسة عشر والخمسة والثلثين واما
العددان المتحابان فهما العددان اللذان يكون الاجزاء العادة لكل منهما مثل الآخر كالمائتين
والعشرين والمائتين واربعة وثمانين وللعدد والمتحابين خواص كثيرة عجيبة تقدمه ويمكن
ان نذكر شطرا منها في بعض مجلدات هذا الكتاب ثم ان المحقق لتفصيل كل من هذه الاقسام وطريق تحصيله
ذكرها والدي العلامة قدس سره في كتابه مخلاة العلوم

قصة

حكي ان الرشيد هوي جارية حسناء وكانت تعشقه فلما لحقها في بعض الليالي في جوانب القصر
في دور سكرانه وهي تسحب اذيالها من النشوة فراودها فابت فمد يده الى ازرارها وحلها
وسقط عنها ما تحتها الرداء فتمنعت فعذرت بانك هجرتني بعد المدى ولم تكن في علم
موافقتك فانظرني في هذه الليلة حتى انهيا لملاقاتك وانتظرك في الغداة فسهر الرشيد ليلته وجدا
بها فلما اصبح امر الحاجب ان لا يدع احدا يدخل عليه وانتظرها فلم تجئ فدخل عليها في
حجرتها وسألها انجاز الوعد فقالت يا امير المؤمنين كلام الليل يمحوه النهار فقام من عندها
وخرج الى مجلسه واستدعى من بالباب من الشعراء فدخل عليه الرقاشي ومصعب وابو نواس فقال
لهم قولوا الكلام على كلام الليل يمحوه النهار فقال كل من الرقاشي ومصعب شعرا فقال ابو نواس

وليلة اقبلت في القصر سكرى ... ولكن زين السكر الوقار ... وهز الريح اردافا ثقالا

وعضضت فيه رمان صغار وقد سقط الرداء عن منكبيها من التجمش والكل الا ازار
عددت انا يدي الى الازرار فقالت في غد منك المزار فقلت الوعد سيدتي فقالت
كلام الليل يمحوه النهار فقال الرشيد قاتلك الله كانك كنت معنا حاضرا ثم امر له
بعشرة الاف درهم **قصة** اخرى حكي ايضا ان الرشيد خلا في قصره وعنده
جارية في تمام الحسن والكمال فلما اراد ان ينال منها ما اراد لم تتحرك جارحته فقال لها نومي
على اربع لعله يقوم فنامت عليها فلم يقم فقال لها العبي به عساه يقوم فلعبت به فلم يزدد
الا رخاوة فقبضت على رأسه وقالت اذا كان ايرك ذا علته فلا خير فيه ولا نفعه
فقام وخرج من عندها وقال من بالباب من الشعراء فقيل ابو نواس فاذن له بالدخول
فقال له هات كلاما على اذا كان ايرك ذا علته فانشد ابو نواس لحى الله ايرا ما اضيعه
كحي يا والسلطان قطعه فبات يقوم على رأسه افق وانتبه ماجرى في معر بليت
بغيداء في حلوه وزينتها حسن به تبدعه بلطف كفيها وبحجر تنكب وردف ثقيل فما اطمعه
وطالبتها ان قالت نعم مطيعة امرا لا ممنعه ونامت على ظهرها في الهم فقلت فقوموا على ارتعه
وسيره في كفه فانثنى ونحيب بطن ذا المصنعه فقلت انا العبري به لعل يكون كرجعه
فمدت انامل سبط اليدين وكف خضيب فما ابرعه وصارت تلاعبه فانطوى وكادت
من الغيظ ان تقطعه فقالت وقد ساءها فعله وصار من الموت ما اشنعه اذا كان
ايرك ذا علته فلا خير فيه ولا منفعه **حيلة** حكي ان اثنين اختصما لدى حاكم فادعى
احدهما ان له عنده [illegible] وهو ينكره فقال للمدعي ما اسم العبد قال ميمون وقال للمنكر ما اسمك
قال عبد الله فاجلسهما ولهى عنهما ساعة واشتغل بغيرهما ثم نادى يا ميمون قال المنكر لبيك
قال اطع مولاك **اخرى** حكي انه اختصم رجلان لدى حاكم في قطعة غنم وادعى كل انها له

ولم يكن لهما ثبت [illegible] فقال الملك قال لاحدهما قم فقبض بعنق منها فمضى فنبح عليه الكلب فقال
على ذلك وامر بالاخر كذلك فمضى فلم ينبح عليه الكلب فحكم له **واخرى** حكي انه اختصم في
[illegible] امراة بينهما منها صبي كل يدعي انه زوجها والصبي ولده منها ولم يكن بينة
والمراة تصدق [illegible] ففرق بينهم واعطى الصبي [illegible] فاكله وانفذ ليذبح الا ابنه
في عطاه الشيخ فحكم له ووجه المراة [illegible] فاقرا بالقضية كما كانت **حكاية**
وقعت بين الاعمش وزوجته وحشة فاختصما الى بعض القضاة فالتمس الاعمش من القاضي
ان ترضيه عنه وتصلح بينهما فقال القاضي لزوجته فقالت يا حبر ان الاعمش شيخ كبير منزله
حدبك وعن قليل [illegible] جملتك فلا يزهدك فيه عمش عينيه ونتن ابطيه وارتعاش يديه
ونحافة [illegible] وسواد كفه ودقة ساقيه وضعف ركبتيه وثقل صدره ونفخة عجزه وكمودة لونه
وبياض جوده وكبر انفه وصغر اذنيه فقام الاعمش اليها وقال قومي عنده قد عرفك
ما لم تكن انت تعرفها من قبايحي **حكاية** حكي انه عزل بعض العمال عن ولايته
في دعي عليه [illegible] يوم الاد [illegible] وجد [illegible] الا من الى القاضي فلما اشتد عليه ان لم
والم يتق عنده شي قال انحض [illegible] ان [illegible] فقرر سكر الكلف فدك له
فلما كان [illegible] ورفعه الى القاضي وادار خطه [illegible] وخفت الذي خشيه
فقال القاضي [illegible] واهم [illegible] لا [illegible] وان له على
لا [illegible] فقال القاضي [illegible] قال انا منكر [illegible]
كان [illegible] على [illegible] اذ قام اليه بعض [illegible] وقال [illegible]
ما تقول في امراة [illegible] على [illegible] يقولون [illegible]

لطيفة وفي [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

~~فيا لقمر كنت طبيبا مداويا~~ مطايبة احمد المنصور رجلا من الاعراب وكان
~~لين العريكة فاتت امراة في طلاقة فلم تجد عنده غنا فقال له اميرا في~~
~~ولاتي امير المؤمنين فقال الاعقل النظر ثم امر ... ابدا الى ان لا~~
حكاية حكى بشر بن المفضل قال خرجت حاجا فمررت بالحي فوصف لنا
ان فيه امراة تعالج الملسوع ومن غاية من الكمال في حسنها فرايتها و
لم يكن ذلك بدون وسيلة فتمشيت بها فاتيتها برفيق لنا وجعلناه عودا
وحككنا به رجله حتى ادميت ولقعناه وجئنا به الحي وقلنا ملسوع فخرجت
المراة كانها الشمس فنظرت الى الجرح وقالت لم يلسع حتى وانما جرحه عود
بال عليه الجمل فاذا طلعت الشمس يموت هذا الرجل وان قدر على علاج
هذا قال فما ارتفعت الشمس الا وهو ميت فتعجبنا منها في بعض الكتب
انه جاء رجلان الى امير المؤمنين علي عليه السلام وكان مع احدهما خمسة ارغفة ومع
الاخر ثلثة فتغديا بها فجاءهما ثالث فاكل معهما فرمى ثمانية
دراهم فطلب صاحب الاكثر خمسة فاتى صاحب الاقل فتحاكما الى علي عليه السلام
فقال لصاحب الاقل قد انصفك فقال يا امير المؤمنين حقي اكثر من ذلك وانا
اريد مر الحق فقال عم اذا كان كذلك فخذ انت درهما واعط الباقي الاول
والسبب في ذلك ان الارغفة كانت ثمانية والاشخاص ثلثة فاكل كل منهما
ثلثة وهو رغيفان وثلثا رغيف فاكل صاحب الثلثة رغيفين وثلثي
رغيف فبقى للثالث من ارغفته ثلث رغيف واكل صاحب الاكثر
الخمسة رغيفين وثلثي رغيف فبقى رغيفان وثلث فاكله الثالث

فالثالث

في الثالث سبعة اكل رغيفين وثلثين وهو ثمانية اثلاث ثلث واحد من
صاحب الثلثة وسبعة اثلاث من صاحب الخمسة فيكون نصف الاول درهما واحدا ونصف
الثاني سبعة دراهم

من الوقائع التي جرت بين الحسن الصباح
والوزير السعيد نظام الملك ان السلطان ملكشاه امر بنقل بعض الرخام من قلاع
اصفهان فاكترى بعض اهل سوق العسكر لحمل خمسمائة رطل من الرخام المذكور
جمالين رجلين من الترك وكان لاحدهما ستة جمال وللاخر اربعة وكان كل منها يحمل
خمسمائة رطل فتوزعوا ذلك على جميع جمالهم العشرة ولما وصلوا اصفهان امر السلطان
للرجلين بالف دينار وقسمها الوزير نظام الملك بينهما فاعطى صاحب الستة
ستمائة وصاحب الاربعة اربعمائة فاعترضه الحسن في حضرة السلطان وقال قد وقفت
ان السلطان في غير مستحقه ... المستحق من ماله ... فانك قد
ظلمت في هذه القسمة على صاحب الجمال الستة لان حقه من الالف ... دينار
ثمانمائة دينار وحق صاحب الاربعة مائتا دينار ثم قرر ذلك بوجه معقول تقرير
فقال السلطان قد سلمت افهمناه فقال الجمال عشرة والاحمال الف وخمسمائة
رطل فلكل خمسة اجمال ان جمال حملت على الجمال الستة وهي تسعمائة رطل خمسمائة منها
لصاحبها واربعمائة للسلطان وجمال فيها حملت على الجمال الاربعة وهي
ستمائة رطل لصاحبها خمسمائة رطل وللسلطان مائة رطل فحمل صاحب الاربعة
خمس خمسمائة رطل فيستحق خمس الالف وحمل صاحب الستة اربعة اخماس
فيستحق اربعة اخماس الالف معما باسم مسعود اي قمر ازار ...

تو نور سپردی ای روشن تو نور دینی عالمیان خورشید سر انداز دو کل دل یارد
هرگاه که غفلت آورد سر کسان مراد از سر خورشید شیخ شمس است و مراد از
دل کل را او دو رو است و مراد از سر عشق عین است و تمه واضح است معما
باسم جنید انمه که بدلبری ببرد از من دل از جور رخش درید بر اهم دل
خواهی که ز نام او نشانی یابی جان بر سر دست نه ازان بر کن دل
مراد از دست ید است و چون جان را بر سر ان نهی و دل جان را که الف است
بر کنی جنید شود **حکایة** قال بعضهم رایت اعرابیا کان یعشق امرأة من
العرب وکان مغرما بها فخرجت المرأة الی الصحراء لتبول فقالت واعطف الاعرابی
اثرها وقال الراوی انا انظر الیه فذهب الاعرابی بالتشمه (?) الی مرادة
فوضع خنقة (?) فی بولها وخاطب نفسه وقال یا مشوم ان فاتک اللحم فاشرب
المرق **حکایة** گویند مور حضرت سلیمان را با جمع لشکر و علی (?) مهمانی
خواست وگفت وعده گاه کنار دریاست بعد از ان سلیمان
و جمع سپاه لشکر در کنار دریا بمور حاضر شدند و پای ملخی آورده است و در دریا
انداخت و عرض کرد سلیمان که کلوا ان فاتکم اللحم فلم یفتکم المرق یعنی
گویند اب این دریا را اگر گوشت نیست اب گوشت هست
مثل کثیرا ما یمثل به نحو رجع بخفی حنین لمن سالم (?) و خلف فی حنین فقال ان
حنین کان رجلا مدعیا فی دبر عبد المطلب و علیه خفان فقال یا عم انه من ولد
هاشم فی معنی (?) الطرفة فقال وعظام هاشم ما ارى شمائل هاشم فارجع
فرجع خاسئا بخفیه وقال بعضهم کان رجلا مغنیا فدعاه قوم من اهل الکوفة

لتطربهم

لتطربهم فی نزهة فخرجوا به الی الصحراء فضربوه وسلبوا ثیابه وترکوا علیه خفیه لا
غیر فلما رجع الی زوجته وکانت منتظرة لرجوعه علی عادته بما فضل من الطعام اطراف الزوجة و (?)
رأته علی تلک الحالة فقالت لخادمها سله عما رجع حنین بخفیه وقیل انه کان رجلا اسکافا و
اعرابی بخفین وماکسه حتی اغضبه فلما ارتحل الاعرابی اخذ حنین احد الخفین و وضعه علی الطریق
ثم سبق والقی الاخر فی موضع اخر علی الطریق و کمن له فلما مر الاعرابی بالخف قال ما اشبه هذا الخف
خف حنین ولو کان معه الاخر لاخذته فلما انتهی الی الاخر ندم علی ترک الاول وانیخ
راحلته ورجع الی الاول فلما غاب عمد حنین الی راحلته بما علیها فرکبها وذهب بها فلما رجع
الاعرابی الی قومه بالخفین فسألوه عن حاله فقال جئت بخفی حنین وقیل حنین
کان لصا فسرق خفین فاخذ وصلب فی … ابیه وعلیه خفان فاتی بهما و جئت ففعل (?) ان
بخفی حنین ای رجعت منه بذلک **فائدة** قد تکرر التعبیر بالقسم بقولهم ایم الله وایمن
ان ایم کلمة تختص بالقسم واستعماله فی کلام العرب اشیع وهو مخفف ایمن اسم لا حرف
جر خلافا للزجاج والرمانی وهو مفرد مشتق من الیمن وهمزته للوصل لا جمع یمین وهمزته للقطع
خلافا للکوفیین واحتجاج … ان … الوزن مختص بالجمع کافلس وکلب … جواز
کسر همزته وفتح میمه ولا یجوز ذلک فی الجمع من نحو افلس واکلب وقول نصیب فقال
فریق القوم لما نشدتهم نعم وفریق لیمن الله ما ندری فحذف الف فی الدرج
کذا قیل وللکوفیین ان یقولوا خففت لکثرة الاستعمال ویلزمه الرفع بالابتداء و
حذف الخبر واضافته الی اسم الله وقد جاء خلافا لابن درستویه فی اجازة جره
بحرف القسم واجاز ابن مالک اضافته الی الکعبة وکاف الضمیر والی الذی … اذ
به الیه سبحانه نحو ایم الذی نفس محمد صلی الله علیه و اله بیده واجاز بعضهم اضافته

في غير ذلك واشتد وفيه وايم الله لبعض العذر عندروا وجوز ابن عصفور كونه
خبرا والمحذوف مبتدأ اي قسمي ايم الله والاول اولى بناء على ما تقرر عندهم من ان
الامر اذا دار بين كون المحذوف اولا او ثانيا فكونه ثانيا اولى وذكرت في
شعر الطيب فيه اثنتا عشرة لغة ايمن بفتح الهمزة وفتح الميم وضمها او بكسر الهمزة و
ضم الميم وايم بفتح الهمزة وبكسرها مع ضم الميم وام بكسر الهمزة وضم الميم ومن بضم الميم
وفتحها وكسرها وضم النون في الاحوال الثلث وم بالضم والفتح والكسر وزاد ابو حيان
في الارتشاف ثمان لغات اخر ايمن بكسر الهمزة وفتح الميم وايم بكسرهما وبضم
الهاء والميم وام بكسر الهمزة والميم وام بكسر الهمزة وفتح الميم وام بعكس ذلك
وام بفتحهما وام بفتح الهمزة وضم الميم فائدة قد يكثر في كلامهم فلان احرز قصب
السبق ومثله سباق الغايات في مضمار السبق وهذا كناية عن التقدم والكمال واصل
ذلك انهم كانوا يغرزون قصبا قيت بطول الميدان فمن تخطى اولا فقلعها احرز
قصب السبق وحازه وكان له ولو زاد السبق في الفضل والتقدم والمصادر
فائدة كثيرا ما ينطق به وتفرقوا ايدي سبا هذا مثل يضرب في تفرق المتفقين
ويقال تفرقوا ايدي سبا وايادي سبا اي تفرقوا تفرق اولاد سبا وسبا في الاصل
بهمزة غير ممدودة اسم رجل هو ابو عشرة من قبائل اليمن وهو سبا بن يشجب
بالشين المعجمة والجيم ابن يعرب بالعين المهملة والراء ابن قحطان وليس اسم
قبيلة كما او في قوله تعالى لقد كان لسبا والايدي كناية عن الابناء واولادهم
في السوى والطن فيهم بمنزلة الايدي ضرب بهم المثل حتى تفرقوا وهلكوا
حين ارسل عليهم سيل العرم اي سيل الوادي او الجرذ او المطر الشديد وانما

نصبها على انه

نصبها على انه حال والمضاف فيه محذوف وان يكون نصبها على المصدر اي تفرقوا تفرق
ايادي سبا ويحكى همزة سبا ثم قلبت الفا وانما سكنت الف فيهما مع انهما منصوبان
لجعلهما بالتركيب والاستعمال كما في معدي كرب كما مثل يقال فلان الآن من مادر
مادر هو رجل من هلال بن عامر بن صعصعة فقد يسمى مادرا لانه سقى ابله من حوض
فلما فرغ الابل من شربه بقي في اسفل الحوض ماء قليل فسلح فيه ومدر الحوض به اي
طلى الحوض بمدرته بخلا من ان يسقى احد من ذلك الحوض فذهبت في ذلك مثلا وضربت
به المثل في الخسة شعر لو بت لا عراز الضون وكبها ردا او نشبا فيه
والجبون فنول قلة تعاطيت الغنول وخضتها فتبين لي ان الغنول جهول
شعر منسوب الى علي بن ابي طالب عليه السلام ارى حمرا ترعى وتعلف ما تهوى
واسدا جياعا تظمأ الدهر ما تروى واشراف قوم ما ينال قوتهم وقوما
لئاما يأكل المن والسلوى قضاء لخلاق الخلائق سابق وليس على رد القضاء احد يقوى
ومن عرف الدهر الخئون وصرفه تصبر للبلوى ولم يظهر الشكوى شعر
اذا اقبل الدهر قاد ... وضاقت عليه ارضه وسماؤه واصبح لا يدري وان كان
حازما اقدامه خير له ام وراءه وان بات ... عليه خليله وان عاش لم يسرد
صديق يفاده وللموت خير لامرئ ذي خصاصة من العيش في ذل يدوم عناؤه
شعر لقد طفت في تلك المعاهد كلها وسيرت طرفي بين تلك المعالم
فلم ار الا واضعا كف حائر على ذقن او قارعا سن نادم شعر
تنكر لي دهري ولم يدر انني صبور وحادثات الزمان تهول وبات يريني الخطب كيف اعتداؤه

مثل كل الصيد في جوف الفرا
الفرا الحمار الوحشي ... ان
... الصيد ...
...
فقال ... كل الصيد في جوف
الفرا اي ... ما عداه ...
في ... ما عداه

وبت اريه الصبر كيف يكون شعر ثمانية يلقى الفتى في زمانه وكل امرئ
لا بد يلقى الثمانية سرور وهمّ واجتماع وفرقة ويسر وعسر ثم سقم وعافية
شعر بالمعيل والتمليح انما يسمى ويكسبها الوحيد الفارد فالشمس
تجتاز اسماء فرد ما والبنات النعش فيها راكد شعر
ضعيف فراق حق فقيل الهم حتى فصل فارقته الركائب وما كان قلبي
راضيا لفراقهم ولكن حكم الله ما منه غالب شعر يا حكم يوم نوى يحرمه الله
احببت ان الهجر للقتال وهذا حلف الموت منكم فتبدل اي كل آن للنشائي نوائب
وفي كل حين للتهيج احوال خليلي قد طال المقام على الاذى وطال على ذا الحال يا قوم احوال
يمر زمانا بالاماني وينقضي على غير ما يجري ربيع وشوال شعر يا رجلا
تواوط وساكنها قل للديار سقاك الرائح الغادي وقل لظاعنهم حييت من ظعن
وقل لواديهم حييت من وادي شعر انا سليمان يوم العيد علته بنصف رجل
جرادة كان في فيها ولا ملام علينا في هديته ان الهدايا على مقدار مهديها
شعر لكم يوم المذكور هذا الهوى يقض اردانا فاردد وصبري ذكر تهنا
فاعيتني وفي رق النوم الجفان فارقني ودمع الشوق اجزاني فاخرا في
وزار طيف من اهوى فعارضني طلق المحيا فحيا في في حيا فقال كيف حال
قلت له دعني وسل عنه جاري من العراق فقال ما بك صعو اخذ نشنذ سف
الدمع قلت حق شهد الخط وله لقد طال ليلي يا ليلي تذكرات
[illegible] كل ليل تنكرين وصلا في حدائق قد
حكت [illegible] ايام عيشي قد مضت وانت ليل الوفى

تعذيبي

لتعذيبي واهلاكي آما لقلبي على ذاك الزمان فهذه هجرت عيني سهري بعين بكري
[illegible] حكم ادارت الحق قلبي ... ان العاشقين من ذكر رشف ثناياك وكم سهرت الليالي الدجى
في الطيف وجهك اعزازا للقياك وكم زهت في نومي فيه فتنت عيني اغمضها كي
لمرآك استغفر الله هل طيف بغير كرى تخيل الفكر شبهها من محياك خطات هل لكم
شبه يكون ولو ذهبنا فمن على اي طي عفاك بل قد رهنت يا قلبي بغير كرى
يا مهجتي في فؤاد ظل مثواك استغفر الله يا قلبي لدي فهذه بعدت عنك نوى قلبي عفاك
بل حيث ما زلت عن عيني رايتك ان نته العين فيها لعدم سراك ان لم اراك في قلبي
ذهلت عيني في دلت [illegible] روحي فداك وان ضيعت [illegible] فهل تذيبني قلبا فيه
محاضرة حكي ان ابا الحسن [illegible] الى باب ابن الزبير فسمعه اي حجاب ان يدخل
عليه فكتب [illegible] في رقعة وارسل اليه ان الناس قد دخلوا كالاسير كلهم وصرت
مثل الخصي ملقى على الباب فلما وصلت اليه امر بعض الخدام ان يقف على الباب
ونادى [illegible] عليك بالدخول [illegible] فدخل وهو يقول [illegible] دليل على [illegible] حكاية
حكي ان [illegible] وكان [illegible] خارج [illegible] وكان يوما [illegible] فوقف عليه
فقال السلام عليك فقال [illegible] قال خرجت من اهل بغداد قال [illegible]
قال [illegible] قال [illegible] قال [illegible]
[illegible] قال [illegible] قال [illegible]
النزول [illegible] قال [illegible] قال [illegible] قال اخذ [illegible] قال
ما احب ان يكون [illegible] قال [illegible] قال [illegible] من العدم الى الوجود

قال على الاله
قال من اين خرجت قال من بطن امي قال الى اين تريد قال امكانا لا اراك قال على من انت
قال فمن انت قال في ثيابي قال ابن كم انت قال ابن رجل واحد قال عتبت ما
سنك قال عظم قال اتقرض قال تقرض الفار قال انشد قال انشد الضالة قال اتسمع
قال تسمع الغنم قال في اي الحق عليك سبب قال الحق على نفسك قال افتتسع قال التسع الحمامة قال
انت من اهل قال امامي في كتب قال بل انت كعنب قال وانت كالحوضة قال
انت كريم قال وانت كالدبك قال انت كبير قال وانت كالمواعد قال انت
الشيء قال الشيء الجيد قال انت لعبت قال العبث الموت قال اضرب الشمس قال
الى عدة ما يتت التي قال الارض اوقف عدوى قال انشد الجبر دعلها قال من على
بنعلك قال انت من عليا بالملك قال اعطني حقي قال ارجع كفي حقي قال اعطني
دينارا او درهما قال بل النصف الا من نهما قال خف من الله قال لا حاجة لي ذلك ما اطلب
قال ترحم علي قال بعد الموت قال اما اسمع فلانشهد قال واما تمته زيك تحدث قال
انت من الكرام قال انت من اللئام قال اعطني الدنيا عليك في الاخره قال ما اريد
ان اراك في الاخره قال [illegible] ما تنعتني ورب الحرم قال ما منعك من جواب
الكلام قال ما في عينيك حيا قال لم الحيا وما في ليتنا قال الا ما ترحم الذك فقدوا ما قائم
قال الله عد الله قال اقعد في رحمه قال لا تقعد سعداني قال ضع على كفي شيئا قال
في كفك ايري قال ضعه فيها هو احسن قال هو في حجر امك ابيع وخذه قال
ما رأيت الام منك قال انظر في المرآة قال ما في الدنيا الام منك قال السيت لعنك
قال ضاف سمعك قال ضاطت لفك قال قتلك الله قال ان اعطيك حجة قال
عذبك الله قال ان اعطيك درهما قال لعنة الله عليك قال ان اعطيك دينارا
قال ابتلاك الله بمصيبة قال واية مصيبة اعظم منك قال لا اراني الله مثلك

انظر الى هذا الاديب

قال لها

قال انت في البيد عمى عليك قال بل اعمى الله عينك قال حين لا ارى وجهك قال خرب الله
دارك قال بل وجلك تهدمها قال سمى بك الله قال قبل كونك قال فهل لك عندك شيء
قال نعم عصا ارق بها راسك وجلوس بين عينيك فحمد الملك عصر كانت على باب الحكمه
فانهزم السائل وهو يتبعه وهو بين باب لطيفه حكاية الفتى من اهل الرف
ان ذات كان يهوى فتاة اسمها صدقه فاتفق ان والدها تنقله ولم ماتت فخرج
الى دارها فقعت ابنة في الطبقة العليا منه مع جماعه فاسرع نحوها وارادوا ان يدخل عليهم
فمنعوه وقف تحتها وانشد بصوت عالي تسمعه اهل الطبقه يا اهل هذي الطبقة
هل عندكم من شفقه لسائل قد جاءكم يطلب منكم صدقه فتشرف بعض الجماعه
واجابه يا من يروم الشفقه بمهجه محرقه جدك يا ذا الفتى حرم عليك الصدقه
شعر للزهير يا من يعنيه بقول ما الطف هذه الشمائل فنوان يهزه دلال
كالغصن مع النسيم مائل لا يمكنه الكلام لكن قد حمل طرفه رسائل ما اطيب وقفت
والهوى والعاذل بقا بيت وغافل عشق وسيره وسكر والعقل بعض ذلك زائل
والسهد يلوح في قناع والغصن يميل في غلائل والورد على الخدود غض و
النرجس في الجفون ذابل والعيش كما تحب صاف والانس بمن احب كامل مولاي
كتبت يا يابلي عن سلك في الهوى اقاتل في حبك قد بذلت روحي ان
لما بذلت فابل يا عندك حاجه فقل لي هل انت اذا سألت باذل ذا اسل ما
مضر وليت سري هل تحصل لي رضاك قائل في عيدك واقف ذليل بالباب بكد
كف سائل من وصلك بالقليل راض والطل من الحبيب وابل حكاية
اشتكت امرأة عن زوجها الى القاضي وطلبت الفرقه وادعت انه يبول في الفراش

كل ليلة فقال الرجل انا شيخ فقال ان تمهل اقص عليك قصتي اني رأيت في مناري كأني في جزيرة
في البحر وفيها قصر عال وفوق القصر منارة عالية وفوق المنارة جمل وانا على ظهر ذلك
الجمل والجمل يريد ان يطأ طائرا ليشرب من البحر فلما ارى ذلك بلت من شدة الخوف
فلما سمع القاضي قصته بال في ثيابه وقال يا شيخ اخذني البول من هول حديثك فكيف
من راى في عذره شعس ليحكم يوم [illegible] على هذا باعلى تلال فقد دسته قضاء التهمة
نعيذ نور فقلت نور وقيل نجم فقلت [illegible] لبعضهم رايت طبيبا على كنيف
كانه البدر اذا تلالا فقلت ما اسمك فقال لولو فقلت لم فقال الا الا فضة
حكي ان ابن الجصاص ركب يوما مع الوزير ابن الفرات وكان الوزير يضحكه ويستهزئ به احيانا
كثيرا وكان جليسه في موكب عظيم ومع ابن الجصاص تفاحة يشمها فاراد ان يعطيها الوزير
ويبصق في الدجلة فغلط وبصق في وجه الوزير ورمى التفاحة في الدجلة **حكاية**
نقل است كه ميرزا وحيد كه از جمله مشاهير است صاحب ثروت و دولت ‏— و وزير [illegible]
بسيار بود و اولاد بسيار داشت [illegible] و نظر بودت او سلطان
در نظر مردم [illegible] معزز بود [illegible] بخلاف ادب گفتگوی بود
در آيات [illegible] تا روزی در مجمع عام كه جمعی از فضلا و علما
و طلبه حاضر بود گفت كه خدا در قرآن [illegible] ولا رطب ولا يابس
الا في كتاب مبين و من هيچ يكی از رطب و یابس [illegible] و حال آنكه ذکر
[illegible] در قرآن [illegible] و هیچ یکی از [illegible] در جواب او [illegible]
گفت یکی از [illegible] طلبه که در صف نعال نشسته بود گفت که میرزا جان
ذکر شما در قرآن [illegible] و حال آنکه چند آیه در خصوص شما نازل شده

اسم [illegible]

كم شهد [illegible] ومن خلقت وحيدا وجعلت له مالا ممدودا وبنين
شهودا ومهدت له تمهيدا ثم يطمع ان ازيد كلا انه كان لاياتنا
عنيدا سارهقه صعودا انه فكر وقدر فقتل كيف قدر ثم قتل
كيف قدر ثم نظر ثم عبس وبسر ثم ادبر واستكبر فقال ان هذا
الا سحر يؤثر ان هذا الا قول البشر ساصليه سقر وما ادراك
ما سقر لا تبقي ولا تذر لواحة للبشر عليها تسعة عشر
گويند كه چون شنيد اين آيات لرزه بر اعضای ميرزا وحيد افتاد و
رنگ او زرد شد [illegible] عارض شد و بعد از سه روز وفات يافت

وحشی	نه وقت آنکه دیگر [illegible]	[illegible]
لا ادری	وقت [illegible]	[illegible]
ثنائی	ای [illegible] وقت [illegible]	[illegible]
شرف [illegible]	قطع [illegible]	[illegible]
کلیمی	ای مرد [illegible]	[illegible]
حزینی	خود این عشق است [illegible]	[illegible]
نجیبی	[illegible]	غم دل [illegible]
صبحی	چون دل [illegible]	[illegible]
فیضی	عالم [illegible] شد [illegible]	[illegible]

ولہ سنبها زغصه من بدعا کرتو دور باد | آه کی ای مهر تو در خواب نشسته اند
وجنتی ملی زبان کن همیشه وصل دادی | پاره از دیبای ببر این شب انتظار
شفائی شق شد آه زیاد نامه زود | که جمال تا در دروازه رفته است
حالتی دلم از سینه بیتک [illegible] | هر صبح کیا در قفسی مرغ گرفتار
دانش وعده هم صحبتان رفته روز | و دیر مرا آید قیامت کی [illegible] را
مانی شب عیش و شادکامی [illegible] | چه شنی توای [illegible] شد
دردی تو با وقوع [illegible] دیگر دردی | نبود [illegible] اکر [illegible] اثر کند
وحشی نه بای که هر [illegible] که | صبای زمرغان دیگر [illegible]
ولہ دعا هر سحر کویند [illegible] | اثر [illegible] عاشق [illegible] دارد
لا ادری همه [illegible] خود عرضه [illegible] | قبول حضرت او [illegible] بود

نوادر بیته حکی انه سلم البدیل المعدل علی قوم من [illegible] فلم یردوا فقال [illegible] الطول
[illegible] من الرفض [illegible] ابی بکر و عمر و عثمان [illegible] فرد [illegible]
واعتذروا الیه نوادر بیته حکی انه رفع علی ان [illegible] اخذا [illegible]
الولاة فی تحسن صورتها وسال عن [illegible] وجهها فقال احدهما انا ابن من [illegible]
الرقاب له ما بین مخزومها وهاشمها تاتیه طوعا الیه خاضعه [illegible]
وقال الاخر انا ابن الذی لا ینزل الدهر قدره وان نزلت یوما فسوف تعود
تری الناس افواجا الی ضوء ناره فمنهم قیام حولها وقعود فلما سمع الوالی [illegible]
عظمها واعتذر الیهما [illegible] ثم فتش عن احوالهما [illegible] ابنا [illegible] وطبخ

فتعجب الوالی من حسن کلامهما وحجل من غفلة نفسه حکایة حکی ان بعضهم
اهدی [illegible] الی معین الدین بن صقر من اهل حلب وکان فتا کا موزیا لا یذکر
احدا بخیر ولا یتوسط لاحد بخیر ونقش علیه بالسکین هذین البیتین یا ابن صقر قد
اتتک [illegible] فانعم [illegible] [illegible] ولا اهل [illegible] عندی
منها فی حجبها [illegible] حکایة روی انه عاد بعضهم
کان مریضا فقال له الذی تشکوه قال [illegible] فی [illegible]
[illegible] فقال له الاشقف [illegible] بالبیت کانت [illegible]
وایضا حکی انه جاء نحوی یعود مریضا فطرق الباب فخرج ولده فقال [illegible]
فقال یا عم وردت [illegible] قال [illegible] ثم ما ذا قال وصل الورم [illegible]
قال [illegible] وقال [illegible] ثم ما ذا قال ادخلوا [illegible] [illegible] وعال
سیبویه ونفطویه [illegible] وایضا حکی ان نحویا قال لبعضهم ما فعل ابوک بحماره قال باعه
قال لم قلت باعه قال لم انت قلت بحماره قال انا الباء تجر فقال من
باؤک تجر وبائی لا تجر حکایة [illegible] سالوه عن [illegible]
لست النبی عهده [illegible] قلت [illegible]
تحت ما فوق تحت شمس السماء اقول [illegible] کان [illegible] وایضا
واعدنی بوصلها ذات حسن ملکت [illegible] قلت قولا [illegible] الوصال
فقالت بعد ما قبل بعد یوم الخمیس اقول اراد یوم الجمعة وایضا
قالت الشمس صادفت ای برج وهی فی منزل [illegible] قلت قد حلت [illegible]

قبل ما بعد بعد ما قبل نور اول ارادو برج النور **شعر مشكل** للحكيم مومن الرازي
تنفع المرء علمه ابدا دون ما لا يزال يجمعه ان مرئا يكون ذا نفقة ما يكون الكل نفعه
وجه الاشكال ان في البيتين تناقضا كما لا يخفى ودفعه ان قوله ما يكون ثانيا تاكيد
لنفي قوله لا يكون اولا وليس بعده مفعول ثابت **للمؤلف** اي الكمة ختم كوي
اي سنگ چرا همگذار چون نخت لجام آتش كار يا ارزم وحجرت ...
اي دل كه نقيد عشق بندي با محنت عشق در چه كار اي غم تو زدل ...
كز دوست همين تو ياد كار اي دوست كه ... عاشقي از دوستي تو غم ...
اميد صفا ز ... است كورا زنك اين خود ... **شعر**
... ان ... ست وقد قطع بينهما ... ثلثة ... قطع ... اولها
كتم العدم في صلب الاب ... كما قال تعالى يخرج من بين الصلب والترائب وثانيها
رحم الام قال سبحانه هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء وثالثها ... الرحم الى
فضاء الدنيا قال عز من قائل وحمله وفصاله ثلاثون شهرا واما المنزل الثالث التي
المنقلب ... قال ... القبر اول منزل من منازل الاخرة واخر منزل من منازل
الدنيا وثانيها فضاء المحشر قال سبحانه وعرضوا على ربك صفا وثالثها الجنة والنار
قال ... فريق في الجنة وفريق في السعير ولكن الان في قطع مرحلة المنزل
الرابع وهو صعب المنازل واكثرها مشقة ... طرفيه ...
الصعوبة وقطع الطريق ويعرف فيه الرفيق ... ومتى قطع هذه الرحلة ... باقيها
فراسخ ... انت ... ولكن ... فلم ... ينقضي ... فراسخ واخرى
له ... الموت ... فاعلم كان ...

افلاطون

افلاطون ثلثة فرق باسم الاشراقيون والرواقيون والمشاؤن فالاشراقيون هم الذين
جردوا ... النفوس الكونية فاشرقت عليهم انوار الحكمة من لوح النفس الافلاطونية من غير
توسط العبارات وتقلب ... والرواقيون هم الذين كانوا يجلسون في رواق
بيته ويقتبسون الحكمة من عباراته والمشاؤن هم الذين كانوا يمشون في ركابه ويتلقون
منه فوائد الحكمة ... وكان ارسطو منهم ... ان ... الذين
كانوا يمشون في ركاب ... افلاطون **لغز** منظوم ... انه ف

ما اسم غدا مسكنت الحروف يحده معدودا من الظروف يعني ... في
مضاربه ان تم منه الصدر مقلوب اوليه عنده من عقل حرف يكفيه عجزه عن الحل
وثلثه حرف ... علي لغة ... كذا البعض روى واولاه حرف الاستفهام
والخمس ... نظام وثلثه الاول ... ذلك وعكس ثلثيه من العواتك
وقلب ... ان تكررا يحده ... فكن ... تحسرا وقلب اوليه ما ...
وان ... قلنا ... وطرف اخره عضو بدا في الحكمة وهو ... من ...
يخرج ثلثه من المعادل وكله جزء من الملابس وما سوى اخره اسم ...
... في كل مذهب حسن وعشر ثلثه ... في العدد ثم ذاك ...

لغز ... للشيخ ابن العربي ... ما اسم ... في المشرق ...
وباقي ... مقلوبه ضاعف فهو من العرب **جوابه للحكيم** ...
وذاك اسم ... عليه ... يردي ... ثنية وما سوى اخره سائر
... المشرق الى المغرب وواسطة ... مرة ما فيه من السعة العجب

وما يتي تصحيف مقلوبه قد اعجز الفضل عن المآرب وما سوى اوله عضو كـ
اللازم في المأكل والمشرب لغــز للشيخ البهائي الا يا اخي من بلغ
بها من احب ومن اطلب تشد الرحال اليها وفيها لكل فتى مآرب
اذا ما قلبت حروف اسمها وجدت اسم شيء به يضرب ومن عجب انه مفرد
وجمع لشيء به يشرب وثلثاه ربع ثلث له ونظيره [illegible] يجب
جوابـــه للحكيم مؤمن ايا ملغزا في اسم بلدة تراه في الذهن لا يكتب
مصحف مقلوبه وجب عليها بحج وقد ندب واثبت اذا ما ملفه
تراه اسم طير وذا اعجب وان فات من ثلثه سبعه وجدت اسم شيء به يطرب
وثلثاه ما صدرت سوره به ومن [illegible] لا [illegible] لغـــز و
للشيخ البهائي وبلدة مهملة الاحرف وثلثاها [illegible] المصحف وما سوى آخره سوره
من سور القرآن لا تختفي وثلثها ان [illegible] من [illegible] وان تشدد
وسطه تلتقي ما كونه في [illegible] واعرف جوابـــه للحكيم مؤمن
يا ايها السائل عن بلدة ترسم في اوائل المصحف [illegible] في اسم صدره اول
الحروف لا مرية [illegible] الاحرف [illegible] وجد [illegible] فيه حصته وحرف
ذو فوق ثانية لما يعرف في بعض من وجهين بالمصحف تصدره [illegible]
الحية [illegible] والمصحف وعجزه [illegible] بلدة [illegible] [illegible]
والنصف حرف منه او [illegible] الحرف عن [illegible] الحرف ومن [illegible]
من [illegible] على المصحف وثلث ثانية [illegible] تالية في جمع [illegible] الاحرف

تي

تلق الذي قد عبرنا [illegible] [illegible] توقف لغـــز للشيخ البهائي
ولست [illegible] باسم الحبيب ولكن ملغزا خوف الاعادي فتصحيف اسمه في [illegible]
وفي فيه والقلب في فؤادي جوابـــه للحكيم مؤمن لقد الغزت الغاز [illegible]
دقيق دونه خرط القتاد فيا لله من لغز عويص [illegible] [illegible] العوادي
فكم خطر الرقاد على [illegible] وقلقني كثيرا عن [illegible] وكم اسهر [illegible] وفكري
يجول من الصلاح الى الوهاد الا ان قد دنا نظري اليه وتلت [illegible] مرادي
فذا ونك مثل [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] فتصحيف [illegible] فيه شيء
يحل [illegible] في الفؤاد ومنه يحل [illegible] وفيه هلاك ارباب [illegible]
ووصل [illegible] جمع [illegible] وعين [illegible] والعوادي [illegible] [illegible] عضو
به [illegible] البلاد [illegible] منه [illegible] [illegible] والوداد
مصحف [illegible] جزء [illegible] ونقص منه في [illegible] وتصحيف [illegible]
نقصت عنه [illegible] [illegible] جميع الحرف [illegible] حرف [illegible] مرادي
لغـــز [illegible] للحكيم مؤمن [illegible] [illegible] [illegible] اسم [illegible] [illegible]
[illegible] اوله نصف وسطه ووسط مصحف آخره طرفه [illegible] من مركب من [illegible]
واوله [illegible] بين [illegible] اوله من [illegible] وسواه من النباتات طرف
ثانيه من [illegible] الطاهرة [illegible] وطرف آخره من الاعضاء الباطنة [illegible] لولا
رابعه [illegible] [illegible] ولولا اوله [illegible] العلم والحلم والكرم لولا خمسه [illegible]
[illegible] [illegible] وما [illegible] بلغت من [illegible] طرف ثانيه لا يكون في اول [illegible]

اخره علامة ولفظ بنية ما يتحقق به الهود والمستباح بنا به يبتدئ السؤال وما وله
يختم الكلام ويتم المقال وانه عام لمعظم الحال لغـــز للحكم سوم اجزائه غ
اسم سداسي الكلمات حاوي العبرات اخره ثلث اوله وثلث اوله من مهملة اوله
مع ثانيه يقبل امر لتلطف ومع ثالثه من عقود الاعداد ومع رابعه امر لتلطف ومع رابعه
من المهملات لسداد ثانيه مع ثالثه من الظروف ومع رابعه او خامسه او اخره حرف من
الحروف ظرفا اخره حرف عامل وثانيه ميز الفعل عن الفاعل لو تقطع اخره مع صدره
بقي سدسه مع انه ثلثه وهذا من النوادر ولو نقص منه مع انه سداسي حرف وخذ لقي
حرف وحد وهذا من اعجب العجائب ان نقص سدسه من سدسه بقي سدسه وان زيد
ثلثه على ثلثه حصل ثلثه اولاه ما يجب رده على جميع المسلمين واقواه ما تركب منه الاربعة
على رأي المتكلمين باوله يبتدئ السؤال وثانيه يتم المقال ورابعه يحصل المرام ومعنى
الكلام والسلام جوابــــه تسمية بعض سور نزلت منه اثناء رحلة الى الاولى
ونهاية الليل اخره اسم سورة من سور القرآن وباقتصار اوله به يتم جميع اركان الكمال
كلام من الحروف النورانية وثلث بعضه من الحروف الظلمانية اوله كمال الحروف وحسن
ثانيه بالتمام موصوف سدسه من المطهرات ولولا خامسه لعد راحته من المحدودات
من الحيوانات لو بدا اوله على ثلث اخره حصل عدد ايام الاعوام ولو نقص سدسه
من ثانيه بقي عدد الشهر التام وسلطان بملك فرعون وهامان واوله مجزوئين ومعطيه
من الامان ثالثه وصفه الكمال في السور الوقت منه وعشر رابعه موصوف به الله في
العلوم الاتحادية نصف ثالثه ربع حروف كلمة في العدد ولم يبلغ نصف الخامس المراهم
يحصل عدد صور الكواكب التي وقع عليها الرصد مربع بعضه يساوي حد الرحم وبعث
اوله في اخر السبع المثاني ويضعف سدسه يتم الجواب وينتهي به الخطاب والله اعلم
محمد

كما لولا الامور واوقف بالخلق الصدور سقـــي للحكم فيوض بالنسيم الصب اذا احبت بالاوب
بجيرتي بالحمى تلاثة بواديي فتركه قد جرت عبرة بالا فتركه قد نسبت عهد الوداد
بالنسيم الصب فبلغ سلامه وخبرهم بلوعتي ودمع اسي وحنيني وقرعي فراق
زاد خنجره وابلى عطابه وانتباه الملاقاة منهم ووجد لي ما بهم وخير في انعامهم
وقلـــه الدهم يطول الليل بالسهاد الدهم يديم لهب الفؤاد وتوفر الدهم لسؤال مع
الدهم يغيض عيون العباد تراه بيتا في جسم حي وحارب في حرب يوم الشدائد
وصرب كل ما بين الحكاك ووجد بكل ان في ارزوباك ازوب صبابته والطول البلا
ومالها الصبر والوداي فكم خطر الرفاق على السبيل وقلقت جسرا غرو سبوبي
شرز وجوب وحتى يمطلبه الايام دهر في سبيل العبادة الا انشكو وقد اوجبت باعا
سوى بال من السبيل بابا وباجفن تكلك في سويدا فوادي داب من لهب اشعلا
فاذا السواد على جوفي تكل آه ماوناو وكيتال الا انشكو زمانا قد تفانى
في نشده آه تقبلا طائيا رتبا الدهر بالارزا وحتى فوادي في غث ومن تعال
فصرت اذا اصابتني سهام تكسرت النصال على النصال فكف عن الاذى باذ دهر ان
بخيل الانباء بالنبأ وقلـــه منز السلام عليكم ما سرا سوق الى لقياكم نابكم
منز السلام عليكم بابا كرز فلقد ابلى الغريب المستهام المغرم الحنين اود علموا قلبه الاسى
وجرى لي بين الجوانح مضرم ما تحسبوا في انها عن ذكركم حتى اوسده الراب واكتم
سقـــي هزل نمت فقام الاين من بلبلها ولم يزل سنتصب فوقها

الرسمي الحمتي

کسبه ای جاهل عالم العلما   شتا بی که رسید معما معما   باسم مسافر   تا ز قلبش بیم باد
اگه شدم   دل ز فکر بهبان بر دهم   مراد از نام عزیز است که اسم باشد و قلب ان
مس است و مراد از دل فکر کاف است و مراد از بر دهم ان انداختن ان است
معما باسم امام   خوبان ستارگان سپهر ملاحت اند   ما هست در میانه ایشان [illegible]
مراد از ماه این عزیز است که اسم باشد و چون لفظ ما در میانه اسم در آید [illegible]
مطایبه   فاضلی ببیار از دوستان صاحب بار بود نامه می نوشت شخصی در پهلوی
او نشسته بود و بگوشه چشم نامه او را می دید بروی دشوار آمد نوشت که اگر نه
در پهلوی من دزدی ملعون نشسته بودی و نوشته مرا می خواند همه اسرار خود
بنوشتمی آن شخص گفت والله که من نامه ترا مطالعه نکرده ام و نخوانده ام گفت ای نادان
پس این را که می گویی از کجا می گویی فائدة اذا اردت ان تعلم مقدار سطوح العدد
مبتدء بالنهمين وتسقط المراتب ثلثا ثلثا الى ان [illegible]
وتفرد ما بقي على انه [illegible] وتزيد على متروك لفظ الالف بعدد الثلاثات
الساقطة عليه ثم تفرد المراتب الثلث السابقة عليه كذلك وتزيد على متروك لفظ الالف
بعدد الثلاثات السابقة عليه وهكذا الى ان ينتهي الى المراتب الثلث الاول مثاله
اردنا ان نقرء هذا العدد ٩٨٧٦٥٤٣٢١٥٥ فبعد اسقاط المراتب ثلثا ثلثا
بقي ٩٨ فزدنا على ثمانية وتسعين لفظ الالف ثلث مرات بعدد الثلاثات الساقطة
والمراتب الساقطة عليها ٧٦٥ فزدنا على سبعمائة وخمسة وستين لفظ الالف مرتين
والمراتب الثلث الساقطة عليها ٤٣٢ فزدنا على اربعمائة واثنين وثلثين لفظ
الالف مرة والمراتب الثلث الاول [illegible] فالعدد المذكور ثمانية وتسعون الف الف الف
وسبعمائة وخمسة وستون الف الف واربعمائة واثنان وثلثون الف ومائة وخمسة [illegible]

فائدة

این دو دل دو هم خیر لیوان [illegible] تر شد … ما منزلات ما رانیم که ان [illegible] کو باس برد
هر چند عذر امی نزد باد اتی استغنا [illegible] … ای سوز داغ عاقبت آرام عذر امی برد
صدق محبت می کند در چشم مجنون تو [illegible] … هر جا که کان باد صبا از کوی لیلی می برد
با آنکه تیغ خود او در جان من زد جا گرفت … الیوم کشته خویش را اندر عوض [illegible] برد
هر چند کام جان من محنت [illegible] … این تلخی کام من ان لعل شکر خا می برد
شوق جانان دل گشت جای ره ام کرده [illegible] … کامی تیغیر می کشد کامی [illegible] می برد
ای شیخ این الوده در مسلک با کان [illegible] … کین ره بسر منزل عاقبت ناموس تقوی می برد
محنت کشیدن حق را [illegible] … یا عاقبت باشد که [illegible] ازو بر دنیا می برد
فارغ دلا از [illegible] … دیوانه عشق ترا هم سوی صحرا می برد
بیچاره عدو م چون [illegible] در محبت … کر کوه باشد جان من ان [illegible]
ای هوشمندان [illegible] … کان عشوه [illegible] دل هجا بالی برد
[illegible] … اشرف [illegible] شد شهها می برد

سؤال شخصی رفیق خود گفت که بقدر انچه تو داری مرا هم اگر در آرم هم نیمه آن است
و یا اگر من دارم با تمام انچه تو داری [illegible] هر یک چه قدر داریم
جواب نیمه [illegible] سیزده است و یکی هشت دارد و دیگری [illegible] کان
الرشيد قد امر مرارا باحضار [illegible] وهو [illegible] ببغداد [illegible]
فلما دخلها وكان رجلا [illegible] على انه [illegible] السواد وكان الخليفة في ذلك الوقت في مجلس
شربه مع وزيره وكان قد اتفق من [illegible] اهل السواد [illegible] وانه قطع
[illegible] فلما [illegible] الرشيد [illegible] فقال له [illegible] يا شيخ فانشد
كفى حزنا ان الشرايع عطلت   وان ذوي الالباب في الناس ضيع
وان ملوك الارض [illegible]   [illegible] فقال الرشيد [illegible]

المسجد وانت تبيع فقال من الكوفة فقال كيف تركت الحديث فقال في صف الجيش عند امير المؤمنين
فنهض الرشيد فعقد له وامر بكسر آلات الطرب والملاهي وقال اريد ان تعلم وتدري ان [illegible]
والمامون في [illegible] ولم [illegible] وجعل له دار التعليم ولم يزل [illegible] معظما عزيزا عنده
محمد بن سعد البغدادي كان اديبا شاعرا [illegible] توفي سنة ستين وخمسمائة ومن شعره
افدي الذي وكلني حبه بطول [illegible] ولست ادري بعد ذا كله [illegible]
من تلخيص [illegible] اقدار [illegible] اذ [illegible]
[illegible] من [illegible] ذلك المختلط [illegible] من ذهب [illegible] وفضة [illegible]
والشكل [illegible] جميعه في [illegible] ان كل واحد منهما يكون الذهب اكثر
وزنا فيحفظ [illegible] فاذا [illegible] جسم مركب من ذهب وفضة [illegible] كل واحد منهما
[illegible] وزنا [illegible] المركب [illegible] وزنا [illegible]
[illegible] وزن الذهب [illegible] وزن الفضة [illegible]
[illegible] وزن الجسم المركب من ذهب وفضة [illegible] وزن الفضة [illegible]
الذهب [illegible] وزن [illegible] الجسم المركب من ذهب وفضة الكسب [illegible] رؤية القمر
تحت الغيم الرقيق متحركا [illegible] اذا نظر [illegible] شعاع البصر في [illegible] ذلك
الغيم واذا [illegible] حركة الغيم من المشرق الى المغرب [illegible] الحركة [illegible] الغيم [illegible]
[illegible] الرؤية [illegible] البصر [illegible] فقد نفذ الشعاع فيه [illegible]
عن القمر ونفذ الشعاع [illegible] قد حاذاه [illegible] فيقع بين [illegible] قطعة من الغيم فيتحرك
القمر [illegible] قطع تلك القطعة [illegible] لا ادري [illegible]
ديدم [illegible] در [illegible] ای [illegible]
[illegible] من الطرائف [illegible] ان الثعلب مر في السحر
بشجرة [illegible] فقال ان الامام
[illegible] الشجرة [illegible] فنظر الثعلب [illegible]

الديك

~~الديك [illegible] فقال [illegible] فاما [illegible]~~
~~[illegible] حكاية [illegible] اعرابي [illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
[illegible] حكاية اعرابي [illegible] قوم فتذاكروا قيام الليل فقيل له يا ابا امامة اتقوم
الليل قال نعم قالوا ما تصنع قال ابول وارجع وانام حكاية اعرابي [illegible]
[illegible] فقال [illegible] الناس [illegible]
[illegible] ثم قال ايها الامير [illegible]
[illegible] الحجاج [illegible] اعرابي [illegible]
[illegible] وكان اسمه يونس فقرأ الامام [illegible] يونس فقال [illegible]
[illegible] جاءت اعرابية مع قوم يصلون فقرأ الامام [illegible]
[illegible] فقطعت الاعرابية [illegible] حتى جاءت [illegible]
فقالت يا [illegible] الامام [illegible] فائدة
[illegible] سه روز بعد از [illegible] من خواص
[illegible] انه اذا [illegible] الف [illegible]
الحجاج [illegible] ثم جاء اليه بعد ايام وقال ايها الامير [illegible]
[illegible] فقال له الحجاج وكيف [illegible] فقال ايها الامير [illegible]
ان يكون [illegible] فقيل ان رجلا [illegible]

تنفيذ انه طلق له الف دينار ثم جاء بها الى وكيل الخليفة فلما وقف الوكيل عليها لم يشك
انها خط الخليفة فشرع في ان يزن الالف دينار فاذا بالخليفة قد حضر بغير علم فلما جلس
اخبره الوكيل بامر الرجل واوقفه على الورقة فنظر فيها ثم نظر في وجه الرجل فرآه قد كاد
ان يموت من الخوف والحياء فقال الخليفة للوكيل اتدري ثم [illegible] في هذا الوقت فقال لا
قال حيث لا [illegible] في ان تعجب ما اعطاه هذا الرجل مستحق هذه الورقة ولا تؤخذ في [illegible]
في وزن المال وقضية الرجل ومضى [illegible] قال [illegible] بن مرام [illegible] لو اسلمت
فقال ما زلت احب الاسلام الا انه يمنعني حب الخمر فقال لا باس اسلم واشربها قيل اسلم قال له
قد اسلمت [illegible] ان شربت حددناك وان ارتددت قتلناك فحسن اسلامه [illegible]
جاء رجل الى سليمان [illegible] وقال له يا [illegible] ان يسرقون اوزي ولا اعرف السارق فنادى
الصلاة جامعة ثم خطبهم وقال في خطبته وان احدكم ليسرق اوز جاره ثم يدخل المسجد
والريش على راسه فمسح رجل راسه فقال سليمان خذوه فهو صاحبكم فائدة اذا اريد
نتف الحشائش [illegible] الكلب [illegible] فيعظم فيخرج ويتعب له وينظم [illegible] حاجب
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
[illegible] فائدة مرارة الخفاش [illegible] وهو [illegible] له
[illegible] فائدة [illegible] الخفاش [illegible] قبل [illegible]
من [illegible] عليها [illegible] ان [illegible]
[illegible] فائدة اذا [illegible]
[illegible]
ثم [illegible] اجتمع [illegible]
من [illegible]
[illegible] ان علمت ذلك قال [illegible]

المدث

المدث على [illegible] وقال [illegible] ما رايت [illegible]
مثل [illegible] بن [illegible] وعبد بن جبير [illegible] على [illegible] الثوري والله [illegible]
~~[illegible]~~ فائدة [illegible] في بعض الكتب
~~[illegible]~~
وكذا [illegible] فائدة [illegible] يوم [illegible]
الاول [illegible] قبل طلوع الشمس [illegible] فائدة [illegible]
رزق [illegible] وكذا اذا [illegible] الازرق [illegible]
~~فائدة [illegible] فائدة [illegible]~~
~~[illegible] فائدة [illegible]~~
[illegible] عن الامام ابي عبد الله [illegible] قال [illegible]
عليك ان تصلي عند الزوال ركعتين تقرا في الاولى بفاتحة الكتاب وقل هو الله احد
وان [illegible] قوله [illegible] وفي الثانية بفاتحة الكتاب وقل هو الله احد [illegible]
[illegible] دو [illegible] او ب [illegible] دار اج اج ج زوب [illegible]
اخ اوخ خمسة دراهم تج تاج اسود عشرة دراهم [illegible]
[illegible] رطل ثم [illegible] فيه نصف رطل حنطة [illegible]
مثقال منه اد اج اج ج زوب [illegible] ~~قال [illegible]~~
~~[illegible]~~
من [illegible] الشيخ [illegible] الدين [illegible]
و [illegible] وبعض [illegible]
و [illegible]
[illegible] على [illegible] وهو [illegible]
القاضي كمال الدين [illegible] في [illegible] من [illegible]

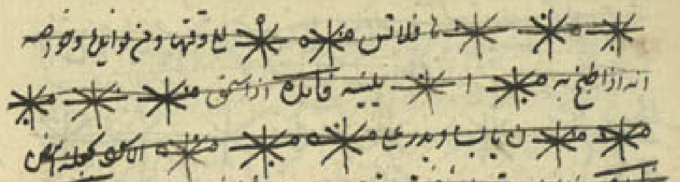
قال الحافظ

صبح الجبين بليل الشعر منعقد وهند يجمع بين الماء واللهب
وافتر مبسمه الشهد عن حبب القاضي الفاضل تنفست عن عبير الراح رائحة
كلف بكم قضية لله داء في الفؤاد حبه شرخ الشباب بحكم الفتنة والعرف
المجنر مسرف قاس على الحب ق قلت قد تنبه يزداد بكم كل داء ونية قالوا حبيبك في
لم يعب وطبوها عن عيانه عند محبه الشيخ شمس الدين حبال سلمى عن الجمال
وكم نرى طلا حلة سلمى معاد وذكره الناس [illegible] وهو مانية والحب دار الصهباء قد علت
وارض [illegible] عنه قف رحلنا به وحياه من دمعي سحائب جامد فربع سلمى مصيف ومربع
واياس بالقرب [illegible] ازاهر عن اسه دهر ابت بالتفرق صروفه وطلت ليالينا بسلمى تسعد
ونحن كانا في الحقيقة وحد واوقتنا بالوصل خير اتاله واردا حنا ممزوجة وقلوبنا
تعلقت بسلمى وقد حكم الهوى ولم يكن التفريق منا كي طر ولم تكن الايام فينا [illegible]
على عادة الايام تنكث العواهد كأنك يا ام حازم الوتحد واهل ودنا باق وان تغيرت
وهل تذكرين العهد اذ نحن بالنوى وهل تحيت اثار رسم خدينا ولست كحفظ الود مني بجاحد
وتركك الاعتاش الخون لعهد فمن كنت جعل الود من طرفه
نوزي طرفه في هواك وتاله وان قلت ان الحب عثرة النوى لعمري وحد [illegible] به وجد
مهذب الدين يا رتبة الحسن من بالصدا وصالكم حتى قتلني بعوط الهجر نصب كم
ويا فتاه بغيبين اقوام اتت من ذا ترى في الورى بعتت افتى كم ان كنت لم تذكرينا
بعد فرقتنا فانه يعلم انا نسينا كم ما آن الحظ بخواعينا فقد ضحوا وادي [illegible]
لقسنو في ٥٦١٩ وشرعت في سيرها طول بهرة رتها مدى الايام مشرقة تنبت
في سيرها بقطع الكرسعة وتاكل في طوالكدر ونهر الترب وقطعت في سيرة حمص تورع
ولها تعجم من زراع ولا الترب وانضت في ٧٢٣ الرائل وذي يعد [illegible]
جيد عيا كل البلاد له حق كما زمر مونس وربيت به وفي قلبه دون له الهلك والحق
وانه في ٦٢١ والكلمة تعبيره وبطن لها الاشعار والكيران فوت اذا اطعمنا
نحت

اتنفست وعاشت وان اطعمتها ما اقوت [illegible] عن ابي محمد الله عليه انه قال الخودا
في اسنانكم السعد فانه يطيب الفم ويزيد في الجماع سفوف [illegible]
[illegible] كل [illegible] في [illegible] من [illegible] يكون في الحاس [illegible]
سفوف يحبس الطمث [illegible] درهم [illegible] كل ارمعة [illegible]
[illegible] سفوف [illegible]
[illegible] ورق [illegible] وحلبار [illegible] كل [illegible]
[illegible] فالدغ نبت عصير ورق السلق [illegible]
[illegible] اربع ساعات [illegible] قال [illegible] العلاء ولكن [illegible]
من الملوك [illegible] ان احببت [illegible] وان [illegible] يستعملون من الحلم [illegible]
ويستغفرون من القي [illegible] فالدغ بطبع ورق [illegible] سنون
يجلو الاسنان [illegible] ويشد [illegible] ورق [illegible] سواء [illegible]
سنون يكم الاسنان ويمنع [illegible] ويطيب النكهة وهو [illegible] تمر هندي وحلبار
داف في سوادا [illegible] سنون [illegible] الاسنان [illegible]
[illegible] سنون يزيد صفرة الاسنان وسوادها ويطيب [illegible]
وهو [illegible] وزنجبيل وزبد البحر ودار فلفل [illegible] سعد [illegible] شوى
عشرة مدق ويتخلل [illegible] سنون [illegible] ويطيب النكهة [illegible] درهم
[illegible] عشرة [illegible] ان [illegible] البصر [illegible] الرجاء [illegible] الرحم
والضيق [illegible] والصبر [illegible] الفرج [illegible] الرحمة والموفق من رزق صبرا واجرا
فائدة اذا [illegible] بالشوكران موضع الشعر [illegible] واذا [illegible] عظمه فائدة [illegible]
[illegible] قال واذا [illegible]
درهم [illegible] اذا اتصل [illegible] قراان [illegible] الزرع
قران [illegible] قليلا [illegible] فائدة قال [illegible]
[illegible]

مركبنا الى افريقية يا نوتية باحضار ... رسلة وقفنا فلما اصبحوا اذا بالمركب قد وضعه ...
وريح ... فمر بحضرته فجاء ومعه رجل فقال ذهبت بالمركب فبينا انا اذ خوف الغرق ... اذ انا الصوت
يقول يا الله يا الله ... المستغيث يكررها مرارا فناديناه لبيك لبيك ... فيه البحر
فقدنا بالمركب نحو الصوت فلقينا هذا الرجل على قطعة لوح فرقى الى المركب ... يا ابنه
عن حاله فقال كنا في سفينة فغرقت ... منذ ايام ... الموت ... فطلعنا به الى المركب وقالوا انه
من ... فسبحان ... وما زلت اصيح حتى اتاني ... الصوت
من خواص ... فائدة
... فائدة ... بالياقوت ...
اسم ... فقعد عليه ... فنزل ... فقعد بكل ... فقال من ... الملوك
... يأكل ... فائدة
فائدة اذا ... الحوت ...
المرأة فائدة اذا ...
... الحوت ...
... مجرب ...

فائدة اذا ... وعلق على ... اخفضه
رجلا ... ودعا ... موذن فلما اصبح ... الاذان قال لا اله الا الله
... من الناس فقيل له كيف ذهبت قال ان ... التراوح وعند
... فلما ... وجدتها ... قال بعضهم رايت موذنا اذن ثم ترك ...
سرين فقلت له لم ... قال احب ان اسمع ... حاجات امرأة
... ولدها تشكوه فقال له ... فقلت ... فقالت له ...
... فقال ما اردت ... قال الجاحظ مررت بمعلم
وعنده عصاة طويلة وعصاة قصيرة وصولجان وكرة وطبل وبوق فقلت له ما هذه
العدة قال عندي صبيان ... فاقول لاحدهم اقرأ لوحك فيصفر لي فاضربه بالعصاة
القصيرة ... فاضربه بالعصاة الطويلة ... فاضع الكرة في الصولجان
واضرب بها ... ويقرأون ... صوت ... ليسمع جد
صوته فاضرب الطبل وانفخ في البوق فيسمع اهل الدرب ذلك فيجيئون ...
... يوما على عسكره ومعه ... الفضل بن يحيى البرمكي فاذا بشيخ من الاعراب
على حمار ... فقال له الفضل ... على دواء ... فقال ... خذ عود الهواء
وعصارة ... ثم ... الشيخ ...
اجره ... وان زدتنا زدناك فائدة اذا ...
... فائدة ... فائدة

فایده بدانکه [illegible] غزوات حضرت رسالت صلعم بیست و شش غزوه است ۱ ابوا ۲ بواط
۳ عشیره ۴ بدر اولی ۵ بدر کبری و در این جنگ لشکر حضرت سیصد و سیزده نفر بودند و در این جنگ
ملائکه بمعاونت ایشان آمدند ۶ غزوه بنی سلیم ۷ سویق ۸ غزوه ذی امر ۹ غزوه احد
و لشکر حضرت در این جنگ هفتصد نفر بودند و حمزه سید الشهدا در این جنگ شهید شد ۱۰
غزوه نجران ۱۱ غزوه اسد ۱۲ غزوه بنی نضیر و قریظه ۱۳ غزوه ذات الرقاع
۱۴ غزوه بدر صغری ۱۵ غزوه دومة الجندل ۱۶ غزوه خندق و احزاب و عمرو بن
عبدود در این جنگ بدست امیر المؤمنین کشته شد ۱۷ غزوه بنی قریظه و در این جنگ
لشکر حضرت قریب به سه هزار کس بودند ۱۸ غزوه بنی لحیان ۱۹ غزوه ذی قرد ۲۰ غزوه
بنی المصطلق ۲۱ غزوه حدیبیه ۲۲ غزوه خیبر و در این جنگ لشکر آنحضرت یکهزار و چهارصد کس
بودند و جعفر بن ابی طالب در این جنگ از حبشه آمد ۲۳ غزوه فتح مکه و لشکر حضرت دوازده
هزار کس بودند ۲۴ غزوه حنین ۲۵ غزوه طائف ۲۶ غزوه تبوک فایده
بدانکه [illegible] در ایام حیات حضرت رسول فتح شده بتصرف آنحضرت درآمد چنانکه در [illegible]
ملا محمد باقر [illegible] تفصیل است مکه معظمه و مدینه و [illegible]
و [illegible] و طایف و [illegible] و حجاز و [illegible] و نجران و خیبر و فدک و قلاع خیبر و دیگر
قبایل عرب و [illegible] و توابع آن و بعضی از شام و [illegible] و در سال
ششم از هجرت آنحضرت مأمور شد که نامه بملوک و سلاطین جهان نوشته ایشان را
باسلام دعوت کند اول نامه بهرقل قیصر روم نوشت و او مسلمان شد و اسلام
خود را مخفی داشت و دیگر نامه به پادشاه شام نوشت و او هدیه چند فرستاد و
[illegible] اسلام نیافت و دیگر نامه بنجاشی پادشاه حبشه نوشت و او مسلمان شد
و نامه دیگر بخسرو پرویز پادشاه عجم نوشت و او کاغذ آنحضرت را درید لعنة الله علیه

[illegible]

فایده بدانکه خطوط ساعات [illegible]
کشیده اند و طریق [illegible] ساعات [illegible]
[illegible] راوران [illegible]
[illegible]

و در جواب حضرت شتر خاکی بکعبه کرد و نوشت و آنحضرت تفأل زدند که دنیا به این حضرت باز
خواهد آمد و او خواهان شد و نامه دیگر بپادشاه عجم نوشت و او نیز مسلمان شد
و روایتی هم از ابلاغ رسالت آنحضرت و آنکه [illegible] است و دختر یزدجرد بانو را اسیر کردند
نزد عمر آوردند عمر او را در مجلس مردان طلبید پس شهربانو بزبان خود جد خود را بروز سیاه
داد و گفت روز سیاه [illegible] که دختر [illegible] عمر [illegible] او را مضطر کرد
که او را ادب نماید و آنحضرت امیر فرمود که نه بلکه [illegible] بر او برکرد و یک روز حضرت
امیر با جمعی از صحابه [illegible] پس بعد از سکوت حضرت امام حسین
عرض کرد و دیگر بگو حضرت فرمود آورد [illegible] این دختر امروز تو را این پسر است
فائده بدانکه اولاد حضرت سید هم چنانکه در تذکره الائمه ذکر شده هفت بوده اند دو پسر قاسم
از خدیجه و ابراهیم از ماریه قبطیه و سه دختر فاطمه و رقیه و زینب هم از خدیجه
و بعضی دو پسر دیگر طیب و طاهر هم نیز گفته اند و بعضی طیب و طاهر را لقب ابراهیم گفته اند
و اولاد حضرت امیر یا سیزده پسر بوده و هجده دختر بوده اند پسرها حسن و حسین و محمد اکبر
و عبدالله و ابوبکر و عثمان و جعفر و عبیدالله و محمد اصغر و یحیی و عون و عباس و محمد الاوسط
و محسن و بعضی و این دو سقط شدند و اما دخترها زینب الکبری و ام کلثوم الکبری و ام الحسن
و رمله الکبری و ام هانی و میمونه و زینب الصغری و رمله الصغری و ام کلثوم الصغری
و رقیه و فاطمه و امامه و خدیجه و ام الکرام و ام سلمه و ام جعفر و جمانه و نفیسه حسن و حسین
و زینب کبری و ام کلثوم کبری از حضرت فاطمه اند و محمد اکبر از حنفیه است و عبیدالله
و ابوبکر از لیلی بنت مسعود تمیمیه و عباس و عثمان و جعفر و عبدالله از ام البنین بنت حزام
بن خالد است و یحیی و عون از اسماء بنت عمیس است که اول زن جعفر طیار بود
و مادر محمد ابن ابی بکر نیز او است و محمد اوسط از امامه بنت ابی العاص که دختر بنت

بنت رسول الله صلی الله علیه بود و ام الحسن و رمله کبری مادر ایشان ام سعید بنت عروه است و باقی اولاد
مادر ایشان از کنیزان [illegible] ام ولد اند و اما حضرت امام حسن را اولاد و خلاف است
بعضی پانزده گفته اند یکی [illegible] پسر حسن و عمر و حسین و عبدالله و عبدالرحمن
و اسماعیل و محمد و یعقوب و جعفر و طلحه و حمزه و ابوبکر و قاسم و زید و بعضی شانزده گفته اند
یک دختر و پانزده پسر و بعضی هشت پسر و هفت دختر نیز گفته اند ام سلمه و ام عبدالله و رقیه و فاطمه و ام الحسن
و بعضی [illegible] و ام الخیر را نیز از اولاد آنحضرت دانسته اند و آنحضرت سی و پنج زن کرده بود
و طلاق گفته بود و آنحضرت [illegible] عمر خطاب همراه لشکر سعد وقاص بعجم [illegible] و
تا شهر ساری رفتند و از آنجا توبه [illegible] و از آنجا توبه
[illegible] تا [illegible] شریف بردند و [illegible] اصفهان نیز [illegible] آورده و [illegible]
[illegible] رود [illegible] مشهور است [illegible] الارض نزول فرمودند [illegible] با آنحضرت
[illegible] گفت که [illegible] رسول الله در اصفهان [illegible] و در مسجد جامع عتیق
اصفهان نماز گذاردند و در مسجد [illegible] نیز نماز گذاردند و اما حضرت امام حسین چهار پسر
مذکور میشود علی اکبر و علی اوسط زین العابدین و علی اصغر و عبدالله و محمد [illegible] و [illegible]
علی اوسط همه در کربلا شهید شدند و بعضی علی اکبر را امام زین العابدین میدانند و مادر
امام زین العابدین شهربانو است و ام حسین مادر علی اصغر و بعضی مادر علی اصغر را لیلی بنت
ابی مره ثقفی میدانند و بعضی اخبار دلالت میکند که شهربانو در کربلا نبوده و فوت
شده بود و بعضی دیگر میگویند که بوده [illegible] سوار شد [illegible] اند و در روایت
طهران کوهی است در آنجا غایب شد و اما امام زین العابدین یازده فرزند گفته اند
امام محمد باقر و زید و عبدالله و حسن و حسین و حسین اصغر و عبدالله و عبدالرحمن و سلیمان

و فاطمه و ام کلثوم و اما امام محمد باقر علیه السلام سه پسر داشت و یک دختر سه پسر امام جعفر و عبد الله و ابراهیم
و دختر ام سلمه و بعضی گفته‌اند پسر و دو دختر گفته‌اند که پسر امام جعفر و عبد الله و ابراهیم و عبد الله
و علی و دو دختر ام سلمه و زینب و مادر امام محمد باقر دختر امام حسن بود و اما امام جعفر صادق
ده اولاد داشت هفت پسر و دو دختر ام فروه و فاطمه و هفت پسر امام موسی و اسمعیل و عبد الله و اسحاق و محمد
و عباس و علی و فاطمه اسمعیل را از اولاد ذکر کرده آنحضرت در حیات بود و گذشت و اما امام موسی کاظم
شصت اولاد آنحضرت را سی و هفت پسر و دختر شمرده امام رضا ابراهیم و قاسم و اسمعیل و جعفر
و هارون و حسن و احمد و محمد و حمزه و عبد الله و اسحق و عبید الله و زید و حسین و فضل و سلیمان
عباس و عقیل و عبد الرحمن فاطمه کبری فاطمه صغری رقیه ام کلثوم ام جعفر لبابه زینب خدیجه
علیه آمنه حسنه بریهه عایشه ام سلمه میمونه رقیه صغری و بعضی عابده و بعضی و عمر و جعفر
جعفر و قاسم را نیز شمرده‌اند و مروی است که آنحضرت را نهصد فرزند بود و سه
پسر و یک دختر داشت و امام رضا علیه السلام پسر داشت امام محمد تقی و حسن و حسین و جعفر و ابراهیم
و یک دختر عایشه نام و نسل آنحضرت از امام محمد تقی باقی مانده و امام محمد تقی دو پسر داشت
امام علی نقی و موسی و دو دختر فاطمه و امامه و امام علی نقی یک دختر داشت عایشه نام
و چهار پسر امام حسن عسکری و حسین و محمد و جعفر الملقب بکذاب و میگویند این جعفر صد و
فرزند داشت و امام حسن عسکری را بغیر از یک پسر بزرگوار که محمد است فرزند نبود
فائده بدانکه حروف تهجی که ابجد بر سه قسم است اول مسروری و آن را نیز
گویند و مجموع آن دوازده حرف است و دوم ملفوظی و آن سه حرفی بود که اول و آخر حرف
اول باشد و آن سیزده حرف است و سیم ملفوظی و آن سه حرفی بود در آخر حرف
اول باشد و آن سه حرف است و اینها را مکتوبی نیز گویند شعر مشکل

دی

دی بر سر گور زنده عمارت کردم هر بار کار را بر خود طهارت کردم که تا بکی روزه خوردم رمضان
در عید نماز بی طهارت کردم بدانکه دی عبارت از زمان ماضی و گور عبارت از بدن
است که روح و قوای نفس در او مخفی هستند و مراد از زنده قوای مذکوره است که در او
حاضر زنده‌اند و عمارت کردن عبارت از آبادی است بر دوای از قوای مذکوره یعنی
ترک خواهشات و مختلف شهوات را نمودن و میتوان شد که مراد از عمارت کردن بر سر
گور زنده این باشد که آنکه معتقف بدن را از اکل و شرب و لباس و سایر چیزها که گویا
جمع است عمارت کردم یعنی دست برداشتم و بر پای خیال دادم و مراد از پاکان مرشدات
و کاملانند که طالبان راه حق بتوسط ارشاد ایشان از آلودگی جسمانیت پاک میکردند
و مراد از زیارت ایشان توجه کامل است بایشان و حضور کلی نزد ایشان است و جنابت کنایه
از آن است که متنوع بالکلیه از اولیاء شریعه و الواث جسمانیه پاک نشده است یعنی با وجود
اینکه فی الجمله معتقف است و شهوات بدن را ترک کردم باز بعضی از علایق بدنیه که
حیات دنیه است عالم از آنها منفک نمیشود مبتلا بودم و حکم جنب داشتم و با این حال بقصد خدمت
کاملان و وصال ایشان کردم و مراد از رمضان ایام سلوک است که منور است که ترک
جمله حصول مقصود ترک مستلذات نفسانیه و ما کول و مشروب لازم است تا مدلس گویا شکسته ماه مبارک
رمضان و روزه خوردن کنایت از ارتکاب بعضی از آنچه نباید در آن اوقات
مرتکب شد و تقصیر در آن ایام و مراد از عید انتهاء سلوک و وقت عید و وصول است
و مراد از نماز بی طهارت شایبه ناقصه و حصول توفیق کمال امر نوازد بود و حاصل
معنی این میشود که جمله تقصیر که از من در ایام و حصول سلوک سر زده بود در روز
باید بمقام وصول برسم بانکه باید برسیدم و بانکه رسیدم حکم نماز بی طهارت داشت

و من نوشته‌ام که مراد از عبارت طهارت عبارتست از تشبه بمن و مراد از عبارت در اینجا
بر نفس خود که خصوصیت است بکمر فنا کفش باشد و در سلوک تیز این حواله نموده که چون
در حین سلوک الحمد شرط می‌باشد تمو ارشد به کفاره آن در مقامی که مشهود و وجود ادراک
داد از آن حق است بکفاره بر نفس خود بکمر فنا که با کلید وجود خود از تعلق ما سوی نه دو نوع
جسمانیه بما دور کرد و بیخ وجود را در معرض فنا رساند و را در روم و ادریسیه اعتلا
صرح کلام الشیخ عبد المؤمن المؤید که به المسمی باطباق الذهب قال لا یرتقی
الی مقامات العقلاء الاعف سالت لیسلا و تجرع کاسات العنا و من طلب الدر
شرب الاجاج المر و من امل المناصب طرح الهاب فی رکب الصعاب و من
احب الشیء الخطیر کره الیاف فیه الحفر الی المکاره و قطع المهامه و فارق
الاتراب و الجیران و عانق الاقران فی الکرام و ودع الخلیط و الخلیع و ودع
التقصیر و ینجح الظن ان الشرف امر یدرک بالتوانی او یحوز توقف بلا دواعی
او قوم سیما بیسر الهوینا لا یستوی القاعد مع الوقد و الاهل و الباع فی الحرف
و الموهل الاشتات الرفعة فی خطط الرجال لا فی غلیظ الشام و صلوة القاعد علی
النصف من صلوة القائم الی سکن شهوة المبادرة و تعود شهوة البادرة
و لم یخرج من الظلال فی الکتب و لم یعرف سوی الفقه السن کمن یتبع الاهداب
الترواسخ و لا یبدع الا ان صار و الرواسخ و ان ظهر لا یعرف الخشیش
الفلاة و لا یسمع قسیس المقلدة و ان عطش لم یشرب الا الثمد و لا
یعرف فی الحر فقعه الجد بشرح سیناح الا تراکب بالترکه و جلیس الملد
کسب را و در سلاطین
الخارا

ارتفاع ۹۴
صح نعت صح الکرور
جمع سمه و من الله عنه
سمع علیه و تطیع
الرسول
سر یحیی کرمان الله

بخط ارنگ

اسفار لیستطل بالادراک و دون الادراکه الغنی یوب اسلدع تعهد السلام عمر
فظاهر او من بیت اسم ادیه الحیله و هو فی الاعتصام عن سیان منعش الا و این یس
تنیم
اجاره تنا ان الکتاب توبه و انی نعیم ما اقام عیب اجاره تنا انا عرفان
بیننا و کلا غریب للغریب نسیب فان تصلینا فی لموده بیننا و ان
تجرینا فالغریب غریب نفس ایام جوانم شد و ان ماز شکست و ز
شهبر مرغ عمر بر واز شکست مثنی مثنی کدام رقص و چه سماع ان جلوه ادو
وان بس ز شکست سلمان من دوش از انکه شکستم و بیم توبه و یاد مرکند ز دم توبه
دیروز تو به شکستم ساغر امروز ساغر شکستم توبه لا لا لا دی وقت علم شکار در هم
بجو زخشت ماند مانده که زاد دست بود اه که آمد شکار رفتن نه ما بسته زر و دی
ز ریش بر داشته‌ام و زدل غم تو پیش بر داشته‌ام فرمان وصف گذشته از معنی خالی
این گوه بلا ز پیش بر داشته‌ام معنوی مولوی هر که او بیهار ما خوش نقش سوت
او نقش رود ما عشق سلوان رفتند و سیتهی ماند و ز لسان ظلم و نعیب ماند
و که اخر شد از ورای هجران کا حراق و بخش نمود اندر آن سایران در ما کنهای
دگر عیر مرا این امت بیمان شهر ر پنهان در شب انوار خدا فی بهم سوختند
بی از هم خدا هر که باشد طالع او ران نجوم نفس او چون کفار سوزد و در نجوم
خشم ریج بخشد خشم او منقلب روح آب و شعله چه و که بیمر نا حال
او زر آن ز مهد بیش آنت و قش اندر شعله بود طلا از دل بسته در زمین و ملکیه
زان بتر سید و دل ازایمان بگند خوانده ز آن شعب از دل مش بت ما نکته

ان فضل ابی ... اندر آنکه در ابعاد چو خرشنم گرچه در جوشن آنشم اندرا
ما در بهین برون حق تا به غیر غرضت حسان حق اندر اسرار او هم بت
گو در آن فن وقت سرو و یاسمن مرگ سیدیم گذاردن ز تو سخت تخم تو فتادن ز تو
چون برادر رستم از زندان تنگ در جهان هیچ ز آواز یک بیک نه جهان را جلوه ... دیدیم گون
چون درین آتش بدیدیم این سکون اندرین آتش همه دیدم عاقبت ور نه ذره اندرو ...
اندر او ما در حق ما دور بین که این آتش بداند او آوری اندر او ما در که ...
اندر او ما در جهان دولت دوست نه ز زر همت بیک یک پای تو گر نظر خود خستم بر دای تو
اندر او و بیک لیلی را اسم گرفت که بدو آتش شاه نهاد است آتش اندر ایشان بی سلطان همه
عمر عبد بن عبد الله مال همه اندر رهیدای همه پروانه وار اندرین ... چهار

فائده بدانکه سبب رشته که در حفر قنوات و چاه‌ها در مثال اینها است عمق بسیار نشود
بجهت کشیدن دلو و مثال آن که از قعر چاه طولیه هم مرسند و بایست که از خود نیز
اسم مرسند لهذا ما در رساله قایم علاج سببیان میکنیم که باعث سهولت این امر شود و عمق
که از چاه هر که چهل ذرع عمق آن باشد دلو بقدری که از چاه ده ذرع بیرون می‌آید برابر
به بعض پای سرعت و بقدر از زمان کشیده شود و از چاهی که صد ذرع باشد بقدر
چاه بیست ذرع رغوز هم چنین و طریقه آن است که باید در وسط چاه تا میخ یا گز
فرو برد و در ریسمانی از نصف بقدر نصف چاه قد آن باشد بر آنکه است و دلو ار آن
ریسمان است پس نصف بالای چاه را بشمرد و نصف کرده و بر آن نصف ... میخ
... فرو برد و در ریسمان ... بقدر نصف نصف چاه بر آن است و سر آن ریسمان را حلقه ...

هر چاه که دور ... چاه و در چاه ...

گرد

کرد و در ریسمان اول را داخل در این حلقه کرد پس ریسمان دیگر را حلقه بر سر آن است
و در ریسمان دوم را در آن حلقه کرد و سر ریسمان هم که در بالای چاه است ...
بگیرد و بالا کشد دلو مرد در بعد قدری که گفتیم بالا برسد سؤال
دی زمانی سوی جوار رفتم از ره طواف تا شوم تکیدم دلم از صحبت اینان عارفی
دیدم نشسته در میان هفت مرد هر زمان یاد ملک کرد در عتاب ... گفتمش
شود روا از روی شرع مصطفی با چنین محرمان ... ای پر شکسته بر گفت
نامحرم شدند این هفت از یکی در شمار گرده یکیا در مراتب نزا الشفقت ما در ... دو
برادر و دو برادر زاده یک داماد هم وان دگر شوهر دگر ... چو شنو ...
الحق این مشکل مرا بس آمدای دانا زعلم گر کنی حل این تو بیدرست ... برادر
جواب ... مادر ... آنکه بود ... ای امام ... زاد و لشد از ...
یکسر در بر عورتی که بود ... آن عورت بود دختری و یک برادر دیگر ...
بعد از آن بهر پدر آن عورت ... دو پسر آمد ازیشان ...
... از بهر برادر خواست بعد از فراق دو برادر زاده شد گر ...
چونکه ... شد ... دگر ... در وجود آمد ازیشان ...
خواست آن عورت ... این جواب آن سؤال است ...

... برادر ...

فائده روی ... فی ...
...
...
...

وتنقص السنة ويقع بالروم الموتان ويغزو مسلم الروم ويكثر فيه الصيد والغنائم في ابدان الموت ويكون الفتوح
جميع المواضع للسلطان بمشية الله واذا كان يوم الاحد فانه يكون الشتاء صالحا ويكثر المطر ويخصب بعض
البلاد والربيع الاخر ويكون اوجاع مختلفة وموت شديد ويقل العسل ويكثر في الهواء الوباء والجرب
ويكون في اخر السنة بعض الغلاء في الطعام ويكون الغلبة للسلطان في اخره واذا كان يوم الاثنين يكون الشتاء
صالحا ويكون في الصيف حر شديد ويكثر المطر في ايامه ويكثر البقر والغنم ويكثر العسل [illegible] الاشجار
في بلدان الجبال ويكثر الفواكه ويكون موت النساء وفي اخر السنة يخرج خارجي على السلطان من المشرق
ويصيب بعض فارس قحط ويكثر الزكام في ارض الجبل واذا كان يوم الثلثاء فانه يكون الشتاء شديد البرد
ويكثر الثلج والجمد في ارض الجبل وناحية المشرق ويكثر الغنم والعسل ويصيب بعض الناس الجدري وقد افة
ويكون بناحية المغرب والشام افة عظيمة من حدث في السماء ويموت فيه خلق ويخرج على السلطان
خارجي ويكون الغلبة للسلطان ويكون في ارض فارس في بعض الغلاء افة وتهلك الاشجار
بها في اخر السنة واذا كان يوم الاربعاء فان الشتاء يكون وسطا ويكون المطر في اخره صالحا ويكون
مباركا ويكثر الثمار والعدد بالجبال كلها وناحية جميع المشرق الا انه يقع الموت في الرجال
في اخر السنة ويصيب الناس في ارض بابل وبالجبل افة ويرخص الاسعار وليكن مملكة الروم في
تلك السنة ويكون الغلبة للسلطان واذا كان يوم الخميس فانه يكون الشتاء لينا ويكثر القمح
والفواكه والعسل بجميع نواحي المشرق ويكثر المطر في اول السنة وفي اخره ويهيج ارياح بارد في
اخر السنة ويكون للروم على المسلمين غلبة ثم يظفر العرب عليهم من ناحية المغرب ويقع بارض السند [illegible]
العرب واذا كان يوم الجمعة فانه يكون الشتاء معتدلا ويقل المطر والاودية من المياه
ويقل الغلات بناحية الجبل فانه تقع في ماية فرسخ ويكثر الموت في جميع الناس
وتغلو الاسعار بناحية المغرب ويصيب بعض الناس افة ويكون للروم على العرب كرة
شديدة **فائدة** في علامات كسوف الشمس من الكتاب المذكور اذا انكسفت الشمس
في المحرم فانه يكون [illegible] الا انه يصيب الناس اوجاع [illegible] وامراض ويكون للسلطان
ظفر ويكون رفاهية بعده للسلطنة واذا انكسفت في صفر فانه يكون قحط في [illegible]

في ناحية

في ناحية المغرب ويكون قتال في المغرب كثير ثم يقع الصلح في ربيع والظفر للسلطان واذا انكسفت
في ربيع الاول فانه يكون بين الناس صلح ويقل الاختلاف والظفر للسلطان ويقع في المغرب ويغزو
الغنم ويتبع في اخر السنة ويقع الوباء في الاطراف لسنة واذا انكسفت في ربيع الاخر فانه يكون بين
الناس اختلاف كثير ويموت منهم خلق عظيم ويخرج خارجي على الملك ويكون فزع وقتال ويكثر
الموت في الناس وفي جمادى الاولى يكون الفتنة في جميع الناس بناحية المشرق والمغرب
ويكون للسلطان على الرعية نظر ويحسن السلطان الى اهل مملكته ويراعي جانبهم وفي جمادى الاخر
يموت رجل عظيم بالمغرب ويقع ببلاد مصر قتال وجرح شديد ويكون ببلاد المغرب
غلاء في اخر السنة وفي رجب ثمر الارض ويكون امطار كثيرة بالجبال وبناحية المشرق
ويكون جراد بناحية فارس ولا يضرهم ذلك وفي شعبان يكون سلامة في جميع الناس
من السلطان ويكون للسلطان ظفر على اعدائه بالمغرب ويقع وباء في الجبال في اخر السنة
ويكون عاقبة الى سلامة واذا انكسفت في شهر رمضان كان جملة الناس يطيعون عظيم
فارس ويكون للروم على العرب كرة شديدة ثم يكون للروم والبربر هيج وفتن وفي شوال
يكون في ارض الهند والزنج قتال شديد ويكثر نبات الارض في المشرق وفي ذي القعدة
يكون مطر كثير متواتر ويقع خراب بناحية فارس وفي ذي الحجة فانه يكون فيه رياح كثيرة وينقص
الامطار ويقع بالارض جراد [illegible] ناحية المغرب ويغلو عليهم ويخرج خارجي
على الملك ويصيبه شدة ويقتل منهم اهل فارس ثم يرخص الطعام اخيرا **فائدة** في علامات
خسوف القمر من الكتاب المذكور اذا انكسف القمر في المحرم يموت بالمغرب رجل عظيم [illegible]
ويقع في الناس حكة ويكثر الرمد بارض بابل ويقع الموت ويغلو الاسعار ويخرج خارجي على السلطان
والظفر للسلطان ويقتلهم وفي صفر يكون جوع ومرض [illegible] وبلاد [illegible] خوف على الناس ثم يكون الامطار كثيرة

ويحصل نبات الارض وصلاح الناس ويكون بالجبال كمئة كثيرة وفي ربيع الاول يقع بالمغرب
قتال ويصيب الناس يرقان ويكثر الكمئة في البلاد الشامية وفيه يقع الدود في الغلات والجبال ويقع
خراب كثير بها وفي ربيع الآخر يكثر الانداء ويكثر الخصب والمياه ويكون السنة مباركة ويكون للسلطان
ظفر بالمغرب وفي جمادى الاولى في العراق ماء كثيرة بالسند ويصيب الغلات آفة شديدة و
يخرج خارجي على السلطان والظفر للسلطان وفي جمادى الآخرة تقل الامطار والمياه وتمسوا ويقع فيها
جرح شديد وغلاء ويصيب ملك بلاد المغرب بلاء عظيم وفي رجب يكون بالمغرب موت
وجوع ويكون بارض بابل امطار ويكثر وجع الامطار وفي شعبان يعتل الملك
او يموت ويهلك ابنه ويغلو الاسعار ويكثر جوع الناس وفي رمضان يكون بالجبال برد شديد و
ثلج ومطر وكثرة المياه ويقع بارض فارس سباع كثيرة ويقع بارض ماه برد شديد يصيب الناس وفي
شوال يغلب الملك على اعدائه ويكون في الناس شر وبلية وفي ذي القعدة الحرام يقع
المدائن الشدائد ويظهر الكنوز في بعض الارضين والجبال وفي ذي الحجة يموت رجل عظيم بالمغرب
ويبدو [illegible] الملك قال الراوي وجميع ذلك انما يحصل [illegible] الملاحم والحوادث
في الدنيا **احاديث** قال النبي صلى الله عليه وآله اذا اراد الله بقوم خيرا امطرهم بالليل و
شمسهم بالنهار وقال صلى الله عليه وآله اذا غضب الله على امة ولم ينزل بها العذاب
غلت اسعارها وقصرت اعمارها ولم تربح تجارها ولم تزك ثمارها ولم تغزر انهارها وحبس
عنها امطارها وسلط عليها شرارها وقال صلى الله عليه وآله اذا منعت الزكوة هلكت
المواشي واذا لعب الحكام امسك القطر السماء واذا ظهر الزنا ظهر المشركون على
المسلمين **فائدة** قال الشيخ المفيد في كتاب الخصائص اعلم انه اذا قربت الزهرة
مع المريخ في برج وجد هلاك ملك الروم او يكون بالروم مصيبات عظيمة او بلايا
واذا قرنت مع زحل كان في العامة شدة وضيق واذا قرنت مع المشتري اصاب الناس

رخاء من الجنس واذا قربت عطارد يكون اهراق الدماء ووقع عظيم واذا قرن بهرام زحل في برج
وجد هلاك ملك حدث في ارض ذلك البرج واذا اجتمع بهرام والمشتري [illegible] هلاك عظيم السلطان واذا اجتمع
زحل وعطارد وقع في الناس الخوف والحزن وكذلك في اهل الادب واذا اجتمع زحل والمشتري
في برج وجد تغيرت الدنيا في سائر الاحوال وتغير امور الناس وتخرج الخوارج من النواحي كلها و
خاصة من الجبال والديلم والاكراد ويقتل الناس قتلا شديدا ويشتد الامر عليهم من
الخوف والحزن وترتفع السفلات ثم تتغير طباع الناس كلهم ويكثر [illegible] والاحزان ويزيد فيهم
كثرة البكاء خاصة في النساء واسقاط الوالدات اولاد الحوامل واهراق الدماء ويقتل
والجوع واذا اجتمع المشتري وعطارد اصاب الارض طاعون ويقع بين الناس العداوة والبغض
واذا ركب القمر فوق زحل وقت هلاك ملك واذا اجتمع بهرام وعطارد في الحوت فذلك آية
قتل ملك بابل واذا اجتمع الزهرة والمشتري في الحوت فذلك آية فرح وسرور بارض بابل واذا اجتمعت
الشمس وزحل في العقرب فذلك آية اختلاف الروم وقتل ملكهم واذا اجتمع المريخ وعطارد في
سنبلة العقرب فذلك خراب بيت ملك بابل واذا اجتمعت الشمس والمريخ في سنبلة العقرب و
بهرام في السرطان فان استطعت ان تتخذ سربا لتدخل فيه فافعل واذا اجتمعت الزهرة و
المشتري فان [illegible] عداوة وكيوان اذا نزل الطرفة والدبران
وقع الطاعون بالعراق ومات كثير من الناس واذا نزل الطرفة الطليعة على الجزرة
يكون في ارض العراق قتال وفتنة واذا نزل النثرة بدلت اعمال العراق ونحوا بلاد و
وسنبلا واذا نزل كيوان [illegible] يكون بارض العراق قتال وفتنة واذا نزل كيوان الجبهة
وقع الموت في البقر والسباع والوحش واذا نزل كيوان والسرطان الطلد والقلب النوله
يقع في المشرق والمغرب طاعون شديد ويموت من الناس اناس كثير ويقع القحط و
والبلايا في الارض كلها ويكون بلايا عليهم كلهم في الناس ويفقد الملوك والعلماء ويرتفع

سعدة من الناس و اعلم ان من الشمس كوكب الكسا [illegible] سعدها فوق [illegible] تعرف فاذا بدا الكوكب منها
في برج من البروج وقع في ارض تلك البرج شر و بلاء و فتنة و خلع الملوك و اذا رايت كوكبا
احمر لا تعرفه و ليس على مجرى النجوم يتقلب في السماء من مكان الى مكان [illegible] الكمود و ليس [illegible]
فان في ذلك آية الحرب في البلاد و قحط الغلاء و كثرة الشرور و الهموم و الالم [illegible]
و في آخر السنة [illegible] كان يكتبوا اقول و كان في جمل الكتب [illegible]
ابي الحسن [illegible] **سوال** کفر و ایمان قرین یکدگر کنند هر کرا الکویند ایمان است
~~[illegible] ایمان [illegible] اقرار [illegible]~~
هر که اقرار بوجود واجب و صفات او و نبوت و امامت کند حکم با ایمان او میشود و احکام
مؤمنین بران جاری میشود اگرچه بتقلید آبا و امهات باشد اما آن ایمان [illegible] نمی باشد
مگر آنکه او در خود دلیل عقلیه و ادله قاطعه کسب کند و این [illegible] مگر هنگام اول
خود را از ایمان و اعتقاد آبا و برکند و عصبیت را دست بردارد و بعد از آن تامل کند
پس ظاهر آنکه آدمی اول دست از تقلید آبا و بردارد و خود را از جمیع اعتقادات خالی
نکند طالب دلیل نمی شود و تا دلیل [illegible] باشد [illegible] و [illegible]
ایمان تقلیدی [illegible] اعتقادات [illegible] ایمان است بلکه ایمان و کفر [illegible]
و هر که کفر ندارد [illegible] اعتقادات را [illegible] یا شک [illegible]
[illegible] دلیل ایمان [illegible]
اثبات واجب بدلیل [illegible] محال است بلکه [illegible] است و اگر ادله [illegible]
[illegible] است که لازم آن [illegible] است که اول [illegible] واجب الوجود شود و بعد از آن
[illegible] پس [illegible] ادله کفر و ایمان [illegible] و هر که کفر [illegible]
[illegible] که هر که او را الکویند مومن نیست والله اعلم

کنند

کبت هر دو از شعرا [illegible] عصر [illegible] سلطان [illegible] و اسمه [illegible] بن یمن بن ثمن بن یمن بن
[illegible] في جوابه ثمن بن ثمن بن یمن بن ثمن لبعض الاكابر [illegible]
[illegible] من لطفه **شعر** دریں [illegible] که که که که و که که ابد که [illegible]
اگر [illegible] لطف او اگر **حکایت** نقل است که چون عبید الله خان [illegible]
[illegible] بر سر قبر رستم آمد و این بیت خواند سر از خاک بردار و ایران ببین
بکام دلیران توران زمین [illegible] گفت رستم [illegible] دارد اگر [illegible]
گفت رستم در جواب بگوید چو [illegible] شغالان بیشه [illegible] دلیر
قال الاصمعي جاء رجل الى جارية امراة [illegible] فقالت [illegible]
فا و الى [illegible] فاذا [illegible] معناه انه ذهب [illegible]
[illegible] **قال الجوهري** في الصحاح الوسط [illegible]
[illegible] اقول [illegible] ان الوسط [illegible]
[illegible] و اما السكون [illegible]
شعر مشکل کفتم [illegible] سیه [illegible] کردند کفتم [illegible] کردند
کفتم [illegible]
از سیاه [illegible] و دیگر سیاه [illegible] پس [illegible]
ان است که [illegible]
[illegible] کردند [illegible]
سیاه دیگر [illegible]
[illegible]

فایض جمیع الوان است یا آنکه مراد از سیاهی وصول بحضرت نور الانوار است و چون
سعدی نهایت بعد از آن زیرا که هر که بحضرت نور الانوار رسید بالمره نور بخود
ظاهر می شود هم چنانکه قمر هر گاه با شمس مجتمع شد نزد شمس محترق می شود و هر گاه
بعد هم رسید نور او در نهایت ظهور می شود و می تواند شد که مراد این باشد که جامع
منبع آب حیات که اسرار حق است بشوم هم چنانکه آب حیات در سیاهی است مرا
سعید کردند و آب حیات را از من دور کردند کنم در شوم قفل کلیدم کردند
بعضی گفتم در شد قفل بشوم که اسرار بسبب من محفوظ باشند و بر در گنج اسرار حق معظم باشم
و بیگانه را مانع باشند کلیدم کردند بعضی از در دورم کردند و مرا هم کلیدم
کردند و قابلیت حفظ اسرار ندادم بلکه ایشان را فاش می نمایم و می تواند شد که مراد
از قفل شدن این باشد که خواهش قفل کرده بشوم هم چنانکه ... می گویند در قفل شد
بعضی خواهش حواس خود را از التفات بسوی دور دارم و دیده ظاهر نه و باطنه را
ببندم و بغیر از حق را راه ندهم کلیدم کردند بعضی کلید بجز کردند هم چنانکه می گویند
قفل را کلید کرد یعنی راه حواس گشوده شد و از هر گونه ناملایم داخل کردند

شعر شعیشمیعکشع کلعحتعتعحکشعتار لمؤلفه
شعیشمتعکلعنیعتمعحکشتاما بلعلعکعکعبیششکعتیتکیعنیعد ادم

لمؤلفه دل از پی روی تو در پی ما جا بگذشته است | ای از تر تا ...
از سری بگذشته است | دیگر طلب ... بر رحمت خود را ... کام روز ...
کار از دو ... بگذشته است | دیدم ... نشسته بر دامان ... گویا که
امروز ... بر خاک ما بگذشته است | ... جه جستم ... اکنون که ...

۵

آبم ز سر در رفته و حاجم ز پا بگذشته است | دیگر چه امید وفا دارم که از جورش مرا
تیر از جگر در رفته و تیغ از قفا بگذشته است | کار نیست در دامان ... ای ما عشاق ...
این پاره های دل که تو گردیده ها بگذشته است | شادی کنند ای عاشقان ...
داد از ... ز سرهای ... از خجالت بگذشته است | آمد صفت ... انگشتی از خاک ...
با آنکه از دوران او قبلی ... بگذشته است

وله
اگر به مغان گرد و دین بره ... مرا
تواند شد ... که باشد در نظر ما را | اگر رخ کند ... و اید در ... ریزد
امید است آنکه ... واقف ... ما را | ندارم طاقت ... ما را
نکشیم هر روز ... از نظر ما را | و شب ... سر کوتش ... که روزی
کند عاشق ... زود آید ... ما را | بگیرد در ... عاشق ... ای ما
خوان ... ما را | صفات ... صفات ... در دلبر
خوش روزی که آن دلبر در آید ...

کلام لبعضهم ...
که رورو رورو رورو رورو رورو رورو رورو رورو رورو رورو رورو
رورو رورو رورو رورو رورو رورو رورو رورو رورو رورو رورو
رورو رورو رورو رورو رورو رورو ... شعر ... شعیدار ... جرغ
جه شود گرم ... صبوح دهد | ... وفای و علاج تو ... دهد | یا ...
کرم کردن | ... نصوح دهد | من کتاب ... اهل الادب قال ابو یوسف
الفطر ... عند الرشید ... ابا یوسف ... عند ... انا ...
عند ... و قال ... و الصب ... تاخذ ... الطاهر
کنت ... الرشید ... الرشید ... ابو یوسف

ولا يكون اورا

والوجه فيه ان اسم الى على العرف في ... فيكون اوزار دعو ... او اسماء الله

~~[illegible]~~

~~يكون ... [illegible]~~ فائدة

رجل ابتاع من رجل قطعة ارض بالف درهم على ان طولها مائة ذراع وعرضها مائة ذراع ثم قال لاخذ

بين عرض طولها قطعتين كل واحدة طولها خمسون وعرضها خمسون وتوهم ان ذلك حقه فتى كانا قاضى

غير مهندس فقضى عند ذلك ثم اتى كاتبا حاكما مهندس فحكم بان ذلك نصف حقه وانه رجل استاجر رجلا

على ان يحفر له بركة طولها اربع اذرع في عمق اربع بثمانية دراهم فحفر ذراعين طولا في ذراعين عرضا في

طالبه باربعة دراهم نصف الاجرة فتى كان في نصف غير مهندس فحكم بان ذلك حقه ثم اتى كاتبا اخر مهندسا

فحكم له بدرهم واحد وقيل لرجل ... ولم يكن من اهلها كم نسبة الف الف الى الف الف الف فقال

ثمانين فقال اهل الصنعة عشر عشر العشر فائدة بدانكه هر جزوى باب ... در ... جزوى است

كه هرگاه ... ارباب ... وزن ... دهرگاه وزن ان ... بيشتر

باب ... فائدة ... حكاية ... حكاية قولك جلت قدرته

البسملة حكاية لا اله الا الله الحوقلة حكاية لا حول ولا قوة الا بالله الحمدلة حكاية الحمد لله السبحلة

حكاية سبحان الله الحسبلة حكاية حسب الله الهيللة حكاية ... الثانية ... حكاية

... حكاية قول ... الحيعلة حكاية حي على الصلوة وحي على الفلاح وعلى جزء ... السبحقة

والجعفلة حكاية ... ابا اسحق ... ابراهيم والجمجمة حكاية ... الدعوة حكاية ادام الله ...

الطلبقة حكاية اطال الله بقاءك فائدة ... ذكر ... بلاد ... مشهورة

... خراسان وفارس ... اذربيجان ... العراق ...

العراق وخوزستان ... والنارنج والليمون والاترج ... وقصب السكر ...

والري وهمدان وقزوين فائدة اجتمعت حروف المعجم كلها في ايتين من كتاب الله وليس في القرآن

اية فيها حروف ... الاولى قوله تعالى في سورة ال عمران ثم انزل عليكم من بعد الغم امنة نعاسا الاية والثانية

في سورة الفتح محمد رسول الله والذين معه اشداء على الكفار الاية فائدة ست ايات ...

كرد

شروع ... في كل منها عشر قاف ... البقرة ... قوله ...

... ال عمران لقد سمع الله قول الذين ... قوله ... فالذين ...

... في ... قوله ... والرعد ...

والارض ... قوله الواحد القهار ... في المزمل ان ربك يعلم ... قوله غفور رحيم فائدة

قال ابن خالويه ... دخلت على سيف الدولة ولما قمت بين يديه ... اقعد فجلست ... علما

بعلم ... ذوق ... للقيام اقعد ... واذا ... اجلس ... الجلوس ... القعود

يقع فائدة ... حفظ ... وزن درهم ... وان ... يحفظه ... ما ...

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

في حيوة الحيوان ... الا بحفظ النمل ... حدث ...

قال عليه السلام ... العاقل وراء قلبه وقلب الاحمق وراء لسانه معناه ان العاقل لا ...

... فيه ... اولا ... الاحمق ...

... قالوا الصوفي يكون ابن الوقت مراده ...

... الوقت الذي هو فيه ... قوله ...

... فائدة ... فيه ...

فائدة وجد في ... منه ... العقرب ...

ومن ... والعقرب ... فيه ومن ... والعقرب ...

... ومن ولد ... والزهرة ... ان كان ...

ان يكون ذلك ... كان ... تحت الارض ...

فوق الارض كان ... واجمع المنجمون على ان من تزوج والقمر مع سعد الذابح ... قبل

ان يجتمعا وان اجتمعا مات الرجل ... ما يكون من الافتراق ...

والقريب الزمان في حمى فيما مات ومن ولده وكف الخف في درجة طالعه لم تتزوج قط فائدة اذا
مسح مقناطيس بالثوم فانه لا يجذب الحديد حينئذ والحكمة فيه ان [illegible] اذا صار كذلك ان يغسل بالخل
فائدة اذا وقفت خاتمك على كف وجعلت [illegible] اصابعه [illegible] خاتمك [illegible] ان احد للاصبع اثر فيها اثنان
اربعة وللاصابع الفارغة اثر بعدها الى الابهام [illegible] انتهى وللاصابع اثر فوقها [illegible] واحدا
ثم اجمع الحاصل فان كان اثني عشر فخبئ في الابهام وان كان احد عشر ففي السبابة وان كان عشرة ففي الوسطى وان
كان تسعة ففي البنصر وان كان ثمانية ففي الخنصر فائدة اگر شخص شش عدد را سه حصه کرده
باشد ودر سه جا بگیرد بشرط آنکه چهار در یکجا باشد وخواهی بدانی که در هر جا چند است بگو
تا آنچه در یکی از آن سه جاست مضاعف کند پس بگو تا آنچه در جای دیگر است اضافه آن بکند مجموع را
مضاعف کند پس آنچه در جای سیوم است اضافه مجموع بکند مرتبه دیگر مجموع را مضاعف کند واز حاصل
[illegible] اسقاط کند واز باقی ما بقی خود بپرسی اگر یک باشد ابجد یعنی در جای اول یک ودر دوم
دو ودر سیم سه واگر باقی دو باشد بحا واگر باقی سه باشد بترتیب اجب واگر چهار باشد جاب
بجح واگر پنج باشد باج واگر شش باشد جبا فائدة اعلم انه اذا تزوج رجلان كل منهما ام الاخر
تولدت كل منهما ابن فكل منهما عم للاخر شعر في مدح مولانا امير المؤمنين عليه السلام وهو هذا
زكي سري [illegible] وفي ذكي جلي خبير سخي سميع مطيع ربيع منيع رفيع وقور شهيد سديد
سعيد شديد رشيد حميد فريد الصبور حبيب لبيب حسيب نسيب اديب اريب شكور
عظيم عليم حكيم حليم كريم رحيم جسيم شكور جليد مجيد [illegible] نجيب اديب اصيد وليد صبور
خليف شريف لطيف ظريف حصيف عفيف منيف غفور اعلم ان هذه الابيات [illegible] كل
منها تحت التعليم والتحرير اربعون الف بيت وثلثمائة وعشرون بيت وذلك لان الالفاظ الاولى لها
صورتان [illegible] الثالثة ستة [illegible] الرابعة اربعة وعشرون وهكذا الى [illegible] وقد اوضحه
الوالد المحقق [illegible] في كتابه [illegible] مشكلات العلوم [illegible] جميع [illegible]

السعه

السعه [illegible] بتسعه عشر جزوه كاملا [illegible] الصور [illegible] ماية وعشرون
وان [illegible] الرجلين [illegible] وعشرون فائدة اذا اردت ان تعلم ان المراة [illegible] بها ذكر
او انثى فذم لبنها في قدح [illegible] وفان علا اللبن فما في بطنها ذكرا وان علا [illegible] فما في بطنها انثى
فائدة الايام البيض [illegible] الايام [illegible] عن الصادق عليه السلام
ثالث عشر [illegible] عشر حادي العشرين [illegible] من اربعة وعشرين وحادي
خامس العشرين [illegible] اول
المحرم [illegible] الايام النحسات في السنة اثنا عشر [illegible] عشرة
[illegible] ومن ربيع رابع وتاسع عشر [illegible] ومن جمادى [illegible] وكذا
من رجب [illegible] ومن شعبان [illegible] رابع عشر من رمضان [illegible]
وتاسع من شهر شوال [illegible] ومن ذي القعدة [illegible] وثامن من شهر ذي الحجة [illegible]
فائدة مشهور است که هر که عطارد را ببیند واین [illegible] امیر المؤمنین علیه السلام
خواند [illegible] عطارد [illegible]
[illegible]
وان [illegible] خالق الارض والسماء فائدة قيل اذا اردت ان
يكون [illegible] على صورة الحيوان من الشمع وغيره [illegible] الصورة [illegible] وتجعلها فيه وهي
صغيرة [illegible] اذا عظمت [illegible] كانت على صورته
فائدة اعلم ان من عجائب شجرة النخل انها لا توجد الا في بلاد الاسلام [illegible]
[illegible] حارة [illegible]
وعدم الالتواء [illegible] وانه لو قطع راسها هلكت
[illegible]

كما لو قطع عضو الانسان وعليها ليف كشعر الانسان وقيل النخل يعتق نفسه سنة وينفك صاحبه سنتين الحمل
سنة حملا كبيرا او حملا سنة الا قليلا فائدة في حيوة الحيوان ان لكل حيوان مرارة سوى الابل ولذلك
كثر صبره وانما وجد على كبده شيء يشبه المرارة فائدة بدانكه يكدانگ شش دانگ است وهر دانگ چهار
طسوج وهر طسوج چهار شعير وهر شعير شش خردل وهر خردل دوازده فلس وهر فلسي شش
فتيل وهر فتيلي شش نقير وهر نقيري شش قطمير وهر قطميري دوازده ذره وهر ذره شش هباءات
فائدة قال الامير في درة الغواص في جمع الارض على الارضين فقد وهم فيه بل يجمع على ارضات وارضون
بفتح الراء لان الارض [illegible] واسكانها [illegible] ارض فالهاء [illegible]
لم ينطق بها وقال في القاموس ان الارض [illegible] فائدة قال [illegible] في حاشية [illegible]
بالكسر والفتح [illegible] ومعناه بالكسر [illegible] وبالفتح [illegible]
فائدة اختلف في معنى طلسم على اقوال ثلثة الاول ان الطلسم [illegible] والثاني [illegible] انه لفظ
يونانية معناه عقدة لا تنحل الثالث انه كناية عن مقلوبه يعني مسلط فائدة الوقت
[illegible] والسمع واللمس ان ما يتعلق [illegible] كالبصر [illegible] وما يعرف بوجوه [illegible]
تعالى السمع وما يعرف [illegible] تعالى الذي جمع بين [illegible] والصحيح [illegible]
[illegible] ستة وعشرين [illegible] النبوة [illegible] مدة النبوة [illegible]
[illegible] ما رواه الصدوق ان النبي [illegible] اتاه جبرئيل وامره ان يقول للناس انه رسول الله [illegible] كان له
اربعون سنة وعاش بعد ذلك ثلثة وعشرين سنة فكان يوحى اليه [illegible]
ومن قبل ذلك كان [illegible] بالمنام [illegible] في القلب [illegible]
[illegible] فيكون [illegible] نبوته ستة وعشرين سنة [illegible] هذا الحديث [illegible]
وقيل مراده [illegible] ان [illegible] سنة [illegible] ولم يوح اليه في تلك السنين
الا الوصية [illegible] جزء من اجزاء النبوة وقد روي عنه صلى الله عليه وآله [illegible]

جزء من ستة واربعين جزء من اجزاء النبوة [illegible] ذلك انه صلى الله عليه وآله كان الوحي اليه في
ستة اشهر من [illegible] نبوته [illegible] وعشرين [illegible] بطريق الرؤيا فائدة قال ابن الهيثم [illegible]
مقدار اجزاء المختلفة اذا اختلط بعضها ببعض من غير تغيير شكل ذلك المختلط بان تجد مقدار من
ذهب [illegible] وفضة [illegible] [illegible] بان [illegible] في قالب واحد
وتعرف وزن كل واحد منهما فيكون الذهب اكثر وزنا [illegible] فاذا وقع
الينا جسم مركب من ذهب وفضة وطلب [illegible] مقدار [illegible]
ثم وزنا الجسم المركب ووزنا المقدار [illegible] فيكون نسبة
زيادة الذهب [illegible] وزن الفضة [illegible] وزن الجسم المركب
من ذهب وفضة على وزن الفضة [illegible] الذهب الى
الى وزن الذهب في الجسم المركب من ذهب وفضة فائدة [illegible]
[illegible] كان [illegible]
[illegible]
[illegible] فائدة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
استخراج الاسم المضمر [illegible] فوايد [illegible] جامه كه ابريشم [illegible] باشد هر گاه [illegible]
بايد [illegible] و جامه را [illegible] ان شست [illegible] هر گاه [illegible]
موضع [illegible] هر گاه [illegible]
[illegible]

ریخته شود باید که قلیا پاک شود و هر گاه که کاغذ چرب شود استخوان سوخته را بکوبند و بران بریزند
سنگی بران بگذارند و [illegible] بوریت ... ببندند که زایل شود و چون خواهند که مداد
بران ریخته باشند [illegible] یا برف [illegible] زایل شود و اگر خامه بر [illegible] بالا [illegible]
کرم وارد نخود [illegible] بران مالند پاک شود و موم را اگر گرم کنند و بر روی کاغذ [illegible]
سیاه شده باشد [illegible] بر برند و بعد از ان موم را بتراشند سیاهی ان زایل شود
فایده قال ابن مسکویه فی کتاب [illegible] والذی الفرق بین السرف والتبذیر ان السرف هو الجهل
بمقادیر الحقوق والتبذیر هو الجهل بمواقع الحقوق شعر چه خوش گفت [illegible]
[illegible] بدست آورد [illegible]
[illegible] که آرد [illegible] سئوال باللغة وانا
عمها ولیه خالها وانا خالها واما قرابه ان عمها فام ابی ابیها اخت لابیه واخته لامی وکذا
خالتی جواب لزینب [illegible] من قبل الام تسمی زینب ولها [illegible] من قبل الاب تسمی فاطمه
فتزوج زینب فاطمه فولدت ابنا فذلک الابن عم زینب لانه اخو ابیها ومن عمه لانها اخت
لابیه والبنه لزینب اخت من قبل الام تسمی کلثوم وله جد من قبل الام تسمی بکر فتزوج بکر
کلثوم فولدت ابنا فذلک الابن خال زینب لانه اخو امها ومن خالته لانها اخت لامه
عبارة مشکلة مسجوعة قال ارسطاطالیس للاسکندر [illegible] فی الکتاب
محکم وفی الاسم مجسم فان اراد ان یصیر [illegible] فحکمه [illegible] فلیطلب
الطلوع وان [illegible] الفرد والزوج من الحروف والذکور والاناث من الحروف [illegible]
فایده حروف [illegible] لفظه [illegible] نقطه [illegible] معلوم است و [illegible] حروف [illegible]
در نفس است [illegible] فایده [illegible] حروف [illegible]
[illegible] ۷ [illegible] ۷ [illegible]
ابجد را [illegible] چهار چهار بگیرند [illegible]

[illegible] زیارة

فایده زیارة [illegible] من الائمه علیهم السلام سلام الله علیکم اهل بیت النبوه ومفاتیح الرحمه و[illegible]
بالحق والهداة الی الخلق سلام الله علیکم معادن دین الله ومعادن حکم الله ومظاهر [illegible]
ومخازن علم الله ومهابط وحی الله وحملة کتاب الله وخلفاء رسول الله سلام الله علیکم
اعلام الهدایه واقطاب الولایه والانوار الملکوت واسرار اللاهوت وینابیع العلوم
[illegible] سلام الله علیکم مصابیح الظلام وسادات الاسلام وهداة دار السلام ورحمه
علی الانام ورحمه الله وبرکاته فایده اذا اردت ان تعرف ارتفاع الشمس [illegible]
تنصب شخصا فی ارض مستویه ثم تعلم علی طرف الظل فی ذلک الوقت [illegible]
[illegible] علی طرف الظل [illegible] ثم تخرج [illegible]
عمودا [illegible] طول الشخص ثم [illegible] من طرف العمود [illegible] الی طرف الظل [illegible]
قائم الزاویه ثم تجعل طرف الظل مرکزا وتدیر علیه دایره بای قدر شئت وتقسم الدایره [illegible]
[illegible] المرکز [illegible] من الدایره [illegible]
[illegible] الزاویه [illegible] الدایره [illegible] خط الظل [illegible]
نقطه آ وطرف الظل ب والخط [illegible] آب والعمود [illegible] آج [illegible] الزاویه [illegible]
الواصل بین طرف العمود وطرف الظل ج ب [illegible] ومرکز الدایره ب [illegible]
[illegible] ه [illegible]
[illegible] فی ذلک الوقت [illegible]
[illegible] فایده [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فایده [illegible]

اما دخل الحسين كذا في الموفق وفيها نفذ الرواي اى دة اما دخل الحسين ولذا اندم من تحسين عدم شخ الجمل
وكونه ومن هزيمة [illegible] نفذ للفضول اللفظة لكثرة دخل الحسين وتجد بالدرس **فائدة**
الفرق بين الخوف والحزن ان الخوف على المتوقع والحزن على الواقع وهذا هو المراد من قوله
فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون واما قوله تعالى انما يريد الله ليذهب [illegible] من المراد
[illegible] قصد [illegible] **فائدة** [illegible] الحس [illegible] الحمرة [illegible]
[illegible] الوحش [illegible] كتابه وفيها [illegible] الحمرة من الرجع [illegible]
[illegible] الحس [illegible] الرجع [illegible]

في المثل السائر جاء [illegible] بكرة ابيهم [illegible] للجماعة [illegible] في [illegible]
احد والبكرة [illegible] كان [illegible] عشرة [illegible] فخرجوا الى الصيد
[illegible] ارض [illegible] فقتلوهم [illegible] في فلاة [illegible] بكرة كانت
لابي [illegible] في [illegible] الرجوع [illegible] وقال
قد [illegible] فقال الناس جاؤوا [illegible] على بكرة [illegible]
فائدة الفرق بين [illegible] ان [illegible]
[illegible] الزمخشري في الكشاف في [illegible] لا يكون [illegible]
[illegible] ان لا يكون [illegible] من حيث انه فعله وان كان
كارها [illegible] لا كارها [illegible] **فائدة**
[illegible] المتوارثة [illegible] شرح [illegible]
[illegible] جمع [illegible] قوله [illegible]
المتوارثة [illegible] والنون [illegible] والالف [illegible] والجيم
[illegible] والميم [illegible] والدال [illegible] قوله جمع [illegible] المقدسة [illegible]
والباء [illegible] والراء [illegible] والهاء [illegible] والواو [illegible] والجيم [illegible]

والمقدسة م

[illegible]

و ابن [illegible]
فائده جعفر ذکر احکام مختصر از علمای امامیه مستند اول محمد بن احمد
ابی ابراهیم بن سلمان ابا سلیم جعفر کوفی معروف ابو الفضل صابونی که زیاده
بر [illegible] تصنیف دارد و در غلت صوفی [illegible] مدود [illegible]
[illegible] روایت میکنند و دوم محمد بن علی بن عثمان است [illegible]
و شیخ طوسی [illegible] که [illegible] و سیم محمود بن علی بن حسن
[illegible] صاحب [illegible] تصنیف [illegible] شیخ [illegible]

و از محمد بن علی [illegible] کتاب [illegible]
و تصنیف [illegible] دارد و از [illegible]
معالم العلماء [illegible]
۹۹

فائده در [illegible] روایات [illegible] و مشهور است که
[illegible] و [illegible] اعداد [illegible]
[illegible] الم [illegible] على [illegible]
من الملك الا [illegible] العز [illegible] فذلك [illegible]
[illegible] سواد [illegible] ذكر [illegible]
[illegible] اجب [illegible] ولكن [illegible]
حادثة ذكر [illegible] حوادث سنة ۲۸۵ انه [illegible]
ريح صفراء ثم [illegible] سوداء [illegible] ووجده
[illegible] الكوفة ريح صفراء [illegible]
ثم [illegible] الناس [illegible] الكوفة
[illegible] سوداء [illegible]
قرائة الناس **فائدة** [illegible] في القرآن [illegible]
[illegible] محمد آدم ادريس نوح هود صالح ابراهيم لوط [illegible]

اسحق یعقوب یوسف ایوب شعیب موسی هرون یونس
داود سلیمان الیاس الیسع ذکریا یحیی عیسی ذوالکفل
فائده لفظ [illegible] الان یطلق علی المذکر و المونث و در سیاق [illegible]
[illegible] و قد جاء [illegible] قول [illegible] لقد کنت [illegible] الهوی [illegible]
[illegible] القول [illegible] عبد [illegible] اوارث [illegible]
[illegible] تفصیل شعر ای دل [illegible]
[illegible] باید کلاه فقر را از ترک دنیا دوختن مخمس

ای که بر سر [illegible] ز تاج سر دوانها / دگر تو نه‌ای عنوان از لطف عنوانها
[illegible] در باب که [illegible] / مقصود [illegible] که راه [illegible]
ای [illegible] خطا [illegible] / حاجت که [illegible]
دگر [illegible] که [illegible] عشق [illegible] / [illegible]
از دل [illegible] که [illegible] / دانم [illegible] کند [illegible]
[illegible] وقت شد [illegible] / گریه [illegible] ناله [illegible]
دگر [illegible] داده دل / داده [illegible]
دگر [illegible] ارباب [illegible] بسته‌اند / که [illegible]
دگر [illegible] / در این [illegible]
روای [illegible] / که از [illegible]

قسم [illegible] سلطان [illegible] بروزن
[illegible] سلطان
وقال [illegible] یوسف
[illegible]

فائده محمد بن جریر طبری اسم دو کس است که محمد بن جریر بن غالب طبری که [illegible]
مذهب است و دیگر محمد بن جریر بن رستم طبری که از جمله شیعه است
و بر صاحب کتاب [illegible] سلطان [illegible] که از [illegible] جلال الدین [illegible]
[illegible] فائده گویند شیخ محیی الدین گفت اذا دخل السین فی الشین
ظهر قبر محیی الدین [illegible] که سلطان سلیم
رومی چون داخل شام شد در صدد تفحص قبر محیی الدین برآمد و [illegible]
فائده [illegible] شش ماه و [illegible]
و [illegible] روز و [illegible] دو ماه و [illegible] ماه و [illegible]
[illegible] دو سال و بعضی [illegible] سال و بعضی [illegible] سال گفته‌اند
فائده [illegible] ذراع [illegible] دو [illegible]
و [illegible] که [illegible] و دیگر [illegible] باشند و [illegible]
[illegible] گفته‌اند [illegible]
و ذراع [illegible] ذراع اسود که علامه [illegible] است و [illegible]
از ذراع [illegible] و [illegible] باشد و ذراع
[illegible] ذراع [illegible] و ذراع [illegible] که ذراع است
[illegible] ذراع [illegible]
و ذراع [illegible] است از ذراع [illegible]
[illegible] و ذراع [illegible] عمر بن خطاب است و [illegible]
[illegible] ذراع [illegible] که طول [illegible] است و ذراع [illegible]
که از [illegible] است و [illegible] ذراع [illegible]
[illegible] و ذراع [illegible] که [illegible] و [illegible]
[illegible] ذراع [illegible] فائده شیخ [illegible]

ابدأ باسم الله في نظم حسن | اذكر ما جربت في طول الزمن

ما هو بالعام وبالخواص | لكل عام ولكل خاص

في سورة العقرب ظلم بحرها | داوي عقرب [illegible] بها تعلل

اذا رأيتها امرأن اصطحبا | واتفقا وداوفقا اعجابا

لاسيما ان قال ذا مجتبا | بعض لبعض كوكبان كوكبا

ومثله يجاب في بعض البلع | دونه لكل ود قد جمع

ومثله الله لعبد الداع | ما وهبته لكل ود صالح

تخير من شئت من نقعا | ثم تقول كوكبان كوكبا

فنشا الود باذن الله | بينهما فلا تكن بالالاهي

كف الخضيب في قدر الابل | لكان من كان في كل احد

اذا رأيته اتيان او جاعد | انفز فوق الدنيا الساعه

نجم الحمى فامنه من بارق | ولا انبوه نبو وطارق

بنجم العليا وذو الخافق | بمقته الاشنان والسماق

لاسيما ان سابر كثوث | فهو لعمري نفعه معروف

ابلغ من الصابون فيه الدرهم | تبيح من القولنج غير المحكم

وهكذا الكون عند الكراويا | ان اكلا محمصا او داويا

وطعمك الاضراس في الثنايا | ما نغترمنه لدى التجارب

تخلخل الاضراس وفي الصحح | بكر لك عرضا بزبل الملح

اعني فنوي الملح ان تقرحت | والملح صاحبها وبرحت

الطر

خرزجد | الغمص

اطل على الحواجب دهن التمح | من بعد نتح الاسنان عند الصبح

فانه يذهب عنها سعيها | كانها ثمام نبتت نبتها

وهكذا الفستق الحار الرطب | تعركه بالقشر لا بالقلب

الكوي من كان مثله نوى | يعود من قد حرقت احمرا

مرارة الحية سم قاتل | ونحن اللبن بها نقابل

اذا سقى منه الفتى لحية | ومن المنة تلك الزبد

وان سقى الحية منه لما | من فوقه فما رأيت الجاوابا

كالقنادر والدجاج [في الكل] | بنجم الغار من قيام

فويه ان يقال اذا ما سرها | مع فيه من الرجيع المجتني

يخلص الملسوع من حاله | من بعد يأس الاهل من حياته

وفيه سرها ابيه ليس | وليت اخيه الاهل علي

يعرف بالكبريت فاعرف | وهو الرخص من الرخص الغالي

يصيب [حب] عنده ان الغلب | وهو اذا احيي في الشمس العجب

سبحان من اودعه الانه | والغوص في الاشياء والاكانه

ان يميح الاوفاق سوى الحب | في سقف بيت وفي حبل فانه

ويعرفه البلجي من الحيث كما | ان سقطت منكاها الا اذى

توذن بالرحيل والحمام | والموت ان كان خلقا ام

لا تغفلن عن ذاك الكتابا | ولا تصل فيه كذا احتسابا

ولا تقيد فيه كذا احيانا

عند احاج الذي من ملح ... وفي الزبد فالحذع حصلا
وكل هذا شاع في التجارب ... والزهد انحب العجائب
خوان ططرا وحن الحما ... وقع خل الخمر ويرناهجا
ولكن الخل عسقا امضا ... او احمر اللون فذا ودا ابضا
ستقط الجنين بالانبيق ... بالمحو والنقط مع التوريق
فما دهن القاطر الملتصه ... محرقه عن الذي تشوبه
من ساكن الكتان والحرير ... والقطن والثمر مع الحرير
فانه سلم من جرا اللهب ... ومن جرب كله وذا العجب
وانا ايرق هذا الماء ... بالنقطه الحارجه الاشياء
يطلى على القروح والاورام ... وكل ما ابيض والاحكام
كالجرب الحادث والقدم ... تخلص من علة الالم
وهكذا الاماش بالاتفاق ... فانه اوقع من الترياق
ينوا عن بها حوان ... كانه في خلقة الانسان
ثم وحان لحيوانا ثم وذكر ... كان وحدنا في الصفات والاثر
يخرج منها في ساطها نجا ... وراكب بعض لبعض ماتحا
وقد عد الروحين منها بد ... كرغوة الصابون حين توجد
فيا حد الاخذ منها الزبدا ... نخبة منه نعم الاصل اذا
ثم ولا تستعما قواما ... من غير نوم تركه اياما
خرا او ما اعتمل الانسان ... بالماء زال عنه ذا الهبان

الجن

وجفانه يجوم هذا ... ان سرت في رقة هذا
ودفعه قوية بالسام ... من علل السفيف من الاحكام
لاسما الجراح كالطوف ... ثم خرج السيف والمكيف
بعضها كرح الدماج ... مع ما يمنع والتلاج
موته كدرت الصفاق ... وبعد اصفر عنها في
الخام الجرح بعين الدم ... وفيه تنج سيما تكون الدم
نظف الجرح بعد فقد بدا ... انكان قد جف فالاجزا
وهكذا يصنع العقود ... من سائر الحيوان الجلود
يخرج الدود من الجراح ... بكل ما يعلق من السلاح
يعطا للناس شفا ... والنفس اصبحا اذا قد تكون
الى كله يذهب حمى الجرح ... وما تنفع تبل دود القرح
وكلما تعرض الانسان ... بانه تقويه الانسان
ودهن نوع عظم البان ... بعد من بعض الصنف والادهان
يخرج بالانبيق كالجلاف ... وكالبزور دان بالاختلاف
اذا الطفت الجرح منه ... الخم بما قد تخاف صاحبه
ودهن طلى الكحل يفاح اذا ... فلانه اخرج من ذا الاذى
من كل الحدث من سود ... فقد اثرت على الجسوم داء
او السوبات التي ترحت ... والمصاحبها ودتحت
وكلما كان من الاعلال ... في جسد العليل بالاعلال

نحن جد الدرع من صحيح النفس ... او عفوطات او شمات منفس
اعترفه اهل الحكمة الاول ... وجربوه عند ارباب الدول
فقل اذا ما نبت الخلاف في الاسفار ... زبتا مع ماء جامد
اذا نعلت فوق راس العوف ... او لحمها استرخت الحواجب
وهذا افضل الغسل والورق ... نعني اذا من اعز العوق
كذلك الصابر والصفراوي ... ان نقلا مانت بلا اعلاق
لا سيما ان نقعا عقانا ... فانها تستعرف الصوابا
وان حللت في الفند الثابا ... وبلرقته كا عقد كاتوى
ثم كتب ما انشاء فيه ... كصورة الحلم للتمويه
فلبث يبقى منه افق نقش ... لكنها تكرم منه تنطق
وان مسحت جبينها في الكاعد ... فتحسب واصلحت عن ناكد
عصارة الوردا اذا احست ... في شعر اي دابة نبتت
اذهب الشعر حالا عنه ... اشعر مثل الثلج وهذا اعجب
بصر في سواده كالقاد ... ولتم حنه باجلد
والخل والعال والحمير ... وسائر الخال والجلود
اصبح على الاضراس لا انبت ... فهلا تطرف اضراس اللنس
وتلك حرمت الاكل من لحم الجمل ... مع الكرفس يابسه جعل
او بلدة حرمت الاكل من لحم الفرس ... سحقا وامن هيا على الجرس
وذلك بعد رفير الهلال ... فانما الاضراس من اعلال

وكانها عطارف اللسان

داوم على هذا مدى الشهور ... نجح اسنانك في الاهوى
تاخذ من رابع الحناء ... لا تنتهي منه بلا امراء
وامتحنه في عجين الباب ... وهو التي عرف في الصفات
بالازداج النضر الاحمر ... فان رفعه في حاجز مقله
حتى اذا احتج الى العلاج ... احضره في طرف من الزجاج
فالحلا بلوع باحلاف ... فخرج السم من الاطراف
من حية ولسعة الزنبور ... وهكذا من عقرب ذي عود
هذا الذي جربته في عمري ... نظمته للنفس اديب
والحمد لله على الاتمام ... حمدا كثيرا امتد الايام
وصلوات الله ذي الجلال
على النبي المصطفى والآل

فائده بدانكه اگر با جهل وچهار بار دارد از هر طرف بیت ووه ازکرندان ان دردی سوزن ... نافع بود
فائده هرگاه ... که از یک دو دانه بود ... ان جمرا ... واگر ...
جمره ... لمحمود بن العامری
وارد ... والله اعلم
... نيست ...

وكيف ترى ليسا يعني ترى لها سواها وما طهرت بالبدائع
اتلفته منها ما الحدث ودونوى حدوث سواها في وجود الصنائع
احلك بالبياع اليقين انتهى اراك تنلب جاهل لك خاشع
مطايبة راى يهودي مسلما يأكل شويا في نهار رمضان فاخذ
يأكل معه فقال له المسلم انت يهودي فكيف تاكل فقال اليهودي
انا في اليهود مثلك في المسلمين تاكل في نهار رمضان **شعر**
همچون تو ما اهل جوز نباشند عادت روزه ... [illegible]
ملا مولوي جامي ان روز وداع جهان برگرد رنگ ... [illegible]
كين ... عنبر جهان ... وين ... از سب ان بر خورد
جهان روح گشتی ای ... کو ... ار ... [illegible]
تازه گردید از تو داغ اشتیاق کو ... [illegible]
باید ازین جهان تو ... [illegible]
ایام بدادیم ... [illegible]
ار ... [illegible] **فائدة** ... [illegible]
الف ... [illegible]
وقال ... [illegible] **فائدة** ان ... [illegible]
حروف الجمل ... [illegible]

باسو

في سبعة وعشرين في الجملة ... ٧٥ جواب وان ... [illegible]
شرطان ... [illegible]
وعشرين في الجملة ... ٦٥١٩ جواب وان ... [illegible]
... [illegible] **حكايت**
بزرگی بیمار شد خلیفه ... طبیب ... [illegible]
... کفت ... [illegible]
وار ... بیمار ... کفت ... [illegible]
ان بزرگ ... بیمار ... [illegible]
پیش خلیفه رفتند ... خلیفه کفت ... [illegible]
... بیمار ... طبیب ... **خلافت**
في ... [illegible] قال ان الله ... [illegible]
~~**فائدة** ... [illegible]~~
~~... [illegible]~~
فائدة في ... [illegible]
الشعر ... والعصبين والذهب واربع ... [illegible]
والساق ... [illegible] واربع ... [illegible]
والسن واربع ... [illegible] واربع ... [illegible]
... [illegible] واربع ... [illegible]
واربع ... [illegible]

وسائر البيني

رق
والكف والبنان وارجع غلاظ الحجره والكعب في الركبتين والساعد وارجع
اى جب والانف في الصف والاسنان وارجع طيبه الرائحه الفم والابط
والابط والفرج حكايت وعن الشيخ من شعر در بغداد في ان خلفه
رسول الله بعده ابو بكر ثم على وقت واف فضيلت على الحق ما كان به
اول في ردعلى فى زنا ورد عنون ثم احتمال فى المحول الارضيت
الشمس المشرق فقط فما كانها وولاه العالم رجعت بعد غروبها
فان قالت ليلا فهو كلمه الاصلا فان قال الا بكر فهو كلمه فهذه الكرم
حكايت در بعضى الرسائل في ... ابى حنيفه ... او بعث الطائف
وكان فيه علم مشهور من علماء اهل السنه فقال الشيخ مجمع بدر الشيخ وقال له سلام
روى البخارى في صحيحه انه قال رسول الله من اذى فاطمه فقد اذانى
اذانى فقد اذى الله ومن اذى الله فقد كفر ثم روى بعد صفحه او اوراق
ان فاطمه ازلت عن الذى على على ابا بكر وطلب الى نسيم الاذى كلف
الوقتى مسكت الشيخ والكف فى ذا موقف اباها معه منها دياب بذى ان ...
عن العلم في روايه البخارى خبر بعد السطام فى انه قد بعد اكو فقال الشيخ
مجلس الشيخ فقال الاسماء الرجال كيف تفترى على البخارى انه روى بعد صفحه
اوراق حديث فاطمه انه قد رواه بعد چند عشر ورقه فقال ورد خلاف
رفقه الشيخ ان كتاب البخارى كان معه فتطلع فهذه الكرم حكايت بلاغت
كه امير ابو القاسم فقد رسيد در باب ... خود بعد وشنان رشيد پادشاه
اى خواص خلافات سيد بود وسيد گفت سخن بودى پادشاه قرار داد

ثم بعد از

ثم بعد از چهار پادشاه سيد باين شرط قرار داد كه گفتگوى مذهب نشود بعد از ملاقات
پادشاه گفت هر چند قرار اين شد كه از مذهب گفتگو نشود ليكن يك سوال
در خصوص سيادت دارم كه مجهول است او راست گفتند سيد گفت جواب اين بعد از
سوالست از پادشاه پس پادشاه گفت آن اينست سيد گفت جاهيكه ... كنم
كه حضرت على وعمار وسر ... آزاده ... را شنيده بود قبر بودى
وهر يك از ... لهمه فقال ابا ... كدام يك را اطاعت ميكردى
شاه گفت لطف نمكه على ... حيثما جلوه ... گفت ... امر ...
او ومن الحج اوراد اطاعت ميكرد ... سيد ... بعد از حضور ... منصوف
بى ... حق على ... فرايد ومسائل ... وعلى را از ... كه معارض ... ى
ثم لم ... ميكردى ... وقت شاه گفت تخوى ... لوت اطاعت ميكردم
سيد گفت بعد از ... او ... ان مع ... ميكرد اياس ... ميكردى
در ... خوارز ميكردند ... وسعى در ... ميكرد شاه گفت
الشيخ ... او متعرض سيد گفت اين از اطاعت سعد ... شاه گفت
لطف نكه ... از على ... سيد گفت تكفير كه از خود سعى در ... او داد
ان ... جر سوال ميكرد ... شان شاه ساكت شد مضمون
... سيد آن ... والمرء ... عند ما ... المسئول
... مع ... والانسان ... و ... ايه
... الكلب ... الموت ... بذكر ... فيه ... الوجد ... گفتار
كوكر خواب ... ما دام ... و ... آرام كر ... فبل ... مطلب

ما هو فيه فقال الحج العقص الى ان تبدل الوجه حكاية كان سالمين في ولده
الصغير واما فرزه يبيع خلف جنازه وتقول يا ابوين كما الى بيت ليس فيه وطء
ولا غطاء دون غذاء ودون غذاء فقال الصبي يا ابت هل يذهبون به الى بيت
فهو بيت على العجم [illegible] الى ابيه يا ابت ولا [illegible] حقين [illegible]
اذ الحين صاف وانا عند جنازه جمعا واوكل الزمان ربيع واذا انا اتا
للموارد في الصبر [illegible] واما [illegible] قطع لطيفه شعر [illegible]
بر کردن ملاحظه خورده مهره کرده او شکست مولانا [illegible] احمد
بعبادت واحد كفتند حال [illegible] كفت چه حال اين [illegible]
از نام [illegible] و کردن [illegible] شمس الدين الكوفي [illegible]
وانت برادی وا یا کا [illegible] عبد [illegible] وانت [illegible] الوحيد على الحقي
اذان [illegible] سادي وحك [illegible] زمين [illegible] بقدح وداد
لا تقدح [illegible] خليل [illegible] العذل [illegible] اخذ [illegible]
طرف [illegible] العذول [illegible] فتى بوا دو العذول بوا [illegible]
از [illegible] نو شتهی [illegible] اكرم [illegible] برادر دل [illegible] معتصم
بر روی [illegible] ان اوده که [illegible]
محزون [illegible] بر [illegible] وان [illegible] بالكه [illegible] اوده
از دیدن او [illegible] در عمر خود نشنیده ام [illegible] بوده
[illegible] گوته [illegible] بوده [illegible] کوته [illegible]
این [illegible] وان [illegible] بارز [illegible]
حون [illegible] احمد [illegible] در [illegible] مدی [illegible]
فال [illegible] واذا [illegible] الاجنبی واذا [illegible]

لده

فرلده لک [illegible] واذا [illegible] واذا [illegible]
والعلكه [illegible] اجمعين واذا [illegible] واذا [illegible]
الا [illegible] حكايت كفت از [illegible] جعفر [illegible]
[illegible] که ابو حنيفه [illegible] فقال كفت [illegible]
[illegible] او [illegible] كفت [illegible]
[illegible] حنيفه [illegible]
[illegible] مردم [illegible] ابو بكر [illegible]
بطريق او [illegible] كفت [illegible] ابو بكر [illegible]
وعلى [illegible] فقال كفت [illegible]
[illegible] كفت [illegible] فضل الله [illegible]
العاملين او [illegible] كفت [illegible]
که چون [illegible] وجل الاسلام [illegible]
[illegible] كفت [illegible] برادر [illegible] يا ايها
الذين امنوا لا تدخلوا بيوت النبي الا ان يؤذن لكم [illegible]
[illegible] كفت [illegible]
[illegible] صادق [illegible]
[illegible] فقال كفت [illegible] و در جواب [illegible]
يا ايها النبي انا احللنا لك ازواجك اللاتي [illegible] كفت [illegible]
[illegible] صادق [illegible] كفت [illegible]

کرده‌اند در طلب میراث پدران تعرف نموده‌اند فضل گفت این سخن را که گفتم برادرم گوید ... شما رسول را میراث نباشد و هرچه ... باری علت اعتراض نموده‌اند که حضرت رسول فرموده نحن معاشر الانبیاء لا نورث ... که صدقه ...
و دختر رسول را ... دعوی ... را از او ... و بعد ...
... ما رسول ... بوده و از نحن معاشر و ... بود ...
... و ... تعرف ... او ...
سمع گفت ... و لا ... که ... این ... اگر ...
و هم برادر ... حکایت وقد حاجب بن زراره ... ان ...
... فقال ...
قال سید ... الا ...
الملک ...
الا ... وقال ... و ... الرجال ...
... صاحب ...
سائل ... صاحب ... والاخرى ...
فقال ... یا هذا ... تعرف ...
... ثمانیة وعشرون ... ثمانیة وعشرون ...
ثمانیة وعشرون ... وعشرون ...
... الاول ... الثالث ... الرابع ...
...

ع

و من خطبة طویلة لمولانا امیر المؤمنین علیه السلام تسمى بخطبة الوسیلة مذکورة فی روضة الکافی
ایها الناس لا ... ولا مال اذهب للفاقة من الرضا بالقوت ولا کنز
اغنى من القنوع ومن اقتصر على بلغة الکفاف فقد انتظم الراحة ... الا ومن تورط ... الامور
غیر ناظر ... فقد تعرض لمفظعات النوائب ایها الناس لا کنز انفع من العلم
ولا عز ارفع من الحلم ولا حسب ابلغ من الادب ولا نسب اوضع من الغضب ولا جمال ازین
من العقل ولا سوأة اسوأ من الکذب ولا حافظ احفظ من الصمت ایها الناس من نظر
فی عیب نفسه اشتغل عن عیب غیره ومن ... عیب غیره ...
ضل ... زل ... الناس ...
... لا ... طلب ...
... من اکثر ... ومن کثر ...
...
... الکلام ...
...

... [illegible]
[illegible]
[illegible]

هندوا را دعوی برابری دل خود کسی در کشور دیگر را قال بعض الحکماء نه فرا به زخ
نه سود و نه زیان خلقند اگر عزیز بدیار رها باید مراد خود نشد چون نکند آنکه شود دل
بکار خوش آید ... رها باید عاشق خوب و چهره در کنج فرو در باد صیاد
خشان فریب نشند ... آزادی عشق فراموش مکن کار ... دراز آور از سر
... نخواهی رفت ... آدمی نوبت ... از کس ... بیرون ... بر دکه
دیگر ... ز بیهدم اگر راه ... رفت ... از کس خود ... کار دیگرم بوده ... دیگر
نشاط ... در کنج فرو ... کار را ... غنی ... گرفتار فراشتاق
کان بیرون ... دل ... گشت ... گرفت ... [illegible]
~~... فقال ... تحرنت ...~~
... قال بعض ... السکوت وملازمة البیوت
~~قال بعض ... لا تدری ... ان کان ...~~
کان یحیی بن معاذ کثیرا ما یقول الهی ... ولا ... کریم ... واکثر ...
واو ... وعونه وجلالک ... قال الحکماء
من کلام ... التهلیل ... فی ... ان یکون ... تعالی ... وقفت ... علی ... فی ...
وقلت اللهم نزل بک عبدک ... عن ... عنه علی ... الطرد ...
... بک ... یا رب ... ان اللهم ... قرب عبدک ... منک ...
و ... قوله تعالی ... المشکله وقیل ان
عرضه ... ان ... ان ذلک ... کان ذلک ...
... قیل ... قوله ... الفتنه ...
... دان ... علامة ... جودة ... عنه ... قوله و
... العاقل فی فعله ... عنه ...

السماع

والاستماع من صفة العاقل ان لا یحدث بالسطح ... قال ارسطو ... العقل
موافق الحق ... بل الواقف ... ان العقل لان ... المستغنم ... علی المستغنم والمونح
لا یسطق علی ... ولا علی المستغنم ... قال ... علی ... ... الکلام و
~~قلیل ... القبایح~~ قیل للجاهل ... اشد من ... ان ... الجاهل
قال بقراط ... ان ... بان ... کلامه ... ما ... عنه
الایام خمسة یوم مفقود ... ویوم مشهود ... ویوم مورود
... ویوم موعود ... ویوم ممدود ... فی المثل
قد اعز ... العبد ... قال ... ما ارید وانما ... ان ...
قدم حالت ... گرچه ... درست ... گوید ... قیل
اوقات ... ففی ذلک ... قال ... بالا ...
سعدی ... دیدم که بر کنار ... گوید ... بر ...
از ... که ... خنده ... از دولت ... خندید و گفت ...
... روز ... ام ... رفت ... کار ... کرد
با تو ... وارث ... ندیدم ... کان ... گر ...
و ... قال ... الشیء ... قیل
~~... الصمت ...~~ قیل اذا نزل ... مکروه
فانظر فان کان ... فلا تجزع ... قال یحیی بن معاذ
علامة ... خراب ... ثم ... الاعراب
... قیل ... گروهی ... رسید
رسید ... حران ... سعید ...
... دو ...
... جان ... گر ...
... قیل ایضا

وقال الشيخ ... علي ... وعلی ... ذلك
... عن ... وعمارو ... و ... تو ... بمدار ...
ماحی ماحی ... وقال عليه الصلوة و ... عليه السلام
وقال علیه الصلوة ...
ع ... ذرت

در سؤال الف ام ام مام لسری لسری لسری در لسری داری لسری سد همه سد او و رسا به
رسا به دو ید ... سه ... در سد سد سد سد سد سد سد
کور ... سر ... لسر ... ل ... سر و ... ره ... ... کش ... کند

فائده بدانکه ... اول ... ان است حرف اول را ... باشد و ... از ... است
مثلا الف ... ان ... است و ... ان سه حرف ... است و لام و فا
... است ... اسم ... وستا ... بدم ... شهید ... شاه ... ... و ...
... شرح ... دوش ... ای سر ... لب ... ن ... مرور ... کس ... ک ... اهلک
یا ... عرب ... کفتی ... با ... ام ... کفت ... بالان و بدم ... تو ... اهل
... که ... سو ... ... ام ... کو ... زنم باشد دوش ... دجوابش کفت کای ... دحدا ... سر ...
... نام ... ای ... ده ... مافیه ... ... کوام ... اکو ... وهش ... ان ... ابو عمر
اسو بور که ... جنبش ... ... قلم ... نکو ... درجوابش کفت کردی ... ابو ... زد ابروی ...
و ... کلان ... ... و ... ... الو اهلاکت ... بر ... ... کا ... او ا
... ... کرد ... داد ... جیش ... نیش ... بوله ... رو ... کس ... ای ... ت ...
صاحب ... ملک ... جوابم ... نقلست که اما ... ت
حوا ... روزی ... ... کرد ان ... کفت که ... کلمه ... منعکس
... شه ... کرد ... کرد ... بوم وکیک ... ... که ... ز
مذکور شد که عکس ... کلمه ... است ... ... مراد از ... کلمه قضیه اولی
... که ... کلمه ... منعکس ... و ... مطلب واضح است فائده
بدانکه ... است که اجزاء بروج و اجزاء ارتفاع را دو دو ... کنند
و ... آن است که سه و ... و باید عددی که بالا میرود عددی باشد
که ... و ... باشد ... اجزاء بروج ... اجزاء ارتفاع

کلام

کلام ... الصلوة والسلام علیه ... الرسل ... محمد ... الاعداء ... الاصفیاء الصحف
المتحسن ... الاولیاء ... المطهرین المطهر ... مطالع ... ومطالع الانوار ... علی علی علی الصلاح
الاولیاء ... الانبیاء ... والعلماء ... وعلی ... عالیة ... دار الملك حول ... آمین

نکت فی بحر السواد التی لعدمین السواد والاصل کالحلوی ...
والاول للصفی الدین الحلی ... ...
ودیار ... الربیع فی ... جمعک ام قمر فی سعید ... ... فی
... الطوه کان ... سید معیشق ... والی معیشق الوطف ... العلم
... الامر لم یغیر ... خیر ... ... مشغلة ... ... قبلا ... لکید
... ... فالقلب ... المهجة والکبد ... ... یهد الطول
من مطلب بالوعد لاس ... طریق من لیلات ... ... الحزن ... ...
... ... الحق ... ... الشعر ... کقلیل ...
... ... البحر ... الوصل ... مرض فی القلب بلاد ... لیس ...
... ... القلب ... قوة ...
شهید ... عند ... یوم ... شیر الشهر ... ولوان ... ... لکن
... الغر ... الطرق ... ... لم الق ... فی ...
اما ... ن ... علی ... فی القلوب ... قاصی نظام الملك
... ... و ...
یا ... ... الم ... ... احمد ... ... عظمت ذنوبی کثرة فلقد علمت بان
عفوک اعظم ... ... الا ... ...
فاذا ... ... الا الرجا وجمیل عفوک ثم انی مسلم
لا ... ... ای دوست ... ... دادن

... ...

كيقباد [illegible]

... الا ميرسنا ابو الطف محمد [illegible] اتوزن كوفنده [illegible] اكر حال

... انجه [illegible] كوفت [illegible] شونه [illegible]

واكر حال [illegible] زبان كه انجه دار [illegible] بو درون كار اكر حال [illegible]

... وصف بوزه انجه چند [illegible] صلابه اكر [illegible]

... انجه زهره كوك اكر حال [illegible]

... انجه مورج [illegible]

... [illegible]

واكه [illegible] واكر [illegible]

انجه [illegible]

... [illegible] اكر [illegible]

... [illegible] لذت اون كه وصف

... لا امير المؤمنين [illegible]

... [illegible] بطلب [illegible]

... لا يكون فقيل ايا [illegible] الفؤاد سلام [illegible]

... [illegible] ولا ناس من النوح [illegible]

... للباقي البغدادي [illegible] دار جو

... من عذاب جهنم وانه [illegible] خوف من الله والتقى بانه [illegible] والله اكرم [illegible]

لعلته اخت الرشد [illegible]

الى بلاد [illegible] فقيل يا [illegible]

... [illegible] فقيل

... [illegible] ولم علمته نظم القوافي [illegible]

فتر

فقيل سقى الله ايام التواصل [illegible] ورد [illegible] فلا خير في الدنيا [illegible]

[illegible] باسم على [illegible] فقيل [illegible]

[illegible] فقيل [illegible] فالروح

[illegible] فقيل [illegible]

[illegible] الى الجواب [illegible]

[illegible]

وقفت على الاطلال [illegible] فقلت [illegible] في [illegible]

ان الاحبة [illegible] فقلت [illegible]

فقيل [illegible] حذري من حرارة التوديع [illegible]

[illegible] احن على الوادي الذي [illegible]

[illegible] فقيل

[illegible] ولولا [illegible]

العيون [illegible] فقيل [illegible]

[illegible]

[illegible] فقيل [illegible] الايام [illegible]

[illegible]

[illegible] جار الله [illegible]

[illegible] فقيل [illegible]

سوى [illegible] فقيل [illegible]

فلولا [illegible] ولولا [illegible] فقيل [illegible]

[illegible]

[illegible]

تغطلت الاوراق فی ورق جرقها و نابت الاحداق من شوق قرباج ذوهین
واذهین الذوائب ذاهبا وتجلت الاجلاج من غب اجلاج تقصون عضون اعضون
بعصرها توثن ایلاجا سمیر جلیهاج ذرقن الذراق تلتهب التر قرص فی رقها
معصفصه عصفاصا عص عصلاج بهایه طلاح الطالیع طلح ومغانیه درلاج الدرباجیل
درلاج فسیل ایضا لکو بعضه فی غطیل المصطلات کوکبه فی جوهر
الالطفات مطلحه فی درلج دجلیه معصفوه فی شمرخ الخطوبات شوا صص
ناصوص قبوص قصیره کنابعیس کیوس فی کیابس الکسبات درونج بردنج فی درونج فرته
کناموس موس بوس سب رهات و فسیل ایضا قوم القوم قامات اعاجیب کرجات
وقوس القوس اقواس فی لیس سرقات شا ونج رواتیج سفالیج مکالیج نقاب
البین معهود کریم المعدنیات الا یا صوص اصوص و فی جوس تحوس سام
الهور مسموم لدار المعتزرات دعاریر القعاریر کعنقود من التود و تود التود
فی تود کتود المنفذیات طوج عوج یاجوج و یاجوج کعاروج مدام الهمد فی
شاب کن بات الثبات فراق الراق رقرقنا بر فراق المقرریق وعاد
اللاع رعرعنا برعاع النورهات وقلقلنا کقلقال المقالیق الملقلاق و شرقلنا
کشرقال الشراقیل المشرقلات بجاهج خوش مویی ازباره گفته ام شعر در حسن کرم جلال
که خدایکم بسینه را نگاه [illegible] بیدو در پی سگران روز جهت و هم ارزان می شود دستان
این جان ناشناسم نا قبول و انت نه دل خوش زدنیا و جهش [illegible] کنم و الله نکشود مرا
زیارت نگار دست از دامان طلب بردار کرد رنج همه رنج ارزان کوت ناشسته مرا
نی گره بار رندیست ره سلامت ایدل همی کرده ام آنجا ره صد بار [illegible]
منی که اند خانه از [illegible] و عار ابعاد بود زنی عجلی زنار جنگ است نازش عجلی نوا نار
جانی

خاما شدم کجی دوستان دوست از بام نجی دوش چه بر سر جفا و آن عهد و پیمان که رفت [illegible] بود
نوبت جوی رسید صبح دیگر فرود کار گیتی ناسپهر [illegible] تو گویند و آنکه [illegible] دیگر باره گرفتند زود
نام خود را کرد داد بهانه قرار بیت چو او وی قتل زیر سپهر کرد و آمد [illegible] زمان [illegible]
هر لحظه قدم رنجه [illegible] یار بیگانه هم از [illegible] شود نکهت [illegible] دوزخ گستر
حشمه خواهم از عشق [illegible] یکدل واحد [illegible] للا یکی [illegible] قوم [illegible]
بسته واو ب خوابی [illegible] سعدی این غزل دوستان [illegible]
مکث چند کرد [illegible] تا طلوع [illegible] تا بر روزی که ده
خواسته کیسه خون [illegible] ترک صحبت کنند و دلداری [illegible]
بار دیگر که گفت [illegible] کامرانی [illegible] دوزخ [illegible]
در روی [illegible] ولی [illegible] کامرانی از [illegible]
موکوف چون [illegible] از بار [illegible] همه [illegible]
واز [illegible] خوش [illegible] آه که [illegible]
باغ جهان [illegible] سبزه و [illegible] جمع [illegible]
عمر جان [illegible] حسن حسن [illegible]
نطاقی [illegible] واستور [illegible] کلام وحدت [illegible]
که [illegible] در دین [illegible]
شیخ خاوری زمین [illegible] در گوشه [illegible]
با یکدوستی که [illegible] این [illegible]
آب حیات [illegible] از روی [illegible]
در روی [illegible] این [illegible]
صفت [illegible]
[illegible]

نظامی ای رضا کش ریاضت کیشان رایض طبع رضا بنوازان قبله گاه بر الطاف
قاضی حاجت حاجتخواهان دل را ضرب تعنایت طلبیم روضه حسن رضایت طلبیم صفای
توکل بر تعلیم همت بر بسته بادای جلیم دل را بر جنایت خورسند دار کار ما را بکف ملکدار
سعدی بجوید آشتی فتادن بناچار تا لیتی چنین پالستن سیای چو لس ریتی
به سوی کز نهاب افتادن و کردن شکستن نظامی خوش روزگاری که دارد کسی که بازار
خوش نباشد لیکن بقدر بسندیش شماری کند کاری برای کار تو بود نه بند تا کرد او جانی
برادر رنال نه صرفه در شکر و دارد کال حسبان زمی کران زلیتی نمیلات ترا نو دیگر بیان شد
وله خوش سدان لاجوردی سپهر همان گرد بر گشتن ماه و مهر علیدار گر نه تبارزی کی است
سرا پرده هجنی سرت هر یک پرده بکرشته بجارست سررشته بربا بدید بدارست
که داند که فردا چه خواهد رسید ز دیده گه خواهد شدن ناپدید کرا مرده از خانه بر دارند
کرا تاج شاهی بسر بر نهند وله کودکی از جمله ارکان رفت روان با دو سه همراه کان
پای چو در راه بهاران بسر بوسه همی کرد در اندر بسر با پس از آن بوسه در انداز دست مهر دل و مهره گشت
شد نفس آن او و سیم سال او تنگ تر از حادثه حال او انگه و دور از دیدن گفت در چمن چو سرشک بد ناگفت
تا نشود راز چو در روز نهار تا نشوم از پدری شرمسار عاقبت از پس بی کو دکی دشمن او بود او رشان جا
گفت بما گر از پی ایشان صورت احوال نا ندیشان چونکه برادر به دشمنی فکنند بعد از آن حادثه بر او فکندند
نزد بد و رفت وجود او کرد نا بود پس چاره این کار کرد دشمن دانا که غم جان بود بهتر از آن دوست که نادان بود
سلمان اگر بودی فلک را بخت زر گرفتی پلکان برجا فراز زمانه در کرد آن ازست او
زمانه در کار خود حیران برتر شاه و خاقانی و هم بیت نشه آید جانم برابرت لب آید
از اینکه تشنه ایم ترا آید از یار ز بی یار آید هر که تشنه هست که از حد گفت
خاقانی از در آید وله بتعقیب برادر بد دارم نا برخ تو برادر ما درست
از تو باب نیک انجمت که از نیز و از دم نیز ایران تو دانی کستان چون نیز کیست در آید
نا نیز قصد برکت و اجرا کار صدبرک از دست ارشاه چنین برآید تو چنانکه چون همه کسان
اکثر

ترک کس نیارسی چنانکه گر آید ملا فضل از دلم بدرسی اگر به سیاه اگر گریه خواهد گرانه نه کشید
معانا باسم ناجی دل با رایکا صد گریان دید باسم ناصر نه مر غم حاصل خود کلیم
باسم مسیح رحم رهی کشد و دیدهٔ گم دید باسم مطیع در دل تحجر روی بر ار دیده
باسم آفاقی صد در در دیگر ایران نه دار در وی آن باسم حلال که بهست سرو تجلی کل
زیبا فهالای است آنکه لیس غایت اوج نیا شد صد هزار شد بیا دلاور باسم دلاور
وصل کو تو بوان شد بمسل شد روز غمگین گرگون شد در اول باسم فاقی
مهرتاتان خود مگر دید با خواهش هر شعر عاشقان با آنکه در ره عشق در منزل گشتم
چون حسدان گر استم چون کمتر گر دیدار در نشستم فله ان آنکه شیخ آرزو در بزم وصل
وصل او خفتند از نقش خیال که بیکم از عاشق در خفتند این عاشقان شهر آشیانم
کردم بسلسله و امروز اهل بیکسی زندی بیخ او خفتند چون رشته اهل من نگسسته دو روز
اهل کفر یک رشته از زنار خود بر خرقه من دوختند یار سبحه زنخ طاق عیدانند که در زنار
عشق در دوری چو بند ز دهنی دنیا و دین بر و خفتند در کوی اهل [illegible] آنکه گشت
کاغذ بروان بجا رکان اوراق خود را سوختند شیخ کمالی گفته ما شکایت کرده از خود
جانش سبک کالاهمه لغز است ما بخط سلامان و آنک بود دم چون بوم نا عیش روز کور
جا گرفته بر لب دریای شور بود از دریای شور ستم کش ما جهان شور طبع شکرش از قضا
در بیغ وصل او ما او چو صد شکر افشان او سب به دولت غم فراق و فکند با دمش شور بر
دریا بلبند گفت هر کس آن بشور دی رخط که به هر شیرین است هم از رو وصل گفت غم درد سر بین
چون بحشم طعم آب شور کرده دو ما را تشنم برای شیرین هم دگر ده شور طبع ز انشور دریای شور
بر لب دریا نشسته روز و شب در بیابان هم دو ما تشنه لب به که ست نه که همس ناسب شور و تلخ شد
تا منبع بدیع یا آنچه بس ادریب تو بهار ان به کوکم عشرت ببالای کنم بکه میدانم از آن ساکت

ورد دوستان یاد کنم سلطان اویس ... که ابر ... ابر ... در ... ایم ... فریاد کنیم
خیمه سلطان کل برسبزه جوان زند خیز تا ابر از ... ده ... ل یاد کنیم ... ید
میکند ... موسم عیش ... کنیم ... اورد ... در ... بود ان تا ... یکی
چون صبا ... هوای ... کنم صابت جون ... اول ... معارج
کزرت ... باشد ... دیوار ... گویند ... چون ... بر سر قبر خواجه حافظ
... تسبیح ... خواجه ... کرده قرار بر تفال ... از دیوان
کرد این شعر ... الیکم ... تا ... ... ره ... باید ...
ایضا گویند ... شیخ سعدی در ... که چون ... در دروازه کازرون ... بیات
دریں اوقات ... اتراک زند که در شیراز ... شیخ ... بر سر قبر شیخ
آمد بر سر قبر شیخ نشست و ... کند ... دیوان دروازه کازرون بود در ...
... شیخ ... تا تفال ... بود ... کشود این شعر ... بر آمد ... بر سر ...
دروازه کازرون ... بر ... از روی ... برامد و در گوشه ...
نشست **فایده** مجرب است که هر گاه حلقه از نقره را بر ... روی کذارند
... از روی که ... حلقه است متغیر ... شود ... شدید ...
... اگر حلقه ... باشد و ... رنجه از نقره ... بر آن ... نقره ...
... شود **اشکال** هر گاه دو ... ساعت ... صبح ... ود ... در وقت ... شند
~~... ... ... کوکب ... دیگر را در طلوع ... در روز اول ...~~
~~... ساعت ... آنکه هر گاه دو ... در ... باشند که ... هر گاه~~
و دوشنبه ساعت ... دی ... باشند و در طلوع آفتاب ... یکی
از انها را کوکب کنیم ... آفتاب در اول جدی باشد ... روز
اول جدی آن ... ساعت باشد و در غروب آفتاب ... روز

و هر دو ساکن باشند

بیا

تا دیگر را کوکب کنیم ... که ساعت اول ... ساعت ... خواهد بود
و نظر ... که هر دو در رفتار ... باشند باید بعد از ... ساعت دوم
است ... باشد ... ساعت ... از ساعت اول حرکت
کرده باشند و حال آنکه هر گاه هر دو ... حرکت کنند ... مذکور
... اول در طلوع کوکب شود ... در غروب تا روز ... آفتاب ... اول
سرطان ... باید که روز در ولایت ... سیزده ساعت ... و در اول
... ساعت اول ... تمام ... کرده است ... سیصد و شصت
دوره ساعت ... که سیصد و شصت دوازده ساعت باشد
و ساعت دوم ... دوره ... تمام ... کرده ... سیزده ساعت
... در غروب ... سیزده
ساعت ... با وجود ... حرکت هر دو و حال آنکه اول
... ساعت ... ساعت ... است ...
بود و ... حرکت کرده و حال آن ... سیزده ساعت فاصله است

~~لبعض العلویین عتبت علی الدنیا ... انما ... علی~~
~~... من ... علیه ... فقال ...~~
~~... علی~~ **فایده** چون دفعه ... باب حاجتی و خواهی که روا
شود ... بسم الله الرحمن الرحیم ان الله وعد الصابرین المخرج مما یکرهون
والرزق من حیث لا یحتسبون جعلنا الله و ایاکم من الذین لا خوف علیهم ولا هم یحزنون
... سورة الفاتحة ... سورة آل عمران ثلث مرات لا ... من الناس ... و اذا وصل
الی ... قل اللهم مالک الملک ... هذا الدعا سبع مرات اللهم ... اللهم ...

الغم ويا صادق الوعد ويا موفي العهد يا لا اله الا انت فرج همي وحزني ونفس
عني ديوني وانجني من الفقر والفاقة برحمتك يا ارحم الراحمين كما وجدته بخط الحصكافي
حكاية شاعر اتى الى معن ابن زائدة الشيباني فلم يتهيأ له الدخول عليه
فقال لبعض خدامه اذا دخل الامير في البستان فاخبرني فاخبره يوما فكتب
على خشبة والقاها في الماء فلما راها معن اخذها وقراها فاذا فيها شعر
ايا جود معن ناج معنا بحاجتي فليس الى معن سواك شفيع فطلب الرجل
وامر له بمائة الف دينار هم وهكذا الى خمسة ايام فخاف الرجل ان يندم
فخرج بالمال فطلب فلم يوجد فقال معن والله لقد ساء ظنه وقد
هممت والله ان اعطيه حتى لا يبقى في بيت مالي درهم ولا دينار
اذا عاد الاعطاء الحقوق نابني دون الصد وقت طاب نشر الثنى فيكتب
عيون اخبار الرضا عليه السلم قال حدثنا القطان عن عبد الرحمن
الحسني عن محمد القزاري عن عبد الله الاهوازي عن علي ابن عمرو عن
ابن جمهور عن علي ابن بلال عن علي ابن موسى الرضا عن موسى ابن
جعفر عن جعفر بن محمد عن محمد بن علي عن علي ابن الحسين عن الحسين ابن علي
ابن ابي طالب عليهم السلم عن النبي صلى الله عليه واله عن جبرئيل عن
عن ميكائيل عن اللوح عن القلم قال يقول الله عز وجل ولاية علي
ابن ابي طالب حصني فمن دخل حصني امن من عذابي قال مولف كتاب
الربيع السيد نعمة الله الموسوي الحسيني الجزائري ثم الشوشتري
بعد نقل هذه الرواية اقول هذا السند ورد في الرواية انه ما قرئ
على المريض الا شفي ولا على مصروع الا افاق وقد جربت مرارا

وان كتب

وان كتب وشرب في ماء وشفي من الالم فجربوا وانظروا الى اسانيدهم
وحدثهم روي جدي ناعن جبرئيل عن الباري ثم قال الا
سناد ابو قاسم القشيري ان هذا الحديث بهذا السند بلغ بعض امراء السامانية
فكتبه بالذهب واوصى ان يدفن معه فلما مات رئي في المنام فقيل ما فعل الله
بك قال غفر لي بان كتبت هذا الحديث بالذهب تعظيما واحتراما فائدة
لوجع الضرس ادعية كثيرة وايات من القران اكثر وهذه الكيفية قد جربناها
نحن وغيرنا من العلماء وهي اذا اتاك السائل فاقرا البسملة اثنى عشر مرة واسئله
عن اسم امه واقرا البسملة اثنى عشر مرة واسئله عن وجع الضرس هل هو شديد او ضربان
واقرا البسملة اثنى عشر مرة وقل كم سنة تريد اربط لك الضرس الموجوع واقرا
البسملة اثنى عشر مرة ثم مره بان يضع اصبعه على الضرس الموجوع وكرر هذه العزيمة
حتى يسكن الضرس وهي هذه بسم الله الرحمن الرحيم اسكن ايتها الضرس
المضروس في الحنك المغروس في اللحم المحبوس بقدرة الملك القدوس الله خلقك
وفي اللحم انبتك وسيسئلونك عن الجبال فقل ينسفها ربي نسفا فيذرها
قاعا صفصفا لا ترى فيها عوجا ولا امتا او كالذي مر على قرية وهي خاوية على عروشها قال
انى يحيي هذه الله بعد موتها فاماته الله مائة عام ثم بعثه على فلان ابن فلان
بقدرة حي لا يموت فائدة ...
... عام ...

... اللهم فلسفل ...

مره و ۴۲ مره لو اعطى اسرائيل العلم بعلمكم وبين الدين عادتم منهم مودة والله قدير والله غفور رحيم
ونبوا لعبد الصالح عجم مرة يا سفينة النفس يا مجرى النيل يا فالق الحب [illegible] رب
سخر لي ذلك انك على ما تشاء قدير [illegible] قال الراوي مجرب فائده
[illegible]
[illegible]
[illegible] اين نوبه در كتب الكمال الدين در باب
ذكر معمرين نقل كرده است كه نوح عم دو هزار و پانصد سال عمر كرد و هشتصد و پنجاه سال پيش از بعثت
و نهصد و پنجاه سال بعد از بعثت و [illegible] از طوفان [illegible] سال بعد از طوفان زنده ماند و ابراهيم صد و
هفتاد و پنج سال زندگانی کرد و اسمعیل صد و سی سال و اسحق صد و هشتاد سال و یعقوب صد و
سی و سه سال و داود صد سال و [illegible] چهل سال [illegible] و سلیمان هفتصد و دوازده سال
والله روایت کرده است که حبابه والبیه که زنده بود تا خدمت حضرت سید سجاد [illegible] رسید
[illegible] صد و سیزده سال داشت و به دعای حضرت جوان شد و حایض شد و زنده بود تا خدمت
حضرت امام رضا رسید و بعد از نه ماه از آن فوت شد والله [illegible] روایت کرده است که عبید بن
شریه جرهمی سیصد و پنجاه سال عمر کرد و خدمت حضرت [illegible] رسید و اسلام آورد و باقی ماند
تا زمان خلیفه معاویه و ربیع بن ضبع الفزاری وارد بر عبد الملک بن مروان شد و عبد الملک از او
پرسید که چه قدر عمر تو است گفت دویست سال زندگانی کردم در زمان فترت میان عیسی و [illegible]
و [illegible] صد و بیست سال هم در ایام جاهلیت و شصت سال هم [illegible] در
اسلام [illegible] و شق کاهن سیصد سال عمر کرد و اوس بن [illegible] دویست و [illegible] سال
عمر کرد و [illegible] سیصد و پنجاه سال عمر کرد [illegible]
و [illegible] و نود سال عمر کرد [illegible] عمر کرد [illegible]
[illegible] سیصد سال عمر کرد [illegible]
[illegible] صد و بیست سال عمر کرد [illegible]
[illegible] عبد الرحمن

[illegible]

داشت از او پرسید که چه چیز ها را دریافتی گفت صد [illegible] و لیکن [illegible] در عهد ذو القرنین
و سیف بن وهب بن [illegible] دویست سال عمر کرد و [illegible] صد و بیست سال عمر کرد
و زهیر بن عتاب بن هبل کلبی سیصد سال عمر کرد و عمرو بن [illegible] سیصد سال عمر کرد و [illegible]
عبد الله بن [illegible] سیصد سال عمر کرد و ابو الطمحان قینی صد و پنجاه سال عمر کرد و مستوغر بن
ربیعه بن کعب سیصد و سی سال عمر کرد و بعد از بعثت حضرت پیغمبر هم حیات داشت و اسلام
[illegible] و دریه بن زید بن نهد چهار صد و پنجاه سال عمر کرد و معد یکرب حمیری دویست و
پنجاه سال عمر کرد و شریه بن عبد الله جعفی سیصد سال عمر کرد و در زمان خلافت عمر بمدینه آمد و [illegible]
بن [illegible] سیصد [illegible] سال عمر کرد و مسلمان شد و لبید بن ربیعه صد و چهل سال عمر کرد
و مسلمان شد و [illegible] بن حارث بن [illegible] سیصد سال عمر کرد و قیس بن [illegible] زنده بود
صد و پنجاه سال عمر کرد و عوف بن کنانه کلبی سیصد سال عمر کرد و صیفی بن رباح تمیمی دویست
و هفتاد سال عمر کرد و [illegible] صد و پنجاه سال در دنیا بود و اکثم بن صیفی تمیمی سیصد سال عمر کرد
و اکثر گفته اند اسلام قبول کرد و [illegible] و بعضی گفته اند [illegible] سیصد سال
و [illegible] صد و سی سال در جاهلیت زندگانی کرد و بعد اسلام آورد و [illegible]
[illegible] سال عمر کرد و [illegible] صد و چهل سال عمر کرد و حارث بن کعب [illegible]
شصت سال کرد [illegible] جواب [illegible]
[illegible] يا ايها الذين آمنوا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] قال [illegible]
[illegible]

ثم الزوال ثم الدلوك ثم العصر ثم الأصيل ثم الصبوب ثم الحدور ثم الغروب وتقول العامة
البكور ثم الشروق ثم الإشراق ثم الراد ثم الضحى ثم المتوع ثم الهاجرة ثم الأصيل ثم العصر ثم الطفل
ثم الجنوح فائدة [illegible] ومادح النفس الدنية كالعنز ولا فوض النفس الشريفة كالعقرب
الصفة أربع منابر لكل شر [illegible] ورؤيا قبل النوم [illegible] أن كان خيرا [illegible]
أحلامهم وإن كان شرا [illegible] قيل أصبح للأحنف وجاء في المنام لكل خير
فأصبح لا أراه ولا أريد ولو [illegible] شيئا من لغة الطير في قتل الأذى حكاية
قيل أن ملك الروم أنشد عنده شعر المتنبي [illegible] كانت فوق [illegible] ما خاف قتلا
شرب [illegible] فقال [illegible] فقال [illegible] ثم [illegible]
عليه [illegible] للسائح [illegible] امرأة سوداء زائرة ولو [illegible] زوجها [illegible]
شبهت [illegible] النقع الأكبر [illegible] فصدت [illegible]
لطيفة سأل رجل عن [illegible] المسجد فقال [illegible]
زعموا أنها تصيح [illegible] المسجد [illegible] قال الرجل [illegible]
قال [illegible] حكاية قيل [illegible] كان [illegible]
وتقول اللهم [illegible] فقال [illegible]
فقيل له [illegible] قال [illegible] وهو قول [illegible]
أنفسه قال [illegible] الذنوب [illegible]
حين [illegible] قال [illegible]
في قبر [illegible] قال [illegible] المسجد [illegible] قال كان [illegible]
[illegible] أشكال [illegible]
الغرب [illegible]
السعي [illegible] الرجال [illegible]

٩٣

فائدة يطلق النقرات على الجواهر التي لا تحرقها النار [illegible]
على [illegible] الأولى فائدة قال [illegible] الدين الصفدي في شرح لامية العجم أن لفظ الواو قد [illegible]
على عمرو فرقا بينه وبين عمر [illegible] التنوين عمرا فلا يدخله الواو [illegible]
فائدة قد يزيد الواو بعد [illegible] [illegible]
[illegible] فائدة [illegible]
في الواوات [illegible] فائدة قال الصفدي [illegible]
[illegible] فائدة قال [illegible]
[illegible] بالدال المهملة [illegible] بالمعجمة [illegible] الدال [illegible]
لا [illegible] الخلف [illegible] اسم الدجلة حكي
أن رجلا [illegible] فقال [illegible]
لو كان [illegible] حكاية [illegible] فاقترح عليهم [illegible]
يكون [illegible] أخذت
زوجها [illegible]
[illegible]
وأخذت [illegible] وقال [illegible]
من خاصية [illegible] الرجل [illegible]
[illegible] قال [illegible] أقول أن رجلا [illegible]
وكتب [illegible] [illegible] وذا بيت [illegible]
[illegible] وأنتم [illegible] فإذا الذي [illegible] فائدة [illegible]
[illegible] وأخرى [illegible]
[illegible] شعر [illegible]

حالك في السراء والضراء فلرحمة المتوجعين جوازه في تقلب شئونها ابداء ابن الفارض

شربنا على ذكر الحبيب مدامة سكرنا بها من قبل ان يخلق الكرم [illegible]

[illegible] فاصبح لا داره ولا [illegible] ولو [illegible] مسالى [illegible] لعظم

تركت بها الحبس ثم مدحته [illegible] وذلك لا مرعى عندي سلوكه يموت من اهواه حيف فان [illegible]

حلاه حيا لا في الكرف فامسكه فائدة قيل ان [illegible] بعجز كمون المنامات الجميع وسرعة كمون [illegible]

ال القوة الالهية المطهرة لهذه المنامات [illegible] الخرات الحاسنة قبلا وانها مما طوله

ليكون مع الفرح والسرور اطول وتوجب الانظار [illegible] والقاسية في زمان [illegible]

زمان الهم والغم فانه قد سبقت رحمته غضبه فائدة قال الشيخ الرئيس [illegible] ان البصير [illegible] بعد

اربعين يوما وذلك اول ما [illegible] وترى المنامات بعد شهرين ولا يرى [illegible] بعده

الا بعد اربع سنين وقال [illegible] قد يرى في النوم [illegible] من ولادات الاربع ذكر

الصفدي [illegible] في شرح لامية العجم انه ولد [illegible] لستة عشر شهرا وستة ولد لسنتين

وهرم بن حيان ولد لاربع سنين ومالك بن انس حملته اكثر من ثلث سنين والحجاج بن يوسف

ولد لثلثين شهرا [illegible] اربع سنين اقول لا يخفى ان الحمل لا يكون اكثر من تسعة اشهر ولكن

هولاء ولدوا بعد [illegible] المذكورة لانهم حملوا في جميع هذه المدة حكاية [illegible]

[illegible] مليح [illegible] مولانا [illegible] فقال [illegible]

ولا [illegible] هذا المليح ابن فلان ابن الاغاني [illegible] قال [illegible]

والقلوب [illegible] الا [illegible] منها الا السيوف الرقاق فائدة قيل ان في ايام اياس القاضي

تمدد على الناس رؤية الهلال فحضر اليه انس بن مالك فقال رايته فقال ارني مكانه فلم ير اياس

شيئا ونظر شعرة بيضاء [illegible] عن حاجب انس فنحاها وقال انظر الهلال فنظر فلم يجد شيئا

[illegible] ولاحظ [illegible] عليه [illegible]

[illegible] لا ادري [illegible] الاهواء [illegible] انا [illegible]

[illegible]

راتبها ملتقة [illegible] خوفا من الكاشح والطامع [illegible] فقال [illegible]

[illegible] الخافقات [illegible] المجموعة [illegible] وهو [illegible]

وعدني من [illegible] اذا [illegible] حب [illegible] ع [illegible]

للحاج [illegible] يا قوم اني [illegible] وارى [illegible] وان [illegible]

لم [illegible] وان [illegible] ولا ارى [illegible] وهو [illegible]

[illegible] وقد [illegible] عليه رحمة [illegible] قد [illegible]

وعض [illegible] اني [illegible] نقبل الا [illegible] وفي [illegible]

ومروة [illegible] الوليد [illegible] اليوم [illegible] قد [illegible]

وان [illegible] الكتب [illegible] والاذى [illegible]

وقد [illegible] ولا اصيب [illegible] وقد [illegible]

وشاع ان [illegible] الافق [illegible] ومروة قلت [illegible]

وفي [illegible] ورده [illegible] فقط [illegible]

هذا الدرب [illegible] اقول الله [illegible] والمراد [illegible]

الا [illegible] الذي [illegible] لا ارى [illegible]

والمراد [illegible] الرحمن [illegible] والرحمة [illegible]

والبعد [illegible] النور [illegible] المحبوب [illegible]

المفتون [illegible] الرجل المنكر والوحش الرجل [illegible] للحاج [illegible]

يا [illegible] على الوعد [illegible] يا [illegible] الا [illegible]

[illegible] علي [illegible] حكي [illegible] مولانا [illegible]

[illegible] مولانا [illegible] اليوم كم قلت [illegible] الان [illegible] الا

عشره فقال [illegible] الكذب [illegible] عشر [illegible] عمر [illegible]

انما یکون لو زاد علیه ولا اقل من ذلک فتامل تنبیه از کلام میرزا عبد السمیع علامی که نقوم
کفت آخر تحقیق مثلث وسیس فی ذا حدث احدها فی تحت ثم جایع عنها تحرک کلمات کلهم
علوا وسفلا علی السواد اقلام لوما من فسوتی ومحض البرهان ان تقف الکل لوکان فی
التحلیه احدها سعده اوجوی علوا لکوتها مثلث وسی فی السفل وحرکه الی ما فی السفل موجب لان
یکون ارید نقله علی السفل ولیس کذلک وجمیع ال الکلمات مثلث وشاف ومن دلیل فی المیل
بالطبع فی الارض واما لو کان احدها فی العلو فلا ان خروج السفل بالقسر لا بالطبع فی دار الارض
عادت تالیف مما هو مقتضی الطبع والاصل اذا ای سر دو حرف اعدام انکل بر اوسند دی بلع که کامن
اعدام سکر خند ای دل عمر و در رسند چو یوسف زبرادر دی جان بو حور رسند چو یعقوب سر از
دکه نمه سرای جنم سا لهامت تا کی کنج قفس ارز دست الف صار مرکوفان ارز دست ارکر
بگو که کار کن از فلک ارزوستنه مرکب راه شهید آمد ساکن این سهر کش ده سی بود دری
اسمان لستند صهب الحمد لم کفته ام سعد که در گوش ما دالحمد از غم شنیدل است ای او سخن ما که
لعنی ابسم جلاله اکبر و ملک او اکر نقطه فقد برخ خطی از برکن خال شود جنت
ان نام جز بر حرف تکشش الف کر نمادت کر الکبر و دبی دال بود در ضمیر نخود تا ان نام او رکر
بر زبان برکذرانید بمنین لال شو ای نفخ یا اسم مهشت چار حرف نام مطلوبه کر نشاس
اهل عالم گشت همت چار رکن جان عجب که ارد دو الکر الکبر باید مهشت الف نام خواب
برادر و دل زر را لکر مسیدارد وصال آن خجسته جهرکان بیم اندام اکر معلوم او طلبی کار بدین کمی
ببالد ردی لطف نیز فام اکر تو قلب و را لقیف قلب شش ما ز بیک دو نکته ارش بر
نام کرد دنام بود شکستن نقطه سبول درین اردی لعقد او لکمرن ان کنت من زدی الالباب
مابین ربط صل او سوسنه مصاحبت کشت جو دست کرام مراد از ز لزم است
بر سبیل بر ادف مراد از حرف اونون است و قلب شش ۲ است ونصف یک دسوال این عبارت است

و ناظر است

و ناظر است الف نام هر ره ارادون ابل مره ررس مسیر حبه رس اسلای لارن
لورن کفته ام که تشخیص مت احوال بدحال تو جست الف ارمارح و ما رزاد جون ار کنج
دو حرف است در زمان هر که ابر زد داند که ار ماهای امکس است باز جون هار بنشین لیلنار
در کس بار رس جو کنت وجه است والف یا تا ما بناد از تار تو همت اسم جون شمار شش بار است
مر مراد او شر محنت تو روی یا کم مارطلف فست داده بود ان عدد که بر کف دست
بست ابهام او از کوچ آن بده از کنته شد وکر شیا نبو در ره وتیم کر دست
بود و بمشیر بیشتر رساد تا که رونق مت بازت شکست بلا الله ی که ای برای ملک سر نظیم
مه مر در روس الکم نج ای کم ره کجم دار عدالت امان خدا ایرانش احساس سوی عمر و دنه
دیاه بر سم جو نخ در دولت تو کر مت بیت ان کان دولت حاو دنخ بادی هم
سال شاد مات است بخت اصل شاد مانخ الکوالله تو وهلل کر قفل له جهان تعالی
کر بمنزل الله تو حب سد اکر دل بر تو نخ از او بمهر و کنج تا اول سال از ر نخ انکه
فتوره با بار معطی چ انست مدخ مراد از سه برو رسال کی شمس است وانان رمید لوا
در ماه و مشم از مرغ مرد مو دی است لهر درای تاریخ امر کی سید و سرمشت دولت وحلد و سه
مسرفه ر اللعه ار ان ال او رند و مراد از مهر شهر ربست زیرا که مهر ماه هم این تاریخ است
سر دولت کر سشف ومراد از دیاه که ماه دهم اتی ترکی است سعید است وجون یا او مه
جمع سود شش ماه سوی عمر تا که بهر شش سر تو ی ومراد از بیت ان رحب است زیرا که
ماه هفتم تاریخ روز رسید ورس تاریخ از ین هفت ماه چهار ماه را السرمد الاول ورکام
ودو ماه ار سر و یک کمرند ودو ماه رمضان انا و بیست از یر رست ظاهر است و دو چیز دوازده است

ومراد از آب بسم ماه آب بهشت و از رخت ماه رجب که همه جواهر بهشت [illegible]
برای [illegible] ماه [illegible] باشد و [illegible] راست و [illegible] رجب روز [illegible] شود و [illegible] است
معما باسم حسن الحجه بسم باشد نقد دکان [illegible] شکسته شد [illegible] سندان چون
[illegible] دل [illegible] شود باسم قطب [illegible] دل از [illegible] رقیب [illegible] است
[illegible] دو یکی نام ان دو فرزانه است یکی [illegible] دو یکی [illegible] باسم [illegible]
[illegible] بکند [illegible] مراد از [illegible] است
باسم ابو [illegible] تا شرف دل [illegible] گرفت [illegible] شد [illegible]
چون دل [illegible] ابوالحسن [illegible] و مراد از دو [illegible] است [illegible] اول [illegible]
[illegible] است [illegible] المتعال [illegible] شد ابو [illegible] شود باسم [illegible]
[illegible] گشت [illegible] بر [illegible] است [illegible] شود [illegible]
[illegible] باسم [illegible] باید در [illegible] شد [illegible]
چون در [illegible] شود باسم منوچهر [illegible]
مراد از [illegible] است و چون [illegible] شود و باسم [illegible] شود باسم علی [illegible] است
[illegible] تا حاصل شود [illegible] و [illegible] شود و چون [illegible]
[illegible] شود الله باسم [illegible]
و ماه و مشتری [illegible] و طرق [illegible] است باسم [illegible]
[illegible] چون [illegible]
[illegible] چون دل [illegible]
[illegible] اشارت [illegible] نام او [illegible] اسم [illegible]
[illegible] است چون [illegible] شود و مراد از [illegible] باشد

[illegible]

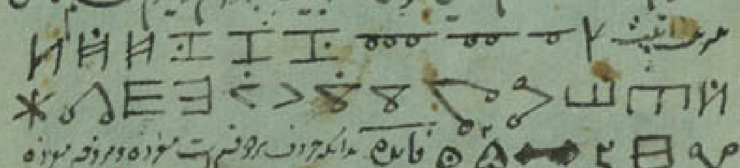
سؤال ان قیل [illegible] والتواتر [illegible]
فکیف [illegible] الا [illegible]
الا [illegible] القرآن [illegible]
فالجواب [illegible] است که [illegible] حرکت و حاصل [illegible] شود
[illegible] است [illegible] الف [illegible] وصل [illegible]
[illegible] است [illegible] که هر یک [illegible]
[illegible] فالجواب [illegible]
[illegible] مجموع ۲۵۵۲۸۳۵۳۳ [illegible] فالجواب [illegible]
[illegible] است اول [illegible] وان [illegible] زوج و فرد است
[illegible] دوم [illegible] وان فرد [illegible] زوج است [illegible] سیم [illegible] وان زوج [illegible]
فرد است [illegible] چهارم [illegible] است وان دو زوج و فرد [illegible] است [illegible]
پنجم [illegible] وان فرد و زوج و دو فرد است [illegible] ششم [illegible] وان دو فرد و دو زوج [illegible]
هفتم [illegible] وان زوج و فرد و دو زوج است [illegible] هشتم [illegible] وان [illegible]
نهم [illegible] وان دو فرد و دو زوج است [illegible] دهم [illegible] وان یک [illegible]
[illegible] یازدهم [illegible] وان یک زوج و دو فرد و یک زوج است [illegible] دوازدهم [illegible]
و دو فرد است [illegible] سیزدهم [illegible] وان چهار فرد است [illegible] چهاردهم [illegible]
[illegible] پانزدهم [illegible] وان چهار زوج است [illegible] فالجواب
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فی جمیع [illegible]
[illegible]
[illegible] فاستمع

شانزدهم قبض [illegible] و یکی فرد و یک زوج است
ههه

کررا اما نقول فلان مصدر ثان او ثالث و نقدم علی ای حب انه لو الغرض المصدر الاول فلمفعوله
عام مرد فرس فان لم زاده سر و جدهم فهو المصدر الثانی و ان زاد شی ان فهو مصدر ثالث
و هکذا الشرط ان یکون من مصدر المجرد دون المزید و قد نقول ان هو المصدر الثانی لیستعمل فکال به مصدر ان
و لیع ان فی الکلام مصدره انه مصدر ثان کما یقال فی کل من ال عبا انه خاسهم ای جاعلهم خمسه ای جاعل المصدر اربعین ﴿؟﴾
و کذا فی الثالث و غیره دفع زنگ غله بر خرد و شنبه در وقت زوال برد و کند و
بنوشید و در میان گشت بماد برد غاده فلیل و فوج الملک الرحمن بسم زنگ و الحلاوه
سهلا و بسم الله الرحمن الرحیم و قیل جار و الترک مجیبن و نجبی الا اسم علیه فلان
موضع فلان رهن بنام فلان بن فلان دفع سنطرها و بالز سوند
بسم الله الرحمن الرحیم ااا ب اااا ت اااا ث اااا ج اااا ح اااا
خ اااا د اااا ذ اااا ر اااا ز اااا س اااا ش اااا ص اااا
ض اااا ط اااا ظ اااا ع اااا غ اااا ف اااا ق اااا ک اااا ل اااا
م اااا ن اااا و اااا ه اااا لا اااا ی اااا ه اااا ة اااا بسم سطرها
فلان بحق سلطان و بحق جنان و بحق منان و بحق دیان و بحق برهان لا اله الا الله
رهن و بحق سبحان و بحق سلطان لموالفه تا میسکده باز و در کدام است کار حق
خسته دل کدام است تا غیبت غیبت برمستند ورد بر مغان ابن قدام است دل نشینم و دیر بند
ارکوه من رابعه ماهی کش مهر فلک یکی غلام است در دام کرفتاره ایم کش مرغ
حرم اسیر دام است افسانه که منع عشق دارد ای واعظ هرزه کو کدام است
ان مرکب بدوبت ره باید ای بکدام نفس حرام است در مسکه براه عشق باشد
دیدیم که دام مسکنی تمام است از خانه ما که پای باباک تا منزل او دست یکدو گام است
گفتند بس ف به عشق و بی قصه هنوز ما تمام است گفتم که دکر در صوران کوتاه که
نوروش

نوروش که حمام است و زمیسکده راه ان شدم صفای کین مدرسه فرل عوام است
حکایت یکی از معتمدین ثقات نقل کرد از سیدی از سادات عظام که گفت در وقت ساحت
مسعود کردم با فقیر بیلا و هند و سیتان قد د و از هر جنی ای علی سر دیدم ان انجا و در یکا از است
بلاد و مشکل است که حال بوما دو هزار سال است که فرو نشسته و در دو ران ایشکل عبادت کاهها
که جمهور اهالی عبادت گاه لیشی کولند هم و اصل ایشان حوض است سیع عدد قدر
و حلوا از ایشی رخت ان [illegible] دو ده و اگر و تا بیدا [illegible]
حوض ها از ایشی پر است و دیوار حوض از سنگهای صاف است که از جا در ایشی چون این ایشی
و بعد ان ایشی چوب صندل است و انبار های انجا را از چوب صندل پر است و از اطراف و اکناف
چوب صندل است ای جا دو لعل میشود و فرق هم اه و ان بجدله در ابد درخت صندل چوب است
و فقیر است در ایران از نکی از افروخ کویند و از بس فر لعنه جهت فوارت ایشی عبور مکن است
بر هم رخت داده و در حوالی سرا کاکش از در هم دکشور رحم کفت جه هم سر شد داده است
و رابا و بر حوض رفتم و دیدم که بر هم عربی بود بی که چند که چون گل سرخ و در میان حوض
بر سنگ چون ایشی بود ان لشسته و در هم بود در لیکا نشسته بود و دو جوان امرد چون خورشید انور
لیک نشسته و بر بازوها بار و بند های قیمتی بسته و قت بر سنگ بود رحوض داده و بها های ایشان
بر روی ایشی اصلا اثر نمی کرد بر نبود و حمام بنام حرت و هم کفت بیر عبادت های ما را بقبول
بس مرا بانجا برد و تماشا کنید دیدم که بنواع مختلف مشغول عبادت و ریاضت بودند و از انجا گشت را دیدم
که بالهای خود را در حوض گرفته بود عرق کرده فرق سر او در رهن بود گلم بکدانه بوقلی و ان بوقلی بر او جا
کرده بود و در تکه و تعقب لعنی بر سر او نشسته بود و نوه بالعقد پیچ رنج از اطراف رفتی از رو دعا بیهوش
شغل بود و گفت حال سال است که این نوع او است و گفت از حلقه سر دیگرا که بود که
رسید که جمعی از هر جنی درانی بود و در تندی هر دو مسند بود سال بود و در سر هر دو اسان
مر سند نشسته بود که چو بند رسی حلقه بیا محلی سال هر دو عرض کرده که بیجا بس شاست سوم
بس مر سند رو بود نامند در رو تهر بیدا کرده با طراف و اکناف بر نیست کرد فلان وقت فلان
جوان شاست مشبود بس بر دم از بلاد ایشان و اطراف هر ایشان رو به جانب مسکه راه تا قرب العهد از او

از مردودن درآوس سیخ ... و هجراها جمیعا اقرار ... سند و در جمیع ... و سیع زنجیر ... که تو سیاهی ...
طول وحید ربع عرض آن بود و جمع نمودم تا قریب ... ربع عمق آن شد و در وسط آن تو رتی کوچک
ساختند بخت سه ربع ارتفاع آن و سه ربع طول و عرض آن را دادم ... در روز تو ... مرشد دست آن
خواهم گرفته و مرا انطلب ... کردگه دست ... اکرا الرقم وار ... بردن ... مردم که انجواهر اگر
از وجاهت ... و در آن ... که با ... که از ... سند ... ایدم تا ... ب
آن محوره وار ... که راه کوارده بود ... سه ... تو ... و خلائق ... در ... ب
محوره ... رسکرد ... اهل ... و بوم ... سعدی ... ت در ... سه بار ... خ
والتس ... و ... که هر ... و رای بود در ... که در ... نود در ... ولات
عرشد گفت ... مردم ... خواهند ... و ... ت
خواهند آورد ... محوره ... رای مراد از کسند
... معلوم است که ... مرشد ... جوان ... گفت و او ... ت
... از آن تورت ... از محوره ... ادم ... ت
... ره ... از کنون محوره ... بود بر آن محوره ... و در ... ت
آن ... آن تورت در زیر ... در ... بر ... آن محوره
... را ... جود کرد ... مرشد ... تو ... سیم ...
... محوره ... در زیر ... مرشد سه ... آن تو که ... در
دفعه سیوم ... اند که ... صدای ... بود که لبیک ... رسیدم ... عشق
حروف ابجد

فایده ... مانکه حروف بر دو قسم است ... و در دفعه بوده
عبارت از ابجد مشهور ... عبارت از ترتیب ... که ... دانم ... قسم
... اول ... و ثانیه ... و حروف ... قسم ... ملفوظ است

سه حرف که او را منقلا اول میشد و آن سیزده حرف و ملفوظ و آن سه حرف است که او را منقلا اول ... و آن
حروف ... و آن دو حرف است و آن دوازده است فایده ابجد بر دو قسم است ابجد مشهور
و آن طرق مشهور است و ابجد ... و آن آن است که حروف مهمله ... و حروف معجمه را ... و ... مهمله
... معجمه را ... و حروف معجمه را ... و ... با مشهور موافق است پس
... آن این است ابجد ... صعفض قرست ثخذ ظطغش و ابجد بر دو قسم است ابجد کبیر
همان مشهور است و ابجد صغیر و آن ... است که هر حرف که از دوازده زیاد ... دوازده
... الخ ... عدد آن ... که ... زیاد ... است
... را اعداد آن ... میکنند و ... ده ... حرف ... است پس
وضع ابجد صغیر برای ... است ا ب ج د ه و ز ح ط ی

ي	ط	ح	ز	و	ه	د	ج	ب	ا
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱

ک ل م ن س ع ف ص ق ر ش ت ث خ ذ ض ظ غ

هر عددی که بر حروف ... عدد ... است و ... است از ... الخ
طرح دوازده ... از ... حروف دوازده ... که ... میکنند ... و ...
و ... اکبر ... ابجد وسط و ... جامع اکبر و سط است که مجموع ... حرف ... عدد ...
که جمع ... عدد ... که ... ده است و ... یازده ... دوازده ...
و ... و ... و جامع اکبر آن است که هر حرف را ... از ...
... الف ... و ب ... ده ... و ... ده ... عشر ... و ...
فایده ... عدد ... حروف ... با کلام ... کنند و ... اسم با کلام آن ...
که حروف ... سطر ... سطر دوم ... حروف سطر اول ... حرف
اول ان سطر ... حروف ... اول ... سطر اول ... بعد از آن ... اول
سطر سیم حرف ... سطر دوم را ... بعد از آن حرف اول ... بعد اول ... سطر ...
بعد از ... سطر ... که ... اسم با کلام ... عدد ...
زمام گویند و ... سطر ... که قبل از زمام است و عدد مجموع سطر قبل از زمام را عدد

وا ... و ... الف و ... ز ... ی ...

... و ... و ... ح ... و ... در ... اسم

عاملان ...

حروف

ه

تکسیر ان اسم گویند مثلا تکسیر کلام قل هو الله احد چنین است و تکسیر اسم منان چنین است

ق ل ه و ا ل ل ه ا ح د	م ن ا ن	پس در قل هو الله احد یازده سطر اول
د ق ح ل ا ه و ل ا ل	ن م ا ن	تکسیر است و سطر دوازدهم زمام و در
ل د ا ق ل ح و ل ه ا م	ن ن ا م	اسم منان سه سطر اول تکسیر است و سطر
ه ل ا د ه ا ل ق و ل ح	م ن ا ن	آخر زمام است پس عدد تکسیر قل هو الله احد این است ۲۲۲۰
ح ه ل ل و ا ق د ل ه ا		و عدد تکسیر منان این است ۴۲۳ و این تکسیر که مذکور شد
ا ح ه ه ل ل د ل ق د ا		بدون صدر و موخر است فافهم اصطلاح دیگر و ایکی اعداد
ا ا و ح ق ه ل ه د ل ل		عبارت از آنکه عدد الوف را در او ... ۱۲۲ را گویند
ل ا ل ا د د ه ح ل ق ه		... و عدد دیگر آنکه حروف ملفوظ را در او مثلا آنکه
ه ل ق ا ل ل ح ا ه د و		ارا گویند الف و جر ا هم و هکذا فافهم در اصطلاح عدد دیگر
و ه د ل ه ق ا ا ح ل ل		
ل و ل ه ح د ا ل ا ه ق		
ق ل ه د ا ل ل ه ا ح د		

عدد هر اسمی اصغر است و وسط و اکبر یا الف ... حط یا گویند

عدد اصغر عدد حروف ان اسم است وچون ان هر یک را ده گیرند وسط گویند و چون هر یک را صد گیرند کبیر گویند و چون هر یک را هزار گیرند الف گویند و چون هر یک از اعداد اسم را ... کنند حط گویند و چون حط را با حاصل جمع کنند ... گویند و چون ... را در حاصل ضرب کنند ... گویند و در اصغر و ... و ... حروف ... عدد ... دیگر ... است و ... دیگر عدد ... اسم را ... در عدد حروف ضرب کنند حاصل را عدد کبیر گویند مثلا آنکه در اسم حسن عدد اصغر ... که ... عدد حروف ان ... است ضرب کنند ... و ... حاصل ... را عدد دیگر گویند و چون کبیر را در عدد حروف ضرب کنند حاصل را اکبر گویند و چون اکبر را در عدد حروف ضرب کنند حاصل را ... گویند و حاصل ... را در عدد حروف را ... گویند و چون عدد ... را که در این اصطلاح ... گویند ... کنند ... گویند و ... اصغر ... و ... را ... در اصغر و ... و ... دو ... باشند که ... زیاده از دیگر باشد ... را ... گویند و ... کنند و ... را اعتبار ... فافهم

عدد اصغر بسیاره بود و منازل حسن سه و حسن چهارم ...

و اگر

و اگر ... چون ... را بعد ... کرده باشد ... تمام ... شکل ... باشد و در خانه از ان شکل ... گویند و ... که از ... ... در دو سطر ... باشند و ... از فوق تحت ... سطر ... گویند و ... که از ... تکسیر ... باشند ... در دو ... فافهم چون حروف ... بزاده ... منازل ... است ... در ... اول ... منزل و ... ثلث ... از ... است و چون بروج دوازده است هر برجی را دو حرف و ثلث ... رسد ... از منازل و حروف هر برج ... آن برج و منسوب آن باشند و تفصیل منازل و بروج و حروف در این جدول ثبت است

حمل				فقرها		
شرطین	بطین	منه ثریا		منازل ثریا	دبران	منازل هقعه
ا	ب	منه ج		منازل ج	د	منازل ه
جوزا				سرطان		
منه هقعه	هنعه	ذراع		نثره	طرفه	منه جبهه
منه ه	و	ز		ح	ط	منه ی
اسد				سنبله		
منازل جبهه	زبره	منازل صرفه		منازل صرفه	عوا	سماک
منازل ی	ک	منازل ل		منه ل	م	ن
میزان				عقرب		
غفر	زبانا	منه اکلیل		منازل اکلیل	قلب	منازل شوله
س	ع	منه ف		منازل ف	ص	منازل ق
قوس				جدی		
منه شوله	نعایم	بلده		ذابح	بلع	منه سعود
منه ق	ر	ش		ت	ث	منه خ
دلو				حوت		
منازل سعود	اخبیه	منه مقدم		منازل مقدم	مؤخر	بطن حوت
منازل خ	ذ	منه ض		منه ض	ظ	غ

فایده در مطالب این کتاب گذشت که حروف بیست و هشت است و اعداد ۷ نار [illegible] و هفت [illegible] هوائیست [illegible]
و ۷ آب و ۷ خاک و ضابطه آنست که حروف ابجد را مرتب چهار چهار بگیرد اول را آتشی دوم را هوائی سیم مائی
چهارم خاکی که [illegible] چنانکه در این جدول ثبت است
و ابواب حروف آتشی هم است و هوائی هم و مائی هم و خاکی [illegible]
و طبع هر حرفی موافق طبع عنصریست که بان منسوب است مثلا ا ح ر
و یابس است و ب حار و رطب [illegible] فایده اعداد هم
مانند حروف هر یک منسوب بعنصری و طبع آن هستند و
طبع هر عددی موافق طبع هر حرفی است که بان عدد است مثلا
یک یابس است و دو [illegible] و سه [illegible] و چهار [illegible]

نار		هوا		ماء		تراب	
ا	ه	ب	و	ج	ز	د	ح
ط	م	ی	ن	ک	س	ل	ع
ف	ش	ص	ت	ق	ث	ر	خ
ذ		ض		ظ		غ	

فایده در اعداد احتیاج [illegible] طالع [illegible] اگر در جه طالع [illegible] مضبوط باشد [illegible]
و هرگاه معلوم باشد [illegible] در جه طالع [illegible] و طریق [illegible] است [illegible] در تحت [illegible]
مطلوب است و آن آنست که اسم [illegible] مطلوب و اسم [illegible] را جمع [illegible] دوازده دوازده طرح نمایند
آنچه باقی ماند از [illegible] اعداد [illegible] که [illegible] دوازده [illegible] بود [illegible]
[illegible] پس اسم [illegible] اسم [illegible] جمع کرده [illegible] طرح نمایند آنچه باقی ماند ابتدا از اول [illegible]
[illegible] طالع و ارسال [illegible] هر جا که منتهی شود در جه طالع است و طریق دوم [illegible] کتاب [illegible]
[illegible] و آن آنست که از اسم [illegible] مطلوب دوازده دوازده طرح [illegible] ربع را [illegible] او [illegible]
طرح کرده در جه را [illegible] باقی [illegible] طرح [illegible] باقی ماند ابتدا [illegible] هر جا منتهی شود
کوکب [illegible] طالع قرار دهند فایده در عمل اعداد احتیاج [illegible] طبیعت [illegible] و در [illegible]
[illegible] و [illegible] که [illegible] در [illegible] و طریق [illegible] است [illegible]
و آن آنست [illegible] حروف اسم [illegible] که [illegible] طبیعت [illegible] است [illegible]
[illegible] که [illegible] طبیعت [illegible] موافق طبیعت [illegible] باشد و [illegible] دیگر [illegible]
چهار چهار طرح نمایند آنچه باقی ماند ابتدا از [illegible] طبیعت قرار دهند و سه سه طرح نمایند آنچه باقی ماند
[illegible] قرار دهند [illegible] که اگر سه باقی ماند [illegible] بر ورق [illegible] نویسند و [illegible]
[illegible] بنویسند [illegible] بر لوح [illegible] بنویسند فایده اهل اعداد در

۱۴۹

و در خواص [illegible] باید دعوت مفاتیح اسما را و ملک موکل را و عون اسم را و اعوان عدد
در [illegible] و هم [illegible] مفاتیح و ملک و عون [illegible] دارد و اعداد دعوت و ایام هر اسم مختلف است [illegible]
مفاتیح هر [illegible] اسماء الله است که اول [illegible] حروف آن اسم باشد مثلا مفاتیح اسم حی حمید [illegible]
و اسم ملک موکل عدد آن اسم است [illegible] اکثر [illegible] ایل [illegible] است و اسم
عون [illegible] عدد آن است [illegible] اقل [illegible] است و اعداد دعوت عدد
اسم مطلوب است که [illegible] و [illegible] است و اعداد ایام دعوت عدد اسم [illegible] مطلوب
[illegible] فایده [illegible] اسم عبارت از آنست که حروف
اسم [illegible] هر حرفی [illegible] مثلا [illegible] حا است [illegible]
و [illegible] است [illegible] نون [illegible] است [illegible]
[illegible] [illegible] است ال ف [illegible]
[illegible] ال ف [illegible] ال [illegible] فایده هر حرفی [illegible] از [illegible] ماه
داده اند [illegible] ترتیب آن از اول است [illegible] دوم [illegible] نسبت [illegible]
[illegible] عشق [illegible]
[illegible] عشق [illegible]
[illegible] سلطنت آن [illegible] عشق [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] رباعی [illegible]
[illegible] زیرا [illegible]
[illegible] یاران [illegible]
[illegible] حافظ [illegible]
[illegible] لمؤلفه
عشق [illegible]
[illegible]
[illegible] از عشق [illegible]

ای پیر کنعان مژده کن که یوسف ار جور جوان خلاص در چاه سودای جهان از یاد برد
ورنه بت یکه وزد سحرگاه کند صفا از راه مقصود بنمای راهی ای تهمتند راه

فایده از جنس خاک تا هم حرج برین قهقع رخیع نیح توسن سیار **فایده** افلاک نه ... ند
فلک اعلی که اورا فلک الافلاک [illegible] و فلک اطلس نیز خوانند در شبانه روزی یکدوره حرکت کند
و فلک هشتم که اورا فلک ثوابت گویند روز و شبانه حرکت کند که در بیست و سه هزار و [illegible] دقیقه سال
یکدوره حرکت کند فلک هفتم که زحل در وی است به شبانه روزی دو دقیقه حرکت کند با هر یک درجه و
دوره سی سال حرکت کند فلک ششم که مشتری در اوست شبانه روزی پنج دقیقه حرکت کند دوره ده سال ...
دوازده سال حرکت کند فلک پنجم که مریخ در اوست شبانه روزی سی و یک دقیقه حرکت کند هر بیست ماه و
روز دوره را یک سال و یازده ماه طی کند فلک چهارم خورشید که در آن است شبانه روزی
پنجاه و نه دقیقه حرکت کند دوره فلک را یک سال طی کند [illegible] فلک سیم که زهره در
آن است و فلک دوم که عطارد در آن است چون فلک چهارم حرکت کنند فلک اول که قمر در
آن است شبانه روزی سیزده درجه و یازده دقیقه حرکت کند دوره و بیست و هشت شبانه روز دوره
تقریبا حرکت کند **فایده** در طبیعت سیارگان زحل سرد و خشک است بافراط مشتری گرم و تر است
باعتدال مریخ گرم و خشک است بافراط شمس گرم و خشک است باعتدال زهره سرد و تر است باعتدال
عطارد با هر کوکب که مقارن شود طبیعت آن گیرد و در طبع و گرم ... سعد و نحس باشد سرد و تر و خشک
میل کند قمر سرد و تر است و معتدل **فایده** بدانکه از منازل قمر چون ... سعد ...
هر کس که اول این تقویم ... شود از منازل که این حرج ... از ماه ... کس ... است
که گفتم چنانکه ... و ... و ... و ... ان ... و ... و ... از ... ک
فایده بدانکه بعضی که در تقویم ... اول ابتدای آن از جهاے ... دوازده ساعت
باشند ... دوازده ساعت است و هم چنین باز ...
رسد ... است و ... که گویند باید دوازده ساعت است از جمله ... اجتماع شود
که ... از ... آن ... آن زمین جهان ... و ... دوم ماه و ... سیم ... و ... دو ساعت
... است ... اند **فایده** بدانکه ... و ... از ... ساعت
که ... قسمت کرده اند ... و ... تو ... هر ... را ... تقسیم

ایام و لیالی

ایام و لیالی ... کواکب ... این تقویم معلوم شود اخته الجد ... و ... یک روز و دو ... ش
... ساعت ... از روز ... اول الجد ... و ... است و ... ل ... است از ...
کرب الجد ... و هم چنین ... و ساعت اول ... هر ... روز ...
که ... روز ... باشد و ساعت دوم ... که در ... است و هم چنین تا ... ستواس
فایده ... تا تمام شود **فایده** بدانکه هر جهتی دوازده خانه
طالع ... و طالع سال ... هر جز دلیل ... کند **طالع** دلیل ... و جان و روح و نفس و دل
و آنچه تعلق ... خانه ... که ... زاده باشد **ثانی** دلیل کند بر کسب مال و ... معاش و یاران **ثالث**
دلیل است بر برادران و خواهران و خویشان و سفرهای نزدیک و ... **رابع** است بر پدر و ...
کار ... املاک و ... که در زمین دفن باشد **خامس** دلیل است بر فرزند و هدیه و ... و ... ی
سادس دلیل است بر بیماریها و علتها و ... و بندگان و خدمتکاران **سابع** دلیل است بر زنان
و شوهران و شریکان و خصمان و معاملات و مقصودها و دزدی و ... شدن ... **ثامن**
دلیل است بر مرگ و ترکه و خوف و خطر ... از جهت میراث **تاسع** دلیل است بر دین و علم و عبادت
و طاعت و خواب دیدن و سفرهای دور **عاشر** دلیل است بر عمل سلطان و ... و مادر ان ... جاه و ...
و ... **حادی عشر** دلیل است بر دوستان و مشوقان و امید و سعادت و ... **ثانی عشر**
دلیل است بر دشمنان و چارپایان ... و اندوه و زندان ... حبس و ...

باز ... را ... دیگر است ... چنان ... و ... دیگر است ... ار ... ای ... را ... کرد ... که ... ار ... گرد
در ... چه ... و ... از ای ... ارباب ... حلال ... مکر طبع را الهام ... جانان ... را ...
ای ... ارجوی تو عشق را سرو ... در گوی کو ... عرصه میدان تو کوی ... ک ... دم ... تو
آتش ... جهان سوخته ... کلبس ... تو در جهنه ... ما ... تو ... از تو ... هر ...
ای ... تو ... دل حیرت و ... که کار ... ای ... از ... ... ا ... ... از ... را ...
... کال ... نالد ... است چاره ... است ... که ... تو ... ... خود ... تا ...
هر سر کوی خود ... که ... که ... ام تو ... که بد ... کردم تو ... هیچ جای ... نکلد ...
ای ... و ... خراب راه ... دارم دل ... سیاه ای ... تو ... هر دو ... از ...
... ار ... که ... تو ... ... در ... رو ... ... ادم ... چه ... که شب ... که ...

همه در چشم ... [illegible]
یک کس ... را در سر زدم
هر که در خواست سوارش مکن
[illegible]

[illegible]

[illegible]

شیخ عراقی حبذا عشق و حبذا عشاق حبذا گر دو دست با عشاق

[illegible]

جمله جهت کشف جمیع المطلب و طریقه دو قلم گذشت و بعضی طرق دیگر در بسط وی این کتاب بیاید و بعضی دیگر
غیر اینها ذکر میشود از انجمله اسطرلابیه است که خطوط عرض کشند و حروف را بقلم هندسه نویسند یعنی با عداد [illegible]
[illegible] نویسند [illegible] الف و ... [illegible] خطوط عرض رسند [illegible] و اگر رسد وی و رنکشند عرضاً [illegible] و اگر
تا ورکند است و از برای الف الف [illegible] و رنکشند خطوط است [illegible] باشد پس محمد راحتی نویسند ۳۴۸۴
و علی راحتی ۱۳۷ و فقرا حتی ۲۱۲ و الف راحتی ۱۳۱ و از انجمله
قلم سروک است و طریقه آن این است که خطوط طول کشند و از پهلوی [illegible] خطوط عرض کشند [illegible]
کشند اگر بر طرف یمین است علامت [illegible] و اگر بر طرف یسار است علامت حروف الکلام است که
حروف مطلوب در آن است و حروف مطلوب [illegible] از جهات یسار شمرده میشود مثلاً محمد راحتی نویسند
[illegible]
پس شاخ اول الف و فی [illegible] و دوم [illegible] حلقات است و شاخ اول [illegible]
[illegible] است که مطلوب است [illegible]
و علی راحتی نویسند [illegible] و الف راحتی نویسند [illegible] و از انجمله
طریقه کم صعدات و طریقه آن این است که صعد اوّلاً [illegible] حروف [illegible]
پس حروف [illegible] و حروف [illegible] است کاف [illegible] و میم [illegible] بلام [illegible] و بر عکس
و الف [illegible] و بر عکس [illegible] پس محمد را [illegible] نویسند و علی را [illegible] و با فقرا [illegible] و هم حساب
و از انجمله قلم [illegible] است و طریق آن این است که [illegible] کنند چهار خط
کشند [illegible] دیگر [illegible] و [illegible] اوّل [illegible]
[illegible] خانه [illegible] است و از [illegible]
[illegible] و هر خانه که مطلوب در آن است نقطه [illegible] پس اگر مطلوب
[illegible] از عرضات باشد بر سر خطوط عرض در یمین ۵ گردی [illegible]
و در جهات دو سر [illegible] و [illegible] الف [illegible] نویسند و کشند ۵ بر سر خطوط طول از الف
[illegible]
[illegible]
[illegible]
و از انجمله قلم عددی است
و آن چنان است که [illegible] دیگر [illegible] ان نویسند [illegible]

و عددی رقم حروف الکلام است [illegible] و از انجمله طریقه [illegible] است و آن
این است که [illegible] بر سر هر [illegible] زیاد کنند
[illegible]
و گاه باشد که مقصد را [illegible] زیاد کنند و میشود که مقصد را [illegible] کرده حروف زیاد کنند
[illegible]
و از انجمله این است که سطر را از طول نویسند پس [illegible]
و این [illegible] این است **فایده** اگر [illegible] عددی [illegible]
[illegible] **فایده** [illegible]
[illegible] این است که [illegible]
[illegible]
[illegible] از جهات فلک [illegible]
و [illegible] اجتماع قمر [illegible] چون قمر [illegible] و آن [illegible]
[illegible] اجتماع است مرکز [illegible] موضع برج اول [illegible]
مرکز [illegible] موضع برج دوم میشود و این چهار مرکز [illegible]
مرکز اول و ثالث است [illegible] و مرکز [illegible] که [illegible]
و مرکز [illegible] که [illegible] است و مرکز [illegible]
مقصد [illegible] و این چهار [illegible] و صورتش چنین است

فایده بدانکه [illegible]
باشد که [illegible] گویند [illegible] در شمال و جنوب
و [illegible] معدل النهار
دوری باشد که [illegible] گویند و [illegible]
[illegible] باشد و [illegible]
و [illegible]

سعد است ؟

و از برای [illegible]
[illegible]
[illegible]
مرکز دوم [illegible]
۳۳ [illegible] ۳۵ [illegible]
[illegible] ۳۵ [illegible]
[illegible] ۱۲ [illegible] ۳۳
[illegible] ۳۵ ۱۱ [illegible] ۳۵ [illegible]
[illegible] ۳۳ ۹۹۹

حار و خشک ؟

فائده ... [illegible] حرکت معکوس ... [illegible]

درج درجه ... [illegible] آ عطیط ٢ عیم ٣ ... [illegible]

... [illegible] ٥ ... [illegible] ٧ ... [illegible] ٨ ... [illegible]

... [illegible] فائده ... [illegible]

کواکب ... [illegible] دوازده‌گانه طالع ... [illegible]

... [illegible]

[illegible]	ب	ب	ل	...	ح	ه	ی
فرح	ط	ج	یب	یا	و	هو	طالع
نوح	ج	ط	و	هو	یب	یا	ز

مؤلفه صفات ... [illegible]

آید ... [illegible] ماه رمضان آید

... [illegible]

... [illegible] آید

... [illegible] آید

گردون ... [illegible] آید ... [illegible]

آید ... [illegible] آید ... [illegible]

گردم ... [illegible] کن ... [illegible] آید ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

دریای عشق ... [illegible] خدا ... [illegible]

[illegible]	ثابت درجه	ثابت دقیقه	حوت درجه	حوت دقیقه	[illegible]	ثابت درجه	ثابت دقیقه	حوت درجه	حوت دقیقه
[illegible]	٤	٤	٤	٤					
[illegible]	٥	٤	٥	٤					
[illegible]									
[illegible]									
[illegible]									
[illegible]									
[illegible]									

فائده ... [illegible] دوازده برج ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ارباب ... [illegible]

... [illegible] جدول ... [illegible]

[illegible]	ارباب [illegible]	البروج	[illegible]	ارباب شب
ناری	س ے ل	حمل [illegible]	[illegible]	ے س ل
خاکی	هو ح	[illegible]	[illegible]	د هو خ
هوائی	ل د ے	[illegible]	[illegible]	د ل ے
آبی	هو خ د	[illegible]	[illegible]	خ هو د

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ٩٤٩

روی فی الکافی بسنده عن داود الرقی عن ابی عبدالله علیه السلام قال ان العقد اذا کان ... [illegible]
[illegible] المراة فانها تقطع لیس ... [illegible] واقعه روی عن ابی الحسن موسی علیه السلام قال
العقد ... [illegible] اول ... بسم الله الرحمن الرحیم ... [illegible]
واقعه روی ... عن ابی عبدالله علیه السلام قال ... [illegible]
واقعه روی ... [illegible] انه قال ... [illegible] اول النوه ... [illegible]
وا ... [illegible]
فایده ... [illegible] نظر ... [illegible]
مسعود ... [illegible] حال ... [illegible]
نظرات کواکب ... [illegible] قران ... [illegible] فایده بدانکه نظرات
که دو کوکب در یک برج ... [illegible] دوم ... [illegible] واین است
در برج سیم یا یازدهم ... [illegible] ربع وان است که کوکب ... [illegible] و کوکب دیگر
در چهارم یا دهم ... [illegible] مثلث وان است که کوکب ... [illegible]
یا نهم ... [illegible] مقابله وان است که ان کوکب دیگر در برج هفتم
... [illegible] انظار ... [illegible] ... بدانکه
... [illegible] وچون اتصال تمام ... [illegible] و اتصال ... انصراف ...
که ... کوکب ... اتصال و انصراف حاصل شود ... [illegible]
... [illegible] که ... [illegible]
لطیف ... [illegible]
... [illegible] موضع ... [illegible]
کوکب ... [illegible] نظرات ...
... اتصال ان ... کوکب ... [illegible]
وچون از مرکز گذرد اول انصراف باشد و ان کوکب ... [illegible]
... [illegible] اتصال ... انصراف ... [illegible]
از ... [illegible] اتصال ... [illegible]

ودر شمس ... [illegible] کوکب ... [illegible]

یکی از نظرات ... [illegible]

در ... اتصال

در بعضی از اتصال و اتصال نصف مجموع ... [illegible] جرم کوکب ... [illegible]
نصف جرم کوکب ... [illegible] که ... [illegible] اتصال ... [illegible]
... [illegible] نصف جرم کوکب ... [illegible] اتصال ... [illegible]
فایده بدانکه از بروج دوازده گانه شش ... [illegible] و شش ... [illegible]
... [illegible] و ... [illegible]
... [illegible] فایده بدانکه از کواکب ... [illegible] زحل و مشتری و مریخ و شمس ... [illegible]
و قمر ... [illegible] و هر کوکب ... [illegible]
... [illegible] کوکب ... [illegible]
خصوص هر گاه کوکب ... [illegible] در برج ... [illegible] باشد فایده بدانکه ... [illegible]
دوازده گانه طالع ... [illegible] و عاشر و سابع و رابع است ... [illegible]
... [illegible] وان چهار است که ... [illegible]
... وان چهار ... [illegible]
وششم ... [illegible] للمؤلفه ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ولـه ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
ولـه ... [illegible]

من زرندانم و ترسی ندارم و دارم ... | تنک از قبای قیصر و طرف کلاه کی | سر در من زلف بالای منم ... کنم اکر
با کنج فقر شهر صفاهان و ملک ری | تکیه ولا ... رسید ... ات ... | نشنود حدیث یار و دور ...
و حافظ با ملکوی حدیث بهشت و حور | ماتوس بود او هوس کرده ... | ما عندلیب گلشن قدسیم و ...
ایمن بود زباد خزان و هوای دی | زاهد برو چه طعنه میزنی که ... | مرا ز ...

وله ای خم زلفت که دام هر دل است | این دل ... است | ای ... که ...
کین سر فرزند ... قابل است | جان ... | باز این ... مشکل است
باره کن این پرده هستی که ... | در ... حاصل است | ای که در دو ... عاشق ...
... دیگر که آن خود ... است | یار اگر ما را ... که خود | زنهار ... که خود ... است
سر کذار ... دل ... | زانکه شد دیوانه هر کس عاقل است | دل ... که مسیل دانه
فال او کرد و زر ... عاقل است | در رهش مردن بود ... | مردن ... مشکل است

... تا ... که در دل است وله هم چو بلبل ... زبان ...
روز وصل ... | در ... | ...
از بس ... | بلکه ... | ...
در ... عشق ... | که ... | چون ...
و ... | با ... که از عشق ... | سوخت این پروانه ...
... چون ... | ای ... | ...
در ... | ... در ... | ای ...
کی ... درحق تو ... وله ... | ... دارم
با ... | ... دارم | ... دارم
چه ... زاهد | که ... دارم | ... دارم
... | ... دارم | ... دارم
کریزم ... | ... دارم | ... دارم

فائده ... که هر کوکب ...
... کوکب ... آفتاب ...
... کواکب ... آفتاب ...
... کوکب ...
... کوکب ...
... کواکب ...
...
فائده ...
...
...
...
...
اکر طالع ...
درجه طالع ... برج طالع ... درجه ...
... درجه ... طالع ...
...
... موضع ...
موضع ... طالع ... موضع ماه ...
... ۲ سهم ... ۵۱۵۹
... ۳ سهم ...
... ۴ سهم ...
۵ سهم ... ۶ سهم ...
... ۷ سهم ... درجه

برج اسد و سهم ... است ۸ سهم ... روز از خداوند برج ... تا دیگر تا درجه برج ۹ سهم ...
روز و شب از خداوند برج ... کرده تا درجه برج ... ۱۰ سهم ... روز از ... کرده تا ماه و
... و در انتهای ... درجه طالع درجه ... از ... درجه ... [illegible]
از طالع ۱۱ سهم ... روز و شب از ... سهم ... کنند و سهم ... سهم ... است ۱۲ سهم ...
روز و شب از مشتری ... تا سهم ... دشمنی ... که ... ۱۳ ... [illegible]
... درهم تا ... که ... فرزند ... نوشته ... دیگر ... [illegible]
... که ... است دیگر ... آخر ... در ... باید بودن ...
... خداوند ... ۲ ... [illegible] ... است
... که ... از ... که اندر ... [illegible]
... ۳ ... فرزند ... [illegible]
که از فرزندان خویش ... دارد ... ۴ ... که حال او از حال تو بهتر باشد
... که حال او از حال تو کمتر بود ... از خدا ... ۵ ... [illegible]
که ... ۶ ... که یک روز ... [illegible]
۷ اگر ... خویش ... ۸ ... و بد ... [illegible]
... اگر ... ۹ اگر کسی ... کند ... [illegible]
... ۱۰ ... خویش ... ۱۱ ... [illegible]
... فرمان بردار ... خویش ... فرمان بردار کن ... [illegible]
۱۲ ... مردم ... خویش ... [illegible]
۱۳ ... ۱۴ ... [illegible]
... ۱۵ ... [illegible]
... که ... [illegible]
... ۱۶ ... [illegible]
... ۱۷ ... ۱۸

و سهم ... [illegible]

سهم ... [illegible]

... ۱۹ ... [illegible]
... ۲۰ ... ۲۱ ...
... ۲۲ ... [illegible]
... ۲۳ ... ۲۴ ... [illegible]
... ۲۵ ... [illegible]
... ۲۶ ... [illegible]
... ۲۷ ... ۲۸ اگر خواهی ... [illegible]
۲۹ ... ۳۰ اگر خواهی ... [illegible]
... ۳۱ اگر خواهی ... [illegible]
... ۳۲ ... ۳۳ ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... ۳۴ ... ۳۵
اگر ... ۳۶ ... [illegible]
... ۳۷ ... [illegible]
... ۳۸ ... ۳۹ ... [illegible]
... [illegible]
... ۴۰ ... [illegible]
... ۴۱ ... [illegible]
... ۴۲ ... [illegible]
... ۴۳ ... [illegible]
... ۴۴ ... ۴۵
... [illegible]

که هر که چیز کم نگاه نتواند داشت بسیار را هم نگاه ندارد ۴۴ امانت نگاه دار [illegible] زنهار که سعی عیب
خود مانند هرگاه رد نکنی [illegible] که دیگر کاری نکرده باشی ۴۵ [illegible] فرزند قرار داده باشی [illegible]
[illegible] ممنون هم باشند [illegible] ۴۶ [illegible] شود [illegible] ۴۷ تا توانی [illegible] کنند ۴۸ در [illegible]
[illegible] که [illegible] است ۴۹ صبور باش که صبوری [illegible] ۵۰ در خانه
[illegible] اول [illegible] ۵۱ سعی کن [illegible] خانه در جای خوبی که تو توانگر [illegible] باشی
و فقیر [illegible] ۵۲ [illegible] ۵۳
ضعیف [illegible] ۵۴ [illegible] مردمان [illegible]
باشند ۵۵ [illegible] ۵۶ [illegible] خود [illegible]
[illegible] بود ۵۷ با فرزندان و برادران خود دایم [illegible]
۵۸ فرزند [illegible] ۵۹ هر چه داری اول
خرج [illegible]
[illegible] ۶۰ [illegible]
[illegible] ۶۱ [illegible] ۶۲ [illegible] ۶۳
بر دوستی کسی که با دشمن تو دوست باشد [illegible] ۶۴ اگر [illegible] باشد دل
[illegible] ۶۵ [illegible] اگر [illegible]
[illegible] ۶۶ [illegible] دشمن [illegible]
۶۷ [illegible] دشمن [illegible] ۶۸ [illegible]
[illegible] ۶۹
با دوست و دشمن [illegible] ۷۰ هر چه
نخواهی بشنوی مردم را مشنوان ۷۱ هر چه [illegible] ۷۲ [illegible]
[illegible] ۷۳ زبان خویش را [illegible] دار که اگر
خواهی زبان خویش [illegible] ۷۴ [illegible]
۷۵ [illegible] ۷۶ هر که [illegible]
از [illegible] ۷۷ هر چیز را که شنیدی [illegible]
[illegible] ۷۸ هر چیزی [illegible] ۷۹ اگر [illegible] باید ترا [illegible]

عذر

عذر خواهد [illegible] ۸۰ ای پسر اگر وعظ شنوی [illegible]
[illegible]
[illegible] ۸۱ ای پسر اگر [illegible]
[illegible] ۸۲ ای پسر اگر [illegible]
[illegible] ۸۳ [illegible]
[illegible] ۸۴ [illegible]
فروشند ۸۵ [illegible]
[illegible] ۸۶ [illegible]
ضرورت نگوید ۸۶ [illegible] ۸۷ در شهری که [illegible]
[illegible] راه [illegible]
۸۸ [illegible]
۸۹ [illegible] ۹۰ [illegible]
[illegible] ۹۱ ای فرزند [illegible] دوستان [illegible]
[illegible] ۹۲ [illegible]
[illegible] ۹۳ [illegible]
[illegible] ۹۴ اگر [illegible]
[illegible] ۹۵ ای فرزند [illegible]
[illegible]
[illegible] ۹۶ [illegible]
[illegible] ۹۷ [illegible] ۹۸
[illegible]
۹۹ [illegible]
[illegible] ۱۰۰ [illegible]
[illegible] والله اعلم [illegible]

خوب آن است که به رنگ [illegible] و سفید [illegible] شده‌اند [illegible] از [illegible] بلند و فراخ
و کشادگی [illegible] دراز و گوش [illegible] کوتاه [illegible] باریک [illegible] کردن آن [illegible] و خورد کاه [illegible] نشود بود و ۹
موی و [illegible] آن دراز و سیاه و کرد با [illegible] و بلند [illegible] فراخ ابرو [illegible] و میان [illegible] دها [illegible]
کن و دم [illegible] سیاه چشم و مژه [illegible] عرق [illegible] و درون [illegible] و کوتاه ۶۵
بر کوشت [illegible] بجز از حرکت سوار و [illegible] است [illegible] بود و در [illegible] طاقت [illegible] بسیار بود
و اسب [illegible] است [illegible] است [illegible] است [illegible] است که چون [illegible] سفید اگرچه [illegible]
[illegible] نگند و [illegible] راه [illegible] غلط کند و اسب [illegible] کور [illegible] و [illegible] آن است
که [illegible] زخم [illegible] بدر [illegible] است [illegible] که چون [illegible] است [illegible] خواستند
بد باشد و اسب چپ بد بود و [illegible] آن که چون [illegible] دست چپ [illegible] و چنین اسب
[illegible] اند و اسب اول اگرچه [illegible] معیوب است اما [illegible] اند که مبارک [illegible] باشد
و شنیدم که [illegible] است اسب دست و پا سفید بود اسبی که پای چپ و دست چپ
آن سفید بود [illegible] باشد و اسب ازرق چشم بد بود و اسب سیاه [illegible] کرده و اسب [illegible] چشم
[illegible] کور بود [illegible] وقت [illegible] کند بد بود و [illegible] احوال [illegible]
[illegible] باشد [illegible] اگر [illegible] آن [illegible] باشند ۹
[illegible] ع ف [illegible]
[illegible] کنند [illegible]
ای [illegible] مردان [illegible] بازار [illegible] خواهند [illegible]
باشند [illegible] خواهند [illegible] ع ق [illegible] خلوت و در دل [illegible]
[illegible] این [illegible] و دستار [illegible] خواهند [illegible]
ارباب [illegible] خواهند تا باشند [illegible]
[illegible] که [illegible] خواهند [illegible]
در کوی [illegible] خواهند فایده [illegible] آنکه [illegible] علوم [illegible] که اول هر یک از

[illegible]
۳ و ف کلا [illegible] است و [illegible] ستاره [illegible] است و [illegible] ستاره [illegible]
[illegible] است [illegible] فایده [illegible] آنکه در علوم [illegible] مذکوره [illegible] و [illegible]
~~[illegible]~~ و [illegible] مذکور را [illegible] اند و [illegible]
این است شمع زیبت سوف [redacted] Ш ⊓ عد ⊓ ⊏ ⊥ ⊐ ШШ
۳ فایده در علوم [illegible] مذکوره [illegible] و [illegible] مذکور [illegible] و مراد [redacted] [illegible]
و [illegible] اگر [illegible] باشند و [illegible] است
و [illegible] کرده [illegible] فایده دیگر [illegible] ✳ ⊏⊐ ⊥ ✳ ○ ۵
و [illegible] سفید [illegible] ظاهر [illegible] بعد از [illegible] ⊐ H ۲ ⊐⊐
[illegible] خط [illegible] رنگ [illegible] و [illegible] مذکور ⊐⊐ ۲ ⊔⊔ ۲ H H [illegible]
[illegible] و [illegible] [redacted] ⊐⊐ ۲ H [illegible] خط سیاه [illegible] رنگ [illegible]
و [illegible] سیاه [illegible] و چون آب [illegible] سیاه [illegible]
فایده آنکه اوج ستاره [illegible] از فلک [illegible] از [illegible] و [illegible]
[illegible] است [illegible] اوج [illegible] از [illegible] و اوج [illegible]
[illegible] برج [illegible] اوج [illegible] و چون از اوج [illegible] چون [illegible] بود [illegible]
و اوج [illegible] که [illegible] اوج قمر [illegible] و چون در [illegible]
[illegible] که در [illegible] اوج [illegible] و [illegible]
که [illegible] اوج [illegible]
[illegible] که اوج [illegible] سال [illegible] ماه [illegible] سال [illegible] دقیقه [illegible]
و موضع اوج [illegible] است اوج زحل [illegible] اوج مشتری [illegible]
اوج مریخ [illegible] اوج شمس [illegible] اوج عطارد [illegible] و [illegible]
و [illegible] که [illegible] ۳ [illegible] اوج [illegible]
زحل ح [illegible] مشتری و ط [illegible] مریخ [illegible] شمس [illegible] عطارد [illegible]
[illegible] فایده [illegible] آنکه [illegible] کوکب [illegible]
[illegible] کنند و آن [illegible] کوکب [illegible]

نقش [illegible] ⊓
[illegible] است که ۱ ۱ ۵ ۰ ۰ ۱۵۰۰
و [illegible] ۱ [illegible] است [illegible]
[illegible] است ۶۶۶
[illegible] و [illegible]
[illegible] ۶۶۶
[illegible] ۶۴
[illegible] زحل [illegible] سال [illegible]
۴۳ و [illegible] سال [illegible]
[illegible] مذکور [illegible] اوج [illegible]
[illegible]
[illegible] ۹۲

در [illegible] شرح [illegible]

و در [illegible] کوکبی [illegible]

دان دیگر برادنست و مسند موضع جوزهر قمر از [illegible] دم [illegible] اگر در این قمر [illegible] کواکب متحیره
حرکت جوزهر [illegible] چون حرکت [illegible] باشد و حرکت او [illegible] و در [illegible] مذکوره موضع جوزهر است
در سال [illegible] و نقطه [illegible] جلاله [illegible] موضع جوزهر [illegible] و لو مشتری [illegible] برج
اسد [illegible] زهره ما [illegible] جوزهر [illegible] مذکوره [illegible] مواضع جوزهرات
در [illegible] زحل [illegible] مشتری [illegible] زهره [illegible] عطارد
[illegible] فایده در معرفت اقبال کوکب و ادبار آن و کوکب [illegible] اقبال کوکب آن بود
که در صورت طالع در وتد [illegible] الوتد باشد و ادبار آن بود که ستاره از اتصال ستاره بر گردد یا در
زایل الوتد باشد [illegible] باشد که ستاره از اتصال ستاره بر گردد و تا در آن برج بود [illegible] ستاره
اتصال نکند [illegible] باشد که ستاره در [illegible] تا در آن برج [illegible] هیچ ستاره با آن اتصال نکند
و این حال [illegible] فایده در معرفت نقل نور کوکب و جمع نور و رد نور و منع نور اما نقل نور آن بود که ستاره
سریع السیر از ستاره بطی منصرف شود و بستاره دیگر اتصال کند پس ستاره اول نقل نور از دوم کند [illegible]
مثال آن قمر در دوازده درجه سنبله و مشتری در ده درجه جدی و زحل در یازده درجه حوت پس قمر [illegible]
که در ده درجه سنبله بود [illegible] مشتری و [illegible] و رد [illegible] اتصال زحل
دارد [illegible] چون [illegible] درجه [illegible] رسد منصرف از مشتری و متصل [illegible] زحل [illegible] نور از مشتری بزحل [illegible]
و جمع نور آن بود که ستاره سریع السیر [illegible] ستاره [illegible] بطی بود [illegible]
حال [illegible] ستاره [illegible] دوم نور [illegible] مثال آن قمر در حمل [illegible] درجه
و زهره در [illegible] درجه و [illegible] در سنبله [illegible] درجه [illegible]
و این [illegible] نقل نور [illegible] [illegible]
اگر چه [illegible] اما [illegible] اتصال [illegible] ستاره اول [illegible]
[illegible] ستاره [illegible] درجه [illegible] کوکب [illegible]
سریع [illegible] کوکب [illegible] کوکب [illegible]
رد و منع اتصال [illegible] کوکب [illegible]
[illegible] درجه [illegible] مشتری در [illegible] درجه
[illegible] و [illegible] کوکب [illegible] نظر [illegible]
[illegible] اگر دو کوکب [illegible] کوکب [illegible] نظر کند
[illegible] اتصال [illegible] قوت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] و لیکن [illegible] حکم [illegible] و مراد [illegible] و آن [illegible]
۱ [illegible] روز روشن چراغ [illegible] ۲ [illegible] رنگ [illegible]
[illegible] ۳ اگر [illegible] ۴ [illegible]
[illegible] ۵ اگر از [illegible] ۶ اگر [illegible]
[illegible] ۷ [illegible]
۸ اگر [illegible] چشم [illegible] ۹ هر وقت [illegible] غذا [illegible]
[illegible] ۱۰ چون [illegible] دوباره [illegible]
۱۱ اگر [illegible] اندازه [illegible] قدر [illegible]
۱۲ اگر [illegible] ۱۳ [illegible]
زنهار [illegible] زبان [illegible]
[illegible] حمام [illegible] هر وقت [illegible] مردم [illegible]
[illegible] هیچ وقت [illegible] آدم [illegible] هر وقت [illegible]
غذا [illegible] ۱۴ [illegible] زنهار که
[illegible] ۱۵ روز روشن [illegible] چشم [illegible] ۱۶ [illegible]
هر [illegible] ۱۷ چون [illegible]
غذا [illegible] ۱۸ [illegible] ۱۹ [illegible]
[illegible] ۲۰ چون [illegible] چشم [illegible]
غذا [illegible] ۲۱ [illegible] خانه [illegible]
[illegible] خانه [illegible] ۲۲ [illegible]
[illegible] ۲۳ [illegible]
[illegible] ۲۴ هر جا
[illegible] ۲۵ هر چه [illegible] چشم [illegible]
خوب [illegible] ۲۶ [illegible]
[illegible] ۲۷ [illegible] فایده [illegible]

که در علوم عجیبه بسیار است از آنجمله رساله اول بوسیتای سیوم و معانی در کتب جاری و شده و والدنت ملکیت رساله
جلد که او مواعظ و دران و [illegible] رخالد و [illegible] و مظفر و [illegible] و سلطان ولد و [illegible] و غیر ذلک و در علم [illegible] تذکره
اسکندری و [illegible] در [illegible] و رسالات قلم [illegible] و [illegible] عبدالله و [illegible] ابوبکر [illegible] علی و [illegible]
و در علم [illegible] علی [illegible] و [illegible] و رساله [illegible] و در علم [illegible] اخلاق [illegible]
[illegible] و غیر [illegible] و [illegible] و کتب [illegible] و غیر ذلک و در علم [illegible] رسائل [illegible] و [illegible] و [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible] و کتب [illegible] اند [illegible] که [illegible] [illegible] مشهور [illegible] است [illegible]
در رساله [illegible] الطرائق [illegible] حکیم [illegible] جامع [illegible] و [illegible]
اسرار [illegible] از مؤلفات [illegible] [illegible] الوارد [illegible] بر [illegible] [illegible]
و علم [illegible] و [illegible] مشهور است و [illegible] آن [illegible] از
غرائب است که [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و [illegible] و [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] از [illegible] [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible] [illegible] [illegible] و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] است
و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] است که [illegible] [illegible]
و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و [illegible] [illegible] [illegible] است [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و [illegible] ذلک
حل [illegible] روی [illegible] قال [illegible] با عبدالله علیه السلام [illegible] فقال [illegible]
[illegible] [illegible] فقال [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] قال

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ۷۹۹

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] حدیث روی [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] قال [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] حدیث روی [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] احادیث [illegible] روی
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] روی [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

قال ... [illegible] ... بالسعد ... [illegible] ... من اربع ... [illegible]
وروی عن ابی عبد الله علیه السلام قال کان رسول الله صلی الله علیه واله ... من الزکام ... [illegible]
من الجذام فاذا اصابه الزکام ... وروی ... [illegible] ... قال قلت لابی عبد الله علیه السلام انی ...
... [illegible] ... تری الکواکب ... [illegible] ... فقال ...
... [illegible] ... وروی ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... وروی عن ابراهیم ... قال دخلت علی
ابی عبد الله علیه السلام فقال ... [illegible] ... فقلت ... [illegible]
... [illegible] ... فقال ... [illegible]
وروی ... [illegible] ... فیقول ... [illegible]
... [illegible] ... **للمؤلفه** ... [illegible]

صد دل من ... تیغ تو ... / در راه خدا ... آزاد تو ... / ... [illegible]
اما که چه ... خداداد ... توان کرد / زین بعد کسی ... / تا چند ... [illegible]
ستم ... عشق ... / صد ... [illegible] / ... [illegible]
جا که ... توان کرد / همای ... در کوی ... / این ... [illegible]
با غیر ... [illegible] / در ... [illegible] / ... [illegible]
... در عشق ... [illegible] / روز ... [illegible] / تا گشته ام ... [illegible]
... [illegible] / گفتم ... [illegible] / گفتا ... [illegible]
گفتم ... [illegible] / گفت ... [illegible] / از ... [illegible]
در کوی او ... [illegible] / در ... [illegible] / ... [illegible]
هم ... [illegible] / در عشق ... [illegible] / ... [illegible]

~~فائدة ... [illegible]~~
~~... [illegible]~~
~~فائدة ... [illegible]~~
... [illegible] ... فائدة ... [illegible]
... [illegible] ... فائدة ... [illegible]
... [illegible] ... فائدة ... [illegible]
... [illegible]
~~... [illegible]~~
... [illegible] ... من افادات الاستاد ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
سبحان ذی الجلال ... [illegible] ... سبحان ذی الملک ... [illegible]
سبحان ذی العزة ... [illegible] ... سبحان من ... [illegible]
... [illegible] ... شعر منکل ... [illegible]
... [illegible] ... من کرر هذه الابیات الاربعة ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

وكتبت احدى الكلمات لهذا انا اطلب منك الاعانة ومنها انا الحزين من خوف [illegible]
ومنها انا كالورد [illegible] ثم فيه لا اخرين الكلام ومنها سرى الرجل الضعيف [illegible]
وفي الواحد [illegible] ومنها اذا اتك [illegible] وامر [illegible] حيث في [illegible]
ومنها ما [illegible] هذا الجواب كما لا نكر انه [illegible] في الحديث
الصحيح [illegible] هذا الامام [illegible] مشهور الى [illegible]
الفقير [illegible] وكان في بغدادي [illegible] على [illegible]
باب النعت [illegible] والوصف كان المتعلق او في باب التوصيف [illegible]
في الكنكول وجد بخط الشهيد [illegible] قال اذا اراد [illegible]
حاجة [illegible] لا فليتصدق [illegible] ويأخذ [illegible]
فان [illegible] وان [illegible] فان [illegible]
[illegible] وان [illegible] فانها [illegible] والا [illegible]
[illegible] فانها [illegible] وان [illegible] فانها [illegible] وان [illegible]
فانها [illegible] وان [illegible] فانها وقعت في الوقف
سئل [illegible] فقد له ان الله تعالى قد انزل [illegible] اهل البيت عليهم السلام [illegible]
من [illegible] الاولى [illegible] فقال [illegible] عليهما السلام
[illegible] لامير المؤمنين [illegible] الآية الحوت الذي هو [illegible] اراضي [illegible]
[illegible] اراك بصيرا بالذين [illegible] لا ادري
~~[illegible] ولي [illegible] من ذكر [illegible]~~
~~[illegible]~~
لا ادري ايا اهل ودي [illegible] فهل [illegible]
[illegible] فان [illegible]

سل

[illegible] والآن [illegible] النفس فاني الفقير [illegible] على [illegible]
[illegible] وكنت اريان ان التجار [illegible] الناس [illegible] رب [illegible]
[illegible] ونشأ [illegible] والرب الرحيم [illegible]
قد [illegible] لغيره قد شرفت مع الوالد الماجد العلامة [illegible]
رحمه الله عليه [illegible] سنة [illegible] بعد الالف من الهجرة
النبوية واذ [illegible] الشهيد [illegible] النجف وكربلا [illegible]
[illegible] فاضل [illegible] في سنة [illegible]
[illegible] والذي [illegible] كان [illegible]
[illegible] والاول [illegible] الدستور [illegible] سليمان [illegible]
وطلب [illegible] الاول هذا فقد [illegible] الفقير [illegible]
[illegible] الثالث [illegible] الثالث من النصف الاول من تاريخ [illegible] عليه
[illegible] الزوج الاول في [illegible] الثالث على ان يكون الواحد [illegible] ٣٥
[illegible] بعد [illegible] والتكعيب [illegible]
محمد [illegible] على [illegible] صلى الله
عليه وسلم [illegible] فاجاب عنه والذي [illegible]
[illegible] او [illegible] على [illegible]
[illegible] من زيادة [illegible]
[illegible] قطر الدائرة [illegible] دائرة [illegible]
اوسط [illegible] لو [illegible] الاول [illegible]
[illegible] والصلوة على [illegible] والباقي
[illegible] الفقير [illegible] في الواجب [illegible]

النفخ الوقاد وابات الطلع المغلاة [illegible] قبلها على بعض
الحروف النورانية [illegible] حروف الزيادة [illegible] مقدمة [illegible]
اليه الكل على الاطلاق فتارة يكون [illegible] والافراد [illegible]
بالاعراض السالمة [illegible]
الاتقان والعرفان [illegible] كال [illegible]
بهذين الحالين [illegible] السفلي [illegible]
احدها [illegible] الاول [illegible] عدد [illegible]
بحول الله الحروف [illegible]
عن التركيب [illegible]
ولو جمع [illegible] الاول [illegible]
عدد [illegible]
[illegible] الحكم [illegible]
والباقي عند [illegible] العلوم [illegible]
بتحقق القوى الطولية [illegible]
حرف المنطق [illegible]
والبواب المنطق عند الرائي [illegible]
ومرتبة [illegible] علاقة [illegible]
ولو انزلت [illegible]
وظيفة [illegible]
من تركيب [illegible]
ولو طرحنا [illegible]
عدد [illegible]

الصادق

مربع اي من [illegible] عدد [illegible]
وعدة اركان النفس والنوابع
العلوم [illegible]
على انه [illegible]

الصادق هو التربيع [illegible] وسطح نصف البروج [illegible]
ولو طرحت [illegible] الكواكب [illegible]
[illegible] فوق [illegible]
طريقة [illegible] الارض [illegible]
[illegible] الاول [illegible]
[illegible] موصوف [illegible]
[illegible] البروج في الكرة [illegible]
في جميع [illegible] الاوصاف [illegible]
[illegible]
عدد [illegible] الزكاة [illegible]
[illegible] ولو طرح [illegible] الرابع [illegible]
[illegible] الثالث [illegible]
مع الرابع [illegible] ولو طرح [illegible] الرابع [illegible]
[illegible] الاول [illegible]
وقد جاءت [illegible] الوالد [illegible]
موصوف [illegible]
ورابعه [illegible]
مع انه [illegible]
بعد كلام [illegible]
[illegible] زوج وزوج [illegible]
[illegible] ولو زيد [illegible]
سادسه ولو زيد على سادسه [illegible] الدائرة ولو نقص

حضرة [illegible]
[illegible]

صار عدد [illegible] نصفه [illegible] كل الكسور [illegible] فلله الحمد [illegible]

فقد نصفه [illegible] عشرة [illegible] عدد [illegible]

[illegible]

[illegible] الانوار

[illegible]

[illegible] زوج ونصفه فرد [illegible]

[illegible] والله الموفق [illegible]

المجنون العامري اقبل ارض [illegible] فيها [illegible] وقد

[illegible] الارض [illegible]

[illegible] اسماء [illegible]

الطيور [illegible] قال الجاحظ [illegible]

طبقات جيد ووسط [illegible] عند الناس [illegible] قال

[illegible] الكرمانية

[illegible]

كما قال [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الحمد الى [illegible] على [illegible]

قال الكيف كان [illegible] فقال على كيف [illegible]

هو كان بلا كيف [illegible] كيف [illegible]

[illegible] كيف [illegible]

[illegible] الكيف [illegible] كيف [illegible]

[illegible] الكيف [illegible]

[illegible] الكيف [illegible]

[illegible] الكيف [illegible]

[illegible] الكيف [illegible]

[illegible] كان قبل [illegible] جميع [illegible]

[illegible]

لا ادري [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] قال شيخنا البهائي في كتاب مفتاح الفلاح في تفسير سورة الحمد عند

النكتة في تقديم قوله سبحانه نعبد على نستعين ان الوجه فيه ان يوافق

[illegible] الاخير في جميع الآي ثم قال وهذه النكتة انما يصح على ما هو الاصح

من كون البسملة جزءا من السورة اقول [illegible] ذلك انه اذا لم يكن البسملة جزءا

من السورة فيكون قوله تعالى عليهم [illegible] من الآيات للاجماع على ان الحمد

سبع آيات بل [illegible] به في القرآن حيث سماه بالسبع المثاني وانا كان [illegible] اية

[illegible]

٣ [illegible]

فلا یکون مثلو الحرف الاخیر فی الجمع حرفا لیا رحتی یلزم ذلک فی نسبتین ابضا عطار
بودیم عفو تو عاصی طلب عرصه عصیان کو غم زان سبب چون بسیار بست دیدم
برده ساز هم بد سخو دو دیدم برد مباد رحمت ما تشنه دیدم بود
هم بد سخو دو دیدم برده باد اب روی خویش بردم از گناه سعدی
نه دانی که شوریده حالان مست چرا بر فشانند در رقص دست گشاید دری
بر دل از واردات فشاند سر دست بر کائنات حلالش بود رقص بر یاد دوست
که هر آستینیش جانی در اوست شعر فیه ابهام للجامی معنی ز نور که آمد
مقبلی که بر دیو زا مثقال نه که ذره دیده دنیا بوذ ذاست فایده اذا کانت
الاربعة احجارا واحد منقال والآخر ثلثة مثاقیل والآخر تسعة والآخر سبعة
وعشرون یمکن الوزن من المثقال الی الاربعین مثقالا لا یجب لا یحتاج شیء
من المراتب الی تعدد الوزن بان یوزن کل مرتبة مرة واحدة کما لا یخفی
علی المتأمل قال بعض الاکابر اذا صارت المعاملة الی القلب استراحت الجوارح
اقول یرید ان الجوارح تصیر مستریحة بالاعمال والوظایف البدنیة واعتبت
فیها غیر مشتغلة بل مستلذة بها غزالی مشهدی خاک دلا نرود
که می نخشید شبنمی از عشق بر و نخشد دل که بان رشح غم اندود شد
بود که کباب یکی که نسود شد دیده عاشق که دهد خون ناب هست
همان خون که چکد از کباب بی اثر هر چه آب و چه گل بی نمک عشق
چه سنگ و چه دل دل که ز عشق آتش سوزان نیست نالهٔ زنبوره
نباشد نبسند چند دل ها که چو نه دردمند به که نه مشغله یا بی دل
شوی کش نه بزد که بیر چه عاقل شوی نیست دل ان دل که مستانه نیست

شیخ احمد

شیخ احمد غزالی تا یافت جان من خبر ذوق نیستی صد ملک بیو ز نیلی جو نخرم
لا ادری پرده ناموس و ننگم جان دیوانگیست بگذر سوی من که عاز ننگ علم و انهان
شعر فیه ابهام هلال یکشبه و اکوفیین مدرسانی شفق فرو نشده صحدم
طلوع کند که با سواد از هلال بذلف باشد و از مه عارض و از شفق سرخ عارض
و از صحدم بیاض بنا گوش و گردن فایده بدانکه هر کوکبی از سبعه را
شرف در برجی باشد و برج مقابل شرف هبوط باشد و تفصیل شرف از این
بیت معلوم میشود شعر فلو کا یجیهه حطکیج سسطیط هباکف
دهیهه راج سبیج و شرف ذنب در سیم در جه قوس است
فایده هر یک از نیرین یک خانه و از خمسه را دو خانه است و مقابل
هر خانه و بال اوست چنانچه از این بیت معلوم میشود صفر زخ آوه
لهد جروس حبای طیل بازای خانه باشد هر و بالی ای عدیل
و این شعر هم دلالت میکند حمل و عقرب است با بهرام قوس و حوت است
مشتری را رام بتر جوزا و خوشه هم سرطان خانه افتاب شیر دام
ثور و میزان چه خانه زهراست مرزحل راست جدی و دلو مقام
فایده بدانکه اتصالات را حتیاست تا بیان نوسد اتصال نشود
و حد دیگر چون از آن بگوید باطل شود و بنا وان اجرام کواکب است
و هم هر کوکبی مقداریست که در این بیت مذکور است بدان اجرام

اور را لبته میرد
نه بیرون نا ند

ستبادات بحدیب لطیط فح سیه هن دن دیب

و پس هرگاه که میان دو کوکب بیش از وقوع نظر بقدر مجموع
جرم هر دو رسد آغاز اتصال بود و چون دوری بقدر نصف جرمین
رسد و بمذهب بعضی بقدر جرم کمتر آغاز قوة اتصال بود و چون مرکز
بمرکز رسد یا بعد میان دو کوکب بقدر سدس یا ربع یا ثلث یا نصف
دور شود غایة قوة اتصال بود و چون باز بنصف جرمین یا بنصف جرم
اقل رسد غایت قوة اتصال باشد و چون دوری بقدر تمام جرمین شود
منصرف شوند وفی الحدیث القدسی یا [illegible] وما انا راجع [illegible]
کفر انا ابعدنا ابلیس لانه لم یسجد لک فواعجبا کیف صالحته وهجرتنا فقیل
یسئل عن الفرق بین المایح والماتح فقال الفرق بینهما کالفرق بین نقطتیهما اقول
المایح من یستقی من البئر فی الاسفل ای یدخل البئر ویستقی والماتح من یستقی
من اعلاها بالدلو [illegible] ابن عباس که دو اگر درست نعم میگفتند بمقام
کافر میشد و وجه آن است که [illegible] موضوع است از برای ابطال [illegible] در اثبات نفی
و نعم از برای تصدیق خبر [illegible] مشکل شمس [illegible] غلام خویش گفت زن خواه
زن نخواست غلام شد آمد ناگاه گر خواهد [illegible] عقد [illegible] گر خواهد [illegible]
لکن اشتباه حل [illegible] مشکل ان الدنیا [illegible] ستة ایام ثم اختر [illegible] ایام
السنة ثلثمائة واربعة وخمسون [illegible] واختر [illegible] ایام [illegible]

[illegible]

حدیث روی فی الکافی باسناده عن [illegible] قال دخل رجل علی ابی عبد الله علیه السلام فقال [illegible]
[illegible] آدم علیه السلام قال نعم [illegible] الا ان [illegible] من [illegible]
خلق [illegible] طرفة عین [illegible] خلق [illegible] ام الخلق [illegible]
حدیث روی فی الکافی باسناده عن ابی عبد الله علیه السلام عن النبی صلی الله علیه وآله [illegible]
[illegible] علیها [illegible] کحلقة ملقاة فی فلاة قی [illegible] علیها [illegible] کحلقة ملقاة فی
فلاة قی [illegible] خلق سبع سموات [illegible] الارض [illegible]
[illegible] کحلقة ملقاة فی فلاة قی والدیک له جناحان [illegible]
[illegible] والدیک [illegible] علی الصخرة کحلقة ملقاة فی فلاة
قی والسبع والدیک [illegible] علی ظهر الحوت کحلقة ملقاة فی فلاة قی [illegible]
والدیک والصخرة والحوت [illegible] علی البحر المظلم کحلقة ملقاة فی فلاة قی [illegible] الصخرة
والحوت والبحر المظلم علی الهواء [illegible] کحلقة ملقاة فی فلاة قی والسبع والدیک والصخرة والحوت
والبحر المظلم والهواء علی الثری کحلقة ملقاة فی فلاة قی ثم تلا هذه الآیة له ما فی السموات وما فی الارض
وما بینهما وما تحت الثری ثم انقطع الخبر عند الثری [illegible] والدیک والصخرة والحوت والبحر المظلم والهواء
والثری [illegible] عند السماء [illegible] کحلقة فی فلاة قی [illegible]
[illegible] کحلقة ملقاة فی فلاة قی [illegible] السماء [illegible]
کحلقة ملقاة فی فلاة قی [illegible] عند [illegible] کحلقة ملقاة فی فلاة قی [illegible]
[illegible] عند البحر المکفوف [illegible] کحلقة ملقاة فی فلاة قی [illegible] البحر المکفوف
عند جبال البرد کحلقة ملقاة فی فلاة قی [illegible] جبال [illegible] برد [illegible]
والبحر المکفوف وجبال البرد عند الهواء [illegible] کحلقة ملقاة فی فلاة قی [illegible] البحر المکفوف
وجبال البرد والهواء عند حجب النور کحلقة ملقاة فی فلاة قی [illegible] البحر المکفوف وجبال البرد والهواء
وحجب النور عند الکرسی کحلقة ملقاة فی فلاة قی ثم تلا هذه الآیة وسع کرسیه السموات والارض [illegible] العلی العظیم
[illegible] البحر المکفوف وجبال البرد والهواء وحجب النور والکرسی عند العرش کحلقة ملقاة فی فلاة قی [illegible]
[illegible] الرحمن علی العرش استوی [illegible] مثنوی [illegible]

هرچه میخواهی بکن رجا نیست من غلام تو و تو سلطان من فائده بدانکه کتب در علم اعداد و دعوت بسیار
و تالیفات بسیار است شده مثل کشف المحجوب و دایره سبتیه و کنز المعاد و کتاب المغنی و غیرها
و از جمله شمس المعارف الکبری و مختصر و تعلیقه کبری و صغری و لمعه نورانیه و لمحه رحمانیه و
سوره ... و الواح الذهب تالیف شیخ شرف الدین ابو العباس احمد بن علی القرشی البونی است
و بغیة الطالب تالیف ابو عبدالله محمد بن محمد بن یعقوب التونسی المغربی و کتب شیخ اجل محی الدین
محمد بن علی العربی است و البلغه تالیف تقی الدین عبدالله بن علی بن الحسن ... است و سر المصون
و الجواهر المکنون تالیف ابو حامد محمد الغزالی است و در النظیم و منابع ... تالیف ابو السعادات
عفیف الدین عبدالرحمن احمد الیمنی ... المغربی است و خواص القرآن تصنیف محمد بن ابراهیم
التمیمی ... است و لوائح الغیب تالیف فخر رازی و خواص اسماء الله تصنیف مولانا یعقوب
چرخی و سر الایات تالیف ... از تلامذه ابن عباس است و کتب ... تالیف
ابو بکر بن عیاش و حشیه و غیر ذلک و از کبار این فن است کتب الیمنی ... و سید حسینی اخلاطی
و صاین الدین ترکه و صفی مولانا حسین کاشفی و ولد او صفی الدین و غیرهم فائده بدانکه طریق استعانت
از حروف و اسماء و آیات سه طریق است اول طریق توجه بارواح و خلق ایشان و توسل جستن بصورت مثالیه
ایشان که در عالم ترتیب دارند و این طریق تفصیل خواهند و این مخصوص اهل کشف است مثل ابو عبدالله ...
و در کتاب تیسیر الطالب ... را ذکر نموده و از برای هر حرف خلوت معین ساخته دوم طریق دعوت که از آن
طریق علما میخواهند سیم طریق تکسیرات که از آن طریق کتب نه خواهند فائده بدانکه طالب که میخواهد از حروف
و اسماء الله و آیات کمال مطلب یابد بهر یک از طریق نه باید چند چیز مراعات کند اول حلیت و تقلیل طعام
دوم ترک حیوانات سیم اجتناب از ملوثات و کراهت ارواح چون سیر و پیاز و گندنا و مثال آن چهارم طهارت
بدن و لباس و منزل و وضو و غسل قبل از عمل پنجم ... از ... از لوح حلال ...
اثر بخشد ششم نظر هفتم آنکه تنزل از آلات مصنوعه و ... باشد و از ... کریه باشند
هشتم ملاحظه زمان از ... مثل ایام ... و از ... مثل ملاحظه طالع ... سعود و ملاحظه
شرف و هبوط و ... و بال کواکب نهم ملاحظه مقابل ... دهم خلوت ... اعوام وقت اعمال
یازدهم استقبال دوازدهم حفظ اعمال و کتمان آن ... سیزدهم ...
در ... باشند ... در جمیع اعمال ... بخور ... و در جمیع اعمال ... بخورات ...

دانسته‌اند

دانسته‌اند چهارم صبر بر تاخیر و عدم تعجیل و طول کشیدن از تاخیر ... فتح ... عمل بعد از تسبیح
و صلوات فائده بدانکه طریق عمل منحصر در دو قسم است قسم اول طلب حقایق و عبرت ... از برای
قراءت و فتح معانی باشد بعدد خاص و در این قسم تا قراءت تمام عدد ... عمل بران مرتب گردد و اگر
... در آن ... مرتب گردد و اگر در ... عمل باطل شود و باید از سر گیرد
اگر چند ... کرده باشد و اگر ... عمل طول داشته باشد ... گفته‌اند
... عمل طول داشته باشد ... روزها ... و در این ... از کلام
... قراءت بعدد خاص ... باشد و در این قسم ...
عددی مقرر ... روز ... تاخیر ...
... باشد فائده بدانکه خلوت ... و باید عمل ...
از خلوت بدون ضرورت ... و باید ... که توانند ... زیاده
... و باید ... و از ... و مواضع ... فائده
بدانکه ... علوم ... فواید ...
آ ا و اد ی ۲ عقربی ۳ و عقاد و ۵ سرطان و ان ... ۶ ... ۷ ...
... ۸ ... ۹ عقرب ۱۰ ... ۱۱ ... که دائره ... نوشته‌اند
۱۲ و ۱۳ و ۱۴ ... ۱۵ ... ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ ...
و ... ۲۱ قمر سنبله ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ ...
۲۷ ... ۲۸ ... ۲۹ ... ۳۰ ... فائده ... از اعمال
... باشند ... و ...
مطلق ... و باید ... باشند و الا ... اثر نکند ...
رجعت کنند فائده باید ... در اعمال ... کند
... کواکب سعد است چون ... و در اعمال عداوت ... کواکب نحس
دارد چون ... فائده بدانکه ... حروف
از حروف ... فلک ... حروف است ...
که اول ... و ... که ای ق ع باشد از فلک ... است و دوم آنکه
... باشد از فلک ... ک ط ش ذ باشد از فلک ... است فائده
بدانکه از حروف ... چهار حرف ... حروف ...

در عمل سعد ... (حاشیه)

بزرگ کلام (حاشیه)

ازرحل هست و چهار بعد از آن از مشتری و چهار بعد از آن از مریخ و چهار از قمر هست و این قول مشهور است
و قول دیگر که بعضی از اوراق دانسته اند آنست که حرف خاء معجمه و ذال مهمله و عین معجمه زحل منسوب است و
ظاء معجمه و قاف و واو و فاء و صاد معجمه مشتری و الف و تاء و ثاء و قاف و سین و میم و راء مهمله مریخ و دال و هاء مهمله
و هاء و عین مهمله و باء و شین و هاء و کاف و سین شمس و شین معجمه و واو و طاء مهمله و زاء معجمه زهره و باء و حاء
و صاد مهمله و ثاء و شین و ذال معجمه و لام عطارد و جیم و لام و سین مهمله و فاء و غین قمر **فائده** بدانکه اهل اعداد
گویند که هر حرفی را عددیست مر ملکی که موکل است بر آن و هر حرف باید به بیند که هر حرفی عدد کدام
برج منسوب است پس ملک آن برج و سیاره خدمتگار وی معظم تر و دارندهٔ حرف نزد وی بود امان کوکب
ملک حمل شراحیل ملک ثور عزرائیل جوزا ابراهیل سرطان نقفائیل اسد شراطیل سنبله شمکیل
میزان کهرائیل عقرب صرصائیل قوس سرطائیل جدی شمائیل دلو مهکائیل حوت فقیقبائیل
و معرفت ملک موسسه ضا و ملک ارواح سبعه کواکب سیاره علم حروف باید تا فکر کنند حرف منسوب بکدام کوکب دارد از ملک آن کوکب در آنچه بر معنی حرف ملک زحل قریبا ئیل و ملک مشتری
~~[illegible]~~ مریخ کلکائیل شمس صاصائیل زهره سیدیائیل عطارد رشمیائیل
قمر [illegible] **فائده** بدانکه هر یکی از حروف عنصر عنود دارند و استمداد از آن با مر شیر طهمشت
و [illegible] سطر ایست ابر افیک هر ملکی چه کلکلائیل ثم نیصر تما تبکر کنند انند د
امر طیل هـ روز بائیل ق رعیمتمائیل ذ شمقیائیل و توا آسماعیل ح تبکائیل ط
اسماعیل ی تیشاکیطائیل ک جلدورائیل ل طاطائیل م دوبائیل ن خولائیل
تش هراکیل ع لوبائیل ف سجاکیلائیل ص انجمکائیل ق عطرائیل ر اهواکیل
ش هراطیل و توا جرائیل ت عزرائیل ث میکائیل و توا رقیائیل خ سهمکیائیل
و توا روقیائیل ذ اقدائیل ض عطکائیل ظ لوقائیل و توا قیائیل غ لوخائیل
فائده بدانکه هر یک از ایام هفته منسوب دو عون دارد که علوی و دیگر سفلی و عامل را لازم است
که در هر روز از آن اسم دو عون آن روز را اراده استمداد طلبد الاحد علوی روقیائیل بغا
و بعض تعالف کنند از و سفلی الوعبدالله مذهب الاثنین جبرئیل والوعبدالله رسه و جبرئیل را حاجت
اسم او اسماعیل و ابو عبدالله گرد اسکندس سفلی اثنین مهمل و بعضی نعادات و بعضی
سه سفلی گویند سفلی الثلثاء الاربعا علوی میکائیل سفلی دوما دارد و بعضی برقان
و سکی سفلی را احادیث نام وی نوائیل الخمیس علوی صرفیائیل و گوسند فر و سفلی الجمعه گهورین
الجمعه علوی عنیائیل و سفلی السبت عبدالرحمن لقب وی ابیض السبت علوی عطکائیل و گوسند و سفلی

و توا صیفائیل

الوقوع

او بوقوع میمون است **فائده** در فوائد منتخبه که استخراج بعض از سهام کرده اند و از جمله سهام کسر که بعضی
از آن سهام از آن می شود سهم الحوادث است و آن عبارت از آنست که برج قمر را از برج قمر نقصان
و باقی را از برج زحل از سهم حمل موضع سهم الحوادث باشد و از طالع در ردیف حمل از آن سهم از
زحل باشد و در اشتغال متعلق ازالع و از بعضی سبک فهمیده اند که سهم الحوادث باید برج قمر را از برج زحل
نقصان کنند باقی شود برج قمر افزود و اسکندر نامه جامی بیا ای جگر گوشه فرزندم شنو گوش گوهر سنجم
صدف وار بنشین درین گوش هوش چو گوهر فشانم ترا گوش گوش شنو پند و داد بجان بارکش چه زنهار اگر بد کار زنی
سخن جاری ای پهلوی تو دل ارزده سر از بی ره روی باز زده بکوشم ارزده عقلت بیدار باشند
این باره وبرده کش وگه سنگ است بیا چه جوار ابحر تو این شرف به چاه آوار ده تو دل سنجد مرد دیوان جیب
نگیرد از خود کشکول آن باشد همگی در معلوم حسب معنی به اگر پهلوانرو دو جهن ز آتش مجوی ز دست پول
والقحط منها دور از پس ولیکن بدر سینا رخ شوسیتی ره از عقل و دل بر تقی ز ره هست جو شستی اول دل
راه شبرو ادود رجعت حوران کر نوا رخود بستی او رو شمع نند جو دو درانع **قطعه** ای پادوه که چون ملیح
دم بدم از تو کرد ادل ها وای کدو تو از من بس که خود بستد تقاریر منح **قطعه** ای رسالی از صول ای
روز روشن جستی و کوئی بی نه بچشم تو رو دمل زری نه بکوی ترسید تا حرف نرگس ای جمیر کرد لب زری
خوش بهار دشتی اسوی تبوی نه بز رخ بکلی و مداری نه به سبو سنیش بار داری جو دل سنگ کر سنج
صحدم کو کی کی دهنت فراغ نه بر عقلت سوئی الفارق ز لب عیشه نهار داری نکر کوش نو زهی بجند
کو بر و کرچه سعتی ناصید جنکا هر ره اوا آن کر ترک قمر ابر اسرا الماکر ترد ده از جیب بنی بار
بکر بش و لب و شیب قرار **قطعه** دل جم خندم او ارزه ای نا بدا و از قرار رقم ای جو ن هر کوی از کوی
بجا دست هو مصوری اوست **قطعه** عاز رو از نبه از خود بنشست از تو جسته و از بد رست نینی ز بسی ساده
راز کون و ز کون اراده نه زدود و اردو تا خوری نه زا طوار در وغیری **قطعه** ای در یع نکرده بجا جمال
با ما و در یعه حاوت سه کال چند بر دوره عادت سنی نار کتاح نعمود ساتی کر دو ی عادت جود برده جوهر
بار کن جوی زخو کرده جولش همت ارادت بر هم اراده ترک یا کل و علیه ده ای حو برآ لوف سید فکر وظ
در ردرج هستی از جان نو جم کوه اکثر تو کتدم جنگ با دو صد کر از دم ملک دست جود کراز ره با کوه
در دلت باید از رو سنج شکوه هم جو جور شید که نو بخشی جو لش راه در ره زهبشی جون بدار عهد ره سکی سنج
لعل کان با نکرتی بر تابش در رسد ما به زرفشانی قسمت آن رد لعل رد کنیت بهمدان از هر سی کوه ار سنج جور کی ب
از مزه بر لقعان ای لب در بکیر در ره تو در یا ختی به مرغ بکر دو ی سنج ز آن کر مم جو صبر رود دکدار
عمر لب مرار آن کیه دار

ار دوار کنه در سهام علویه کوتست

ای جهان از عجب در اسفو تو
مع جانب کسر عوی دی دوست بر نو ا دو
ای سوی جهد تو جو دره کوه سن سعدی
در ره سی حو زه شیر سیدم گر از ورد
ما و سما حاطا و سونه کر نه بعد
ای برار بقص خوا کر و غرای
راه و دیلی بکی راه کوی
الحمد نو ابر شو الحاه کوی
از جو ی لسع او آ ز و
فر لو تو بده ان ای

ای دل اهل ال[illegible]

ای نازنین [illegible] روی [illegible]

روی تو تا بدار[illegible] قبله [illegible]   یک عکس [illegible] برداری   قدم صدق [illegible] برداری

[illegible] وحدت [illegible]   که ای [illegible] که ما ماه [illegible] زان [illegible]

[illegible] کردی از سوی [illegible]   چون [illegible] روز [illegible]   [illegible] از [illegible]

هرچه [illegible] کام و دهان [illegible]   کوری خواه [illegible] خواه [illegible]   کار [illegible]

[illegible] از [illegible] روشن [illegible]   [illegible] کرسی [illegible]   [illegible] که از [illegible]

حاشیه [illegible] جلالت [illegible]   [illegible] اگر [illegible]   [illegible] رفته [illegible]

[illegible] از [illegible]   دلی [illegible] در [illegible]   عطر [illegible] افزاید

[illegible] کوشه [illegible]   [illegible]   عالم [illegible]

[illegible]   چون [illegible]   [illegible] روی [illegible]

[illegible] عشق [illegible] کز [illegible]   [illegible]   [illegible]

ای دل این [illegible] فضل [illegible] ای غمزه [illegible]

گرده عالم [illegible] منزل دل   [illegible] تو ما [illegible] دل [illegible] منزل   [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible]

از [illegible] تو [illegible]   [illegible]   [illegible] که [illegible]

[illegible] اهل [illegible]   [illegible] به هر [illegible] که [illegible] باشی   [illegible] از [illegible]

از همه [illegible]   [illegible]   [illegible] از [illegible] ساخت منزل [illegible]

[illegible] تو [illegible] دل [illegible]   [illegible]   [illegible]

~~[illegible]~~

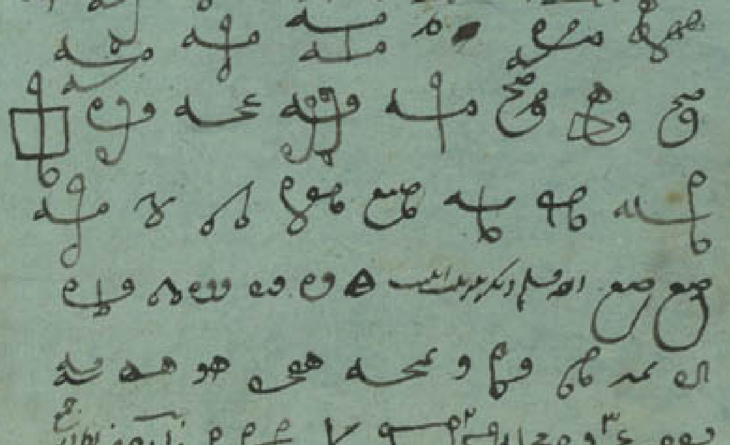
[illegible]

~~یک [illegible] سعلق~~ [illegible] کنند [illegible] کنند

[illegible] شده [illegible] تا [illegible] کنند [illegible] دل [illegible] کلی

[illegible] که در [illegible] کنند خاتی [illegible] هرچه [illegible] کرد

فایده [illegible] از [illegible] که [illegible]

۳ از [illegible]

۲ [illegible]

فایده [illegible]

اعدادی که [illegible] ان [illegible] باشد خواه [illegible] از [illegible] باشد یا نه

[illegible] که [illegible] جمع کرده در [illegible] اعداد [illegible] کنند [illegible] عدد [illegible]

که خواهند جمع کنند [illegible] و اگر عدد [illegible] معلوم [illegible] که خواهند [illegible]

[illegible] عدد جمع کنند از عدد [illegible] کنند و [illegible] کنند [illegible]

ضرب عدد [illegible] اول جمع [illegible] عدد [illegible] مطلوب [illegible]

فایده عدد [illegible] اعداد عدد [illegible] از عددی است که [illegible] دو [illegible] باشد

[illegible] وقتی [illegible] کنند [illegible] و در [illegible]

[illegible] باشد [illegible] فایده [illegible] است که [illegible]

[illegible]

از وجه نظم طلسم تا عدد مجموع خانه‌های مربع مساوی باشند و غیر طلسم آنست که نه چنین باشد
و طریق استعلام وفق طلسم در مربع آنست که عدد ضلع مربع را در ضلع عدد خانه‌های آن ضرب کنند
که حاصل مطلوب باشد مثلا در مربع ۴ در ۴ چون ۱۷ را در ۲ ضرب کنند حاصل ۳۴ بود که وفق
طلسم مربع است فائده اعداد چهار صف مصطلح را که اول و آخر سطر طولانی اول
و آخر سطر عرضی باشد یک دور گیرند و چهار صف مصطلح را دور دیگر و علی هذا اسلوب
این ادوار مختلف باشند در شمار مثلا مربع [illegible] و [illegible] در چهار و از برای استعلام کیفیت
خانه‌های هر دور عدد [illegible] را در چهار باید زد و از حاصل [illegible] نقصان کرد
دو دور را [illegible] استعمال کنند و هر مربع صحیح الوفق که منفصل [illegible] دیگر باشد اگر هر دور از ادوار او
اسقاط نمایند مربعی که بماند صحیح الوفق باشد و در اصطلاح [illegible] و الا مطلق گویند
فائده [illegible]
تا خانه [illegible] و از طرح [illegible] کنند [illegible]
[illegible]
[illegible] از [illegible] تا خانه [illegible] و از طرح [illegible] کنند [illegible]
خانه [illegible] کنند تا خانه [illegible] و از طرح [illegible] کنند [illegible]
و در طرح [illegible] و از طرح [illegible] کنند [illegible]
کنند و از طرح [illegible] کنند [illegible] تا خانه [illegible] کنند از طرح
[illegible] کنند [illegible]
[illegible] از [illegible] تا خانه [illegible] کنند و از طرح [illegible] کنند [illegible]
از [illegible] تا خانه [illegible] کنند [illegible]
و از طرح [illegible] کنند فائده بدانکه در لغت ترکی علامت مصدر ان بود که در اخر ان لفظ ماق باشد
مانند کلماق [illegible] و [illegible]

بعض [illegible] و هم چنانکه در لغت عرب از مصدر [illegible] باز میگردد و بعضی در لغت ترکی غیر از مصدر [illegible] باز گردد
و [illegible] در لغت عرب مصدر [illegible] در لغت ترکی امر حاضر است [illegible]
امر حاضر شود از مصدر [illegible] لفظ ماق [illegible] شود [illegible] چون کل و کت و [illegible]
و [illegible] پس امر مصدر است و [illegible] امر است [illegible] مصدر است
و [illegible] پس [illegible] از مصدر باز [illegible] امر [illegible]
[illegible] استفهام اسم فاعل اسم مفعول و [illegible]
[illegible] از امر [illegible] استفهام را [illegible] صیغه است [illegible]
[illegible] و امر حاضر و [illegible] و هر یکی از اسم فاعل و مفعول [illegible]
[illegible] علامت [illegible] و علامت [illegible] حاضر
[illegible] علامت [illegible] و علامت [illegible]
[illegible] با الف [illegible]
[illegible] امر [illegible] صیغه [illegible] مصدر [illegible]
مثل کل و کت [illegible] حاضر [illegible]
[illegible]
و [illegible] چون [illegible] و واو [illegible]
[illegible] چون کلوم [illegible]
[illegible] چون کلوغ با الف [illegible] چون [illegible]
[illegible] علامت [illegible] که [illegible] صیغه است [illegible]
[illegible] کلدی [illegible]
حاضر [illegible] و واو [illegible]
[illegible] علامت [illegible]

که برامر حاضر زیاد میشود

یا و را یا مهمله است بعد از ان در حاضر بی و در غایب هر دو کویند کلیر نفر ماید و در عزموز دله بران یاد کرد
و میکویند کلیرله و در حاضر مفرد بس بران برابر او کویند کلیربس و در غایب موز سوز و کویند کلیرسوز و در متکلم
هم افزاید و کویند کلیرم نفخ را و در جمع الهر خا افزاید و کویند کلیرخ نفخ را و اما علامات کلیه ان هم مخصوص است
بیمانکه زیاد شود بر فعل [illegible] در مفرد حاضر کویند بکله و در غایب مفرد بران واو و نون افزایند و کویند کلمون
[illegible] و در مفرد غایب بران سون افزایند و کویند کلمسون و در جمع [illegible] له بر کلمسول افزایند
و کویند کلمسوله و در متکلم وحده کویند یا و میم افزایند و کویند کلیم و در جمع الهر یا و حرف خا افزایند
و کویند کلیمخ و اما نفی [illegible] علامات کلیه ان افزودن میم نفی است بر مستقبل [illegible] از یا و را الی
در مفرد غایب کویند کلیر و در غایب [illegible] کلیرله و در مفرد حاضر کلیربس و در غایب [illegible] کلیرسوز و در متکلم وحده
کلیرم و در جمع الهر کلیرخ و اما [illegible] بر [illegible] هم نفی است بر ماضی [illegible] از [illegible] و اما استفهام پس [illegible]
ماضی و مستقبل و نفی است و استفهام از [illegible] مفهوم مسوز غالب و اما [illegible]

شعر اکر دلبر ما چو دلار ما است همان سر در دل و در درون جا است کر از ما دیر [illegible]
حور و حور بیت [illegible] جنس ولی را میر [illegible] مبارا و لی [illegible] منتهی [illegible] شد [illegible] دوستدار [illegible]
و عای [illegible] ان [illegible] فارسی قطعه [illegible] کرد [illegible] که [illegible] کند [illegible]
رفیه [illegible] اف [illegible] بکردان [illegible] کرد اغاز کر [illegible] شد [illegible]
[illegible] جوان [illegible] رباعی اندل [illegible]
[illegible] بجار [illegible] حدث [illegible] بجار [illegible]
رباعی [illegible] کفتم [illegible] کفت [illegible]
خوانی [illegible] فائده ما [illegible] خط انواع بسیار است از ان جمله محقق و ثلث و نسخ و رقاع
و [illegible] و تعلیق و ریحان و [illegible] و [illegible] و مسلسل و [illegible] و غبار و [illegible]
فائده ما [illegible] [illegible] ذات و [illegible] و امثال [illegible] را در [illegible] باید [illegible] نوشت و [illegible]
[illegible] و [illegible] ان است که [illegible] خط [illegible] و صاحب [illegible] العیون [illegible]
کوید [illegible] حروف ان است که [illegible] که وقف [illegible] و [illegible] یا ابتدا [illegible] کنند [illegible]
هم [illegible] انا نویسند [illegible] و در [illegible] وقف [illegible] و امثال [illegible]
[illegible] و در فارسی [illegible] فائده [illegible] لفظ [illegible] حرف [illegible] و [illegible]
[illegible] نویسند چون انا الحکم [illegible] و [illegible] و [illegible] را جدا نویسند
چون [illegible] و [illegible] و [illegible] است که حروف [illegible] عدم استقلال
[illegible] اند [illegible] فائده در [illegible] العیون مذکور است که الف [illegible] در [illegible]
[illegible] واقع شود در [illegible] و صفت [illegible] در [illegible] زید بن عمرو
و در غیر این حذف [illegible] شود مثل زید ابن عمرو [illegible] باشد فائده [illegible] حرف را که در [illegible]
ادغام کنند اگر هر دو از یک کلمه باشند یک حرف [illegible] نویسند چون مد و دق و اگر از
دو کلمه باشند هر دو را نویسند چون اللحم و الرجل [illegible] الفاظ [illegible] کلمه [illegible] از [illegible] و [illegible] لام
او را [illegible] نویسند [illegible] الذی و التی و الذین [illegible] علم [illegible] از الف [illegible]
یک کلمه دارند [illegible] در [illegible] الذین را دو لام نویسند [illegible] فرق [illegible] و جمع باشد

وجمع ونسبه اینها امثال آن هر یک کنند فایده در مصطلح العروض مذکور است که در الف طرف و سه هم الف

که در جهارم یا زیاده واقع شود بیا نویسند چون موسی وعیسی مگر ما قبلش واو یا یا باشد وعلم نباشد چون عیسوی

که دران صورت الف نویسند و با وجود علمیت نیز بیا نویسند چون یحیی و حتی ودر سیم چند اگر واوی

باشد بالف نویسند واگر یائی باشد بیا چون رحی **شعر** یا ذا الذی نعم وفی الوجه عزتا

حیث عاند الدهر الا فرحظ اما تری البحر یعلو فوقه جیف وتستقر باقصی قعره الدرر

شعر مهنی زه حسن الخلق وفی النفس حاجات وفیک فطانه سکوتی بیان عنده وخطاب

شعر ~~اینها خودمانی سخن مهر گیرد فضیل ...~~ **امثال عرب** الجمل در

الخطه بغیر جوری بزرگ رامی برد بین جبهته وبین الارض جنایه این مثل را کسی گویند که کار

سازد **النخل عجب النخل** **جمجمه** ولا اری طحنا بغیر آواز آسیا می شنوم وارد می بینم

خرا **مقتل الانسان بین فکیه** **حیث النبی مسعی وتیمم** **خط جرئیل بین سلفی وضیغم**

جنفح وانو بعر لما ..... این شعر و در رقیب مطلع حیزی گویند و قرطاس را دو گونه خوانند و شعر ارقم

..... الکلمه

شعر جاء دارهم حیث قدما بالخیر ام ربوض العدی ام جنات عدن قد ارک

بها اوطان احبت فداء نفسی فیها لشراک قلبی **فقد عثت المنی شعر**

عرایام رازمودم به ..... بهار ..... خورشید گفتم خودم ..... شوق

ابیه نقش ..... که ..... که دریوزه دوست **شعر**

خوبی اورا بسیار کرد ..... اگر چه ..... کرد ..... خودم ..... وقت

کار ..... فایده ..... بگیم زود

کار ..... کردو **فایده** چند چیز از شرایط در نامه نوشتن ..... ۱ انکه ابتدا اسم حق

کند ۲ سعی کند که ..... نام ..... سطر ..... خطاب

..... ۳ انکه ..... ۴ انکه از ..... الف و طی احتراز کند

۵ انکه لفظ مشترک ..... و ..... ۶ انکه خطاب الفاظ ..... جهت ..... نبود ..... جمله

مکتوب الیه ۷ انکه هر لفظ مکتوب ..... از خود هم نویسد ۸ انکه اگر نامه ..... بعدی رسند

..... تاریخ ..... کند ۹ انکه ..... نباشد ..... کند تا اگر سهوی باشد معلوم شود

۱۰ انکه در وقت اصلاح قلم ..... نکرد چه ان نزد اهل علم ..... باشد ۱۱ انکه اگر در مکتوب

نام صاحب ..... باشد در سطر نویسد بلکه ..... سطر گذارد و نام او در ..... صفحه

در ..... نویسد ۱۲ انکه ..... در مکتوب ..... نویسد ..... احتراز

کند از ..... جز ..... باشد که ..... در ..... سطر ۱۳ انکه چون ..... کند

..... ۱۴ انکه .....

..... که رسول ..... نامه که ..... بود

..... نامه ..... از

..... ۱۵ انکه ..... عداوت است **فایده** انکه قرآن

..... اما ..... اول ..... است

..... کلمه ۷۶۵۴۱ و ..... ۷۷۲۳۹ کلمه و ..... و

۲۱۲۵۲ ازان جمله الف ۳۲۱۱۸۰ ..... ۳۲۳۵۰۰ و ..... و ۳ ..... ب ۴ ..... ۳

۴۸۸۰۰ و با ۱۱۲۰۰ و تا ۱۰۱۹۹ و ثا ۹۲۷۶ و جیم ۳۲۷۳ و حا ۲۹۳۹

و خا ۲۴۱۸۶ و دال ۵۳۴۲ و ذال ۴۳۹۹ و را ۱۱۷۹۳ و زا ۱۵۹۰۱

و سین ۵۸۹۱ و شین ۲۲۵۳ و صاد ۲۰۸۱ و ضاد ۲۶۰۷ و طا ۲۲۷۴

و ظا ۸۴۲ و عین ۹۰۲۰ و غین ۲۲۰۸ و فا ۸۴۷۰ و قاف ۶۸۱۳

و کاف ۱۰۳۵۴ و لام ۳۳۵۲۲ و میم ۲۶۰۳۵ و نون ۲۶۵۶۵ و واو

۲۵۵۳۶ و ها ۱۹۰۷۰ و یا ۲۵۹۱۹ **فایده** انکه ..... که

اهل سنت ..... دارد ..... اسامی ..... صحیح محمد بن

اسمعیل بخاری و صحیح ابو ..... مسلم ..... کتاب ابو داود سلیمان بن اشعث

..... کتاب ابو عیسی محمد عیسی ترمذی ..... و موطا مالک ..... اول کتاب

که در حدیث آمده موطأ مالک بود و شافعی گفته ما اعلم تحت ... بعد کتاب الله اصح من موطأ مالک
و بعد از آن صحیح بخاری و بعد صحیح مسلم و اصح از این دو ... صحیح کار است فایده ما که از برای ...
... از انجمله چند شرط ذکر میشود ۱ انکه ملتفت ... باشد و ... شود و در امور ...
و ... قصد ... مشغول بکرد ... بلکه ... مستقیم باشد
۲ انکه ... باشد ۳ انکه خلوت اختیار کند و ... بلاغ ...
نشیند ۴ انکه ... ساکت باشد الا ... ۵ انکه ... احتراز باید ۶ انکه
... باید بلکه ... ۷ انکه خواب ... کند و ...
۸ ... خواطر ... ۹ ...
... ۱۰ آنکه ... ۱۱
از ... ۱ آنکه ... و ... حضرت ... تواند ...
... ۲ ...
... ۳ ...
دوست دارد و تعظیم و احترام ... واجب باید ۵ انکه ...
۶ انکه ... و ... در خلوت
و ... بعید ... احترام ... فایده ... از جمله ...
... از ان جمله انکه ... شود
... دلالت بر عدم ... میکند
و اگر ... او ... بزرگ ... کند ...
باید ... بلکه ... اعذار ... وقت ... نیکو ...
... احتراز باید ... صدق ...
... احتراز باید ... احتراز کند و ...
دیگر ... بزرگان ... دروغ باید و ... مزاج ... دوری کند

دارد ... احتراز باشد و ... باشند ... و اگر کسی ... بگذارد
تا او حدیث را تمام کند و اگر او مطلع باشد ... اظهار نکند تا ...
شود و با جهال و سفله مجادله و مناظره نکند و ... در استماع حدیث ...
نکند و ... لازم شمرد و ... جواب بگوید و اگر کسی ... سؤال شود
و او ... جواب ... نکند و اگر
سخن ... و در مجلس اکابر ... نگوید و در نوشته کسی نظر نکند
... اطراف خانه و ... نظر ... و از ... سؤال نکند
و اگر ... نکند و ...
نکند که ان علامت ضعف نفس است ... و اطراف ...
و در ... حرکات و افعال و اقوال ...
تقلید نکند و تا تواند سخن چنان گوید که از میزان شرع ... خارج نشود ...
... سخن ... که ... گفتن ... نشود ...
... سلاطین ... و ...
... چه موجود ...
دشوار باشد ... از ... گران باشد ...
... فائده
... و ...
... کار ...
... سخن ... باز ...
... راز دار ... راز ...
دانش ... راز ...
فی الرفق والمدارات ... فی ترک العجلة
ان ... هرکس ... باید ...

... محمد ...

بهر به ار شود **شعر** عدت کوی سوا ز هم بکوای خواجه دو درکش که آب در کوشت [illegible] می برسد از ما باران
شعر عروس ملک کسی در کنار گیرد تنگ که بوسه بر دم شمشیر آبدار دهد **مولوی** [illegible]
نگوشند که لند خود را اولند نگوشند که لند کفر کفر [illegible] نگوشند کارت کارم [illegible] نگوشند [illegible]
بابا **الفضل** [illegible] نگوشند که لند [illegible] نگوشند که لند [illegible]
[illegible] نگوشند که لند **فمعهم** اذا انشد [illegible] **منها** [illegible]
رضی [illegible] فقل تبک [illegible] علیک [illegible] **شیخ ابو سعید** [illegible]
عشق تو [illegible] **خرقه** [illegible] خوای دام عشق تو [illegible] کرد [illegible]
شعر [illegible] کند [illegible]
[illegible] **علی** این [illegible] تو بر [illegible] **فصحه**
لا [illegible] **البصایر** [illegible] عبد الله [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **کشتاخ** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
قال [illegible] الکلام [illegible] تم

فائدة [illegible] **وکذا** [illegible]
[illegible] اللبس [illegible]
[illegible]
[illegible] **وقال** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **واذا** [illegible]
[illegible]
[illegible]
اذا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] اذا [illegible]

[illegible]

او الهوا او السمور مما يغلب عليه البرد والمحرورات يلطف بالكبريت والحلتيت في المحل ويوضع الجوز الاحمر
على ما يكون فيضرب به ويطرد به البق المتخذ بالاظلاف المحرق وقرون الايائل وشعر الناس والكمون
والزفت والقطران الفارقة والرصاص والتوتيا والنفط يطرد به الحيات المتدوخ وورق
وعصارته وتوضع قطعة من المحل على ثقبها فلم يخرج منها الا ومات وتستلها ويطرد بها الضحى بالخصي نفسه
وبالفرزنج الصغير والكبريت وحافر الحمار وبخار الماعز وبحرق ... القسط المذكور ويخرج به بعد ثقبه منه
من جحره وقد يقال لدغته عقرب وجه فيعقد في دبره ويطرح على سكن الحيه والبرغوث يطرد بالرش الماء المطبوخ
الحنظل او ... وطبخ الكبريت والحرتوت والشونيز والقونيج وماء البحر ودم التيس كما في جحره
فتاوى للرازي والحمام مقتله الفار المحرق والموضع يطرد به البق بنثاره حب الحبق
او بالشونيز او الكبريت والتين او الحرمل التوبي او الزاج او ورق الشبت او جوزه والرش المطبوخ
حب والذباب يطرد الدخن بطبيخ الزرنيخ الاسود او الكندر او ورق القرع المابس والفار
يطرد ولا تقتله الزرنيخ المحرق والسمك والبنج وجعل الكبر وخبث الحديد والقلاقل زرنيخ
ويوضع الموم او القطران على ثقبها فيهرب ويشق الذكر منه ويطرح الاثنين ويربط بخيط صوف فيهرب
البافي والحيات يطرد الدخن بالنمر نفسه او الكبريت او القطران او الكلب او الرقات و مرارة
الثور او البقر نفسه او في حجر او وضع عليه ... خط بالقطران او الكلب ويدار على الموضع
فلا يقربه ... والزنبور يطرد رائحة الكبريت او الثوم او الكمون ... بطبيخ ... او عصارة
الحماري والرتب ... يطرد في الحيد ... والبت والدخن بالخشب ورشه والنونيج
والسوس يطرد في النونيج وقشور الرمان ... البشم ارض يطرد ... وحده ... عوان ...
وقد كان المسور ... في الورد المفضض بالسعد نسخة الرسالة المؤلفة ... واسحق الطبلان
ونقع في الانف المسعط المسكي عن علي علي عليه السلام ... في الطرف ... اقلد الطهر
محمد سانك ستم ... ووجه ... والحد ... حال له اودي الاله

والقبة ٥

فائدة لا شك انه قد يكون ما يكتب بالحجامة كثيرة ويعلم منها امور مشغلة ولكن الحكم
موقوف على امور كما ذكره العلامة الشيرازي في الفصل الخامس في شرح القانون منها
ان يذبح راس ... على نية المسؤل له والمسؤل عنه ومنها ان يكون من مال المسؤل له
ومنها ان يكون الكبير في زيادة نوره ومنها ان يكون المسؤل له والداعي طاهرين
نظيف الملبوس ومنها ان يكون الذبح في روضة تقرب مياه جارية ومنها ان يستوي العظم
ومنها ان ياخذ الكتف الايمن ومنها ان يقطع من اللحم تنظيف بالغ ومنها ان لا يصل
الى الكتف سكين ولا حديد بالكلية ومنها ان يوجه الى الشمس بحيث يكون ظهره
الى وجه الشمس ويوجه الكتف الى ... وسط الزائدة ... ويعد الكتف ...
في المثلث ويجد الاعارات والعلامات من الرسوم والاشكال الدائرة والنقطة
... الكرة المباشرة والملائمة لهذا الفن وشكل القوة في قطع او حرف
دست حاجت كشيده سر درپيش آدم بردرت من درويش مكرم رحمت تو گرداب
ورنه اسباب نامرادي هست فائدة التركيبي في شرح القانون في ... شرح
كان لنا جار ... وله طفل صغير ... بحده ...
... تولد اللبن في ثدي الرجل وكان ... منه
فائدة قال ... في المجلد الخامس من الكشكول ان المداث ... اعم ...
كل احد ... اكثر والذي ... وهو ... اربعة عشر ...
احد في ... المعروفة ... القلب الصنوبري ...
... الدماغ ... الكبد ... الطعام ...
... المولدة ... والاخرى ...

[illegible]

ایها الروح الجوهر الموهوب منه قبل اتصاله بالجسم اللطیف زینة الدین کسر ... الورود الدوام
فی الجسم و ... ایها ... و ... ایها ... و الحوار ... و عاشرها ایها النفس الناطقة
الف ... و حادیها ایها الوجب تعالی عن ذلک علوا کبیرا و تاسعها ایها ... ارکان
الاربعة و ... ایها صورة ... فانه مادة ... و هو مذهب الطبیعیین
و رابع عشرها ایها ... الحسیة ... الممکنات ... بالبدن تعلق
التدبیر و التصرف الی الموت ... و هو مذهب ... و اکابر الصوفیة
و الاشراقیین و علیه ... من المتکلمین ... الیه ... اشارة
و النظرت علیه ... الحیة ... و ... ان ... 9
و ... المتشابه **حکایت** ... نقل کرد از شیخ محمد کلیددار

روضه مقدسه کاظمین علیهما السلام و شیخ مذکور مرد ... بود و من خود او را ملاقات
کرده بودم که ... شیخ مذکور گفت که در زمانی که ... باشی
عراق عرب بود و در بغداد ... بود روزی از ایام ماه جمادی الثانی ... که
... و ... آل عثمان در ... بودند پرسید که ... که شب اول
ماه رجب ... نورباران گویند ... مذکور ... که در این
قبور ائمه دین نور ... باشی گفت که این ... قبور ائمه ...
مجاورین این قبور ... کلیددار ... که امام
اعظم ... شیخ عبدالله ... این ... روب ...
کنند ما ... که ... این ... موسی ابن جعفر
و حضرت جواد ... که ... ایشان را ...

مرد اهمیت

که بعد از نادرشاه ... و ...

و کلیددارم

چنین ...

مرد اهمیت سزاوار آن است که از کلیددار روضه ... علاوه بر
که ... کلیددار کاظمین ...
آمد شیخ محمد گویند که کلیددار ... بودم ... سال بود
و پدرم در کاظمین بودیم که ناگاه ... آمد و ...
که ... روانه بغداد شد و من ... اتفاق او رفتم و من ...
ماندم و پدرم را ... بعد از حضور پاشا از پدرم سؤال کرد که گویند
اول رجب ... نورباران گویند ... نزول نور از آسمان بر قبور ائمه دین ... تو
هیچ ... در قبر کاظمین علیهما السلام ... کرده پدرم ... گفت
پاشا ... و من ... پاشای مذکور گفت ... است
و اول رجب ... که ... اول رجب در روضه مقدسه کاظمین
... پدرم بعد از ... که ... بود که من کردم
و ... بودم ... نور ... ام ما جواد گفت کرگیم؟
و متحیر ... آمد و من ... او پدرم ... ملال ...
و ... گفت ... من خود ... دادم و ... روانه
کاظمین شدیم و در ... پدرم ... و ... مشغول بود ... خود را ...
و ... و ... شب و روز ... مشغول بود و ...
در روضه مقدسه ... روح مقدسه ... متوسل ... مطالب
خود را ... تا روز ... ماه جمادی الثانی ... روز ...
... پاشا ... و خود ... و پدرم را ... که بعد از ...

در روضه را خلوت ساخته و زوار را بیرون کنند پدرم حسب الامر چنان کرد و غلامان [illegible]
یافت بر روضه داخل شد و امر کرد که شمعهای روضه را که روشن بود خاموش کردند و
روضه مقدسه تاریک ساختند خود جای که طرف پشت سر [illegible] است فاتحه خواند و رفت
بعقب سر ضریح مقدس مشغول نماز ~~[illegible]~~ و دعا شد
و پدرم در آن مجلس بروی ضریح مبارک افتاده بود و می گریست و خود را بر ضریح می [illegible]
و روی خود را بر آن می مالید و تضرع و زاری میکرد و مانند ابر بهار اشک از
دیده او جاری بود و من نیز بهمین طریق از عجز و زاری پدرم بگریه افتاده بودم و در این
حال نیز با روضه دو ساعت گذشت و نزدیک بود که پدرم قالب تهی کند
که ناگاه [illegible] سقف [illegible] بالای ضریح مقدس شق شد و ملاحظه شد
که [illegible] گویا صد هزار خورشید [illegible] و [illegible] ضریح مقدس و روضه مقدسه
[illegible] که تمام روضه هزار مرتبه از روز روشن نورانی تر شد و صدای [illegible]
بلند شد [illegible] گفت صلی الله علیه و آله [illegible] رخصت [illegible]
[illegible] را بوسید پس پدرم را طلبیده [illegible] گرفت و [illegible] کشید [illegible]
پدرم را بوسید و گفت [illegible] خادم [illegible] مولا [illegible] باید بود [illegible]
[illegible] به پدرم و [illegible] روضه [illegible] نمایان [illegible]
نقل است که چند نفر [illegible] که [illegible] هر یک [illegible]
میکرد [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
و [illegible] در مسجد [illegible] گفت [illegible]
[illegible] در مسجد مکروه است [illegible]

میکرد

میکرد که دیگری رسید گفت [illegible] خط [illegible] مسعود [illegible] رسول گفت اگر
این بود که [illegible] است [illegible] حکی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
و این [illegible]
که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فقیل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible]

من حكايات الكرامات: انه قال بعضهم رأيت يوما طفلا على جانب نهر من النهور وارى بيده المطبخة
يحكيه في حدوث خلق الانسان من حضرة نطفة قيل ان النطفة الاولى حلت بعض الاعضاء على المنبر
فقال ان انسان اكرمتموه اكرمكم وان اهنتموه اهانكم وتكون على الامور من خصومه... وحرف اول
فسئل بعض العلماء عن ذلك قال حاله انه لسيد متكبر مولاي مسند سنتي... لولا انه تكبر ذلك
قال انه متكبر كل يوم قد اتلف لا يستحيي يشتكي انه كرت قال يا باري كيف كرمت من ابن
الى اليوم ذلك معلم على علامه فعله ما تعرف قال ان ارزقت ان الملك بابه على علامه المعمول
شخص از اولاد... حكايت ميكند كه از صحبت خانه خود در حضر بيرون رفتم شب... بود
گفته تقي از اعراب رسيدم ومهمان ايشان شدم ومرا مهمان كردند ومهمانها نمود از خون وقرح است رسند
خلقته يكي از شوهر... از زبان اهل حضر را از قسم خود دور كرده برارجهاي لعم خوانا شندند
كه بسيار اسبها دارد مرا اذيت كنند وهمه شتر بار يك بودم خود اهلا بودم كه ديدم ببستي عمر دراز شده به بند از ايشان
ما فرو كه است از خارج اما از حوله ارشاد رنج با ان زن جمع نوزم... بستم بهم...
وديدم دستها مطول... بعد مدتي داد... اورا برآب... دو پاره است
دريا به گرد دست خود را مي رسين بردم دست را گرفت وبعد ... وحرف...
والت خود را اشك... مدتي داد... خود را ربا كردم وتفرد وجهت... كردم...
خود را است كردم ودر شما ورا گرفتم ... خود را ... ودارم چون درشت او شد گرسنه
سي از جاي حست ... وما لا وبس ... وكو سعيدها ... ميروم لرد ... سكهاي بها
امد ودوم ... زخمها ... به ملاك رسيدم اما ان ... جعو ... درشت بال ... راه بود
رايد ... روان ... نقل انه حضر ظرحل ... المتوكل ... فقال
المتوكل ... قال حمزه بن ... دخلت ... على ... وكان له علام
... فقال له يا حمزه علامي ... فقلت لو ... اتى الطيب
فقال ... فلت ... من الموت ... وطلبت ... وكان
ان ... حكا كجره بالنفس على ... منه ... قال ... سلامة
احدو... قتحه ... بالحكم ... منه ... وسكته
... الحكم ... الموت ... فقال ... فائدة

ودرشب بيدار ... ونشستم

ازدرون ... وازدو بيرون ان

فائدة اذا اردت ان تطول اللحية جدا ان تطرف ... الراس ... وصغير ... الى ان يكون المدة
منها اربع اصابع ... وحلت البرجية جيمها ... ثم اطرا جدا كان رجلا وامرأة ... ولان
في العرب قد تقول ان ... اليوم ... فقام الرجال ... المرأة ... هذه على
ذكره فلما ... فقام ... المرأة فنفض الرجال ... على ... بطول
كان ... جانب ... الرجال ... جانب اخر ... فلما ... عليه
على الروح ... فلما ... ضاحك
فسئل لاي علة تعلمت ... فالوا واحدا ... ومرة ... احد
فالد ... ادا زرعت القطن ... وازرع ... العروف ... كان
يجب ... وكان ... ومن ... خرج ... فرآى ... فيقلاق له
في ... فقعد ... ثم ... كانوا
لطرفون في ... يتحبون عنه فلقيهم ... فقال ... رجلا مقتول ... نظروا ... حكم
... الكتب ... اقتحكم ... فقالوا
ومن ... الكوفة ... فعرفوه ... الطحن ان و
دعاه ... الملحق ... القطن ... فائدة
~~... ان ... بيته ...~~
~~... عن ... ووقف...~~
~~... ثم ...~~
~~... الطحن~~ فائدة الشيء ... والحطا الكمى ... نوى
زرعها ... سنة عشرا وقية ... واولاد
يكثرون ... وقلا الاولاد ... ذكر ... ذكر ... حكى
... والناس ... درهم ... درهم ... شار
وعقدا ... ان ... اربعة ... قبل ... درهم ... ابن

~~... ~~
... ان ...
... في ...
~~ppp~~ ...

حکایت در سنه یکهزار و دویست و ده [illegible]

چند روز [illegible] که [illegible]

[illegible]

بالای سر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حضرت شیخ محمد [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **قال** ابو [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **فقیل** [illegible]

ابا عبد الرحمن [illegible]

[illegible]

[illegible] **فقیل** [illegible]

[illegible] **قال** [illegible]

[illegible] **قال** ابو [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **فقیل** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فنهش فاكلها ثم اكل طلا فدع سويق ثم قال العلانه ائت بعدا [illegible] البرقاء ما هو
قال الملتون قد راى [illegible] بعد معذرتا تاه بها وعيها الرقاق فاكلها كلها قدر
ثلثة ثم [illegible] فرشه ووضع الخوان واكل مع الناس وكان [illegible]
[illegible] من [illegible] اعددت له [illegible] بين رغيف مع [illegible] رغيف [illegible] فاكل
[illegible] وكان [illegible] العلية [illegible] الرجل [illegible] رجل [illegible]
عشرين [illegible] ثم قدم [illegible] فاكل ثم [illegible] وان [illegible] فاكل
[illegible] وكان [illegible] الكثير [illegible] مائة رغيف وكان [illegible] اللغة
[illegible] مائة رطل [illegible] صلى [illegible] ان [illegible]
[illegible] وقال [illegible] وكان فاكل [illegible] ولخوا [illegible]
قال [illegible] قد اكلت [illegible] شم [illegible] فقال اصدق
ولكن [illegible] فاسمعت [illegible] في كتب بعض الادباء ان الصف على [illegible]
المتمتع وهو الذي [illegible] الحلوا والطعام [illegible] والمطفل
وهو الذي [illegible] والمتشاف وهو الذي لا يزال [illegible] على [illegible]
[illegible] الطعام [illegible] الطعام والعتاد وهو الذي [illegible]
[illegible] والحروف والعقات وهو الذي [illegible] صوت [illegible] والتناف
وهو الذي [illegible] صوت والنقاض وهو الذي [illegible] اللقمة [illegible]
اصابعه [illegible] والقراض وهو الذي [illegible] اللقمة [illegible] الطعام
واللتات وهو الذي [illegible] اللقمة [illegible] الطعام والقتام
وهو الذي [illegible] الحروف والقنام وهو الذي [illegible]
اللقمة [illegible] الطعام والمخلل وهو الذي [illegible] اسنانه [illegible]
والمزيج [illegible] اللقمة [illegible] والمرشش

وهو الذي

وهو الذي [illegible] الدجاجة [illegible] على [illegible] والمعلس وهو الذي [illegible]
[illegible] والمقاع وهو الذي [illegible] الطعام [illegible] والمغاح
وهو الذي [illegible] الطعام [illegible] والحاكي وهو الذي [illegible]
والمحنح وهو الذي [illegible] والنطاحي وهو الذي [illegible]
والمهنس وهو الذي [illegible] والمعطل
وهو الذي [illegible] الطعام [illegible] فلان وفلان والمعطل
وهو الذي [illegible] الذي [illegible] الطعام [illegible] والناس [illegible]
والمشتل والمسلسل وهو الذي [illegible] الدار [illegible]
ان يكون [illegible] المجلس [illegible] والالوان [illegible] وهكذا والمتقق وهو الذي
[illegible] والداخل وهو الذي [illegible]
[illegible] الذي [illegible] والمتحكك وهو الذي [illegible]
[illegible] والمناش وهو الذي [illegible] على [illegible]
[illegible] مختصر من خلق [illegible] كانت
[illegible] الاوجه [illegible] اعظم [illegible]
[illegible] عرق [illegible] الحبر [illegible]
الذي [illegible] الاسنان [illegible] كان [illegible]
[illegible] سواد [illegible] الصدر [illegible] الحكمي [illegible]
النور [illegible] الله [illegible] والحق [illegible]
الذهبي الحكمي [illegible] تمت

والقوم يسيلون اطراف عيونهم ... مبلغ القوم ... واذا زال زال قلعا
يخطو تكفيا ويمشي هونا سريع المشية اذا مشى كانما ينحط من صبب واذا التفت التفت جميعا خافض
الطرف نظره الى الارض اطول من نظره الى السماء جل نظره الملاحظة يسوق اصحابه ويبدر من لقي
بالسلام وكان صلى الله عليه وسلم متواصل الاحزان دائم الفكرة ليست له راحة لا يتكلم في غير حاجة طويل السكوت
يفتتح الكلام ويختمه باشداقه يتكلم بجوامع الكلم فصلا لا فضول ولا تقصير دمثا ليس بالجافي ولا المهين يعظم
النعمة وان دقت لا يذم منها شيئا ولا يذم ذواقا ولا يمدحه ولا تغضبه الدنيا وما كان لها فاذا
تعوطي الحق لم يعرفه احد ولم يقم لغضبه شيء حتى ينتصر له ولا يغضب لنفسه ولا ينتصر لها اذا اشار
اشار بكفه كلها واذا تعجب قلبها واذا تحدث اتصل بها فضرب براحته اليمنى بطن ابهامه اليسرى
واذا غضب اعرض واشاح واذا فرح غض طرفه جل ضحكه التبسم ويفتر عن مثل حب الغمام
وكان يقول ابلغوا الي حاجة من لا يستطيع ابلاغ حاجته
كان الناس يدخلون روادا ويخرجون ادلة فقهاء وكان صلى الله عليه وسلم يخزن لسانه الا فيما يعنيه
ويؤلف الناس ولا ينفرهم ويكرم كريم كل قوم ويوليه عليهم ويحذر الناس ويحترس منهم من غير ان
يطوي عنهم بشره وخلقه ويتفقد اصحابه ويسأل الناس عما في الناس ويحسن الحسن ويقويه ويقبح القبيح
ويوهيه معتدل الامر غير مختلف لا يغفل مخافة ان يغفلوا او يميلوا لكل حال عنده عتاد لا يقصر عن
الحق ولا يجاوزه الذين يلونه من الناس خيارهم افضلهم عنده اعمهم نصيحة واعظمهم عنده منزلة احسنهم
مواساة ومؤازرة وكان صلى الله عليه وسلم لا يجلس ولا يقوم الا على ذكر الله عز وجل ولا يوطن الاماكن
وينهى عن ايطانها واذا انتهى الى قوم جلس حيث ينتهي به المجلس ويأمر بذلك يعطي كل جلسائه
نصيبه لا يحسب جليسه ان احدا اكرم عليه منه من جالسه او فاوضه في حاجة صابره حتى يكون
هو المنصرف عنه ومن سأله حاجة لم يرده الا بها او بميسور من القول قد وسع الناس منه
بسطه وخلقه فكان لهم ابا وصاروا عنده في الحق سواء مجلسه مجلس حلم وحياء وصبر وامانة

لا ترفع فيه الاصوات ولا تؤبن فيه الحرم ولا تنثى فلتاته متعادلون متفاضلون فيه بالتقوى متواضعون
فيه الكبير ويرحمون فيه الصغير ويؤثرون ذا الحاجة ويحفظون الغريب وكان دائم البشر سهل الخلق لين
الجانب ليس بفظ ولا غليظ ولا صخاب في الاسواق ولا فحاش ولا عياب ولا مداح يتغافل عما لا يشتهي ولا
يؤيس منه ولا يخيب فيه قد ترك نفسه من ثلاث المراء والاكثار وما لا يعنيه وترك الناس
من ثلاث كان لا يذم احدا ولا يعيره ولا يطلب عورته ولا يتكلم الا فيما رجا ثوابه واذا تكلم اطرق
جلساؤه كانما على رؤوسهم الطير فاذا سكت تكلموا ولا يتنازعون عنده الحديث من تكلم انصتوا
له حتى يفرغ حديثهم عنده حديث اولهم يضحك مما يضحكون منه ويتعجب مما يتعجبون منه ويصبر للغريب على
الجفوة في منطقه ومسألته حتى ان كان اصحابه ليستجلبونهم ولا يقبل الثناء الا من مكافئ ولا يقطع
على احد حديثه حتى يجوز فيقطعه بنهي او قيام وكان سكوته على اربع الحلم والحذر والتقدير والتفكر
واما التقدير ففي تسويته النظر والاستماع بين الناس واما التفكر ففيما يبقى ويفنى وجمع له الحلم والصبر فكان
لا يغضبه شيء ولا يستفزه وجمع له الحذر في اربع اخذه بالحسن ليقتدى به وتركه القبيح لينتهى عنه
واجتهاده الراي فيما اصلح امته والقيام فيما جمع لهم خير الدنيا والآخرة ثم حدث ...
وفي صفته ... وكان صلى الله عليه وسلم يعود المريض ويشيع الجنازة ويجيب دعوة المملوك ويركب الحمار وكان
اذا رآه قوم لم يقوموا اليه لما يعرفون من كراهيته وكان يجلس على الارض ويأكل على الارض ويعتقل
الشاة ويلبس الصوف وكان يجلس بين ظهراني اصحابه فيجيء الغريب فلا يدري ايهم هو حتى يسأل
وكان يخيط ثوبه ويخصف نعله واذا ... في بيته ... وما ...
وما ... فاذا ... وكان صلى الله عليه وسلم اشد حياء من العذراء في خدرها وكان اذا كره شيئا
عرفناه في وجهه وكان يقول لا يبلغني احد منكم عن اصحابي شيئا فاني احب ان اخرج اليكم وانا سليم الصدر
وكان صلى الله عليه وسلم اجود الناس كفا واجرأ الناس صدرا واصدق الناس لهجة واوفاهم ذمة والينهم عريكة

واكثرهم عشرة وكان اذا فقد الرجل من اخوانه ثلاثة ايام سأل عنه فان كان غائبا دعا له وان كان شاهدا
زاره وان كان مريضا عاده وكان يمزح ولا يقول الا حقا وكان يداعب الرجال [illegible]
وكان اكثر ما يجلس تجاه القبلة وكان اذا جلس يجلس القرفصاء [illegible] فيه واستعلها بيده
[illegible] في زراعه وكان يتكئ على [illegible] وكان يمشي رجلا واحتفى [illegible] الى
ولم ير متربعا قط وكان يتكئ على [illegible] وكان يأكل بكلتا [illegible] الطعام وكان
يأكل مع اهله وخدمه اذا اكلوا ويجيب دعوة من دعاه من المسلمين على الارض [illegible] ما اكلوا عليه وما اكلوا
وكان لا يأكل [illegible] حتى يبرد [illegible] وما شبع [illegible] عشرة ولقد كان
يأكل الشعير غير منخول خبزا وعصيدة وما اكل خبزا مرققا قط وما شبع من خبز شعير يومين حتى مات وكان
يجيب دعوة المملوك ويردفه خلفه وكان يأكل الهدية [illegible] وكان يحب الحلوى والعسل
فانه [illegible] ربي ان يطعمه كل يوم العسل وكان يحب القرع ويقول انها شجرة اخي يونس
ويأكل الثريد بالثريد واللحم وكان لا يأكل الثوم ولا البصل ولا الكراث وما ذم طعاما
قط وكان اذا اعجبه اكله واذا كرهه تركه وكان يلعق الصحفة واذا فرغ من طعامه لعق اصابعه
ولم يمسح يده بالمنديل حتى يلعقها [illegible] وكان يأكل [illegible] ويعتقد ذلك [illegible]
له [illegible] وقوله انه [illegible] وكان [illegible] حتى يتقيها [illegible]
من الكلاب وكان لا يأكل [illegible] وكان [illegible] عصا [illegible] وكان [illegible]
[illegible] وكان [illegible] اذا شرب [illegible]
[illegible] والقداح [illegible] وكان [illegible]
[illegible] وكان [illegible] وربما [illegible] وكان [illegible]
[illegible] وكان [illegible] وكان [illegible]
الطيب [illegible] على الطعام [illegible] عليه طيب الا تطيب به وكان [illegible] في السيرة الشامية

وربما ارتفع وقد كان يأكل [illegible]

وفي السيرة الشامية

وفي السيرة الشامية وكانت له ملحفة [illegible] وكان [illegible] وكان [illegible]
[illegible] وكان [illegible] وكان [illegible]
[illegible] وكان [illegible] والحكمة [illegible]
والسواك [illegible] والخيوط والابرة والمقص [illegible]
يلبس [illegible] العمامة ويلبس [illegible] العمامة [illegible] وكان يلبس [illegible] والصوف
[illegible] وكان له [illegible] الجمعة [illegible] وكان يلبس [illegible]
[illegible] وكان له خاتم فضة [illegible] وكان [illegible]
[illegible] وكان اذا لبس [illegible]
[illegible] وكان [illegible]
كان [illegible] وكان [illegible] عليه وكان [illegible]
[illegible] وكان [illegible] وكان اذا [illegible] عن
[illegible] وكان [illegible]
عليه وآله [illegible] وكان [illegible] والسواك [illegible] فائدة
وكان [illegible] قبل النوم [illegible] وقبل الوضوء [illegible]
[illegible] علق عليه [illegible] ابدا وكذا اذا [illegible] الجمعة [illegible]
[illegible] اسأل عن بيته [illegible] عنه [illegible]
[illegible] وفي حديث [illegible]
اللهم [illegible] اللهم [illegible]
اللهم [illegible] اللهم [illegible] اللهم
[illegible] اللهم [illegible] اللهم [illegible]
اللهم [illegible] اللهم [illegible] اللهم [illegible]

الله النجم من الملائكة مع الله الملك الرفيع والاسم للموزونة بالله تعالى [illegible] حتى [illegible]
الله سلطان [illegible] حرم فتنه [illegible] الله [illegible] خضر [illegible] عدل الله سعادة المراد
يكون [illegible] الله اذا جاء [illegible] والتي [illegible] السوء [illegible] الله اذا كان
رب البيت [illegible] فلا [illegible] على [illegible] الله اذا ما اراد الله اهلاك
عمله [illegible] الى [illegible] وارانك [illegible] فهو [illegible]
فائدة في [illegible] المعوذة اذا [illegible] من القرآن ثم قال اللهم اكفني
السلام [illegible] مرات وفي رواية [illegible] سبع مرات يا الله فائدة [illegible]
في كل [illegible] في الدنيا [illegible] شعر [illegible]
العذب [illegible] في الدنيا [illegible]
[illegible] ذلك خليل [illegible] الجمر [illegible] اذا
[illegible] ای دل طلب کمال [illegible] علوم حکمت [illegible]
[illegible]
[illegible] فاسمع [illegible] ان اردت [illegible]
[illegible] نوحه [illegible] الله [illegible]
[illegible] الله [illegible]
[illegible] الله [illegible]
[illegible] الله [illegible]
[illegible]
[illegible] الله برای نعمت [illegible]
[illegible]

[illegible]

حديث [illegible] في [illegible] الشيخ حسن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شعر [illegible]
[illegible] فائدة [illegible]
[illegible] الملك [illegible]
[illegible] وهو الملك [illegible]
[illegible] الملك [illegible]
[illegible] وهو الملك [illegible]
[illegible] وهو الملك [illegible]
[illegible] وهو الملك [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فائدة

[illegible]

المطالب [illegible] حروف وعددي والتفاضل والرقوم [illegible] حروف [illegible] عددي [illegible] طبع [illegible]
طبع [illegible] وغير ذلك من البسط الحرفي [illegible] ثم دال [illegible]
والبسط [illegible] اربعة [illegible] الاول [illegible] ادال [illegible]
او ستة [illegible] اربع [illegible] ن ث م ن ي ه [illegible] عشرون [illegible] احد عشر [illegible] حروف
[illegible] اثنان [illegible] الف [illegible] ثلاثون [illegible] كل [illegible]
[illegible] الاسم [illegible]
[illegible] حروف [illegible] المستنطق
[illegible] حروف [illegible]
المرتبة [illegible]
والدال [illegible]
[illegible] ثم [illegible]
[illegible] وكذا [illegible] والدال [illegible]
والبسط [illegible] حروف [illegible]
والماسة [illegible]
[illegible] فاسمع [illegible]
[illegible] مشرق [illegible]
[illegible] ق ث ظ [illegible]
[illegible] ط م ف [illegible] ع ص [illegible]
[illegible] المهملة [illegible]
[illegible] فاسمع [illegible]

والمبسوط

والمبسوط [illegible] حروف الاسم [illegible] في السطر الاول [illegible] والاول [illegible]
[illegible] السطر الثاني [illegible] السطر الثالث [illegible]
[illegible] وهكذا [illegible] مرة [illegible] السطر [illegible]

مثال الثاني — مثال الاول

م	ی	ل	ع
ل	ع	م	ی
ع	ل	ی	م
ی	م	ع	ل

ص	ع	ی	ه	ک
ی	ه	ک	ص	ع
ک	ص	ع	ی	ه
ع	ی	ه	ک	ص
ه	ک	ص	ع	ی

والمكسر [illegible] حروف الاسم [illegible] في السطر الاول [illegible] والاول [illegible]
السطر الثاني [illegible] الاول [illegible] الثاني [illegible] وهكذا [illegible]
[illegible] الاول [illegible] الثاني [illegible] والاول [illegible] وهكذا [illegible] الاسم [illegible]
[illegible]
وهكذا [illegible] حروف الاسم [illegible]
وهكذا [illegible] فاسمع [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] وهكذا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

مثال الثاني — مثال الاول

ی	ق	ی
ق	ی	ق
و	ق	ی
و	ق	ق
ی	ق	و
ی ق و		

ی	و	ق
و	ی	ق
ق	ی	و
ی	ق	و
ق	و	ی
و	ق	ی

بالثلث اولا فاذا تمت الثلث ظهر القمر في تسع بروج السودم ثم على ... فاذا تمت الست ظهرت
الشمس في الاثني عشر من برج الحمل فاذا رايت ذلك فاسجد لله شكرا واعلم ... الحكم وعلم الملك
في ملكه الدين وكثرة ... فاعلم ان [illegible] الاسما
حروف كثيرة ... حروف الاسم وبسط المركب او البسيط وعدد المكرر ... الزمام
الى ... او بعدد حروف المكرر وبسط ... وعدد ذلك ... لك
استخراج الارواح ... الصور ... استخراج الملك من الاسم الموضوع اعداده في المثلث

٤	٩	٢
٣	٥	٧
٨	١	٦

مثلا ... والمثلث ١٥ ... فالعدد اولا المفتاح وهو المفتاح ... وهو ... المثلث ... هو ... والعدد وهو مجموع ... والمفتاح ... والوفق ... وهو ... وهو ٤٥ ... وهو مجموع عدد الضلع ... وهو ٦٠
والغاية وهو ... الضلع ... وهو ١٢٠ ... وهو ... في ... وهو ...
١٠٨٠ وهو ... الملك وهو ... فيطرح منه عدد الملكي العلوي او السفلي
والسفلي ... الملكي يكون منه الملك او السلطان فاذا وضعت على المرات الثمانية و
اردت ... او الاعوان ... المفتاح وهو ... الضلع وهو ... لا يكون
المجموع ١٠٨١ فاطرح منه الملكي العلوي وهو ... احد وعشرون ... واحد ...
وصورته ... فيل ... وهو ... الملكي ... طيش
وهو ... فاذا ... ١٠٨١ ... لا يكون ... السلطنة
كان ... الملكي كان اسم الملك الاول وهو ... واذا طرحت من ١٠٨١ اعداد الملكي السفلي
وهو ٣١٩ بقي ٧٦٢ فذا السلطنة كان ... الملكي ... كان اسم السلطان الاول
وهو ... وهو خادم ذلك الملك ... واذا ... على ... كان ١٠٨٩
وعلامة ما ذكر ... وهو الملك ... وخادمه على ما ذكر ... طيش واذا ... على ...

وعلامة

وعلامة كما ذكر ... الملك الثالث ... وخادمه ... طيش كما ذكر واذا ... على ... الملك الرابع
... وخادمه ... طيش واذا ... عند ... الملك ... وخادمه
... طيش واذا ... الملك ... وخادمه ... طيش واذا ... على ...
... الملك السابع ... على ... وخادمه ... طيش
وهو ... الاعوان ... وهو ... الى ... وتزجم ...
... في ... الاسرار ... الطيب ... جميع الارواح
جميع الاوفاق ... فاعلم ... الحجرة ...
... وهو ... اللطيف ... بساعة ... و
... على ... الاولى
... الزيت ... الاول ... على ...
والا ... والماء ... الزيت ... الحارة الشمس ... ثم ... وقطرة ... على
... الماء ... نصف ... ثم ... على ... السابع ... الماء
... الزيت ... ثم قطرة ... على ... بعد ... السابع ... الاول
... الاول ... نصف ... ثم ... كما ... يكون كامل
ثم ... على ... الاول ... بساعة ...
و... الزيت ... كالقار ثم ... الملك ... الملك
... المركب ... عشرين ... في الاول ...
... في الاول ... القدر ... ثم ...
النصف الاخر ... الحجر ... مرات ... الملك
... في الرابعة ... في الاول ... على العقد

السوة الكويسلم

لسبك كذكر

وضعه في انا رسم ان تم اول يوم بار ضعفه تم لا تزال كل يوم تشد النار وفي السبع

ثم اخرجه في سنة الحمرة والنعجة ثم قطر الماء بنار الطبخ حد الكمال احتاج نقطها ارض جار

انبض وباطنه احمر حيث الحمرة ثم تزيد في النار قليلا فقطرها انبض غلاظ لتقيت انشبه الكبار

بالزيبق وهو الغرقي ثم شد النار فقطر صفو كالزعفران واحمر كالدم توسنه هو الرس الترفي الذكر

ثم اعقد النفط والخمرة بالماء الاول واخرج الصبغ ثم ظهر الماء في ماء الماء الى انبض حر لطهر الثقل

ويكون كسيا الغض في كل مرة يحل ويضع الى المركب الموت والدر عندك في بوالحمرة في الاداء

ثم كتب الاكسير انبض فخذ جزء من الثقل المطهر وهو الارض المقدسة وجزء من الحمرة وهو الماء الحار وجزء

من الشرق وجزء من الموت وهو الماء الى انبض التقيت وحل الجميع واعقده ثم خذ من الماء

كما ذكرت لك وضعه على الارض وحل الجميع واعقده ثم خذ مرة ثانية كالاول وحل الجميع واعقده

وقد تم الاكسير الابيض وحده على الغض من الفضة اوالرصاص يكون قمر خالص على الرود بالمس

واذا اردت تركيب الاكسير الاحمر فخذ من الاكسير الابيض جزء ومن الماء الاوط الاحمر ظهر احمر جزء

ومن الصبغ الاحمر جزئين كمثل ما قلت في الابيض وحل الجميع واعقده وافعل ذلك ست مرات كما فعلت

في الاول اربعة مرات وذلك معروف ان وجد اكثر من عدد الطارق فما وقع

القروج وقت ابيض فاحمر الحمرة واحد على الغضة القمر يكون ذهب خالص على الرود بالمس

وان تقلب جدا على الزيبق كان الاكسير اوان القلب الاحمر على الذهب كان الاكسير اوان القلب

الابيض على الفضة كان الاكسير الاكثر ... ولم اكتم ولم اترك ... الجاهب رحمه

الاسعد فرق ورق الذي احمد ... البحر ... العود ... الى

افضلت ... لا ادري ... احد ما دام ... الايام

... الله ... اليك ... اذا الطلب

~~لا ... فذره اليوم ... حيث~~

... الف ... عنهم ... عذب

~~الف ... الا ... الطاهر ... ابوان الهمزه~~

~~وعبر ... بيوت ... ما ... ابواب ... روامحار~~

~~علا ... الطوج ... ما~~ الف مضر ... اجواد والحوا

جمعا وجلعتر ازمان عن الطلوع وقالوا الى الزمت الشعرا فقلت لقد فاوكر ذ

نقل انه رجل كيف طينه ونول ... علاة ... ولمس الجواد ... سبك

لا ادري ... ضد رنگ ... اين قوم فردا ... قرار ... ز

صحت با تمام ... تنها ... لا ادري ان زنار ... دشت

که عرض ... زاید از وی که ... علم ... خلف ... محمد که از ... بالجم

جاره ادر چه که ... بود ... الف ... که نامه ... شد ... وصل

بهار ... خاطر ... ان عمر که ... خیر ... بدانم که ... اید ... شد

الف عیش ... ان جهان ... بلذت ... روز ... لذت ... ورد که

جو غافلان ... غرور ... چشم ... زرد ... لذت فی المثل رطل ... و

خبر ... وعلمه علا حسنا وكان الحنه بحرة ... وكان ... حفظ

من الطف ... الطف ... فان ... الطامه ... اراد

الروم ان ... الجر ... على حلقه ... الله ... اقوم ... اسانه

وقال ... جلال ... الطف ... قطعه قيل لداود ...

الانحول ... قال الكعر ... الحد ... قصيحة اذا

فتر الماء ... الدر ... الحب ... قمير ... الموت

والمدوم على ... في بحر الجواهر اذا ... ثلاث ... وبركة ... الزيبق

وسدر ... ودفق ... [illegible] حرف ... الدم ... [illegible] الجلیلة وما اوفق

تهیج الساه وکثر العملات ... [illegible] **فائدة** الطرح بعلى الاول

ازا ... [illegible] ... فاده ... علیه ... [illegible] ... البلیغ البهیم

... [illegible] ... فانه ... روا ... الف

... [illegible] ... **فاعلم** علمه ... [illegible] ... جامع ... که

باید ... ورق ... [illegible] ... چهار ده ورق که ... [illegible]

و ... [illegible] ... سطر باشند و در هر سطر ... [illegible] ... خانه باشند و در هر خانه

چهار حرف رسم شود ... [illegible] ... هر حرف را ... [illegible] ... هر سطر ... [illegible]

خانه ... [illegible] ... که در خانه ... [illegible] ... که هر خانه چهار حرف ... اول

علامت ... دوم علامت ... سیم علامت سطر چهارم علامت خانه ... در خانه اول از سطر اول

از صفحه اول از جزو اول ... الف ... [illegible] ... اول ... علامت صفحه اول ... ثالث

علامت سطر اول رابع علامت خانه اول و در خانه دوم از سطر اول ... الف ... [illegible]

رسم کنند و ... [illegible] ... الف ... [illegible] ... علامت ... [illegible]

رسم کنند و در سطر دوم از صفحه اول ... ۱۲ الف ... [illegible] ... رسم کنند که

علامت جزو اول و صفحه اول و سطر دوم و خانه اول است و در خانه دوم دو الف ... نویسند

و ... [illegible] ... سطر و در ... از صفحه اول در خانه اول دو الف ... و الف ... و در خانه

دوم ۱۲ الف ... نویسند ... [illegible] ... دوم در خانه اول از سطر اول

... [illegible] ... ۱۲ الف ... [illegible] ... نویسند و ... [illegible]

... [illegible] ... **فائده** ... در بعض ...

... [illegible] ... که ... [illegible] ... جامع ... [illegible] ... کرد ... [illegible]

در ... [illegible] ... که ... [illegible] ... خانه ... [illegible] ... باشد

اگر ... [illegible] ... که ... [illegible] ... علم ... [illegible]

این را ... [illegible] ... نتواند ...

... [illegible] ... روز ... [illegible] ... عدد از ... [illegible]

... [illegible] ... مرتبه ... [illegible] ... نظر ... [illegible]

... [illegible] ... روز ... [illegible] ... مرتبه ... [illegible]

کنند تا ... روز ... [illegible] ... عددی ... عددی ...

عدد اسم ... [illegible] ... و ... [illegible]

... [illegible] ... ان ... ان ...

... [illegible] ... که ... [illegible]

... [illegible] ... حرف ... [illegible]

... [illegible] ... از اعداد ... [illegible]

~~... [illegible] ...~~

... [illegible] ... از عشرات بود و چند ... [illegible]

... عشرات بود ... [illegible] ... از الوف ... [illegible]

... [illegible] ... الوف ... [illegible] ... آحاد و عشرات

و آحاد و مآت و آحاد و الوف و عشرات و مآت و عشرات و الوف و مآت و الوف آحاد و عشرات

و مآت آحاد و عشرات و الوف آحاد و عشرات و مآت و الوف آحاد و عشرات و مآت

و الوف و الوف ... الوف ... [illegible] ... آحاد بود ... عشرات ...

که ... [illegible] ... آحاد ... [illegible] ... عشرات ... [illegible] ... آحاد

... الوف ... [illegible] ... الوف ... [illegible] ... عشرات ... مآت ...

... [illegible] ... عشرات ... [illegible] ... الوف ... [illegible]

از الوف ... [illegible] ... آحاد و عشرات ... آحاد ... از عشرات و ...

... [illegible] ... (marginal notes, left) ... [illegible]

عبرات ارباب ... رسول الله ... [illegible]

عبرات ارباب ... [illegible]

وان عبارت است از ... [illegible]

اخذ ... [illegible]

عدد ... [illegible]

... فایده ... [illegible]

در باب حل ... [illegible]

... حکیم نظامی ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

~~[illegible]~~

[illegible]

کمال

سؤال ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

... حکایت ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

... شعر ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

... فایده ... [illegible]

[illegible]

۲	۷	۶
۹	۵	۱
۴	۳	۸

مدور جویرت پس نام کرکس را در خانهای رقم ها نوشته و در دو سنگ
کمان در رخ نگاه او بنگرد البته باز آید تا آنکه نام او در خانهای رقم ۵ نوشته محرم ... ساکن
فرو برند نظر بسنگ که رقم پنج رسد و در خواب نگاه او در زمین بگرسند و آنکه از عدد دار در ... گشته
نکنند بهتر است فائده اگر زنی دیوانه باشد این مربع را به سه پاره کاغذ بنویسد ... کشند
و بر کشند لوح پاره را در زیر هر دو دامن او بگذارند و یکی دیگر را در دامن خشم و ... نمایند
تا در آن نظر کند شفا یابد و اگر این ... در شهر ما ... در وقت طلوع ... گشته بهتر است
و اگر قمر در برج ... زمانی ... باشد بهتر و اگر مشک و زعفران و گلاب بنویسند ... قند
بنویسند و ... ذوجه ... فائده اگر ... بیاید
و ... مستحضر ... معلوم باشد ... در ... در از
... کنند ... بر ... در ... پس ...
... انداز ... در ... افزوده ... کنند و از آن
... آن را ... باشد ... در ... عدد ...
... کنند و ... فائده ... کنند
خارج قسمت ... فائده در ... عدد ... اگر ...
... کنند ... عدد ... بعنوان ...
و ... کنند ... از ...
... از ... کرده ... از هر یک ... چهار ...
که ره عدد ... چهار ... که ... چهار کرده ... کنند و ...
... در ... که ... که در ... عدد اعظم باشد
... عدد ... کنند ... را ... و ... کنند و بهتر است
که ... چهار ... چهار را ...
... کنند و از چهار ... چهار ... در ...

قسمت عدد اعظم باشد

خارج قسمت عدد اعظم باشد فائده اگر ... از ... یکی از حروف ... یکی از عدد ...
که در ... دیگر ... باشند ... کرد و ... کرده ... از آنکه ... کرده با ...
و در سه ... کنند و ... از آن ... در ... کنند و ... هر دو ... عدد ...
... باشد ... عدد ... از آن ... که ... مطلوب ...

نام ان احمد ان عبدالله ... و اگر هیچ نماند عدد او ... باشد حکایت ... ابو العلاء ... و ... بود
و از ... که ... مذکور ... که ... است که ... از ...
... گفت ... کرد ... در ... و ... در ... حلقه ... از ...
که ... روزی ... ابو العلاء ... گفت ... و ... یکی از
... ابو العلاء ... در ... گفت ... با ... و ...
و ... که ... حلقه ... بغداد ... در ...

... و مشکوت ... معجزه ... حلقه ... معجزه ...
حلقه ... را ... معجزه ... روزی ابو العلاء
... حلقه ... حلقه ... کرده ... و ...
آب ... گفت ... ای ... معجزه ... ای ...
و ... که روزی ... بغداد ... که ...
... که حلقه ... کنند ... از ... در
حضور ... ابو العلاء ... کرده
و ... در ... بود و ... که ... بود ...
... بود و ... و ... که ... بود و ...
... روزی ... حلقه ... از ... که ...
ان حلقه ... گفت ... حلقه ... گفت ... از ...
که در آن ... ابو العلاء ... گفت ... حلقه ... ابو العلاء گفت

میکردم و کی راهی نیستیم و این دو نفر را از هم فرق میکنم و با وجود این زبان فارسی عربی نیز هم دانم
چه گویند و لیکن نسخه‌ها که این دو کلمه لفظهای [illegible] را بهم [illegible] و دارم میگویم [illegible]
چه معنی دارد و هر یک این دو حرف [illegible] نام بگویم نسخه‌های [illegible] صاحب [illegible] حاجه بود [illegible]
و [illegible] علیه [illegible] گویند [illegible] گفت [illegible] گفت [illegible] گفت [illegible]
صدا [illegible] گفت پس او [illegible] گفت [illegible] هم [illegible] کلمات [illegible]
بیان کرد چون مترجم [illegible] که [illegible] علیه [illegible] کرده [illegible] جمله [illegible]
فائده اعداد ابجد را انواع بسیار است [illegible] که الف یک است [illegible] هزار و [illegible]
بحساب اعداد حروف [illegible] اعداد [illegible] خوانند و [illegible] اعداد [illegible]
در [illegible] الف [illegible] لفظ [illegible] میشود و در [illegible]
[illegible] اسما [illegible] فائده عدد [illegible] الف [illegible]
و نقطه [illegible] حروف منقوطه خوانند و آن [illegible]
[illegible] هر قسم چهارده حرف [illegible] اول [illegible]
[illegible] حروف [illegible] نقطه [illegible] نقطه [illegible] نقطه [illegible]
[illegible] حکایت [illegible] گفت [illegible]
[illegible] آهو [illegible] آهو [illegible]
[illegible] راه [illegible] آهو [illegible]
[illegible] آهو [illegible]
[illegible] دیگر [illegible] گفت [illegible]
[illegible] خدا [illegible] خدا [illegible] دیگری گفت [illegible]
[illegible] خانه [illegible] دیگر [illegible] میان [illegible]
[illegible] افتاد [illegible] دیگری گفت

[illegible] مشکل [illegible]

[illegible] در [illegible] بسیار [illegible] و [illegible] عربی [illegible]
و [illegible] ماهی [illegible] روز [illegible]
[illegible] گفت [illegible] گفت [illegible]
[illegible] روز [illegible] که [illegible]
[illegible] گفت [illegible] است [illegible]
[illegible] گفت [illegible] در [illegible]
[illegible] که [illegible] و عرض و طول [illegible]
معلوم [illegible] حروف [illegible]
[illegible] رفتم [illegible] دیگر [illegible] است [illegible]
[illegible] که حرف [illegible] دیگر [illegible]
[illegible] که [illegible] حرف [illegible]
[illegible] کردم [illegible] که [illegible]
[illegible] نظر [illegible]
[illegible] عاقبت [illegible] نظر [illegible]
[illegible] جلال [illegible] کردم [illegible]
[illegible] که [illegible] جلال [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible] حدیث [illegible] که [illegible]
[illegible] راه [illegible] قدم [illegible]
[illegible] گفت [illegible] که [illegible]

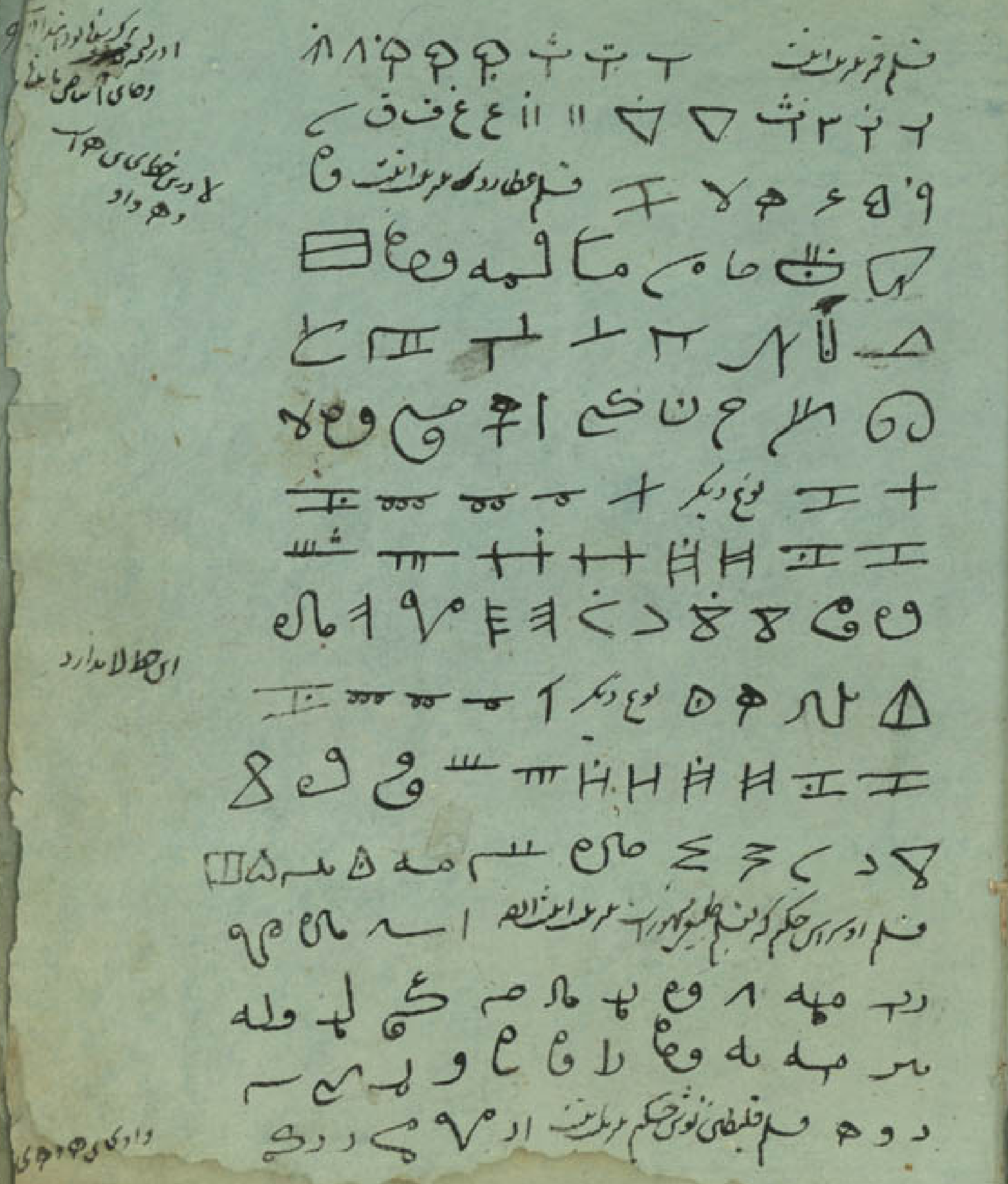
[illegible]

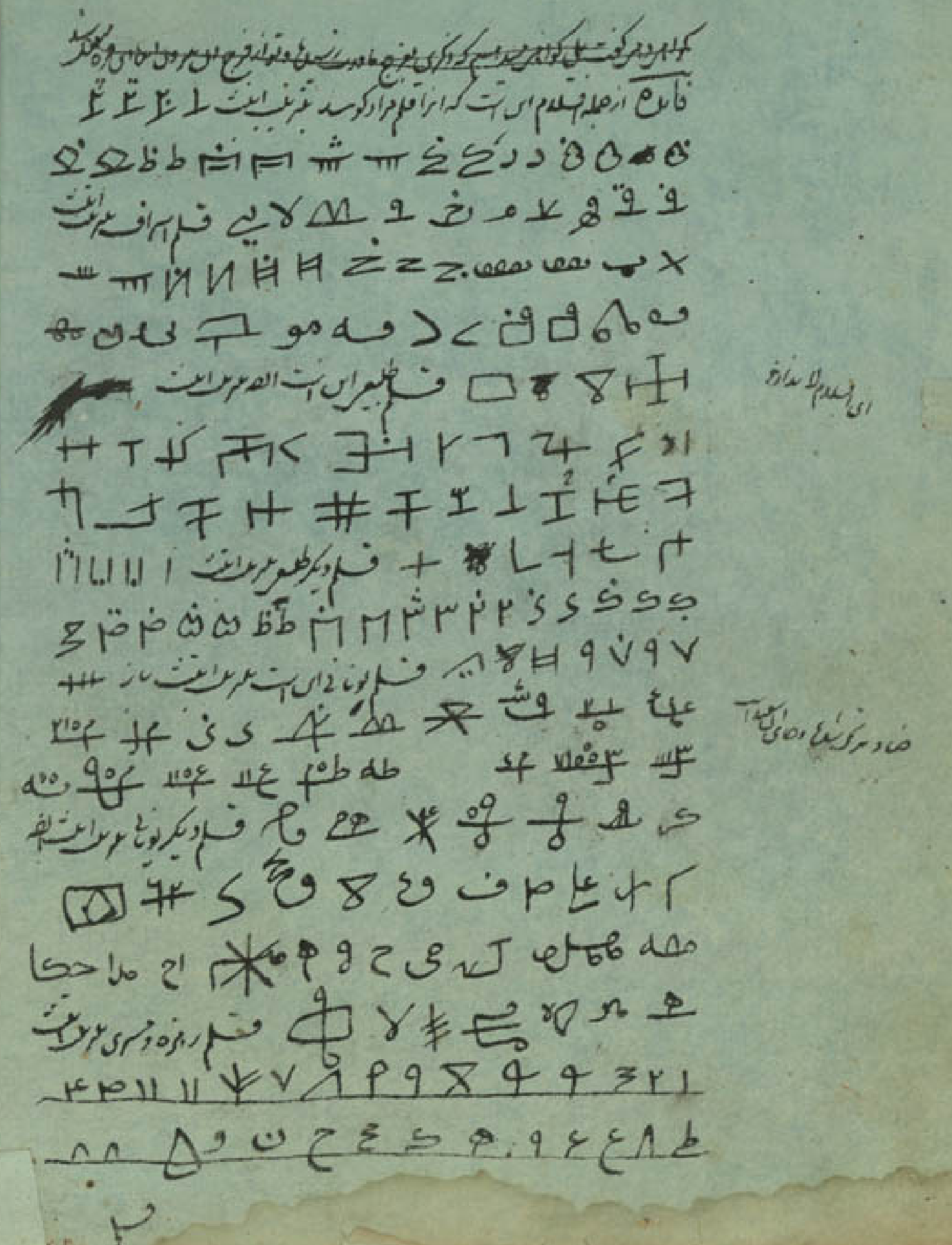
[illegible]

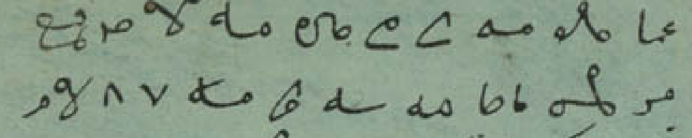
خوردن غمهای لوکارش بود و عشق او حالتیش ... که ... هم با او ... فرارش بود فامل
اقوت حکما الهند والروم واهل زمین الا مرض مولدم ستة ... سهر البلد ولوم لبهار والمغرب
... والبلد ... القول وکرده اجماع والکل علی الشیخ ... را گفتند ... دوا را
مذکر خود ... کنند ... بزرگ شود گفت ... بزرگ ... اگر ... [illegible]
باید ... نقل ... حکایة ... در موقع ... خوب ... [illegible]
کرد ... وبر خود ... گفت ... گفتند که ... را که عرض ... [illegible]
... عرض ... گفت از ... بسیار ... علم ... [illegible]
فائدة ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... والمسئول ... [illegible]
... حکایة ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... حکایت مردی ... [illegible]
... [illegible]
ولیکن ... گفت ... [illegible]
چرا کلاه ... گفت ... زن از ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

حکایة روزی حضرت رسول با حضرت امیر المؤمنین ... خرما میخوردند ... حضرت رسول خورد
... دانه ... حضرت امیر ... دانه ... [illegible]
رسول ... [illegible]
هر که خرما را با دانه خورده ... حضرت رسول ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
روزی ... حضرت ... سلام کرد ... [illegible]
... حضرت ... [illegible]
خشم ... [illegible]
امیر روزی در مسجد ... [illegible]
... رسول ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
نعمان ... [illegible]
... نعمان ... [illegible]
... نعمان ... [illegible]
... [illegible]
... نعمان ... [illegible]
... نعمان ... [illegible]
... نعمان ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... حکایة ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

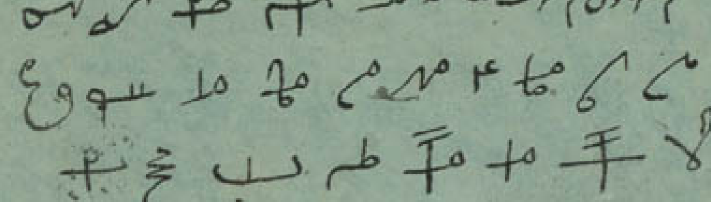
[illegible]

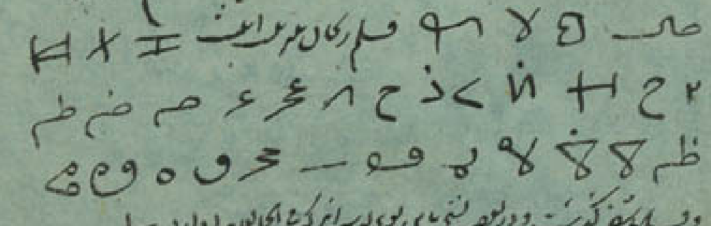
قلم سرهاوس حکم حروف ابجدیت

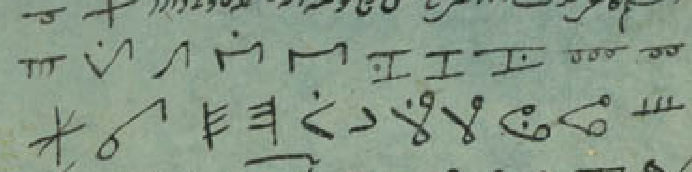
اوچ حالی ندارد

قلم رکان حروف ابجدیت

ایکی حالی ندارد

و قلم ... کذرت و در ... نسخ ... حروف ... دارد

نهایت ادبیرا ... احتضار ... رسید کند

مراد ... کعبه ... حول ... ایند ... کنند که ... مرده ... واره ... سوال ...

شعر ... مشهد ... صفت ... حروف ... ادعا کرده ... ادب ... نه

وبانه ... زقه ... مسئله ... فاعل ... حرف الفرا شعر

مشهد ... صفت ... نظم ... احتیاج ... ندارد در

ای ... حرکات ... آنکه ... حرکات ... عشق ...

انها ... حرکات شعر مشهد ... صفت ... وان ...

که زمان حرکت ... سوی ... اوسوم ... دیم ... بابا ... بابابا

بابامه باو ... بابابه شعر درصفت ... مرقوف که کلمه ... موضع ... باشد ... قرمه ...

زند ... خواجه سوط ... جمله ... الله ... ایشادی ... دل

دا ... محبوس ... مع ... ذوق ... اطر ... آزادی ... بسم ... الرحیم

شعر ... درصفت ... که ... حروف ... ایکی ... اشند ... دور ...

... اوازم دارم ... شعر ... صفت سوط ... زنتی ...

... شعر ... صفت ... ایکی ... الامات

... قال ... فذکر ... دل ... کاه ... کلمات

فائدة ... حاله ... ایکی ...

... نظامی ... حوده ...

... کوکلی ... خدای

... حرج ...

... ایکی ...

... اول ... ایکی ... سوط ...

... حرفی ...

... سوره ...

... صفت ...

... ایکی ...

... ملک ...

... ایکی ...

... اکر ...

... ایکی ...

... حرف ...

شغل دوم در ترتیب جز و الی الهوات یا ایها الملهم الانسان فی تنزل الصفحة الجهر هو الهادی
علی جراحة العلل من دست الطبیب فی رفع ذلک العلل و نفع الانام
مجلس سیم کلمات ... ذکر ... چار ... دوم ... حذا ایها الصفات هذا الرواج المکلف
~~حرف عشق هر که بخواند الهام فائده گرفتم آن ... را ... نوشتم خط~~
~~ما ماه بود لعنه ... بگذشتم ... ان ... از ... ذوق ... عنان~~
~~... آواره شد~~ شعر بر رخش زیبای تا ماه ما کو جستی تا برنج و عشق ساه
بر خود نشد عشق شان ... و عشق نصفت جان ... ما شده فائده دوم
در بیان طریق ذکر خفی که ذکر ... نور کو مند در کل و جهد ... طرف ... خصوصی جهد و ع
منقول است اول آنست که ذاکر از ... با حلق خود در اتصال دائره فرض کند که در دو اطول
ذاکر از طرفی ... آن دائره باشد و ... کلمه طیبه لا اله الا الله گفته باشد ... از یک
شروع کرده لا اله را با ... از طرف ... که تعلق ... را وادارد ... کرد ... تعالی
از ... تعلق ذاکر از مشتهیات ... و ... بود و الا الله را از ابتدای حلق فرود آورده
... بر ... تعلق ... دارد ... باز ... را ... کند ... و ... که
چنانکه دل ... بود و ... ذات ... از ... ذات ... ما
و این ذکر را ... بر ... فرض ... دائره ... می کنند ... ت
... و ... ذکر ... کرده ... این ذکر را ... کو ... و نوع دیگر
آنست که ... و حفظ نفس ... را ... آورده لا اله را ... مذکور ... کند
و الله را ... مذکور فرود آورد و ... الا الله را ... نماید و الله بلا از
جانب چپ ... فرود ... نوع ... چهار ... و نوع دیگر که ... آن
گویند آنست که ... دائره ... دایره
نوع دیگر داشتن لا الله ... مذکور فرود آورد ... طرف ... باز ... ف
... بر ... دائره که ... آن باشد ... دائره ... کند
چنانکه ... از ... باشد ... و ... دائره ... که است

برداشتی لا الٰه است که ان دو مشهور و فرود آورده در آن انتها طرف چپ بر ربیات مذکور که فوقانی دائره
که در تصور دایره وجوب است شیخ نجم الدین رازی در مرصاد العباد گفته که این ذکر را حق جل
اسمه تعلیم سید المرسلین داد که حضرت بعد از فرائض صبح ... اصحاب ... و ... الصحابه سر خود ... و
علی مرتضی ... و در آن حضرت با اولاد اطهار او منتقل شد و ارباب عرفان این شیوه
اذکر ربک فی نفسک تضرعا وخیفة ودون الجهر من القول را با این ذکر تفسیر نموده اند و عطف
و دون الجهر را عطف تفسیری و دون را بمعنی غیر گرفته اند و بعضی دیگر ذکر دون الجهر را غیر از ذکر
فی نفسک دانسته و دون را بمعنی نزدیک گفته اند و آنرا ... ذکر ... که در اصطلاح ... و
جهر است مختصر شده از فائده میرزا محمد اردبیلی ... شیخ ... که مشهور بتحقیق است
ذکر ... در سلسله کل است ... از خلفاء ... بعض ارشاد ... قطب ... سلسله ...
که او غیر از خلفاء ... ودر ... در دائره ... است در ... شده
وحال مشهور ... و وفات ... در سنه ... و ...
واقع شد ... شیخ ... ارشاد ... از شیخ ... علی ...
سبزواری و او از شیخ ... علی ... و او از شیخ ... محمد ... و او از شیخ کمال الدین خوارزمی
و او از شیخ ... و او از سید محمد نوربخش و او از امیر سید علی همدانی
و او از شیخ محمود مزدقانی و او از شیخ علاء الدوله سمنانی و او از شیخ نور الدین عبد الرحمن اسفراینی
و او از شیخ ... و او از ... و او از ... و او از ...
و او از شیخ نجم الدین کبری ... و او از شیخ عمار یاسر و او از شیخ نجیب الدین
سهروردی و او از شیخ احمد غزالی و او از شیخ ابوبکر محمد نساج و او از شیخ ابو القاسم محمد
گرگانی و او از شیخ ابو عثمان مغربی و او از شیخ ابو علی کاتب و او از شیخ ابو علی رودباری
و او از شیخ جنید بغدادی و او از سری سقطی و او از معروف کرخی و او از علی بن موسی الرضا
... علی ... این سلسله ... مذکور ... فائده ... در ... سلسله
ذکر ... از ... و ... و ... که ذاکر
در ابتدای ... که ... ذکر ... باشد ... و در ... سلوک ...
... را ... ذکر ... دل ... و ... بعضی از
... ذکر ... باشد ... ذکر ... کویند

دعاء قاموس العدد ... [illegible] ... من قبل العدد
و تسخیر الملوک و قیل ... [illegible] ... و الوسط
... [illegible] ... و الورد ... [illegible]
... [illegible] ... مولانا محمد باقر المجلسی ...

والدعاء هذا بسم الله الرحمن الرحیم اللهم یا من لا تطمئنا امواج
قاموس ... بک فتظهر فی کل مقتدر آثار قدرة عجیبة غریبة لا تبلغ
کنهها عقول العقلاء و افهام الحکماء و فحول العلماء فکل شیء
فی قبضة قدرتک ... و ان ذلک علیک یسیر
و انت علی کل شیء قدیر و بالاجابة جدیر یا شدید یا شدید یا
شدید یا ذا البطش الشدید یا ... اسئلک مددا من قوتک و اسئلک
مددا من قدرتک و اسئلک مددا من حکمتک و اسئلک مددا من
سلطانک و اسئلک مددا منک لتسخیر کل متمرد و تلیین کل صعب
و اذلال کل منیع و قهر کل عدو و دفع کل خصم و ... کل ما
دنی ضعاف من الجن و الانس و الهوام فلا یبقی شیء من المکونات
الا ... [illegible] ...
بعزتک یا اعز ... یا ... یا مقدم ... و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین

دو ... [illegible] ... رسد ... اخلاق ... [illegible]
... [illegible] ... خلاوت ... [illegible] ... مذکور ... [illegible]
... [illegible] ... و کاه باشد ... [illegible] ...
... [illegible] ... تا بدایت افلاک برسد و چون ... [illegible] ...
... [illegible] ... حضرة ... [illegible] ... کوسند و کاه باشد
... [illegible] ...
و در مرتبه ... [illegible] ... افلاک رسد و چون ... [illegible] ...
... [illegible] ... مراتب ... [illegible] ...
رسد ... [illegible] ... کوسند و ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... مستور و منظور کردد ... [illegible] ...
... [illegible] ... مذکور ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... فاسئل ... [illegible] ...
این محمد ... [illegible] ...
و صورت ... [illegible] ... و این سعادت ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... لا اله الا الله ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
باید و ... [illegible] ...
... [illegible] ...
لا اله کفته الا الله ... [illegible] ...
... [illegible] ...

[illegible]

ذکر خلافت بنی امیه مدت خلافت ایشان [illegible] عثمان بن عفان و معویه بن ابی سفیان
و بعد از معویه پسرش یزید و بعد مروان علیهم اللعنه ایشان خلافت کردند اما معاویه
دوازده سال و دوازده روز حکومت کرد و در سنه [illegible] امیر المؤمنین [illegible] اسلام
کشته شد و اما معویه بعد از [illegible] نوزده سال دیگر حکومت کرد و در سنه
ستین بجهنم رفت و اما یزید پلید علیه اللعنه [illegible] علیه السلام در ربیع الاول
سنه اربع و ستین [illegible] اللهم العنه [illegible]
و پسر او معویه بن یزید بر جای او نشست بعد از چهل روز خود را عزل کرده بعد از آن
این زمان ملعون [illegible] حکومت مروان ابن الحکم [illegible]
الامین قرار گرفت [illegible] ملعون [illegible] ده ماه حکومت کرده [illegible]
که زن [illegible] بجهنم رفت و بعد از آن پسرش
عبد الملک مروان حاکم شد و در زمان او [illegible]
[illegible] امام حسین علیه السلام [illegible]
از کوفه [illegible]
[illegible]
کردند [illegible] عبد الملک بعد از [illegible]
بیست و یک سال و سه ماه حکومت کرد و در سنه ست و ثمانین بجهنم رفت و بعد از آن
پسرش ولید بن عبد الملک بر جای او نشست و در زمان او حجاج بجهنم رفت
و [illegible] در سنه ست و تسعین [illegible]
[illegible] مسجد جامع [illegible]
بنا کرده [illegible] سلیمان بن عبد الملک
و او در [illegible]

طرید رسول الله

[illegible]

ابن عبد الملک بجای او نشست و او در سنه احدی و مائه وفات کرد مدت خلافتش دو سال
و پنجاه روز [illegible] و بعد از او یزید بن عبد الملک که سلیمان بن عبد الملک
بعد از عمر عبد العزیز او را ولیعهد ساخته بود بر سریر خلافت نشست و در زمان او یزید بن مهلب
خروج کرد [illegible] عبد الملک لشکر [illegible] او را کشت و در سنه خمس و مائه وفات یافت
و مدت عمرش [illegible] سال [illegible] بعد از آن هشام ابن عبد الملک بموجب عهد
برادر بر سریر سلطنت نشست و عمر بن هبیره را با امارت خراسان [illegible] و در زمان او
[illegible] ترک [illegible] مسلمانان [illegible]
قبچاق [illegible] و در سنه ست و عشرین و مائه [illegible] امارت [illegible]
و خراسان [illegible] و از وقایع عهد او خروج زید بن علی بود در کوفه و شهید شدن
آن [illegible] و در سنه خمس و عشرین و مائه [illegible] ارواح [illegible] مدت ایام سلطنتش نوزده سال
و نه ماه و نه روز بود و مدت حیاتش [illegible] و بعد از آن ولید بن یزید بن
عبد الملک بر تخت خلافت نشست [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
بن عبد الملک [illegible] خروج کرده [illegible]
رفته بود دمشق را [illegible]
بیرون رفته بود در قلعه [illegible] سر ولید را [illegible]
سلطنت او یک سال و سه ماه بود و مدت حیاتش [illegible] سال و بعد از آن یزید بن ولید بن
عبد الملک [illegible] بر مسند سلطنت تکیه کرد و در زمان سلطنت او امر
مملکت [illegible]
[illegible]

گذشتی قریب شش ماه از سلطنتش وفات یافت و مدت عمرش سی و هفت سال بود و بعد از آن
برادرش ابراهیم بن ولید بن عبد الملک بموجب عهد برادر بر تخت سلطنت نشست
و در این حال مروان حمار که در ارمنیه بود لشکرها جمع کرده بشام آمد و ابراهیم را از خلافت
خلع کرد و خود بر تخت سلطنت نشست پس مروان حمار بر تخت سلطنت نشست
و او آخر خلفای بنی امیه لعنهم الله بود و در جنگ عباسیان کشته شد استیلای
ظهور دولت عباسیه تفصیل این اجمال آنکه در سنه مائه که زمان دولت
عمر بن عبد العزیز بود محمد بن علی بن عبد الله بن عباس بن عبد المطلب در بعضی از اعمال شام در گوشه
اختفا نشسته بود از بعضی شنیده بود که در نزد اهل بیت محقق است که دولت او بسر قریب
به انواع رسیده و دولت برادر و اولاد او قرار خواهد گرفت بعد از در خفیه بعضی را به دعوت
خود دعوت کرد و بعضی ابو عکرمه را با دو شخص دیگر بخراسان و میسره را بعراق فرستاد
که در خفیه خلق را بدعوت او خوانند و هر کس بیعت میکرد خلق از و میگرفتند و ابو عکرمه
دوازده نقیب تعیین بود که باخذ بیعت مشغول باشند از آن جمله یکی سلیمان بن کثیر و
دیگری قحطبه بن شبیب بود و بعد از فوت محمد بن علی پسر او ابراهیم که او را ابراهیم امام گفتندی بدین
امر مشغول شد و ابو مسلم مروزی را بخراسان فرستاد تا بدعوت قیام نماید و در سنه تسع
و عشرین و مائه ابراهیم ابو مسلم را از خراسان طلبید او با جماعتی روانه شد چون بقومس
رسید مکتوب ابراهیم بوی رسید که بهر جا که رسیده باشی معاودت نمای و قحطبه را نیز نزد ما فرست
و ابو مسلم مراجعت کرده اظهار امر او در اطراف بلاد خراسان و خوارزم بر آنکه فرستاد که مردم را
دعوت نمایند و متوجه آن شد که در اواخر رمضان سنه مذکوره ظهور کنند و در آن اوان
نصر سیار بجنگ خوارج گرفتار و شیبان بن خارجی مشغول است بعد از آن در بیست و پنجم رمضان
که وعده بود ابو مسلم و سلیمان بن کثیر علمها در یکی از قرای مرو آتش بر افروختند و جامه سیاه پوشیدند شعار عباسیه
برای آن جمع شدند بعد از چند روز نصر لشکری بجنگ ابو مسلم فرستاد و لشکر او منهزم گشتند
و ابو مسلم زمانی چند در خراسان توقف نمود تا آنکه بمرو در نصر را از خراسان گریزانید

و او در ری وفات یافت و در سنه ثلثین و مائه قحطبه از نزد ابراهیم امام که از آنجا آمده بود با کتابت
بجهت ابو مسلم آورد و ابو مسلم قحطبه را امیر لشکر ساخته بفتح قلاع خراسان روانه کرد و قحطبه
و بعد از فتح قلاع گرگان اهل آنجا را نیز تسخیر کرده بری آمد و بعد از تسخیر ری همدان و نهاوند
نیز تسخیر کرده در آن وقت صد هزار مرد از جانب شامیان که در آن جا مرکز نشسته بودند مروان بحرب قحطبه نامزد
شد در حوالی اصفهان ملاقات شد قحطبه غالب گردید قحطبه از عراق عجم متوجه عراق عرب گردید و یزید
بن هبیره که از جانب مروان در عراق عرب لشکر بسیار جمع آورده و مدد مروان نیز رسید با سپاه
بسیار بمقابله قحطبه شتافت در حوالی [illegible] ملاقات شد مروانیان را منهزم ساختند و مراجعت کردند و قحطبه بجانب
کوفه روانه شد و ابن هبیره بواسط رفت و در عرض راه قحطبه غرق شد لشکر حسن پسر او را
امیر کردند و حسن با لشکر داخل کوفه شد و در آن زمان خبر کشته شدن ابراهیم امام بدست
مروان بکوفه رسید و در آن اوان برادران ابراهیم ابو العباس سفاح و ابو جعفر منصور گریخته بکوفه
آمدند و در شب جمعه چهاردهم ربیع الاول [illegible] اهل کوفه و خراسان با ابو العباس سفاح
بیعت که اول خلفای بنی عباسیه بود بیعت کردند و در آن وقت مروان در حران بود و ابو عون
نامی بر حسن بن قحطبه در موصل بود و سفاح عم خود عبد الله بن علی با لشکر خراسان فرستاد تا ابو عون را
با خود ضم نموده بجنگ مروان بردارند و در موضع زاب حرب دست داده مروان منهزم شده بجانب
شام گریخت ابو عون برادر [illegible] و در حوالی رود خانه [illegible] و در سنه [illegible] اتفاق افتاد که
در [illegible] مصر بدر آمد و مروان در کشتی [illegible] یکی از اصحاب ابو عون او را در آنجا
دید و [illegible] بسر او را بزبرده سفاح فرستادند و مدت
سلطنت مروان [illegible] و مدت عمرش شصت و نه سال و در ذی الحجه سنه
اثنتین و ثلثین و مائه کشته شد و [illegible] بر سر [illegible] نفر از
حیله ابو مسلم از خراسان رخصت طلبید عزیمت حج نمود و در کوفه که پیش سفاح رسید
با برادرش ابو جعفر منصور که او را [illegible] گویند روانه مکه شدند و این سال
و ثلثین و مائه بود و در این سال سفاح [illegible] و مدت خلافتش چهار سال و هشت ماه بود و ولادت او

سنه اثنتین و ثلثین و مائه

و مروان [illegible] ابو عون [illegible]

برادرش منصور دوانقی بر تخت خلافت نشست و او در راه مکه در منزل ذات عرق
خبر وفات سفاح شنید و آنچه داشت به کوفه شد و از اطراف آنها که لوای مخالفت برافراشت
او را مغلوب کرده شد و ابو مسلم مروزی صاحب الدعوه را بکشت و در سنه خمس و اربعین
و مائه آغاز عمارت بغداد نمود و بیست و دو سال یک ماه کم خلافت کرد و مدت عمرش
شصت و سه سال بود و در راه مکه وفات یافت و بعد از آن پسرش مهدی ابو عبدالله محمد
بن محمد بن علی بن عبدالله بن عباس بن عبد المطلب در ذی حجه سنه ثمان و خمسین و مائه بر سریر
خلافت متمکن گشت و در سنه تسع و ستین و مائه وفات یافت خلافت او ده
سال و زمان حیاتش چهل و سه سال بود و بعد از آن موسی ابن مهدی الملقب بهادی
بر مسند خلافت نشسته یک سال و سه ماه خلافت کرد و مدت حیاتش بیست و شش سال و
کسری بود و بعد از آن برادرش هرون بن مهدی الملقب بالرشید در سنه سبعین و مائه
خلیفه شد و در آن وقت بیست و دو سال عمر داشت و یحیی بن خالد برمکی را وزیر خود گردانید
و امین را ولیعهد خود کرده و بعد از آن مامون را و ... و در سنه ثمان و سبعین
و مائه فضل بن یحیی را به خراسان فرستاد و او از آنجا به ماوراء النهر رفته ... که ... هیچ
یکی از خلفا ... بود مطیع کرد ... و در سنه ست و ثمانین و مائه هرون سفر حج نمود
و دو ولیعهد خود امین و مامون را همراه برد و در مکه معظمه ... ممالک را ... قسمت کرد شرح عهدنامه
حلوان تا آنکه کرمانشاهان است ... و ... و خراسان و سیستان و ...
و قومس و طبرستان و گیلانات و از ... و زابل و کابل و هندوستان و ماوراء
النهر و ترکستان با مامون داد و غربیان را که عبارتست از بغداد و واسط و کوفه و بصره و شامات
و سواد عراق و موصل و جزیره و حجاز و مصر تا بلاد مغرب به امین ارزانی داشت و وصیت
کرد که امین در بغداد اقامت نماید و مامون مرو را لشکرگاه سازد و هر کس ولایت خود
نگاه دارد و هر یکی از ایشان که پیشتر وفات کند مملکت ... از آن دیگری باشد و در اواخر
هرون کار برامکه ... از آن ... مشهور است و بعد از قضیه ... مستعد ...
مزاج هرون بر ایشان متغیر شد و ... ناچار کرد ... که از ایشان
جز نام باقی نماند و از ابتدای حکومت برامکه ... در زمان هرون ... بر طرف
شد

شد آن ... سال و هفت ماه و یازده روز کشید بعد از آن ... رافع نام در
سمرقند خروج کرده و ایالت ... سمرقند گرفت و هرثمه بن اعین را به دفع او نامزد
کرده و خود نیز از عقب او از بغداد روانه خراسان شد و در راه مریض شده چون به طوس
رسید جان به مالکان دوزخ سپرد مدت خلافتش بیست و سه سال و کسری و چهل و هفت مرحله
از مراحل زندگانی طی کرده بود و وفاتش در سنه ثلث و تسعین و مائه اتفاق افتاد و
چون این خبر به بغداد رسید امین بن هرون در بغداد بر سریر خلافت نشسته خلایق با او بیعت
کردند و مامون نیز در خراسان بر منبر رفته از مردم به جهت امین تازه بیعت ستاند
و لیکن امین خیانت و غدر کرده عاقبت ... رسید ... آنکه امین اراده کرد که مامون را
از ولیعهدی که هرون قرار داده بود خلع و از حکومت خراسان عزل نماید و پسر خود را ...
هر چند جمعی از بزرگان چون ... بن صبیح کاتب السر و خازم بن خزیمه مانع شدند مفید نیفتاد
و ... مامون ... عاقبت امین علی بن عیسی
بن ماهان را با لشکری آراسته که پنجاه هزار سوار همراه بود روانه خراسان ... مامون ...
... و ... طاهر ... و ...
... طاهر بن حسین ... با چند هزار سوار از جانب مامون ...
و چون این خبر به علی بن عیسی رسید ... و گفت ... طاهر ... که ... از ... ده
و چون ... طاهر ... عاقبت امر متفق علیه اتفاق افتاد
و علی بن عیسی در جنگ کشته شد و لشکر بغداد منهزم شد و چون این خبر به مرو رسید مردم به خلافت مامون
سلام کردند و ... که ... علی بن عیسی کشته شد گفت
... عبدالرحمن ...
... طاهر ... اتفاق ... عاقبت ...
الرحمن کشته شد و هرثمه بن اعین ... هزار سوار ... مامون ... طاهر رسید و طاهر ...

بصره رفته کارگذاران امین را بیرون کرد و طاهر بعزم تسخیر بغداد روان شد در سنه سبع و تسعین
طاهر و هرثمه و زهیر بن مسیب بر ظاهر بغداد فرود آمدند و در تضییق اهل حصار کوشیدند و جمعی از اهل
شهر از امین رو گردان شده بطاهر پیوستند تا آنکه در اوایل محرم سنه ثمان و تسعین و مایه
امین با کنیزکان و خواتین از شهر بیرون آمد که نزد هرثمه رود و او از مامون امان
بخواهد امین بلشکر طاهر منقطع شده و او را گرفته در همان شب سر او را از بدن
جدا کرده نزد مامون بمرو فرستاد مدت خلافت او چهار سال و هشت ماه بود و زمان حیاتش
بیست و هشت سال و بعد از آن مامون بن هرون بر سریر خلافت نشست چون
در اواخر محرم سنه ثمان و تسعین خبر قتل امین در مرو شایع شد خلایق دوباره بیعت
مامون کردند و او امارت فارس و عراق و اهواز و حجاز و یمن بحسن بن سهل داد و ذو
الریاستین را امر کرد تا بضبط ولایت شام و جزیره و موصل رود و دفع نصر [illegible]
پردازد و هرثمه را بخراسان طلبید و چون مردم امارت حسن را مکروه داشتند فتنه بسیار
ظاهر شده در سنه تسع و تسعین و مایه محمد بن ابراهیم طباطبا علوی المعروف بابن طباطبا با ابو السرایا خروج
کرده و حسن با ایشان حرب کرد [illegible] و در همه جنگ مغلوب شد و او را [illegible] هرثمه از کرمانشاهان
برگرداند [illegible] و ابو السرایا را بکشت [illegible] ابراهیم [illegible] در کوفه [illegible]
روان شد [illegible] و در آنجا [illegible] فضل بن سهل [illegible] برادر حسن کشته شد و در آن وقت
و در آن وقت ابراهیم بن موسی [illegible] در یمن [illegible] خلافت شد [illegible] علویان که [illegible] شد
و اطراف [illegible] زیر [illegible] شده و [illegible] برادر او [illegible]
که کسی این خبر را بمامون رساند و در آن هنگام مامون حضرت امام علی بن موسی الرضا را
بمرو طلبید و او را ولیعهد خود کرد [illegible] و آنحضرت این خبر را بمامون رسانید
و مامون برای [illegible] عزیمت جهه بغداد نمود و چون بطوس رسید امام را مسموم ساخته
و برای آنحضرت [illegible] و مامون در سنه اربع و مایتین وارد
بغداد شد و ابراهیم [illegible] گشت تا در سنه سبع و مایتین او را یافتند و امان داده شد

وطاهر ذو الیمینین را بامارت خراسان فرستاد ۲۰۶

[illegible]

و ابراهیم

9

و در شعبان سنه تسع و تسعین مامون بوران دختر حسن بن سهل را بخواست و در اواخر ایام خلافت
بطرسوس رفته عبد الله را از میان برداشت [illegible] بلاد روم آمد بعضی از قلاع [illegible] تسخیر نموده
مراجعت کرد و در وقت مراجعت [illegible] فرود آمد و در آنجا
[illegible] واصل شد و او را در طرسوس در قبر مدفون گردند ایام خلافتش بیست سال و پنج ماه
و سیزده روز و مدت عمرش چهل و هشت سال بود و بعد از آن معتصم بن هرون
بولایت عهد مامون خلیفه شد و در اوایل [illegible] سلک [illegible] که در اوایل
خروج کرده بود [illegible] بسیاری از مردم عراق عجم [illegible] او کردند و معتصم [illegible]
که از [illegible] زاده [illegible] او [illegible] فرستاد و او او را دستگیر کرده بنزد معتصم فرستاد
و او بابک را کشت گویند بابک قتل بسیار کرده بود و عدد مقتولان او از هزار هزار
متجاوز بود و معتصم بنای [illegible] رای گذاشته و در اندک وقتی باتمام رسید و آنجا را [illegible]
خود کرد و در سنه ثلث و عشرین و مایتین پادشاه روم [illegible] اسلام کرد و چون خبر
معتصم با دولت هم [illegible] بعزم روم روانه شد و [illegible] را از طریقه دیگر فرستاد و پادشاه
روم از افشین منهزم شد و بسیاری از بلاد روم را معتصم مسخر کرد و اراده [illegible]
بود که خبر [illegible] عباس بن مامون رسیده [illegible] و عباس را گرفته بکشت و در سنه خمس و
عشرین و مایتین افشین را محبوس کرد و در حبس وفات یافت و در سنه سبع و عشرین و مایتین
معتصم بدار البوار رفت و او چهل و هشت سال و هشت ماه و هشت روز عمر یافت و او را
خلیفه مثمن میگفتند و بعد از آن الواثق بالله هرون بن معتصم بر مسند خلافت نشست
و بعد از چندی بمرض استسقا بمرد پنج سال و نه ماه و سیزده روز خلافت کرد و سی و شش سال
ایام حیاتش بود و بعد از آن خلایق بالمتوکل علی الله جعفر بن معتصم بیعت کردند
و بر مسند خلافت متمکن شد و در سنه خمس و ثلثین و مایتین فرمان داد تا خلایق با سه پسر او منتصر و معتز
و مؤید علی الترتیب بیعت کردند و دو پسر دیگر خود را که معتمد و موفق باشند
[illegible] و در سنه ست و ثلثین و مایتین امر کرد تا قبر حضرت امام حسین را خراب کردند

وآب بقعه مبارک آنحضرت ببستند ولکن آب بایستاد تا الحال و مردم بعد از زیارت امیرالمؤمنین و
امام حسین علیه السلام منع کرد و آخر الامر پسر او منتصر با جمعی از ترکان با هم ساخته شر متوکل را
از میان برداشتند زمان خلافتش چهارده سال و نه ماه و نه روز بود و زمان حیاتش
چهل و چهار سال و بعد از آن هم خلافت بر منتصر بن متوکل قرار گرفت و او
بخواهش اتراک دو برادر خود معتز و مؤید را از خلافت بعد خود خلع کرده و لایت عهد را
به پسر خود داد و بعد از آن وفات یافت مدت خلافتش شش ماه و زمان حیاتش بیست و یک
بود و بعد از آن خلایق بمعاونت امرا اتراک نام بغا و مستعین بالله بن المعتصم
بیعت کردند و بعد از چندی جمعی از اتراک بر او شوریدند و او گریخته از سر من رأی به بغداد رفت
و بعضی از اتراک با معتز بیعت کردند و عاقبت کار رسید بآنکه مستعین خود را
از خلافت خلع کرد و بعد از آن به سر من رأی کشته شد زمان خلافتش سه سال و
نه ماه بود و مدت حیاتش سی و یک سال و بعد از آن معتز بن متوکل در امر خلافت
مستقل گردید و احمد بن متوکل را در زیر لحاف خفه ساخت و امر کرد تا برادران او مؤید
و موفق خود را از خلافت خلع کردند و با اتراک جای بدسلوکی گذاشته بعضی از ترکان
ایشان را نکشت عاقبت ترکان و مغاربه اتفاق نموده بدار الخلافه رفتند و پای معتز
را گرفته از قصر بیرون کشیدند و با مهتدی بیعت کردند و معتز را در زندان محبوس
نموده تا از گرسنگی و تشنگی بجهنم رفت زمان خلافت او سه سال و شش ماه بود و مدت حیاتش
بیست و چهار سال و بعد از آن المهتدی بالله ابن الواثق بالله مستقلا خلیفه شد
و در ماه رجب سنه ست و خمسین و مأتین ترکان با او محاربه کرده او را کشتند
مدت خلافتش یازده ماه و یازده روز بود و زمان حیاتش سی و نه سال و در اوان
خلافت او در اطراف بغایت اختلال هم رسید و بعد از آن معتمد بن متوکل
بر مسند خلافت نشست و عبدالله بن خاقان را وزارت داد و مدت بیست و سه سال
خلافت کرد و چهل و هشت سال عمر یافت و بعد از آن خلافت بر معتضد بن موفق
قرار گرفت و در سنه اربع و ثمانین و مأتین خواست تا خطبا را امر کند که در روی منابر

معاویه

معاویه و اولاد او را لعن کنند وزرا مانع شدند و در عهد او قرامطه ظهور کردند و او نه سال و نه ماه
و دو روز خلافت کرد و مدت حیاتش چهل و نه سال بود و بعد از وفات او پسر او المکتفی بن المعتضد
بر مسند خلافت نشست و در زمان او قرامطه تسلط تمام بر ولایات شام و دیار [illegible] دست یافتند
و یحیی بن زکریا که از اعاظم ایشان بود مرکوب [illegible] مکتفی [illegible]
و ایشان را منهزم کرده و بعضی را اسیر کرده و در سنه خمس و تسعین و مأتین وفات
یافت مدت خلافتش شش سال و شش ماه و نوزده روز و ایام حیاتش سی و سه سال و شش ماه بود
و بعد از آن مقتدر بن معتضد خلیفه شد و زمام اختیار ملک خود را بوزیر خود
ابن الفرات داد و در زمان دولت او ابتدای دولت اسماعیلیه در مغرب ظاهر شد و عبیدالله
بن محمد بن عبدالله بن میمون بن محمد بن اسماعیل بن امام جعفر علیه السلام در مغرب ظهور نموده تا بدان حد
قدم فراتر نهاد و بر ممالک مصر استیلا یافت و قریب بدویست سال دولت در دودمان ایشان
ماند و حسین بن منصور حلاج در عهد مقتدر بقتل رسید و با امر او کشته شد و مقتدر بیست و چهار
سال و یازده ماه و شانزده روز خلافت کرد و عاقبت مونس خادم از او روی گردان
شد و فتنه برپا کرد تا آنکه لشکر مونس مقتدر را بگرفتند و بکشتند مدت حیاتش سی و
هشت سال و یک ماه بود و بعد از او با برادر او قاهر بن معتضد بیعت کردند
و او ابن مقله را وزارت داد و اولاد مقتدر را بتحصیل طلب کرد و او مردی سفاک
بی باک بود عاقبت امرا و ترکان با هم ساخته او را گرفتند و چشمان او را میل کشیدند
یک سال و شش ماه و شش روز خلافت کرد و بعد از کوری در مسجد جامع بغداد بگدایی
اشتغال داشت و بعد از آن الراضی بن المقتدر بر خلافت نشست و باز ابن مقله را وزیر
کرد و عاقبت بسبب جنایتی که از او سر زد دست او را قطع کرد و در سنه تسع و عشرین و
ثلثمائه بعلت استسقا وفات یافت مدت خلافتش شش سال و ده روز و عمرش سی و
دو سال و کسری و بعد از آن متقی بن مقتدر خلیفه شد و او از خلافت بجز نام
نداشت و عاقبت خلایق بر او شوریده او را گرفته میل کشیدند سه سال و

یازده ماه خلافت کرد و شصت سال عمر یافت و بعد از آن امر خلافت بر مستکفی
بن مکتفی قرار گرفت و در آن وقت سلاطین آل بویه در بغداد تسلط تمام داشتند.
و با خلیفه مخالفت می‌کردند و هرچند در اطراف ایشان بود و خلیفه را خوار میداشتند
عاقبت میان معز الدوله که یکی از سلاطین آل بویه است و خلیفه نقار رسید اشقیا
خلیفه را میل کشیدند مدت خلافت مستکفی یک سال و چهار ماه و مدت عمرش سی و دو سال
و بعد از آن بفرموده معز الدوله مطیع بن مقتدر خلیفه شد و لکن خلافت او بغیر
مجرد نام نبود و در زمان سلطنت آل بویه که ایشان را دیالمه نیز گویند خلق را فزونی
شد و دیالمه میدانستند که خلافت ایشان ناحق است و چون بیست و نه سال و
پنج ماه از خلافت او گذشت خود را عزل کرد و مردم با پسر او طایع بن مطیع
بیعت کردند و چون هفده سال و نه ماه و شش روز از خلافتش گذشت بهاء الدوله
دیلمی بفرمود تا او را بگرفتند و قادر بن مقتدر را آورده با او بیعت کردند
و او شوکت تمام یافت و در زمان او اقتدار و تسلط دیالمه نقصان پذیرفت و سلطان
محمود سبکتکین را نیز خلعت خاص فرستاد و چهل و یک سال و سه ماه و یازده روز
خلافت کرد و هشتاد و شش سال عمر یافت و در سنه اثنی و عشرین و اربعمائه وفات
یافت و بعد از او قائم بن قادر بر تخت خلافت نشست و در زمان او دولت
آل بویه انقراض یافت و ممالک ایشان به طغرل بیک سلجوقی انتقال یافت و چون طغرل بیک
در عراق عجم مشغول رزم بود و بدانجا توجه نمود و در زمان غیبت او یکی از امرای بغداد
با مستنصر اسماعیلی که در مصر بود ساخته و در سنه خمسین و اربعمائه سردار اسماعیلیه بغداد
آمد و قائم را بگرفت و بر شتری سوار کرد و در بازار بگردانید و او را محبوس کرد و در بغداد
خطبه بنام اسماعیلیه خواندند تا آنکه طغرل بیک از عراق عجم مراجعت کرده سردار ایشان
را بکشت و خلیفه را بیرون آورد و هم در سنه سبع و ستین و اربعمائه وفات یافت
چهل و چهار سال و هشت ماه خلافت کرد و هفتاد و شش سال و کسری عمر یافت

و بعد از آن

و بعد از آن پسرش مقتدی بن قائم خلیفه شد و بعد از چند سال دختر سلطان ملکشاه سلجوقی
را بخواست و او را در میان زن و شوهر نقار رسید و آن دختر به اصفهان رفت و در آن
سال مقتدی وفات یافت مدت خلافتش نوزده سال و پنج ماه و مدت عمرش سی و هشت
سال و کسری و بعد از آن پسرش مستظهر بن مقتدی خلیفه شد و در زمان او
کار اسماعیلیه بالا گرفت و حسن صباح ظهور کرد و مستظهر بیست و پنج سال و کسری
خلافت کرد و چهل و هشت سال و کسری حیات یافت و در سنه اثنی عشر و خمسمائه
وفات یافت و بعد از آن پسرش مسترشد بن مستظهر خلیفه شد و از سلاطین
سلجوقیه حق نعمت فراموش کرد تا نام سلطان مسعود سلجوقی را از خطبه و سکه بیفکندند
و بر این جهت سلطان از بغداد حرکت کرد بعد از مقاتله لشکر خلیفه منهزم شد و
مسترشد دستگیر شد و سلطان او را همراه برد تا در همدان و بروایتی در مراغه
خلیفه کشته شد و هفده سال و نیم خلافت کرد و چهل و سه سال زندگانی یافت
و بعد از آن مردم با پسرش راشد بن مسترشد بیعت کردند و راشد عزم جنگ با سلطان
مسعود بنای مخالفت گذارده سلطان متوجه بغداد شد و راشد گریخته مدتی در اطراف
حیران میگشت تا در اصفهان یکی از فدائیان او را بکشت و یک سال خلافت
کرد و بعد از آن بفرموده سلطان مقتفی بن مستظهر مقتدای امر خلافت شد
و تا سلطان مسعود حیات داشت امر خلافت او رواجی نگرفت بعد از وفات سلطان
مستقل شد و سپاه سلاطین سلجوقیه را به بغداد راه نداد و بنای تجبر و تسلط نهاد
و از زمان ظهور دولت دیالمه تا اوان دولت مقتفی بغیر از او هیچ خلیفه با استقلال خلافت
نکرد و در سنه خمس و خمسین و خمسمائه وفات یافت مدت خلافتش بیست و چهار سال و کسری
و زمان حیاتش شصت و شش سال بود و بعد از او مستنجد بن مقتفی خلیفه شد
و او از خوبان خلفای عباسیه بود و در سنه ست و ستین و خمسمائه وفات یافت

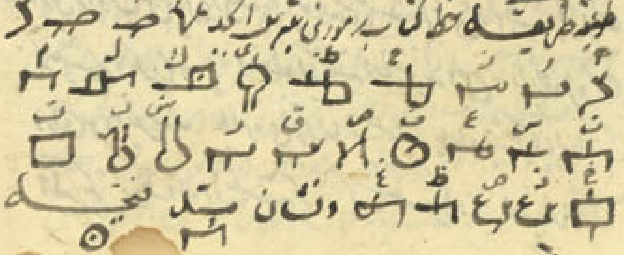
مدت خلافتش یازده سال و شش ماه و سه ماه کال عمر کرد و بعد از ان مستضیء بن مستنجد
خلیفه شد و در سنه خمس وسبعین وخمسمائه وفات یافت نه سال و هشت ماه خلافت
کرد و سی و نه سال عمر یافت و بعد از و ناصر بن مستضیء خلیفه شد و بود تا
هزار میر و چهار [illegible] شکستند و در رواج [illegible] کوشید و در سنه اربع عشر وستمائه
سلطان محمد خوارزم شاه بر ناصر خشمناک شد و با لشکری بسیار روی نهاد که سیصد هزار
سوار جرار در ان لشکر بود متوجه بغداد و ناصر شیخ شهاب الدین سهروردی را بر سم
برب لقة التماس [illegible] و او در همدان بار در سلطان رسید و التماس او مبذول
نشد و بعد از رجعت او ناصر [illegible] اما چون خوارزم شاه بعقبه کرمانشاه
رسید چنان برفی در اردوی وی افتاد که اکثر چهارپایان تلف شدند و دست و پای
اکثر لشکریان ضایع شد بالضروره معاودت نمود که بعد از کبر بورت بربار برگشته
انتقام از ناصر کشد اما مهلت نیافت و بهجوم لشکر چنگیزخان و گرفتار رسید
و در سنه اثنین وعشرین وستمائه ناصر وفات یافت مدت خلافتش چهل و شش سال و کسری
و زمان چهل و هفت [illegible] سال و بعد از او طاهر بن ناصر خلیفه شد و او خلیفه عادل بود
و در سنه ثلث وعشرین وستمائه وفات یافت مدت خلافتش نه ماه و چهارده روز بود و
بعد از ان مردم با مستنصر بن طاهر بیعت کردند و او در سنه اربعین وستمائه
وفات یافت و شانزده سال و دو ماه و هفت روز خلافت کرد و بعد از ان
مستعصم بن مستنصر بر تخت خلافت نشست و او آخر خلفای عباسیه بود و در
عظمت و شوکت ممتاز بود و در جمیع بلاد شرق و غرب خطبه خلافت بنام او خواندندی
و در سنه اثنین واربعین وستمائه وزارت خود با بن علقمی داد و در سنه احدی وخمسین وستمائه
هلاکو خان از ممالک شرق متوجه بلاد غرب شد و بعد از فتح قلاع اسماعیلیه بمشورت
خواجه نصیر الدین طوسی رحمة الله علیه متوجه بغداد شد و خلیفه را با پسران و حدیث

تم

[illegible]

9

ختم لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین [illegible]
[illegible] عصفی [illegible] در دی
[illegible] نه حسن [illegible]
[illegible] ولـه [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ولـه [illegible]
ولـه عصفی [illegible] ولـه
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

همه کیسوع جنوم ... لیه

فائده مجرّب از شهید ثانی ... که هر که ... باشد در روز ماه ... در روز جهار صد مرتبه بخواند خداوند عالم علم البیان ... یاد کرد ...

استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم بدیع السموات والارض من جمیع ظلمی وجرمی واسرافی علی نفسی واتوب الیه

فائده از حضرت سید بن طاوس ... که بعد از نماز صبح ... بخواند ...

اللهم انی ضعیف واعدائی اقویاء وانت الاقوی فقنی شرهم واکفنی امرهم واعنی علیهم بحولک وقوتک یا قوی

من العبارات المشکله عبارة العلامه فی النهایه ... فی مقام الاستدلال ان المراد بالمتابعه هو عدم التقدم فان الامام فی الصلوة ... بالاقتداء به قال الفاضل المسندی ... العباره ... حافظ

... که کردار ... که ... ز ... دولت
... که ...
... ز ...
... که ...
... که ...

فلا اثم ...

فائده ... الالف ... انه ... قال ... ثلاثون سنة واربعة اشهر ... الاحتلال ... ذلک ... سنة ... ثلاث ... فائده ... الاربعة ... فی سبعة ... فی کل یوم ... عشر ... الیوم ...

~~... انه ...~~

~~... الفتح ... انه ...~~

~~... وطریق ... الحق ...~~

~~... السّر ...~~

... فائده لیس ... الحجر ... من ... الکره ... علی ... المحدد ... من ... الامر ... النار ... الامور ... فائده کل حیوان ... والهواء ... من الصلوة ... فائده ... النفس

التي أقسم الله تعالى بها في كتابه العزيز من الشمس المنيرة وضحاها والبروج والقمر إذا تلاها
كذا ... وفيها الخير بالبعض للحيلة الكثيرة من الرجوع والإتيان ...
بالرجوع والكفر ... والأبرار ... دعاء آخر جليل القدر
مجرب ذكره في المزار الكبير منقولا عن ... بإسناده عن عبد الرحيم القصير قال دخلت على
أبي عبد الله عليه السلام فقلت جعلت فداك إني اخترعت دعاء قال دعني من اختراعك إذا
نزل بك أمر فافزع إلى رسول الله صلى الله عليه وآله وصل ركعتين تهديهما إلى رسول الله صلى الله عليه وآله قلت
كيف أصنع قال تغتسل وتصلي ركعتين تستفتح بهما افتتاح الفريضة وتتشهد تشهد الفريضة
فإذا فرغت من التشهد وسلمت قلت اللهم أنت السلام ومنك السلام وإليك يرجع السلام
اللهم صل على محمد وآل محمد وبلغ روح محمد مني السلام وأرواح
الأئمة الصادقين سلامي واردد علي منهم السلام والسلام عليهم
ورحمة الله وبركاته اللهم إن هاتين الركعتين هدية مني
إلى رسول الله صلى الله عليه وآله فأثبني عليهما ما أملت
ورجوت فيك وفي رسولك يا ولي المؤمنين ثم تخر ساجدا
وتقول يا حي يا قيوم يا حي لا يموت يا حي لا إله إلا أنت يا
ذا الجلال والإكرام أربعين مرة ثم ضع خدك الأيمن فتقولها أربعين مرة ثم
ضع خدك الأيسر فتقولها أربعين مرة ثم ترفع رأسك وتمد يدك وتقول أربعين مرة
ثم ترد يدك إلى رقبتك وتلوذ بسبابتك وتقول أربعين مرة ثم تأخذ لحيتك بيدك
اليسرى وابك أو تباك وقل يا محمد يا رسول الله أشكو إلى الله وإليك
حاجتي وأشكو إلى أهل بيتك الراشدين حاجتي وبكم أتوجه

يا جواد
يا أرحم الراحمين

إلى الله

إلى الله وإليكم حاجتي ثم تسجد وتقول يا الله يا الله حتى ينقطع نفسك صل على
محمد وآل محمد وافعل بي كذا وكذا قال أبو عبد الله عليه السلام فأنا الضامن على الله عز وجل
ألا يبرح حتى تقضى حاجته أيضا دعاء جليل مجرب مروي في المزار الكبير عن ... عن
أبي عبد الله عليه السلام قال إذا كانت لك حاجة إلى الله وضقت بها ذرعا فصل ركعتين فإذا سلمت
كبر الله ثلاثا وسبح تسبيح فاطمة عليها السلام ثم اسجد وقل مائة مرة يا مولاتي فاطمة
أغيثيني ثم ضع خدك الأيمن على الأرض وقل مثل ذلك ثم عد إلى السجود وقل
ذلك مائة مرة وعشر مرات واذكر حاجتك فإن الله يقضيها ورواه عن ... صلاة الاستغاثة
بالبتول ركعتين فإذا سلمت فكبر ثلاثا وسبح تسبيح الزهراء عليها السلام ثم اسجد وقل
مائة مرة يا مولاتي يا فاطمة أغيثيني ثم ضع خدك الأيمن وقل كذلك ثم عد إلى السجود
وقل كذلك ثم ضع خدك الأيسر على الأرض وقل كذلك ثم عد إلى السجود وقل كذلك مائة مرة
وعشر مرات واذكر حاجتك تقضى إن شاء الله روي عن الصادق عليه السلام
إذا كانت لك حاجة ... فاكتب في رقعة بسم الله الرحمن الرحيم اللهم إني
أتوجه إليك بأحب الأسماء إليك وأعظمها لديك وأتقرب
وأتوسل إليك بمن أوجبت حقه عليك محمد وعلي وفاطمة
والحسن والحسين عليهم السلام والأئمة عليهم السلام ...
اكفني كذا وكذا ثم تطوي الرقعة وتجعلها في بندقة طين وتطرحها في ماء جار
أو بئر فإن الله يفرج عنك وقضيت حاجتك وروي عن الصادق عليه السلام أنه قال
من قتر عليه رزقه أو ضاق معيشته أو كانت له حاجة مهمة من أمر دنياه وآخرته

فليكتب في رقعة بيضاء وتطرحها في الماء الجاري عند طلوع الشمس ويكون الاسم الرقعة
سطرا واحدا بسم الله الرحمن الرحيم الملك الحق المبين من العبد الذليل الى
المولى الجليل سلام على محمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين وعلي
ومحمد وجعفر وموسى وعلي ومحمد وعلي والحسن والقائم سادتي
ومولاي صلوات الله عليهم اجمعين ربي مسني الضر والخوف
فاكشف ضري وآمن خوفي بحق محمد وآل محمد واسألك بكل اسم
وضعته على نفسك ان تصلي على محمد وآل محمد يا ارحم الراحمين
اشفعوا لي يا سادتي بالشان الذي لكم عند الله فان
لكم عند الله لشانا من الشان فقد مسني الضر يا سادتي والله
ارحم الراحمين فافعل بي كذا وكذا وفي نسخة وترميها
بعد ما تكتب في بحر او نهر الماء بسم الله الرحمن الرحيم من العبد الذليل
الى المولى الجليل رب اني مسني الضر وانت ارحم الراحمين بحق محمد
والصلاة على محمد وآله واكشف همي وفرج عني غمي برحمتك
يا ارحم الراحمين وفيه الصلاة رواه عن [illegible] العتيق الزهري
دعاء [illegible] في المهمات [illegible] صلاة [illegible] رقعة تكتب وترمي
[illegible] ذلك [illegible] الطويلة [illegible] ان تصلي
فريضة [illegible] ثم تقعد [illegible] الحمد وسورة
الواقعة وفي الثانية بعد الحمد وقل هو الله احد وتدع الكلام والحدث ولا
تشتغل سوى التسبيح والذكر فاذا فرغت [illegible] تسبيح فاطمة عليها السلام

نصلي

9

ثم تصلي على [illegible] ثم [illegible] ولا تنام وكلما [illegible]
ذكرت [illegible] وما [illegible] الذكر [illegible]
[illegible] الوضوء وصليت [illegible] ركعتين [illegible] في [illegible]
ركعة [illegible] ثم [illegible] في الاولى الحمد
وسبح اسم ربك الاعلى وفي الثانية الحمد وقل يا ايها الكافرون فاذا فرغت
صليت ركعة الوتر [illegible] الحمد وقل هو الله احد [illegible] الوتر [illegible]
بخشوع وتضرع [illegible] فاذا [illegible] رقعة [illegible]
على [illegible] لك [illegible] علي [illegible]
يا [illegible] يا سيدي [illegible] يا مولاي [illegible] هذا
مقام العائذ الفارع الذليل الخاشع البائس الفقير المسكين
الحقير المستكين المتحير الذي لا يجد لكشف ما به غيرك ولا
يرجع فيما قد احاط به الى سواك سيدي انا من قد علمت
وبما عرفت من ضعفي عن عبادتك الا بتوفيقك وتقصيري عن
شكرك الا بعونك [illegible] في ذلك [illegible]
الصفح عني فصل على محمد وآله وابلغهم [illegible] الساعة الساعة
عني افضل التحية والسلام [illegible] اللهم على ما كان مني و
ارحم ضعف ركني [illegible] دعائي برحمتك يا ارحم الراحمين
ثم [illegible] الدعاء [illegible] ويديك [illegible]

خاليا وحدك كيف لا اراك جهدا ان اطعمك كيف لا ان يروح العز ان الطف وان الغلاغي دكر
وعيت اعلا عين زنا نعمة وعز جدك وارفع سابك النير وحدك على الارض في ايجرا بك
واشغتبه وطل سترى اذ تعتنى الذنوب وحرتني المطلوب واحذقت
بي الكروب وانقطع رجائي في كشف ذلك الا منك وتحتي لن تشرق
عنك الحي سبل فانظر بعين رافتك الي وجد بجودك واحسانك
علي واجرني في املي واقبل قصتي وانقض حاجتي واستجب
دعوتي واكشف جرفي وازل الفقر والفاقة عني واعذني
من شماتة الاعداء ودرك الشقاء وعلمني سؤالي واعطني
بجودك وكرمك يا مولاي انك قريب مجيب وانو تركسني ما علمه
به منلو عنيت ان الله عز وجل اكرم من عوا اقر بحب و نسخة الرقعة
هكذا بسم الله الرحمن الرحيم من العبد الذليل الحقير الفقير المذنب الجاني على
نفسه المتقطع به السائل المسكين المعترف بذنبه الظالم لنفسه المستجير به
الى المولى الكريم العظيم العلي الاعلى رب السموات والارضين مالك الامور
وعلام الغيوب الذي لا شريك له ولا مثيل له ولا صاحبة ولا ولد له الاحد
الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد اقول بخضوع وخشوع رب
عملت سوءا وظلمت نفسي صل على محمد وآله واعف عني واغفر خطايا
واصفح عن زللي وجد على بجودك وعفوك ثم اقول يا اكرم الاكرمين
يا غاية الطالبين ويا مجيب دعوة المضطرين يا منفس عن المكروبين
ارحم الراحمين الحق يا سيدي انا عبدك ابن عبدك ابن امتك بلا

9

انتاتني وكنت صغيرا واغنيتني وكنت فقيرا فرفعتني وكنت حقيرا
وجبرتني وكنت كسيرا ومننت علي بما انت اهله وانا اعلم به مني نفسي
وعرفتك وجلا لك من الجنة تكرما ونعشتني بعد قلة واسبغت
علي النعمة واوجبت علي المنة وبلغتني فوق الامنية لتبلو في
فتعرف شكري ومقدار سعيي وطاعتي وافرائي واتاني اخذا
بالفضل علي وتاكيدا للحجة فيما الذي فجحدت حق نعمتك ولبثت ما
عندي من مننك وقادني الجهل والعمى الى ركوب الزلل والخطا
حتى وقعت في غواية الردى وتبدلت بالتقصير والعماية ركبت طرق
من جار وطغا وركبت فحل بي ما كنت اخفته وبرح بي الجفاء
وصرت الى حال البؤس والضراء بعدما حبانك الكامل ونعمتك
للتزايد فهو وسترك الجميل وصيانتك التامة الهي وسيدي ومولاي
فقد بان لك حالي وكيف بالي وظهر اختلالي وشاعت فاقتي و
فقري وانقطعت من الخلق امالي وانت العائد على العاصين بالنعم
والاخذ على المسيئين بالاحسان والمن فضلا منك وطولا وجودا
ومجدا وعودا باتمام ما ابتدات في امري مني فهب ما ابتدأت
من معروفك عندي فقد ظلمت نفسي وفرطت في امري وقصرت
في حقك عندي وانا عائذ منك بك وهارب اليك عنك
من الحرمان وسوء القضاء متوسل بك اليك في قبول دعائي

عني وإتمام ما أنعمت به علي وإصلاحه لي وكشف الضر والفقر والفاقة
عني والإخلال والبلوى حتى تجري حالي على أجمل حال و
أسبغ نعمة كانت علي في وقت من الأوقات يا رب إن كانت
ذنوبي أخلقت وجهي عندك وغيرت حالي فإني أسألك
وأتوجه إليك وأتوسل إليك وأتقرب إليك وأستشفع إليك
وأقسم عليك يا من لا مسؤول غيره ولا رب سواه بجاه سيدنا
محمد رسولك وبجاه أوليائك وخيرتك وأصفيائك وأحبائك
من خلقك علي أمير المؤمنين وفاطمة والحسن والحسين وعلي بن
الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن
موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي والخلف الص
الصالح صاحب زمانك القائم بحجتك وأمرك وعينك
في عبادك من ولد نبيك صلواتك عليهم أجمعين وسلامك
ورحمتك وبركاتك خالصا وأسألك بحقك عليهم وبالحق
الذي جعلته لهم عليك وعلى جميع خلقك أن تصلي عليهم
أجمعين وتبلغهم سلامي الساعة وتكشف بهم ضري
وتفرج بهم همي وتخرجني بهم عن حيرتي إلى روحك وتؤتيني
فرجك وخلاصك وعافيتك وأن تغفر ذنوبي التي أصارتني
إلى ما أنا فيه وأن تأخذ بيدي وتعفو عني عفواً ألقاك

وأنت عني راض وتتم ما ابتدأت به من أمري إحسانا إلي وتكميلا
للنعمة عندي وحراسة لي ما أبقيتني وتنفع ما أتعلق من أسبابي
فترزقني الساعة الساعة منك رزقا واسعا واسعا واسعا صبا صبا
صبا حلالا طيبا من غير كد ولا كلفة ولا منة من أحد من خلقك
الأسعة من عطاياك السابغة وخزائنك العظيمة في سمائك و
من فضلك أسأل فصل على محمد وآله وتعجل ذلك علي في يسر منك
وعافية ونعمة وسلامة وحميد عاقبة وسهل لي قضاء ديوني
كلها وصلاح شؤوني كلها عاجلا عاجلا غير آجل وخذ بناصيتي
إلى العمل بطاعتك وطاعة محمد وآله صلواتك عليهم فيما تهبه
لي وأحرزه علي وعندي ما أبقيتني واقبل علي بصلاح يكون
لي وفيه كامل الفلاح والصلاح والنجاح وتعجيل السراح يا من
بيده خزائن كل مفتاح فإنك على كل شيء قدير وما تشاء من
أمر يكون ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم والصلوة على محمد
وآله الطاهرين الأخيار الأبرار وعلى جبرئيل وميكائيل وجميع
الملائكة المقربين والأنبياء والمرسلين والأئمة الطاهرين
صلوات الله عليهم وما شاء الله كان وهو خير الغافرين وحده
حسبنا الله ونعم الوكيل
ثم تأخذ الرقعة فترميها في بحر أو في بئر جارية فيقضي الله حوائجك ويفرج عنك إن شاء الله عز وجل

وصله [اليه] في نسخة قديمة من مؤلفات بعض اصحابنا رضي الله عنهم ما هذا لفظه بعد الدعاء ورواه
محمد بن بابويه رحمه الله عن الائمة عليهم السلام وقال ما دعوت في امر الا رايت سرعة الاجابة وهو
اللهم اني اسألك واتوجه اليك بنبيك نبي الرحمة صلى الله
عليه وآله يا ابا القاسم يا رسول الله يا امام الرحمة يا سيدنا
ومولانا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله و
قدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله
يا ابا الحسن يا امير المؤمنين يا علي بن ابي طالب يا حجة الله على
خلقه يا سيدنا ومولانا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا يا
بك الى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله
اشفع لنا عند الله يا فاطمة الزهراء يا بنت محمد يا قرة عين الرسول
يا سيدتنا ومولاتنا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك
الى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيهة عند الله
اشفعي لنا عند الله يا ابا محمد يا حسن بن علي ايها المجتبى يا ابن
رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا توجهنا
واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا
يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا عبد الله يا حسين
بن علي ايها الشهيد يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه
يا سيدنا ومولانا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا

بك الى

9

بك الى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع
لنا عند الله يا ابا الحسن يا علي بن الحسين يا زين العابدين يا ابن رسول الله
يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا توجهنا واستشفعنا
وتوسلنا بك الى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله
يا ابا جعفر يا محمد بن علي ايها الباقر يا ابن رسول الله يا حجة الله
على خلقه يا سيدنا ومولانا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا
بك الى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع
لنا عند الله يا ابا عبد الله يا جعفر بن محمد ايها الصادق يا ابن رسول الله
يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا توجهنا واستشفعنا
وتوسلنا بك الى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله
اشفع لنا عند الله يا ابا الحسن يا موسى بن جعفر ايها الكاظم يا ابن
رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا توجهنا و
استشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا
يا وجيها عند الله اشفع عند الله يا ابا الحسن يا علي بن [موسى] ايها الرضا
يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا توجهنا
واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا
يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا جعفر يا محمد بن علي ايها
الجواد يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا

إنا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك إلى الله وقدمناك بين يدي
حاجاتنا يا وجيهاً عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا الحسن يا علي
محمد أيها الهادي النقي يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه
يا سيدنا ومولانا إنا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك
إلى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيهاً عند الله اشفع
عند الله يا أبا محمد يا حسن بن علي أيها المجتبى يا ابن رسول الله
يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا إنا توجهنا واستشفعنا
وتوسلنا بك إلى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيهاً
عند الله اشفع لنا عند الله يا وصي الحسن والخلف الحجة أيها
القائم المنتظر يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا
ومولانا إنا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك إلى الله وقدمناك
بين يدي حاجاتنا يا وجيهاً عند الله اشفع عند الله ثم سل
حاجتك فإنها تقضى إن شاء الله تعالى **فائدة** [illegible]
[illegible]
[illegible] **فائدة** [illegible]
[illegible] **نكتة**
[illegible]
[illegible]

الاعور

9

[illegible] عشر
المهوسه والفصد [illegible] **فاسئل** [illegible]
[illegible]
عالم [illegible] عالم الملكوت وعالم [illegible] اما عالم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] واما عالم [illegible]
[illegible] عالم الملكوت [illegible] واما عالم الشهادة [illegible]
[illegible] **فائدة** [illegible]
[illegible] **وقال** [illegible]
[illegible] **وقال** [illegible]
[illegible]
[illegible] **فاسئل** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **فاسئل** [illegible]
[illegible]
[illegible] **فاسئل** [illegible]

من شهر ... الى حيث الابرج بعده وقد ... علامة ... وذكر في شرح ... واخذه
وغيرها ... ودانت ... قال ... الشمس ... ترك ... كان
الرضاع ... في كتب ... عشر ... علاوة ... ثم ... يمكن
ان يكون ... حيث ... ان ... عند ... فائدة
قال العلامة ... في شرح ... قال ... اخذ ... جار
... علق ... الجوم ...
علق ... فائدة ... على ...
ان الرمان اذا اخذ اول ما يعقد ... بعد ... على ...
... اقول ... لاجمال الاراده ... الرمان ... جنة
فائدة ... ان ... عند ... ان ...
يكون ... الرجال ... الرجل ... الطعام ...
الولد عند ... قال العلامة ... في شرح ... ان ...
... محمد ... ان ... الامام ... الجواد ... ولاية
... وكان ... الامام ... ثم ...
... ثم ... الامام
... ان ... ابانه ...
... المراة ... الا ... جنة
جنة وعند ... فائدة ... اذا ... في ...
في ... برج ... فما ... في ...

وابدء بالعود من برج الشمس فاذا انتهى الى برج فالتمر في ذلك البرج ثم ... الى ان يكون
الشمس في برج الدلو وقد مضى ... عشر ... [illegible] ... فصار سبعة
وعشرين اسقط الخمسة العشرون ... من برج الدلو والجدي والحمل والثور والجوزاء
فما بقي من الايام ... في سنة يكون اثنى عشر فالتمر في اثنى عشر ... برج
السرطان وقال العلامة الطوسي ... [illegible]
اضافة ... [illegible]
فائدة ... اول من ... [illegible]
... [illegible]
انا ... [illegible]
واول من ... واول من ... [illegible]
... واول من ... عبد الملك ... عبد الملك ...
واول من ... [illegible]
اول من وضع ... واول من ... [illegible]
... واول من ... قوم لوط واول من ... [illegible]
... ادريس ... [illegible]
... واول من ... واول من ... [illegible]
اول من ... [illegible]
اول من ... [illegible]
... ادريس اول من ... [illegible]

واعلم ان كلمه لمباحث اللغة ... يحتمل ان يقط والحس ... عند ذلك في سوابق الحيوانات
وامات لفظ ويانه ~~نكتة كم يكار جمادلا انه جاهس ...~~
هم حيوانات ~~نكتة~~ قال المطرزي في الصفاء الدلالة بكسر الدال تجمعات على حيوانات
ويحتمل قسمات في المفتاح فالدلالة على الطريق والدلالة بالكسر و ... علم المسند الحكم
والدلالة بالفتح **فائدة** يعضر از معنين حيوانات فرق ميكنند از بسياري
وسائر حيوانات ياميكند ان ترا لعس ... وادراك كليات ميكنند كلات
يا في حيوانات ... والايات برمعنى فن ناطقه وادراك كليات ...
حيوان خيسته وحال انكه ... طوايا الهام ... ودرك ... آدم
از شيخ ... گرده كرده وميگويند حيوانات را قوه ناطقه مجرده نيست ... حيكه
... شيخ ابوعلي ودرك ... وله ... كرده بصورت درك
مابين انسان وحيوانات ... حكم وقصر ... وشرح ... فان الامر وجود
... مراد ... النطق ... الكليات ... الحكم ... كونه ... لانه للغة الجديد
لانه موقوف على ان النفس الناطقة مجرده للان ... فقط ولادليل على ذلك ...
لهم بان الحيوانات ليس لها ادراك الكليات ... بالنسبة ... النظر
... عنهم ... موجب ليس يكون لها ادراك الكليات ... بحر ... گردد
مراد ... النطق ... شيخ ابوعلي درادراك ... علاء ... كرده
فائدة في ... ادوام ... الكتب التي ... جعل ...
الكتب ... والعربي ... وعشر ... انه نسلة امير المؤمنين علم
علم ... فقال ... ابام ... في ايام ... **فائدة**
المفسرين ... وجدنا ... سوره بالاتفاق ...

الوجود
ع الذات ... الاشهر ... في سورة ...
الالات ... الذات ... يطلقون عليه ...
روح القدس ... الذي ... ابا ... من ...
... في ... وقد ... في اللفظ ... ذوه و
فائدة اعلم ان التوراة ... السفر الاول يذكر فيه ... الخلق ...
من آدم ... في ... ابراهيم ... وظهور موسى ...
فرعون واما ... الكلمات ... وسماع ... كلام الله
... يذكر فيه ... وبعض ... احوال ...
... اليهود ... هي ...
... فهو ... الاب ...
... التوراة ... ~~...~~ ... ومجموع ...
... التوراة ... اربعة ...
الاولى ... يذكر فيه ... ومن ... يوشع ... البلاد
... يذكر فيه ... وفيه ...
... فيه ... طالوت ... داود وجالوت ...
... داود وسليمان ... والملاحم ...
... القدس ... اربعة ...
... وفيه ... وانذار ...
... اليهود ...
... فيه حكم طبيعية ... ومنها ...

فيه اندارات بالازدواج وغيرها وبشارة الى المنتظر والحمد ومنه ولمس
واستلاع الموت له ومنه ذكرنا وابشارة نوروذ كذا المرتبة الرابعة
مدعى الكتب وبين اجناس جزء الاول تاريخ قبل الاربعاط وعمرهم ومزامير
داود ومائة وخمسون مزمورا كلها على ستة ادعية وما بعده فهو اول
وفيه ما جنس كلاب ... انهار وحكمه عن سليمان ومن معهم حيوان الكلام
وشادسها في بدء عربية سليمان عليه السلام في حق طهارة النفس والبدن وسيعها
فسحو جوامع الحكمة لسليمان فيه حكت على طلب اللذات والعقل لها فيه وكرم اللذات
الجسمية الفانية وتعظيم ... والموعظة وثامنها بيوت انواع الاربعاء
وفيه حسن صلوات على حروف المعجم ... علامات وتاسعها فيه ملك اركم
وعاشرها المدارك الدنيا باعراض ... احوال النوح والسرور واحادي عشر
... فيه ضعف ... النوم من ارض ... فايدة في كتب ادب
الملائكة تعالى لولد كلب شبع جرد ولولد كلب ... فرخ ولولد كلب ...
طعام ولولد الطاوس ... ولولد الحمار حشيش وعشو ولولد ... عجل والاد عجلة
ولولد الضان ذكرا والانثى سخلة ولابنه الدارعة ... جرو ... الى جرو
ولولد الايل ... سخلة وبهلة الدارعة ... جحش والانثى جحوة ... حوف
والانثى حقاق ولولد الاسد شبل ولولد الضبع فرعل ولولد الدب ...
ولولد الغزال خشف وطلا ولولد الخنزير خنوص ولولد ... والاناث
... ولولد الثعلب ...
... فائدة ... في انواع ... ان ...
... على ... الخمس ... الطهارة ...
... ولا ... على ... من ... العلم

ثانية

9

حكایت [illegible] حکایت یکی از ثقات که بر زبان خود
کرد حکایت ... از ثقات شنودکه از ... در سن ... سالی ... روز عید نوروز ... از اصفهان
باتفاق پدر خود وجمعی از دوستان ... بیرون ... دید عید ... ها ... میرفتیم
اتفاق روز ... بود ... دیدن ... رفتیم ... که بزرگ ... بود
... کرده ... دم ... که ... بر سر ... نشستیم یکی از رفقا
... گفت ای ... عبدت ... بر که رفتیم ... کرد ... میوه اورد
چرا ... تا گاه ... که ... ما ... خواهید آمد ...
وعده ... جا ... بجا آوردیم ما ... این ... وارد
متحیر ... ما ... شده ما ... خواهیم ... گول
... شدیم تا روز ... ما ... گفتیم ... قرار دادیم
... رفتیم ... یکی از ما گفت ای ... علی ... تا گاه دیدم
... رسیدیم ... قدم ... دیدیم
... رفته ... سفید کرده ... وتفصیل ... داده
... چون ... شد ... وصف ... دیدیم ...
... انواع میوه های ... انواع ...
وازجا ... رفتیم در ... رسیدیم ...
... ازما ...
... خود ... انواع ...
... میوه ها ... خواهیم ...
... خواهیم ... داد ... گرد ... دیدم ...

وصدای بود ... میدیدم

ازاد ... کردکه کوکسی داینجا کیاست گفت منم فلان مرد قصابم که در بازارچه که از دکه این فرستاد
دکان قصابی دارم و عیال بخانه من نهادم و هرگز کم نبود خبر دادا و وقت بازارکه از هلی ... اگر گوشت در بازار نبود
نمیکشتم و ... کوچک که در آن بودگه ... بجا و حجره مقدم و بعد از فردای آن روز ... داده بود دور
همه گذشته که ... راه رادی بودم و ادی ... را گرفتم و بعد ... ازما
ارده ... خود سوال کردم وا و جواب ... ان ... دار ... ازاود ...
جواهر کرد وا و هنوز ... است و مراگفت ... فلان ... ایکه ...
[redacted] فائدہ طریق استخراج عزیمت ... اسلام ... عدد ... اوکه ۷۲ است حرف بردم ع ب ... از آن
اضافه کردم ... پس عدد ... که ۶۸ است ... کردم
سی ... شد ... حرف ... شد ... ر
مرد ... پس عدد ... و عدد ... و وسط ... ۶۷ و ... ۷۵
جمع کردم صد و ... و دو شد ... و ... کردم ... پس عدد ... کردم
که ۲۱۳ ... شد ... عدد جمیع ... را در ... ضرب کردم ۶۳۹
و حرف ... شد و ان ملک اعظم ... است ... استخراج اعوان ... کردم
ار ... و وسط ... و وسط ... ع ج ... کردم ... شد ... و وسط ...
... شد ... و وسط ... شد ... و وسط ... سطیوس ... عزیمت
کردم ... بسم الله الرحمن الرحیم عزمت علیکم یا ارواح الطاهره ... المطیعه ...
... یا ... و یا ... و یا ... و یا ... و یا ...
... علیکم ... اجیبوا و اطیعوا و امروا اعوانکم ... سطیوس ...
... سطیوس ... بحق الاسم الاعظم ... و ... و ... و بارک الله فیکم

۶۸	۷۳	۷۲
۷۵	۷۱	۶۷
	۶۹	۷۴

۷۰

وعلیکم

ده ...
... لله ... م

وعلیکم اجمعین العجل ۳ مرتبه ... ۲ مرتبه الوحا ... مرتبه عدد ... عزیمت ... اسم اعظم
که مرکز ... است و در ابتدا ۷۱ ... و عدد ... لوح ... است ... یا ... اسم
که ۹۹ است ... و در عزیمت که اسم اعظم الم ذکر شد ... ۷۱
بود و اگر چیزی دیگر ... همان اسم اعظم ... بود ~~... ۲ ...~~
~~...~~ فائده ~~...~~ فوائد ... آنکه
... بعضی ... شود ... آنکه طریقه ...
... است که ... آنکه فائده ... آنکه
... آنکه مراد از ... آنست که دیگر چیزی ... باشد
و مراد از ... قرار است ... باشد فائدہ
... ج ق ۳ [redacted] ... بگذارد
... ذ م ... ازکرد ... باشد
... [redacted] ذ م ... باشد
که ... باشد تا ... بکند
... ث ت ا ... ذ م ... مذکور ...
... هم ... ق ت ب هم
... ف ذ ق ... بگذارد
تا هم ذ ت ج ... ف ذ ق ... در
خشک ... بگذارد ... شود ...
... جمیع ... ذ ث ا ... ماند

ب ج هم ذ
ث
ا ق ت هم ج
۶۶۴

۴

۹۹

جعلرا در کفت سالہ یا کاسه بریزد قرص شود آن قرص سو نکه دارد و هرگاه ان قرص وده مثقال
باشد سماه مثقال تا چهل مثقال ☉ ق ا ذ در قهوه جوش سنگ که ته ان حبابی باشد
بریزد وان قرص را بر روی ان بگدازد و دران رها شده و جمله نگاه باید و بر روی اتش بگذارد
تا چهار ربع ساعت متوجه ان باشد هرگاه از سر قهوه جوش کناره برون اید قرع ساعت بر دارد
بعد از چهار ربع ساعت از [illegible] بگذارد تا سرد شود بعد از ان انگشت [illegible] بر روی نگه کرده [illegible]
بریزد وکلوی ان را محکم بکرد و شیشه [illegible] باید که [illegible] نگه دارد و انچه بیرون رود باید بکوبد
[illegible] باید تا ان قرص [illegible] بعد از ان [illegible] را ذ ق ت ا باید که [illegible] مثقال
[illegible] مثقال [illegible] قمر خالص کرده [illegible] شود فاید [illegible] بر ده مثقال
قمر [illegible] سه مثقال تا چهل مثقال [illegible] بر سر مثقال [illegible] شش مثقال [illegible] قرار باید
کردد فائده هرگاه ان قمر [illegible] در بوته [illegible] و در [illegible] دو زبان [redacted]
[illegible] را در جوف ان [illegible] کنند [illegible] بعضی از ان جدا شود [redacted] فائده جمله
هرگاه ذ ا ء [redacted] ت ☉ خ خ ا ا ت ذ ج را که بکمال رسیده باشد
بگیرند وان [illegible] در کاسه [illegible] دهند از [illegible] بعضی از ان [illegible] شود [illegible]
فائده هرگاه [illegible] [redacted] [illegible] را [illegible] کند و [illegible] باید
[illegible] دارد و [illegible] را بکرد و در [illegible] بریزد و اتش
و در [illegible] را فرو [illegible] تا ان [illegible] شود [illegible] را [illegible] تا [illegible] شود [illegible]
[illegible] در قرع بریزد و [illegible] را [illegible] کند و [illegible] و جمله را [illegible] کند و در زیر قرع اتش
ملایم [illegible] تا ان [illegible] شود [illegible] مذکور [illegible] بریزد در [illegible]
[illegible] مساوی باشد و بر روی اتش بگذارد تا [illegible] و [illegible] کرد [illegible]

صمغ باید وان [illegible] را [illegible] و دران [illegible] کند در [illegible] مرکب را در [illegible] کرده بر روی اتش بگذارد
بعد از [illegible] اتش [illegible] کند و بیرون اورد [illegible] باشد بعد از ان [illegible] کند و در قرع [illegible]
بریزد و مساوی [illegible] ان [illegible] را بر روی ان بریزد و [illegible] تا [illegible] کند
و اتش ملایم [illegible] فائده [illegible]
[illegible] مثقال ۱۲ [illegible] که زیاد [illegible] شود و [illegible]
[illegible] ۸ م ذ ق ذ ق ج و از [illegible] که [illegible] باشد
و ان [illegible] را [illegible] که [illegible] که در ان [illegible] باشد ان [illegible]
دو حصه کن [illegible] را بر [illegible] سیاه که [illegible]
[illegible] بر روی ان [illegible] بگذارد و ان حصه دیگر را بر روی ان [illegible]
ذ ق ذ ق ج [illegible] که هر [illegible] باشد [illegible]
[illegible] را در [illegible] بریزد و در [illegible] بگذارد که [illegible] کند و در [illegible]
اتش را [illegible] بگذارد در [illegible] باشد هرگاه [illegible]
خاکستر [illegible] باشد بر دارد و [illegible] خاکستر را [illegible] و ان جوهره [illegible] بردارد هرگاه [illegible]
[illegible] باشد [illegible] هر چه [illegible] کن و [illegible] در [illegible]
جوهره [illegible] ذ ق ذ ق ج [illegible] هرگاه [illegible]
خاکستر را [illegible] [redacted] [illegible] هرگاه [illegible]
بر روی [illegible] باشد [illegible] جوهره [illegible] باشد [illegible] ذ ق ذ ق ج
و [illegible] باید [illegible] هرگاه [illegible] باشد [illegible] کند و باید
[illegible] باشد [illegible] شود [illegible]

[illegible] ۸ [illegible] ۱۲

وعده هم بعد از بیرون آمدن و در عصر گفته نیز هم مجرب است فائده علاج بکر درد جای یک کل
و آنرا پاک کند و در دیگ سفید کرده بریزد و یک من آب گلاب بر روی آن بریزد و در آن
دیگ سفال حکم کند تو عرق کار عرقیون بیاید و در دیگ جمع را در آن آهسته باید و بشود و حل
را حکم کند و هر چه نیم جلو قدر باشد ظاهر است و هم تمام روغن بادام یا روغن دیگر که قدر یک مثقال
کافور و نیم دانه در آن حل کرده باشند در افشره آن روغن سه و به پاکیزه که گرفته باشند
در پارچه سفید کرده و در آن را حکم کند و آن را در آب سرد گذارند و هر وقت که آب گرم شود
آب را عوض کند و آتش در زیر دیگ بر افروزد تا هوا شود تا گوشت آید بعد از آن آتش
ملایم کند قدح اتاق تا آنکه آب در دیگ تمام شود بعد از آن با پارچه را برداشته در ظرف بریزد
و آن روغن را از آب جدا کند تو عکس و در آب چیزی از روغن باشد دو باره روغن را در پارچه
بریزد و آب جای گلاب عرق گلاب در دیگ از رضیه عصر کل بریزد و نیم ساعت کار کند
عمل کند بعد از رضیه را در دیگ بریزد آب سابق را بریزد و آب را حق را نگذارد و بعد از
تمام شدن آب الاحق را بریزد و آب سابق را نگذارد و بکه آنکه اکمل حین طلع الاحد الکمال
و سعد الحل مفقوده عقیبه الصادق حاجت سال ده ان بود الظهوره عقیبه الطهور
فائده طریقه منقول از مرحوم مبرور زین العابدین آقا محمد سعدآبادی در نقوه قلب
و سلوک سالک جهت قبل از شروع در اربعین و در ایام ملک را به عادت باید بگرداند جاری
جهت ناظر و نوافل را با خشوع بجا آورد تا مسلک کامل بهم رسد بعد از آن شروع در اربعین
باید و از حیوانی احتراز نماید و نوافل را اطراف با خشوع تمام بعمل آورد و در بین نوافل
و شفع سجده و نعت مرتبه یا حی یا قیوم متصلا تکرار نماید حول طی طی شود نفس کشیده
بگوید برحمتک استغیث اللهم احی قلبی و چون نفس را تازه کرد باز شروع کند تکرار
صبح صادق تمام شود بعد از آن با اتمام به نوافل بردارد و اربعین تمام کند

بعد از

بعد از اتمام شروع آیه نور نماید در بامداد و در هر نور از انوار یکی متصل شود سرانجام از آن حی
کسا و آل عبا علیهم السلام در نور اول نور اول و دور شش بنماید و بعد از این عمل باغث
حیات قلب گردد بر سبب از علم کمالات کشف شود و دیگر نیز بر اسرار است فائده
یا علی یا اعلی یا ابو الحسن یا ابو تراب حل مشکل بر ورد این ستان تو هم کسب و او سیرا این
کلمات بعد از صلوة و در آن آیات البلاد افلا باید مرتبه هفت جهول از روی صادقانه و دو مواله
هم تنها شد قرائت کنند و مشکلات کند و حاجات شود در مدت چهارده روز فائده
در سجده روکف کرده و تنها شده توسل به روح مقدس امیر المومنین علی ابن ابیطالب سه هفته هر شب
این را بخواند ای یا صاحب شکوه سوی کنف او دربونر و یا شاه و دین حمید دیگر حمید و سعید دیگر
یا نفس شریف بگو یا سید و دیگر بگو یا شیخ کوثر بگو فلان سلامت کند حاجات اعلا میکند هیچ
رجعت میکند جلال سلامت میکنند فائده اگر ماهی طمع سعد به سه و در سالگرده
و سالهای دیگر بالا بر آن و شده و جل نعمه بر آن پسر یا جاسر که مرد کوار از قرار است
به سالهای سابق عبد شود و وقت در آید و طلوع جهت رشتحال تحقیق القمر شود باید شمار
دیگر نیز معلوم شده و روز و در آن فائده باد از جراحت و جراحت و نیک
قلب و ابکه امر وع و قدر سبب در روی آن کرده اگر بعد از گذشت بار در بریزد
هر قسمت عمرانست دیگر آب اقدر دیگر کرده بر آن فروده تا شیر در قلب و ابک
و دیگر حال کنند و هر چیزی اده یا پرده یا بار تر در ظرف چینی گذاشته فائده سلمک و در آن بود
سرکه را در ظرف کرده کمی بسیر در آن انداخته و رموز را در آن بسیار کرده قند حبوبه بر روی
آن گذارده و اینکه رفته در آن محبوبه کرده تا رموز حل شود فائده در اتمام عمل
مقدم در گرفتن عطر کل بعد از آنکه مکرر اعمال کرده و هر نفس خاص بالا بر سد عمل الازم است
در جعد اگر در آب اندر روغن بعد مکان بعد از جعد شدن عمل را دخل نیست که کم خواند

حباب بسته و ابر ناورد که باسه کذا ره و در قنات بهاری بکذارد و در آن زا حکم کند از موم بالاکت
در هوا و ران تصرف نکند که هیچ نصیب آن شود عدار بنت افتاب رفته تمام حلا حلا کند
هرگاه آب در آن باقی مانده باشد آن را بورودی قسمتی بکذارد که محجوب برباد و ماند
و در حصه‌ای در درجه ملامت ... حرارت قنات ... در بلاد عجم تا آنکه بشود از آن
رطوبت بر طرف شود و بداند که باید که صرف شد بکرد و تجربه در آن باشد اعتقاد کس
حد اکمه بود ... قول تربیت شود هیچ نکند کرد ... **حکایت شیخ جلیل شیخ**
محمد جعفر تخفر قدس سره ... که از شیخ اجازه داشت ... مشهوری که ... زیارت عسکریین ...
مقدس سامره ... رفته بودیم ... با حضرت ... روزی جمع ...
که ... مرا و ... برای ... بود از ... که هرگاه ... زیارت ... بنیاد ... قصر
و ... این شخص ... و مریض دیدم که ... از ...
کردم گفتم ... حیدری ... قطار ... زیارت ... شد ... حجره
عادت ... اهل ... ملاحظه ... رفته که ...
استادی اورا ... زیارت کرده ... در صباح ... قبله ... دیدم ... ارباب
... در ... باجانه‌ای ... بر ... علم ... رفته
را آورده ... تا ... نوشته در ... روانه روضه ... شد
... گفتم ... زنده ... اورا ... رفتم دیدم ... شد
... و ... دعای او ... در ... آنکه از
... که ... و ... از دو چشم ... روای او را گرفته
گفتم ... خواهم ... زیارت نامه ... او دست ... کرده ... ۱۵
کرد که ... امام ... او ... بیدار ... کردم اورا گرفته
بدار

قدری راه رفتم ... که ... دیدم ... مشغول دعای اول ...
بار ... اوسرخ ... زیارت ... داده و اشاره کرد
که ... رجوع ... رفتم ... پیچ و تاب ...
در ... خضوع ... نامه ... خوانم ... او را
کشیدم ... داده ... دعا شد ... رفته ... حرام ... داشته
مرحمت کرده ... انکار ... برادر ... داده و ... اول امام
بیرون آمدم ... دوستان ... گفتم ... کرد و ...
و مرا ... زیارت ... رفته ... را ... کرده
که ... دیدم ... برلب ... خانم ...
روز ... که ... خواهم بود ... بچه در ...
دیدم ... قرار ... کنند ...
شد ... ستد ... در ... روز ...
فلا اکنون با ... مرا ... و ... دیدم مجموع ...
دو سه روزی ... **حکایت** حاجی ... حاج ... که از ...
کارد ... و ... زیارت ... عسکریین ...
مقدس بود از جانب جعفر قلی خان ... در سنه ... که ...
... زیارت ... رفتم او ...
کرد که سید ... خواهد او را
در سنه ... گفتم ... از زوار ...
... بود

وایشان از حضرت زیارت شده خواهر روضه مقدسه و جهت اعتبار زوجه دادکان و بنادکان بزرگ
ساقی‌های هر که وجه داده بود هر زکه جهت ذهنت دیگر که خواهر روضه مقدسه
با بسته [illegible] ایستاده [illegible] و دو سه نفر طلاب از اهالی [illegible] و چون [illegible]
[illegible] و [illegible] از عجم [illegible] را مهر میکرد و وجه [illegible]
دخول سید ار [illegible] جوان از [illegible] آمد و زنی [illegible] از [illegible]
وحال آمده و دو ریال را سید علا [illegible] ساقی‌های این جوان را مهر کرد و گفت این [illegible]
تا ساقی‌های او را مهر کنم آن جوان گفت [illegible] این [illegible] سید و [illegible]
[illegible] سید علا گفت [illegible] میکرد ساقی‌های [illegible]
گفت اگر در میان این [illegible] علط [illegible] سید علا گفت [illegible]
ساقی او را مهر نکنم [illegible] دخول [illegible] گرفته گفت اگر زیارت [illegible]
اسم [illegible] سید علا [illegible] گفت [illegible]
و کرانه [illegible] کرد [illegible] دسر [illegible] او رد که [illegible]
او [illegible] او [illegible] گرفته [illegible] در روضه [illegible]
[illegible] گه [illegible] سید [illegible] حاجی جواد [illegible]
بودم [illegible] آمد که [illegible] سید علا [illegible]
[illegible] دو سه نفر دیگر [illegible] سید علا [illegible]
[illegible] سید علا [illegible]
[illegible] دخول [illegible] کرد و در [illegible]
[illegible] و سید علا [illegible] کرده [illegible] بودم [illegible]

خوشنودی و دعای جهت سید علا کرده گفت [illegible] ایشان [illegible]
[illegible] کرده و [illegible] امام [illegible] روضه [illegible]
و دختران جوان سید علا [illegible] خود را [illegible] کرده و گیسوهای خود را [illegible]
آن دو بزرگوار [illegible] و فریاد سید علا از خانه [illegible] سید [illegible]
صدای [illegible] سید علا [illegible] شد و [illegible] رفته [illegible] بود او را
[illegible] و چون کلیدهای روضه و رواق [illegible] نبود جهت [illegible]
این جوان [illegible] او را در رواق [illegible] خود را [illegible]
[illegible] رواق را [illegible] کرده [illegible]
روضه [illegible] و در را [illegible] کرده کلیدها را [illegible] و چون [illegible]
[illegible] در رواق [illegible] دیدم [illegible] از [illegible] رواق [illegible]
[illegible] در رواق [illegible]
را [illegible] در رواق [illegible] سید علا [illegible]
[illegible] فاسقه
[illegible] فاسقه [illegible] رسول [illegible]
طلب العلم فریضة علی کل مسلم [illegible]
[illegible] علم کلام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

بار او عاشق دعوت

وتری الکواکب وجوه کرده ثم نوید عاشقانه چگونه شد تعالی الله و مویدان است دلسوز را
تو نهم چه انوار از مجرد تعلیم فروغ هست ساغر براق برهمت لیلی و شعر این جنس
عمر بر گذشت در راه او عمر صحبت نهاده ام هجران امروز کشت از تیر زلف او در هجران
ولوه بر خاک ره لعل لب از زلف او در هجران امروز فرخ است جام در بر ساقی و حیله را
سوخته خون دل روان از دیده بر دامان امروز از گلشن گر فرقی چه روز بر سر ...
بر عالم ابروی چون کرده ... امروز لموالفه صفا از لبانه بر سرها آوردم
ای جوانا مرگ چون جدا ای عمر بابا سبا ترا ظلمات و آب حیوان گر جوانی ...
با با بیا و بنگر آن زلف و آن دهان را یا رب کسی بر طری ای نوجوان ایران لب
کرده به بخشی ای عمر با نوا را ای پیر چند رنگی ... حمد ده ورنه گستم
سابقات این بخت بی کار را وله در کوی او اگر لب بر آستان رسانم کلب ...
بر آستان رسانم کرم گشود صبا در ارغنون ... ساله دیری ... آستان رسانم
از سینه راه کرده عرب مسکم ... مایید که سر در ... آستان رسانم ای ...
با هم یکدم در این قفس باشی تا حد تو ... گلشن رسانم وله
نوح را عمید زمان زند کاندر دل در آب گنج اندر ... کردم ... در آب
ورق اقم تمام دل از اشک چشم و گور دل فارس ... عرق کردم زیر در آب
همه روزم ... راه و هم ... نه در این چهره مقصود دیدم ... در آب
هم نه ما ... رانده چشم و گور دل حد در این شعم ای جدا ... در آب
پاره ... ... بس چهره و ار ... ای دل ... در آب
وقت ... اسی چشم تر ... غرق کردی ... در آب

وله ما نه ملک فقیرم و افق کشور ماست لا الکان ... که دو سه به حق فهم ماست
اشک چون ... زره و سینه سپر دل آتش غیرا به سحر و سوز جگر صحنه ماست کوس
فریاد و شب واه دم صبح علم یا رب ای بار رسیدگان سحر لشکر ماست صلح با کلکم طعم داهی
با همه جنگ رشته مهر کمند و سر کج چنبر ماست پاسبان خواب صبح گنج قناعت گوهر
لعل خون جگر و چهره گه این زر ماست مصلحت رانده در گاه و خواجه عزل و صوف
و عشق جوان ... آموز ماست خط ازاده که از کوی و طاق مشتوق
ورق ساده رخش زوجهان گوهر ماست دو سه رندی زده با مرد و جهان ابلق و چشم
بارگه بر زده خاک و فلک منظر ماست خاک را امر که براد مشکید زعفر سبد است
صولجان چنبر گیسوی دی و گوی سر ماست هم ما گوشه تنهاست و ساغر او باده جوان ...
دیگ ما ساغر ماست واحی ... در ... حوانی یاد او عود و فغان
دار محمد با ... درد وا مدد فرق عشق و غم باز دو جهان ... ما مشک ...
سوز و دامان بود ... ما ... ای ... نمبیلان
چه ایم صاف ... حسناه خطا روی اختر ماست ... گوهر و ای مشکر دان
تاج و نگین ... پای ... رو بر در ماست وله عرب ... که اندر طلب
دوست دیدم ... هم ... میکده دیدم با ... از دوست ...
از هیچ کس هم جرات نشنیدم در کنج ... ای ... گفتم نهادم دل ... دیدم
سر بر سر ... نهادم ... هم بر ... صد باره کشتم ... بر سینه بشکستم
هر تیغ که آمد همه سر ... جام ... گفتم مرا چه همه خون جگر ...

چشم از همه کس همه کردوست ببستیم بار از در هر کس همه کوته بگسستیم از آنچه جز افسانه او گوش ببستیم
از آنکه نخوانده او لب بکشادیم هر لوح که در مکتب خط جهل بشستیم هر صفحه که در درس ضلالت بدریدیم
هر نقش که نقش دوئی از سینه ستردیم هر مهر که بر مهر دوئی از دل بزدیم هر عکس جز عکس رخ او از دل بزدودیم
هر یاد دوئی از لوح خاطر زدودیم کز فتنه ایام ره بی ره بگرفتیم [illegible] جگر خویش بکندیم
بگذشتیم [illegible] ره [illegible] بردیم الحمد که [illegible] رسیدیم [illegible] که ما با دو جوش ادا
نگشته که از پس حجاب بیرون جستیم ما با مه و جمال [illegible] بر تخت صفا چو [illegible] بنشستیم
چشم زجا جان [illegible] ارینه [illegible] [illegible] [illegible] و بدیدیم [illegible]
چو [illegible] دگر هیچ بدیدیم و بدیدیم جهان [illegible] و [illegible] هر [illegible]

نکته روی [illegible] سا [illegible] عليه السلام [illegible] قوله تعالى انما يخشى الله من عباده العلماء
قال العمر بالعلماء من صدق فعله قوله ومن لم الصدق فعله قوله فليس بعالم [illegible] توضيح المطلب آنکه علم
چه متعلق باشیای باشد و چه با [illegible] علم [illegible] دارد [illegible] است که [illegible] مسلمان
منمود [illegible] مرتبه [illegible] است [illegible] مرتبه رسید [illegible] عظمت الهی را
و صفات جلال و جمال و کمال [illegible] را [illegible] میرسد را [illegible] وظهور اند
صفات [illegible] [illegible] ظاهر میشود [illegible] باطل ذ
ظاهر [illegible] میشود [illegible] [illegible] عالم [illegible] [illegible] امام [illegible]
را [illegible] است [illegible] علما [illegible] [illegible] اعضا [illegible]
سزاوار است [illegible] و جدال [illegible] و [illegible] سکوت [illegible] [illegible]
اگر [illegible] باشد [illegible] [illegible] این علم [illegible] [illegible]

دانسته

و تنبیه سوم [illegible] است [illegible] امور مذکوره از سوانح [illegible] حضرت رسول صلى الله عليه و سلم
اسمای [illegible] **تنبیه** [illegible] آنکه علم [illegible]
مقصود [illegible] و آن نوری است که ظاهر میشود در قلب [illegible] [illegible] العلم [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] علم [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] و [illegible] [illegible] و [illegible] [illegible]
[illegible] این علم [illegible] علوم [illegible] [illegible] قسم دوم [illegible] [illegible] [illegible]
ظاهرا یا باطنا [illegible] [illegible] علم [illegible] [illegible] [illegible]
حق میشود و این قسم علم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] در [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] قسم اول را
علم باطن و علم [illegible] گویند و قسم دوم را علم ظاهر و علم [illegible] [illegible] [illegible] علم [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] علم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] علم [illegible]
و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
علما بر [illegible] قسم اند علمای ظاهر فقط [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] باطن فقط [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] **نکته**
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ونفخت فیه من روحی چون روح محمد [illegible] در امد [illegible] مصر [illegible] را

[illegible] و [illegible] چون [illegible] [illegible] و جسد

و [illegible] جسد دیگر [illegible] کرده [illegible] و [illegible] روح [illegible] که جسد [illegible] در جوار رب العالمین

[illegible] و [illegible] و [illegible] و جسد [illegible]

[illegible] [illegible] مشغول [illegible] که [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و [illegible] کرد [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] که [illegible] [illegible] [illegible]

او [illegible] که مشغول [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

مشغول کردند [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] مشغول [illegible] [illegible] [illegible]

حیوانیه [illegible] [illegible] روح [illegible] [illegible] [illegible] و [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] و چون [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] که [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

چون [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] از حد [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

و [illegible] ملکوت [illegible] **ایقاظ** [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] چون روح [illegible] از عالم [illegible] جوار رب العالمین [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] از عالم ملک و ملکوت [illegible] [illegible] و از [illegible] [illegible] و

[illegible]

و [illegible] از [illegible] او کردند [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

را [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

از [illegible] [illegible] هل اتی علی الانسان حین من الدهر لم یکن شیئا مذکورا [illegible]

از [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] حب الوطن من الایمان [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و وصول [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] و وصول [illegible] و چون [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و چون [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و چون [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

از عالم [illegible] در انواع [illegible] که [illegible] صادق [illegible] در عالم
[illegible] و [illegible] اثر این [illegible] در عالم
[illegible] اثر [illegible] و اثر این [illegible] و [illegible]
و [illegible] کرده [illegible] و [illegible] که [illegible]
[illegible] حکمت [illegible] و [illegible]
و الالهی [illegible] لا الیوم [illegible] حکمت [illegible]
[illegible] و [illegible] و [illegible] از [illegible]
[illegible] و [illegible]
و [illegible] و [illegible] و [illegible]
[illegible] حکمت [illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible] الا [illegible] و [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible] و [illegible] که [illegible] و [illegible]
[illegible] که [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible] عقل و [illegible]
[illegible] حکمت [illegible]
[illegible] از [illegible]
[illegible] که [illegible] و [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible] و [illegible] که [illegible]

[illegible] حکمت [illegible]

[illegible] و [illegible] از [illegible]
[illegible] آفاق و انفس [illegible] کمالات [illegible]
و [illegible] عالم [illegible]
ملکوت السموات والارض [illegible] الاشیا [illegible]
[illegible] که [illegible]
و [illegible] که [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible] از [illegible]
[illegible] که [illegible]
11 [illegible] حکمت [illegible]
[illegible] و [illegible]
و [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible]
و [illegible] و [illegible]
و [illegible] که [illegible]
اگر [illegible] و [illegible]
و [illegible] که [illegible] و [illegible]
[illegible] و اگر [illegible] و اگر [illegible]
و اگر [illegible] و اگر [illegible]
[illegible] و [illegible]
و [illegible] و [illegible]
[illegible] و اگر [illegible]

[illegible]

و چون از صفات بشریت تزکیه نفس [illegible] اهل تقوی [illegible] و فضل [illegible] از [illegible] رسیده [illegible]
سطح [illegible] آدم [illegible] و [illegible] آنچه [illegible] الحمد [illegible]
الله [illegible] است که چون [illegible] طرح کنند [illegible] صفات [illegible]
[illegible] سرّ [illegible] است که این صفت [illegible]
[illegible] [illegible] تربیت [illegible] و آن [illegible]
[illegible] [illegible] این وصف را [illegible] نام [illegible]
راند و چون [illegible] این وصف [illegible] در وجود این [illegible]
شرح [illegible] از مقام اماره که مقام [illegible] رسید [illegible]
[illegible] اعلی علیین [illegible] و [illegible] گردد
[illegible] اجتماع است [illegible]
این صفت [illegible] چون هوا [illegible] و [illegible] گردد و چون
عشق [illegible] و [illegible] عشق و محبت [illegible] و [illegible]
مقام [illegible] ارواح این [illegible]
[illegible] مقام [illegible] حال [illegible] اوله [illegible]
[illegible] روح [illegible] اول
[illegible] مطلوم است [illegible]
[illegible] عزت [illegible] و [illegible] ۱۲
نکته [illegible] صفت [illegible] که [illegible]
[illegible] روح [illegible] مشود
و اگر [illegible] روح [illegible] مشود
روح [illegible] مشود
و [illegible] صفت [illegible] دارند

اصلاح

واصلاح این [illegible] در [illegible] است [illegible] عالم [illegible]
[illegible] عالم [illegible] گویند [illegible]
و [illegible] شرح [illegible] شرح صدر [illegible]
گویند [illegible] و آن [illegible]
چهارم [illegible] و آن [illegible] القلب [illegible]
ششم [illegible] که مورد [illegible] علوم لدنیه است [illegible]
[illegible] و آن [illegible] الکلمات
[illegible] و [illegible]
و [illegible] اخلاق [illegible]
اخلاق [illegible] و حال [illegible]
[illegible] علیه [illegible] که [illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible] و اهل سلوک [illegible]
و [illegible] ابتدا [illegible]
که [illegible] طلب [illegible]
طمع و [illegible] جاه و مال [illegible]
این [illegible] دل [illegible]
و [illegible] دل [illegible]
و سر [illegible] دل [illegible]

دیگر دنیا و آخرت نماند و در اوقت سلطان عشق را سلطنت ظهور داد و نشنه و همه شوق بس فلاکی صفت شو
برسد و رسند و او سبحانه و را آورد و سیع دیگر برآورده از اگر دن رندان بس ساده و ان سلطان
قرار گیرند و همه صفت و همه سر نسلیم و سند که بنهند و دل بنگاه جلال حضرت را بسته شود
و عشق شیخ فرد داند و عقل نور برتر نشنید و لا آیا حق چه در از بقا بیند و در موقع محبوب
و صفت ماند که خود ظلم و کبند و اما عالم عالم امره پس دل بس صحبت لطف و قهر در آید کار مردان بطرف
لطف نه کنند و کار مریدان مخمور مرکه الحال عادت گفته که سبل صفت ها در سر عمر ماند حلول کرا
خود کنند ار راه تصوف گرفته این حال دارا چه وصول این سر که ظهور اوصاف بسط الهی جز از حال و عمال
عمر مر خواهد و بعضی مقدمات و مر قصد این نشود مگر بعد از سبیل اخلاق بسیار و با وجود آن
بعد از علت امر بر فهم کی لا و الا عقد رسیده نه ساغر فراق همت اندر سر بر پیش مار کنیت
باید اندر داری دل الله برست سر رو در کار سر کوی تو سر گردم با منی که بر او برت شد داری
سر عشق تو نهان چون کنم از خلق که پاک فاش گویند که مرا با تو سر و کار است سر پیش از تو به اجر آیه اسلام
ور سرم چون هوس قیس تو زنار بست اندران طره طرار که شکنی نبود در هر یک شکنش صد گره زنار است
طره ار جیب بدش خال از نظر که مرا هم نگران دل سوی گلزار است سر دل شده را جهان بر آرم است
از همه حیزها بیع خوشی سار است وله کی کس نیست که طاقت در سر خود ار در حضرت بتنید
کی نماند روزت و کرد درگردنت ببند بر غم مرد خواهم شرو دار انجمن گردد دل بدسر جرم دور داد اگر کرد بخت ببند
و له در هم خود وجهی از نوبهار اولاد کس زیبند همچو صمد الا ان بو بعد از سوم خواهد ادام
مانند ای رستگیر آنکه نظر دل ای از دلبران دیگر که خود کنار آید نکته عصر است ۱۴۳
ور سان کلمه روح بر مانوس لکه گفته روح است ار عالم امر است و که بر عرش اختصاص دارد
که هیچ موجودی بر او قدر روح هم امر را و عالم امر حقیقت که مقدار و کمیت در چه سر رد
و مانند ره که خط برشد و بی جهت عالم امر گویند و تو شر بی ماده و واسطه ماده و عالم خلق هم اگرچه

است ره ط برشد امه و واسط مواد و مبدا دا با ما خلق السموات والارض بر سند تا مام لس ملا الروح
به امور نه مقید به ماده و اسرار ان است ره که بر وجه بسته شود ار حقیقت موجودی یافته عالم مقصود فرموده
و عالم ارواح هست عالم ملکوت و ان مقصود عالم الملک است پس عالم الملک بملکوت قائم وان ارواح
وان بروح نسخ و ان نفوس فرق قسمی بالذرسید ملکوت تنزیل موروث روح نسخ بماده ملکوت
و ان نفوس صورت جمع طینه ادم سحق و بعضی قسم روح و لیکن آن روح در کل نفس بر وجود است
و طایفه است که اول نفس را بشد سرع حکم گرفت با اطا و جدا و بدن بیمه الاسلام مر ای
سرا نوبت الیه ار بعضا چون لطفی را که بنهند و قدر افه سودند پس و معصیه ای و در و حق او در آن
پس او را از قبل ان در ترتیب و دا به و نا سر آن او که عدای لیا ام است محمود او و سر کرد
واز عدالهای از عالم اربعا علامت و مدار بیانه بخلاف کنند و الا ارتبه خلاف و علم بمدل الیس
و حقیقت کم خلایق که ابدا و ابدا بسیار ندارد اول بیرون امدن طغیان اوضاع عالم ظهور داده را
سرت مطلقه بنوت سرد و از قبل ان در ترتیب سر زاد و بدلیت باطن طرح صفت بیشتاب داد و افطع
ما الوقات ار حقیقت ار بند قطع حق صاحب اندر اند و رفته تصرف و هم رجال ازاد و مبسوط شود
و عالم ملکوت سرا مقصد ار بند در سوق اگر از درگه جلال لطف کنند در هیچ بر جنبه ملکی انوار است
حق را ان سبب بیاگند ما نظرت بعد شیء الا در بیانه بعد در سوق روح را بس عشق ما نشان الله
و روح را بر وط انبساط راه دهند و گویند قسم است بر فتح حرمت بنور دانه هم و احوالی علم
چو سگا بهم رنگ بر سر را لیکه برگردانیده سرگردان چو عده نم که دانه هم در سوق بیگا
عاشقانه اعتبار کنند و انواع کرامات بر هاه برو ما ظلمی او نمود داند اگر دو می مقام های نعمتها
نگیرد از غم بار مانند این ادعیه است که چون صد هزار از صدق بر خاک افکنند ای ایلکرامات
کلام محبوبان رنگ رد و همه مقصود شود چو در بس ما روح را بهر آن است سر بنهد و خلعه روح
الکه در بیان معشوق ولی بکام دار روح عهد خفیه از حجره در آمد در کنند و بر طلاق بر کوه گنه جاور
دنیا و آخرت کشید و او گر سه است صدق و سر شد از الطاف بوسه او عرضی گفته سر فرود نیاورد

14

مسروراً

و اگر مرا زیاد بر بطالت رسد که ای بنده چه جواب گویی سند [illegible] از حق است [illegible] اسم [illegible]

و بسیار عاشق جون کار باید بر [illegible] بود جون [illegible] را [illegible] از سر جسوان [illegible]

سوق و قلق عشق روح را [illegible] و گوید [illegible] ان [illegible] نکته

نکته [illegible] در بیان حجاب [illegible] که [illegible] حجاب است ۱ آنکه راه [illegible] صورت

[illegible] را بیش [illegible] آنکه [illegible] و [illegible] ۲ آنکه [illegible]

[illegible] حس در راه [illegible] الشهوات [illegible] الی النظر

المحظوره الایه [illegible] ۳ آنکه در این راه [illegible]

[illegible] و [illegible] دیگر [illegible]

[illegible] سلوک [illegible] از آن [illegible] ۴ آنکه [illegible]

[illegible] که [illegible] راه است [illegible] که [illegible]

[illegible] گفته [illegible] و [illegible] الذکری

تنفع المؤمنین ۵ آنکه [illegible] علما [illegible] و مراد [illegible]

احتیاج [illegible] ۶ آنکه [illegible] که در این روح [illegible]

[illegible] از ظهور [illegible] حق [illegible] است برای [illegible]

و در [illegible] الله [illegible] از [illegible]

[illegible] ۷ آنکه [illegible] که [illegible]

[illegible] و [illegible] که [illegible]

و [illegible] را [illegible] اند [illegible]

[illegible] محروم مانند ۸ آنکه [illegible]

[illegible] است که [illegible]

[illegible] ۹ آنکه سلوک راه [illegible] ۱۰ آنکه [illegible]

ظاهر

15

ظاهر [illegible] صورت [illegible] و [illegible] را [illegible]

و [illegible] ماند که [illegible] صحیح است [illegible] از [illegible] بود و

[illegible] باید [illegible] از [illegible]

[illegible] فرق میان [illegible] السلام [illegible]

[illegible] و صادق [illegible]

نکته قیل [illegible] مرحبا [illegible] حجاب [illegible]

[illegible] مرحبا [illegible]

مرحبا [illegible] مرحبا [illegible]

[illegible] مرحبا [illegible]

[illegible] مرحبا [illegible] بالله [illegible]

مرحبا [illegible] مرحبا [illegible]

[illegible] مرحبا [illegible] نکته [illegible]

15

و [illegible] خدا [illegible]

[illegible] که [illegible]

[illegible] و [illegible]

[illegible] علم [illegible]

[illegible] ۱ آنکه [illegible] علم [illegible] ۲ آنکه

[illegible] ۳ [illegible] ۴ [illegible] ۵ [illegible]

[illegible] ۶ [illegible] ۷ [illegible]

[illegible]

[illegible]

دو درجه حال اوضاع و عمار گوشه ۸ سخت بوده ... باید از احوال [illegible]

۹ [illegible] ... ضرورت ۱۰ [illegible]

[illegible] ۱۱ ... ۱۲ ... ۱۳ ... ۱۴ ...

۱۵ السلام ... ۱۶ ... ۱۷ ... ۱۸ ... ۱۹ ... قدم [illegible]

۲۰ [illegible] ... ۱۴

[illegible]

[illegible] ۲ [illegible]

۳ [illegible]

[illegible] ۷ [illegible]

[illegible] ۸ ... ۹ [illegible]

۱۰ [illegible] ... ۱۱ ... ۱۲ ... ۱۳ [illegible]

[illegible] ۱۳ ... ۱۴ [illegible]

[illegible] ۱۵ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ۱۶ ... ۱۷

[illegible]

[illegible] ۱۸ [illegible]

[illegible]

[illegible] ۱۹ [illegible]

[illegible] ۲۰ [illegible]

[illegible]

قیل [illegible] ... وار سته [illegible]

همواره [illegible] ... داریم [illegible]

قیل وقت آن شد که [illegible]

[illegible]

[illegible] قیل [illegible]

[illegible] قیل [illegible]

[illegible] ... عشق [illegible]

[illegible] ... عشق ... خواجه حافظ گفته

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دانسته شد مفهوم شود و مراد این است که [illegible] که در بزم [illegible] از سرود [illegible]

سرود و مستور مطلوب جلوه گر شده و این اثر [illegible] که فانی آثار [illegible]

خود را [illegible] از [illegible] که تا جلوه مطلوب [illegible]

و این بود و [illegible] بلند [illegible] است [illegible]

شد که مراد از سرو و گل و لاله [illegible] از خود [illegible]

[illegible] و یاران [illegible] سرود و گل و لاله [illegible]

و دوستان [illegible]

[illegible] جلوه [illegible] مطلوب [illegible] امور [illegible]

[illegible] و لسان [illegible] گل و لاله و سرو [illegible]

[illegible] ۱۷

در [illegible] نکته [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مدد

۱۸

سکوت [illegible] که [illegible]

و [illegible] راه لسان [illegible] و علاج [illegible]

[illegible] لا اله الا الله [illegible]

و [illegible] شود [illegible] ذکر [illegible]

نکته [illegible] آ [illegible] ۲ [illegible]

[illegible] ۴ [illegible] ۳۶۵ [illegible]

[illegible] ۷ [illegible]

[illegible] ۸ [illegible]

[illegible] لا اله الا الله [illegible]

[illegible] لا اله [illegible] لا اله الا الله [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

لا اله الا الله [illegible]

[illegible] ۹ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ۱۰ [illegible]

که [illegible] ۱۱ [illegible]

[illegible] ۱۲ [illegible]

کند دلالی [illegible]

همه نسبت دهند و طعام را با ذکر و حضور دل خورد و لقمه را که حلال بود دارد و خورد [illegible]
[illegible] و چون [illegible] بود [illegible] طرف خواهد کند و [illegible] در [illegible]
اگر مراد از [illegible] از همه [illegible] والاعلا **حافظ** حیث [illegible]
[illegible] عاقل در جهان آگاه نیست [illegible] مراد از این [illegible]
[illegible] که [illegible] سلطان [illegible] که [illegible] عالم [illegible]
آنچه گفت [illegible] که ملائکه [illegible] **کلام** آدم [illegible]
عرفان [illegible] اطلاق کنند اول عالم [illegible] (در حاشیه: [illegible])
عشق [illegible] که [illegible] عارف که [illegible]
و [illegible] ملائکه [illegible] عالم [illegible] آدم [illegible]
و از آن [illegible] جان [illegible]
[illegible] که [illegible] ملائکه [illegible]
[illegible] و از آن [illegible] ملائکه [illegible]
[illegible] آدم [illegible]
[illegible] آدم [illegible]
سرور [illegible] عشق این ملک [illegible] آدم [illegible]
عشق که عالم [illegible] عالم [illegible]
و [illegible]
در این [illegible]
و [illegible] آدم [illegible] **فائده** که [illegible] آدم [illegible]

هو فؤاد ارام

و [illegible]

و [illegible] که [illegible] و [illegible]
[illegible] که [illegible] کند [illegible]
و [illegible] و [illegible]
[illegible] که [illegible] نظر [illegible]
[illegible] که [illegible] اطراف [illegible]
فائده [illegible] که [illegible]
نقطه [illegible] جهار [illegible] ارکان [illegible]
اگر [illegible]
[illegible]
[illegible] **عاشق** آمد [illegible]
از [illegible] کناه [illegible]
عاشق [illegible] که [illegible]
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~صدعم [illegible]~~

[illegible] ~~ابن الطالب [illegible]~~

~~[illegible]~~ در وقت [illegible] شاه ملک

[illegible] ملک [illegible]

[illegible] کردم [illegible] کردم

لقابوس [illegible] [illegible]

كان قوامها [illegible] لصاحب عباد [illegible] قلت [illegible] قال [illegible]

فاعدت قولا [illegible] يا رب [illegible]

وكم انا وحيد [illegible] فوق التراب [illegible]

النفوس [illegible]

محيي الدين [illegible]

حلاج يا معشر [illegible]

[illegible]

~~[illegible]~~

[illegible] فقيل [illegible]

وان كان [illegible] وان كان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فقيل [illegible]

[illegible] على الربع [illegible]

فقيل [illegible]

[illegible] فقيل [illegible]

[illegible] كان [illegible]

الميزان [illegible]

[illegible]

[illegible] المتنبي [illegible]

[illegible] وقال [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فقيل

[illegible]

على اى حالة [illegible]

وقلت [illegible] حرام [illegible]

[illegible]

[illegible] فقيل

~~[illegible]~~ فقيل [illegible]

[illegible] فقيل [illegible]

[illegible] الملوك [illegible]

اذا استملک الیاس ملوه المطلوب وصادق به الصدد الرحب وادی تشهد ره الطاعات دار
وبکی سهاکلوب دلم تراک فالعن رجا ولا عنی کمکن الارب اتاک علی ثبوت مرعوت
بس به اللیل المستحب تلک الهی ونامات دان نهایات فمقول بعد فرج قریب **نهی**
تراکم قدیم سیکم امور واهیه ها وطرقتم المجد طرفا بکم ها بنشتم بنیان اشیاء کنا قد طوینا ها
[illegible] ها وکم حاجات لنا عنکم کما بیت رو دنیا ها دریا اشیاء وراینا ها و
[illegible] ها دعوا [illegible] ولا لات وایام دایما ها فلا والسماء [illegible] بین الناس [illegible]
قران سوره [illegible] ها دایرلتم [illegible] حسرتا وغفلتها ها فرحل [illegible] الکم قد
قطعنا ها دعین [illegible] تراکم قد غضنا ها [illegible] [illegible] ها [illegible]
طرق [illegible] ها فلو قد الکم [illegible] ها **تاراج نراقی**
مه که کسی اندر وی [illegible] نشاه بدارد حون [illegible] طره سیاه بدارد [illegible] صد هزار
کشور [illegible] دلبر [illegible] سیاه بدارد [illegible] ازنکو کرکهای [illegible] سلسله
زنجیر [illegible] بدارد [illegible] [illegible] [illegible] زانکه [illegible] بدارد
[illegible] قدر برکاه بدارد تارک سلطان [illegible]
[illegible] بدارد دوش [illegible] بدارد
[illegible] سبزه [illegible] سیاه بدارد کردن تاراج دین [illegible]
[illegible] بدارد **وله** کمند [illegible] [illegible] بدارد
[illegible] بدارد [illegible] تاب [illegible]
[illegible] بدارد [illegible] بدارد
[illegible] بدارد [illegible] حلقه
[illegible] بدارد [illegible] بدارد [illegible] کردم [illegible] فراق ارات
[illegible]

حکایت در سنه یکهزار و دویست و [illegible] ۱۲۴۹ [illegible] از [illegible]
مریضه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] **حکایت** [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
تاراج نراقی [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

فراز چه رشته دام هرا ز دانه بریدم دل که کلبی [illegible] چه چاره که حلیم تنش زرد روی فراغت
جه رنجها که کشیدم [illegible] لستان و [illegible] دارم [illegible] دام تو براوج کاه [illegible] بودم
یکی کلام دلم [illegible] سیدی از رقبان [illegible] شدم بخواهی کرد [illegible]
بری [illegible] ز دام شد [illegible] که بریدم تو کرز دیدن [illegible]
[illegible] بریدم دیر [illegible] دیدم اگر زکشتی تاراج [illegible] تو حاصل
[illegible] نوکردم که [illegible] ولکن [illegible] سرزنه
که ندارد [illegible] دلها [illegible] که هست [illegible] حلها
ره زبان [illegible] رسم ای [illegible] رازبر [illegible] گرباز
[illegible] از دوست کسی [illegible] هیچ [illegible] خوند [illegible]
[illegible] ها [illegible] خود تبارا [illegible]
[illegible] حدیث [illegible] سئل علی عن الذکر فقال الذکر
[illegible] والاسلام من [illegible] والذنب من [illegible] معناه ان ذکر [illegible]
[illegible] الاول ذکره له [illegible] الذکر ذاکره له [illegible] الذاکر و الاسلام [illegible]
[illegible] الذنب من [illegible] الذنب
وبین [illegible] استشناه قال فی المدارک [illegible]
اما [illegible] قول علمائنا [illegible]
فی [illegible] جاز [illegible]
المصباح قال [illegible]
[illegible]
[illegible]

صورت

صورت مراسله که جناب فخر احمد قمی که از فضلاء راه الی ملوک جات که
از جمله ملوک قسم است نوشته بسم الله الرحمن الرحیم
من غایبانه مایل ان روی مهوشم بیمنت نظر بخیالی از او خوشم هرچند دیده
رمد رسیده نظاره ان جمال بخش باکمال وان نهال ملوک فضل و افضال نکرده
اما اوصاف حمیده واخلاق پسندیده ایشان از شجاع زبان ولیث وعضو اوان
یعنی محمود جهانگیر بسیار شنیده استماع نموده مشتاق ومعتقد ایشان گشته
همیشه بخیال وارزوی وصال وشرف اتصال اشتغال دارد ماچون نمی رسیم
بدان ارزوی دل یارب تو ارزوی دل ما بما رسان انه قریب مجیب
و الذاکرون ونیت حجتنا اتینا ابراهیم قواعد البیت همواره بزیارت این
بیچاره کاری که در سبیل طریقت با صواب توقف داشت [illegible] اسم خیر باد واشتی
ورابط همه یکی امنظور داشت بمقتضی الولد الرشید یقتدی باباء الکرام
عمل نمایند ثمره دنیا و اخرت خواهد یافت و خیرها خواهد ساخت هرچند
که در مصطبه مسکن دارد بوی زمین خوش سوخته خرمن دارد هرجا که سیده کلیم و
شغفته دلیست شاکر منت و خرقه از من دارد بر ضمیر منیر خفی نماند مستور
نماند که موضع شریف جانب لطریق دار المومنین قم حماها الله عن الآفات والآفات

والسلام ازارض طیبه واماکن مشرفه است ومردم انجا از زمان بعثت الی یومنا
هذا شیعه اثنی عشریه وصاحب یمانند وفضایل ان بقعه فاخره بسیار است واحادیث
وروایات بیشمار وارد است ازانجمله روایت آنست که فردا که قائم ال محمد عجل الله
فرجه ظهور میکند دوازده کس ازان سرزمین فاخره در خدمت صاحب سلام الله
علیه خواهند بود ودیگر قطب العلما شیخ جعده رحمه الله ازان ولایت باکره بوده اند وقبر
به بالای کیریوه برامده روی به مشرق کرده احرام زیارت امام هشتم وقبله هفتم
امام ضامن مفترض الطاعة واجب الاطاعة سلام الله علیه بسته وفریاد برآورده
که السلام علیکم وان حضرت جواب سلام داده وفرموده که علیک السلام خدام
وسادات ان عتبه علیه تاریخ ان را ضبط کرده اند وبعد ازانی که حضرت
شیخ جعده بدان استان عرش نشان رسیده معلوم گشته که ان جواب
ازبرای شیخ بوده وشیخ در زمان سلطان سنجر ماضی که از سلاطین سلجوقی است
بوده وبجهت ایزاره دیوار حرم محترم کاشی که بهتر از چینی ترتیب داده اند وتمامی
احادیث نبوی در تصویر وقران مجید که بران کتابت شده ترتیب داده اند
ان کاشی جابجا بوده ونویسنده ان قران واحادیث عبدالعزیز بن ابی الفرج القمی
بوده در تاریخ خمسمائه بوده وانها را بر شتران لک بار کرده از معجزات این است
که انها بی

بطی ارض بجوار مشهد مقدس امده بودند در کودی فرود امده بودند ...
صباحی جمع بر سران کود امده کسی همراه نبوده انها را برداشته پیش سید النقبا
سید محمد اورده ~~بودند ودر کودی فرود امده~~ بر سر برده اند واولاد
ایشان مانده واولاد شیخ جعده ازان تاریخ خادم ومجاور وصاحب اختیاران
استانه بوده اند ودر زمان میرزا سلطان حسین بایقرا وشاه جنت جایگاه رضوان
بارگاه سلطان شاه اسماعیل انار الله برهانه درویش شمس الدین محمد ودرویش یحیی
شصت سال دران استانه مقدسه شب وروز بخدمت مشغول بوده وشبها سر بران
استان نهاده صبح میکرده خانه وزن وفرزند نداشته ودیگر درویش یحیی در بالای
در بالای سر الحضرت خانه ایست موجود وازایشان نسل نمانده ودر دهلیز در
طرف که تا نهر یک فرسخ است مقبره وگنبدی جهت مدفن خود ساخته اند
وهر دو دران مکان مدفون اند وبقعه وکاروانسرا واسیاب وعمارات
عالی پر زیب وزینت ازایشان مانده وبجهت رعایت ادب گستاخی
دانسته اند اختیار قرحف الجافر ... اند ودیگر صلحا واتقیا از موضع جانب
بسیار برخاسته حضرت صاحب علم ... موضع جمع کنان قم مدفون است وازجمله
احمد رضی بوده ودیگر سالک مسالک طریقت شیخ لطف الله است که سید لطف الله
ومشهور سید الدین ... الدین مشهور است چنانکه حضرت فرموده

در خط نظام پر از نهر کام بلبنی عدد هزار و یک نام الیس کالف بر زبانش بهم
هم با تو دو نه است کامش دیگر مرفرمایند چو در گره در یکجر گنجه کم
وی از قهستان شهر قم حضرت شیخ از اقطاب و اوتاد بوده سلاطین زمان را
به خدمتش سر مفاخرت بر آسمان رسیده چنانچه خود میفرماید بلغم تو بمش
همچون زمین پای چو دیدم آسمان برخواست از جای در عتبه فقر و درویشی
سلاطین زمان و ارباب حکم و فرمان پیوسته بملازمتش شتافته اند چنانچه خود
در مناجات و توحید الله حرکوید چون لعهد جوانی از بهر تو بد نکشی نرفتم
از در تو همه را بر درم فرستادی من نمیخواستم تو ام دادی چونکه بر درگه
تو گشتم پیر نالم تر سید نیست و ستم کبر و دیگر حالات شیخ بسیار است و در عهد
سلطان طغرل بن ارسلان در شهور سنه ستة و خمس و خمسمائه مزارش
در ظاهر بلده کنجه مطاف اهل عالم است و کلمات شیخ از آن جمله است انا الله
تا بعض دیگر نوشته خواهد شد و ساقیه فرستاده میشود و دیگر آنکه جانب
متعلق به حضرت امام ضامن امام رضا علیه التحیة والثنا دارد تمام شد این علم
حضرت افادت و افاضت پناه حقایق و معارف آگاه اعلم العلما میرزا احمد قم
وقع تصدیع نظام موهوم و المتقدم فاتحه السلام حرر فی سلخ شعبان ۱۲۹۶
ادام السلام کرکه

از ستعملت کذلک علی وجه الفرق فیکون لها ابداعات منها ان یأخذ کل حرف من
اسمک اسما او لا خلک الحرف الماخوذ او تذکرها بعدد اعداده او بعدد حروف هجائه
او بعدد حروف اعداده بعد حذف المتکرر ثم تدعوا بها بحرف النداء و تسمیل حاجتک
مثلا محمد تأخذ المجید و الحلیم و المعطی و الدلیل و تذکرها بعدد اعدادها مثلا المجید سبع
و خمسون و الحلیم ثمانیة و ثمانون و المعطی مائة و تسعة و عشرون و الدلیل اربعة و سبعون
الجمیع ثلاث مائة و ثمانیة و اربعون و ان کان بعدد بسیط حروف هجائه م ی م ح
ی م ی ا د ا ل ح ا ل ا م ی ا م ی م ی م ع ی ن ط ا ی ا د ا
ل ل ا م ی ا ل ا م فیکون اثنین و اربعین و ان شئت بحذف المتکرر فیکون
تسعة او باعدادها الجفریة مائة و خمسین و تسعین او باعداد الاسماء الجفریة ستون
و ان کان بعدد حروف اعدادها س ب ع خ م س و ل ث م ا ن ی ة
ث م ا ن و ن م ا ة ت س ع ة ع ش ر و ن ا ر ب ع ة س ب ع
و ن فیکون اثنین و اربعین فی هذا المثال و ان کان بحذف المتکرر فخمسة
عشر و ان کان بحروف اعدادها الجفریة ا ر ب ع ة ث ل ث ة ا ح د ا د
ب ع ث ل ث ا ح د ث ث ا ث ة ست و ستون او بحذف المتکرر
فثلاثة عشر و کذلک تفعل بمحمد حتی یتطابق و تذکرها بالعدد المطابق منهما
و منها ان تطلب من الاسماء ما یوافق حاجتک اما فی العدد او فی طبعه

الحروف ومنها ان تنظر ما بين حاجتك وبينك من عدم التوافق فان يكون اسم
احد كما حروفه فيها التواخي والآخر فيها التنافر او النورانية والآخر الظلمانية او البعيدة
والآخر القريبة او الحارة والآخر البارده وهكذا فتختار من الاسماء الحسنى ما يحصل به التعديل
بينهما فاذكره كاملا وتجمع بينه وبين اسمك واسم حاجتك في تكلم و ركبهما كلمات وتدعوا
بها عجمية كانت او عربية بتوجه بل ملاحظة لمدلول الاسم وحاجتك وترتيم الامر ومنها
ان تاخذ ما يوافق عدد اسمك من اعداد الاسماء الحسنى اما بالجمل الكبير اسما او اسمان او
اكثر حتى يحصل العدد مثلا محمد اثنان وتسعون فتاخذ حي وهاب والجواد اثنان وتسعون
فتقرأ الفاتحة ٩٢ وسورة الم نشرح ٩٢ وتذكر الاسماء حي الوهاب الوهاب الجواد
٩٢ ثم تقول يا حي يا وهاب يا وهاب يا جواد صل على محمد وآل محمد وافعل كذا ولاحظ
حال الذكر ان الحي هو في كل شيء والوهاب والجواد المعطيه لكل شيء والوهاب التام
الكمل وتلك حاجتك ايام بالك حالة الذكر وقدم امام دعائك وكرر انه [illegible]
لذلك فاستجب لي ووعدك فصدقه فضحة [illegible]

ان وجود [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

فل اوانه

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] في التوبة [illegible]
[illegible] صادق ورجاء [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
فصل [illegible] في الرجاء قال ابراهيم [illegible]
وكانت [illegible]
[illegible]

اما دو جانب رمه جز دل هاست چون دو دیوار توبه در گرد دل هاست کرم بکنم گناه رخنه کند

از این رخنه رخنت از رخنه گرد دل هاست قال بعض الحکما احق الناس بالهوان المحدث بما لیس [illegible]

او [illegible] بعض الصواب انه وقال [illegible] [illegible]

احب ما [illegible] من کلام صدیقک من صدیقک لام صدیقک و [illegible] من عدوک لام عدوک

من کلام بعض العلما ترک المداراة طرف من الجنون من لا تقبل قوله فلا تصدق عنه [illegible]

وان اجتهد فی الیمین من عادی من دونه ذهبت هیبته صدیق الوالد عم الولد [illegible] | دن عادی رفع قوته غلبت فی عادی شکله بذم حرمه

علامة الکذاب جوده بالیمین لغیر مستحلف [illegible] [illegible]

من [illegible] عقد [illegible] فی قوله وعقل العاقل فی فعله ارجع حق [illegible]

وفی تاریخ ابن العساکر ان لقمان [illegible] بعض العلما قال رایته فی النوم بعد موته فقلت ما فعل الله بک

قال [illegible] وقال [illegible] اعتقت لک [illegible] علی [illegible] الا [illegible]

[illegible] الا [illegible] بکذا وکذا [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

فاخذتها رحمة [illegible] فی [illegible] [illegible] [illegible]

الدرة رحمتک [illegible] [illegible] از علما [illegible] [illegible]

ملا محمد [illegible] رحمة الله علیه [illegible] کرد که [illegible] ملا [illegible]

که [illegible] [illegible] وفات رسید [illegible] عالم [illegible] [illegible]

[illegible] وفات [illegible] [illegible]

[illegible] اول سوال [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] سوال [illegible] [illegible] [illegible]

عرض کردم [illegible] [illegible] [illegible]

کتب [illegible] [illegible] [illegible]

ولکن [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] عرض کردم که [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

واز [illegible] [illegible] [illegible]

از درجه قبول [illegible] [illegible]

[illegible] از کوههای اصفهان [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

قال [illegible] [illegible] [illegible]

که معجزه فرعون [illegible] [illegible] [illegible]

خود [illegible] [illegible] موسی [illegible] [illegible]

چون [illegible] [illegible] چون دشمنان [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

ای [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

اما [illegible] [illegible] [illegible]

وفی [illegible] [illegible] [illegible]

الا [illegible] والثالثة حسن [illegible] والرابعة [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

و ان تقصر له اسراف نفسك ان فسقت ... ثم غدره وان عصت امره ادع ... صدره وزاد ... ليقم
في دينه عشر وانت منه عشر طلاقة الوجه وحسن الكلام فكر ... روزبهان دو خصلت ...
ایدرا است سخن ... و ... عیب مردم ... مردم ... دادن ...
ه قال وهب بلغنا ان ابليس عليه اللعنة تمثل ليحيى عليه السلام فقال له انصحك ... اريد ذلك ولكن
اخبرني عن بني ادم قال هم عندنا ثلاثة اصناف صنف منهم ... فتلك ... منهم ... عنهم
وصنف اخر الذين هم ... عندنا ... سلطهم ... الهم ...
منهم ... وصنف ... اصناف عندنا ... عندنا ... ونتعوذه
... ونعلمه ... ثم ... عند ... الله ... ثم ...
... ولا ندرك ... فائدة ۱۲ ... حب ...
الدنيا والاخرة ... من ... النوافل ... ما علق ...
... وكراته ... ۱ ... والبصر ...
... ۲ ... والبصر ...
۳ ... انه ... الذين ... الماء ...
۵ ... ۶ ... الماء ...
... ۷ ... الذين امنوا ...
... ۸ ... ۹ ... ان ...
۱۰ ... ۱۱ ... ان ... اكرمكم عند الله اتقاكم
۱۲ ... عند الموت ... ان الذين امنوا ...
ولا ... فرقه
... الذين ... فمنكم ... ان الله
...
...

ملک ... ولی ... بقوله ... رحمة الله ...
قال بعض العارفين ... الوطن ... في ... القدر ...
... صلى الله عليه واله ... الوطن ... الله ...
... الخ ...
من الوطن ... لكم ... الدنيا ... قال النبي صلى الله عليه ... حب الوطن ...
... الطرق ... الوطن ...
... العزم ...
...
... الطرق ... الله ... ولا ... الله ...
ثم ... الموت ... الله ...
... الشيخ ...
... الدنيا ...
واسماع الصلوات ... الدنيا ...
الدنيا ... الله ...
... ثم ...
...
...
فائدة قال بعض ... الصلاة ...
وقراءة سورة الواقعة ... وقراءة سورة يس و ...
والرزق ان يقول ... في ... الصلاة مائة مرة ...
وان يقول لا اله الا الله الملك الحق المبين ... مائة مرة وان يقول بعد الصلاة ...
وسبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر ... الصلاة ...
بعد صلاة الفجر ويكثر من قول لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم قال ... الرجاء و
... ان الرجاء ...

فذلك منه [illegible] وان [illegible] ان محله [illegible] فاراها [illegible]

[illegible] فصل [illegible] الا [illegible]

[illegible] تصدقه [illegible] مسئلة [illegible]

[illegible] فائدة [illegible]

[illegible] فصل [illegible]

[illegible] فصل [illegible]

[illegible] حكاية [illegible]

فائده [illegible]

[illegible]

[illegible]

از متوسط جواهر [illegible] کہ او را [illegible] ولادت [illegible] و حرام را [illegible]
[illegible] کہ این [illegible] نکرد [illegible]
[illegible] فائدة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فائدة [illegible]
[illegible]
[illegible] فائدة [illegible]
[illegible] فائدة [illegible]

[illegible] العراق [illegible] الیمن [illegible]
[illegible]
فائدة [illegible]
[illegible]
[illegible] فائدة [illegible]
[illegible] فائدة [illegible]
[illegible] فائدة [illegible] فائدة [illegible]
[illegible] فائدة عدن [illegible]
[illegible] فائدة [illegible]
[illegible]
کلمات فی الحکمة [illegible]
[illegible]
[illegible] قال بعض [illegible]
[illegible]

و لا يستدعي [illegible] و لا كلال [illegible] اذا [illegible]

[illegible] كان عليك [illegible] كان عليك [illegible]

عليك [illegible] و الكمال [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

كان في [illegible] لازم [illegible]

[illegible]

[illegible] الصلوة [illegible]

[illegible]

[illegible] والحمد [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الصلوات [illegible]

[illegible] في الصلوة [illegible]

[illegible]

من حفظ

من حفظ فاحفظ [illegible] ما سقطت [illegible] واياك [illegible]

[illegible] واياك [illegible]

[illegible] اللهم [illegible]

[illegible]

[illegible] بل عذبتك [illegible]

حکایت [illegible]

از [illegible] که در ایام [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در آن روز امرا و اعیان دولت فقیهان را زنهار کردند و هر اموال که معمور جهت بنا بر دین هر یک تمام
درهم می‌بود گفت مرا از زر و غله داری گواه کنم از دولت مرا در روضه نبوی [illegible] فرماید
بهره رفته باشم و کسان هدف آن خود را دعا و الهام علیه را در حق هم صفا یابند و هم جهانیان
بر آن بعد از رحمت حکم بوالمعره بوسته از جمیع جهان بر استقبال نامه و اجتهاد و دوستی اهل
سپاه بر بدل و سلام هم همه چون مهره رسیدم در اهل بصره و در کاسه نمودی جانه خود رفتم در بهود حی ارکان
قرار داشتم خوب بود که گوشه همه به رسیدم و بمودع ملکه شام نمودم تا گوشه را کرامت که دیدم
و بعد از قرار آن بنقال یافته سربدل هم حضرت چون ابطرم را در شمار گفتم ابها الشیخ دیدی که ارکان عذر اره
هم در حضور سر شد و چه بهره یار دار بر نقل زنان با عبدار کعبه بهار خود می‌خورد گردم ~~[illegible]~~
ای رجل رجلا بیع علی قبر فقال له صاحب العرصة قال فی لزوجته خالد و در حدیث است
که هرگاه سه نفر سوار بر کشتی شوند اول آن ملعون است و [illegible] و دل بمحال بیشکال است که اول
از عقب چه نور فان بعض المحققین گویند من الوجه والمدت که لا اقل للعه والصدقه و ان کمی افانه
فان الا نطه رایس وجب علی الوجب جهد الامر و الصدقه بعد الزوال سؤال هر حال الا معرف
اجره حلال الیس و الیوم الثلاثه للعوام و اجره حلاله الیه بالجسد تلثان است هره و حد لها و احد نسبها را هم
حلالکم بن الاجره لصرف و ایها صلی الله علیه و اله و آخره الواحد فعانه و در کلم تمام با وحیان کرده
چون یکدیگر آن که چه زر جهان گذشت و که هر عهده که ارزق که لیسی یکمهد بیش که مانده
نکتی فانسد بدانکه از علوم مهره هندوان و حرکات علم دم است که او از علم
الدهمس یاد گویند و در میان علماء اسلام و اعراب متداول نیست و هر حب نفاس المیون در آن کتب
است و جمیع آن گرده و یکی از علمای اسلام که عنوان سیاحت به هند رفته بود شمه از آن فرا گرفته بود و اهل
هند از جوکیه را ~~[illegible]~~ نام هایی علم است و سایر قسم الحکم در آن می‌باشد ~~[illegible]~~ یکی از
مرتاضان جوکیان کتاب مختصر در بیان این علم ساخته و مرتب است و بعضی از اعراب نیز نقل
کرده از جهت اطلاع بر این علم را فواید بسیار است مختصری از آن ~~[illegible]~~ در این جا نقل می‌کنم و از آن
کتاب ~~[illegible]~~ بدانکه غیب می‌گویند
نفس

که بدار نفس

بسم الله الرحمن الرحیم

این کتاب ~~در علم دم است ترجمه آن از زبان هندی~~ بیرون گردیده جوگیه گویند که در آنجا شهر است در اقصای هند که از اکابر مرد خوانند و در آن
شهر سرچران و دو بیجال باشند و آن شهر از زبان هندی جوگی خوانند و در آن مسکن زنیه خود است که از اکابر آن ~~[illegible]~~ جوگی خوانند
و او مر اهل آن جزیره را علم نحو و دم آموزد و سرچران و دو بیجال هم همه او را جوگی بیند و حرمت میکنند پس از آن شهر شصت و
چهار زن گرد آمده که ایشان را سرچران جهند و هر چهار نفر دهند و خود را بصورت دیگر برگردانند و هوا روند هم چنانکه کرده چنان
~~پس این کتاب بعینه دستاویز و چند~~ نسخه از زبان هندی و جمله علوم دم و تاثیرات دل و علم دم و خیال روحانیه که او هم تعلق دارد
در این کتاب یاد کرده‌اند و این کتاب را کامروچی سنگاه نام کرده و در میان ایشان کتاب شریف تر از این نیست و هر که این کتاب یاد
گرد و محصل او را بزرگ دارند و نیت عالم برند و او را خدمت کنند پس از زبان هندی به پارسی گردانیده‌اند در پنج
فصل بسیار بر ده اغاز کتاب بدان اسعدک الله که هرگاه دم از سوراخ بینی راست بر آید جوگی گویند که این دم را
افتاب ~~[illegible]~~ می‌آید و هرگاه که دم از سوراخ بینی چپ بر آید گویند این دم از ماه می‌آید و این و سوراخ بینی را افتاب و ماه گویند
وقت باشد که دم از راست رود و وقت باشد که دم از چپ رود و وقت باشد که از هر دو بیرون آید برابر و دو
که دم بیرون نیاید و این تجربه که باید دانست تا دم در آن حیث معلوم گردد و باید که پیوسته دم خود را نگاه دارد که از کدام
جنب می‌آید و از هر راهی چند دم چند می‌باید دانست که این دم بر ساعت شب و روز می‌رود چنانکه بر دو ساعت از یک
می‌رود چنانکه هر ساعت شصت دم می‌آید شبانه روزی بیست و یکهزار و ششصد دم بر آید و باشد که زیاده باشد و باشد که کمتر
و این
دیگر گویند که دم پنج است چنانکه عنصر پنج است بهار جانب و بالا و آتش دو دیگر دم آسمانی زیاده می‌آید اول دم خاکی است
دم سوی زیر رود تا دوازده انگشت برود و رنگش زرد است و دوم دم آبی است برابر رود تا ده انگشت برسد
رنگش سپید است سیم دم آتشی است سوی بالا رود تا چهار انگشت برسد و گرز رود و رنگش سرخ است و چهارم دم آسمانی است
و او سوی بیرون رود و رنگش هم سپید میل دارد و پنجم که راه اکاسه است که در جایگاه خود گفته آید و آنجا از دست
پس تعلق بر است دارد و هر چه از جنب چپ باشد و برابر روی آن تعلق به چپ دارد و چون معرفت دم معلوم
شد این گویم که هر شنوده که کدام وقت دم نیکو بود و کدام بد باشد و از این پنج فصل باشد فصل اول

و بعضی‌ها دیو و

وجهان اهند کرده دیوو
اپیان ای کتاب را در آن دم کرده

بجش علا و

و طلعه کتاب آب دم

هر سوی ری ارده تا دو
انگشت برسد سیم دم
اسمانی است ۱۴

در غیبت کار ... فصل دهم در آنچه کسی سؤال کند فصل سیم در چیز کمی فصل چهارم در شناختن مرگ فصل پنجم در ... موقوف کردم

فصل اول در غیبت کار ... اگر عزم سفر داری ... اگر از جانب چپ آید در حال روان گردد هیچ توقف مکن که به خیر و خوبی باشد و ... باید

چپ ... باید ... اگر ... پادشاه یا نزدیک بزرگی خواهی رفت ... اگر حرف ... طاق آید ... راست

باید و اگر ... بزرگی رود ... دم از جانب راست باید و اگر دم از جانب چپ ... اگر دو ... برابر

آمده باشد ... حرف خواهند کرد اگر دم راست آید هیچ توقف نباید کرد ... حمله کند ...

... اگر دم چپ ... باید کرد ... حمله کند ... دم از جانب راست

باید اگر چپ باشد ... اگر ... خواهد ... خواهد ... دم چپ باید ... و ... چون

در ... پادشاه ... کردن ... طلب ... وزیر ... دم راست باید در عقد ...

دم چپ باید اگر ... خواهد کرد دم راست باید اگر ... خواهد کرد دم چپ باید اگر ... دم راست

باید اگر ... خواهد دم چپ باید اگر از کسی ... از سلطان یا از ظالم دم راست باید ... نزدیک او رود

و هیچ ... خواب ... اگر دم راست رود ... راست ... باید ... والله اعلم اگر کار ...

و هیچ خواهد کرد و اگر روز شنبه ... آدینه ... راست باید کرد و اگر ... چپ باید کرد و اگر چهار ...

باشد ... باید کرد ... کار برآید و اگر دم ... هیچ کار نباید کرد و اگر ... دعوی کند ... بزرگی رود

آن ... باید ... دم رود و اگر ... روز برود ... اگر ... کدام ... روز ...

حال ... اگر دم چپ دو نوبت رود ... چهار ... در غیبت ... چهار نوبت رود ...

باید و اگر ... نوبت ... روز ... اگر دم راست دو نوبت رود ... رود شادی یابد دم

و اگر ... نوبت رود پنج ... چهار نوبت رود ... نوبت رود ... و اگر

هفت نوبت رود ... روز ... و اگر ... شمال و مشرق خواهد

رفت دم راست باید و اگر ... جنوب و مغرب خواهد رفت دم چپ باید ... ان شاء الله تعالی

فصل ... در سؤال اگر کسی ... اگر دم چپ باشد ...

چهل

اگر ... باشد و ... اگر دم چپ رود ... اگر دم راست رود فتح باشد ... بیرون

... اگر دم راست آید ... اگر دم چپ رود ... اگر گوید ...

... اگر از جانب آمده که دم ... برده ... بیم باشد اگر سائل

از جانب آمده که دم ... برابر ... و اگر ... جانب ... اگر ... اگر

از جانب آمده که ... برابر ... اگر ... زنده است ... اگر

سائل از جانب آمده که دم برابر ... زنده است و اگر از جانب آمده که دم ...

... که دم ... مرده باشد اگر ... سائل از جانب آمده که دم ...

... فصل ... در ضمیر کسی ... کند

... دلیل کند ...

... دلیل ... کارها ... مقصود حاصل ... اگر ... که چیزی ... دم ...

... چیزی اندیشیده ... و ... اگر ... رود ...

... چیزی اندیشه کرده اگر دم ... اندیشه کرده ... اگر دم

رود ... اندیشیده اگر کسی ... خواهم کرد ... خواهم ... حرف ... اگر طاق آید و دم از جانب

رود ... دیگر خواهی کرد ... اگر جفت آید و دم ... اگر ... حرف ...

... طاق آید ... اگر ... جفت ... آید و دم ... از جانب ... فصل ... در شناختن

مرگ ... علامت مرگ ... است ... تجربه کرده اند ... علمای ...

و ... از نوع اول اگر دم ... روز از جانب ... زنده است ...

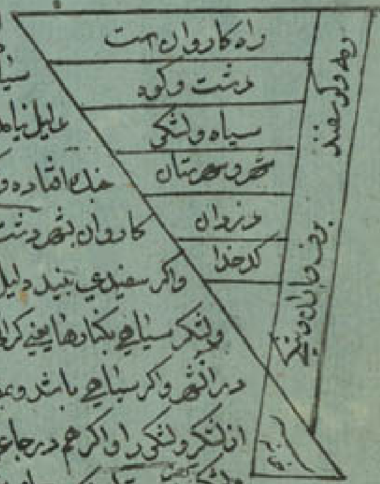
~~... روز ... زنده ...~~ و اگر ... روز رود ... زنده ... ماند ...

واگر بیست شبانه روز رود دارنده کالای او شش ماه مانده است و اگر بیست و پنج شبانه روز رود پیوسته دارنده کالای او سه ماه مانده است
واگر بیست و شش شبانه روز رود دارنده کالای او دو ماه مانده است و اگر بیست و هفت شبانه روز رود یک ماه مانده است و اگر بیست و هشت شبانه
روز رود یازده روز مانده است و اگر بیست و نه شبانه روز رود ده روز مانده است و اگر سی شبانه روز رود دارنده کالای او پنج روز مانده است
و اگر سی و یک شبانه روز رود دارنده کالای او دو روز مانده است و اگر سی و دو شبانه روز رود دارنده کالای او یک روز مانده است و اگر سی و سه
شبانه روز رود دارنده کالای او در یک روز او را خطر باشد [illegible] خبر رسید این حکم در ماهی است که از جانب آفتاب رود و اگر [illegible] ماه رود بسیار
شاد [illegible] بیند و عمر دراز بیند و عمر [illegible] نوع دویم اگر کسی خواهد تا بداند که عمر مانده است یا به آخر رسیده برخیزد و نماز [illegible] رود در وقت
آنکه آفتاب بر آمده باشد و [illegible] بر زمین هموار روی سوی مغرب کند چنانکه سایه برابر او باشد و راست بایستد چنانکه [illegible] آنگاه
هر دو دست بر زانو نهد و [illegible] در [illegible] نگاه کند و نظر خود بالا برد سایه خود
ببیند در میان هوا [illegible] اگر سایه را تمام اندام ببیند [illegible] دلیل آن است که سالهای بسیار زیند و عمر دراز
بیند و در راحت و اگر سایه را بی سر بیند در یک سال بمیرد و اگر سایه بی دست بیند در دو سال بمیرد نوع سیم اگر کسی را اول [illegible]
برابر [illegible] مراد او بیرون [illegible] نوع چهارم هر که در آیینه نگرد و [illegible] روی خود نه بیند [illegible]
روز بمیرد والله اعلم تمت [illegible] اگر [illegible] علامات پیدا آمده باشد
دوم خطر باشد و بیم خواهی که این دفع شود اکنون چاره آن کنم و شرح آن گویم بدان که چاره آن است که ماه در میان [illegible]
و بیم کند که [illegible] در میان [illegible] درست [illegible]
[illegible]
در جای صحت [illegible]
آب حیات بیرون آمده [illegible] آن علامتها که پیدا آمده باشد

زایل شود

زایل شود و ناپدید گردد و دیگر پیش دیده نشود آنگاه [illegible] نماند است این است شرح و علامتهای مرگ بر این
چهار نوع که گفته شد و شرح دفع وی این است که گفته آمد [illegible] والله اعلم
در معرفت [illegible] علم [illegible] آفتاب [illegible] ماه وقت باشد که دم
از آفتاب رود [illegible] وقت باشد که از ماه [illegible] پیوسته شود [illegible] برود [illegible]
[illegible] آفتاب [illegible] بر تر رود [illegible]
جانب ماه آمده و دم از وی بر تر رود کار [illegible] بر آید و اگر کم تر رود [illegible] ده حرکت است [illegible] حرکت
در روز و شش حرکت در شب [illegible] دو ساعت چنانکه شبانه روز بیست و چهار ساعت است هر دو دم [illegible] رود و دو ساعت
هم چنین شبانه روزی دوازده حرکت است [illegible] آفتاب [illegible]
اگر پرسنده [illegible] از آن [illegible] آمده که دم از وی بر تر رود [illegible] کار بر آید و اگر دم کم تر رود کار بر نیاید [illegible] ماه [illegible] اجتماع و استقبال
[illegible] راست و اجتماع [illegible] اجتماع و استقبال [illegible] ماه [illegible] این علم [illegible]
رفته اگر پرسنده [illegible]
[illegible] اگر از این جانب آمده که بر تر رود مقصود حاصل شود و اگر از آن جانب آمده که کم تر رود [illegible]
اگر پرسنده [illegible] از جانب [illegible] آمده دم [illegible] علامت [illegible] است و کار [illegible]
[illegible] از جانب [illegible] است [illegible] از آن [illegible] است [illegible] از جانب [illegible] از آن
ماه است اگر پرسنده [illegible] خواهیم کرد [illegible] خواهیم [illegible]
خواهیم کرد اگر پرسنده از آن جانب آمده که از دم بر تر رود کار بر آید و مقصود [illegible] و اگر کم تر رود کار بر نیاید [illegible]
فایده [illegible]

مرا و شناختن شانه که سفید است و حکما گفته اند که علم شانه با علم جفر برابر است هر که خواهد که نیکی و بدی و
امر کدخدائی و ایمنی راه و آمدن لشکر و آمدن برف و باران و سرما و هر چه که سفید و سیاه است را بداند باید که ماه
در افق غربی باشد بسیار خوب است و بعضی گفته اند که هر وقت و شانه هر گوسفند خوب است و حکم میتوان کرد چرا
اینکه از شانه حکم کند

اول راه کاروان است اگر فراخ است و شانه اگر تنگ
سیاه بود علیل بود و سلامتی کاروان و اگر جاها سفید باشد
علیل باشد کاروان بود و اگر جاها سرخ بود دلیل است که در کاروان
جنگ افتاده و اگر بر کنارهای آن سیاهی بینند دلیل بود نزدیک رسیدن
کاروان به شهر دشت و کوه اگر بجای دشت و کوه سیاهی بینند دلیل علف بسیار
و اگر سفیدی بینند دلیل بی علفی است و خشکی دشت سیاه و لنگ اگر بجای سیاه
و لنگ سیاهی بکنارها یعنی کرانها در آمده بود و شانه در ریزی که جنبش لشکر است
در آن شهر و اگر سیاهی باشد و مقدار دو انگشت بیش باشد دلیل خلاصی و ... است
آن لشکر و لنگی را و اگر هم در جای سیاهی سرخی باشد دلیل خون ریختن بود در آن شهر
و لنگی و شهرستان اگر در جای شهر و شهرستان سرخی بینند دلیل خون ریختن در آن
شهر و لشکر و اگر سفیدی باشد دلیل مرگ و تنگی و نعمت ... بدانکه

~~این بیان است در معرفت ... طالع مولود یعنی ... طالع زمان ولادت عنوه~~
~~و سبیل الحساب ... باید دید که ولادت ... است یا در شب اگر ...~~
~~که ... در نصف النهار ... یعنی از نصف النهار یا بعد از نصف النهار و اگر در شب بود ...~~
~~... حال ... نیم شب یا بعد از نیم شب ... خانه ...~~ تقویم شمس
~~در نصف النهار باشد تقویم شمس و دیگر کواکب هر باشد که در نصف النهار باشد و اگر ...~~

~~دهان برو طالع حادی عشر افزایند حاصل مطالع ثانی عشر بود پس سدس دور بر مطالع ثانی عشر افزایند~~
~~حاصل مطالع ثانی بود و ثلث دور بر مطالع حادی عشر افزایند حاصل مطالع ثالث بود چنین مطالع~~
~~فلک مستقیم بود و چون ... کنند درجات خانها معلوم شود و نظایر این چهار خانه چهار خانه~~
~~دیگر باشد اما تقاویم کواکب در رمضان و ولادت چنانکه گفتیم معلوم کرد~~
~~... کنند و جمع ... در ... ثبت کنند این طالع ...~~

در مکاتبت فصل ... ~~...~~ ... ابوال ... را عادت این است که ...
... کنند و ... را ... ابدا ... و اگر ... نظر ... در ... حال ... در ...
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

دامه وا به بوده جفته دبیله و صفت لمر بوذیه و مرغ ای الارض چون هم تنه و چون کمند بالفرد در دها رجو در آن کنند
مردمان دوستای خود را که این فرزندان منتقد ایا اخرت ابول و اولاد ارز دهست نه نه نکر بدستا مو لبرد و ما حرف
نه و ای آنکس که بر این ماه سال است بر آنانی بر ده سال که بنا نکوید ما برده کال مست تا هر زره گذشته آنکس را
که مست و بعد ال ماه ما بود حال لیم بود که نسبتی تا موجبه رسد بیدار شو کمال خود رفت و دل از هم جز
صحبه کسی زکن و در روی کار اک و عبارت او مشغول شو تا کلیم خود را از آب مردان برب اکنز بیک من بهای
خود باید کرد فکر دیگر از آن محود شان و اگر ادر شد مرد آدم شدند ما کم شکسکان که عرفتو رابسته ام
هر کس را دوست و بیا باید رز که خود ناف جلا اندازد و کی خود را کسی شول باید دیپت که از کار رجو آنکار
می بند و ان الکرشتر ناس حول و مطلبی بر شود و هر چو عرق می‌شوند مکر علاج سرزری که لب و دی خود را د
چنیکس را مردن بوانداورد وان رجال حنفیه که درین دریا دستگیر باید نکان کنند بر مال حق ابت
ار راه مدد دهی بیند نه از راه فکر ابوی و ای آنکس که تراهست لعمرست بر ای سال ما بیا است سی سال
بیخ حست سا عقب عبث قرع حلبی در سر مرگ را در گوش دار و اندیشه کمن دکانوری ابو نه
ملکه و مال را نگذار که کار تست را نیک بینی او درج خردار اگر چه دکر مرگ بیم انشا اما حکیم کراس سخ دراع است
و شنیدن ملکه و نبا در ار سر بار تنشورای که سیاه رفت و در جو بها کهر اس بحر و ره در پاید اکر جرم دهد
که فردا خواهی مرد امروز چه خواهی کرد امروز ها کار کن که بعد از این فردا ان فردا باشد فی کتاب
ریاض الهدی کان ابن تقام ابن حاجار بسوء حسه بعض الملوک حبسا و دهنا و ادبه بموضع من سنة فلغطها ابن الم
صغر فقیر بها الحوف فانکسرت اربع قطع فدخل علیه الناس مالهم و الحوف ما نطق فعزم علی الدرس فلونستهی
فقال لو ان اکا محزونا هذه کرفقه فعلی حدة الامانات الاربعة و کم لله من لطف خفی یدق خفاه عن فهم الزکی
وکم یسر اتی من بعد عسر وفرج کربة القلب الشجی وکم امر تساء به صباحا وتاتیک المسرة بالعشی اذا ضاقت
بک الاحوال یوما فثق بالواحد الفرد العلی وقال لو کررها فلم یوح ما یکمل به حتی علا امر فیما هو کذلک
اذ رسول الملک قد جاء به وقال ان ترئیة الملک حدث بها وجع وقال ان [illegible] تکسر جوهره اربع قطع
لا اربده شی تقس علی السوء الهاء وحصل له من الترح بال و حصد حملی من الهم حکایة کان ابو عبد الله ولد
اسمه حمزه فیها هو منی من ابنه اذا دخل ساری ثم یا ابا عبد الله قتل که لب بعد الیه الان استمع فقال ثم

کلف

کلف عبد الله فی عبد الله تعیین فالسوت الی عرض الیه ابنه فقال الا انظر الی ملاغه هو اثبت فی دا الیوم
رجل سیاوی ثم یا ابا حمزه ما رایه ابن الاهم یا عم کلف ها میزانه فی حجره یعمر فقال انی الوه اسکت
یا عم حفظ الله به ذکر ابنه حکایت حکی عن المنصور الدوانیقی انه اراد قتل عمه عیسی عبد الله وکان
نا محمد علی [illegible] فخبئه عنده ثم طلبه عن ابن عمه الامر عیسی وکان فی ان یاکرنه ما فیه عنده فیه
فقال [illegible] و طال [illegible] وکتمه عن جمیع حاشیته فاستفهم علیه واکرمه غایة الاکرام فخاطبه یوما وقال
یا ابن عم انت منذر دو موضع سری وانی مطلعک علی امر ما انت فیه موضع ظن بک فقال عیسی انا
عبدک و بین طوع امرک وانه بک فقال ان عمی عبد الله قد لطانیة و فی قتله صلاح ملکنا
فخذه الیک فاقتله سرا ثم سلمه الیه و عزم المنصور علی الحج فعزا الی عیسی ان یقتل عبد الله الرنة الفضال
و سیواله اجوه عبد الله للقتله منیتر [illegible] علیه لما خرجت عن فکرت فی قتله و در ایت
ان ثبت در ایی من حفظه وکان حسن الرای فطلب صوره الفقه فقال احفظ نفسک کیفظ علیکم و عم الامیر
ما فاری ان تدخل الی [illegible] بحکم امره من لا احد و تتولی عنک [illegible] و کیف دونه
منع لی و اوانا و تظهر للمنصور انک قتلته فکان اذا کنت له انک قتلته امرک باحضاره علی رؤس
الاشهاد فان عرفت قتلته انکر امره لک و خذک بقتله فقلت مشورته وجعلت [illegible] الظاهرات
للمنصور انه قتله ثم رجع المنصور ولا اعدم من جمله فاستوحش ان قتلته و سال [illegible] به اجوه
عبد الله وشتم علی ان ابوه عم عبد الله فلما علموا انه کذلک جاؤوا ابعثه الی المنصور محضر الکل
فی لوه عم عبد الله فقال المنصور یا عیسی وقت الیک عبد الله لیکون لی نزلک حیا ارتج یا حج
فاتنا به فقال عیسی امرتنی بقتله فقتلته قال کذبت ما اردت لکن لم اطلب فقال
نموت عند اقر علیه بقتل الحکیم ادعیا امرته بقتله و کذب قتلوا ارفعه لیقتله فعال انکم
قال عیسی فاخذونی الی الرحبه و اجتمع الناس علی فلم و حدهم محوشرع و سیف منقصه لیضربه فقلت
یا عم لا تعجلوا و ردونی الی الامیر فردونی الیه فقلت ایها الامیر انما اردت قتلی بقتله و قد عمرته
وهو عندی فی دار الامیر تدفعه الیهم وقعته فاطرق المنصور وعلم ان ربح فکره فاد ذلک عجبا
ثم رفع راسه وقال ایتنی به فحضر عنده و الحضر عبد الله قتلی راه المنصور قال لعمونه اتر کوه عند
والهم فوا حفر اری حیفه رایا و سلم علیه جبر که ان اتیت به حکایت نقلت ان سیکنه کم من سمع محمد ابن

عرض بخزانه شاه سلیمان چون فرض دار شدم و حق معظم بود معظم مشرف خزانه سردم و در راه این بود عرض بود ...
سرانجام و مشرف داده چون حق حاضر بود فیض رسید که از او گرفتم او نیک و بسیار که ان مشرف بود و دیگر
مشرف شد بعد از چند روز رفتم امیر و ان وزیر عرض سلطان رسید وجه را از من طلبید بدو گفتم وجه را
داده ام و فیض مشرف یاد دارم گفتند بیاور فیض را با وجه را از او گرفتم بخانه رفته هر چند فیض را جستم نیافتم
خانه و اسباب را زیر و زبر کردم و هر جا که دانستم نیافتم و در عرض راه گفتم الحکم لله ... و باید شد و بسیار
مهلت بکرمضان شده بودم کاشته شد و من درانجا بیکر مهلت طلبیده خانه ... ل روز حال و شد مرتبه دیگر
و امری ساختم و رسیدم مصلی علاط و بساط فتی که بانواع تدریس بکند با کمیته رجوع الا مام المحضر
و بیع و جه مرا ادا ... و جه مکان ... مصلی مرا ... از ... اسب ... روانه کرد و ای حصول الا ...
مر بسیار با وجه و حوالی ... بابا ... شدم و در عرض راه ... الی و ... گردیدم و ترسیدم و چون ...
بیچون الهی ... و بچه ... یافتم در این روز ... بر حال بسیار بودم ... عطا از ... مجهول الهی حکم
فیح ... عدد ... ان ... عده ... داد و مصلی مرا ... روانه شدم در عرض راه گفتم
خوردم و ... عدد را الحکم ... که در ... عدد ادای ... جستجو ... ام ... دادم ... بهار
عاقبت ... عدد را از ... گرده ... بحکم دیدم ... فهمیدم ... روزه بود ... کردم
جوانب مشرف ... خزانه بود که ... داده بود از ... آن از یاد ... دادم و در همان سجده شکر مجهول را کرده
جوانب را اگر ... مسلمان ... حکایه ... ان ... ف ... بسیار بود ما لو اللهمه الالآه الصلوه
والمراد ... الشهد ... رسول الله ... فی ذلک و ذهب الی ... الشهد لیس له فراه ... امام
... رجل ... جهده ... الا ... ملونه ... و ... رفعها ... و ... ان ... الصلوه
فاذا هو بعث جنازه ... بسیار ... و ... بصیح و تقول ... المسلمین ... الصلوه ...
والمالک ... قولوا ... دوله ... فی ذلک ... عند هو المسجد ... المحرم
فاذا هو ... المسجد ... الحرم ... هو كلوا ... الحرم ... و المالی
... المسجد الحرام ... و ... فاذا هو ... ثیابه فاذا هو ...
... علام ... فتحت ... الله ... قالوا ... قد ... الیه

فاذا هو

فاذا هو فی عنق ... رجله رجل عدول فی عدول ... امراه ... علی طهوره ... رجلها ... المعده
والفضیه ... ذکره وفرجها وکذلک العدول ... بقول ... لم ید خل فراد ... وذلک الدنب
الا صاحب الشرط فاذا هو جالس مع جماعه وعنده رجل امر بقطع ذکره وهو یصیح ... ولم ...
وصاحب الشرط یقول ... فقلت ... لاخیره ... عنده رجل امر بقطع جهده ...
و ... یقول ... تقطع ... فقلت ... انه ... مع ...
الو ... لم یقول ذلک ... فی ... یجیح ... قال ... یا ... والله
اسمع ... اذا الرجل ... علی وجهها وقد خرج ... جاء ... وکره ...
... فرایت ان اقطع ... امرنا به ... ذلک ... فقلت لا انا ...
عدلک ... صاحب الشرط ... دار ... امره ...
ذلک الرجل و ... المراه ... عهد ... ومن زوجها ... علیه ... زوجها
فرایت ان یقطع ذکره ... داره و ... المراه ... فقلت لا ... و ... الله ...
الرحمن ... فسکت ... زوجها ... الزوج ... وقد خلت ...
... عنده ... ان ... بالموقعه ... لقد ...
... الا ... ان ... و ... الکلام ... ان ... الکلام ... ابوه ... و ... الحط
الشیخ ... الان ... فاذا ... یستکشف ... ذلک ... قلت لا ...
فان ذلک ... لیس له ... الا ... مجلسه ... فی مصالح المسجد ... الا ... فی الرجل
الذی ... و ... شهود عدول ... قسم ... و دفع ... والان ... الرجل
الذی هو ... المراه و صاحب ... لا یعرف ... مع شهاده العدول
... فاما ... قلت لا ... الا ... فی ... الصلوه ...
... رجله بالمدره ... الوقت ... الصلوه ... الی ... فان
... مرض ... کان الرجل ... في الحکم
مرض ... ادراه ... ولادته ... قالوا ... الا انه
... قالوا ... قلت لا اله الا الله ... فی ...

لا رئة عند حضور الموت ولم يكن الجاه ينعقد الا لاجل ان فلانا دعا له دعوة فاحرس الحدس الصحيح
وسكبج واحرق وطبيخ وافرخ وزيج والعلب والمعر والوزنج والفولنج والشبك [illegible]
وقد اعتصموا سوى الى الرائحة عند الموت ~~قال الجاحظ~~ حكاية قيل كان البهلول يجمع ما يحصل
له من فضة يضعها في خزانة الى ان اجتمع منها فرسا من ثلاثمائة درهم وجعلها في جرة ودراهم كانت معه الى ان
مدفنها وجعلها انه كان فرآه رجل كان له دكان في سوق قريب منه فلما خرج البهلول ذهب الرجل
واخذ الدراهم فلما عاد اليها البهلول لم يجد فيها الدراهم وكان قد رأى الرجل يرمقها فعلم انه من صاحب
الدكان فعلم انه اخذها فجاء الى دكانه وجلس وقال له اخبرك ان لي دراهم مدفونة في مواضع كثيرة ونويت ان
اجمعها في موضع واحد ففتشت فيها [illegible] عشرة دراهم من [illegible] فاجمع في كل يوم
كم بلغ حقها فان [illegible] في يوم كذا [illegible] في يوم كذا ومائة في يوم كذا [illegible]
في يوم كذا [illegible] الف درهم فقال الرجل [illegible] فقام البهلول [illegible] فقال الرجل
في نفسه [illegible] الى موضعها [illegible] الدراهم [illegible] فرده وجاء البهلول
ورجع [illegible] واخذ الدراهم [illegible] فلما رأى [illegible] فكان الرجل [illegible]
البهلول [illegible] فلما [illegible] مملوءا بالعذرة [illegible]
فقطع [illegible] البهلول [illegible] وجلس في دكانه [illegible] وقال يا سيدي
[illegible] قال [illegible] الرجل [illegible] فقال [illegible]
[illegible] حكاية كان يعقوب [illegible] يوسف وكان [illegible]
[illegible] يوسف [illegible]
[illegible]
[illegible] قال [illegible]
يوسف ان [illegible]
[illegible] يوسف [illegible]
فرأى [illegible] فقال [illegible] البشير
قال يا [illegible] البشير [illegible] يوسف [illegible] قال الجاحظ

الملك [illegible] للعلمين وجمعهم ثم [illegible] على [illegible] فدخل [illegible]
فسلمت عليه [illegible] في انواع العلوم [illegible]
فكلف [illegible]
فقلت [illegible] فدخلت عليه [illegible]
[illegible]
[illegible]
فقال [illegible] فقلت [illegible]
قال [illegible] يا ام عمرو [illegible]
[illegible]
[illegible] ام عمرو [illegible]
[illegible]
[illegible] حكاية قال [illegible]
[illegible] الكوفة [illegible]
[illegible]
[illegible] الخليفة [illegible]
[illegible] الخليفة [illegible]
[illegible] بغداد [illegible]
[illegible] الخليفة [illegible]
[illegible] الكوفة [illegible]
[illegible] الخليفة [illegible]
[illegible]
معلقة [illegible] الدار

ثم نوح بابه بیت مودی با حسن الروش فی قل بیت صوفیة فان العود نوام وما انتبهتم تلك الغشت
ند حلت الیه فیها مخدة وبلحفه خشن فقمت فیها فزاد بها اکثر الملك فرکز بطفر وشد حزنه وما ادری این
المستراح فقعدت ادور بیت والملا مظلم فدانا انا بقعر عند الباب وفیه مهد الخشب وعنده ظرف فقمت
الظرف الی جانب وجعلت لوارق علقت الرکبة فصعدت الی القعر ورفعت من المهد بالرفق للملاقیه وجوجه المهد
وجلبته فی حجری وحملت علیه طویس وعلیه الکلبه وحولت دری الی المهد ووقفت حجرت فیه
ملاء المهد وتلك ان لعل الصبر رعونا ان نشر علی فرقت واروت وجعیر الی المهدی وانجو غابط فی
حجر صعف باعلت فی وجهی وتلوت بصوتی الی رکبتی فقمت مخیرا وورده الی المهد وخشیه ویکی بعدوث
دخلت الیه علومانی راهی الی رجلی وسکنت راویه بمجرا الدهر علی نحو الطراق بالحف عادت وارادت
ان یا جذه لارضاعه فغرق بده الی المهد فلم الق الطرف لیبین ان الصانع من علیه الخفیف فی الخلد
لا نبوط هکذا فراد بحری ووقیت متحیرا انتبا الی وقت السحر فطلبت الباقیا جابره ای استدینه الاول للقدر
علی الصبر علیه فدارات تحیة انتهاء من نفقة فی الدار عند الخف وکانت جمع الصبوة حلقه فی حذائها وطب
فیها وطلاتها فی الیه وسندت رایها کیف کان حتی القیتها اجیب لیته فصار فی الصبوه الدار و
ووقفت علیه باسنده فرحت انتج راسه وجعلت النظر علی الارض والجدران علوت البیت بما فیه ووجهی
وسریر فبصرت الدار ان بحر فی الفحج فقمت ووقفت بباب الدار وترکت داهیه وخرجت فی ورسیدا او فی رت
الی الکوفة حکایت یکی از کبار گوید بخت ج سالیان بود او شدم چو بر سر ما سوریت او دیدم فقیر سیلم سر و حلیم
کی ف در بر گرفتم بر فیقان در بازار بسر باز کرد ن اهریه با ترسح اسید و حلیم بر دوست دانسته می گویند کو ندانکه
مرحلیه ریکی کرد جا جنس بر جا که قطره ای کلاب عشق تمام روزی کرد فی طلا روان شدم عمر رفتم در قرآن یکی
خوابرا دیدم عطیم دریا کرده و دستار بسر و در سر کلاب رحم و در حق شد مرحبا گرچه که تکلفا از رود و نیم امید
اندیشه کردم که در طراوت جوان سرانت باعشوه است که راه عشق می رسید با ما عقیقه که از بر ایشان با نور
بخلوت ماندی بعد شده از روی سوال کردم که آن جوان کیا سر و رو کیست گفت گفتم کدام خانه گفت خانه
در حلقه را اواره کرده است مردم که عجیب سرکشتگان بجا می روند که کار سر و بند و کرا جان شدند
وازین خود می هر چه خواهند چند گفتم این همه آمدند را امت چه در آن عجب از صوت با دید خبر دار گفت

دوست

دوست اوواره با خواهد رفتن چه بسته نهاده است گفتم آن جوان را کو گفت من به جست جو مردم از فنای او
ان دو کسانند عشیر بن مرد مرد ک در کشتن ای فلان مجد فرد از کرحتی آورده اند گفتم این بساط چه اخبار او
گفت ما را از بو سموم این بادیه بلا انگیز که بد دارد که با تیغ رنگ کرده ام و در جرم عشق و کوان خفته ام
وازینم فصال محبوبا بکشته ام گفتم بیا تا با هم رفتیم تا نام کفت لا والله تو مرقع پوشی و من مرقع پوش
تو عشرت جانی و من زند خرابات و دوش در بهار بودم دو گل و در بهار و شکم ان جا آمدیم کواهی کردم
دیگر او را ندیدم تا که روز بر یوسف اعراط کرد خواندادم و در رفت برای حجته و وارد برار و صحف و در گور دیدم
فضل علم و سه درویش کشتی بر رفتن ما را سب بهشت فرو بوسید چو دیدم ازاو بکنار گفت ای فلان مرا کسی ساخر
کشتم از من بستد حال بگوی گفت داد و فریاد در این راه بعشوه می آورند و بکشتن فلان سر سر بزد گفتم
این کار کیست گفت آه آه از این سب پرسید ابطالات دیوی که ما حد کردند و جون ما را گمان کوی بقهر
اند خشند او رکشتند معشوقه غم نخور چون بیادیه ای جان را آوردند گفتند عاشق جان العرفات رسیدم گفتند تو علی
جو لکانه رسیدم گفتند تو در حرم محرم نه هر چند در زدم در حرم را آوردم که ایها المطلوب جواب بشنوم که از ج
با جانب سوختم سوختم و بستم که در این خانه عراده ای فلان امروز راه بدرآرم و از نمازیکه مرادم نه جوادم
طالم با مطلوب بخیم با محبوب بکشتیم با عزت با ج و ازین فکر و اندوه سوختم نه سازم اما بسماری ای فکر دارم
ان یعنی گفت دلم برار کن این جوان بر حرف کشتم با ما تا از این ای اجل سه دم و از حسرت بر اثم گفت مرا راه کی که در این
حسرت سری دارم و در این فکره دقی ار در کشتم شب و رحوا به مشهد الحرام بوطلوعید ودر مشغول بشتم صبح
درست و در ابراح خاک کردم و دیدم ار کنار حطیم جوان خفتم را ارده بر روی برزند از ان جا تا کسی از ما هیجان بجو ما بکردم
گفت عاشقان کشتگان معشوقند بر بیا بدر کشتگان اوراز حکایت عم کمال الدین بن عثمان التمرقی ارجله علما
روضه مولانا امیر المومنین علیه السلام فرزنده دکولت الی الخبله ثم تمت تسلق مسامرتن القرح المقدس بعبادتی امره فعلته
فی طبان امیر المومنین عم ما طلب عوض عذا الکفت با مولای تکان الحنیر رحل سر فی الیلی مستهز بافی
الاقاب و دریا و خوفت من الزیاره دخلت الحله وکان جمال الدین بن قاسم ابن الحله بزیدانی بمذهب اهل البغداد وحرج
حا زنه وقال علال ان این قسم انما امرا للملک کمال الدین التمر فکلمه فیا وردیا لسعده الی البغداد لا مراراده

فاحذ بیدی واحملنی الخزانه ولیس فیها دینار فاجلسنی علی ان قسم لکم علیه وقبلکه فنظر الی مصحف عثمان [illegible]
ثم التفت الی الخادم به مصحف دون الدهلیز قال ان یکون دفع هذا الی الخادم الدهلیز کمال الدین القمی [illegible]
الدین کالوالد له انه امر حضار کمال الدین وعطا به الخلیفه الوزیر فقلت له ان الامر جلوس علی [illegible]
الخلیفه جلوس امیر المؤمنین صلوات الله علیه فی [illegible] له قرب [illegible] الحمد لله الذی جعل [illegible] الخلیفه

حکایت در [illegible]

و نیکی [illegible] بعد از آن که مدتی [illegible] تقرب بود که مدتی در اعمال خلیفه [illegible] بود
و مدتی گذشت و از پایه [illegible] رفت و [illegible] روزی [illegible] فرستاد [illegible]
عمر رسیده بود و از [illegible] و از [illegible] در آن روز [illegible] جامه [illegible]
[illegible] یا بوی [illegible] کهنه [illegible] سوار شد به بغداد آمد و در خانه وزیر رفت که [illegible]
[illegible] او [illegible] در خانه [illegible] وزیر [illegible]
روانه شد [illegible] در [illegible] روانه شد و به دار الخلافه رفت و در خانه [illegible]
[illegible] و گفت [illegible] وزیر [illegible] خلیفه [illegible] داد و وزیر [illegible]
کرد [illegible] و [illegible] روز [illegible] سوار [illegible] و در خانه [illegible]
و مرحوم [illegible] وزیر [illegible] گردن [illegible] یک روز [illegible]
وزیر [illegible] و [illegible] سوار [illegible] و [illegible] وزیر [illegible]
عفت [illegible] در [illegible] روز [illegible] روزی [illegible]
[illegible] خلیفه گفت [illegible] زنده [illegible]
[illegible] که [illegible] و [illegible] درست [illegible] و دیگر [illegible]
[illegible] این شخص میگوید که [illegible] و [illegible] بر او [illegible]
[illegible] وزیر میگوید حال [illegible]
[illegible] حال [illegible] اگر [illegible] خلیفه [illegible] شد [illegible]

[illegible]

ده سال [illegible] که [illegible] گرم [illegible] رفت [illegible] درهم [illegible]
خواهم آمد [illegible] خواهم کرد [illegible] جواب [illegible] گفتم چه میگوید
وزیر [illegible] گفت ده هزار درهم [illegible] گفت [illegible]
[illegible] درهم [illegible] و گفت [illegible] وزیر [illegible]
و در [illegible] روز [illegible] وزیر بیرون آمد [illegible] الدین [illegible] وزیر [illegible]
[illegible] او [illegible] و [illegible] حاضر [illegible] ان
[illegible] وزیر [illegible] گفت [illegible] خلیفه
[illegible] روز دیگر [illegible] روز [illegible]
[illegible] در خانه خلوت [illegible] وزیر [illegible] در خانه [illegible] وزیر [illegible]
[illegible] گفت [illegible] سوار شد [illegible]
وزیر [illegible] در خانه [illegible] او را [illegible] گرد [illegible]
[illegible] و گفت [illegible] و [illegible]
[illegible] وزیر [illegible]
[illegible] خلیفه [illegible] خلیفه او را [illegible]
گفت [illegible]
[illegible]
و روانه شد وزیر [illegible] الدین [illegible] حاضر [illegible]
[illegible] الدین [illegible] حاضر [illegible] خلیفه گفت [illegible] الدین [illegible]
گفت [illegible] او [illegible] وزیر گفت
او [illegible] و [illegible] الدین [illegible] خلیفه گفت [illegible] گفت او [illegible]
[illegible] که لازم [illegible]

[illegible] سنجر [illegible] گفت [illegible] از [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] گفت [illegible]
[illegible] [illegible] آورده [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
قال السيد العالم [illegible] في شرح المصباح للشيخ الطوسي [illegible] ان
[illegible] ليلة [illegible] عشرين [illegible] سورة [illegible] البقرة [illegible]
[illegible] [illegible] ليلة [illegible] يوم [illegible] عشرين [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] سورة [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
قال ابن الجوزي في تاريخه ان الرباب بنت امرئ القيس زوجة الحسين بن علي
عليهما السلام ولدت له سكينة وكان يحبها حبا شديدا وكانت الرباب معه يوم الطف
فرجعت الى المدينة [illegible] فخطبها الاشراف من قريش فقالت والله لا يكون لي حموا آخر
بعد رسول الله صلى الله عليه وآله وعاشت بعده عليه السلام سنة لم يظلها سقف [illegible]
في اعلام [illegible] [illegible] قال رسول الله [illegible] سيدا اهل الوبر
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] رجلين رجل مكشوف ورجل [illegible]

المكشوف

نظم

المكشوف [illegible] [illegible] فانه ما استقام [illegible] ولا
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] الكتاب [illegible]
[illegible] في كتاب [illegible] كانت [illegible] عند
عبد الله بن جعفر [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
وكانت امه من [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] اعلم ان [illegible] ولده [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

التی دفعت لصاحب مجمع البحرین انه فی ماده شهد بعدها بین بین بهنا ومغز یلیس منهما الشهود
والشهاده قال ونهد الی خصیره وف فزعم انه اخذ من ماده شهد مع انه من باب شاه ده
ای حال الملک ومن الاغلاط الفاحشه التی صدرت عن مولف اختیارات البدیعی
فی بیان منافع الادویه والمحققین فی وجوه وکونه ترکیه المحصن ان ~~الشیخ الرئیس قال الهندی~~
فی بیان اسفرم قال اسفرم وقیل له شاه اسفرم وجم اسفرم وجم هو سلیمان بغیر اسفرم را
شاه اسفرم گویند بغیر اسفرم شاه وجم اسفرم بغیر گویند بغیر اسفرم جم وجم عبارت است از
سلیمان بغیر پس جم اسفرم بغیر اسفرم سلیمان وصاحب اختیارات واو وجم هو سلیمان
واو عطف تصور نموده وجم هو سلیمان بغیر نکا از اغلاط گرفته ودر بیان اسفرم نگوید اسفرم ریحان
واز شاه اسفرم وجم اسفرم وجم هو سلیمان بغیر گویند ومن الاغلاط العجیبه لصاحب
مجمع البحرین انه قال فی ماده خفت ... در بیان قوله تعالی وان کانت لها وقوله تعالی یعوق ان
... قوله یستخفون من الناس ولا یستخفون من الله ... الاستخفاء الاستتار ای یستترون من الناس
ولا یستترون من الله کما اشتبه علیه بین ماده الخفت والخفا

[illegible]

بعثت

فایده بدانکه چون اطلاع از تواریخ و احوالات بعثت محمد [illegible] از زبان

فرزند [illegible] علیه و آله [illegible] که سنه هجری [illegible] از دولت و شانزده [illegible] از

وقایع که در سنوات روداده از جلوس [illegible] و [illegible] اسلام و [illegible] دیگر [illegible]

[illegible] که در [illegible] از ولادت [illegible] آنحضرت [illegible]

[illegible] مردم را در خفیه [illegible] شریعت [illegible] دعوت [illegible] و [illegible] اسلام [illegible] آمد [illegible]

[illegible] این سال [illegible] و [illegible] مشرکان [illegible] دعوت و [illegible]

و در سال [illegible] از بعثت [illegible] و [illegible] از [illegible] بزرگوار از [illegible]

[illegible] رفتند و در سال [illegible] از بعثت

[illegible] و در سال دوازدهم از بعثت دوازده کس از

[illegible] طواف کعبه [illegible] عمر [illegible]

تا مردم را دعوت [illegible] و در سال [illegible] از مدینه [illegible]

[illegible] و در [illegible] از مکه [illegible] مدینه [illegible]

[illegible] از هجرت [illegible] آنحضرت [illegible] مدینه [illegible]

و در سال [illegible] قرار گرفت و در سال [illegible]

[illegible] و در سنه ۲ از هجرت روزه رمضان فرض شد و [illegible]

و در [illegible] و هم در این سال حضرت [illegible]

[illegible] و هم در این سال آیه مبارکه [illegible] للذین [illegible]

[illegible] و در این سال غزوه بدر کبری واقع شد و [illegible]

و در [illegible] سیصد و سیزده [illegible] موافق [illegible] و در [illegible]

و [illegible] امیرالمؤمنین علی [illegible] و ابوجهل در [illegible] جهنم واصل شد

و هم در این سال غزوه [illegible] و [illegible] غزوه [illegible] را نیز در این سال گفته اند

[illegible]

و در شعبان این سال ولادت حضرت امام حسن اتفاق افتاد ۴۴

و در شعبان این سال ولادت حضرت امام حسین واقع شد ۴۴۴

[illegible]

و غزوه ذی قرده

۳
و در سنه هجرت غزوه احد اتفاق افتاد و حمزه سید الشهداء در آن جنگ بدرجه شهادت رسید
و در آن جنگ در میان آسمان و زمین منادی ندای لا فتی الا علی لا سیف الا ذوالفقار در داد ۳
و در سنه ۴ حضرت لشکر بر سر بنی اسد فرستاد و در این سال غزوه بنی النضیر که آنرا غزوه بدر صغری گویند اتفاق افتاد و هم در این سال مادر حضرت امیر از دنیا رحلت فرمود و در این سال حضرت حکم
الخمر را بتحریم در اول رسانید و هم در این سال غزوه بدر صغری اتفاق افتاد و آیه تحریم خمر در این
سال نازل شد ۴ و در سنه ۵ غزوه ذات الرقاع واقع شد و غزوه دومة الجندل و غزوه
بنی المصطلق و نزول سوره منافقین و حدیث افک [illegible] در حرب بنی المصطلق اتفاق افتاد و تفصیل
این دو واقعه در کتب مبسوطه مذکور است و غزوه خندق که آنرا غزوه احزاب نیز گویند در این سال
واقع شد و در آن جنگ عمرو بن عبدود بضربت شمشیر سید اوصیا بجهنم رفت و حضرت فرمود ضربة
علی یوم الخندق افضل من عبادة الثقلین و غزوه بنی قریظه نیز در این سال واقع شد و در این سال
حضرت [illegible] روانه فرمود و در سنه ۶
از هجرت لشکر بر سر بنی کلاب فرستاد و هم در این سال لشکر بر سر قبیله [illegible] روانه فرمود و
غزوه بنی لحیان [illegible] در این سال اتفاق افتاد و هم در این سال صلح حدیبیه واقع شد و در
سنه ۷ حضرت رسول نامها بسلاطین آفاق فرستاد و آن نامها را بمهر مبارک مهر کرده فرستادند و
عمرو بن امیه ضمری را بنامه بسوی نجاشی فرستاد و دحیه کلبی رسول الله
[illegible] و عبدالله بن حذافه را نزد خسرو پرویز فرستاد
[illegible] حاطب بن ابی بلتعه را بجانب مقوقس و شجاع بن وهب را بنزد حارث بن ابی شمر غسانی
[illegible] نامه را بر [illegible] و نامه سلیط بن عمرو را [illegible]
اما نامه [illegible] چون باو رسید [illegible] و [illegible] نموده بنامه
خوانده شد [illegible] و [illegible] سید کونین ارسال نمود و اما دحیه چون [illegible]
[illegible] رسید و نامه را [illegible] و در آن [illegible] نامه این بود یا اهل الکتاب تعالوا الی
کلمة سواء بیننا و بینکم الا نعبد الا الله و لا نشرک به شیئا و لا یتخذ بعضنا بعضا اربابا من دون
الله

الله و چون فرمان مطاع سید ثقلین بر خسرو خوانده شد از جهت آنکه اسم مبارک آن سرور را بر اسم خود مقدم داشته بود
و سلام در [illegible] و [illegible] آن نامه را پاره کرد و بنا و غضب از روی [illegible]
صد [illegible] شد و قرینه آن حضرت از مجلس بیرون آمد و اما نامه رسول چون بکسری برو
سیاه روز تیره رای [illegible] رسید و ملاحظه کرد که [illegible] نام مبارک
خود را مقدم بر نام او نوشته [illegible] نامه سید کاینات را پاره کرد [illegible] غلط گفتم [illegible]
نامه [illegible] را در [illegible] رسید [illegible] رسید فلعنة الله علیه و اما [illegible]
چون خطاب [illegible] شرف [illegible] آدم را ملاحظه نمود [illegible] جای آورده و جواب
[illegible] نوشته و دو کنیزک و [illegible] و [illegible] و [illegible]
[illegible] آن حضرت [illegible] فرستاد اما [illegible] و [illegible] قبطیه بود و اما
حارث [illegible] چون مکتوب [illegible] را خواند بر زمین [illegible] و [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] و [illegible]
حضرت [illegible] و [illegible]
و [illegible] نامه [illegible] حضرت را
اعزاز و احترام [illegible] و [illegible] اسلام [illegible]
حضرت [illegible] حضرت فرمود که اگر [illegible]
[illegible] بر زمین [illegible] و [illegible] کرده [illegible]
و هم در این سال [illegible] فتح قلاع خیبر میسر شد و هم در این سال [illegible]
بجانب [illegible] و هم در این سال [illegible] شریف برد
و [illegible] و در این سال [illegible] از حبشه [illegible] و در این سال [illegible]
[illegible] و در این سال [illegible] سرور [illegible]
و [illegible] و هم در این سال [illegible] علیه السلام

عریضه با هزار ... بسیار کرد ... [illegible] و در سنه ۸ خالد بن ولید و عمرو عاص مسلمان شدند و
غزوه موته و غزوه ذات السلاسل در این سال واقع شد و در این سال حضرت رسالت
عزم مکه کردند و دوازده هزار لشکر ملازم رکاب ظفر انتساب شدند و فتح مکه فرمودند و بتهائی که در
مکه و حوالی آن بود شکستند و غزوه حنین و غزوه طائف در این سال اتفاق افتاد
و در این سال زینب دختر حضرت [illegible] از دنیا رحلت نمود و ابراهیم فرزند حضرت در این سال متولد شد
و در سنه ۹ حضرت [illegible]
و غزوه تبوک نیز در این سال اتفاق افتاد و در این سال وفود بسیار [illegible]
[illegible]
[illegible] و وفد [illegible] و وفد بنی اسد و وفد [illegible] و در این سال عبدالله
بن ابی سلول منافق وفات یافت و در این سال سوره برائت به ابوبکر داده شد که
بر اهل مکه خواند و در عرض راه حضرت امیر [illegible] گرفت
و در این سال حضرت [illegible]
و قصه مباهله در این سال واقع شد و حجة الوداع و نص بر خلافت علی ابن ابیطالب علیه السلام
در این سال واقع شد و در سنه ۱۱ [illegible]
سال حضرت رسول [illegible] و در این سال ابوبکر ابن ابی
قحافه [illegible] بر مسند خلافت [illegible]
[illegible]
و در سنه ۱۲ [illegible] خالد ولید را با [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و وفد [illegible] و وفد [illegible]

و در سنه ۱۰ وفد غامد و وفد جریر و وفد بنی حنیفه که [illegible] حضرت رسول [illegible]

از بنی تغلب

خالد بن ولید [illegible] و مسیلمه کذاب در حرکت آمد و سجاح [illegible] بعد از رحلت رسول [illegible]
دعوی نبوت کرده [illegible] و جمعی از بنی تغلب او را تصدیق کردند و جمعی کثیر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بعد از اطلاع خالد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] خالد [illegible]
[illegible] ابوبکر [illegible] شام [illegible]
[illegible] ابوبکر وفات یافت و در سنه ۱۳ ابوبکر [illegible]
[illegible] عمر [illegible] اول خلیفه [illegible]
نامه به خالد نوشت [illegible] ابوعبیده جراح [illegible]
[illegible] دمشق [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

وعلم نبوت [illegible] زد

صد هزار مرد [illegible]

بعد از رسیدن این خبر قیصر خوف کرده [illegible] به قسطنطنیه رحلت نمود و ابوعبیده بن جراح
روانه شد و آن بلاد را فتح نمود و ممالک بسیار را مسخر ساخت [illegible] و در آن [illegible] جنگ [illegible]
کرده مظفر شد و بعد از آن ابوعبیده به فتح بیت المقدس متوجه شد و در آن وقت عمر خود به آن ولایت
آمد و فتح آن بلاد بر دست عمر میسر شد و عمر مراجعت نمود و ابوعبیده را بر جمیع ممالک شام حاکم کرد و ابوعبیده
بعد از یک سال در آنجا به مرض طاعون مرد و عمر [illegible] بعد از [illegible] ابوعبیده [illegible]
با لشکر انبوه به جانب عراق عرب به جنگ لشکر کسری روانه نمود ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ سعد وقاص در آن حال لشکر اسلام را سردار [illegible] از سرداران کسری [illegible]
بعد از جنگ و شکست عجم سردار مسلمانان شد و بعد از آن [illegible] آمد بعد از
[illegible] ابوعبیده کشته شد و اهل اسلام منهزم شدند [illegible] اهل اسلام [illegible]
[illegible] امیر [illegible] در [illegible] روان کرده [illegible] عمر [illegible]
بعد از [illegible] لشکر اسلام [illegible] در ولایت پادشاه عجم که دختر کسری بوران [illegible]
با سرداران [illegible] جنگ کرده [illegible] شکسته [illegible]
سلطنت عجم [illegible] یزدجرد [illegible] اصفهان [illegible]
سعد [illegible] امیر کرده [illegible] روانه کرد و یزدجرد [illegible]
لشکر انبوه [illegible] منهزم [illegible]
[illegible] یزدجرد [illegible]
و اهل و عیال [illegible] جلولا [illegible] سعد [illegible]
[illegible] و اموال [illegible] یزدجرد [illegible] سعد [illegible] روانه حلوان

در سنه ۱۶

[illegible] جلولا [illegible] بعد از [illegible]
[illegible] روانه [illegible]
[illegible] یزدجرد [illegible]
[illegible] لشکر اسلام [illegible]

و سعد با لشکر در انبار
[illegible]
عمر [illegible] کوفه [illegible]
بنای شهر کوفه [illegible]
به [illegible] مشغول شدند [illegible]

سردار

سرداران اهل اسلام بود و سعد [illegible] غنیمت بسیار به اهل اسلام [illegible] عمر [illegible]
اسلام [illegible] روانه [illegible] جمع لشکر [illegible] بعد از [illegible] شکست
لشکر عجم [illegible] و در آن [illegible] صد و [illegible] کشته شدند و در وقت [illegible]
یزدجرد بعد از [illegible] اکثر [illegible] ملک [illegible] فرار نموده از آنجا به طوس رفت و در آنجا
بود تا در زمان خلافت عثمان در آنجا به قتل رسید و بالجمله در زمان خلافت عمر ممالک [illegible] حلب
و مصر و اسکندریه و کوفه و بصره [illegible] تا اصفهان و ری و قومس و طبرستان
و اهواز و خوزستان و فارس و کرمان تا حدود [illegible] به تصرف اهل اسلام درآمد
و در سنه ۲۳ در ماه ذی الحجه عمر [illegible] به دست ابولؤلؤ [illegible] شهادت یافت
و ده سال و شش ماه خلافت کرد بعد از آن [illegible] خلافت عثمان بن عفان
امور قرار گرفت و در زمان او یزدجرد [illegible] لشکر [illegible] و عثمان بعد از
اطلاع [illegible] بعد از [illegible] یزدجرد منهزم [illegible] روانه شد
و اهل اسلام [illegible] طوس [illegible]
[illegible] و در سنه ۳۱ یزدجرد [illegible] به قتل رسید [illegible]
[illegible] سردار [illegible] حاکم مصر [illegible]
[illegible] غالب شد و در سنه ۳۲ ولایت بلخ و خوارزم [illegible]
و سرخس و مرو [illegible] مسخر اهل اسلام شد و در [illegible] عباس [illegible] و ابوذر
و عبدالرحمن بن عوف و ابوطلحه انصاری و عبدالله بن مسعود وفات یافتند و در سنه ۳۵
اهل [illegible] اسلام بر عثمان [illegible]
در [illegible]
در ایام خلافت [illegible] کرده [illegible]
سنه خلافت [illegible] علی ابن ابی طالب [illegible]

و در زمان خلافت آن سرور بجهت طغیان عایشه و معاویه الطغاة تسخیر ... دیگر نشد بلکه حضرت
بمحاربه ایشان اشتغال داشت اول حرب جمل اتفاق افتاد که عایشه برپا کرده بود در بصره
اتفاق افتاد [illegible] هزار کس از لشکر عایشه و هفتاد کس [illegible] از لشکر امیر
المؤمنین کشته شد دوم حرب صفین با معاویه اتفاق افتاد و در آن جنگ لشکر حضرت
امیر [illegible] هزار [illegible] رسید و [illegible] ده ماه [illegible] لشکر در برابر [illegible]
از طرفین کشته شد از [illegible] و لایت [illegible] عمار یاسر و اویس قرنی و خزیمه ذو الشهادتین
[illegible] عقبه [illegible] و عبد الله بن [illegible] و ابو الهیثم [illegible] رسول الله و [illegible]
اهل بدر [illegible] شهادت رسیدند و سیم جنگ نهروان اتفاق افتاد و در آن جنگ لشکر
ضلالت [illegible] در [illegible] و در سنه ۴۰ آن سرور [illegible] در [illegible] ماه
مبارک رمضان [illegible] ابن ملجم [illegible] شهادت [illegible] خلافت او [illegible] چهار سال
و [illegible] ماه بود و عمر شریفش [illegible] و [illegible] سال [illegible] آن سرور [illegible] امام حسن
بیعت کردند و آن حضرت [illegible] از [illegible] و [illegible] کوفه [illegible]
و معاویه [illegible] از [illegible] شام [illegible] حضرت [illegible]
مداین [illegible] رسید [illegible] کشته شده آن سرور [illegible] معاویه
و در [illegible] خلافت ظاهر [illegible] حضرت [illegible] فرمود [illegible] مدینه تشریف بردند
و در سنه ۴۲ [illegible] و در سنه ۴۵ معاویه [illegible]
[illegible] و [illegible] از حدود [illegible] در [illegible] بود و [illegible]
و در سنه ۴۹ معاویه پسر [illegible] یزید پلید را با لشکری [illegible] روم [illegible]
قسطنطنیه رفتند و در آن سال امام حسن [illegible] شهادت [illegible] و در سنه ۵۰
معاویه اراده کرد که منبر حضرت رسول را از مدینه [illegible] چون [illegible]
آفتاب منکسف [illegible] ستاره [illegible] معاویه [illegible] رسید [illegible]
حرکت [illegible] و در سنه ۵۱ حجر بن عدی [illegible]
اهل [illegible] معاویه [illegible] و در سنه ۵۳ زیاد بجهنم رفت [illegible]

و در سنه ۳۶ [illegible] حضرت
امام [illegible] واقع شد
[illegible]
[illegible]
و این [illegible] ۴۴

و در سنه ۴۳ عمرو عاص بجهنم
رفت ۴۴

[illegible] زیاد بجهنم رفت و در سنه ۵۴ عبد الله [illegible]
[illegible] از ولایات ترکستان [illegible] و در [illegible]
روم رفت [illegible] قسطنطنیه [illegible] و در سنه ۵۶
معاویه [illegible] که یزید پلید [illegible] و در سنه ۵۷
معاویه [illegible] مدینه [illegible] و در آن سال عبد الله [illegible]
وفات [illegible] و در سنه ۵۸ [illegible]
[illegible] و در سنه ۵۹
[illegible] وفات [illegible] و در سنه ۶۰
معاویه [illegible] و در سنه ۶۱ [illegible]
[illegible] یزید [illegible] مدینه [illegible]
واقعه [illegible] کربلا اتفاق افتاد [illegible] شهادت [illegible]
[illegible] یزید [illegible]
[illegible]
و در سنه ۶۳ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] و در سنه ۶۴ [illegible] یزید [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] یزید [illegible]
خلافت [illegible]
[illegible]

[illegible] ۴۴
و در [illegible] ۴۴
در ماه ربیع الاول

و در حرم سکونت کرد تا بیعت عبدالله بن زبیر را قبول کرد و در این وقت ابن زیاد بعد از هلاک
یزید گریخته به شام آمد و مردم را از آن داشت که با مروان بن الحکم بیعت کردند و او
مردی بود خلافت نشست ضحاک بن قیس ظاهرا مخالفت کرده خلق کثیر فراهم آورد و بعضی
ابن زبیر خطبه خواند و در مرج راهط دمشق جنگ کرده مروان ظفر یافت و ضحاک با بسیاری از لشکر
ضحاک کشته شد بعد از آن مصر را گرفت بعد از آن مروان فتح مصر کرد و عبدالله بن
زبیر را از مصر بیرون کرد و مروان زن یزید را تزوج کرد و او خالد پسر یزید بود
و در این سال مختار بن ابی عبید بکوفه آمد مردم را بطلب خون امام حسین دعوت کرد
و او مردم را بخلافت محمد بن حنفیه دعوت میکرد و خلق را از جانب او امیر ساخته بود
و محمد بن حنفیه با وی دوستی داشت و سلیمان بن صرد خزاعی بطلب خون امام دعوت کرد
و سلیمان قبل از مختار بطلب این امر خروج کرد در سنه ۶۵ از کوفه بیرون آمد
با دوازده هزار نفر و لشکر شام و کین قاتلان حسین روانه شد و در این وقت کوفه
در تصرف گماشته عبدالله بن زبیر بود و در این سال مروان ملعون هلاک شد و در وصیت
خلیفه شدن عبدالملک پسر او و هشت ماه از خلافت او گذشته بود که سلیمان با لشکر شام که ابن زیاد امیر بود
با شصت هزار سوار جنگ کرد و در آن جنگ ... و بعد از آنکه سه
روز از جنگ گذشت سلیمان با جمعی کثیر از اصحاب کشته شد و لشکر او منهزم شد و فرار
نمودند تا بکوفه رسیدند و در این سنه مختار ثقفی با ابراهیم بن مالک اشتر
در کوفه خروج کرده و بطلب خون امام حسین با جمعی بسیار جنگ کرده ... و در آن حرب
در کوفه شکست یافت و ابن مطیع گماشته عبدالله بن زبیر که از طرف او امیر کوفه
بود گریخت و مختار در کوفه بیعت گرفت و جمعی کثیر از قاتلان امام حسین را بقتل آورد
لشکر کوفه سه هزار نفر با ابراهیم بن مالک اشتر بطرف شام فرستاد و عبیدالله بن زیاد بقتل رسید
عبیدالله بن زیاد از لشکر او فرار کرد و بعد از آن عبدالله بن زبیر
و عبدالله بن زبیر برادر خود مصعب را بکوفه فرستاد و جمعی کثیر از لشکر کوفه
کشته شدند و در آخر عبدالله فرار کرده از کوفه بیرون رفت و کوفه را گرفت و مختار کشته شد

و بعد از آن

و بعد از آن حکام موصل بیعت کردند موصل و جزیره و آذربایجان و حلوان گماشته همه را مقرر شد
و در این وقت ابن زیاد بعد از عبدالملک بن مروان با لشکر جنگ کرده مصعب بعد از آن ابراهیم
مالک اشتر با ... سوار و پیاده ... در ... نزدیک رسیدند لشکر ابراهیم
... لشکر ابراهیم و لشکر ابن زیاد ... شد و ... کشته شد
از لشکر ابن زیاد ... شد ... ابراهیم کشته شد
و ابراهیم ... و ... جنگ ... بیعت ... و ... داد
... و بعد از آن ... بصره
... و ... عامل بود و قریب چهار هزار نفر ... شد و در ... شام
از ... و ... حجاج و ... سعید بن ... و قیس بن اشعث و ...
... و ... جنگ ... کشته شد و ... مصعب
... و ... مختار ... بصره ... شد ... و ...
... مختار ... عبدالله بن زبیر مصعب که در بصره از جانب برادر والی بود با لشکر بر مختار شد
و مختار با ... هزار نفر ... بیرون ... و شش هزار نفر در دار الاماره محصور شد
و بعد از محاصره بیرون آمده جنگ کرد تا کشته شد و این شش هزار نفر همه کشته شدند و در سنه ۶۹
جماعتی ... در بصره شد که ... روز ... از ... هلاک شد و در این سال عمرو بن سعید اشدق
در دمشق بر عبدالملک خروج کرد و عبدالملک ... و بعد از آن ... بیرون آمد ...
او را هلاک کرد و بعد از هلاک او ... مصعب بکوفه منسوب شد و عبدالملک
از شام بجنگ عراق عزیمت کرد با لشکر بسیار روانه شد و بعد از اطلاع مصعب بن زبیر لشکر آراسته
از کوفه بیرون آمد و در دیر جاثلیق قریب ... جنگ واقع شد اکثر لشکر مصعب بعبدالملک پیوستند و مصعب
در جنگ کشته شد و بعد از آنکه عبدالملک بکوفه آمد ... عراق را مسخر نموده بشام مراجعت کرد
و حجاج بن یوسف را بدفع عبدالله بن زبیر با لشکر روانه نمود و حجاج اهل
مکه را محاصره نمود ... جنگ بسیار کرده ... عبدالله بن زبیر ... کعبه نصب کرد
و سنگ ... تا آنکه مکه را مسخر نمود عبدالله را در مسجد الحرام کشتند و سر او را

او را ابن زیاد ... بر ... و بعد از ... ابراهیم ... جنگ کرده ... اسیر کرده ... سعید ... و ... کردند ... و وفات یافت

و جمعی ... مروان ... اسلام ... از ... ۹۹

۹۹

نیز با کابل شاه و رتبیل [illegible] در وقتی او را بر دار کردند و در سنه ۷۵ عبدالملک حجاج ثقفی را بایالت

عراق عرب و بصره روانه کرده و او بعد از ورود بکوفه آمد و در [illegible] جمعی از آنها بر سر

اتفاق [illegible] در کوفه [illegible] و در سنه ۷۶ مروان [illegible]

و در این سال خروج شبیب [illegible] اتفاق افتاد

و شبیب [illegible] حجاج [illegible] کرد و [illegible] ارتحال [illegible] کرده

شبیب امیر [illegible] حجاج [illegible] عبدالرحمن [illegible]

حجاج [illegible] لشکر [illegible]

[illegible] حجاج [illegible] عبدالرحمن [illegible]

[illegible] شبیب [illegible] بصره [illegible] کرد [illegible]

و [illegible] حجاج [illegible] بصره روانه کرده

و [illegible] شبیب [illegible]

حجاج [illegible] شبیب [illegible] و بعد از آن [illegible] امیر دیگر [illegible]

[illegible] حجاج [illegible] لشکر [illegible] کشته [illegible]

عبدالرحمن بن محمد بن اشعث [illegible] شش هزار [illegible]

با وجود [illegible] شبیب [illegible] شکست [illegible] حجاج [illegible]

چون حجاج [illegible] از عبدالملک [illegible] عبدالملک [illegible] شام

و در این وقت حجاج [illegible] لشکر عراق از کوفه [illegible] شد

اول [illegible] شبیب [illegible] را [illegible] و [illegible]

نامدار کشته [illegible] روانه کوفه شد و در این وقت [illegible] شام بکوفه رسید حجاج [illegible]

[illegible] شبیب [illegible] کشته [illegible] حجاج با سپاه شام [illegible]

[illegible] شبیب فرار کرده حجاج [illegible] و [illegible] و در سال بعد از [illegible]

[illegible] روانه [illegible] شده [illegible] و حجاج لشکر شام را از عقب روانه کرده

و [illegible] شبیب [illegible] که از جسر عبور [illegible] در آب افتاد

غرق [illegible] و این واقعه در سنه ۷۷ اتفاق افتاد و در سنه ۷۸ عبدالملک [illegible] رتبیل

وسیستان را

وسیستان را بحجاج داد و در سنه ۸۱ فیما بین حجاج و عبدالرحمن بن محمد بن اشعث محاربه واقع شد

حجاج شکست خورده بصره گرفت و این عبدالرحمن را حجاج لشکر داده بود و تسخیر کابل [illegible] فرستاده بود و بعد از

رسیدن او بکابل [illegible] حجاج [illegible] و [illegible] مردم [illegible] بیعت [illegible] خواهر و از عبدالملک

[illegible] لشکر [illegible] کرده [illegible]

[illegible] شبیب [illegible] روانه کوفه شد [illegible] حجاج [illegible] کوفه را متصرف شده [illegible]

۸۲ و در سنه کشته [illegible] و از کوفه روانه بصره شد [illegible]

حجاج [illegible] بصره دوباره با عبدالرحمن [illegible] کرده اول حجاج مغلوب شد [illegible] عبدالرحمن

[illegible] کوفه رفت [illegible] بصره [illegible] یازده هزار کس [illegible]

و روانه کوفه شد و [illegible] عبدالرحمن [illegible]

و در [illegible] حجاج [illegible] عبدالرحمن [illegible] و از

لشکر [illegible] کوفه [illegible]

و [illegible] و عبدالرحمن [illegible] رفت و از آنجا [illegible]

[illegible] سلیمان [illegible] و در [illegible]

[illegible] و [illegible] کرده او را [illegible]

حجاج روانه کرد و در راه [illegible] هلاک شد و در سنه ۸۶ عبدالملک

۹۳ مروان [illegible] و مردم [illegible] ولید بیعت کردند و [illegible] و در سنه

۹۴ ولادت با سعادت امام [illegible] جعفر بن محمد الصادق علیه السلام اتفاق افتاد و در سنه

سعید بن جبیر [illegible] حجاج ثقفی [illegible] و سعید بن جبیر [illegible]

[illegible] و در سال [illegible] وفات یافت [illegible] زلزله واقع شد

و در سنه ۹۵ وفات حضرت امام زین العابدین [illegible] اتفاق افتاد و در سال [illegible] حجاج [illegible]

[illegible] حجاج [illegible] کشته [illegible]

۹۶ کس [illegible] و در سنه

ولید بن عبد الملک بمرد و او نه سال و هشت ماه خلافت کرد و بعد از وی مردم با برادرش سلیمان بن عبد الملک
بیعت کردند و او معزول حجاج را با نواب عزل کرد خلافت و در سنه ۹۹ سلیمان در گذشت
و او دو سال و هشت ماه سلطنت کرد و او عمر بن عبد العزیز را ولیعهد خود کرده بودند و در
سنه ۱۰۰ محمد بن علی بن عبد الله بن عباس داعیان منتشر کرد که باطراف عراقین و خراسان رفته
مردم را به بیعت او و اولادش دعوت نمایند و در این سال عمر عبد العزیز عمر بن مسلم را با غزا بهند
و سند ... فرستاد و ... بسیاری از ملوک هند باسلام در آمدند و در
سنه ۱۰۱ عمر عبد العزیز بمرد و او دو سال و پنج ماه خلافت کرد ... و بعد از وی مردم
با یزید بن عبد الملک بیعت نمودند و او در سنه ۱۰۵ وفات کرد و مردم با برادرش هشام
بن عبد الملک بیعت کردند و در سنه ۱۰۶ مسلم بن سعید ... هشام در خراسان بود
لشکر بترکستان کشید و با خاقان جنگ کرد و در این سال هشام ...
و در سنه ۱۱۰ حسن بصری وفات یافت و فرزدق شاعر و ابن سیرین ... در این سال ...
و در سنه ۱۱۱ هشام جنید بن عبد الرحمن را امارت خراسان داد و در سنه ۱۱۶
او را عزل کرده عاصم بن عبد الله را امیر خراسان کرد و در سنه ۱۱۷ او را معزول کرده
اسد بن عبد الله القسری را بجای او نصب کرد و در سنه ۱۲۱ زید بن علی بن الحسین علیهما السلام
مردم را بدعوت خود خوانده مخالفت هشام را اظهار کرد و در سنه ۱۲۲ بدرجه شهادت
رسید و در سنه ۱۲۵ هشام بجهنم واصل شد نوزده سال و نه ماه خلافت کرد و
بعد از وی ولید بن یزید بن عبد الملک بر تخت سلطنت نشست و در سنه ۱۲۶
ولید را کشتند و مردم با یزید بن ولید بن عبد الملک بیعت نمودند و او را یزید ناقص
میگفتند و در این سال یحیی بن زید ... که از دعات ... بود در خراسان ... بسیار با او بیعت
کردند و در ذی الحجه این سال یزید بن ولید بجهنم رسید و بعد از وی مردم با برادرش
ابراهیم بیعت کردند و او را ... استقلالی نبود از آن که مروان ... چهار هزار کس ...
بحرب ابراهیم شتافت و ابراهیم ... [illegible]
هشتاد هزار ... لشکر ابراهیم ... و در سنه ۱۲۷ مروان ... اهل
مردم با او بیعت ... ابراهیم ... سلیمان بن هشام با مروان مخالفت

کرده

در ایام سلطنت او یحیی بن زید
بن علی شهید شد

کرده با ... هزار سوار بحرب مروان ... [illegible]
... سلیمان ... لشکر ... ابراهیم ... عبد الرحمن ...
... و در این سال عبد الله بن معاویة بن عبد الله بن جعفر طیار در کوفه خروج کرد و کوفه
... و در سنه ۱۲۸ ابراهیم بن محمد بن
... و حلوان و جبال و همدان و ... اصفهان ...
علی بن عبد الله بن عباس ... در خراسان ... ابو مسلم را ... خراسان ...
... [illegible]
... و در سنه ۱۲۹ ابراهیم ابو مسلم را ...
... [illegible]
... [illegible]
... ماه رمضان ... [illegible]
... مردم فارس و عراق ... عبد الله بن معاویه ...
... مروان ... عبد الله ...
... ابو حمزه ... عبد الله بن یحیی ...
... مکه و مدینه ... [illegible]
ابو حمزه ... و در سنه ۱۳۰ قحطبه ... ابراهیم
... ابو مسلم ... [illegible]
... [illegible]
... ولایات عراق ... [illegible]
... قحطبه ... [illegible]
... [illegible]
... موصل ... لشکر مروان ...
... قحطبه ...
روانه کوفه شد ... حسن ... کرد

و حسن ~~[illegible]~~ با سی هزار سوار روان کرد و ابوسلمه را که وزیر بنی عباس ... بود و در کوفه بود
بقتل رسانید و چون دعوت بنی عباس ظاهر شد مروان ابراهیم بن محمد را که ابراهیم امام گفتندی
گرفته بکشت و پس از وی برادرش ابوالعباس سفاح و منصور با عبدالله بن علی و داود و عیسی و دیگر
خویشان گریخته بکوفه آمدند و در سنه ۱۳۲ ربیع الاول سنه ... با ابوالعباس بیعت
بخلافت کردند و او ... و او بمنبر رفته خطبه خواند و حکومت کوفه را بعم خود داود داد
~~و چون مروان خبر~~ و نظر بانکه مروان بعد از ظهور این فتنه با لشکر انبوه ...
کوفه روان شده بود لهذا سفاح عمش عبدالله را با لشکری بمقابله مروان فرستاد و در منزل زاب ملاقات
دو لشکر شد و هزیمت بر مروان افتاد و مروان گریخته ... و در ذات
السلاسل او را گرفته کشتند و عبدالله عم سفاح ... بشام ...
قبور بنی امیه را شکافته و جسد هشام بن عبدالملک را بسوزانیدند و هر جا از بنی امیه
یافتند کشتند و جسدهای ایشان را طعمه کلاب کردند و در سنه ۱۳۶ ابومسلم ...
رخصت طلبیده بحج آمد و در این سال سفاح وفات یافت و برادرش منصور ... به اکبر ۹
بر جای او نشست ... و ابومسلم را بکشت ...
... ظهور رسید و در سنه ۱۴۵ منصور اساس عمارت بغداد نمود و در سنه ۱۴۹
باتمام رسید و در سنه ۱۵۸ منصور ... وفات یافت در ماه ذی الحجه و مهدی پسر او
سلطنت ... و در سنه ۱۶۹ مهدی ... رفت و پسرش
هادی بر جای او نشست و در سنه ۱۷۰ هادی ... و مردم با هارون الرشید
بیعت نمودند و در سنه ۱۷۶ یحیی بن عبدالله بن حسن بن علی ... ظهور کرد و
هارون لشکر بسیار ... فرستاد ... و در سنه ۱۷۸
هارون فضل بن یحیی را بخراسان فرستاد و در سنه ۱۸۶ هارون بعزم حج روانه مکه شد
و دو پسر خود امین و مأمون را باتفاق برد و ایشان را بترتیب ولیعهد گردانید و در
سنه ۱۹۳ هارون در طوس ... وفات یافت ... خبر ببغداد رسید اهل بغداد با امین ...

بیعت

بیعت نمودند و مأمون نیز در مرو ... از مردم ... این بیعت ... ولیکن امین
در صدد اتلاف مأمون ... مأمون را طلبید و مأمون ... عذر آورد
امین علی بن عیسی را با شصت هزار سوار ... بجنگ ... مأمون ...
و در آن وقت طاهر بن حسین مشهور ... مأمون با چند هزار سوار ... ری ...
چون ... علی بن عیسی ... و ... قتال ...
... علی کشته شد سر او را ... طاهر ... آوردند ... مرو رسید مأمون
... این خبر ... اطلاع ... عبدالرحمن
... بغداد ...
...
و طاهر ... در سنه ۱۹۷ ...
بغداد ... سنه ۱۹۸
امین را گرفته سر او را ... نزد مأمون فرستادند و در سنه ۱۹۹ محمد بن ابراهیم العلوی
المعروف بابن طباطبا ... خروج کرد ... کشته شد و در
سنه ۲۰۰ مأمون ... امام رضا ...
و آن حضرت را ولیعهد گردانید و اهل بغداد ... ابراهیم
بن مهدی ... بیعت کردند و مأمون بعد از استماع ... روانه بغداد شد و
در سنه ۲۰۷ ابراهیم را گرفته نزد مأمون آوردند و در سنه ۲۰۹ مأمون
بوران دختر حسن بن سهل ... و در سنه ۲۱۲ مأمون محمد بن حمید
طوسی را بدفع بابک ... و در سنه ۲۱۸
مأمون از دار فنا ... برادرش معتصم بر جای او نشست و ...
... نهاد ... روانه ... بابک ...

در سنه ۲۲۳

راگرفته بر فیلی نشانید و برادرش را بر شتری نشانید به سر من رای برده مقتول است که
عدد مقتولان بابک بهزار هزار نفر رسید و در سنه ۲۲۳ روم با لشکر
انبوه حرکت بعضی از بلاد مسلمین را فتح نمود و بعضی از بلاد را قتل عام نموده معتصم
با دویست هزار سوار بجانب ایشان روانه شد و افشین را نیز از طرفی دیگر روانه
نموده و کشت ملک روم قیصر با ایشان شد بعد از آن ... منهزم شد و اکثر سپاه او
بقتل آمدند و معتصم بعضی از بلاد روم را مسخر نموده و قتل عام کرده مراجعت نمود
و در سنه ۲۲۵ افشین بامر معتصم ... شروع در ... نمود ... و چند
اورا اسیر آوردند و در سنه ۲۲۷ معتصم روانه دار البوار شد و از خلفا ...
کنند ... پسر او واثق بالله بجای او نشست و در سنه ۲۳۳ واثق وفات نموده
برادرش متوکل بر سریر فرمانفرمائی نشست و در سنه ۲۴۲ زلزله در دامغان شد
و نصف عمارات آن خراب شد و نصف مردم ... از زلزله هلاک شد و در آن
... زلزله عظیم واقع شد و در ... بعضی از ...
و در ... شد ... و ... و در سنه ۲۴۷
متوکل کشته شد و پسرش منتصر با برادر متوکل ... بود ... او نشست
و بعد از شش ماه او نیز ... مرد ... مستعین خلیفه شد و در
سنه ۲۵۰ حسن بن زید علوی ملقب بداعی الی الحق در طبرستان خروج کرده
ولایت را گرفت و نوزده سال ... و ... بعد از وفات او
برادرش محمد ... مقام او شد ... حکومت کرد و در سنه ۲۵۲
مستعین از خلافت معزول و مخلوع و بعد از آن معتز بن متوکل بر
جای او نشست و در سنه ۲۵۵ ترکان بدار الخلافه رفته ... معتز را گرفته
از قصر بیرون ... و ... تا خود را از خلافت عزل کرده
با مهتدی بن واثق بیعت کردند و در سنه ۲۵۶ ترکان بعد از ... مهتدی

مخارجات کرده ... و ... او را خلع نموده ... و در این ایام صاحب الزنج خروج کرد
و بعد از آن معتمد ابن متوکل بر سریر خلافت تکیه زد و او برادر خود موفق را
... صاحب الزنج ... در جنگ ... موفق ...
دیگر ... میان ایشان جنگ اتفاق افتاد موفق مغلوب شد تا ... در سنه ۲۷۰
واقع شد صاحب الزنج مغلوب بلکه مقتول شد و در سنه ۲۷۹ معتمد مرد و مردم با معتضد بیعت
نمودند و در سنه ۲۸۴ معتضد امر نمود ... در ...
... او ... و در ربیع الآخر سنه ۲۸۹ معتضد فوت شد
پسرش مکتفی بر جای پدر بنشست و در ذی قعده سنه ۲۹۵ مکتفی وفات یافت
و برادرش مقتدر بر تخت نشست و در ایام مقتدر ظهور ...
... دولت در خاندان ایشان ماند و ... منصور حلاج ... در زمان او
واقع شد و در سنه ۳۱۷ مقتدر را خلع نموده بعد از دو روز باز او را ... کردند
و در سنه ۳۲۰ مقتدر در حرب مونس خادم کشته شد با برادرش قاهر بیعت
کردند و او اولاد مقتدر را ... و ... او ... بود ...
... و او ... کرد و در سنه ۳۲۲ ترکان او را گرفته میل ...
کشیدند و بعد از آن کور ... زنده بود و در ... بغداد گدائی
میکرد و بعد از آن مردم با پسر مقتدر الراضی بالله بیعت کردند و در سنه ۳۲۹
راضی بالله ... از دنیا رفت متقی بن مقتدر خلیفه شد و در سنه ۳۳۳ توزون
او را گرفته کور کرد و ... با مستکفی بیعت کردند و در دولت او آل بویه بر
بغداد استیلا یافتند و در سنه ۳۳۴ مستکفی را با معز الدوله دیلمی کور کردند
و با مطیع بن مقتدر بیعت نمودند و در سنه ۳۶۳ مطیع خود را از خلافت
عزل نموده پسرش طائع را خلیفه نمودند و در سنه ۳۸۱ طائع را سلاطین آل بویه

و خلایق با قادر بیعت نمودند و در سنه ۴۲۲ قادر بمرد و خلایق با قائم بیعت نمودند
و در مدت دولت او سلطنت آل بویه منقرض شد و ملک طغرل بیک سلجوقی استقلال یافت
و در سنه ۴۲۵ بساسیری قائم را گرفته بر شتر نشانده در کرد [illegible] و [illegible] استیلا
بغداد آن او را محبوس نمود و در بغداد خطبه بنام مستنصر علوی [illegible] مصر خواندند
و قائم را محبوس نمود تا طغرل بغداد آمد و او را بر سریر خلافت متمکن ساخت و در سنه ۴۶۷
قائم وفات نمود اعیان و امرا با پسرش مقتدی بیعت کردند و دختر سلطان ملکشاه
سلجوقی بحرمت در سنه ۴۸۷ دختر به بغداد آوردند و در سنه ۴۹۳ مقتدی وفات کرد
خلایق با پسرش مستظهر بیعت نمودند و در سنه ۵۱۲ مستظهر مریض شد و بمرد
و طبقات ناس با پسرش مسترشد بیعت کردند و در سنه ۵۲۹ میان خلیفه
و سلطان مسعود سلجوقی وحشت حاصل شد [illegible] جنگ [illegible] بعد از ملاقات [illegible]
سپاه مسترشد منهزم شد [illegible] و مسترشد دستگیر شد و در اردوی سلطان [illegible] تا در
مراغه کشته شد بعد از او پسرش راشد بر سریر خلافت تمکن یافت و او نیز [illegible]
[illegible] مسعود [illegible] بغداد شد و خلیفه [illegible] موصل رفت
و از آنجا بمراغه روانه شد سلطان [illegible] خلیفه [illegible]
تا اصفهان آمد و در سنه ۵۳۰ مدت یک [illegible] کشته شد و [illegible]
مقتفی بر مسند خلافت تکیه نمود و [illegible] سلطان مسعود [illegible]
اما بعد از وفات سلطان [illegible] بغداد [illegible] تا آنکه
در سنه ۵۵۵ وفات نمود و بعد از آن پسرش مستنجد خلیفه گردید و در ایام او
چند روز [illegible] زلزله واقع شد [illegible] اکثر عمارت
منهدم گردید و در سنه ۵۶۶ مستنجد وفات یافت پسرش مستضی خلیفه شد

و در سنه

حکایت [illegible] [illegible]
روانه کردم [illegible]
[illegible]
[illegible]
و [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
روانه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
و او را [illegible]
[illegible]

فائده

خلیفه در سال [illegible] سلطان [illegible] ایران حکم [illegible]

[illegible] سلاطین متعدده [illegible] لهذا اجمالا

فهرست آنها [illegible] ولایات ایران است قرار میدهیم و سلاطینی که در هر یک سلطنت

کرده [illegible] و بعضی [illegible] که در [illegible] طبقه اند [illegible] میکنیم

[illegible] طبقه [illegible] خلفا [illegible] که احوال ایشان مذکور شد لهذا از ابتدا ذکر

[illegible] غیر از خلفا [illegible] ولایات

ایران [illegible] اسلام شد [illegible] خلفا [illegible] حکومت [illegible]

و طبرستان [illegible]

دولت [illegible] عراق عرب [illegible] حاکم عراق [illegible]

و خراسان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] استقلال [illegible] ایران [illegible] سلاطین [illegible]

غیر از خلفا [illegible] ایران [illegible] طبقه [illegible]

[illegible] طبقه اول [illegible] دوم کیانیان سیم اشکانیان چهارم ساسانیان

پنجم طاهریان ششم [illegible] صفاریه [illegible] سامانیه [illegible] آل بویه دوم

غزنویه که [illegible]

چهارده هم [illegible]

افغانیه [illegible]

[illegible] سلطنت عراق [illegible] طبرستان [illegible] دختر [illegible]

[illegible] طبقه [illegible] احوال [illegible]

طبقه اول

طبقه اول پیشدادیان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از گرفتن ظلم او کاوه آهنگر در اصفهان علم بر پا کرده و مردم بر او جمع شدند
بسیار [illegible] از ظلم او [illegible] به هر جهت که لشکر فرستاد شکست [illegible]
عاقبت [illegible] کاوه چون از خانواده سلطنت نبود در عقب
سلطنت [illegible] فریدون [illegible] کرده بر تخت نشاند و او نبیره
جمشید است و مادرش [illegible] به تخت نشست عدالت
و سیاست [illegible] کاوه [illegible] کرده
مردم [illegible] لشکر [illegible] روانه [illegible] و چون
[illegible] سلطنت [illegible] دختر [illegible]
او پسر متولد شد تور و سلم و ایرج [illegible]
[illegible] ایرج [illegible] ایران [illegible]
[illegible] ایرج [illegible]
و ایرج [illegible] مردم [illegible]
[illegible] ایران [illegible]
با ایرج [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ایرج [illegible]
[illegible] ایرج [illegible]
[illegible] برادر [illegible]
[illegible] منوچهر را

و قارن پسر کاوه [illegible] [illegible] [illegible] ۹۹۹

[illegible]

ایرج بود دارنده فریدون و چون بزرگ شد تاج سلطنت را بر فرق منوچهر نهاد و او را
بر تخت نشاند و او لشکر کشیده سلم و تور را [illegible]
[illegible] مالک [illegible] و [illegible] سال [illegible] کرد و [illegible]
سلطنت او [illegible] و در عهد او [illegible]
که از نژاد تور بود [illegible]
[illegible] منوچهر [illegible]
منوچهر [illegible] نوذر بر تخت نشست [illegible]
[illegible]
و در ایران [illegible] زال [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
چون زال [illegible] افراسیاب [illegible] منوچهر [illegible]
[illegible]
[illegible] ایران [illegible] سال [illegible] سلطنت کرده [illegible]
[illegible] گرشاسب [illegible]
سلطنت کرد [illegible]
[illegible]
[illegible] سال بود اول ایشان کیقباد [illegible]
[illegible] سلطنت [illegible]
[illegible] رستم [illegible] زال [illegible] سلطنت [illegible]

منوچهر ۹

[illegible] ۹۹

دوم ملوک کیانیه

و رستم را شاه و بهرام [illegible] و گیو [illegible] رودابه [illegible] افراسیاب [illegible]
[illegible] عزم [illegible] کرده [illegible] رستم زال [illegible] افراسیاب [illegible]
کرده [illegible] گیو [illegible] داده [illegible] افراسیاب [illegible]
[illegible] افراسیاب [illegible] کرده [illegible]
[illegible] ملک [illegible] کرده [illegible]
کشته [illegible] افراسیاب [illegible] کرده [illegible]
[illegible] کیکاوس [illegible] ملک [illegible] کرده [illegible]
[illegible] کیکاوس [illegible] کرده [illegible]
[illegible] افراسیاب [illegible]
[illegible] سهراب [illegible] کیکاوس [illegible]
[illegible] افراسیاب [illegible] کشته [illegible]
[illegible] رستم [illegible] کیکاوس [illegible] کشته [illegible] شاه [illegible]
[illegible] کیکاوس [illegible] سیاوش [illegible]
که [illegible] رستم [illegible] سیاوش [illegible]
[illegible] سیاوش [illegible]
[illegible] سیاوش [illegible]
[illegible] سیاوش [illegible] افراسیاب [illegible]
[illegible] افراسیاب [illegible]
[illegible] سیاوش [illegible] افراسیاب [illegible]
[illegible] سیاوش [illegible]
[illegible] کرده [illegible] افراسیاب [illegible]

شاه

شاه کاوس [illegible] افراسیاب [illegible]
افراسیاب [illegible] کرده [illegible] سیاوش [illegible]
[illegible] افراسیاب [illegible] سیاوش [illegible]
[illegible] توران [illegible] افراسیاب [illegible] توران کرده [illegible]
و افراسیاب [illegible]
[illegible] کشته [illegible]
[illegible] افراسیاب [illegible]
[illegible] افراسیاب [illegible]
چون [illegible] افراسیاب [illegible]
[illegible] کیخسرو [illegible]
[illegible] رستم [illegible]
[illegible] افراسیاب [illegible]
[illegible] رستم [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] افراسیاب [illegible]
اما افراسیاب [illegible] کیخسرو [illegible]
[illegible] رستم [illegible] کرد [illegible]
[illegible] کیخسرو [illegible]
[illegible] افراسیاب [illegible]
[illegible] سلطنت [illegible] توران [illegible]
و بعد از آن کیخسرو [illegible] شاه [illegible]

و [illegible]
از [illegible]

تا علت ستم او بسیار و جور او در رفته از ایشان را که جهره نمی برد او بر دفع بنای او را گشت
و صد هزار سوار لشکر او را جمع کرد و هند و فتنه او را بینا ... بر ایشان کشته شد
و چون صد و پنجاه سال از مدت سلطنت او گذشت ترک سلطنت کرده و تخت سلطنت
را به کیخسرو که نبیره کاوس بود داد و او افراسیاب را که کشنده پدرش سیاوش
بود بکشت و ... را نیز آورد و گودرز را که ... گویند
... و ... پادشاهی کرده پس از آن
... سلطنت را به لهراسب داد و گشتاسب پسر او ... در کو
ساکن شد و گشتاسب در ... برد ... و در دولت او زردشت آتش
پرست ظاهر شد و گشتاسب دین او را قبول کرد
و در ایام خود ... ارجاسب شاه توران کرده ... و ...
... ارجاسب با لشکر بسیار ... را گرفت
و ... گشتاسب اسیر کرده ... و ...
... و گشتاسب ... در قلعه ... پس پسر خود اسفندیار را که
... کرده بود ... او با لشکر ... ارجاسب
فرستاد و او رفت ... ارجاسب را گرفت ... بکشت ...
بود ... او ... کرد با خواهران خود باز به ایران آورد و سلطنت ایران
... و ... لشکر ... کشید ... زابل ... رستم
... و ... کرد و بعد از ... او در ...
... و ... گشتاسب ... داد و بعد از
... سلطنت ... اسفندیار ... رستم ... بهمن
و او ... زال ... و اسفندیار را به جنگ رستم فرستاد و ... در آن جنگ

بدست

بدست رستم کشته شد و گشتاسب بعد از آن پسر اسفندیار بهمن را ولیعهد کرد و بعد از آنکه
صد و بیست سال سلطنت کرد ... پادشاهی را به بهمن ابن اسفندیار
داد و در زمان او رستم ... رفت و بهمن ... لشکر کشید
و فرامرز پسر رستم و زال پدر او را اسیر کرد و ... تا ... را به ...
فرستاد تا ... را ... کرد و چون صد و دوازده سال از سلطنت او گذشت سلطنت را
به دختر خود همای که از بهمن ... بود داد و پسر خود ساسان را محروم کرد
پس ... همای ... و بعد از ... داراب ... از او
و بعد از آنکه ... سال سلطنت کرد ... را به پسر خود ... داد
... و او لشکر به روم کشیده با فیلقوس پادشاه روم جنگ کرد و او را
... و باج ... بر او قرار داد ... کرد و بعد از چهارده سال یا دوازده سال
سلطنت از عالم رحلت کرده سلطنت را به پسر خود دارا ... داد
پادشاهی ... بود و ... و اسکندر پسر فیلقوس
... پادشاه ... کرده و بعد از آنکه چهارده سال دارا سلطنت کرده
بود در محاربه اسکندر کشته شد پس از آن اسکندر ... سلطنت ایران
... شد و او ... و مردم را ... دعوت کرد و او
بعد از پدر در روم پادشاه شد و دارا ... لشکر ... ملوک ایران را
... کرد ... و ... الله ...
عجم ... و ... دارا ... لشکر ... دارا را
جنگ کرد و او ... و ... لشکر ...
کشید و ... هند ... و از آنجا ... گرفت و ...

رهی را بگیرد و او را حبس نمود و بعد از آن عالم را وداع کرد مصریان گفته اند شصت سال سلطنت
کرد و بعضی گفته اند که چهل سال و ... و برخی هفده سال گفته اند
بعد از ایام سلطنت کیانیان در ایران ملوک الطوایف و ایام دولت اشکانیان
که طبقه سیم از ملوک فرس اند رسیده است و ایشان را ملوک الطوایف گویند اول
ایشان اشک بن اشکان دوازده سال سلطنت کرد و بعد از آن پسر او
شاپور بن اشک سی سال و به قولی چهل و دو سال سلطنت کرد در عهد او
عیسی علیه السلام بر آسمان رفت و بعد از آن بهرام بن شاپور یازده سال و
پس از آن بلاش بن بهرام پانزده سال و در عهد او ...
... بعد از آن هرمز بن بلاش نوزده سال سلطنت کرد و گویند
... در عهد او ... بعد از آن ... بن بلاش چهل سال ... کرد
بعد از آن فیروز بن هرمز هفده سال پادشاهی کرد ...
... کرده ... و بلاش بن فیروز ...
دوازده سال سلطنت کرد ... و بعد از آن خسرو بن بلاش ...
... پادشاه شد چهل سال پادشاهی کرد ...
... در عهد او ... بعد از آن بلاش بن بلاش ...
... چهار سال حکومت کرد ...
بعد از آن اردوان بن بلاش پادشاه شد و سیزده سال سلطنت کرد و گویند بعد از آن
اردوان بن اشغان پادشاه شد و ... سال حکومت کرد و گویند
... در عهد او ... و بعد از آن بلاش بن اشغان سلطان شد
و دوازده سال پادشاهی کرد و از ایشان گودرز بن بلاش ... و ... سال
سلطنت کرد ... و بعد از آن نرسی بن ...

و در بعضی از نسخ ... ۳۳

و در بعضی از نسخ اردوان بن اشغان گفته شده

اکثر گرفت

اکثر گرفت و ... سال سلطنت کرد و بعد از آن گودرز بن ... پادشاه شد و اول
... پادشاهی کرد و بعد از آن [illegible]
گودرز بن ... پادشاه شد و ... سال سلطنت کرد و بعد از آن اردوان
بن نرسی پادشاه شد و ... سال سلطنت کرد و ... ملوک الطوایف
... در جنگ اردشیر بابکان که اول ملوک ساسانیان است کشته شد
و ملک ایران به طبقه چهارم که ایشان را ساسانیان گویند منتقل شد و اول ایشان
اردشیر بن بابکان ...
اکثر ممالک را مسخر کرد و بعد از قتل اردوان چهارده سال پادشاهی کرد و ...
خود ... به فرزند خود شاپور ... و او ...
سی و یک سال پادشاهی کرد و بعد از آن هرمز بن شاپور پادشاه شد یک سال
و ده روز پادشاهی کرده بعد از آن بهرام بن هرمز ...
و در زمان او ... و بهرام سه سال و سه ماه سلطنت کرد
و ... به پسر خود بهرام بن بهرام سپرد و او هفده سال پادشاه بود
بعد از آن پسرش بهرام بن بهرام بن بهرام سلطان شد و مدت سلطنت او ...
سه سال و ... گفته اند پس از آن برادرش نرسی بن بهرام پادشاه
شد ... سال ... کرد و بعد از آن پسرش هرمز بن نرسی ...
... سال و ... ماه سلطنت کرده و بعد از آن پسرش شاپور بن هرمز ...
... بود ... و ...
... سلاطین اطراف از عرب و روم و ترک به اطراف ایران ...
...
...

و او را بهرام ... مشهور ...

وچون شاپور ذوالاکتاف بملک روم رسید ... عزم بلاد روم نمود و بلباس مبدل بصورت
جاسوسان داخل در لشکرگاه روم شد بمجلس قیصر در آمد و شناختند و گرفتند بخدمت قیصر بردند
و او را محبوس کرده بعد از آن قیصر او را محبوس بر دست لشکر خود بایران آمد
و ولایات ایران را ویران کرد و خرابی بسیار کرد تا گذشت شاپور رسید که بعضی از ایرانیان و عوام
و اهل آن ... قیصر را گرفته در اساس ... شهر ... رسید ... بفرمود ...
و در ... قیصر ... و ... اهل ... لشکر ... نمود و او را
... تکلیف کردند ... مردم ... روم ... آبادانی خاک ایران کنند
و ... ایران را ... و چون ... قیصر ... رفت و بعد از آن ...
... لشکر ... کرده با ... ایران ... و باب ... بود و ...
و ... کرده ... و بعد از آن لشکر ... روم ...
و ... اموال ...
روم ... هفتاد و دو سال که ... عمر او ... سلطنت ... بود
و ... پادشاه ... و بعد از او برادرش اردشیر ...
... شد ... سلطنت کرد و بعد از آن برادرزاده اش شاپور بن شاپور ...
... حکومت کرد و بعد از آن برادرش بهرام بن شاپور ...
... سال پادشاهی کرد و بعد از آن ... کرده ... شد و ... ایران
بعد از آن برادر یا پسرش یزدجرد اثیم پادشاه شد و او ...
... و ... بود و بعد از ... و ... ماه که سلطنت کرده
گذشت و سلطنت بپسرش بهرام گور که در ... بود ...
بود و ... پادشاهی ... گرفت و او ...
و در زمان او ... جانی ... ایران ... لشکر کشیده ... بهرام ...

... رفت و چون ... ساله ... از سلطنت ... کرده ... برادرش ... و بعد از آن
پسرش ... رسید ... و چون ... از حکومت او گذشت برادرش ...
... لشکر ... برادر ... و ... در عهد او ... سال باران
نبارید و ... و چون ... ثم ... نمانده و ... در ... حمله ...
و ... بهرام ... و در ... شاه ... و بعد از ...
و ... و ... انواع ... ایران ...
نقض عهد ... ایران ... کرده لشکر ... و ... عهد ...
هلاک ... و ... سال ... ایام سلطنت او بود بعد از آن سلطنت
بپسرش بلاش ... مقرر شد و چون ... سلطنت کرده ... برادرش
قباد بن فیروز ... سلطنت ... و چون ... از سلطنت او ... در مملکت
او ... مردم ... روم ... و ... کرد ...
و ... مردم ... و ... جواب ... کرد و قباد ...
او ... و ... هجوم کرده او را ... کرده ... برادرش ...
... بعد از ... چند سال ... بعد از ...
... لشکر ایران ... صلاح ... برادرش ...
و ... سلطنت ... انوشیروان عادل ...
و پسرش نوشیروان عادل ... سلطنت ... گرفت و در ایام سلطنت
...
و ... و عراق ... و کرمان و سیستان ...
... و چون ...
از سلطنت ... و پسرش هرمز ...

مقابل ...
هیاطله ...

و ... گرد ...
...

و او در سواد ... بر سر تا ملک ... بنیاد کرده ... از اولاد ملوک عجم
ملوک اطراف ... کرد و از روم و ... و خزر و غیره با در مملکت او ...
و ساوه شاه ترک از جانب بلخ با لشکر ... هجوم آورده ... شده از ... تا ...
... علما را ... کرد و بهرام چوبینه را که از عهد نوشیروان ... حکومت
ارمینیه و آذربایجان ... او ... جهت حرب ساوه ... کرد و او با دوازده
هزار سوار گزیده روان ... ساوه شاه ... او را ... داد
... ساوه شاه در جنگ کشته شد و بعد از آن
پسرش ... بهرام ... او را ... احوال ... که
... بهرام ... در ... بود ...
... لشکر ... بهرام ... کرد
که ... بهرام ... هرمز ... دوک
... بهرام ... رسید ... کرد ... نهاده ...
... بهرام ... پسر ...
... بهرام ... بهرام ...
خسرو ... پسر هرمز ... شده ...
و ... خسرو با ... لشکریان هجوم کرده ...
او را ... بهرام ...
... لشکر ... خسرو ...
... پادشاه روم ... صد هزار لشکر ... داده ...
... بهرام ... کرده بهرام ...
رسید و خسرو در مملکت ... داده ...

که عدد آن لشکر سیصد
هزار سوار ... شده

و الدوله

پس ... سلطنت کرده در سنه ... از هجرت ... پسرش ... مقتول گشته
و سلطنت بر شیرویه که نام او قباد بود قرار گرفت و بعد از هشت ماه از
حکومت او گذشته ... و ... پسری ... بعد از یک سال ...
... یکی از امرا ... خروج کرده او را
... سلطنت ... و چون یک سال از سلطنت او گذشت مردم هجوم کرده
او را کشتند و ... برادر ... شده و چون یک سال از
سلطنت او گذشت وفات نمود سلطنت ... پوران دخت دختر پرویز
... بعد از یک سال ... خشنشده که ...
... بر ... یک ... پادشاه سلطنت کرده معزول شده ...
... آزرمی دخت دختر دیگر پرویز ... بعد از ... رستم ... فرخ زاد
که ... خراسان بود ... را ... گشته بود ... آزاده ...
... پادشاه کرده بود ... کسری نامی را ... اولاد
... سلطنت ...
... معلوم گردید که ... از اولاد پرویز ... کرده ...
فرخ زاد نام آن ... را آورده ... بعد از ... کرده ...
... یزدجرد ... بعد از آن یزدجرد بن شهریار بن پرویز
بر ... عجم قرار گرفت و در زمان او ... و عجم ...
... عراق عجم ... خراسان و در مرو ...
سنه احدی و ثلثین ... ذی الحجه کشته شد و دولت ساسانیان ... ملوک عجم
... و ... اسلام ... بلاد عجم ... سلطنت ایران

شاه

با سلاسل تعلق گرفت و از نجات خلق کاسلطان مرو دوزنها بعد از آنکه مامون از خراسان
به بغداد آمد و ایالت خراسان را به طاهر ذوالیمینین داد و او در ایام دولت از استبداد
و استقلال زد و خلفا که ... بطرف [illegible] و بجبر حکومت کردند
و طبقه امویه و عباسیه بود از دو خون و [illegible] گذشت بعد از [illegible] طبقات
اربع ملوک که در هر طبقه مذکوره را ذکر کنیم و از طبقه هشتم هر کس که [illegible] مذکوریم
طبقه هشتم طاهریه اول ایشان طاهر بن حسین

ذوالیمینین

فائده درین سلاطین که از زمان ظهور دولت اسلام تا زمان [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] در عراق [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
بعد از ظهور دولت اسلام [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] اهل اسلام [illegible] [illegible] خلفای امویه [illegible] حکومت [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] خلفای [illegible] [illegible] [illegible] خلفای [illegible]
و ظهور دولت عباسیه و [illegible] [illegible] بغداد [illegible] عراق عرب [illegible] [illegible]
و عراق عجم و خراسان [illegible] [illegible] [illegible] خلفا [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
حکومت [illegible] [illegible] ولایت [illegible] [illegible] و [illegible] [illegible]
خلفای [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] خلیفه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
سلاطین [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] مامون [illegible] [illegible]
در [illegible] بعد از [illegible] طاهر بن حسین ذوالیمینین ایالت خراسان [illegible]
و او در ایام حکومت [illegible] تا بعد از یک سال [illegible] که از حکومت او گذشت [illegible] نام مامون را
در خطبه [illegible] [illegible] و [illegible] [illegible] مامون [illegible] روز دیگر طاهر از دنیا رحلت کرد در [illegible]
و بعد از او پسر طاهر طلحة بن طاهر در خراسان [illegible] شد و در شهور سنه [illegible] مامون
مامون [illegible] طلحه [illegible] خلعت فرستاد و در زمان حکومت او حمزه خارجی در ولایت
سیستان خروج کرد طلحه با [illegible] رفته بر او ظفر یافت و در سنه ثلث عشر و مائتین طلحه از دنیا
رفت و در آن وقت عبدالله بن طاهر در [illegible] بغداد بود مامون عبدالله بن طاهر
را ایالت خراسان و [illegible] و در زمان او [illegible] مشهور شد و چون مامون وفات

بعد از آنکه مامون از خراسان به بغداد آمد ایالت [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] شهور [illegible] و ماهی ۶

یافت معتصم بجهت عبدالله عهد و لوا فرستاد و چون معتصم معزول شد واثق نیز در تعظیم
عبدالله کوشید تا در شهور سنه ثلثین و مایتین عبدالله درگذشت هفده سال در
خراسان حکومت کرد و چهل و هشت سال عمر یافت و چون خبر وفات عبدالله به
واثق رسید طاهر بن عبدالله را بر جمیع ولایات عبدالله والی گردانید
و چون واثق بمرد متوکل عهد و لوا بجهت طاهر ارسال نمود و طاهر در خراسان بحکومت
اشتغال داشت تا در زمان خلافت مستعین وفات یافت و چون این خبر به مستعین
رسید امارت خراسان را به پسرش محمد بن طاهر تفویض نمود و محمد ایالت
طبرستان را به عم خود سلیمان بن عبدالله داد و در سنه خمسین و مایتین حسن بن زید علوی
در طبرستان خروج کرد و سلیمان از آنجا گریخته به بغداد رفت و در آن اوقات
یعقوب بن لیث در سیستان بر طاهریان خروج نمود بعد از ضبط سیستان و بعضی از ولایات کرمان
بهرات رفت و عامل محمد را گریزانید و در آن وقت محمد گریخته به نیشابور رفت
و در سنه تسع و خمسین حسن علوی جرجان و ری را نیز از تصرف کسان محمد خالی کرد
و در همین سال یعقوب بن لیث به نیشابور رفت محمد ایلچی نزد او فرستاد که بی فرمان
خلیفه بکجا می آیی اگر فرمان داری بنما یعقوب شمشیر خود را کشیده نزد او فرستاد که این
فرمان من است و یعقوب به نیشابور آمد محمد را بگرفت و بکشت و دولت
طاهریه منقرض شد و زمان دولت صفاریه رسید ابتدای دولت صفاریه
بدانکه پدر یعقوب لیث روی‌گر بود و سه پسر داشت یعقوب و عمرو و علی و در سنه سبع
و ثلثین و مایتین که طاهر بن عبدالله در خراسان بود شخصی صالح بن نصر نام بر سیستان
مسلط شد و یعقوب ملازم او بود بعد از آنکه طاهر لشکر به سیستان فرستاد و صالح را
از آنجا راند برادر صالح درهم مسلط شد و چون او از امر امارت بر لشکر آمد
امارت را به یعقوب گذارد و یعقوب سیستان را مسخر ساخت و از آنجا به هرات رفته هرات را
بگرفت و بعد از مراجعت یعقوب از هرات لشکر به کرمان و فارس کشید و فارس

که طبقه هشتم سلاطین اند

و محمد طاهر به نیشابور رفت

را

را نیز بگرفت و در آنجا هدیه بجهت معتمد خلیفه فرستاد و خلیفه به او منشور داد که حکومت
فارس به تو دادم بلکه ایالت بلخ و طخارستان و سیستان به تو تعلق است
یعقوب مراجعت کرده به بلخ رفت و از آنجا لشکر به کابل کشیده کابل را بگرفت
و بعد از مراجعت از آن سو به نیشابور رفت و محمد بن طاهر را چنانکه گذشت
بگرفت و به سیستان فرستاد و دولت طاهریه منقرض شد سلطنت خراسان
و بلخ و کابل و طخارستان و سیستان بر یعقوب لیث صفاری قرار گرفت
و از خراسان کوچ کرده به طبرستان آمد و حسن بن زید را منهزم کرده خود بر ولایات
ساری و آمل و دیلم مستولی شد در آن وقت خلیفه بغداد فرمان به اطراف ولایات
نوشت که یعقوب را بر منابر لعنت کنند و در آن وقت یعقوب لشکر به فارس کشیده فارس را
نیز بگرفت و از آنجا عزیمت بغداد نمود معتمد منشور حکومت خراسان و طبرستان و فارس
نزد یعقوب فرستاد که باز گردد راضی نشد و معتمد از بغداد با لشکر به مقابله یعقوب متوجه
شد و یعقوب از موفق شکست یافته بار دیگر سپاه سنگین فراهم آورده متوجه بغداد
شد و در راه بمرض قولنج گرفتار شد و در بیماری رسول خلیفه به او رسید و منشور آورد
یعقوب شمشیر و قدری نان و پیاز نزد خود گذاشته گفت خلیفه را از ما بگوی که من بیمارم
اگر مردم من از دست تو و تو از دست من خلاص می شوی و اگر زنده ماندم میان ما شمشیر
دوم حکم و اگر تو غالب شوی رضا خواهم داد به نان و پیاز خشک و بیمار ماند و رسول خلیفه را جواب
نگردانید هنوز به بغداد نرسیده بود که یعقوب فوت شد رحمة الله علیه مدت سلطنت یعقوب
یازده سال بود و او شیعه پاک اعتقاد بود و بعد از او برادرش عمرو بن لیث
متصدی امر سلطنت شد و عریضه نزد خلیفه فرستاد اظهار اطاعت و
انقیاد نمود از دار الخلافه منشور ایالت عراق عجم و فارس و خراسان و کرمان بنام او رسید
و او مراجعت کرده هر سال از نیشابور سیصد هزار دینار و سیصد جامه ابریشمی و سیصد من عنبر و سیصد
من عود و سیصد من زعفران و سیصد قرابه و سیصد ظرف طلا و نقره و سیصد ...

و موفق برادر معتمد

به دیه نزد موفق برادر خلیفه فرستاد و در سنه ست و ستین و مائتین میان خلیفه و عمرو غبار
ظاهر شد و صاعد بن مخلد با لشکر فراوان متوجه حرب عمرو شد بعد از مقاتله عمرو منهزم
روی هزیمت نهاد لشکر او از عمرو گشته شدند و عمرو با طلحی فرار نمود بفارس رفت و از آنجا
بکرمان گریخت و از کرمان بسیستان و از آنجا بخراسان و در آنجا با رافع بن هرثمه حرب
کرده و رافع نام زید علوی خطبه خواند عمرو با او [illegible] او را شکست داد و سر او را به بغداد
فرستاد خلیفه از او راضی شد و در سنه اربع و ثمانین و مائتین منشور ایالت خراسان و ماوراء النهر
و سیستان و فارس و کرمان تمام بعمرو رسید و او سرداری را بتسخیر ماوراء النهر فرستاد
اما اسمعیل بن احمد سامانی [illegible] پیش آمده حرب واقع شد و سردار عمرو کشته شد عمرو خود
بحرب آمد [illegible] اسمعیل [illegible] اسمعیل با ده هزار سوار که اکثر [illegible]
[illegible] از سر خود [illegible] گرد و عمرو با [illegible] هزار سوار [illegible] او در آمد و [illegible]
[illegible] لشکر عمرو منهزم شد و در [illegible] گرفته و عمرو دستگیر شد
اسمعیل او را به بغداد فرستاد و در حبس بغداد بود تا [illegible] در سنه [illegible]
داد [illegible] و در آن وقت دولت صفاریه در خراسان
و عراق منقطع شد اما جمعی در فارس و سیستان دست و پا میزدند تا بالکلیه انقراض
پذیرفت چنانچه مذکور خواهد شد ۲

طبقه سلاطین سامانیه

طبقه چهارم

بدانکه سامانیان از اولاد بهرام چوبین است و ابتدای دولت این جماعت در عهد [illegible] بوده
شد زیراکه در آن اوان که مأمون [illegible] از مرو به بغداد می آمد حکومت خراسان و ماوراء
النهر را به غسان بن عباد داد و اولاد اسد بن سامان را با وی [illegible] گردانید که مراعات کنند
بعد از آن نوح بن اسد را بسمرقند و احمد بن اسد را [illegible] و یحیی بن اسد را
[illegible] و الیاس بن اسد را بهرات [illegible] و در عهد طاهر بن [illegible] نوح بن اسد
وفات یافت و حکم سمرقند را به برادران او یحیی و احمد داد و احمد [illegible]
نصر و یعقوب و یحیی [illegible] اسمعیل و اسحاق و [illegible] بعد از [illegible] حکومت سمرقند را به
نصر بن احمد داد و چون یعقوب لیث ظاهر شد و طاهریه ضعیف شدند در ماوراء النهر [illegible] سنه احدی
و ستین و مائتین معتمد [illegible] ماوراء النهر را به نصر داد و او در سمرقند نشسته [illegible] برادر

خود

خود اسمعیل را به نیابت بخارا روانه کرد و چون در سنه تسع و سبعین و مائتین نصر وفات
یافت جمیع دیار ماوراء النهر بتصرف اسمعیل آمد و او در سنه ثمانین و مائتین لشکر ترکستان
کشید و [illegible] ترکستان [illegible] را با ده هزار کس اسیر کرده بسمرقند آورد و بعد از
چندی لشکر متوجه خراسان کشید با عمرو لیث حرب کرده او را گرفت و حکومت خراسان
به امیر اسماعیل بن احمد سامانی رسید و معتضد خلیفه منشور حکومت سیستان
و خراسان [illegible] و ماوراء النهر [illegible] و برادر او
خود منصور بن اسحاق [illegible] سرخس داد و بعد از
[illegible] از خراسان و عراق لشکر ترکستان کشید [illegible] گرد و در
منتصف سنه خمس و تسعین و مائتین [illegible] بعد از گرفتن عمرو لیث [illegible]
و [illegible] در ایام او [illegible] طاهر بن محمد [illegible] عمرو لیث [illegible] بود و او [illegible]
بفارس رفت و [illegible] خلیفه را از [illegible] اما او [illegible] کرده سیستان [illegible]
و امیر اسمعیل [illegible] سیستان [illegible] طاهر [illegible] و بعد از [illegible]
ست و ثمانین و مائتین میان طاهر و [illegible] عمرو [illegible] شد و لشکر طاهر
با برادر او یعقوب گرفته به بغداد فرستاد و سیستان بتصرف [illegible] در [illegible]
ثلاث [illegible] و بعد از آن باز بتصرف [illegible] احمد [illegible] و چون [illegible]
اسمعیل [illegible] احمد بن اسماعیل سامانی بر تخت سلطنت نشست و اول لشکر
بسمرقند کشید [illegible] خود [illegible] و بعد از آن بخراسان آمد و عبدالله بن [illegible]
ایالت طبرستان و جرجان داد و سیستان [illegible] و در سنه ثلثمائه
عمرو بن یعقوب بن احمد بن عمرو لیث خروج کرده [illegible] سیستان [illegible]
بگرفتند [illegible] آمد و [illegible] تا [illegible]
ظاهر شد [illegible] و در سنه احدی و ثلثمائه مملکت [illegible] از تصرف احمد بیرون رفته [illegible]
بن علی [illegible] و در [illegible] احمد [illegible]
دنیا رفت و چون احمد کشته شد پسرش نصر بن احمد سامانی را که طفل خورد بود

در ماوراء النهر

و لیس [illegible] منصور [illegible] حاکم بود

۲ و [illegible] سیستان [illegible] کرده منصور را به [illegible]

۹۹۹

شحنه بخارا بر دوش گرفته تا مردم با او صعب شدند و ابو عبدالله وزیر متکفل امور مملکت بود
تا آنزمان که نصر بن رشد رسید و در اوان حمویه از جانب نصر بسمرقند رفته سمرقند را بگرفت
و چون نیز در آن دوران منصور بن اسحاق سامانی در هراة و نیشابور اظهار خلاف کرده
حمویه بجنگ او رفته چون تقارب نزدیک شد منصور وفات کرد و نصر احمد بن سهل را که از
نسل یزدجرد بود بامارت خراسان و نیشابور داد و او بعد از چندی عزم نزد معتمد خلیفه
رسول فرستاد و التماس حکومت خراسان کرد ملتمس او مبذول افتاد و بعد از فوت روی
بگرگان آورده جرجان را بگرفت و از آنجا بمرو آمد و در آنجا با حمویه جنگ کرده حمویه
او را بگرفت و بخارا او نشاند و در حبس نصر بمرد و بعد از آن لیلی بن نعمان از اعقاب اطروش که
ابن حسن اطروش از طبرستان بگرگان آمد و بعد از ضبط آنجا روی بخراسان نهاد و در سر کار
با حمویه جنگ کرده کشته شد و در سنه ثلث عشر و ثلثمائه والی ری از خلیفه یاغی شد و خلیفه
با میر نصر پیغام داد که ملک ری را بتو دادم امیر نصر لشکر کشید خود بری آمد و ری را بگرفت
و حکومت آنجا را بسیمجور دواتی داد و سیمجور [illegible] بخراسان بعود و بعد از آن صعلوک
حکومت ری و نیشابور و در سنه ست عشر و ثلثمائه اطروش بر ری مستولی شد و بعد از چندی کشته شد
و اسفار بن شیرویه بر آن استیلا یافت و طبرستان و قومس و دامغان و قزوین را بگرفت و بر
امیر نصر یاغی شد امیر نصر لشکر کشید و در آن وقت رسول [illegible] رسید از امیر نصر [illegible] مصالحه
شد و امیر بر مصالحه قرار گرفت و در سنه احدی و ثلثین و ثلثمائه امیر نصر بمرض سل از دنیا رفت
زمان حیاتش سی و یک سال و مدت سلطنتش بیست و هشت سال بود و بعد از آن امرا
با نوح بن نصر بیعت کردند و او را بر ممالک پدر امیر شد و در اواخر سنه اثنی و ثلثین و ثلثمائه
رکن الدوله دیلمی که در آن وقت سلطان عراق عجم و فارس بود [illegible] بعد از آن [illegible] کرد
بر ری مستولی شد نوح ابوعلی محتاج را با لشکر بسیار بری فرستاد و بعد از مقاتله ابوعلی
منهزم شده به نیشابور رفت بار دیگر لشکری با او همراه کرد و بری فرستاد [illegible]
رکن الدوله ری را بگذاشته برفت و ابوعلی بر ری مستولی شد و در سنه اربع و ثلثین
و ثلثمائه ابوعلی بر امیر نوح یاغی شد و ابراهیم ابن احمد [illegible] را که عم امیر نوح

و در بعضی تواریخ آن است که [illegible] رحمة الله علیه

بود و بیا و [illegible] برداشت و با لشکر بسیار متوجه خراسان شد امیر نوح بجهت عذر سپاه
تاب مقاومت نیاورده خراسان را بگذاشت و به بخارا رفت ابراهیم با او و ابوعلی
خراسان را ضبط نموده متوجه بخارا گشتند نوح از آنجا بسمرقند رفت و در بخارا خطبه بنام
ابراهیم خوانده شد و در خلال این احوال ابوعلی از ابراهیم متوهم شده بترکستان رفت
امیر نوح و ابراهیم با هم ساخته باتفاق لشکر بر سر ابوعلی کشیدند ابوعلی بر ایشان غالب شد
و ابوعلی تا وقت فوت نمود [illegible] کار او شد و با برادر امیر نوح ابوجعفر بیعت کرد و در این اثنا
ابوعلی از لشکر متوهم شده از بخارا بیرون آمده به جانب [illegible] رفت و ابراهیم و ابوجعفر عرضه
به امیر نوح نوشته او را طلبیدند و نوح بار دیگر بر سریر سلطنت نشست و ابراهیم و ابوجعفر را میل کشیدند
و منصور قراتکین را حکومت خراسان و نیشابور داد و او بگرگان آمده جرجان را مسخر کرده و وشمگیر
را در آنجا حاکم کرد بعد از مراجعت منصور رکن الدوله بسمت جرجان حرکت کرده جرجان را
بگرفت و منصور بار دیگر حرکت کرده جرجان را بگرفت و بری آمد و در ری وفات
یافت و در آن وقت [illegible] امیر نوح از ابوعلی راضی شده بار دیگر ابوعلی را حکومت
خراسان و ری و نیشابور داد ابوعلی بری آمد و چندی رکن الدوله را در قلعه طبرک محصور
ساخت چون امیر از پیش رفت [illegible] بخراسان آمده بعد از رفتن او رکن الدوله
لشکر بگرگان کشید و آنجا را بگرفت و در آن وقت [illegible] امیر نوح ابوعلی را از خراسان عزل
کرد و او با [illegible] برکن الدوله پیوست و رکن الدوله از خلیفه منشور امارت خراسان
بنام ابوعلی حاصل کرد و ابوعلی در سنه ثلث و اربعین و ثلثمائه بخراسان درآمد و در آن سال
نوح بن نصر بمرد و زمان سلطنت او سیزده سال بود و بعد از آن بسعی ابوبکر بن ملک امر سلطنت
بر عبدالملک بن نوح قرار گرفت و او با رکن الدوله دیلمی مصالحه کردند و ری و
جرجان و [illegible] عراق عجم تعلق بدیالمه گرفت و عبدالملک در سنه خمسین و ثلثمائه در چوگان بازی
از اسب افتاده بمرد و هفت سال و کسری سلطنت کرد و بعد از آن برادرش
منصور بن نوح بر تخت سلطنت نشست و چون او حاکم خراسان [illegible]

و مرتبه امارت سپهسالاری بود؟

الپتکین که یکی از غلامان سلاطین سامانیه بود چون از منصور متوهم شد با سه هزار نفر از غلامان
خود از منصور فرار کرد و بسمت غزنین روانه شد و هرچند منصور لشکر بحرب او فرستاد کاری
نکشیدند تا در حوالی غزنین شد و منصور ابوالحسن سیمجور را از روی فرستاد تا با رکن الدوله حرب
نماید و چون بحرب اقرار نشد برفت مهم بمصالحه انجامید و در رجب سنه خمس و ستین
و ثلثمائه منصور بن نوح وفات یافت مدت سلطنت او پانزده سال بود و بعد از او
پسرش نوح بن منصور سلطان شد و در ابتدای دولت او الپتکین وفات یافت
و اتباع او بر سبکتکین غلام او اتفاق کردند و در سنه ست و ستین و ثلثمائه قابوس
بن وشمگیر بر طبرستان و جرجان استیلا یافت و در سنه سبع و ستین رکن الدوله وفات یافت
و پسرش عضد الدوله بجای او نشست و بر تمام عراقین مستولی شد و در سنه احدی و سبعین
امیر نوح سیمجور را از خراسان عزل کرد و ابوالعباس تاش را که ملقب بحسام الدوله بود نصب کرد
و در این سال عضد الدوله برادر خود مؤید الدوله را بحرب قابوس فرستاد و قابوس از جرجان
گریخته پناه بخراسان برد امیر نوح لشکر بمدد او فرستاد و ایشان را روانه گردانید
آخر الامر از عضد الدوله منهزم گشته تا نیشابور در هیچ جا قرار نگرفتند و در خلال این احوال
فتور تمام بممالک خراسان بواسطه فتنه ابوالحسن سیمجور راه یافته بود و عاقبت ابوالحسن از جانب
امیر نوح بر ممالک خراسان حاکم شد و حسام الدوله گریخته بجرجان رفت و در آنجا بپناه فخر الدوله
برادر عضد الدوله که در آن وقت سلطنت ری بدو متعلق بود رفته بود و او او را امداد
کرده با لشکر بخراسان فرستاد و ابوالحسن گریخته بکرمان رفت و پناه با ابوالفوارس پسر
عضد الدوله که در کرمان بود برد و او بعد از لشکر [illegible] داد و ابوالحسن بسبب [illegible]
نموده تاش منهزم شد و بنزد فخر الدوله رفته و در آنجا بمرد و در این اثنا ابوالحسن
در [illegible] بود فوت شد و امارت [illegible] به پسر او ابو علی از جانب نوح مفوض
شد و او در خراسان استقلال گرفت و در هرچند میان او و امیر نوح و غضبان [illegible]
[illegible] ترک بغراخان نوشت و او را بتسخیر دولت نوح ترغیب کرد
و گفت من با تو از اعدا [illegible] بشرط آنکه بعد از دفع نوح مملکت خراسان بمن متعلق باشد
بغراخان متوجه ممالک امیر نوح شد و [illegible] دو مرتبه امیر نوح [illegible] منهزم گشتند

و فایق که یکی از امرای او بود وارد
متوهم گریخته بنزد ابو علی رفت؟

نوح متوهم شد و از بخارا گریخت و در سیاه بانها سرگشته شد و بغراخان چند روز در بخارا
توقف کرده بهوای آنجا موافق نیفتاد و بمرض [illegible] مبتلا شد از بخارا بسمت ترکستان
روانه شد و در عرض راه بمرد نوح بعد از شنیدن این خبر متوجه بخارا شد و دوباره
بر ممالک خود پادشاه شد [illegible] و چون ابو علی از این قضیه آگاه شد لشکری فراهم
آورد و در قصد [illegible] بر نواحی خود کشید امیر نوح بعد از [illegible] بجانب [illegible]
که به سبکتکین غلام الپتکین که در آنوقت در غزنین بود و بنوازشات شاهانه مشغول داشت التماس
نماید [illegible] سبکتکین از این سامانی آل سامان
مطلع شد مراعات و اعانت ایشان را لازم دانسته با لشکر بسیار روانه شد و او
ملحق شد و چون ابو علی از این قضیه مطلع یافت استمداد از فخر الدوله دیلمی جست و او
سوار [illegible] فرستاد و قابوس [illegible] آمد و امیر نوح با سبکتکین متوجه ابو علی شدند
و ابو علی را منهزم ساختند و ابو علی و فایق بنزد فخر الدوله گریختند و امیر نوح و سبکتکین محمود بن سبکتکین
را در نیشابور گذاشته مراجعت کردند و بعد از مراجعت ایشان ابو علی لشکری فراهم
آورده بر سر نیشابور رفت و با محمود حرب کرده محمود شکست یافت و ابو علی در نیشابور
متمکن شد چون این خبر به سبکتکین رسید لشکرها فراهم آورده متوجه خراسان شد و در طوس
محاربه واقع شد ابو علی منهزم شد و بقلعه کلات رفت و بعد از مراجعت سبکتکین بمرو آمد
برو رفته و از آنجا رسولی نزد امیر نوح فرستاد در مقام اعتذار آمدند عذر ابو علی مقبول
واقع شد و حکم بخارا شد که ابو علی بجرجانیه رفته تا در خوارزم حاکم شود بعد از چندی
او را طلبیدند و به سبکتکین سپرد و سبکتکین او را محبوس ساخت تا بمرد و فایق گریخته بنزد ایلک خان
پادشاه ترکستان رفت و ایلک خان اراده داشت که تسخیر ممالک نوح نماید بعد از آمدن
او بسمرقند بهم مصالحه ای شد مشروط بر آنکه فایق امیر سمرقند باشد و در سنه سبع و ثمانین
و ثلثمائه امیر نوح وفات یافت و پسرش منصور بن نوح بر تخت
سلطنت نشست و چون این خبر بفایق رسید از سمرقند روانه بخارا شد منصور بر گشت
و فایق سوگند نامه فرستاد که من مطاوعت تو اعلام منصور برگشت و فایق متوجه

و ابو علی و فایق ؟

مقام سلطنت شد و منصور بکتوزون بود بامارت خراسان و نشابور در خلال این احوال سبکتکین
وفات یافت سلطان محمود بعد از فراغ از مهام عزیمت خراسان نمود رسولی نزد منصور
فرستاد امارت خراسان را التماس نمود التماس او قبول نشد سلطان محمود خشمناک شد
روانه نشابور شد و بکتوزون از آنجا فرار کرد چون این خبر بمنصور رسید متوجه آن
شد سلطان محمود بعضی از راه معاودت نمود نشابور را گذاشته بمرو رود رفت
بکتوزون چون نزد منصور رفت با فایق هم سخن منصور را گرفتند و میل در چشم
او کشیدند سلطنت او یکسال و هفت ماه بود و در این وقت سلطنت سامانیه از خراسان
منقطع گشت و اوان دولت سلاطین سبکتکینیه که ایشان را ملوک غزنویه گویند رسید و هم
بعضی از اولاد ایشان تا چندروزی در اطراف ماوراء النهر و خوارزم تگ و پوی نمودند اما ملک
بر ایشان منقرض شد و بدانکه در این اوان که زمان سلطنت آل سامان بود امیر اسماعیل که اول
سلاطین سامانیه بود ممالک عراق عجم و فارس و کرمان و سیستان را مسخر نمود و بعد از او
و اندکی از ایام سلطنت احمد ابن اسماعیل نیز آن ممالک در تصرف ایشان بود و در چند وقت
بعضی از آن ممالک از تصرف ایشان بیرون رفت و اکثر آنها در تصرف سلاطین دیالمه که
ایشان را آل بویه گویند در آمد و بعضی در تصرف دیگران تا زمان انقطاع سلطنت سامانیه
از خراسان که در حدود سنه تسعین و ثلثمائه است لهذا لازم شد که بیان سلطنت سلاطین
غزنویه را تاخیر انداخته بذکر فرمانروای ملوک عراق عجم و فارس مشغول شود لهذا
ذکر بعضی که اما سیستان بعد از آنکه امیر احمد ترک سلطنت سیستان نمود بعد از او
از اولاد صفاریه در آنجا خروج کردند و امرای آن حدود شروع نمودند چنانکه گذشت تا سیستان
در تصرف سامانیه بود تا خلف بن احمد که از نبیره های عمرو بن لیث بود در آنجا ظهور
کرد و او مدتهای مدید در آنجا فرمانروایی کرد و کسی را جرأت تسلط نبود تا زمان سلطنت
سلطان محمود غزنوی در حدود سنه ثلث و تسعین و ثلثمائه سلطان محمود آن ولایت
تسخیر کرد و خلف را گرفته بیکی از قلاع فرستاد و خلف پادشاهی بود بغایت عالم و علما
و فضلا را دوست و گرامی داشتی و از تصنیفات او تفسیری است بزرگ که گویند

چون بکتوزون در سیستان حکومت
غزنویه مذکور شد

تا علما جمع کنند ؟؟

باید

باید و آن تفسیر صد مجلد بود و اما عراق عجم و فارس در اوایل
اوقات در تصرف آل بویه بود بدانکه بویه از نسل بهرام گور است و او مردی متوسط الحال
بود و سه پسر داشت علی و حسن و احمد [illegible] و در اوان سلطنت نصر بن احمد که
قاسم بن حسن اطروش خروج کرده بود و ماکان بن کاکی سپهسالار او بود بویه و پسرانش در سلک
خدام ماکان منتظم بودند بعد از آن که اسفار بر ماکان خروج کرد و بر ملک دیلم مستولی شد
و ماکان گریخته شد و بعضی مرداویج نام که قائم مقام او شد ملک طبرستان و جرجان
و ری و قزوین و ابهر و زنجان و همدان را متصرف شد و پسران بویه را با زنج فرستاد که
و مرداویج روانه اصفهان شد و با مظفر بن یاقوت که از جانب مقتدر حاکم اصفهان بود جنگ کرده
مظفر شکست خورده بفارس نزد پدر رفت و یاقوت جنگ کرد مرداویج امرا او منهزم
و در این وقت پسران بویه در طبرستان بودند با یاقوت بعد از انهزام از مرداویج متوجه
ولایت آن یاقوت شکسته روانه فارس شدند و فارس را متصرف گردیدند و علی بن بویه
که او را عماد الدوله گویند بر فارس مستولی یافت و در آن اوان مرداویج در عراق
مرد از ضرب غلامان خود کشته شد عماد الدوله یک برادر خود رکن الدوله را بضبط
عراق فرستاد و برادر دیگر معز الدوله را بتسخیر کرمان مامور کرد و معز الدوله بعد از آن
ببغداد رفت و بر خلیفه مستولی شد و در سنه سبع و ثلثین و ثلثمائه عماد الدوله را اجل در رسید
فارس را بعضد الدوله پسر رکن الدوله را از برادر طلبید و او را بر تخت سلطنت نشاند
و در سنه ثمان و ثلثین و ثلثمائه عماد الدوله وفات یافت مدت سلطنتش شانزده سال و هم
و بعد از آن برادرش رکن الدوله بجای او نشست و او همایون سیر بغداد آمد
نزد معز الدوله فرستاد و بعد از آن عازم عراق شد و میان او و امرای آنجا جنگها
واقع شد و بعد از آن که شصت سال از ایام سلطنتش گذشت بعالم دیگر رفت
و از [illegible] عضد الدوله که در [illegible] و او ممالک خود را
به سه پسر خود قسمت نمود و فارس و کرمان و اهواز تا حوالی بغداد را بعضد الدوله
داد و همدان و ری و طبرستان بفخر الدوله و اصفهان و نواحی آنرا بمؤید الدوله

در طبرستان [illegible]

از ظلال زمان ماکان ؟

حسن ؟

وابن دو برادر را در اطاعت عضد الدوله مامور گردانید و چون رکن الدوله وفات
یافت عضد الدوله مملکت مؤید الدوله را باو بازگذاشت اما فخر الدوله
را از مملکت بیرون کرد و او گریخته بجرجان رفت و عضد الدوله در زمان حیات
پدر بر مملکت عمان نیز مستولی شده و بر سر بغداد که در تصرف اولاد معز الدوله
نیز برفت اما رکن الدوله او را منع نموده مراجعت نمود و بعد از فوت پدر باز بر
عراق عرب رفت و پسر عم خود عز الدوله را بگرفت و بکشت و بغداد و دیار بکر
و قلاع نیز مضر تا حلب را مسخر کرد و در سنه اثنی و سبعین و ثلثمائه از دنیا برفت
و در کوفه مدفون شد و بعد از فوت او مؤید الدوله در عراق عجم [illegible]
بر تخت سلطنت نشست و در سنه [illegible]
و صمصام الدوله پسر عضد الدوله در بغداد بحکومت نشست و شرف الدوله
بن عضد الدوله بر فارس و کرمان مستولی شد اما مؤید الدوله در سنه ثلث و
سبعین و ثلثمائه وفات یافت و امرا فخر الدوله را از خراسان طلب داشتند بر جای او
نشاندند و فخر الدوله [illegible] سلطنت عراق عجم مشغول بود و در سنه سبع
و سبعین و ثلثمائه عزیمت بغداد نمود اما امرا از پیش نبرده مراجعت کرد و صاحب
عباد وزیر او بود و در سنه سبع و ثمانین و ثلثمائه وفات یافت و اما صمصام الدوله
بعد از وفات عضد الدوله در بغداد بر سریر حکومت نشست و بعد از آنکه قریب یکسال
در بغداد حکومت کرد شرف الدوله لشکر بسر او کشید و او را بگرفت و محبوس کرد
تا بعد از وفات شرف الدوله جمعی پسر او را خلاص کردند بر فارس مستولی شد و در فارس
سلطنت میکرد تا در سنه ثمانین و ثلثمائه کشته شد و اما شرف الدوله چون بعد از
وفات پدر بر مملکت فارس مستولی شد در سنه خمس و سبعین و ثلثمائه لشکر ببغداد کشید
و برادر خود صمصام الدوله را بگرفت و در بغداد بود تا در شهور سنه تسع و سبعین و ثلثمائه
وفات یافت و بعد از وفات فخر الدوله در عراق عجم پسرش مجد الدوله
بر عراق عجم مستولی شد و بعد از کشته شدن صمصام الدوله در فارس و کرمان

و در سنه ار ۹۹

بر دست ابو الفرس
عز الدوله ۹۹

بهاء الدوله

بهاء الدوله بن عضد الدوله بر آن مستولی شد و صحیح آنست که بعد از فوت شرف الدوله
در بغداد بهاء الدوله قائم مقام او شد اما مجد الدوله چون بعد از فوت فخر الدوله
بر سریر سلطنت نشست طفل بود و مادرش متکفل مهمات مملکت بود تا بعد از
او میان مادر و فرزند بر سر مملکت نزاع واقع شد و در آن وقت مادر غالب شد و تمکن
تمام سلطنت را بر پسر خود بگذاشت و تا مادر او در حیات بود امر سلطنت او رونقی
تمام داشت و بعد از فوت او هرج و مرج در آن مملکت ظاهر شد تا آنکه در حدود
سنه عشرین و اربعمائه سلطان محمود غزنوی بر مملکت او مستولی شد و او را بگرفت
و بغزنین فرستاد و اما بهاء الدوله بعد از فوت شرف الدوله در بغداد بر سلطنت
نشست و در سنه احدی و ثمانین و ثلثمائه طائع عباسی را از خلافت عزل کرد و قادر را
بجای او نشاند و بعد از چندی متوجه فارس و کرمان شد و آن مملکت را متصرف
در آورد و در سنه ثلث و اربعمائه بمرض صرع وفات یافت زمان سلطنتش چهار و دو
سال و نه ماه و مدت سلطنتش بیست و چهار سال و بعد از وفات او سلطان الدوله
پسرش هم در فارس و عراق عرب قائم مقام او شد و یک برادر خود جلال الدوله
به بصره فرستاد و برادر دیگر خود ابو الفوارس را بکرمان روان کرد و چون ابو الفوارس
در کرمان متمکن شد بر برادر یاغی شد سلطان الدوله بجنگ او رفت ابو الفوارس
و از او منهزم شد و آن ایشان شد و بسلطان محمود غزنوی متوسل شده و امداد وی کرد
تا کرمان و فارس را بگرفت در آن وقت باز سلطان الدوله بر او غالب شد و او بعراق
عجم نزد علاء الدوله [illegible] پناه برد بعد از مدتی در سنه تسع و اربعمائه باز سلطان
الدوله کرمان را باو داد و در سنه احدی عشر و اربعمائه میان سلطان الدوله و برادرش
شرف الدوله نزاع [illegible] در سنه [illegible] باز در سنه ثلث عشر
و اربعمائه صلح کردند بر آنکه عراق عرب متعلق بمشرف الدوله و فارس و کرمان
از سلطان الدوله باشد تا در سنه خمس عشر و اربعمائه سلطان الدوله وفات یافت

ملقب بشاهنشاه ۹

و پسر او ابوکالیجار در شیراز سلطنت بروی قرار گرفت و در سنه ست عشر واربعمائه
شرف الدوله وفات یافت و در بغداد برادرش جلال الدوله قائم مقام
برادر شد اما ابوکالیجار چون بجای پدر بنشست در سنه [illegible] او و عمش ابوالفوارس
منازعه بود تا در سنه تسع عشر واربعمائه لشکر فراهم آورده متوجه فارس شد
و در راه [illegible] ابوکالیجار در حکومت فارس و کرمان
مستقل شد اما همیشه میان او و جلال الدوله منازعه بود تا آنکه در سنه خمس وثلثین
واربعمائه جلال الدوله وفات یافت و در سنه ست وثلثین واربعمائه امارت عراق عرب
نیز بروی قرار گرفت و حدود میان او و آل سلجوق منازعه بود و در سنه اربعین واربعمائه
در حدود کرمان وفات یافت و بعد از وفات او در بغداد پسرش خسرو فیروز
ملقب بملک رحیم امیر شد و در شیراز پسر دیگرش ابومنصور فولادستون
و [illegible] ملک رحیم لشکر بشیراز کشید و ابومنصور را از آنجا اخراج کرد و بعد از
آن باز ملک شیراز متصرف ابومنصور درآمد و باز ملک رحیم بشیراز آمد [illegible]
بگرفت و روانه بغداد شد در بغداد بود که طغرل بیک سلجوقی ببغداد آمد و ملک
رحیم را بگرفت و محبوس بود تا در حبس وفات یافت و بعد از گرفتن [illegible]
ملک رحیم ابومنصور در حکومت فارس مستقل بود تا آنکه در سنه ثمان واربعین
واربعمائه فضلویه که از جمله سپاه [illegible] بود بر او خروج کرد و ابومنصور را
گرفته در قلعه محبوس نمود تا وفات یافت و بعد از آن آل سلجوق فارس را بگرفتند
و دیگر کسی از آل بویه سلطنت نکرد مگر یک پسر از ابوکالیجار [illegible] بود [illegible]
و در نزد الب ارسلان محترم بود و بعد از او [illegible] در آن [illegible]
و در سنه سبع وثمانین واربعمائه بجوار رحمت حق پیوست و دیگر از آل بویه کسی نبود
[illegible] ملکه و سلاطین آل بویه مجموع [illegible] نفر بودند و مدت [illegible]
خلق [illegible] و مغلوب [illegible] و بدانکه چون از حدود

سنه ثلثین

سنه ثلثین وثلثمائه که او بدولت سلطانی رسید تا سنه [illegible] کلام را [illegible]
سلاطین آل بویه منقرض گردید والعلم عند الله [illegible]

طبقه دهم

از حد و در سنه خمس مذکوره ذکر سلاطین غزنویه [illegible] از آل سبکتگین
بدانکه سبکتگین غلام الپتگین بود و الپتگین غلام منصور بن نوح سامانی بود و الپتگین
در عهد منصور از مرتبه رقیت ترقی کرده بدرجه امارت رسید و در اواخر دولت
نوح بن منصور الپتگین وفات یافت و سبکتگین بامارت قائم مقام او شد
و نوح چون ابواسحق را بغزنین میفرستاد سبکتگین را نیز با او همراه کرد و چون
ابواسحق در غزنین وفات یافت اعوان و انصار او بامارت سبکتگین رضا دادند
و او بدرجه [illegible] و در سنه [illegible] که قریب [illegible] بودند
[illegible] و در سنه سبع وستین وثلثمائه قصبه بست را متصرف درآورد و بعد از آن
لشکر بقصدار کشید و بعد از آن [illegible] کرد و قلاع [illegible]
[illegible] سبکتگین [illegible] لشکر عظیم
متوجه [illegible] شد سبکتگین [illegible] و بیرون آمد [illegible]
بعد از [illegible] که جیپال [illegible] سبکتگین
و بعد از مراجعت جیپال [illegible] سبکتگین
از [illegible] لشکر [illegible] کشید [illegible]
[illegible] لشکر [illegible] فراهم آورده باز متوجه [illegible]
و سبکتگین [illegible] روانه شد و بعد از [illegible] لشکر جیپال [illegible]
از [illegible] شد و اکثر ممالک [illegible] سبکتگین درآمد و بعد از آن
[illegible] نوح بن منصور [illegible] و در [illegible]
نوح [illegible] که [illegible] در شعبان سنه سبع وثمانین وثلثمائه از دنیا رفت
و پسرش اسمعیل [illegible] سلطان محمود در [illegible] لشکر فراهم آورده

درهوای غزنین با برادر جنگ کرد و امیر اسمعیل را بگرفت پس سلطان محمود بر تخت سلطنت
قرار گرفت و در حدود سیصد و نود [illegible] لشکر ببلخ و خراسان کشید و عرصه آن را از وجود
مخالفان مصفی کرد و طنطنه کوس دولتش باطراف و اکناف عالم رسید خلیفه القادر
القادر بالله خلعتی گرانمایه بجهت او فرستاد و او را یمین الدوله لقب داد و در این وقت
ایلک خان پادشاه ترکستان ماوراء النهر را [illegible] و [illegible]
از آنجا برانداخته نامه مشتمل بر اظهار فتح باو سلطان [illegible]
[illegible] مصادقت [illegible] و [illegible] سلطان دختر [illegible]
مصادقت [illegible] سلطان [illegible] خراسان [illegible]
لشکر [illegible] کردند و [illegible] و [illegible] لشکر
[illegible] کنند و [illegible] مملکت [illegible] ملوک [illegible]
رفت و دست [illegible] بر آورد و [illegible] منصور [illegible]
در [illegible] ایلک خان [illegible]
روانه [illegible] سلطان [illegible]
امرای [illegible] روز [illegible] لشکر [illegible]
خراسان [illegible] ایلک خان [illegible]
[illegible] نامه [illegible] قدرخان [illegible]
[illegible] قدرخان [illegible] مملکت [illegible]
ماوراء النهر [illegible] سلطان [illegible]
در هم آورده [illegible] و چون روز دیگر شد [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] روز [illegible] بود [illegible]

ادی

ودی [illegible] ایلک خان [illegible] لشکر [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

پس ازان محمود لشکر بجانب مصر و ... بر ... هند ... نمود و ...
مرجعت ... ازان ... عصیان ورزیده ... بصوب ... ملک ...
مصر ... مرجعت و ... بر ... لشکر ... فتوح کرده و ...
... ساخته عزم کشمیر ... و ... با ... عرض ... را ...
و ... سلطان سوی کشمیر رسید و ... تسلیم قلعه ...
و سلطان ... از ... سه ماه ... قلاع ...
... کرده ... از ... محمود ... و ... بیشمار ...
رفته و ... قلاع ... سلطان ... و ...
و سوار ... ده هزار ... از ... او ... کرده ... محمد ...
اول ... بر ... و ... سنه ... و ... نمود ...
... و ... از ... بلاد ... عزم ...
... از ... ان ... بود که ... از ...
و سلطان ... و از ... که ... و ...
که از ... بود و ... و ...
و ... بود ... که زیاده ...
... سلطان ...
... رای ... که ... سلطان ...
و ... رسید ... سنه
... و ... ده هزار ... سلطان ...
پس ... فتوح ... سلطان ...
که ... بیشمار ...
... و ... سلطان ...
سلطان ... هند ... جامع ...
و ... در سنه ... عشر
و ... بلاد هند ... قلاع ...

و در این سال

و سعید ... هند ...

رسم
و در این سال عزم سومنات نمود و ... سومنات ... که اعظم ... هندوان بود و ...
از صد هزار ... سومنات ... واقع بود ... و ...
معمور ... و ... بود ...
و ... سعید ... و سعید ...
... محمود ... گفتند که ... سومنات
... و ... محمود ...
عزیمت سومنات ... سوار ... از راه ملتان روانه ... و ...
... رسید ... سلطان ... از
... و ... قلاع ...
... محمود ... قلاع ...
محمود ... و ...
صوب سومنات ... قلعه ...
ان ... قلعه ...
... محمود ...
... هندوان ...
از ... قلعه ...
... هندوان ...
سومنات ... سومنات ...
...
و ... سومنات
...
... سلطان
در ... جامع ...
... سومنات ...
... قلعه ...

که همراه بود؟

گذشت بمودود نوشته در بین طرف [illegible] بود که بعضی از امرای لشکر او خزینه را غارت کردند
و نیز برادر کور او محمد را گرفته باز بیعت کردند و از آب گذشته با مودود مصاف دادند
عاقبت مودود منهزم [illegible] گرفتار [illegible] رسید [illegible] اگرچه آل سبکتکین
در حوالی سلطنت [illegible] سلطنت [illegible] آل سلجوق شد اما در [illegible]
و حدود هند [illegible] و [illegible] از احوال [illegible]
[illegible] دیگر مسعود [illegible] بعد از قتل مسعود محمد با لشکر روانه غزنین [illegible]
در بلخ بمودود [illegible] پسر مسعود [illegible] در حدود غزنین [illegible] رسیدند
و بعد از [illegible] مودود [illegible] با امرا و لشکر [illegible] رسیدند [illegible]
با استقلال بر تخت سلطنت نشست [illegible] القدیر [illegible]
بدرش مسعود [illegible] در سنه خمس و ثلثین و اربعمایه لشکر [illegible]
[illegible] لشکر [illegible] سلجوقیان [illegible]
لشکر [illegible] در سنه احدی و اربعین و اربعمایه سلطان [illegible]
قرار دادند که مودود [illegible] خراسان را از آل سلجوق [illegible]
[illegible] مودود [illegible] بعد از [illegible] امرا او را [illegible] کرده
با [illegible] مسعود بیعت کردند بعد از چند روز عبدالرشید بن محمود [illegible] طغرل که یکی از غلامان مودود
بود [illegible] و غزنین را بگرفت و بعد از چند روز دیگر طغرل [illegible]
[illegible] طغرل را [illegible]
سلطنت [illegible] سلطنت و آل سلجوق لشکر [illegible] بعد از [illegible]
[illegible] کردند و بعد از چند [illegible] لشکر [illegible] کشید [illegible]
مودود [illegible] حکومت کرد و وفات یافت و برادرش ابراهیم بن مسعود بر
تخت سلطنت غزنین قرار گرفت و او با آل سلجوق [illegible]

از [illegible] مسعود [illegible]
[illegible] مسعود [illegible]
[illegible] سلطان محمد [illegible]
[illegible]

۴۴۴

سنه گذشت

وبعد از مصالحه لشکر بهندوستان برده [illegible] کشید و بسیار از مواضع که آبا و اجداد او فتح نکرده بودند بگرفت
و دختر سلطان ملکشاه سلجوقی را بجهت پسر خود مسعود بگرفت و بعد از آنکه [illegible] سال [illegible]
[illegible] سلطنت کرد در سنه [illegible] و تسعین و اربعمائه وفات یافت پسرش
مسعود بن ابراهیم بجای پدر نشست و بعد از آنکه شانزده سال در ملک غزنین سلطنت کرد
وفات نموده پسرش ارسلان شاه بجای او بنشست برادرش بهرام شاه از نزد
او گریخت و بسلطان سنجر سلجوقی متوسل شد سلطان سنجر لشکر بغزنین کشید و غزنین را گرفته
به بهرامشاه داد و مراجعت کرد بعد از مراجعت او ارسلان بار دیگر لشکر بغزنین کشید و بهرام
باز پناه بسلطان سنجر برده [illegible] ارسلان را بگرفت و بکشت پس بهرام شاه در
سلطنت غزنین مستقل شد و لشکر بهندوستان کشید و بسیار از بلاد هند که اسلاف او
بآن نرسیده بودند مفتوح کرد و بعد از مراجعت با ملوک غور [illegible] در سنه
سبع و اربعین و خمسمائه وفات یافت [illegible] بعد از ارسلان شاه سلطنت کرد
بعد از وفات او پسرش خسرو شاه بر ملک غزنین سلطان شد علاء الدین جهانسوز لشکر
بغزنین کشید خسرو شاه دار الملک [illegible] بلاهور رفت و در آنجا حکومت
[illegible] در سنه [illegible] و خمسمائه وفات یافت بعد از او پسرش خسرو ملک
در لاهور [illegible] سلطان غیاث الدین محمد سام غوری بر غزنین
مسلط بود [illegible] در شهور سنه [illegible] و خمسمائه سلطان
[illegible] لشکر [illegible] خسرو ملک [illegible] را بگرفت [illegible]
[illegible] در جهان [illegible]
[illegible] آل سلجوق بر ملک خراسان مستولی شدند لهذا رجوع بذکر ایشان [illegible]

طبقه یازدهم

ذکر سلاطین سلجوقیه [illegible] دقاق پدر سلجوق از جمله اعاظم
و امرای اتراک [illegible]
سلجوق پسرش [illegible]

[illegible] سلطنت [illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] کردند سلجوقیان [illegible]
و [illegible]
[illegible]
[illegible] آل سلجوق [illegible]
[illegible] ایلک خان [illegible]
[illegible] سلجوق [illegible]
[illegible] طغرل بیک و جغری بیک [illegible] سلجوق [illegible]
[illegible] ایلک خان [illegible]
ایلک خان لشکر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] جغری بیک [illegible]
[illegible] طغرل [illegible]
[illegible] ایلک خان [illegible]
[illegible] جغری بیک [illegible]
[illegible] آل سلجوق [illegible] محمود سبکتکین [illegible]
جغری بیک [illegible]
[illegible] طغرل [illegible]
[illegible] ارسلان [illegible]
محمود [illegible] سلطان [illegible] ایلک خان و محمود [illegible]
[illegible] سلجوقیان [illegible]
[illegible] آل سلجوق [illegible]
[illegible] آل سلجوق [illegible]
[illegible] ایلک خان [illegible]
[illegible] سلجوقیان [illegible]

[illegible]

خود را بموضع اسب پای مور چون ایشان [illegible] سباورده مسرور شدند و از حضور عبور نموده بمملکت
خراسان در آمدند و در آن وقت محمود [illegible] مسعود در [illegible] سلطنت قرار داشت و [illegible] بجای پدر داده
و [illegible] مسعود در جواب ایشان [illegible] گفته است [illegible] ازو [illegible] ایشان [illegible]
[illegible] الجبال [illegible] فرستاده خود [illegible] مملکت [illegible] اموال
بسیار جمع [illegible] مسعود [illegible] اطلاع [illegible]
[illegible] مسعود [illegible] سلطان [illegible] طغرل [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] لشکر [illegible] سلطان [illegible] نور [illegible] رای [illegible]
[illegible] لشکر [illegible] علم [illegible] سال
و [illegible] طغرل بیک و جغر بیک [illegible]
طغرل و جغر بیک اراده [illegible] قبول [illegible] نکرده [illegible]
کرده [illegible] مسعود [illegible] سال [illegible] مسعود [illegible]
[illegible] امرای خراسان [illegible] علم [illegible]
[illegible] علم [illegible] سال [illegible] ایشان [illegible]
[illegible] سلجوقیان [illegible] ایشان [illegible]
[illegible] سلجوقیان [illegible] ایشان [illegible]
[illegible] سلجوقیان [illegible] داد [illegible]
[illegible] سلجوقیان [illegible] منهزم گردید [illegible] دیگر [illegible]
ایشان [illegible] منهزم [illegible] طغرل [illegible] سلطان [illegible]
و [illegible] السلطان مسعود [illegible] سلجوقیان [illegible] علم [illegible]
[illegible] سلجوقیان [illegible] سلطان [illegible]
و [illegible] لشکر [illegible] ایشان آمده [illegible]
[illegible] سلجوقیان [illegible] لشکر [illegible] طرق
[illegible] سلجوقیان [illegible]
[illegible] خراسان [illegible] سلجوقیان [illegible]
[illegible] سلجوقیان [illegible] نور [illegible]
طغرل بیک [illegible] سلطنت [illegible]

ادکارها

کرده شد و جغر بیک [illegible] لشکر [illegible] روز [illegible] ایشان [illegible] خود [illegible]
گذشته [illegible] و [illegible] مسعود [illegible] لشکر [illegible]
[illegible] سلطان مسعود [illegible] لشکر [illegible]
در [illegible] مدت [illegible] و [illegible] محرم سنه
تسع و عشرین و اربعمایه با [illegible] هزار سوار [illegible] سلجوقیان [illegible]
در [illegible] طغرل بیک و جغر بیک [illegible] سلطان [illegible] صلاح [illegible]
[illegible] سلجوقیان [illegible] مسعود [illegible] طغرل [illegible]
و جغر بیک [illegible] مسعود [illegible]
[illegible] طغرل بیک [illegible] مسعود [illegible] لشکر
[illegible] طغرل بیک [illegible] طغرل [illegible] مسعود لشکر [illegible]
[illegible] جغر بیک [illegible] آمد سلطان [illegible]
و [illegible] لشکر سلطان [illegible] سلطان
منهزم [illegible] جغر بیک [illegible]
[illegible] مسعود [illegible] لشکر [illegible]
[illegible] جغر بیک [illegible] منهزم [illegible]
[illegible] جغر بیک [illegible] روانه [illegible]
[illegible] مملکت [illegible] طغرل بیک [illegible]
[illegible] روانه [illegible]
[illegible] لشکر [illegible]
و [illegible] عراق [illegible] [illegible]
[illegible] طغرل بیک [illegible]
[illegible] مصر [illegible]
[illegible] طغرل [illegible]

رسول طغرل بیک به بغداد آمد و اول جمعه رمضان سنه ... خلیفه اظهار داد و از برای هر یک امرای او تحفه
تحف و هدایا فرستاد و نام خلیفه را ظاهر داد و خلیفه از برای استقبال طغرل از بغداد خلعت و چون
طغرل وارد بغداد شد نایب خلیفه با جمعی از قضاة و اشراف و نقبا به استقبال شتافتند و عهد و پیمان
مستحکم شد و در رمضان سنه اربع و اربعین و اربعمائه طغرل بیک به بغداد رسید جشن و سرور کردند
خلیفه ملک رحیم را محبوس گرفت و در اهواز و ... خطبه بنام طغرل بیک خواندند و چون
ابراهیم ینال که برادر مادری طغرل بود در عراق ... طغرل که ... مخالفت ... از
منصرف طغرل از بغداد متوجه او شد و بعد از ... امرای خلیفه ... الدولة
نموده و چون بغداد خلیفه را که القائم بامر الله بود گرفته و خطبه بنام مستنصر علوی که در مصر بود
خواندند اما طغرل بیک چون به عراق رسید از کشتن ابراهیم ینال فارغ شد و در سنه ... و ...
گشته و متوجه بغداد شد ... خلیفه را ... الب ارسلان که ... داشت بود
الب ارسلان ... با امرا ... داده او را گرفته کشتند و متوجه بغداد شده چون
اهل بغداد مطلع شدند ... خلیفه ... طغرل ... خلیفه را ... سلطنت
~~...~~ ... و ... خلافت ... شد و ... از ...
خلافت باعث نموده و این در سنه ... و اربعمائه بود و بعد از ... طغرل
طغرل از بغداد ... متوجه ... شد ... چون ... رسید
رسید منصور ... چون ... بیک ... سال ... او را ...
سلطنتش ... سال ... و اولادی نبود ... الب ارسلان برادرزاده
خود را ولیعهد کرد و چون طغرل وفات یافت **الب ارسلان** بر تخت سلطنت قرار گرفت
و او پادشاه ... بود ... عدالت راغب بوده
و نظام الملک ... چون ... سلطنت ... طاعت ... گرفته
... و ... پادشاه ... و ... درآورد و ... حال
... سلطان ملکشاه ... و ... پسر ... گرفت و ... فضلا بود و در ... از ... و
ارسلان ... گرفت ... علما و فضلا بود و ... و ... از ...
امرای ... رفت ... و ...
اراده عراق عرب کرد و چون ... خبر رسید که ... ملک ... شد

که در اوقات

که در اوقات ... قیصر قسطنطنیه لشکری انبوه از روس و فرنگ و ارمن و ... که از جملة آن
سیصد هزار سوار ... و ... فرنگ ... بغداد ...
او ... با ... الب ارسلان ... خلیفه را گرفته ... اول ...
و از آنجا ... قصد ... و ... و در ... هم ... چون
صورت واقعه ... الب ارسلان ... که ... دوازده هزار سوار
که ملازم رکاب بودند ... قیصر ... که ... هر که ...
... چون ... رسید ... که قیصر با لشکر ... بود ...
... و ... قیصر ... و ... نموده
... لشکرگاه ... قیصر ... و ...
قیصر ... و ... زده و ... از ...
... و ... را ... و ...
... و ... و ... و ...
... سلطان ... و ... هزار ...
سلطان ... هزار ...
... سلطان ... و ...
... اسلام ... و ...
... قیصر ... که ...
... و ... لشکر ...
هر یک ... از ... و ... برادر ...
... الب ارسلان بود ... سلطان ... قیصر ... لشکر ...
... که ... و ... و ...
... سلطان الب ارسلان ... و ...

وجود الواو ... اسلام

سوگند خورد که اگر سیصد هزار در سند و دو کوس سپاه او را قیصر برادر سالار اسیر کرد
او نهاده بود گرفتم بروح القدس و لاهوت سوگند خورد که میان لشکر خود را بر جوشن کرد
الب ارسلان نهاده فرمود فرار دهند و لشکر را به سه نام را بیاد و قیصر خود در میره لشکر قیصر
تمام لشکر را آگاه کرد که حمله کنند و آواز کوس و ناقوس برخاست و سلطان با سی
هزار سوار کرده حمله نمود اگرچه سیصد هزار ترک را زمان نماند ملکه در نزد اهل اسلام بدست
رومیان مرافقت دراو غلبه رسید سلطان ظفر یافت الب ارسلان اسیر برآمد
دست را بر سر برده منظر او گشود و در روی حالت برخاک نهاد گفت ای رب الارباب
و مسبب الاسباب ساری کرده اسلام را نگهبانی این بنده ضعیف تو خواهم کرد و
کرد و مینار قیصر لشکر نمود و سلطان در کرسی نهاده بس سلطان از سر دوش در اصفهان
برخاسته سردار رسول از سپاه خود را بر کنده تا جنگ از دلاوران کند که از هم شهر
برخاسته از جانب دلیران گذشته با سپاه قلعه حمله و سپاه لشکر بازارالسی
شاه قیصر خاطر کرده حمله برده گردند که از حملات ایشان خوف
سپاه را ادبار دست داد و خوار گردند و اسلام زیاد و سپاه هلاک شد گرفتار
لشکر قیصر را منهزم و اسیر کرده آفتاب در آن شب که قیصر اسیر شد سلطان
که با سپاه فرار خواهی خود را لطف فرمود از لشکر قیصر روانه گردید قیصر
اسیر در لشکر و سلطان رحم کرده و به رحم نمود سلطان قیصر را بر دو ساله آزاد کرده سلطان از
عفو کرده او را نگاهداشت و احترام کرد و قیصر دختر خود را به سلطان داد
دختر قیصر را به عقد خود ملک سلطان ارزانی داشت و اطراف را بانواع الطاف و اکرام
نوازش فرمود و آنچه از لشکرگاه و هدایا و تحف و اموال و جواهر حصول پیوست بر لشکریان
قسمت نمود و جهت جلوس سلطان الب ارسلان رو به دربار اسلام روان گشت نظام الملک
سلطان بنگاه روی به فتح نهاده و کس بر نظام الملک فرستاد و در خواستند تا اسم و علامت
سپاه نامدار های ملوک اطراف و سلاطین آفاق بر آن سلطان رسید سلطان از دارالملک
و از اینجا به جانب اصفهان و از آنجا به کرمان و از آنجا به خراسان و در شهر مشهد برود جلال الدوله

و سلطان علاء الدین چون مستقر شد سلطان الب ارسلان را از امور عالم فارغ فرمان کرد سلطان ملکشاه را
ولیعهد کرده بود و مملکت فارس و اصفهان را به ملکشاه سلطان داد و مرو و خوارزم را به پسر دیگر خود که ایاز
مودود بود سپرد و پسر دیگر خود را که تکش بود هرات داد و هر یک را در بلاد مسند نشاند و پور
دیگر را که قاورد بود کرمان داد و بلخ را به پسر دیگر خود بوری برس داد و در عهد او ملک عظیم
امور ملک و داد گستری او عدل کرده بود مودود مشهور شد سیصد هزار سوار و پیاده داشت و در یک روز
ما فتح بود چون در ترکستان آمد ولایت از دست ترکستان گرفت و بسیار شهرها
حرب رسید از آنجا سپاه سلطان قصد کرد و اموال بسیار از آن برگرفت و روانه خوارزم گردید
از اینجا که سلطان از جیحون عبور کرد سپاه او متفرق شد و سلطان بر ساحل جیحون برآمد
ابتدای کوتوال سپاه سلطان که کوتوال قلعه برزم بود اسیر کرد و آوردند قلعه
تا پیش سلطان آوردند آن کوتوال پسر یوسف نام داشت سلطان با او سخن کرد که خاطر جمع دار که با تو چه
خواهم کرد و بر توهم سنتی نتوانند کرد ایشان حکم را داد که او را بکشند و در آن هنگام یوسف
کارد از موزه کشید و سلطان را زخم زد و سلطان کشته شد و گویند در آن وقت ملکشاه
و در این وقت یوسف نیز کشته شد و سلطان را از این زخم وفات یافت و در آن روز سپاه
کوشش کرد تا وی کشته شد و در آن ایام شش ماه بر تخت نشسته بود
کرد و ملک را به پسر خود ملکشاه سپرد و در اثنای آن خواجه نظام الملک وزیر بود
از بیشتر حکومت علاء الدین ترکمان زمین را دو سال نیز سلطان الب ارسلان به دارالملک
و ملکشاه را به قهر او در مرو و خوارزم و سپاه خود را با سلطان در خوارزم گذاشت
و در سال چهار صد و شصت و پنج در مرو رسید و در آنجا سلطان الب ارسلان و رسول خاقان
بیشکش کرد و بعد از آن سلطان در طوس و نیشابور آمد سلطان الب ارسلان در آن سال
کرد و در عهد سلطان الب ارسلان بیت المقدس و دمشق و حلب و در آن وقت
امیر سلجوقی دیار ربیعه و حاکم دیار بکر و حلب و امیر حلب و غیرهم به سلطان آمد

ملکشاه بنشست و در ماه رمضان ... ملوک ... برادر سلطان ... ماه شوال در آمد
هفته ... برادر ... لشکر هزار و دویست کس از ولایت ماه ... ارباب حکم ...
در برابر او ... بنشست ... بعد از چندی ... با او ... و در آن ...
همان ... از عدد ... او ... سلطان ... که ...
نام ... لشکر ... سلطان ... سلطان ... طلبیده ...
احوال ... آمد ... سلطان ... گرفته سلطان ...
... فرمان داد تا او را ... یوسف ... بجای ...
... از ساق موزه ... سلطان ... خود ... او را
گرفته ... سلطان ... سلطان ...
خواست او را ... خود ... یوسف ...
یوسف ... سلطان ... سلطنت ...
دو هزار غلام ... یوسف ...
تا ایران ...
کوف که ... سلطان ...
و این واقعه ... در سنه ... استقلال سلطنت
کرد بعد از وی سلطان ... نظام الملک ... و سلطان ملکشاه

سلطان ملکشاه

جلال الدین ابو الفتح ملکشاه ... سلطنت بنشست ...
عهد ... عراق روانه ... در کرمان ...
...
بعد از ... روم ...
... سلطان ...
زاده ... لشکر ...
...

آمد:

گرفته ساه و اورهمچنین جنب سلطان ... نوشید ... خزر ... حدود ...
... سلطان روم ... سلطان ...
کشنده بعد از ... لشکر ... کرده ...
جنگاه ... سلطان روم ... سلطان ... سلجوق ...
و ... سلطان ... حکومت ...
برادر خود ...
... سلطان ملکشاه ...
و ... لفظ خلیفه ... ذکر کرد ...
...
... سلطنت قرار داد و در سنه ... که از ملکشاه ...
... خلیفه ...
خلیفه ... خلیفه ... بلاد اسلام ... سلطان ملکشاه ...
سنه ... در بغداد ... خلیفه ...
... سلطان ... نظام الملک ...
... سلطان ... ترکان خاتون ...
... سلطان ... محمود ... ترکان خاتون ...
در ... سلطان ...
... در جلال الدین احوال سلطان ... بغداد ...
... سلطان ... بغداد
و در سنه شوال ...
و مقام سلطنت به ... برکیارق بن سلطان ملکشاه قرار گرفت

... سلطان ... مشغول شده

و برکیارق برادر او درین وقت در اصفهان بود و ترکان خاتون پسر خود سلطان محمود را بسلطنت نشاند و او را [illegible] و بود نزد
ترکان خاتون کس بسیار در حضور او [illegible] جمله عساکر را بر آن داشت که محمود سلطنت را ملازم
محمود باشند ترکان کس باصفهان فرستاد و از مهد آن [illegible] تا برکیارق را بگیرند برکیارق با
جمعی از غلامان و علما از اصفهان گریخته در ری رفت و با امرا [illegible] کرد اما بعضی از ایشان [illegible]
امرا [illegible] برکیارق را بری بردند و بر تخت سلطنت نشاندند و ترکان خاتون با محمود باصفهان آمد و
کسی سلطنت بگیرند برکیارق با [illegible] از ری بسوی اصفهان آمد و اصفهان را محاصره کرد
ترکان خاتون [illegible] بعضی از [illegible] داده صلح نمودند و برکیارق بعد ازان [illegible] را
ترکان خاتون [illegible] برکیارق ملک [illegible] را [illegible] خود فرستاد از [illegible] و بعد ازان
در [illegible] بعد ازان [illegible] و [illegible] خواهر زاده [illegible]
و [illegible] در سنه [illegible] و اربعمائه [illegible] سلطان ملکشاه
برادر بزرگ او [illegible] برکیارق [illegible] اصفهان [illegible] و [illegible] ترکان
خاتون [illegible] محمود [illegible] در [illegible] و [illegible]
محمود [illegible] برکیارق [illegible] کردند [illegible] محمود [illegible] برادر او را
برکیارق [illegible] و [illegible] و برکیارق
بعد ازان [illegible] ری [illegible] و [illegible] روانه شد اما [illegible]
بسبب [illegible] از [illegible] ارسلان [illegible]
با غلامان [illegible] که [illegible] برکیارق
بر [illegible] و برادر [illegible] ملکشاه برادر [illegible] و [illegible]
و [illegible] ملکشاه [illegible] برادر [illegible]
سلطان محمد که [illegible] برکیارق [illegible]
نموده بود برکیارق [illegible] بغداد روانه [illegible] عراق [illegible] لشکر [illegible]
علام [illegible] سلطان محمد [illegible] و برکیارق [illegible]

[illegible] برکیارق [illegible] محمد برادر او [illegible] در سنه [illegible] و اربعمائه [illegible] برکیارق
[illegible] اصفهان و [illegible] سلطان ملکشاه [illegible]
[illegible] در سنه اربع و تسعین و اربعمائه [illegible]
و سلطان محمد [illegible] برکیارق [illegible] سلطان محمد [illegible] رفت و [illegible]
سلطان سنجر برادر [illegible] از خراسان [illegible] برکیارق [illegible] عازم
[illegible] و سلطان محمد [illegible] اصفهان
رفت سلطان محمد [illegible] برکیارق [illegible] از اصفهان [illegible] برکیارق [illegible]
و [illegible] و سلطان محمد [illegible] در سنه [illegible] و اربعمائه [illegible]
برکیارق و سلطان محمد صلح واقع شد [illegible] و [illegible]
[illegible] از سلطان محمد [illegible] برکیارق [illegible] خطبه [illegible]
و [illegible] در سنه [illegible] و اربعمائه برکیارق [illegible]
[illegible] و [illegible] ملکشاه [illegible] رفت [illegible]
سلطنت او [illegible] سال [illegible] **سلطان محمد**
بن سلطان ملکشاه بن الب ارسلان [illegible] سلطنت [illegible]
و [illegible] ملکشاه [illegible] برکیارق [illegible]
در ممالک [illegible] سلطان محمد [illegible] و [illegible]
سلطان محمد [illegible] و [illegible] ملکشاه [illegible] و [illegible]
بغداد و [illegible] در [illegible]
[illegible] گرفته بود [illegible] اصفهان بود و [illegible]
[illegible] و [illegible] و [illegible]
محمود [illegible] و [illegible] قلعه [illegible] بود [illegible] سلطان
محمد [illegible] سلطان [illegible] السلطان ابو
معز الدنیا و الدین سلطان سنجر بن ملکشاه [illegible] سلطنت [illegible] محمود داده [illegible]

[illegible]

از سلاطین جهان ببطلان عمر و سعی عیش و جمع مال و جمیع علاوه اصناف [illegible] و کثرت ملک
و طول مدت سلطنت و امتداد ایام کسی همانند او نبود مدت زندگانی [illegible] سال و سلطنت [illegible] بیست سال و
کسری از قبل برادران [illegible] و سلطان محمد [illegible] و بعد از وفات [illegible] سال بالاستقلال [illegible]
ایران [illegible] در آن بلکه اکثر معموره ربع مسکون خطبه بنام او خواندند [illegible] سلطان محمود [illegible] ابتدا
از [illegible] برادرزاده [illegible] محمود [illegible] سلطان محمد [illegible] گرفته محمود [illegible]
و [illegible] سلطان سنجر از [illegible] و گذشته
او را باب [illegible] عراق [illegible] سرافراز نمود [illegible] ایران [illegible] که [illegible]
محمود [illegible] خراسان [illegible] محمود [illegible]
و [illegible] که [illegible] هزار دینار [illegible]
و [illegible] سلطان [illegible] سمرقند [illegible] از [illegible] سلطان [illegible] سمرقند را
محصور [illegible] سمرقند [illegible] از [illegible] محمد [illegible]
باز [illegible] کرده [illegible] سمرقند [illegible] محمد [illegible] را
شیخ الدین ابوالفضل [illegible] محمد [illegible] سلطان [illegible]
اتفاق [illegible] فرمان [illegible] سمرقند [illegible] کرد [illegible] احوال
[illegible] خان [illegible] سلطان
[illegible] سمرقند [illegible] محمد [illegible]
سلطان [illegible] کرده [illegible]
حاکم [illegible] سلطان [illegible] خان [illegible]
[illegible] کرده [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
و [illegible]

و [illegible] ایام سلطان [illegible]

قرار

[illegible] قرار کرده [illegible] گورخان که از سلاطین ترکستان [illegible] عرض نموده که پادشاه
ایران [illegible] گورخان [illegible] گرفته [illegible] گورخان را
عازم [illegible] گورخان [illegible] سلطان
روانه [illegible] سلطان سنجر رسیده [illegible]
بر [illegible] که [illegible] از [illegible] خان [illegible]
و سلطان [illegible] زیاده [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] خان محمود سلطان [illegible] الدین
ابوالفضل [illegible] سلطان [illegible] قرار گرفته [illegible]
[illegible] گورخان [illegible] خان [illegible] کرده [illegible] خود کرده [illegible] و بعد از
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] عراق رفته [illegible]
[illegible] مسعود [illegible] برادرزاده سلطان [illegible]
[illegible] غور [illegible] سلطان سنجر [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] علاء الدین حسین غوری [illegible] غور [illegible]
[illegible] شاه [illegible] غزنین [illegible]
[illegible] سلطان سنجر [illegible] و بعد از [illegible]
[illegible] و علاء الدین حسین [illegible]
و [illegible] سلطان [illegible] و بعد از [illegible] سلطان
علاء الدین [illegible] غزنین [illegible]
غزنه [illegible] بلخ [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] ساله

کوشیدند تا لشکر گرفت و سر تیغ [illegible] را در سپاه داد و تحکمات و تحملات بسیار از قوم [illegible] بود الکاء [illegible]
ساوورده [illegible] بار در خفیه اهلاک کرد و دفع [illegible] را [illegible] سلطان محمود [illegible]
کوشیده مقرر را از خود [illegible] و [illegible] شاه و [illegible] امیر [illegible] سلطان [illegible] بود [illegible]
[illegible] را داده [illegible] غزان [illegible] سلطان [illegible] بود که اگر سلطان
[illegible] این قوم را [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] با جمعی [illegible]
[illegible] غزان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان
[illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
امرا [illegible] سلطان [illegible] غزان [illegible]
[illegible] عراق [illegible]
[illegible]
سلطان [illegible]
[illegible] سلطان
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان [illegible]

[illegible]

و
از [illegible] سلطان که با سلطان [illegible] سرداران عراق [illegible]
در [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ربیع الاول سنه ثمان و عشرین و خمسمائه وفات یافت و [illegible] و در سنه تسع و سبعین و اربعمائه
در سنجار [illegible] بوده [illegible] و در سال عمر یافت بیست سال [illegible] برادر [illegible]
و یک سال باستقلال و در [illegible] کوس سلطنت زد بعد از وفات او خواهرزاده اش
محمود خان که از جانب [illegible] شده سلطنت خراسان اشتغال بود
چون سی سال [illegible] از حکومت او گذشت [illegible] و در بیست و [illegible] کرده
او در [illegible] کشته و بعد از آن [illegible] حیوان خوار [illegible] گرفت و [illegible]
چه مناسب آن بود که حال [illegible] و [illegible] دیگر [illegible]
که بعد از [illegible] عراق و روم سلطنت [illegible] مذکور شد که در سنه [illegible] و خمسمائه
بعد از وفات ملکشاه سلطان سنجر عراق را گرفته و به برادرزاده و داماد خود محمود
محمد بن ملکشاه واگذارده او تا سنه خمس و عشرین و خمسمائه در آنجا حکومت کرد و چهارده
سال حکومت و بیست و هفت سال عمر کرد بعد از وفات او [illegible] سلطان سنجر برادر او
طغرل بن محمد بن ملکشاه بر حکومت عراق مستولی شد و چون سه سال [illegible]
در سنه تسع و عشرین و خمسمائه در همدان [illegible] شد [illegible] سال عمر کرد
و بعد از آن برادرش مسعود بن محمد بن ملکشاه [illegible] سلطنت را گرفته [illegible]
مسعود در بغداد [illegible] او [illegible] مسعود را از وفات طغرل [illegible] سلطنت [illegible] کرده
[illegible] مسعود [illegible] و ارد همدان و [illegible] او [illegible]
[illegible]
کرده با لشکری [illegible] از بغداد [illegible] سلطان [illegible] مسعود [illegible]
با لشکری [illegible] و ارد [illegible] و [illegible] بعد از [illegible]
چون [illegible] مسعود [illegible] لشکر [illegible] مسعود [illegible]
[illegible] چون [illegible] اصفهان [illegible] دروازه [illegible] شد و در [illegible]
[illegible] مسعود [illegible] خلافت [illegible]
رحمت بود و [illegible] را با برادر خود [illegible] گرفت
و ملکشاه

که او را ملک مؤید گفتندی ۴

اما عراق و حکام آن

۴

دو [illegible] همدان وفات یافت ۶۶۶

برادر محمود ۴

و ملوک [illegible] و در آن [illegible] و [illegible] و دولت یافت [illegible] حادل
مقرر شده و [illegible] محمود [illegible] طغرل را گرفت و در آن [illegible]
و محمد [illegible] سلطنت [illegible] و در [illegible] و محمود [illegible] مسعود
[illegible] سلطنت [illegible] عراق [illegible] و در سنه تسع و [illegible] خمسمائه
بعد از [illegible] سال سلطنت در همدان [illegible] یافت و [illegible] سال عمر کرد و بعد از
[illegible] برادرزاده اش [illegible] ملکشاه بن محمود بن محمد [illegible] سلطنت [illegible] بعد از [illegible]
[illegible] در [illegible] سال [illegible] گشته برادرش محمد بن محمود بن محمد برادر [illegible]
و جمعی از امرا را گرفته [illegible] که در [illegible] بود و [illegible]
و ارکان سلطنت [illegible] طلب [illegible] سلیمان شاه عم سلطان محمد را [illegible]
طلبیده او در [illegible] سلطنت [illegible] لشکر [illegible] عازم همدان گشتند لشکر سلطان محمد [illegible]
راه [illegible] گرفته [illegible] سلطان محمد [illegible] اصفهان [illegible] و سلیمان شاه [illegible]
با نام همدان وارد و [illegible] سلطنت [illegible] سلیمان شاه بود [illegible]
[illegible] سلیمان [illegible] شاه را [illegible]
[illegible] شاه و در [illegible] سلطان محمد
بعد از [illegible] همدان [illegible] سلیمان [illegible] خلیفه [illegible]
[illegible] و سلطان محمد [illegible] بعد از [illegible] سال [illegible]
[illegible] در همدان [illegible] یافت [illegible]
سلیمان شاه محمد بن ملکشاه را طلبیده در سنه خمس و خمسین و خمسمائه در همدان [illegible]
سلطنت [illegible] و [illegible] و لشکر [illegible] او [illegible]
و در ربیع الاول سنه ست و خمسین و خمسمائه [illegible] شاه سلطنت کرد و [illegible]
عمر و در [illegible] سال [illegible] ارسلان بن طغرل بن محمد بن ملکشاه را [illegible]
و در [illegible] سلطنت [illegible] ارسلان [illegible]

لشکر [illegible] کشیده
او را [illegible]
و سلطان [illegible] همدان
[illegible]
۹۶۶

[illegible] محمود [illegible] او را گرفته

از او در [illegible] طلبیده
او [illegible]
[illegible] برادر او بود
همدان [illegible] ۴

پس از آن ملک ابخاز که از ملوک گرجستان دعوی شوکت و اقتدار داشت لشکر بولایت اسلام کشیده ارسلان
بعضی بلاد او ستانده ادرار در هم شکست پس متوجه قلاع اسماعیلیه شد تا بعضی از قلاع ایشان را گرفته
خراب کرد و در سنه سبع و خمسین و خمسمائه باز ملک ابخاز روی بدیار اسلام نهاد و لشکر اسلام در
نخجوان مجتمع گشته بر سر او رفتند و او را شکستند و بعد از یازده سال سلطنت و چهل و سه سال
عمر در سنه احدی و سبعین و خمسمائه ملک ارسلان [illegible] پسرش رکن الدوله
طغرل ابن ارسلان بن طغرل پادشاه شد در سلجوقیه [illegible] ملک ابخاز قصد ولایت
اسلام کرد و از طرف دیگر جهان پهلوان اتابک [illegible] قصد ملک عراق نمود
برادرانش در عهد سلطان طغرل جهان پهلوان محمد و قزل ارسلان [illegible] اتابک ایلدگز
یکماه دو تاختن کرده بود و [illegible] کرده بودند و عهد او [illegible]
و [illegible] برادرش قزل ارسلان ملک گرفت [illegible]
[illegible] میان سلطان و قزل ارسلان [illegible] قزل ارسلان
همدان سلطان [illegible] قزل ارسلان [illegible]
او را [illegible] قزل ارسلان طغرل همدان [illegible] قرار گرفت
[illegible] قزل ارسلان همدان [illegible] سلطان [illegible] قزل ارسلان
[illegible] سلطان [illegible] روز دیگر
سوار [illegible] سلطان [illegible] قزل ارسلان [illegible]
متوجه همدان [illegible] سلطان [illegible] از دار الملک رسید
[illegible] سلطان [illegible] قزل ارسلان [illegible] عظیم [illegible]
[illegible] اورا [illegible]
و او فرار کرد [illegible] سلطان [illegible]
و قزل ارسلان [illegible] سلطان [illegible]
قزل ارسلان [illegible] خلیفه [illegible] سلطان [illegible]

و سلطان

و سلطان به تبریز رفت قزل ارسلان از راه [illegible] بهمدان آمد و خطبه بنام [illegible] کردند
و بعد سلطان [illegible] سلطان از راه دیگر [illegible] عراق رسید [illegible] قتلغ
اینانج بن محمد بن ایلدگز از سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] قتلغ اینانج [illegible] سلطان [illegible]
همدان [illegible] قزل ارسلان [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] در آن [illegible]
در همدان [illegible]
کشته [illegible] سلطان طغرل
[illegible]
[illegible] قتلغ اینانج [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] قتلغ [illegible]
[illegible] قتلغ [illegible]
با سلطان [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] قتلغ اینانج [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible]
سلطان [illegible] قتلغ اینانج
[illegible] سلطان [illegible] قتلغ [illegible]
[illegible]

بوشنزی الکنده به نزدیکش بردند و سر او را [illegible] حصد نیزه او را بر بازار بر سر دار کردند
نوزده سال مشغول سلطنت و حکمرانی بود و با او دولت سلجوقیان عراق منقرض شد چون
سلجوقیان خراسان منقطع گردید ذکر سلجوقیان روم بدانکه در اوایل ظهور
سبوت [illegible] علیه السلام بعد از انکه لشکر [illegible] سلاطین سلجوقیان اطراف فرستاد از جمله
هر ملک که [illegible] بود و در کشتن [illegible] بود چون نامه مبارک در رسید از قبول اسلام امتناع نمود
و بهشت [illegible] بعد از واقعه [illegible] خواندند تا در شهور سنه [illegible] هجری
و بر ملوک [illegible] جدال لشکر [illegible] و در سنه مذکوره سلطان [illegible] سلیمان
بن قتلمش بن اسرائیل بن سلجوق که از آل اسلام بر روم [illegible] نموده بود و در اوایل [illegible] او
رافع نموده سلطان [illegible] سلطنت آن بعد از روم را سلطان سلیمان بن قتلمش کرم زاده
سوم [illegible] بود و او در [illegible] ارتحال سلطان [illegible] سلطنت [illegible] را سلطان
داود بن سلطان سلیمان [illegible] کرده قونیه را بتصرف گرفت و در ایام
سلطنت [illegible] سال حکومت کرده و در گذشت و بعد از وی برادرش سلطان
قلیچ ارسلان بن سلطان سلیمان قائم مقام شد و مدت چهل سال [illegible] عدل و داد
[illegible] دولت سلطان [illegible] در عراق [illegible]
ارسلان فرستاده [illegible] کرده [illegible] و در [illegible]
و ایام [illegible] سلطان مسعود بن قلیچ ارسلان در روم قائم مقام پدر شد
و مدت [illegible] سال سلطنت کرد [illegible] سلطان قلیچ ارسلان بن مسعود
[illegible] گرفت و [illegible] ولایات [illegible] گرفت [illegible]
و [illegible] سلطان غیاث الدین [illegible]
[illegible] سلطان رکن الدین سلیمان [illegible] کرده [illegible] سلطنت [illegible]
و در روم [illegible] شد [illegible] لشکر [illegible] کشته شد و در سنه
[illegible] سلطان غیاث الدین
کیخسرو [illegible] سلطنت [illegible] شد و در زمان دولت [illegible] بود
[illegible] سال سلطنت کرد [illegible] کشته شد و پسرش
سلطان

سلطان غیاث الدین کیخسرو بن قلیچ ارسلان قائم مقام شد و یک سال [illegible] کرده در گذشت
[illegible] برادرش سلطان علاء الدین کیقباد بسلطنت رسید و مدت [illegible] سال کرد
[illegible] او و سلطان محمد خوارزمشاه [illegible] شد و بر سلطان محمد [illegible]
[illegible] پسرش سلطان کیخسرو بن کیقباد بر تخت قرار گرفت و مدت [illegible] سال سلطنت کرد
[illegible] مغول [illegible] کرده [illegible] بود [illegible] و در سنه [illegible]
[illegible] رفت پسرش سلطان رکن الدین قلیچ ارسلان بن کیخسرو سلطنت گرفت
و معین الدین پروانه [illegible] امور مملکت او بود و او در عهد سلطنت اباقاخان بن
هلاکوخان [illegible] رسید پسرش سلطان کیخسرو بن [illegible] قائم مقام
شد و بعد از [illegible] سال سلطنت در سنه [illegible] و در [illegible]
سلطان احمدخان مقتول گشت و بعد از آن [illegible] سلطان غیاث الدین کیکاوس بن
کیقباد بن کیکاوس بر تخت سلطنت روم قرار گرفت و در سنه [illegible] بود
و برادرزاده [illegible] سلطان علاء الدین کیقباد [illegible]
غازان خان [illegible] سلطنت روم شد و او بعد از [illegible] غازان خان
لشکر [illegible] فرستاده [illegible] و در [illegible]
[illegible] عثمان [illegible] بعد السلطنت عثمان
[illegible] سلطان عثمان قرار گرفت [illegible]
[illegible] عثمان [illegible]
روم [illegible] سلطان علاء الدوله [illegible]
[illegible] عثمان [illegible]
[illegible] علاء الدوله [illegible]
سلطان [illegible] عثمان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] عثمان [illegible]
عثمان [illegible] سلطان [illegible]

پانصد و [illegible] سنجق که در ... روس ... شد جهاد ... [illegible]

بود با ... کرده و ... [illegible] ... و در سنه ... جهاد

غازیان ... کرد و ... [illegible] ... لشکر ... را

محصور که ... سلطان علاء الدین ... و ... سلطان ... [illegible]

... عثمان بود ... [illegible] ... ارکان دولت ... سنه ... [illegible]

قره ... و ... سلطنت ... کرده **سلطان عثمان** ... [illegible]

و بعد از ... که سلطنت ... [illegible] ... بود

... که ... سلطان ... [illegible] ... و ... [illegible]

کرد ارکان دولت ... **اورخان** ... سلطان عثمان ... [illegible]

سلطان علاء الدوله ... [illegible] ... بود ... [illegible]

... چون ... [illegible] ... که ... [illegible]

مسجد جامع ... [illegible] ... و ... [illegible]

... سال ... سلطنت ... و در ... [illegible] ... و سبعمائه ... [illegible]

و پسر او **سلطان مراد** ... [illegible] ... سلطنت ... [illegible]

سال سلطنت کرده ... [illegible] ... **سلطان ایلدرم بایزید**

و در شهور سنه ... [illegible] ... سلطنت ... [illegible]

... [illegible] ... و ... [illegible]

... و در شهور ... [illegible] ... امیر تیمور گورکان

... [illegible] ... و بعد از ... [illegible] ... که ... [illegible]

... [illegible] ... پسر او **سلطان مصطفی**

... سلطنت ... [illegible] ... و ... [illegible]

... [illegible] ... و چون ... **سلطان مراد** ... [illegible]

...

بهادر ... [illegible] ... که ... [illegible]

و ... [illegible] ... بعد از ... [illegible] ... و ... [illegible]

بعد از و **سلطان محمد** بن **سلطان مراد** در سنه ... [illegible]

روم ... [illegible] ... و در سنه ... [illegible] ... حسن ... [illegible]

پادشاه ... [illegible] ... و عراق ... [illegible] ... روم ... [illegible] ... سلطان محمد ... [illegible]

... [illegible] ... حسن ... [illegible]

... [illegible] ... بعد از ... سلطان محمد ... [illegible] ... سلطنت کرده ... [illegible]

... [illegible] ... بعد از آن **سلطان بایزید** ... [illegible]

... [illegible] ... سلطان ... [illegible]

... [illegible] ... روم ... [illegible] ... سلطان ... [illegible]

... [illegible] ... و ... [illegible]

... [illegible] ... سلطان ... [illegible]

... [illegible] ... و ... [illegible]

همه را ... [illegible] ... روم ... [illegible]

... از سلطنت او گذشت ... [illegible] ... سلطان ... [illegible]

او را ... [illegible] ... و در سنه ... [illegible] ... پسر او **سلطان سلیم** بن **سلطان بایزید** را

... سلطنت روم ... [illegible] ... سال ... [illegible]

... [illegible] ... گذشت ... پادشاه ... شاه اسماعیل ... [illegible]

پادشاه ... [illegible] ... در سنه ... [illegible] ... سلطان

سلیم ... [illegible] ... و در ... [illegible]

... [illegible] ... لشکر ایران ... [illegible]

... سلطان ... روم ... [illegible] ... دوازده ... [illegible]

... [illegible] ... روم رفت و در ... [illegible]

و در ... [illegible] ... علاء الدوله ... [illegible]

[illegible]

... مسند ... [illegible] ... سلطان ... [illegible] ... [illegible]

... ۱۵ ... [illegible]

۹۲

۲۰۶/۱

ودر سنه نهصد و بیست و دو سلطان سلیم شام و حلب را از تصرف چراکسه بیرون کرد و در سنه نهصد و بیست و سه
لشکر بطرف مصر کشیده و مملکت مصر مسخر شد و در ان سال در مصر سکه و خطبه بنام خود کرد و
[illegible] بطرف [illegible] حالی [illegible] از قطاع [illegible] کرد
کرد و رعایا در عهد او در مهد عافیت و رفاهیت غنوده و [illegible] بود علاوه
علم و فضل بسیار داشت و این شعر از نتایج طبع اوست و میل شعر و شعرا او را
بهر جهت [illegible] این شعر گردن و این [illegible]
چون [illegible] در سنه نهصد و بیست و شش
در دار الملک اسلامبول [illegible] و بعد از وی پسرش سلطان سلیمان
بن سلطان سلیم [illegible] و او اول کسیست که [illegible]
داد و از سلاطین روم [illegible] مملکت [illegible]
[illegible] و هم چنین [illegible] و دیار بکر و بعضی از [illegible]
وان و دیار عراق عرب تا بصره و غیر ان [illegible] و عدل و احسان را [illegible]
و رعایا را از [illegible] و خلائق [illegible]
اطراف [illegible] و هر که از [illegible]
[illegible] و از احوال او [illegible]
با عوای الامه سلطان [illegible] پادشاه جهان پناه [illegible] شاه
طهماسب صفوی [illegible] لشکر [illegible] و [illegible] تا سلطانیه
رسید در انجا با وجود عدم [illegible] و وقت [illegible]
بسیاری از [illegible] و سلطان سلیمان بسمت بغداد [illegible] بغداد را
بگرفته و در سنه [illegible] و اربعین و تسعمایه [illegible] دیگر [illegible] با عوای
[illegible] و در سنه [illegible] و خمسین و تسعمایه [illegible] القاس میرزا برادر
شاه طهماسب [illegible] بود لشکر کشیده
[illegible] و [illegible] شاه طهماسب [illegible]
[illegible] القاس [illegible]
و در سنه [illegible] و تسعمایه [illegible] عازم اذربایجان [illegible]
[illegible] پادشاه [illegible] شاه طهماسب [illegible]

در سنه [illegible] و اربعین و تسعمایه

[illegible]

و در سنه

و در سنه [illegible] و ستین و تسعمایه سلطان سلیمان [illegible] و سلطان [illegible]
[illegible] سلطان سلیم غالب [illegible] هند [illegible] شاه طهماسب
[illegible] پادشاه [illegible] اکرام [illegible] چند [illegible]
[illegible] که [illegible] و [illegible] شاه طهماسب [illegible]
سلطان بایزید [illegible] که پادشاه [illegible] بود و این [illegible]
پادشاه [illegible] سلطان سلیمان [illegible] و [illegible] سنه [illegible]
و سبعین و تسعمایه سلطان سلیمان [illegible] روم [illegible] بود و [illegible]
[illegible] از احوال [illegible] سلاطین روم [illegible]
ختم [illegible] سلاطین [illegible] و [illegible]
که بعد از [illegible] سلطان [illegible] و در سنه [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] در ایران [illegible]
[illegible] طبقه دوازدهم از سلاطین ایران [illegible]
[illegible] مشهورند [illegible] سلاطین خوارزم شاهیه [illegible]
[illegible] سلطان ملکشاه [illegible] بعد از وفات سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] خوارزم [illegible]
قطب الدین محمد بود بعد از وفات [illegible] خوارزم [illegible]
[illegible] خوارزم [illegible]
[illegible] قطب الدین محمد [illegible]
و [illegible] سلطان [illegible] ارکان دولت [illegible] سلطان
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] الدین [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] اتسز [illegible]
کرد [illegible] و بعد از [illegible] سلطان [illegible] خوارزم [illegible] سلطان

[illegible] قطب الدین محمد

[illegible]

در سنه ثمان و ثلثین و خمسمائه

مرد با جمعی کرد سلطان سنجر با لشکر بر او کشید خوارزم را محاصره [illegible] کار بر او تنگ شد
شفاعت گفته تا سلطان از سر خوارزم برخاسته مراجعت نمود تا آنکه [illegible] اصحاب سلطان
ملکه [illegible] الطرق [illegible] فراوان [illegible] که در وقت فرصت سلطان را
هلاک نمایند [illegible] سلطان [illegible] اراده
و در سنه [illegible] و خمسمائه سلطان لشکر بخوارزم کشید اتسز را محاصره و بعد از مدتی
امر [illegible] سلطان مراجعت [illegible] و لشکر [illegible]
حیدر [illegible] و پسر [illegible] ایل ارسلان [illegible] سال حکومت
خوارزم کرد [illegible] و در سنه احدی و خمسین و خمسمائه وفات یافت
الملک ایل ارسلان بن اتسز در سنه اثنی و خمسین و خمسمائه بر سریر سلطنت خوارزم [illegible]
و لشکر بما وراء النهر کشید [illegible] و در آن اوان خبر رسید که ملک مؤید [illegible]
خواهر زاده سلطان سنجر را [illegible] سلطنت خراسان [illegible]
[illegible]
مراجعت نمود و در سنه سبع و ستین و خمسمائه [illegible] سلطان [illegible] ایل ارسلان
سلطان شاه ابن ایل ارسلان [illegible] ملکه ترکان
مدبر امور مملکت گردید برادر بزرگتر تکش خان [illegible]
التجا [illegible] دختر [illegible] خان [illegible]
سلطان شاه [illegible] سلطان شاه و مادرش [illegible]
الملک [illegible] ملک مؤید رفتند و در ربیع الاول سنه ثمان و ستین
و خمسمائه تکش خان بن ایل ارسلان بر تخت سلطنت خوارزم قرار گرفت.
چون سلطان شاه و ملکه ترکان [illegible] ملک مؤید [illegible] لشکر [illegible] بخوارزم [illegible] تکش خان
[illegible] ملک مؤید [illegible]
[illegible] سلطان شاه [illegible] ملک مؤید [illegible]
[illegible] سلطان شاه [illegible] تکش خان

مفاز

تاریخ [illegible] سلطان شاه [illegible]
سلطان شاه [illegible] خوارزم [illegible] تکش خان [illegible]
[illegible] سلطان شاه [illegible]
[illegible] سلطان شاه [illegible] و در سنه [illegible] و خمسمائه
وفات یافت سلطان شاه [illegible] و در سنه [illegible] و خمسمائه تکش خان [illegible]
خوارزم [illegible] خراسان [illegible]
[illegible] و در سنه [illegible] و خمسمائه
تکش خان [illegible] ناصر الدین [illegible]
[illegible] و در سال [illegible]
و در آن [illegible] خراسان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] تکش خان [illegible]
[illegible] سلطان شاه [illegible]
[illegible] سلطان شاه [illegible]
و در سنه [illegible] و خمسمائه [illegible] تکش خان [illegible]
[illegible] ناصر الدین [illegible]
طغرل [illegible] طغرل را منهزم [illegible]
[illegible] خلیفه الناصر لدین الله [illegible] مؤید الدین [illegible]
[illegible] تکش خان [illegible]
[illegible] وزارت [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]

ذکر کستان ۹

حکومت اصفهان را بقتلغ اینانج و در مقام جهت ری را به پسر خود یونس خان داده میاجق را اتابک او گردانید
و بخوارزم مراجعت فرمود و [illegible] لشکر که [illegible] در قهار [illegible] کرده و [illegible] خان [illegible]
بعضی از سپاه [illegible] سلطان [illegible] فرستاده که [illegible] دست [illegible] لشکر سلطان را
و [illegible] خان [illegible] لشکر سلطان [illegible] کرده [illegible] الملک
و قتلغ [illegible] از [illegible] سلطان خوارزم [illegible] یونس خان [illegible]
و [illegible] میاجق [illegible] سلطان رسید [illegible] یونس خان [illegible]
میاجق [illegible] خراسان رفت [illegible]
و اتابک [illegible] قتلغ اینانج را [illegible] بغداد [illegible]
چون قتلغ [illegible] میاجق [illegible] کرده [illegible] سلطان [illegible]
این [illegible] کرده [illegible]
و بغداد [illegible] الدین [illegible]
بخوارزم مراجعت [illegible] الدین [illegible]
[illegible] سعد الدین [illegible] فرستاد [illegible]
پسر بزرگ او [illegible] بخوارزم فرستاد [illegible] ترکستان [illegible]
و [illegible] سلطان [illegible] فرستاده [illegible]
فرستاده [illegible] روانه شد [illegible]
حاجب [illegible] سلطان [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] فرستاد [illegible] میاجق [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] میاجق [illegible] سلطان [illegible] سلطان
سر [illegible] عراق [illegible]
سلطان [illegible] خلیفه [illegible] سلطان [illegible] غلام خان [illegible]
[illegible] رسید سلطان [illegible] قلاع [illegible] قطب الدین محمد را
[illegible] قطب الدین [illegible] قلعه [illegible]
[illegible] سلطان تکش خان رسید و [illegible] در سنه [illegible] قطب الدین

سعد الدین

[illegible] لشکر [illegible] سنه [illegible] قلعه [illegible] خوارزم [illegible]
[illegible] سنه [illegible] سلطان قطب الدین [illegible]
در خوارزم [illegible] چون [illegible] سلطان [illegible] شهاب الدین [illegible]
با لشکر [illegible] خوارزم و [illegible] طوس [illegible]
کشیده تاج الدین علیشاه برادر [illegible] خوارزمشاه [illegible] قلعه [illegible]
و [illegible] سلطان غور [illegible] ابواب [illegible]
[illegible] گشتند [illegible] علیشاه [illegible]
[illegible] تاج الدین علیشاه [illegible] فرستاده
با [illegible] سلطان [illegible] ضیاء الدین را
با لشکر [illegible] سلطان [illegible] سلطان شهاب الدین [illegible]
[illegible] قلاع [illegible] سلطان محمد خوارزمشاه [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] شاه
[illegible] روانه [illegible] قلعه [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] کرده [illegible]
چون [illegible] سلطان [illegible] غور فرستاد [illegible]
سلطان [illegible] کرده [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] غور [illegible]
غور رفت سلطان [illegible] خوارزم [illegible]
هرات [illegible] سلطان غور [illegible]
[illegible] سلطان غور رسید [illegible] سلطان شهاب الدین [illegible]
[illegible] جلال [illegible] سلطان [illegible] جلال [illegible]
خوارزم [illegible] سلطان [illegible] رسید [illegible] الدین [illegible]
[illegible] سلطان غیاث الدین [illegible] تاج الدین [illegible]
[illegible] حاکم [illegible] محمد [illegible]
[illegible] خوارزم [illegible] سلطان [illegible] الدین [illegible]
و [illegible] خوارزمشاه [illegible]

خوارزم ۹

و پس از آن خوارزمشاه لشکر بهم آورده بطلب ایشان روانه شد و در این حال خبر رسید که
سلطان شهاب الدین با لشکر بسیار عازم خراسان گشته و قصد خوارزم دارد خوارزمشاه
سلطان محمد خوارزم آمد و سپاه بسیار جمع کرد و از ملک غور ملک ملوک غرجستان با او شاه غرجستان
عزم بیهار نمود و قول از وی عهد و پیمان گرفت چون سلطان شهاب الدین لشکر خوارزم دار و سلطان
محمد آنجا نمود از سوار و پیاده برو حمله بردند و دیگر سلطان شهاب الدین اراده عبور از آب کرد خوارزمشاه
تیکو طراز سپهسالار لشکر غرجستان با سلطان شهاب الدین بسیار جنگ کرد و از اطراف الوس
شکست یافت و خوارزمشاه گرفتار شد و لشکر او منهزم گشت سلطان شهاب الدین مسعود گذر آب
احوال سلطان را صلاح دیده راه بگرفت و سلطان محمد چون آن خبر شنید برسر او فتند
چون این خبر بسلطان رسید گرفتار بود و لشکر سلطنت او عزم نمود چون سلطان شهاب الدین
با لشکر بسیار رسید لشکر غرجستان بهزیمت رفتند که سلطان خوارزمشاه را یافتند و او روز دیگر
از آن جا سپاه خوارزم همراه سلطان شهاب الدین برگشت و در آن حال گفتند که تمام لشکر پایان
عرصه رسیدند و سلطان شهاب الدین از جانب خود ایلچی فرستاد که جمعی از لشکر غرجستان را سوار کرده
از قول سلطان چون سید رسول کرد که شهر محمود شاه همه کس در آن بود و همه جا همراه داشت
و ملک غرجستان را پیش آورده شد و پادشاه برخاسته که سلطان اورا محبوس کرد و از خود
داد و پیش ملک غور بر خود و بعد از آن کرده بود در بلخ او در غور رسید و برادر سلطان
محمد گشته و در حضرت بود و چون از شهر رفت رسید و چون بقلعه رفت کرد که او را در قلعه
حصار کرد و چون از بهر غلام او آمد از آن جا رفت و غزنین را بستان به غلامان دیگر او مکرر داد
قرار گرفت و سلطان محمود را سلطان غیاث الدین بر تخت غور نشاند و جمعی از ایشان
دولت غور یافت و بعد از آن خوارزمشاه از آن جا بخراسان رفت و سلطان را کار رسید
شهر بلخ گرفت سلطان غیاث الدین محمود ... از خوارزم حرکت کرد چون بهرات رسید
کوتوال قلعه گرفت و ... و از آنجا بغور آمد و از آن جا ملک غور رفت
و از آن جا آمده عساکر و اطراف را بحال خود گذاشت سلطان بلخ کرد و ... کرد و ...
بود و شهر را داد و در آن حال ملک غور ... بلخ را به علاء الدین داد و در برابر ...
متوجه شد و در آن حال رسول محمود برادرزاده سلطان شهاب الدین ... غزنین ...
و بعد از حکومت غور ... سلطان را ... و سلطان ...
دراین نام

حسنی

حسن خوارزم را در هرات گذاشته با لشکر تمام و چون خوارزمشاه از جانب بهرام
لشکر ماوراء النهر گشت و جمعی از آن لشکر عزم سپاه کرده بود سلطان علاء الدین با
و بعد از طلوع سلطان را اشعار کرد و در آن وقت سلطان خوارزمشاه در آنجا
نام او خواند و از آنجا بالشکر و سپاهی بخوارزم رسید عزم ... کرد و جماعت که رجال را
پادشاه غرجستان تیکو طراز با لشکر چون بخوارزم رسید و در جمعه ... اول
سنه ست و ستمائه ... بدست داده چون کوس ... بلشکر او
رسید چون آن احوال از جانب خوارزمشاه عزم شکست لشکر غرجستان بهاده تیکو
دستگیر شد و جمع ... و در آن حال ... و در آن جا تا خوارزم رفته
از سر جمع ... سلطان ... در خوارزم شد و در آن جا نصب ... کرد
و آنجا سیر ... و اکثر ... رسید و از آنجا بسمرقند رفت و سلطان عثمان که ...
خوارزمشاه ... سلطان ... خوارزم ... و سلطان ...
بر الوس ... اطراف ... سلطان خوارزمشاه
عزم ... لشکر ... سمرقند رفت و از آنجا ...
او ... لشکرها ... سلطان ... که ...
کوره ... و دیگر ... کرده ... و کشتند ...
رسیدند و ... سلطان ... سلطان ... و ...
از علمای ... لشکر ... و اکثر ...
لشکر سلطان ... و سلطان ... و ...
کسی او ... در میان ... سلطان ...
خوارزم ... چون خبر غیبت سلطان بلکه ...
نزد محمود ... و خطبه بنام او خواند ... سلطان ...
... کرد چون آوازه ... سلطان ... سلطان ...
و او ... او ... با ...

بدرگاه سلطان فرستاد و در این اثنا علاء الملک برادر سلطان بعرض رفته باظهار رغبت سلطان
مرد و چون محمود غزنوی از [illegible] دمان [illegible] او را [illegible] بود بغداد چند روز محمود را [illegible]
گشته با قصد ادای عرض سلطان علاء الملک بجای کرده [illegible] خوارزمشاه پوشید و بحول
[illegible] و منور خلعت [illegible] از [illegible] چون [illegible] خلعت را پوشید او [illegible]
خلعت [illegible] را او [illegible] و در مساجد [illegible] خوارزمشاه [illegible]
مصوب [illegible] حرکت و آن ممالک را [illegible] سلطان [illegible] را [illegible] نموده در [illegible]
سلطان [illegible] الدین [illegible] بر خلیفه بغداد [illegible] هر که [illegible] او در [illegible] سلطان [illegible]
آن [illegible] نمود [illegible] سلطان [illegible] خلیفه [illegible] و [illegible] در وقت [illegible]
با بر خلیفه علم [illegible] از ولاة و ولایت دیگر را [illegible] سلطان محمد [illegible] و [illegible]
خلیفه از [illegible] و [illegible] دیگر [illegible] فقهای [illegible] و علمای [illegible] فتوی بر عدم [illegible]
آن [illegible] و خلافت [illegible] سلطان [illegible] در [illegible]
[illegible] که آل عباس را [illegible] خلافت [illegible] حق آل [illegible] است و نام [illegible]
از خطبه [illegible] با سید علاء الملک [illegible] سلطان [illegible]
از خوارزم [illegible] و [illegible] از [illegible] عراق [illegible]
و [illegible] و [illegible] از [illegible] بغداد [illegible]
[illegible] نموده [illegible] و سلطان [illegible] بغداد و [illegible] همدان و در [illegible]
الدین [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] بغداد [illegible] خلیفه [illegible] سلطان را از همدان [illegible]
در اول [illegible] خان [illegible] کرده [illegible]
و [illegible] سلطان [illegible] اردوی [illegible] از [illegible] و [illegible]
با [illegible] بغداد [illegible] چنگیز خان [illegible] و در [illegible]
خان را [illegible] بود که [illegible] و از مشرق [illegible]
[illegible] که [illegible] چنگیز خان بود [illegible] اسلام [illegible]

وسکه
[illegible] بغداد [illegible]
[illegible]
سلطان [illegible]

چنگیزخان

[illegible]

چنگیز خان محمود یلواج خوارزمی [illegible] و یوسف [illegible] را با [illegible]
[illegible] نقره و [illegible] و جامه‌ها [illegible] بزرگ [illegible] خوارزمشاه فرستاد
[illegible] بزرگ [illegible] سلطان [illegible] چنگیز خان بزرگ سلام [illegible]
[illegible] و [illegible] ممالک [illegible] و [illegible] چنگیز خان [illegible]
[illegible] و [illegible] که [illegible] تو [illegible]
[illegible] که [illegible] خود [illegible]
[illegible] ممالک [illegible] و [illegible]
[illegible] ممالک [illegible]
[illegible] و [illegible] سلوک [illegible]
[illegible] که [illegible] اگر تو [illegible]
[illegible] که [illegible] شد [illegible]
[illegible] محمود یلواج [illegible]
خوارزمشاه [illegible] محمود یلواج [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] خوارزم [illegible] چنگیز خان [illegible]
[illegible] محمود [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] محمود [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] ممالک [illegible] که [illegible]
محمود [illegible] چنگیز خان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
سلطان [illegible] محمود [illegible] چنگیز خان
چنگیز خان [illegible] ممالک
از [illegible] سلطان [illegible] خلعه [illegible]

سلطان بگرفتن چنگیز خان مطلق بانی الحرب نکرده قبول عهد نکرد و علم [illegible] در جمعه [illegible]
و ۶ المحرم سنه [illegible] از ترتیب چاووشان خود میکرد و خان قبول نمیکرد تا الغ نوین جمیع ارکان
ممالک خوارزمشاه همه بدرگاه چنگیز خان رسیدند اتفاق نمودند و عرض کردند [illegible]
عاقبت نوازش و [illegible] فالکه در حال [illegible] مرگ [illegible] نمی [illegible]
در [illegible] فرزندان و بزرگان [illegible]
[illegible] جمع کرده از [illegible] سر [illegible] داده [illegible]
و ایران [illegible] چهار صد و پنجاه مرد [illegible] با [illegible] خوارزم [illegible] چنگیز خان
خوارزم شاه [illegible] و او [illegible]
[illegible] العراق [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] الحادی [illegible] حق [illegible] خان
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] چنگیز خان [illegible]
سلطان [illegible] خان [illegible]
[illegible] چنگیز خان [illegible] سلطان
[illegible] سلطان [illegible]
ایران [illegible] سلطان [illegible] چنگیز [illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] عراق [illegible]
[illegible] سمرقند [illegible] خان [illegible]
[illegible] سمرقند [illegible]
ترکستان در [illegible]

پسر

پسر چنگیز خان [illegible] سمرقند [illegible]
[illegible] خان [illegible]
[illegible] چنگیز خان [illegible]
ملاقات کرده لشکر چنگیز غالب [illegible] اند و [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] لشکر [illegible]
[illegible] معلوم شد [illegible] خان [illegible]
از [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] چنگیز خان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] سلطان
جلال الدین [illegible]
[illegible] الموتمن [illegible]
[illegible] خان [illegible]
[illegible] چنگیز خان [illegible] سلطان محمد [illegible] مغول [illegible]
[illegible] سمرقند [illegible]
همراه [illegible] سمرقند [illegible] چنگیز خان [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] صد و ده هزار [illegible] سمرقند [illegible]
[illegible]
[illegible] خان [illegible]
[illegible]
جمع [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان جلال الدین [illegible]

که لشکرها را با طلاوه تا لب جیحون رویم و در سر کار حصر زنیم و بوق‌ها ن برادرم غیاث الدین
از نیم عازم شد و در راه بسیار جلال رسید که مغول کارها را گرفت و در آن وقت
جمعی از خاصان سلطان که از حضرت چنگیزخان رسته محنت و رنج بسیار از راه چون کرده در سلطان
کلات رسید جمعی کثیر با او ملحق گشتند سلطان از آنجا عزم دراه شد چون
سیع عشر و ستمایه به غزنین رسید ... سلطان در آن اثنا ... مغول ... از سلطان برداشت
در خلال این احوال خبر رسید که چنگیزخان ... از سرداران چنگیزخان با سپاه از سواد را
گذشتند سلطان را عزم دادن روی داده ... ملوک فرستاد و خود از راه ...
تصوب عراق روانه شد چون سلطان که ... رسید شنید که سپاه ... رسیده از
توجه کاسب عراق ایشان تصور ملوک که رکن الدین ... بود روانه در آن ایام
خبر رسید که این دو سردار که نوکران ... رفته ... کرده ... رسیدند
حال که در احوال چنگیزخان ... و در عهد خوارزمشاه ... سلطان امرا را طلبیده
و در رفع این واقعه با یکدیگر مشورت کرد هر یک سخنی گفتند که ... بود
جبه کرد و روزی تمام طلایه‌ها ... سلطان ... به اطراف ... زر ...
چون به ... رسید ... توقف ... و مدت روز در آن توقف ... شد و ...
همراه داشت همه را گرفت از همراهان ... و از آنجا به جزیره ... خوارزمشاه ... اخراجات
سلطان و در آن جزیره ... شد که جزیره ... ملک گرفت و چون سلطان ... شد ... مغول
حاضر ... بود چون سلطان ... و ... نمود ... رنجور شد ... که
اولاد سلطان ... قلعه را گرفته ... و فرزندان سلطان را اسیر ... و جماعه را
معرفت ... قلعه ... که مادر و ... خوارزمشاه ... رفته ... را ...
و جماعت ... زر و جواهر ... که ... جمع ... را
با مادر ... و فرزندان سلطان ... چنگیزخان ... و ... فرزندان خبر ... دوم

امر نمود چون سلطان از ... قلعه ... شد ... حال ... گشت ... کرد
کفن نیافتند که او را کفن کنند ... که ... کرده ... و این واقعه در سنه سبع عشر
و ستمایه بود و بیست و یک سال سلطنت کرد و از سلطان ... ماند سلطان رکن الدین که در عراق بود

تعداد ... بود

سلطان

... گریختند
تعداد و ... فرار ... اطراف ... و ... لشکر ...
سلطان ... الدین ... کرمان بود و در ... بود ... سلطان ... کرمان
روانه او در آن راه ... و در آن ... برادر خود
سلطان جلال الدین ... و ... سلطان ... کرمان
از امرای ... و ... غیاث الدین ... کرد ... که ...
رفت و از آنجا ... و ... کردستان و از آنجا ... و از آنجا ...
شرح احوال سلطان جلال الدین منکبرنی ابن سلطان محمد خوارزمشاه
بوقم
تعداد ... از جزیره آبسکون ... خوارزم ... مغول ...
... خوارزم ... سلطان ... سلطان
که با جمعی از ... از ... قتلغ ... از ... جدا
اکثر ... شاه ... خوارزمشاه ... که ... و ... طلبیده ... از ... بود
... سلطان ... و ... خوارزم ... عراق
امرا ... که ... سلطان را هلاک ... سلطان
از ... شاه ... و ... در ... الاسلام ...
رفته ... مغول ... و ... سال ... بود ... و ...
و ... که ... شد ... از راه ... عازم
سبارم
... شد ... از ... لشکر ... غزنین ...
... سلطان ... عراق ... و امرا ...
سلطان ... از ... و ... و ... عقب ...
... شاه ... و امرا ... سلطان جلال الدین
... کرده ... و ... لشکر ... سلطان
... رسیده ... و ... راه ... لشکر
... سلطان ... از ... و ...
... سلطان ... و ... سلطان ... در ...
... بود و ... سلطان ... و ...

که مارسیم کو ندیم

ارکان دولت جمعیتی کل و دولت با وعلم شد در صحرای سلطان ها لشکرها در عرض جیحون آمد
در سمرقند نزول و ... سلطان ... رسید که بیکباره لشکر مغول ... قلعه
والیان ... و ... فتح قلعه ... سلطان ... احوال ...
بر سر ... و ... سوار ... سپاه ... مغولان ...
و ... خوارزم ... دو ... رسید سلطان ... بار ...
چون ... چنگیز خان رسید قتلغ را با ... سوار ... سلطان ... ساده
خود ... عقب روان شد ... سلطان ... رسیده سلطان ... لشکر ساده
مغول ... و ... تمام ...
گفت ... لشکر ... شنیده
روز دیگر ... اسلام ... چون ... شنید
مغول ... روز ... کرده
لشکر مغول ... سلطان ...
... چنگیز خان ... قتلغ
قلعه ... مغول ...
عالم کرده ... قلعه ...
... چنگیز ...
... سلطان جلال الدین چون ... لشکر چنگیز خان
...
... لشکر سلطان ...
... سلطان ... چنگیز خان ...
...
... لشکر ...
چنگیز ...
... چنگیز خان ...
... سلطان ...
چنگیز ... سلطان جلال الدین

دل

دلاوری ... لشکر ... سلطان ... روان سلطان ...
... لشکر ...
...
... لشکر چنگیز خان ...
... سلطان ... چنگیز ...
...
... سلطان ...
... چنگیز ...
...
... چنگیز ...
...
... سلطان ...
...
... چنگیز خان ...
...
...
...
... سلطان ...
... سلطان ...
چنگیز ...
...
... سلطان ...
...
... سلطان ...

کار به جایی رسید که ... سوار ... بمعونت ... و راه گریز پیش گرفتند و در دو روز [illegible]
از خجند ... که سلطان رسید عدد ... هزار رسید متوجه ... [illegible] نزد
سلطان التتمش فرستاده التماس ... که چند روزی ... [illegible] سلطان
در اطراف ... روایت التتمش از ... شده ... [illegible] سلطان [illegible]
فرستاده ... [illegible] سلطان ... سلطان [illegible]
تاج الدین ... [illegible] را آورد و ... [illegible]
و ... رسول ... فرستاده ... [illegible]
با ... لشکر ... سلطان ... [illegible]
شدند ... [illegible] سلطان
معاونت ... [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
سلطان ... [illegible]
... فخرالدین ... [illegible] سلطان
... فخرالدین ... [illegible]
عراق ... [illegible]
شد ... کرمان رسید ... [illegible]
و ... [illegible]
... سلطان ... [illegible]
عرض کرد ... [illegible] سلطان ... [illegible]
سلطان ... [illegible]
و ... [illegible]
فرستاد ... [illegible] سلطان
... [illegible]
... سلطان ... [illegible]

اصفهان

به اصفهان را

اصفهان کرد ... [illegible] سوار ... سلطان
... [illegible] سلطان ... [illegible]
... [illegible] سلطان ... [illegible]
... سلطان ... [illegible]
چون عراق ... [illegible]
... خلیفه ... [illegible]
... [illegible]
فرستاد ... سلطان ... [illegible]
... سلطان ... [illegible]
... [illegible] سلطان ... [illegible]
... [illegible] سلطان ... [illegible]
... سلطان ... [illegible]
... سلطان ... [illegible]
سلطان ... [illegible]
و ... سلطان ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] کرمان ... [illegible]
... عراق ... سلطان ... [illegible]
... [illegible]
... سلطان ... [illegible] اصفهان ... [illegible]

عباد و شهرها [illegible] در معموری مملکت [illegible] کوشید در خلال احوال خبر جلال
کرجستان رسید سلطان [illegible] بر سر قلعه خلاط رفت [illegible] در قلعه خلاط بود
که [illegible] رسید که لشکر مغول متوجه عراق است سلطان [illegible] مراجعت [illegible]
لشکر [illegible] داده [illegible] چون [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
با وجود [illegible] از آنجا [illegible] رفته [illegible] لشکر تاتار
[illegible] لشکر سلطان [illegible] گرفته [illegible] کرده منهزم بعد از آن سلطان
خود را بیرون انداخته باصفهان آمد [illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان [illegible] اصفهان [illegible] احوال سلطان
روم [illegible] سلطان [illegible] سلطان
[illegible] لشکر [illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] لشکر [illegible]
[illegible] خلاط [illegible]
سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] لشکر شام و روم [illegible]
سلطان [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] لشکر روم [illegible]
[illegible] خلاط [illegible]

وارد [illegible] ارسواز [illegible] اسلام

امراء روم و شام

نقل بعد [illegible]

نقل بعد [illegible] عزیمت [illegible] روم و شام کرد که خبر رسید که [illegible] امراء [illegible]
تاتار از جیحون عبور نموده متوجه عراق است سلطان [illegible] بغداد و شام و روم [illegible]
امراء [illegible] تاتار اعلام [illegible] سلطان [illegible]
سه هزار سوار [illegible] خلاط [illegible]
[illegible] سلطان
[illegible]
[illegible] لشکر مغول [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
امرا [illegible] لشکر [illegible]
و در خلاط [illegible] سلطان جلال
[illegible] سلطان [illegible]
و در خلاط [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] دولت خوارزمشاهیان [illegible] اولاد چنگیز خان مستقل شدند [illegible] ملک
[illegible] طبقه [illegible]
از سلاطین که در ایران [illegible] سلطنت [illegible] سلاطین چنگیزیه که [illegible]
و مغولیه [illegible] چنگیز خان و اولاد [illegible] چنگیز خان
که نام او تموجین بود در سنه [illegible]
[illegible] قبل خان بن
[illegible] خان بن تومنه خان بن بایسنغر خان بن [illegible] خان بن [illegible] خان بن [illegible] بن
بوذنجر بن الانقوا [illegible]

[illegible] چنگیز خان [illegible]

ظهور او [illegible] ترکستان بوده و الان [illegible] مادر او بوده و این است که در [illegible]
[illegible] فرزند [illegible] شد [illegible]
[illegible] و الان [illegible] سلاطین [illegible]
که [illegible] مغول [illegible] فرزند [illegible]
[illegible] است و حال [illegible] میخوانند [illegible]
[illegible] بود که [illegible]
رئیس قوم مغول [illegible]
و بعد از [illegible] قوم مغول [illegible]
[illegible] اولاد [illegible]
[illegible] ترکستان [illegible] خان [illegible]
[illegible] خان بن [illegible] خان بن مغول خان [illegible] مغول [illegible]
[illegible]
یافث بن نوح است و مغول [illegible] تاتار [illegible]
[illegible] چنگیز [illegible] اقوام مغول و تاتار [illegible]
[illegible] چنگیز
[illegible] سیزده سالگی رسید پدر او [illegible]
[illegible] اونک خان
[illegible] سلاطین ترکستان [illegible]
[illegible]
و جلایر و تاتار که [illegible] مغول [illegible]
[illegible] چنگیز [illegible]

اونک

اونک خان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] چنگیز [illegible]
که [illegible] سلاطین [illegible]
[illegible]
[illegible] سلطنت [illegible]
[illegible] چنگیز [illegible]
[illegible] لشکر [illegible]
[illegible]
[illegible] چنگیز [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] چنگیز خان شد [illegible] چنگیز خان [illegible]
[illegible] چنگیز خان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] چنگیز [illegible] خان [illegible]

که [illegible] مغول [illegible]

و بعد از [illegible]

مصوب اردوش رفت و در عرض راه مرقوم او ... مستولی و ایشان چون عزم شدند تا مرز رسید
کوشلک خان و توقتا بیکی میدان رزم ... بسیار بسر داد ... توقتا بیکی مغول
و کوشلک گریخته نزد گورخان پادشاه قراختای ترکستان رفته نزد گورخان
مقدم او را محترم داشته او را فرزند خوانده دختر خود را بدو داد ... ارسلان خان از
قوم قرلق با اتباع و اشیاع بخدمت چنگیز خان پیوست و در مغولستان ... قراتای
الی رسید و در آن وقت ... که ... بود و ایلچی گورخان ... خان
... چنگیز خان ... رسولان ... دختر چنگیز خان را ... کرده
... چنگیز ... اتابک امرا ... میدان پادشاهی ... وسیع کرد امرا
دولت را ... از بیلاق ... سلطان ... بابا و جد ... رسید ... چون
هزار سال ... است که ... دولت ... اکراق ... باشند و ...
... بار ... کشته و ... بر ... کار مغول ... رسید ... مادر
روزگار ... ارکان دولت ... کرده گفت چنگیز خان ... ایلچی ... رد الی خان
پادشاه ... اورا ... دعوت ... ... گفت ... حالا ... رد ... لاف
... دارم ... ایلچی ... خلاف ... اگر ... شده ... یکی ... باشد اگر ...
... شنوم ... دارم الی خان ... او ... در جواب گفت ... خوانند
که ... از ... چنگیز خان ... گیرد
... ... صورت حال ... چنگیز خان عرض کرد چنگیز
... ... لشکر کرد ... کرده ... و از ... باز
... ... قراختای ... ... رفتن ...
... ... را ... ملک ... و ادیان ...
و ... در ... لشکر ... کرده از ... با لشکر ... حارد ...
الی خان ... لشکر ... کرده ... لشکر ... رسید که ... چنگیز
... ... سلطان ... لشکر ... خان

و برادر ... چنگیز ... لشکر را ... حال ... کرده ... یک ... کرده ... خان
... از قتلغ ... گرفته ... رسید ... لشکر ... روز
... رسید ایشان ... از سران ... چنگیز ...
و ... رسید که ... پادشاه ... رسید و در
او ... چون الی خان ... چنگیز ... صلح ... چون را
پادشاه ... چنگیز ... چنگیز ... الی خان
... که ... تا ... بود ... بود ... فرستاده در
... رود ... و ... علم ... بود که ... جمع
از ... حرکت کرد ... و ... لشکر ... الی خان عزم
... کرده ... خان ... خود ... جنگ ... از ...
... و ... کرد ... الی ... چنگیز ... فرستد و در ... آمد
... کرده ... چنگیز ... با ... جمع ...
از ... الی خان ... چنگیز ... الی خان ... چنگیز ... را
... چنگیز چون ... و سرداران لشکر ... خان ...
... ... گردید چون الی خان ... مطلع ... کرد
... الی خان ... چنگیز ... رسید و ... اکثر ...
... گرفته ... و ... و ... او
... کرد ... خان ... و ...
و ... چنگیز ... و ... جوق ... و
... وقت ... قرخان ... خود ... خوارزم ...
... چون ... و از ... که ... دار و ... را اما ...
... کرد ... ... داد ... در ... ابتدا
... داده بود از ... سلطان ... لشکر ... و ...
... ... و ... ...

که اگر [illegible] به ما مشرف [illegible] و اگر خلاف این باشد [illegible]
[illegible]
[illegible] گرجی [illegible]
[illegible]
[illegible] علما و فضلا [illegible]
[illegible]
[illegible] کورخان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible]

از صواب عسکر خان

سلطان محمد

وایلچیان او [illegible] ایران [illegible]
[illegible] ایران [illegible]
[illegible]
[illegible] گرجی [illegible]
[illegible] اسلام [illegible] علما و فضلا [illegible]
[illegible]

و امارالان یونان که بی حرکت رفته بود ایل را گرفته اکثر ... را کشته ... امارا ... حسن ...
محمد رفتند ... ملک ... آمده ... کرده ... رستم و ... را ... داده ...
... ملک ... غرت ... گرفته ... جمعی ... عید ... و ... را ... بود ...
... محمد ... نظر ... نیست ... بود ... از طرف اطراف ... گرفته ... شد
او ... داده ... رسید و ... سلطان ... وقت ... او ...
... و ... جهت ... در ... و محمد ... لشکر ...
به ... از ... گشته شد و ... لشکر ... روانه شد ... صد و ده ...
... سلطان ... کرده بود و ... شهر ...
نظر ... محمد ... فتح ... از ...
حسن ... از ... را ...
کرده جمعی ... لشکر ... شهر ... و مردم را ... کرده ...
غارت کردند و ... کرده ... لشکر ...
سلطان ... لشکر ... و ...
... که ... از ... کرده و ... رفته ... لشکر ... کرده ...
... ملوک اطراف و لشکر ...
... رفتند ... لشکر ...
... از ... که ...
... را ... کرده ... رسید ...
لشکر ...
قتل عام کردند و ... رفته ... از ...
... قتل عام کرد و از ... جلوس ...
رفته ... کرده ... رسید ... قتل عام کرد ...

ایل

ایلکنت جمعی ... ولایت ... و سلطان ...
... کرده ... از ...
... و جمعی ...
... ایلکنت پس ...
... کشته شد ...
قتل عام کردند ... روانه ...
... رفته ...
... کرده ...
... رفته ...
... رفته ...
... رفته ...
کردند ...
... رفته ... قتل عام ...
... کشته شد ...
... قتل عام ...
پس ...
... قتل عام کرد
پس ... رفته ...
... ملکت الالان ...
... رفتند پس ...
...
... رفتند که ...

معلومست و بعد السحرا [illegible] بر روس [illegible] روس و [illegible] حشر عظیم کرده اماده قبایل کشتند
مغول [illegible] روس و [illegible] را [illegible] حصار [illegible] که در سحرگاه [illegible] مغول [illegible]
[illegible] از [illegible] [illegible] فتح [illegible] در ولایت [illegible] کرده
از [illegible] چنگیز [illegible] و [illegible] تموجین [illegible] در [illegible] بود
[illegible] چنگیز [illegible] [illegible] عراق [illegible] را [illegible]
[illegible] لشکر [illegible] و خلق [illegible] حضرت [illegible] انکه [illegible]
از لشکر مغول [illegible] از الجمله یک روز [illegible] [illegible]
[illegible] مغول [illegible] لشکر مغول [illegible] و [illegible]
[illegible] و از جمله مولانا شیخ نجم الدین [illegible] بود [illegible] چنگیز [illegible]
[illegible] [illegible] مغول [illegible] [illegible]
[illegible] که [illegible] [illegible] مغول [illegible] کرد [illegible] شدند اما
چنگیز خان [illegible] [illegible] حدود [illegible] [illegible]
[illegible] آمد و از آنجا [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] مغول [illegible] [illegible] کرده
[illegible] [illegible] کرده لشکر [illegible]
را از [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] کرد [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] و [illegible] چنگیز [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و از [illegible] چنگیز [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] چنگیز [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] که سلطان
جلال الدین [illegible] [illegible] [illegible]

سکنه

سکنه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و از [illegible]
[illegible] از [illegible] جغتای که چنگیز [illegible] مغول [illegible] کرده [illegible]
و از آنجا کوچ کرده سلطان جلال الدین رسید [illegible] چنانچه مذکور شد بعد از [illegible] سلطان جلال
الدین [illegible] لشکر [illegible] [illegible] [illegible] ولایت [illegible] کرده
[illegible] اما [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] چنگیز [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] لشکر چنگیز [illegible] [illegible] سلطنت
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
از [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] چنگیز [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] [illegible] مغول [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] سلطان
جلال الدین [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] مغول [illegible] [illegible]
لشکر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] لشکر [illegible]

گرد اماد چنگیز بوده

در [illegible] سلطان [illegible]

[illegible]

پس از آن رخصت [illegible] خبر وفات [illegible] خان رسید [illegible] چنگیز خان [illegible]

[illegible]

[illegible] سلطان جلال الدین [illegible]

[illegible] چنگیز خان [illegible]

اوکتای قاآن بن چنگیز خان

[illegible] سلطنت [illegible]

[illegible]

[illegible] سلطان جلال الدین [illegible]

[illegible]

بورت شد و در عهد او ... فتح ... [illegible] ... بر سر او ...
... و کیوک خان ... [illegible] ... بود ... جهت ...
و ... [illegible] ... اوکتای قاان و امرا و ... الوس
... که در اول عهد ... [illegible] ... و از ...
و مادر او ... امرا و ... [illegible] ... اولاد ...
و هم چنین اولاد ... [illegible] ... امرا ...
... ایران ... عراق و خراسان و ... و از روم سلطان رکن الدین ...
... و از گرجستان داود ... [illegible] ...
الدین لولو و از بغداد قاضی فخر الدین ... [illegible] ...
... و از کرمان ... فرنگ مجموع ... [illegible] ...
و در عهد او پادشاه ... [illegible] ... کیوک خان بن اوکتای قاان
قرار گرفت ... سلطنت قرار گرفت ... [illegible] ...
... [illegible] ...
و روم ... [illegible] ...
... سلطنت روم ... سلطان رکن الدین ...
و عراق ... [illegible] ...
و ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... پادشاه ... [illegible] ...
عراق ... [illegible] ... اتابک ...
... [illegible] ... پادشاه ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...

و رعیت

و رعیت ... [illegible] ...
رسید ... [illegible] ...
... سلطنت ... [illegible] ...
امرا و لشکریان ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... سلطنت
منکو قاان بن تولی خان بن چنگیز خان قرار گرفت و در ... [illegible] ...
قرار گرفت ... [illegible] ... اراده ... پادشاه ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... منکو قاان ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... کیوک خان ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... اهل اسلام ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
قوبیلا قاان ... [illegible] ...
و ... [illegible] ... هولاکو خان ... [illegible] ...

و او پانصد و سه هزار لشکر روانه صوب ایران زمین و روم کرد و پس ایران منکو قاآن [illegible]
خشم انگیز نمود و فغفور چین قریب ده که حرکان نام داشت و او را با فغفور دعوت جنگ کان [illegible]
کشته ایلچی در چین با جواب نامه [illegible] در سیر شاه منکو قاآن جواب نامه نوشته
با ایلچی گفت با فغفور بگوی که آماده باش که با لشکر بیکران رسیدم و در سنه [illegible] و خمسین و ستمائه
با شصت تومان لشکر [illegible] چین [illegible] و در راه علاج [illegible] بود در
مرقت و جمعیت با لشکر [illegible] منکو قاآن علاج [illegible] نکرده [illegible]
تا [illegible] کوه [illegible] و [illegible] کوه قلعه بود [illegible]
[illegible] را [illegible] و او [illegible] کرد و [illegible] نشست [illegible] کرده بود
لشکر [illegible] قلعه [illegible] و از او [illegible] رسید [illegible] و [illegible]
[illegible] بر [illegible] و [illegible] لشکر و او را
از پادشاه [illegible] کوچ کرد [illegible] شاه [illegible] لشکر [illegible] و با در لشکر [illegible]
پادشاه [illegible] و [illegible] در سنه [illegible] و خمسین و ستمائه [illegible] قلعه [illegible]
[illegible] سلطنت [illegible] برادر [illegible] و [illegible]
قاآن برادر [illegible] در [illegible] بود [illegible] از [illegible] قوبلا قاآن [illegible]
قوبلا قاآن بن تولی خان بن چنگیز خان [illegible] که دار الملک [illegible] بود [illegible] سلطنت
[illegible] و برادرش اریق بوکا [illegible] در [illegible] که [illegible] سلطان چنگیز [illegible] بود [illegible]
[illegible] قوبلا قاآن لشکر [illegible] کار [illegible]
[illegible] اریق بوکا [illegible] رود [illegible]
[illegible] برادر اریق بوکا [illegible] بود [illegible] قوبلا [illegible]
[illegible] اریق لشکر بر او کشید چون قوبلا قاآن [illegible] روانه [illegible] رسید
[illegible] رسیده [illegible] اریق بوکا [illegible] و [illegible] کرد

[illegible] خان [illegible]
[illegible]
سلطنت [illegible]

[illegible] وطن [illegible] لشکر او [illegible] و [illegible] که [illegible] بود
[illegible] اریق بوکا [illegible] قوبلا قاآن [illegible] و [illegible]
[illegible] چنگیز [illegible] خان کرده لشکر [illegible]
[illegible] قوبلا قاآن [illegible]
[illegible] لشکر [illegible] آمده [illegible] و در [illegible]
[illegible] برادر [illegible] قوبلا قاآن
[illegible] لشکر [illegible] و [illegible] و [illegible]
[illegible] قوبلا قاآن [illegible] سلطنت [illegible] و [illegible] کار [illegible]
[illegible] قوبلا قاآن [illegible]
[illegible] در [illegible] و [illegible] در [illegible]
[illegible] چهار سال [illegible] لشکر بر [illegible] کشیده [illegible]
[illegible] و در سنه [illegible] و ستمائه [illegible] لشکر [illegible] آورده [illegible]
لشکر فراهم آورده [illegible] با سپاه قوبلا قاآن [illegible] کرده [illegible]
[illegible] لشکر [illegible] شده بود
[illegible] و [illegible] کرده [illegible]
[illegible] کرده [illegible] و در سنه [illegible] و ستمائه [illegible]
[illegible] پادشاه [illegible]
چنگیز خان [illegible] و [illegible]
[illegible] چنگیز [illegible] که [illegible]
شاه [illegible] و [illegible] اولاد چنگیز خان که [illegible] سلطنت [illegible]
[illegible] و [illegible] خان [illegible]

تا آنکه و بعد از وی پسرش برکا خان و او مسلمان بود و صدیق و بعد از او ولد او جوجی خان قتلغ [illegible]
ترک سلطنت نموده تا نوبت بکاجی بنگ خان رسید و او ولد با پدر بود و عادل و مدبر و او چون
بر ظلم اشرف خود و اولاد یافت از آن نخلع شد تا عمر را از این آداب الکرام و دیگر برادرش هم پادشاه شد
جوجی مراد او تغلق تیمور خان و سیورغتمش خان است که امیر تیمور گورکان جنگها کرد با ایشان
و اما اولاد چنگیز که در ترکستان و توران این سلطنت کردند اول ایشان جغتای بود و بعد از آن پسرش
او و اولاد او و بیسو منگو و ... و اولاد او که در ایران سلطنت کردند اول هولاکو و اباقا و کیخاتو خان
را برادرش ... پادشاه شد و بعد از وی پسرش تیمور خان و دو تغلق تیمور خان و الیاس خواجه و سیورغتمش
و سلطان محمود خان و غیرهم و اما اولاد چنگیز که در ایران این سلطنت کردند اول ایشان
هلاکو خان بن تولی خان بن چنگیز خان است منکو قاان برادر سلطنت ... از اولاد و
هلاکو را با جمعی لشکر خود به ایران زمین فرستاد گفت تا بعد از جیحون تا انتهای روم و مصر در تحت
تصرف او درآورد و اول قلع جهاد با اسماعیلیه و ملاحده خلفا و بغداد با لشکر ... خود در سنه اربع و خمسین و ستمائه
و خمسین و ستمائه هلاکو پادشاه را وداع کرده بطرف ایران روان شد چون بکش رسید ایلچی
ما طرا ... که ما بر پادشاه ... ترک ... روانه ... مستعصم و اگر که ... ساکن ... ملک جم
معلوم ... هر که سر کشی کند هلاکو ... سلطان رکن الدین و ابو جعفر ... و در ...
و در زمین عراق که دست ... و ... پادشاه ... علما در ... او در ...
و مجموع قلاع اسماعیلیه را گرفته و خورشاه را با منکو قاان فرستاد و در عرض راه او را کشته
چون خبر به هلاکو رسید جمیع سلطان را اصغر و اکبر را که کور ... کشت و فاضل محقق ... خواجه
نصیر الدین طوسی را که گرفته بود ... اسماعیلیه بود ... و وزیر خود کرد ... و ... کو ...
با لشکر فراوان بسمت روم و شام فرستاده او رفته جمیع آن بلاد را ...
بعد ... در سنه خمس و خمسین و ستمائه عازم بغداد شد و ... المستعصم خلیفه را ...
او را به اطاعت خواند و ... خلیفه در الوقت ... که ... مجبور ... نخواهد ...

سلطنت

سعد ... و ... او سد ... راه ... سلطنت ... و ...
سپاه ... و ... سلطنت ... و امرا و ... ا ... ب سنگ ... و ... خلیفه
سلطنت ... و ... سپاه ... و اهل بغداد ... و ... ا ...
گرفتند ... خلیفه ... سه هزار ...
داده بود ... و ... سوار ... خلیفه ... و ... لشکر ...
خواجه ... هلاکو خان ... خلیفه ... و ... خلیفه ...
رسولان فرستاد و او را ... خواجه نصیر الدین طوسی که ...
که او ... دال بر زوال دولت ... است ... هلاکو خان ...
بر جانب بغداد با لشکر ... بغداد ... برج ...
و تا ... روز ... و ... خلیفه ...
در ... و جمعی دیگر از اهل علم ...
امیر المؤمنین ... زوال دولت عباسیه ...
امر ... و ... از ... خلیفه ...
و ... بغداد ... خلیفه ...
بیرون ... هلاکو ...
... و سه ... و ... اکنون ...
و دیگر ... خلیفه ...
معلوم پادشاه ... خواهم کرد روز دیگر ...
... و اموال ...
... خلیفه ...
و ... خلیفه ...
و ... خلیفه ...

بکوتا اهل بغداد ... آمده که ... قلعه ... کرده که هر که ... صلاح الدولة
سوران ... لشکری ... نوع نوع ... رسید روز دیگر هلاکو خان
امر کرد تا ... بغداد ... بغداد ... اطراف ...
رات ... بغداد ... سلطان هلاکو رسید که ...
بس اموال ... خلیفه ... روز دیگر ... خلیفه آل
عباس ... گفت که اگر خلیفه ... سلطان ...
خواجه نصیر الدین گفت چگونه شد که ...
از حال ... پس ... نصیر الدین گفت که اگر ...
پس امر کرد ... خلیفه ...
عقد ... و ... العباس ...
... هلاکو خان ... بغداد ...
والکار ...
... و سلطان ...
... گرفته ...
... پادشاه ...
... نصیر الدین ...
...
سنه سبع و خمسین و ستمائة هلاکو خان ...
...
...
...
... دو ... ۱۹ ...

دو برا

مدت ... سال ... سوره ... و ...

در ... ...
و ... ...
... ...
... ...
... ...
و ... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
و ... ...

بود ... ...
...
[illegible]

حکومت عراق و مازندران و خراسان تا کنار جیحون با اباقا خان مقرر شد و تبت و اران [illegible]
را به برادر دیگر یشموت و دیار بکر و ربیعه را [illegible] و مملکت روم را به معین الدین پروانه [illegible]
کاشغر و بغداد و فارس [illegible] را به علاء الدین عطا ملک جوینی داده و [illegible] تراند
و [illegible] در سنه [illegible] و ستمائه [illegible]
عمر [illegible] سلطنت کرد [illegible] اباقا خان که [illegible] بود و [illegible]
بود [illegible] امرا و ارکان [illegible] جلوس [illegible]
برادران [illegible] و سلطنت [illegible] پادشاه [illegible] که در عراق [illegible]
که سلطنت [illegible] [illegible] و حکومت [illegible]
نصیر الدین طوسی در [illegible] و ستمائه اباقا خان بن هلاکو خان بن تولی
خان بن چنگیز خان [illegible] سلطنت [illegible] برادر خود یشموت را [illegible]
و دیگر [illegible] حکومت [illegible] و خراسان [illegible] جیحون [illegible]
[illegible] که [illegible] بود [illegible]
و [illegible] علاء الدین عطا ملک [illegible]
[illegible] سلطنت [illegible] شمس الدین [illegible]
[illegible] خواجه نصیر الدین را [illegible] در [illegible] جلوس براق خان
[illegible] اباقا خان [illegible]
و [illegible] براق خان را [illegible] لشکر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] و [illegible] لشکر [illegible]
[illegible] و ستمائه [illegible]
[illegible] و ظلم و [illegible] اباقا خان
یشموت [illegible]
[illegible] اباقا [illegible]
[illegible]

و [illegible] که [illegible] از [illegible]
و [illegible] سرداران [illegible] [illegible]
و اباقا خان [illegible] و [illegible] که [illegible]
و در سنه [illegible] از مغولان [illegible]
و [illegible] اباقا خان [illegible] آورده [illegible]
[illegible] اما [illegible] احوال [illegible]
[illegible] و [illegible] و تمام [illegible]
[illegible] برادر [illegible]
[illegible] اباقا خان
[illegible] معین الدین [illegible] قرار [illegible]
[illegible] ایران [illegible]
[illegible] روم [illegible]
[illegible] الدین پروانه [illegible] روم [illegible] شمس الدین [illegible]
[illegible] اباقا خان [illegible] مملکت روم
[illegible] پروانه [illegible] روم [illegible] پروانه [illegible]
[illegible] روم [illegible] پروانه [illegible]
روم کرده [illegible] اباقا خان [illegible] لشکر [illegible]
[illegible] شام [illegible] لشکر [illegible]
[illegible] لشکر [illegible]
در سنه [illegible] و ستمائه در دمشق وفات یافت [illegible] الدین [illegible]
[illegible]

واو غوغا لشکر بسر طالبان لشکر ابا قا خان که در حلب حاکم اقامت او بسته بود پراکنده
امرای مغول را اما اگر لشکر بعد رسید در سر فتح دشمن شتنه اما قاآن برادر خود منکو
تیمور را با لشکر کشی بطرف شام و مصر روانه که ا[illegible] را [illegible] العزیز با لشکر اسلام
[illegible] بعد از محاربه لشکر مغول [illegible] و منکو تیمور [illegible] لشکر گرفتار
[illegible] امرا شد [illegible] جوش [illegible] که حدود روم [illegible]
[illegible] بعد از [illegible] اباقا خان بطرف شام روانه
و [illegible] امرا را با برادر خود و لشکر [illegible] روانه [illegible]
و [illegible] امرای مغول [illegible] لشکر [illegible] شد و در سنه [illegible]
[illegible] بغداد و [illegible] سال [illegible] گردید ارکان دولت
و امرا و [illegible] شاهزاده [illegible] او [illegible] را
که [illegible] سلطان احمد خان بن هلاکو خان مسمی شد و بر تخت سلطنت
[illegible] در سنه [illegible] و [illegible] سلطان
[illegible] و امرای مغول [illegible] و در [illegible]
و [illegible] برادر خود [illegible] ولایت روم [illegible] و [illegible]
سلطان [illegible] سلطان [illegible] و [illegible] و در [illegible] زاده ادم
[illegible] ارغون که در [illegible] روز [illegible]
[illegible] تا عاقبت [illegible] و در سنه [illegible] لشکر
جمع کرده جنگ سلطان احمد خان [illegible]
[illegible] رفت [illegible] ارغون [illegible]
ارغون [illegible] شد [illegible] رفته [illegible]
ارغون [illegible] و [illegible] و ملازمت [illegible]
[illegible] و [illegible]

سلطان

سلطان [illegible] ارغون [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان احمد خان [illegible] ارغون را [illegible]
[illegible] سلطان احمد خان [illegible] خود که
[illegible] عراق [illegible] ارغون [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] برادر [illegible]
[illegible] ارغون [illegible]
جمعی [illegible] رفته [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] ارغون [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] مضطرب [illegible] ارغون [illegible]
[illegible] و امرا و ارکان [illegible] ارغون [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] سلطان [illegible]
سلطان [illegible] که [illegible]
کردند [illegible] سلطان [illegible] ارغون [illegible]
[illegible] که [illegible] امرا و ارکان [illegible] ارغون [illegible]
و [illegible] سلطان [illegible] و [illegible] سلطان
و [illegible] لشکر ارغون [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] ارغون [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] ارغون سلطان [illegible] و ارغون امرا [illegible]
و [illegible] در [illegible] سنه [illegible] ارغون خان بن اباقا خان بن
هلاکو خان بن تولی خان بن چنگیز خان بر تخت سلطنت [illegible] امرا را

حکومت لاهیجان داده روانه تخت توریز کرد و بایدو را بغداد و بلاد جو و کیخاتو را بروم روانه
و ممالک خراسان و مازندران را بغازان داد و امیر نوروز [illegible] ارغون آقا را
اتابک و ملازم او کرد [illegible] صاحب سعید شمس الدین محمد صاحب دیوان که وزیر [illegible]
و کیفیت [illegible] سالها بود [illegible] سعد الدوله [illegible] سلطنت
[illegible] اسلام [illegible]
و [illegible] که [illegible] در چهارم شعبان
سنه ثلث و ثمانین و ستمائه [illegible] بشهادت رسید و سعد الدوله یهودی در زمان ارغون
[illegible] رسید [illegible] سلطان [illegible] راه
[illegible] بغداد رفته [illegible] اموال [illegible]
و در [illegible] که امروز [illegible] کویند [illegible] ارغون [illegible]
و [illegible] الدوله [illegible]
و [illegible]
و در [illegible] ارغون [illegible] رسیده و
[illegible] که [illegible] کردند و [illegible] که [illegible]
و [illegible] ارغون [illegible]
[illegible] که [illegible] در [illegible]
و [illegible] اسلام [illegible] کرده و [illegible]
[illegible] سعد الدوله [illegible] ارغون [illegible]
[illegible] ارغون [illegible]
[illegible] ارغون [illegible] و [illegible]
[illegible] ارغون [illegible] در [illegible]

دور ماه

دور ماه که سعد الدوله و جوشی [illegible] و [illegible] راه [illegible]
[illegible] طلب داشتند [illegible]
[illegible] و در [illegible] که سعد الدوله و جوشی و [illegible] که [illegible]
[illegible] که [illegible] ارغون
سبب [illegible] که [illegible] بود [illegible] سعد الدوله او [illegible] سلطان
داشت [illegible] و در ربیع الاول سنه تسع و ثمانین و ستمائه [illegible]
[illegible] امرا [illegible] روم [illegible]

کیخاتو خان بن اباقا خان بن هلاکو خان

را [illegible] اردو [illegible]
[illegible] امرا [illegible] کیخاتو امرا [illegible] بایدو [illegible]
طلبیدند [illegible] امرا [illegible] کیخاتو
[illegible] امرا [illegible]
کردند [illegible] کیخاتو [illegible]
[illegible] سلطنت [illegible] روم [illegible]
و [illegible] احوال [illegible]
[illegible] کیخاتو [illegible]
[illegible] امرا و ارکان [illegible]
[illegible] بایدو [illegible] کرده [illegible] طلبیده کیخاتو را گرفته [illegible]
بایدو [illegible] کرد [illegible] در سنه اربع و تسعین و ستمائه

بایدو خان

[illegible] سلطنت [illegible] اطراف [illegible]
غازان خان [illegible] خراسان بود و امیر نوروز [illegible] ارغون [illegible]

[illegible] کیخاتو [illegible] که بایدو [illegible] سلطنت [illegible] را [illegible] کیخاتو [illegible] قول [illegible] ده هزار سوار از [illegible] روانه [illegible] و [illegible] امرا [illegible] بایدو [illegible]

٩

حکومت خراسان و سیستان و عراق و کرمان از ... مشغول بود و در سنه ... ست
کرده بود و برادر او بود و این نوروز مردی شجاع و صاحب دسلطان ... ارغون بود
و ارغون خان امیر نوروز را با لشکر غازان بخراسان فرستاده بود بعد از وفات ارغون
از خوف ... ارغون مستقیم و ... ترکستان رفته و از آنجا لشکر گرفته
بدیار خراسان آمد و جنگهای مردانه کرده و در اکثری ... منصور ... او ...
او در جمیع ممالک مشهور ... رسولی نزد غازان فرستاد و از او ... بافته نزد او
شتافت چون ... غازان خان با امیر نوروز ... کرد امیر نوروز
گفت ... که ... شاهزاده را ... که ... ملک با دشاه
مشغول ... اسلام شود ... امیر نوروز در حضور شیخ صدرالدین حموی ... ایمان
... ملا ... لشکر ... پادشاه ... سلطان محمود موسوم شد
پس از آن ایلچی نزد بایدو خان فرستاده ... طلب داشت بایدو ...
... امیر ... لشکریان فرستاد که در سرحد ... غازان
با نوروز ... جنگهای ... لشکر بایدو منهزم غازان خان
ایلچی ... بایدو فرستاد ... بایدو ... کرده ... غازان
خان ... که با یکدیگر ... و یکدیگر را ملاقات ... خواه ...
... و ... نزد ... و در روز ... پادشاه با لشکرهای ...
... بایدو ... و ... یکدیگر را ... کرده در ...
... شاهزاده ... عراق ... جمیع ...
... پادشاه ... که ...
که ... شدند ... و ... و امراء بایدو ...
... غازان در ... عازم ... غازان ... نوروز ... بایدو ...
... نوروز ... بایدو ... از ...

امرا ... بایدو ... از ... کرده ... الوس
... عراق ... شاهزاده ... بایدو ... ازبایدو
ظاهر ... در ... امیر نوروز ...
... در ... نوروز ... رفته ...
... بایدو ... و ... رفته ... الوس ... بایدو و ...
... بایدو ... و ... از ... صدرالدین
... بایدو ... ملک ... الوس ... از ... پادشاه
و ... غازان ... صدرالدین
... پادشاه ... که ... و ...
از ... امیر نوروز ... بایدو ...
... ملک ... پادشاه
... بر ... نوروز ... صدرجهان ...
روان ... ربع و تسعین و ستمائة ... در ...
... ایلچی ... لشکر ... عزت ...
... امرا ... بایدو ...
نوروز ... امرا ... کرده ... جلسهای ...
... غازان ...
... در ...
... غازان خان بن ارغون خان بن اباقا خان بن هلاکو خان ... سلطنت
... امیر نوروز ... صدر ...
... نوروز ...

در اثنا خبر رسید که اتحادی لشکر عراق به سپاه ماوراءالنهر که از جانب اهالی لشکر سلطان شاه مامور بودند
بیاورده متوجه رفتند چون پادشاه دانست که جمعی از جهت مسند امیر تیمور ورسود عدد او را
روانه خراسان و نیز آوازه وصول لشکر ماوراءالنهر تیمور غازی اشتیاق به رای مشتهی آرایش
چون کرده بنده معدود بود و چون سلطان محمد کار او روم در سیاه آمد و کمک ماهور سلطان
صلاح در رفتن او دید اطراف روانه کرده او را به جانب رستم و در عقب امیر تیمور و جمعی از لشکر
شهزاده کان و افراد اعیان کرده که پادشاه و تیمور را از رسیدن بر در جمع شاه
امیر تیمور و میر حسین ارادت پادشاه روانه از توپ سلام امرا از خصوص مطلع شده دیار
از انها جمله را اودند و در سرحد حسن و سعی شاه امیر تیمور را بضبط درآمد و سپاه مشغول شد
و در سنه و لسعین و سبعمائه صدرالدین کاشی که وزیر بود و تب به جهان امیر تیمور مشغول بردند
و تند مزاج شده مکتوبی از زبان او نسخ کردند مهر و نشان در فرح پادشاه حکم مطلق در سنه
سلطان شاه رسید
بقطع عقد مالک و ... پادشاه مذکور حکم فرمود که برادران و نواب امیر تیمور را که در
جای او نموده مهر و دو دار را با دو قطار لشکر با فرو که کرمان مرا امرا را که جهانگیر دارد
و دیگر را خبردار از بعضی و ما طرف قوت کار فرما و سلطان امرا را که جان میدهند و دارالملک
مالک جمع کرده بر انحلال که از برادران و سپهدار کرده در بیت امرا را که جون لشکر
رود کرده سعی بود و جانب معاودت امیر تیمور بر سیده ... اشتیاق امیر شده جون لشکر
او کشتند و مملکت فخرالدین کرت که در این سه عهد بسر رفت اورا او در بیعت کشیده بود
هر از ... که داده او ... و عهد ماوراءالنهر رسیده امرا معتوب بود که آمده و
آن ... و در جانب ... کرده او و او در سر رسیده آورده جون لشکر پادشاه رسید در از
مسلط امیر را از او دور کنند آن امیر را از کوه نشینی دست آویز و در جای مرحمت
او را کشتند و فخرالدین جای کار ما را در تمام مشغول او را که در این وقت دارا در دو
سرداران مرحمت کرده از امیر تیمور و امیر پادشاه بردند در مهور سنه ثمان و سبعین و سبعمائه پادشاه
حکم کرد که برادر پادشاه او ... سلطان محمد را به جانب از ما رسیدن امرا در ... خیر و در بیات

کرمان بود و در آن وقت امیر تیمور در آن ولایت به دارالملک پادشاه برده بود سلطان و نیز از امرای کوچ و سرخاب
و در سایه ملک فخرالدین که در هرات بود به جهت جمعی در قریب قرار داده کوچ مرتب و لشکر طلب فرستاد
کرد و او که مشغول مصلحت کوچ ارادت امر جمعی از امیران فخرالدین همراه امیر مشغول و جمع کرد
کوچ بند اتفاق آن را به جهت مسکوری در مقام اختلاف امرا رسیده از جوی و قلعه در اول عرف شرع و ترتیب
و پادشاه بهر ارادت امیر و در ظلم و ستم ... ترتیب و نظم امور ملک زیاده از حد مطلوب گرفت داده بودند
نظم شرع را با همراه دو هسته و جود نموده اهل صلاح علی الخصوص اعراب موسی خان نوکران و در سنه
تسع و سبعین و سبعمائه صدرالدین وزیر عزیز مرحوم شاه کشته شد و در همان سال بعضی متعلقان
و نیابت او به شیخ الدین که وزیر سابق بود بعضی آوازه رسید در عهد امیر
اراده نمود و لشکر بسیار از اطراف آمدند و در آن جمع شده اقبال در آن قرب مرتب شد و
جوانان و اطفال قبیله ریلو شده بودند و مادران او نهان منقطع و آب از روی زمین همه ناپدید شد و
حال قحط شد که مردم در طلب نان جان میدادند و در عقب آن وبا عظیم واقع شد چنانکه از
مردم جمعی زیاده از جهاد هزار ... شدند و در عقب آن رحمت رسید و حال ... الطاف
مستعد رسیدند و چون دولت ایام از ... ثمان و سبعین و سبعمائه آنجا بحکم دیگر واقع شد
و سرداران ... شده بود که پادشاه اراده کرد که لشکر و جمعی با خود هزار سوار و ده هزار
پیاده ... روانه شدند و در راه دیگر امرا از روم با در دو پیکار و جنگ ...
و جمع روانه شدند چون کار رسید خبر رسید که سلطان ... با لشکر وافر در جمع ... سلطان
امیر تیمور ... تمام لشکر ... او را به جانب ... کرد ...
و خود ... روی ... که او را ... امیر ... و ... شوکت
لشکر مصر و روم ... لشکر پادشاه ... شد ... و پادشاه ...
وارد شد و ... با جمعیت و ... همراه ... سلطان ...
مصر ... و ... امرا ... و ... او را ... پادشاه ...

معاودت بر جهت بادشاه عادل ... لشکری که در [illegible] بود و [illegible] سلطان [illegible]
در آن حدود [illegible] در سنه [illegible] و سبعمائه [illegible] سلطان [illegible] و لشکر [illegible]
بر سر بادشاه [illegible] بی حس لشکر سلطان [illegible] و جمعی کثیر [illegible]
اسیر شده و امیر چوبان در آن [illegible] و امیر [illegible]
غالب [illegible] در [illegible] شوال سنه [illegible] و سبعمائه وفات [illegible]

سلطان الجایتو محمد خدابنده ابن ارغون خان بن اباقا خان

[illegible] در [illegible] اوجان [illegible] امرا و ارکان [illegible] سلطنت [illegible] و امرا [illegible]
[illegible] امیر [illegible] و [illegible] در سنه [illegible]
[illegible] در سنه اربع و سبعمائه [illegible]
[illegible] سلطانیه [illegible]
[illegible]
[illegible] قرار داد که
[illegible] و [illegible]
[illegible] کیلان [illegible] لشکر [illegible]
[illegible] هرات [illegible] الدین [illegible]
امیر [illegible] لشکری [illegible] امیر [illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان [illegible] امیر [illegible] لشکری
[illegible] الدین [illegible] در قلعه [illegible]
[illegible] امیر [illegible]

مرسوم [illegible]

[illegible]

در آن [illegible] ملک [illegible] الدین [illegible] و محمد سام [illegible]
[illegible] و محمد سام [illegible]
و امیر [illegible]
ملک [illegible] جمع [illegible] بادشاه [illegible]
[illegible]
و [illegible] ملک [illegible]
و امیر [illegible] لشکر [illegible]
و لشکر [illegible] بادشاه [illegible]
سلطان ابوسعید [illegible] خراسان در خلال این احوال [illegible]
[illegible] سلطان ابوسعید [illegible]
[illegible] ابوسعید [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] احوال [illegible] بادشاه [illegible]
و سبعمائه وفات کرد [illegible] امرا و ارکان [illegible]

سلطان ابوسعید بن الجایتو سلطان بن ارغون خان بن اباقا خان

[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] امرا [illegible] خراسان [illegible]
در خلال این [illegible] ابوسعید [illegible]
[illegible]
سلطان ابوسعید [illegible] در سنه [illegible] و سبعمائه [illegible]

[illegible]

در اطراف ولایت سلطانیه بود برخواست از جانب دشت پادشاه اوزبک از راه دربند درآمد
و در بلاد گرجستان و لشکر مصر و شام هر یک [illegible] و تیمور در [illegible] عثمانی در [illegible]
پادشاه [illegible] با لشکر [illegible] و امیر حسن کوچک را [illegible]
و [illegible] و امرا [illegible] چون سلطان [illegible] از [illegible]
جوانان لشکر [illegible] و [illegible] گشتند سلطان [illegible]
[illegible] و بعد از [illegible] خبر [illegible] امرا [illegible] و امیر [illegible]
[illegible] بواسطه عداوت امیر چوپان [illegible] عثمان [illegible] سلطان
لشکر کشید [illegible] چون سلطان [illegible] لشکر کشیده [illegible] چاوش
و [illegible] شاه [illegible] و [illegible] در [illegible] شاه
و [illegible] پادشاه [illegible] چون [illegible] را اعلام کرد و گفت
[illegible] پادشاه [illegible] امرا [illegible]
[illegible] گفت [illegible] سلطان [illegible] کرده
[illegible] چون سلطان [illegible] الله [illegible] امیر [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] کشته [illegible] عثمان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] سلطان گشت
و چون [illegible] تیمور در [illegible] عثمان [illegible]
کرده بود سلطان [illegible] امیر حسن [illegible] لشکر [illegible] چون [illegible]
[illegible] امیر حسن [illegible] و [illegible]
چون [illegible] بود [illegible] کرده بود [illegible]
[illegible] امیر حسن [illegible] سلطان [illegible] بود

رفته

دراوقات
رفته چون تیمور [illegible] سلطان [illegible] استعمال کرده و چون
[illegible] کرد [illegible] الدین [illegible] در [illegible]
[illegible] الربیع [illegible] کرده [illegible] در [illegible]
و [illegible] کرده [illegible] قصد [illegible]
[illegible] جلال الدین حسن [illegible] امرا [illegible]
تیمور [illegible] و [illegible] اطراف ولایات
[illegible] امیر [illegible] و [illegible] سرداری [illegible] امرا [illegible]
[illegible] شهر [illegible] و [illegible] چند
[illegible] تیمور [illegible] امیر حسن [illegible]
[illegible] امرا [illegible] احوال او را [illegible]
[illegible] تیمور [illegible] واحد
سردار [illegible] لشکر [illegible] امیر حسن [illegible] لشکر
[illegible] لشکر [illegible] تیمور [illegible] و [illegible]
[illegible] لشکر [illegible] و امیر حسن [illegible] شد و
[illegible] و [illegible] امیر چوپان [illegible]
سلطان [illegible] کرده [illegible]
[illegible] امیر چوپان [illegible] سلطان [illegible]
روانه [illegible] امیر چوپان [illegible]
[illegible] کرده [illegible] سلطان
[illegible] سلطان [illegible] امیر چوپان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] امیر چوپان [illegible]

و سلطان [illegible] چوپان [illegible]

[illegible] سلطان

و چون سلطان [illegible] کرده [illegible]

شیخ حسن بن امیر حسین بن آقبوقا در ولایت خراسان بود و همین شیخ حسن را شیخ حسن بزرگ و شیخ حسن ایلکانی نیز
مشهور و پدر سلطان اویس ممدوح سلمان ساوجی و [illegible] کرد و عشق [illegible] گرفته
این راز را [illegible] امیر چوپان [illegible] سلطان [illegible] بغداد [illegible]
و [illegible] بغداد [illegible] سلطان [illegible]
را [illegible] سلطان [illegible]
پسر [illegible] سلطان [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] امیر چوپان [illegible]
که [illegible] امیر [illegible]
[illegible] امیر [illegible]
[illegible] روانه [illegible] شیخ حسن [illegible] اویس [illegible]
عزم [illegible] رفته بود اراده [illegible] امیر چوپان رسید [illegible] شیخ حسن
[illegible]
[illegible] امیر چوپان [illegible]
[illegible] امیر چوپان [illegible] خراسان [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] روانه [illegible] رسید [illegible]
خراسان [illegible] امیر [illegible] شد [illegible] امیر [illegible]
کشته [illegible]
امیر [illegible] سلطان [illegible] امرا [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] لشکر [illegible]
[illegible] امرا [illegible]

و چهل [illegible] رسید

در سلطنت [illegible]

[illegible]

و چهل [illegible] شد [illegible] بغداد [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] بغداد [illegible] شیخ حسن [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] بغداد [illegible] بغداد [illegible] رسید [illegible]
[illegible] امیر چوپان [illegible] بغداد [illegible]
[illegible] روانه [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] همراه [illegible] بغداد [illegible]
[illegible]
[illegible] امیر چوپان [illegible]
[illegible]
[illegible] شیخ حسن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شیخ حسن [illegible]
[illegible] بغداد [illegible]
[illegible] شیخ حسن [illegible] سلطان اویس [illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان [illegible] خراسان [illegible] شیخ حسن [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]

[illegible] سال [illegible]

[illegible]

بغداد [illegible]
[illegible]

[illegible] کرده [illegible] ست وثلثین وسبعمائه وفات سلطان ابو سعید [illegible]

[illegible] ارپا خان که از نژاد [illegible] ملک سلطان [illegible]

واو در [illegible] لشکر [illegible] کشیده [illegible] لشکر [illegible]

جای گرفت [illegible]

[illegible]

[illegible] اولاد [illegible]

[illegible] سلطان [illegible]

[illegible] سلطان [illegible]

[illegible] لشکر کشیده [illegible] ارپا خان [illegible]

[illegible] ارپا خان [illegible]

[illegible] خان [illegible] هلاکو خان را [illegible]

[illegible] سلطنت [illegible]

[illegible] شیخ حسن [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

محمد خان [illegible]

هلاکو خان را [illegible] سلطنت [illegible] شیخ حسن [illegible]

[illegible] جعفر [illegible]

[illegible] عراق [illegible]

[illegible] شیخ حسن [illegible]

شیخ حسن [illegible] لشکر [illegible] شیخ حسن [illegible]

[illegible] محمد خان [illegible] شیخ حسن ایلکانی شیخ حسن [illegible]

ارپا خان [illegible]

[illegible] خان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] در اطراف آذربایجان و عراق و فارس و خراسان ملوک

الطوایف [illegible]

و [illegible] در اصفهان و ملک معز الدین کرت در هرات و ملک قطب الدین

[illegible] در کرمان و ملک [illegible]

[illegible] و عماد الدین [illegible] اصفهان [illegible]

[illegible] در کردستان و خوزستان و ملک [illegible]

[illegible]

[illegible] شیخ حسن ایلکانی [illegible] شیخ حسن [illegible] سلطان [illegible]

[illegible] شیخ حسن [illegible]

[illegible] شیخ حسن [illegible]

[illegible] شیخ حسن [illegible]

[illegible] خان [illegible] خان [illegible]

[illegible] شیخ حسن [illegible] سلیمان خان [illegible]

[illegible] هلاکو خان [illegible]

[illegible] سلیمان خان [illegible]

[illegible] سلیمان خان [illegible]

[illegible]

[illegible] شیخ حسن [illegible]

[illegible]

[illegible] در ری و عراق حاکم شد

[illegible] شیخ حسن ایلکانی در [illegible] قرار گرفت

[illegible]

پس امیر شیخ حسن چوپانی لشکر بسیار بر سر کشیده حاجی طغای را ... بر ... و ... از روم و ...
بعد و ... رسید و پس از ... لشکر شکست ... زاده ... شیخ حسن ایلکانی ملاد
در سنه ... امیر ... را با سپاه فراوان فرستاده بعد از ... جوپان ...
و منهزم گشتند و چون ... امیر شیخ اولوس ... در فارس ... ملک اشرف ...
... ایران ... ولی ... برادرزاده خود ... ساخته بود و چون از شیخ حسن ...
متوهم بود بر خود ... شیخ حسن ایلکانی رفتند شیخ حسن ایلکانی ... امیر شیخ حسن
چوپانی کرده بود ... ملک اشرف ...
... در ... جایی ... را ... و ... با امیر ...
... با ... رفتند و ... لشکری ... عازم ...
راه ... امیر حسن ... که در سنه ... و اربعین و سبعمایه اتفاق افتاده بود رسید
... ملک ... امرا ...
اران ... شیخ ... و ... امرا ...
ملک اشرف ... از ... سلطان ...
امیر ... امرا ... ملک اشرف ...
... امرای ترک امیر ... که در ...
و ... و امرا ...
سلطان ...
... ملک ...
... ملک اشرف
... ملک اشرف ... شیخ حسن ... و در سنه ... سبعمایه ...
شیخ حسن ایلکانی ...
... امرا ...
جنگها

چهار صد کس ... و ... را ... و در محرم سنه خمس و خمسین و سبعمایه با سپاه عراق و ...
روانه ... شد ... کرده بعد از ... ملک اشرف ...
... و ... ظلم ...
... علما و فضلا از ...
... ملک ... خان از ...
... شاه ... و ...
که ... پادشاه عادل ... لشکر فراهم آورده ...
... و ... اموال ...
و ... که ... پادشاه ...
... سنه ...
... شیخ حسن ... سلطان ...
اویس ...
... کرده ...
... و ... سبعمایه ...
... امرا ...
... سلطان اویس ...
... سنه ... و سبعمایه ...
... لشکر ...
... و در سنه ...
... لشکر ...
و در سنه ... سبعمایه ... سلطان حسین ابن سلطان اویس
... و ...

دم از عصیان بر زند لشکر بر سر او کشیده و احمد کوتوال ... سیاف ... از ...
بهم رسیده ... و در سنه ... و ستین و سبعمائه سلطان حسین ... او را ...
و در سنه اربع و ستین و سبعمائه سلطان حسین ... برادر کهتر سلطان احمد مقتول شد

سلطان احمد ابن سلطان اویس در ایلخانی ...

و ستوده ... و او در زمان ... عراق ... امیر ...
شاه شجاع از فارس ... سلطان ... و در اوان ...
صاحبقران امیر تیمور گورکان ... در ... احوال ... شاه
گورکان ... احوال سلطان احمد ... سلطان ...
دو ... سلطان ابوسعید ... احوال ...
و عراق ... در ... امیر تیمور سلطان ... دیار ... و سلطان گشت و ... دیگر ایام
در ایام ... امیر تیمور ...

اما آل مظفر اکثر آل مظفر ...

آل ... بر ... سلطان ... و امیر ...
... امیر ... ابوبکر ...
محمد ... امیر محمد ... امیر ... مظفر ...
امیر محمد ... شاه سلطان ... امیر مظفر ...
و ... امیر ... مظفر ...
کمال ... کرده ...
خان رسید و ...
... امیر ...
علاء ... سلطان ابوسعید ... امیر مظفر ... سلطان
سبعمائه ...
...
سنه ... و سبعمائه ... سلطان ابوسعید ...
حکومت ... سلطان
... کرده

الدین
اب ... و در سنه ... و سبعمائه ... شرف
مظفر ... در سنه ... و سبعمائه شاه شجاع ...
... سلطان ... و در سنه ... و سبعمائه شاه ... الدین محمود ...
... سلطان ابوسعید ... امیر محمود شاه ... کرمان ...
... امیر محمود شاه ... و امیر ... اسحاق
... امیر مبارز الدین ... و امیر ... خاندان ...
... کرمان رفت و ...
گذشت و ... امیر مبارز الدین ... امیر ...
... امیر ...
امیر محمود شاه ... سلطان ...
کرمان ... و ...
...
... شاه شجاع الدین ...
... امیر مبارز الدین ...
... امیر ... حاکم ...
... عراق ... امیر ... امیر مبارز الدین ...
... امیر ...
... امیر ...
... امیر ...
...
... امیر ...
...
... امیر ...

چشم رحمت رسیدن مهرم کرده بعد از چشم زخم امیر شیخ ابواسحق ... وفا کرده
ده هزار سوار با ... در شیراز ... روانه ... دو ... سپاه
سوار کرد ... امیر ... قرار ... گرد ... دادن چون ...
گفت ... شاه ... در ... کنند ...
سازند ... آورده ... که شاه با امیر شیخ ابواسحق ...
روانه ... شاه ... امیر شیخ ابواسحق ... کرده لشکر ...
آمده ... کنند ... شیخ ... شیراز ...
الا ... امرا ... چون
شیخ ابواسحق ... او با لشکر ... کرمان ...
مظفر ... لشکر ... آورده ... شیخ ...
روی ... لشکریان شیخ ابواسحق ... کنند ...
بعد ... قرار نموده شیخ ابواسحق ...
عضدالدین عبدالرحمن الایجی ... شیخ ... صاحب ...
قرار مصالحه ... کرده ... شیراز ... لشکری
... کرده ... شیخ ... شیراز ...
کنند و ...
... بود ...
... شیراز ... کنند ...
... خواجه حافظ ... شیراز ...
و شیخ ابواسحق گفت ... شیراز ...
... شیخ ابواسحق ... شیراز ...

دایم زر

و ... شیراز ...
با ... که ... کنند ...
گفت ... شیخ ابواسحق ...
... شیخ ابواسحق ...
... شیخ ابواسحق ...
... شیراز ... کنند و
شیخ ابواسحق ... اصفهان ... شیراز ...
... شیراز ... اصفهان ... امیر ...
... کنند ...
... لشکریان شیخ ابواسحق شیراز ...
...
... شیخ ابواسحق ...
... اصفهان ... شیخ ابواسحق ...
... شیراز ...
و ... شیخ ابواسحق ...
... اصفهان ... سلطان ...
... اصفهان ...
...
...
... سلطان ... شاه شجاع ...

[illegible]
[illegible]

با محمود اتفاق کرده بر بایزید [illegible] و در میان جنگ واقع شد و بعد از آنکه لشکر از طرفین [illegible]
و در آن روز [illegible] لشکر [illegible] در یک جا بود با جمله [illegible] لشکر [illegible]
امرا [illegible] منهزم ساخت و در جنگ او [illegible] رفته [illegible]
و چون خبر آمدن سلطان اویس بشنید و [illegible] دو ماه گشته بود [illegible]
محمود چون با اصفهان آمد باز با شاه سلطان و شاه شجاع [illegible] لهذا
شاه شجاع و شاه محمود برادرش و شاه سلطان قرار کردند [illegible]
که در قلعه طبرک اصفهان [illegible] محمود [illegible]
او را گرفته چشمهای او را میل کشیدند و [illegible] کرده [illegible]
و سی و سه ساله از دنیا رفت مدت چهار سال [illegible] و [illegible] سال
عمر کرده و از او چهار پسر ماند شاه شجاع و شاه محمود و سلطان احمد و سلطان ابو یزید
ولی عهد او جلال الدین شاه شجاع ابن امیر مبارز الدین محمد بر تخت سلطنت
فارس و عراق و کرمان قرار گرفت سلطان احمد را حاکم [illegible] کرد و شاه محمود را حکومت
ابرقوه داده شاه یحیی [illegible] شیراز [illegible]
[illegible] قرار [illegible] برادران [illegible]
[illegible] شاه محمود لشکر [illegible]
با اصفهان [illegible] عراق [illegible] شاه شجاع لشکر [illegible] اصفهان [illegible]
[illegible] شاه سلطان [illegible] اصفهان [illegible] شاه محمود [illegible]
و میان برادران صلح [illegible] شاه شجاع [illegible] شاه محمود از سلطان
اویس [illegible] بغداد [illegible] شاه شجاع [illegible] برادر [illegible]
[illegible] لشکر [illegible]
[illegible] شاه شجاع [illegible] شاه [illegible] محمود [illegible]

که پسر [illegible]

شاه

[illegible]
شاه محمود [illegible] ابرقوه [illegible] بغداد
محمود شاه [illegible] شاه شجاع [illegible] اصفهان [illegible] شاه محمود [illegible]
[illegible] سلطان احمد محمود [illegible] شاه شجاع [illegible]
[illegible] شاه شجاع [illegible] محمود [illegible]
[illegible] کرمان [illegible] شاه محمود [illegible]
[illegible] شاه شجاع [illegible] شاه محمود [illegible]
[illegible] شاه محمود [illegible]
سلطان اویس [illegible] شاه شجاع [illegible]
[illegible] کرمان روانه [illegible] شاه [illegible]
[illegible] شاه [illegible]
[illegible] شاه [illegible] کرمان [illegible]
[illegible] شیراز [illegible]
[illegible] کرمان [illegible] بغداد [illegible] محمود
[illegible] شاه [illegible] لشکر [illegible]
[illegible] شاه [illegible] شیراز [illegible]
[illegible] شاه شجاع [illegible] شاه [illegible]
[illegible] شیراز [illegible] شاه شجاع [illegible]
[illegible] شاه [illegible] شیراز [illegible]
محمود شاه [illegible] شاه شجاع [illegible]
[illegible] اصفهان شاه محمود [illegible]

که تو از پلنگ و غیر کوته جهان از سر صف تو نکن شاه محمود در جهت کرد اما حال سلطان
نکوه شاه محمود و محمود محمود لیکن او در راه شیخ اولیاء در حدود فنا و الیم بود و پس
جهت سوم سال برادران شاه لشکر اسدار جهت شاه در عهده بر اسپه با و فرستاد که اصفهان
تبق و صد محمود بود شاه را که تا اصفهان غافل و اسدار جهت که شاه با محمود با تهار
عزت شاه را بر جهت نفر و صد و قصه حسن ایران و ملک عادل فرستاده محمود از وجه مطلع گردیده با
معمور ساخت و لکن عاقبت از عراق محمود همان لشکر از رسید از کرده بسیار دیار محمود
استعداد از سلطان اویس احمد در اس شاه شجاع و الی بطر رسید که لیکن بود از محمود
سلطان اویس را حال که را در بطر رسول از جهت بر او ارسال و محمود حقیر بعد عهد کرد و
فرستاد چون شاه شجاع در ربیع ارسلان برادر خط محمود او را بولا وجه سواد
ارکوه شغل دیگر و دختر را عاجز کشته شاه محمود با لشکر تا مدد و فرستاد شاه محمود
عازم کرار و شاه شجاع مرکب بلد پرداخت اما جهت عادل سلطان او اصفهان و این برادر رفت
و ران انتقال پهلوان بهر با ... که از جانب شاه در کرمان بود دم از عصیان زد و در عهد آن
رابطه کرمان بوسطه جهره ... کرمان رسید عاقبت بوسط ری و شیراز و شیخ کرده و در
شیراز سر کوفت و موجب شاه رسید در آن خلال خروج سلطان اویس و عم او ... در شوشتر
ان خروج شاه محمود از اصفهان برادر شاه عرض اصفهان نموده چون شاه اویس
شاه شجاع را در اصفهان دیده سرکشی و دیگر و غیر نمیز که او را ... شاه شجاع ...
شاه اویس بفرد ... رسید شاه اصفهان را ... او را ... و ...
و شاه ... و ... شکر ... کرده فتنه ... الدین ... حکم ... کوه ... خطه لشکر
شاه شاه کرد و از ... او ... که در کرمان ... در کرد ... بود و یاد و هزار
سوار ... با ... حالت ... و از ... رسیده شاه ... و امیر ... حرکت
والی را

بر کوه

والی را نسخ شاه منصور برادرزاده محمود را ... و ... و سلطان ... الدین ... را
و شاه ... شاه ... در ... بود ... در ... و ... هوا ... لشکر در ... از او
... روی ... که شاه او را ... کرده بود ... او از ... که ...
اویس سلطان ... از ... لشکر ... در رسید شاه شجاع ... روانه عراق و در ... جهت
... الملک ... و ... او ... و ... شاه ... که ... کرمان ...
و او را ... نموده ... شاه لشکر ... و ... شاه ... از ...
... و لشکر ... و در ... و ... سلطان ... والی را
... کرده ... و ... و ... شاه شجاع ...
... و ... شاه ... شاه ... فرزند خود شاه ... را
و ... سلطان ... رفته و ... و ... در ...
... کرد ... و ... در ...
سلطان زین العابدین ابن شاه شجاع ... در ... سلطنت و شاه ... او ...
... و ... سلطان ... الدین ... کرد
و ... را ... شاه ... سلطان احمد ... و ...
رفته ... که ... کرمان ... سلطان احمد ... و ...
و در خلال این احوال شاه منصور برادر شاه ... اصفهان ... او را ... زین العابدین ... کرد
... رفت ... زین العابدین ... را ... صلح ... جدا ...
و ... اصفهان ... شاه ... و ... زین العابدین ... اصفهان ...
... عراق ... و ... شاه ... بود
سلطان ... او ... و ... سلطان احمد ...
والی ... کرده ... و در ... و ... ازم ... احدم

عامرا جار عراق که رفت او رسانیده بود زین الدین و شاه منصور و محمد شمس الدین وزراء
امیر محمود سلام جهت کرما را محمود جهت از اولات دلکی داد و سلطان بر الدین
[illegible] و شاه منصور را دای بود او را اسمعیل بود بهرام نام او را پسر زاده
داد و را که بود محمد و محمود رفت و شاه و ظفر [illegible] از هرکت و شاه دلکی [illegible] شکست
شاه در راه یزد رفت و زین الدین میرزا حسن گرفته باصفهان آمد و محمود باطراف
[illegible] کرد و عقب او شاه منصور گرفت و چشم او را کنده شد و منصور بصوب
[illegible] را بر او رجوع [illegible] سیف بصوب کرمان روانه و سلطان
احمد پیغام فرستاد که ما را [illegible] امین باشیم لشکر [illegible] متکم و [illegible] محمود لشکر
[illegible] سلطان احمد [illegible] شاه منصور [illegible] حدود را
[illegible] دو [illegible] یافت عزم [illegible]
[illegible] در خلال این احوال [illegible] و جول
[illegible] محمود [illegible] عراق [illegible] منصور [illegible]
جمع [illegible] عراق و [illegible] و در قول [illegible] امیر حاجی
و [illegible] اسمعیل شاه منصور روانه فارس منصور سه هزار سوار [illegible]
از شیراز [illegible] سر راه [illegible] محمود [illegible]
[illegible] شاه منصور راه [illegible] و شاه منصور
با هم از سوار [illegible] لشکر [illegible] زاده [illegible]
[illegible] شاه منصور [illegible] کشته [illegible] آورده
[illegible] برادر [illegible] کرده [illegible]
از [illegible] برادرزاده [illegible] دولت [illegible]
رسید و الملک لله الواحد القهار و اما طبقه [illegible]
[illegible] خواجه [illegible] خواجه جلال الدین [illegible]
[illegible]
کتاب

که مسلط [illegible] و از [illegible] امیر [illegible] الدین
و امیر عبدالرزاق و امیر وجیه الدین مسعود و امیر [illegible] شمس الدین [illegible] بعنوان [illegible]
سلطان ابو سعید [illegible] عبدالرزاق [illegible] سلطان [illegible] یافت
اول [illegible] کرمان دادن که [illegible] از [illegible]
و هند هزار سوار [illegible] بگرفت و [illegible] و بعد از [illegible] فرد [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] و از [illegible]
[illegible] حسن [illegible] شاه [illegible]
[illegible] امیر [illegible] حسن [illegible]
[illegible] حسن [illegible] امیر عبدالرزاق [illegible]
[illegible] امیر عبدالرزاق [illegible] مسعود [illegible]
[illegible] عبدالرزاق [illegible] امیر [illegible]
[illegible] هزار سوار [illegible]
[illegible] و [illegible] سوار [illegible]
[illegible] امیر [illegible] عبدالرزاق [illegible]
[illegible] سواران [illegible] رسیده [illegible]
[illegible] سوار [illegible]
[illegible] امیر عبدالرزاق [illegible]
[illegible]
امیر عبدالرزاق و برادرش امیر وجیه الدین مسعود [illegible] عراق و میر محمود [illegible] عبدالرزاق [illegible]

[illegible]

[illegible] سربداریه امیر مسعود قرار گرفت [illegible] در روزگار سربداران [illegible]

مسعود [illegible] شد [illegible] جراح [illegible] احوال [illegible] امیر مسعود [illegible]

حاکم شد [illegible] امیر مسعود [illegible] امرا [illegible] شاه [illegible]

[illegible] امیر مسعود [illegible] امرا [illegible]

[illegible] امیر مسعود [illegible] حسن [illegible]

[illegible] شیخ حسن [illegible] شیخ [illegible] خلیفه [illegible] مردم [illegible]

[illegible] امیر مسعود [illegible] طغاتیمورخان پادشاه

[illegible] خواجه [illegible] قطع [illegible] لشکر [illegible] مسعود

[illegible] شیخ حسن [illegible]

[illegible] امیر مسعود [illegible] ملک معز الدین حسین کرت جنگ کرده [illegible]

[illegible] سربداران [illegible] امیر مسعود [illegible] شیخ حسن [illegible]

[illegible] امیر مسعود [illegible]

فراهم آورده [illegible] سربدار بود [illegible] سربدار [illegible] لشکر [illegible]

[illegible] مغول [illegible] محمد ایتمور [illegible] ملک [illegible]

[illegible] سربداریه [illegible] خواجه [illegible]

کلوا اسفندیار [illegible] خواجه شمس الدین [illegible]

کنند [illegible] خواجه [illegible]

امیر شمس الدین برادر امیر مسعود را بحکومت [illegible] و او مردی [illegible]

[illegible] طغاتیمورخان [illegible] سربداریه [illegible] لشکر فراهم

امیر شمس الدین از حکومت بعد از [illegible] خواجه شمس الدین علی

بحکومت سربداریه [illegible] طغاتیمور [illegible] عزیمت نمود

طغاتیمور [illegible] طغاتیمور [illegible] سربداران [illegible]

[illegible] مغول [illegible] طغاتیمور خان [illegible] چنگیز [illegible]

[illegible] جغتای [illegible]

مغول [illegible] امیر تیمور [illegible]

[illegible] جغتای [illegible] استقلال [illegible]

امیر قزغن [illegible]

[illegible] عبدالله

[illegible] قزغن [illegible] عبدالله [illegible]

[illegible] استقلال

[illegible] استقلال

[illegible] امیر قزغن [illegible]

[illegible] امیر حسین [illegible]

[illegible] تغلق تیمور [illegible]

[illegible] امیر تیمور [illegible]

[illegible] امیر [illegible] امیر تیمور گورکان [illegible]

[illegible] امیر تیمور [illegible] الیاس خواجه [illegible]

[illegible] امیر تیمور [illegible] تغلق [illegible]

[illegible] امرای جغتای [illegible]

[illegible] خوارزم [illegible]

وظفری ظفر گرفت سایر امرا و بیان او شد بادشاه ماوراءالنهر گرفت و تیمور در امیرحسین مسرور بود
عبارت ... بوعلیتمور امیرحسین بوده امیر شیخ ارلات لشکر کشیده و سوای امیر سالار کلوار گرفت
حکومت امیر عیسی خود را بعد از ... اسمعیل اراده امیر خضر و امیر تیمور و امیر بایزید و ... قرار
امداد داده باو نوشته فرستاد امیرسالار او قرار بوده ... امیرحسین
برای ملازمت رفت و هلاک ... امیر کیخسرو با ... امیر خضر و امیر تیمور ... امیرحسین خود امیر تیمور
بکشی و امیر خضر ... رفته بوده آن امیر سلدوز ... امیرحسین ... امیرحسین امیر خضر
و تیمور و امیر بایزید ... و بیرون ... امیر ... اینجا ...
امیر حاجی برلاس و اراده او با ... امیر شیخ ... بوده امیر ... رساند
امیر حاجی برلاس ... امیر ... رفت و او و ... امیر تیمور
... رفته در ... تیمور ... امیر حاجی ... تیمور
نزد تیمور ... و با ... برده ...
او را ... و با ... امیر حاجی ...
و تیمور ... روز ... که ... قرار کرده
سرور ... تیمور ... بوعلیتمور
لشکر ... امیر حاجی ...
و امیر حاجی ... امیر تیمور
امیر تیمور ...
حالا امیرحسین ... امیر ...
بیاید ... بوعلیتمور ... امیرحسین ...
... تیمور ...
مطلب امیرحسین رفت و او را ...

کوه شاه

حکم

حکام ... کرده ... بوعلیتمور ...
بجز امیرحسین و تیمور ... امیر ... تیمور
خود خواهر امیرحسین را ... امیرحسین ...
و ... امیر حاجی ...
کرد ...
... تیمور ... امیر تیمور ...
بلخ امیرحسین بود امیرحسین ... تیمور ...
امیرحسین ...
امیرحسین ... امیرحسین ...
... تیمور ...
از ... امیرحسین ... از راه
با امیرحسین ...
... تیمور ...
تیمور ... امیرحسین
... بوعلیتمور ... امیرحسین ...
... تیمور ...
با ... امیرحسین ...
در ... امیرحسین ...
با ... امیرحسین ...
...
... امیرحسین ...
... تیمور ...

امیر حسین

وبا امیر جلادو بحری که دانسته راه به تیمور بود که مبلغ لوعای سلدوز بسی هزار سوار براه

و تیمور گرد به صوفیان رسیده که درآن جلال امیر سلیمان برلاس و امیر موسی و امیر حاکو و امیر جلال الدین

و امیر هندو که از معتبران بودند با عجز و شکر به تیمور رسیده به مبلغ لهم گردید لیکن امیر حسین

عوض لشکر کرده و هزار نفر جلو بسیار آنها و ازاین روانه سوی بلخ می رباید در آن روز راه

روی داده تا از اینجا گذشته و با دراو امیر رفته امیر تیمور با لشکر خود بلخی رفته

از آنجا و ازاین کار امیر حسین بیرون آمده و لشکر تیمور بر سر می رسید و جواهر

خانی لیکن علمی چنان رسیده اند از سپه و آن امیر حسین جمله جواهر ایشان را لشکر

بعد از آن امیر حسین امیر تیمور را سوی قندز که حاکم روانه ساخت و تیمور به خط سمرقند داد

و تیمور تا شکست آمد و از آن جا خطر را فرو گرفت و امیر حسین به سمرقند رسیده او را

اجتماع کرده با جود او شهرزاد از خطر امور در آورده ماه شاه جهان از نسل چنگیز خانی را

اسم پادشاهی بر نهاد و از سمرقند کوچ امیر حسین روانه شد تیمور را از جمله ایشان داد

و از اهل [illegible] شکست گردیده در رسید که خبر الیاس خان با لشکر جته رسید پس از آن امیر تیمور

امیر حسین را خبر ساخته امیر حسین لشکر بسیار فراهم آورده بود تیمور جنگ شده و انهزام

یافته و امیر حسین و امیر تیمور را از آن سو گذشته بلخ آمده و لشکر جته سمرقند را محصور ساخته

طولانی ایام محاصره و با در میان جانوران اسب افتاده با خبر از جته ذریعه امیر حسین

و تیمور مرحمت کرده که تربیت دادند جمع کرده آورده سوی دو در او فتح نمودند

و امیر حسین به سمرقند رفت و اولاد امیر حسین به سمرقند بعد از آن تیمور را طلبید

و او که رسید و در سمرقند با کلی کشتن جمیع اهل آن بود که سلطان تیمور را

مساعدت ورزید و از آن روز سلطنت مفصلان گرفت و با ایشان جنگ و جدل دیگر ساخت

امیر حسین و امیر تیمور را از جنگ امیر حسین را به کار آورد تیمور را کار کند تیمور لشکر فراهم آورده

متعهد گشته امیر حسین لشکر جمعی بعد از آن در جنگ در آمد و سوی بساط

گوید

تیمور سه بار و تیمور با سلطان جلال و علاء ارباب ایشان گشته لشکر آمده و در سه ماه

دو ماه فرار کرده لشکر رو بساخته که بسوی کش و کار آن آمدند و در آن اثنا ده دوازده هزار

دو ماه لشکر امیر حسین گفت ملک حسین گرفته مرا لشکر اینجا خواسته که از دریا بجیحون

رسیده از آنجا بحصار رفت امیر موسی که از حصار امیر حسین با لشکر بسیار در قرشی بود

رفت امیر تیمور ایلغار کرده با دو سه هزار که همراه داشت با کاه و خلق قرشی را

بگرفت و امیر موسی بگریخت امیر حسین سوی امیر حسین با لشکر جرار بصوب قرشی رفت

و امیر تیمور با خبر با سلطان جلال و علاء ارباب گرفته بود استمالت آمد و لشکر خود جمع کرده با امیر ملک

حسین گشته لیکن او با وجود با سه صد کس که همراه داشت از آب عبور کرده

تا خود به سمرقند رفته و خبر در گوره تا شکست رفت امیر حسین خود را با بسیار از لشکر

بر سر او فرستاد تا او را لشکر بند امیر تیمور می رسید که آن فوج لشکر را منهزم کرد لیکن

دیگر کسان با نزد امیر حسین هم چنان فرار گرفته امیر حسین در عقب سوی آن لشکر کوه بود

مهزم عزم در روانه شد امیر تیمور با سپاه و لشکر ورده تا شکست رفت از قوم جته بهادر

تیمور و در رسیدن در آن شکست بودند که در آن وقت آب با جمع جوان لشکر جته بداد امیر تیمور رسید

امیر حسین صلح در محاصره مصلحت دید و با شکست یافت که در محاصره گوشته امیر تیمور خود را

طلب امیر حسین امیر بود بعد از آن مصلحت گفته خود عزم امیر حسین کرد لیکن ساخته او را

و در سوی ایشان به خاطر عزم خود امیر حسین فرستاد و او را شکست هموار امیر را

با ده هزار سوار روانه ساخته که تا محاصره را با کمک بسته در سمرقند امیر رسیده با لشکر

ملاقات و با او مصلحت کرده فرو گذاشتند و امیر حسین تیمور رفته که به امیر حسین رسیده

لیکن لشکر را در عوض گرفته و با کس می آمده بود سوزه عسق عرب گشته لیکن با جمع را که

رفته آن را بقبض داده بلخ آمد و در آن اثنا خبر آمد که الیاس خان با لشکر جته با و را امیر با امیر حسین رسید

او و میرموسی با امیر تیمور [illegible] در [illegible] لشکر [illegible]
می [illegible] امیر حسین [illegible] سیستان [illegible]
ایام [illegible] امیر حسین [illegible] امیر حسین [illegible] سلطان [illegible]
تیمور را [illegible] و [illegible] اراده [illegible]
[illegible] امیر حسین [illegible] امیر تیمور [illegible]
[illegible] امیر حسین [illegible]
[illegible] امیر حسین [illegible] سیستان و حاکم [illegible]
[illegible] امیر حسین [illegible] امیر تیمور لشکر [illegible]
[illegible] امیر حسین [illegible] امیر حسین [illegible]
[illegible]
[illegible] قلعه [illegible] شهر [illegible]
[illegible] تیمور [illegible]
[illegible] سنه [illegible] و سبعین و سبعمایه [illegible]
[illegible]
[illegible] امیر [illegible]
[illegible]
تیمور [illegible] امیر [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] امیر حسین [illegible] امیر تیمور [illegible]

[illegible]

[illegible] و [illegible] امیر [illegible]
امیر [illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible] امیر تیمور [illegible]
[illegible] امیر تیمور [illegible]
[illegible]
[illegible] امیر تیمور [illegible] امیر [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] امیر تیمور [illegible]
[illegible] خوارزم [illegible]
[illegible] خوارزم [illegible]
[illegible] خوارزم [illegible]
[illegible]
[illegible] امیر [illegible]
[illegible] امیرزاده [illegible]
[illegible] امیر [illegible] سلطان [illegible] و سبعین
و سبعمایه [illegible] تیمور [illegible]
امیر تیمور [illegible] لشکر [illegible]
امیر [illegible] امیرزاده [illegible]

داد

و در سنه ست و ستین و سبعمائه باز لشکر مغولستان کشیده مبارزان را [illegible]

و قمر الدین [illegible] و [illegible] و [illegible] مغول [illegible]

و [illegible] قمر الدین [illegible] او را [illegible]

و [illegible] و در سنه سبع و ستین و سبعمائه

باز [illegible] لشکر کوارزم کشیده [illegible]

[illegible] مغولستان [illegible] قمر الدین

[illegible] خوارزم [illegible] شاه [illegible]

[illegible] امیر [illegible] و امیر [illegible] شاه

ارس خان [illegible] قمر الدین [illegible]

[illegible] و او را [illegible]

[illegible] سمرقند [illegible] مرزاده

جهانگیر [illegible] میرزاده

محمد سلطان و میرزاده [illegible]

~~[illegible]~~

[illegible] امیر [illegible] لشکر مغولستان کشیده [illegible]

جنگ [illegible] و او را [illegible]

[illegible] ارس خان [illegible] شاه [illegible] میرزاده [illegible]

امیر [illegible] شهر [illegible]

[illegible] امیر تیمور [illegible]

او را [illegible] ارس خان [illegible]

لشکر عظیم بر سر او فرستاده [illegible] و [illegible] ارس خان [illegible]

امیر [illegible] و [illegible] فرستاده [illegible]

ارس خان

ارس خان لشکر بر سر او کشیده اورا [illegible] را [illegible] و [illegible]

[illegible] ارس خان [illegible]

[illegible] امیر تیمور [illegible]

ایلچی ارس خان رسیده گفته که خان پیغام داده که توقتمش [illegible]

[illegible] امیر تیمور [illegible] شاه [illegible]

[illegible] امیر تیمور [illegible] لشکر [illegible] ارس خان روانه و ارس [illegible]

[illegible] ارس [illegible]

[illegible] لشکر [illegible]

اما امیر تیمور [illegible] لشکر [illegible]

[illegible] ارس خان [illegible]

که ارس خان [illegible] امیر تیمور [illegible] خان

[illegible] توقتمش خان [illegible]

و در سال [illegible] میرزاده شاهرخ میرزا متولد شد [illegible] امیر تیمور [illegible] ارس خان

[illegible] لشکر بر سر توقتمش خان کشیده [illegible]

[illegible]

[illegible] امیر تیمور [illegible]

[illegible] توقتمش خان [illegible]

و [illegible] امیر تیمور [illegible] لشکر [illegible]

[illegible] سلطان [illegible]

[illegible] امیر [illegible] سمرقند [illegible]

[illegible] و [illegible] امیر [illegible]

[illegible]

در سنه [illegible] و سبعمائه امیر تیمور [illegible] ملک غیاث الدین کرت [illegible] فرستاده و هم حتی نزد
علی بیک جونی قربانی [illegible] طلبیده غیاث الدین فرستاده [illegible]
و خود از [illegible] و در [illegible] علی بیک [illegible] عوض کردند
و [illegible] امیرزاده [illegible] شاه را [illegible] و [illegible]
روان [illegible] که [illegible] سیستان [illegible]
و [illegible] ملک غیاث الدین [illegible]
سنه [illegible] و سبعمائه امیر تیمور [illegible] خراسان [illegible] فرمان داده
[illegible] گذشت و [illegible] اسکندر [illegible] رسید
[illegible] و ملک غیاث الدین [illegible]
[illegible] علی بیک جونی قربانی را طلبیده [illegible]
امیر تیمور [illegible]
[illegible] کرده [illegible] امیر تیمور [illegible]
[illegible] مولانا [illegible] امیر تیمور
[illegible] مولانا [illegible]
[illegible] مولانا [illegible]
[illegible] کرده [illegible]
[illegible]
[illegible] ملک غیاث الدین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

عوض

عوض کرد و علی بیک جونی قربانی [illegible] رسید [illegible] و [illegible] کار [illegible]
و [illegible] ملک غیاث الدین [illegible]
[illegible] سمرقند [illegible] امیر تیمور [illegible]
[illegible] امیرزاده [illegible]
[illegible] علی بیک [illegible]
[illegible] امیر [illegible]
[illegible] ملک غیاث الدین [illegible]
[illegible] علی بیک [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] امیر [illegible]
[illegible]
[illegible] علی بیک [illegible]
[illegible] ملک غیاث الدین [illegible] علی بیک [illegible]
[illegible] امیرزاده [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ملک [illegible] علی بیک [illegible]
[illegible]
[illegible] امیر تیمور [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] امیر علی [illegible] امیرزاده [illegible]

[illegible]

و در این حال دلال سمرقند امیر تیمور گورکان محروح شد و موقع این ... بر ... و ... اعیان و مشایخ
سمرقند و اعیان و علما در شهر ... ایران شاه ... کوه ... ایران شاه ... را والی آنجا
کرده امیر تیمور بصوب ... رفت ... دیگران کشته و ... بوریس ... نیابت الساف
و در این حال ارجاع ... برسانید عظیمه واقع شد و ملکی ... امیر تیمور از جای ... قلاع
بسیار ... ایشان ... و لشکر ایران ... را بجلد عام نموده بصوب ... روانه نمود
الی ... امیر تیمور ... بمحمد ... را از ... ولاة ... خود ... ملک
مردم ... و ... بوقت ... محمد ... روانه گشت ... قلاع ... راه
راه ... سمرقند و از آنجا ... و ... امیر ... در سنه ... هجری
قدم ... امیر ... مملکت ... روانه کرده اما
امیر ... امیر تیمور ... در آن ...
برای ... ملک ... سلطان احمد جلایر
سلطان ... که ... سلطان ... بغداد و عراق ... ایلک
به ... آمده ... عراق ... و سلطانیه ... تبریز ... ملک
... و ... بود و ... در سنه ... هجری ... محمد ... امیر
... عرم ... ایران ... کرده ... سلطانیه ... گشته
~~... امیر ... دار ...~~
لشکر ... فرمان ... بغداد ... شاه ... سلطان ... امرا ... بغداد ... بغداد
... بود ... و ... رسید ... کرده ... اللین ... که ... عال
تا ... اقدام ... لشکر ... و ... رسید ... در
... بر ... وجود ... روز ... و ... آن ... در این حال
... رسید که سلطان احمد جلایر با لشکر ... از بغداد ... امیر تیمور ... شاه را

با میرزا ابوبکر شاه

با میرزا ابوبکر شاه روانه کرده خود ... سلطان احمد ... و ...
... بغداد ... لشکریان در آمد و ... کان ... و ...
... واقع شد ... اسلام ... و ... گرجستان ...
در ... از راه ... قلعه ... و ... در ...
و قلعه ... و ... تفلیس ... را ... و ...
... معروض ... ملک ... را ... بسته ...
روان ... قلعه ... شاه ... بود ... چون ...
... میرزا ... شاه ... لشکریان ... محمد ...
... و ... محمد ... میرزا ... سلطان ...
و ... را ... در ... بار ... امیر ... ملک ...
در ... ولایت ... و ... عراق ... ابراهیم
شروان شاه ... ولایه ... ملک ... شروان ... در
... و ... میرزا ... و ...
را ... سلطان ... عراق ... امیر ... لشکر ...
از راه ... امیر ... میرزا ... تفلیس ...
... میرزا ... قلعه ... و قلعه ...
... الروم ... در ... امیر ...
... ایران ... و ...
شده ... و قلعه ... را ...
تا ... شد ... و ... رسید ...
و بصوب ... سلطان ... و ...
... و ... بغداد ...
... و ... کشته ...
این ... و ... عام نموده ... قلعه ...

و قتلغ [illegible] ولایت [illegible] رسیدند [illegible] سر [illegible] امیر [illegible] رسیدند و از آنجا روانه [illegible]
سلطان [illegible] اسکندر [illegible] طغی [illegible] شاه منصور [illegible]
داود [illegible] گرفته [illegible] کشته [illegible] شیراز [illegible] کرمان [illegible]
در [illegible] بیست [illegible] روزه [illegible] رسید [illegible] لشکر [illegible] خان [illegible]
دعا [illegible] کرده [illegible] میرزاده عمر شیخ [illegible]
و لشکر جغتای [illegible] سمرقند [illegible] نموده [illegible]
امیر صاحبقران [illegible] عراق [illegible] روانه [illegible]
[illegible] نموده [illegible] قرار [illegible]
در سنه تسع و تسعین و سبعمایه امیر تیمور [illegible] سلطان [illegible] خان [illegible]
[illegible] شد [illegible] سلطان [illegible] امیر [illegible]
[illegible] شدند [illegible] شدند [illegible]
در [illegible] امیر [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] امیرزاده عمر شیخ [illegible] لشکر [illegible] کشته [illegible]
[illegible] خان [illegible] لشکر [illegible]
[illegible] خان [illegible] الملک
و [illegible] نموده [illegible] امیر [illegible]
[illegible] لشکر [illegible] در [illegible]
[illegible] [illegible] شدند [illegible]
[illegible] لشکر [illegible]
[illegible] خان کرده [illegible] لشکر کشته [illegible]
[illegible] شاه [illegible] لشکر [illegible]
[illegible] [illegible] نموده [illegible]
[illegible] لشکر [illegible] امیر تیمور [illegible] نمود [illegible]

در روی [illegible] تسع و تسعین و سبعمایه و

و هم [illegible] [illegible] و الاعیان و

در سنه احدی و ثمانمایه و

[illegible] ابن [illegible] عمر شیخ [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] چون [illegible] [illegible] شدند [illegible]
و لشکر [illegible] کشته [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] نمود [illegible]
رفته [illegible] شاه [illegible] [illegible]
لشکر [illegible] کشته [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] میرزاده [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] و تسعین و سبعمایه [illegible] شاه [illegible] کرده [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] رفته [illegible] کشته [illegible] خان [illegible] کرده [illegible]
[illegible] روانه [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] خان [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] خان [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] خان [illegible]
[illegible] [illegible] لشکر [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

توقف روانه شدند و رفتند و [illegible] راه [illegible] سال [illegible] کردند تا [illegible] رسیدند
که [illegible] و [illegible] قبل از [illegible] شیخ [illegible] از [illegible] کوه [illegible]
رحمة [illegible] سلطنت [illegible] در [illegible] قندهار [illegible] که [illegible]
[illegible] رسیدند [illegible] در آن [illegible] [illegible] کرده [illegible] و [illegible]
[illegible] [illegible] و سپاه [illegible] [illegible] کرده [illegible]
کرد [illegible] [illegible] [illegible] و [illegible] کرده [illegible]
و از [illegible] راه [illegible] [illegible] [illegible]
امیر [illegible] [illegible] [illegible] امیرزاده [illegible]
در [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
که [illegible] از [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
رسیدند و [illegible] [illegible] و [illegible] [illegible]
و [illegible] امیرزاده [illegible] [illegible] امیرزاده [illegible] [illegible]
[illegible] و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] شاه [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] روانه [illegible] [illegible]
[illegible] و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] [illegible] [illegible] سلطنت [illegible] رفتند [illegible] شاه

و

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

و [illegible] [illegible] تا سرحد روم [illegible] [illegible] و [illegible] روانه کردند
و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] سلطان احمد جلایر [illegible] بغداد [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] روانه کرده [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] امیرزاده [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
رسیده [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] سلطان احمد جلایر [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] روانه [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] روانه بغداد [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] طلاق

[illegible] [illegible] [illegible]

برگوشه جات در سلطنت قسمت آباد و عمل را گرفته راه و دارسین گرفت و لشکر او در ارض شرم اطراف گ
ناحیه ابرو ده تا حوالی علی آباد رفتند و مرحمت نموده بارگاه پیوسته دراوقات دولتهای دو سال جمع اوات
اراده تا حد و سب راه کس حو چون معظم ممالک او در تسخیر همه اورا نزاع بت و داخل نمود
کرده تا صوبه جلال و رفتند که سر کرده اولوس در روم گرفته کس امیر ارابت او در گرگان شد حکم
ممالک روس گرد لشکر باطراف آن ممالک بسته نه روس و دارس خوی را ما رسید کرده و چراغ لشکر
و ایران جمیع خطه همدان بر لشکر فرستاد که ارجمند حاجی او زمین همه ور و دارالخلافه مسکو که از اهل سنت
بلاد روس است که سته بهم او لایت را او رسید که دارای ای عراق که اطراف و همه جانب ممالک
حرکس را محیط بود که را رفتند گشتند و مرحمت نمودند تا حکام او دارای تا لورکوه تالار شیر
ممالک ای را ایرو پیچ فرستادند و قلعه های روس را که جان قلعه در عراق همه بسر رفتند و بیان دولت
روس و حرکس را او شمار نصیحت و صاحب طرحان را او اوات ارا کوچ سال و ولایت
محروس و حرکس ازین که در سلطه دولت جاری شد و در تعریف آن که تواطع رف
طرف و لشکر او را ز سرحدها تا همه راه رس کرده مرکوز شد و در تصرف شان است جمع ارض
جنگل را امیر ارشد بر او در فرستاد این مجموع ممالک خوارزم و سمال که خوارزم را تا کوه مو در جهان امیر اعظم
لشکر فرستند و در سنه سال دهم و هفت ارابه رم حرکت معابر تو رق و دارای به حرکس
و از آنجا بر گرگان و همه او لایت را تصرف نموده از کمی لشکر بر جهار را راه در حد ولایت
و ضبط ممالک او را با ای گرجستان تا سرحد روم و از طرف همدان معمر راه بر راه
را و متر وارد و ای تیمور وارد همدان و در سال سیصد و هشتم هجری تیمور سمرقند رفتند
که عیب نمود و چون بکار رسیده امر باد و تاریخ را الکو رسم ایشان و ابتدای و مازندران
با حد و در سمرقند با بلغور و سمرقند و در آنوقت امیر تیمور چون او را امولی ای حکم
خواجه جلال که او لشکر او را بر زعفران و قلعه جام فرستادند و همراه عمارت سازی کرد که دریا کرد است
ملک اوید ملک چون نزدیک حرکت که او رسید جمع جواهر حرم را با گیرا و چغرا تا ترده روز راه
تا سمرقند فرستادند و جمعی چغرای کردستان فرستند و سلطان و کابل توری و قندهار حدود
هند را نیز به جهت لشکر امیر او راه جام جا لشکر موکب نموده بود و او سع لشکر بلاد دیگر بر او هم

دارای جمله

و دارای جمله ترکی برآمد تا حیدره موزه بود و رای جهانگشای همایون بدو رسم ممالک هندوستان گشت
و در حسب تاماه محرم سنه فرمان نفاذ یافت که رای خوب سه هند و دستان گشت
چون نام دولت رسید ۸۰۱ اکار گروه سپاه نوب ایلغار نمود لشکر اکثر امیران بحوالی کابل و ملک
کوه کوز براه فتح گرد آمده جهت در سرحد آن دو جانب بر رفتند که اهل تا آنجا تو در گرفته دو ...
شیخ محمد شیر او ازان برفته و در و رهبر ازیر ایالای صحرا و ملک سنه رسید و بار سر کرد رسیدند حوالی
در بالای کوه نزول او محمد بن گرد و تعریف کرده از تعریف بر روی برف رسیده بر علف او سر و قریه حکم
امیر سیف خطه نیاز که صد و صحاری گرد و جلگه‌های لب حرکت راه یافته و راه خشک را و جمیع
تا بیت و قلعه گرد او برف های کوه از بن حرکت کرده و حرکات او در گرفته آن شهر را با کوچه لشکر
بر راه او و گروه دیگر در قلعه های حصین منکر شد و تا نوبت سیم بدار کوه رسید که امیر عسف بدست گرفته
یکشنبه ماه ده بر امیر آمد با سب بر رحمه لطف این نشسته بر روز و او دو روز بهار امیر سلطان محمود رسید و با ...
را بخود آگاه نمود فرستاد است جاده به سلطنت نشستند با و جلو در ده سپاه او تب حاجی اما او سید شد دراست
همه بلاد هند و ختم کرده و در نشسته و در بیان آب چغراه بیرون در که و همه او و همه سرداران آب امیر را نهند
حصین آب آن و آب و دران قریه برود نه گردید ایام و اسپ ترکان که را باد لشکر پیوست آب اسکن رسیده حکم
در سوی جمع آب آن حصین و در آن قرید راه را با نیر گرفتند و امیر شد که راه سد گشته تو حس
رفته در لب دریا جمع در او روز حرکت و احمد و گرجه ها ساخته تا امیرا را گذشتند تا خوف رسید دار آن
جنگ جمع او را گسترده بر کرد دار او دیگر داده بود لوطی لشکر بر سر ستد و دارای لشکر کابل
حرکت و در آنجا است بر خرج را که اسپ پر حصین ده با لوتیان و حرم را قسم فرستاد لشکر و جز دار نام علی خود ده
با جو بار بسته داراکشور دران و کوه و جنگل قسمت قطع کرده تا ملک رسیدند و حمایت و عنایت را نمودند
بود بر تمیز ملک ما نه و امرا را با قسون بی را امیر طرف روانه و جلو تا نشستن او سواره بسوی ملک قلعه
ایلغار و در عرصه محرم سنه جلوس تا نامه بر رحمت قلعه تو بر زول در آنجا سلطان باشد
و ارکشمیر را با سپاه ارنده طلبیده و جسر را بستند لشکر اکابر تو بر کول حلال از دل

و درانجا رایات و علمهای کوه جودی که بادشاه سبقت نموده وارانی بجزیره بهار کوک

جو که نموده مبارک شده را ازانجا گذرانیده و ازو دارای کوچ و پنج بس روز کنار رات

شد و در برابر قلعه تلتر در جا که آب جهد و چاده که هر سو در مراع در رسید و در حضرت آن

وارابی عبور شد و اے علی را ازان تلتر بیرون آمده بر حضور رسیدند و دو لک تا امان بود

نموده نعمت و اے علی را کشیده شد و اهالی نموده کرشمه وارای اهالی حال رسیده

با کوکری تمام که در آن کوه دارد بی رسید و او در اهالی و محمود کرد جنه وارای آن خواجه وارای

مثر به جهان آمدند و اهالی اولیان شهر قسطنطنیه نموده وارای ملک بجهوال برود آمدند و حمیرا

بعد دیبالپور رسیده و موضع و قلعه تلتر که از محکم قلاع بلوچ و در بستان بجانان خواجه و اهم

وانگرانها همه و بستان های ساه بزاده بود بر سه بهداری رسیده را ان بعد بر مفتوح

بعد از فتح ابطا آنجا ارت و فرزند خود را بیرون بستان و اموال خود در کوه و سی زونی رسید و بند

و حصول کشیده و عفو از لشکر امیر را در سنه کرد بر جانها اما عاقبت معلوم شده جمع کنول وان کار

یک تو و خاک شده وارای بدیکر جاع دجنان همه و بستان حرکت شهر بر سر سطر رسیده و اکثرها

اهالی آنجا تمام کرده بود ازانجا فتح آنان وارای قلعه بود و اهالی را بعد بعد از رسید قلعه دولت

نموده ارای بر سر طالب جهان و بعد آن بسا ملک شده در جوار بلیر که بجای فرود آمدند و درانجا

امرا که سابق حسام اطراف بود از بار دوم ملی شده بود و در دوای عرض لشکر داده جمعی رسیده پس بتوده دولت

و وزیر لشکر بود بس ازان روانه ساخت پس حمله بر حمله بر مسکر و شهرهای عظیم بر راه واقع بود

اما تمام اهالی شهر را خراب کرده قرار گرفته بودند و در سمرقند دو ماه از شهر گذشته

سوخته حصار بر جود وارای را قید قهر آمیخته وارای جوک یک بر بیع فرود آمدند و درانجا رسید

که عقب از آن و کوه کسانی که را ازان بعد سند بکنند که سه دار و رسید پس ملک بیل می کشند

و درانجا روز رسید بعد از مسیر رسید پس امیر شیخ لشکر بر درخت در عظیم که بر سر آن در کنار رسید

متوجه سلطان محمود خان پادشاه که فرزند و بستان و از خان بیک الار بعد خواجه را ایکشند

و ازان طرف سوار و پیاده بر حد و سر لشکر قتل جنگ شیخ و جمال بیک بلند بر جهند

داود کلم

با وجود اسکندر بعد دران لشکر سوار بود که های بیرون کرده دبیرای لشکرهای علم شکسته از بعد سرای بادشاه

بیک ریکه در اول رسیده زاده امیر سور برسته برادر ع جهت تفرج مرج که ما کرده های و دلداری کرده در بیرون

قبیله در بند کرده بود و بکار از جمله بوده قبیله آرسته وارد بر سلطان محمود خان کلام و شهر در گشته

بسیار از بادشاه او بعرض جمع ملاح کشند او امیر بر شهر محیط کرد بر او دو بر سلطان محمود و ملو قرار

در روز دیگر امیر از حضرت جهان آن وارد در جای دمشق و قلعه سمر نمود و اهل شهر را امان طلب دادها

عاقبت بعد حرکت حال آن شهر با رایح و رعایا اهالی امیر گشته بعد آن لشکر را امام بعد لشکر جمعی

امیر باه بکثر عرق بود از خواجه و سر اینه و اهل صف انکار لشکر قلعه کوچ شده بر درود

و دوم امیر از در دهلی و جهت سه ساه کوچ و جمیع دوانا اهالی وارای حد مرحله قطع بر کنده رسید بود آنجا

طور و اطراف بر کردن انجا ارای اطلوب قلعه میرت حرکت و اهالی را اول قیر آمیخته دهلی را بیار بیار

وارای اطلوب دریای گنگ حرکت وارای حصار از اهل در ساحل اهالی تغلق کردن قلعه

و درانجا حضور رسیده کار از مولد بنده مبارک شاه نام بادشاه دعا مسند جلال الدین مبارک

خان روانه و عساکر بلاد او در اهالی و علی الخصوص انتشار امیر وارای لشکر عسکر و بله قرب ساده

اهالی آنجا را امیر با حضرت امیر بود و جمیع لشکر با حد عام کوچ و امیر تمور با جمعی از رود کذر رسیده

که درانجا جنگ کرد و گشته همه تمام با جمعی از سوار و پیاده از لشکر و سلاح کامل نمود و بعد از کوچ دار

ارت بر همه و محراب خاک اولوت و حور رسید و ان ملک ساخته ازانجا بکوه سوالک

سمت و ای امیر شهر عرا صمام و حرب با زحمت لشکر قدیم حضرت رابته بعد ولایت جمو و اطراف

آن راه نمود وارای آنجا حضرت رسیده با امیر کسی و بعد وارای در مدت جهاد در آن جو جرم حضرت

مسیر بر سلطان کرده بود انبها در سرحد رسیدند و کوچ بر کوچ عرق را کذارده اهل زمان بود

سمت آن دارد و بر حد رسیده و بعد در آن وادی که امیر رسید مرتبه که حاکم ملک آن وارای

بود از سرحد الاح دماغ و حضرت و جمعی در بر و حصار حبیب السلام او در بیانی جلال صوب

شهر امیر حضرت جهان حد رسیده و در سرحد بود در ولایت سمرقند نامه نوید بدولت اقبال

مملکت ایران کرده از خو ملک بود کوچ بر کوچ آمد و در مرتبه ملک رسید ازانجا لوح

و در هوا ایام قشلاق واقع و در اثنای آن از اطراف اخبار بشارت رسید از آن جمله آنکه امیر مصلح الملک
که بعد از انهزام ابو مسلم در ممالک روم خان از جهت استیصال جغتای فرمان روا بود و از اطاعت و ادب
استقلال کرده بود و ... ره مرو ... از ممالک او راه ... آنکه در رواق سلطان مظفر بن
عالم رفته ... قرار ... آنکه امیر زاده ... انکه ... و دیگر آنکه امیرزاده ... ها
خطوی ... ملک ... که ... اعلان ... به اجل رسیده
و ... جهان و ... جهان جلال ... بیست و ... امیرزاده ... سکندر
... رفته و ... مملکت ... و در آنکه ... و قلعه ... را گرفته
و از ... رفته ... عساکر ... و ... [illegible]
حکایت ... و ... امیرزاده ... امیرزاده
محمد سلطان که ... و ... امیرزاده ... به ... [illegible]
کرمان کرده ... ملک ... رسیده ... [illegible]
و راه ... و ... سلطان احمد
جلایر از بغداد و قرا یوسف ترکمان از ... گریخته به روم رفت و سلطان
ایلدرم بایزید ... و تقدیم ... جای داد
و بعد از حصول ... سلطان ایلدرم بایزید ... روم
نوشته بود که ... ایلچی ... و ...
نامه مقصود ... بوده ... است که
سلسله ... ترکمان ... در سفینه ... و در ورق حیات
خود را از ... تلاطم امواج بحر ... ترکمانان و ... الیاس از
... ایلدرم بایزید ... جواب ... گفت
... معروض ... عرض ... و رسم ... از
مراجعت ... ایلدرم بایزید ... و ساوه ... فرمان
... و ... توجه ... جیحون ... جمعیت ... را
... رسیده ... ساخته ... جنت ...
و در ... قلعه ... استحکام ... داده

ابتدای ...

سه ماه ... و بعد از ... روز فتح کوتوال ... اردو
... تسخیر ... فضاری ...
و ... کرده ... زیرا ... چنانکه ... اساس
و سور شهر را ... از عمارات آن شهر ... رسید
که سلطان احمد ... روم ...
... احوال ...
حرکات ... پادشاه ...
که ... فرج ...
که بعد از ... امرا ... ستم ... کرده
... قلعه ... و آن قلعه را که ...
و در ... قلعه ...
...
و ... امرا ... رسید ...
...
...
حرکت ...
...
و روز دیگر ... فتح کرد ...
...
... سلطان ...
...
...
... بغداد ...
...
...

پس از راه شهر روز سوم عزیز [illegible] سپاه [illegible] اطراف [illegible] و عرب و بسیار

در این ایام چون امیر [illegible] سلطان احمد جلایر [illegible] لشکر [illegible] و او را اگر [illegible]

ایران [illegible] ایلدرم بایزید [illegible] رسیده [illegible] قیصر بود

[illegible] امرا و ارباب [illegible] لشکریان [illegible]

امیر [illegible] امیر صاحبقران [illegible]

بود و [illegible] گذشته [illegible] جلال [illegible] حرکت [illegible]

الروم وارد و قلعه [illegible] روانه [illegible] کرده در آن اثنا

خبر [illegible] ایلدرم بایزید [illegible] لشکر [illegible] امیر تیمور [illegible] رفت [illegible]

محاصره [illegible] قیصر [illegible] موقوف [illegible]

[illegible] رسیده [illegible] هرات [illegible]

کرنای و کوس [illegible] امیر صاحبقران [illegible]

[illegible] لشکر [illegible] کشته [illegible]

و لشکر [illegible] در آن [illegible] جنگ [illegible] کشته شد که

که زبان [illegible] و لشکر [illegible]

شکست [illegible] لشکر روم [illegible] سلطان [illegible] ایلدرم

بایزید رسیده [illegible] صاحبقران [illegible]

[illegible] ده [illegible]

[illegible] رسید [illegible]

[illegible] بارگاه صاحبقرانی [illegible] قیصر روم [illegible]

[illegible] ایلدرم [illegible] ساخت [illegible]

او را [illegible] قیصر [illegible] وارد [illegible]

[illegible] محمد سلطان [illegible]

[illegible] صاحبقران [illegible] روانه [illegible]

[illegible] ایلدرم [illegible] را

پس

که [illegible] روم

[illegible] او [illegible]

بود که [illegible] هزار

[illegible]

[illegible]

فرنگی [illegible] ممالک [illegible] سمرقند [illegible] کردند

[illegible] عراق عرب و عجم و کردستان

و [illegible] و خوزستان و کرمان و [illegible] و [illegible] و

[illegible] شاهزاده

[illegible] لشکر [illegible] رسید و چون [illegible] رسید

[illegible] نموده [illegible]

[illegible] قیصر [illegible] امرا و توشمال [illegible]

و امیرزاده محمد سلطان روانه [illegible] قیصر [illegible]

عراق [illegible] شاهزاده

[illegible] سلطان احمد جلایر [illegible]

[illegible] شاهزاده [illegible]

[illegible] لشکر [illegible] شاهزاده

جلیر [illegible] لشکر فراوان [illegible] سلطان [illegible]

و امیر صاحبقران [illegible] میرزاده [illegible]

[illegible] لشکر [illegible]

[illegible] میرزاده محمد سلطان [illegible]

[illegible] حرکت [illegible]

[illegible] انواع [illegible] مملکت روم [illegible]

وارد و از آنجا [illegible] حرکت [illegible] رسید و از آنجا [illegible]

[illegible] و از آنجا [illegible] رفت [illegible]

[illegible] روم [illegible]

حرکت [illegible] سپاه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حوادث ... [illegible] ... میرزاده ... [illegible]

ار ... [illegible] ... اکبری که ... [illegible] ... دریا و ... دیگر کوه ... [illegible]

... [illegible] ... قهر ... [illegible] ... اکبری ... [illegible]

... [illegible] ... رسید ... [illegible] ... عالم دیگر ... [illegible]

... [illegible] ... میرزاده ... سلطان رسید ... [illegible]

امیر ... رسولان ... [illegible] ... رسید ... [illegible]

خود ... روانه ... میرزاده ... رسید که میرزاده ... [illegible]

... [illegible] ... میرزاده ... [illegible]

... [illegible]

رسید ... [illegible] ... سکه ... [illegible]

... [illegible] ... فتح ... [illegible]

... [illegible] ... کوه ... [illegible]

کوه ... [illegible]

... [illegible] ... ولایت ... [illegible]

... [illegible] ... میرزاده ... [illegible]

... [illegible] ... عراق ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... کوه ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... سلطان ... [illegible]

حاضر ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... کنند ... [illegible]

... [illegible] ... سلطان ... [illegible]

... [illegible] ... سلطان ... [illegible]

احوال ... [illegible]

... [illegible] ... امیر ... [illegible]

... [illegible]

در حضور ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... سمرقند ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... سلطان ... [illegible]

فتح ... [illegible]

... [illegible] ... میرزا ... [illegible]

... [illegible] ... میرزاده ... سمرقند ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... محمد ... [illegible]

... [illegible] سلطنت ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... سلطان ... [illegible]

... [illegible] ... سلطان ... [illegible]

... [illegible] ... محمد سلطان ... [illegible]

سبع و ... [illegible]

... [illegible]

قید و حال بود [illegible] سعد وقاص [illegible] جهانگیر [illegible] امیر تیمور [illegible] پیر محمد
[illegible] عمر شیخ [illegible] رستم [illegible] سلطان [illegible] اسکندر [illegible]
[illegible] پسر [illegible] بوده [illegible] سلطان حسین دختر زاده امیر تیمور و پسر زاده [illegible] بود
و [illegible] محمد [illegible] سلطان پیر محمد جهانگیر [illegible] بود [illegible]
و [illegible] شاهزادگان که در اطراف بودند [illegible] سلطان حسین که [illegible]
[illegible] اردوی [illegible] بود و خلیل سلطان که [illegible] خود [illegible]
[illegible] سلطان حسین و خلیل سلطان [illegible] اردوی اعظم [illegible]
[illegible] سلطان حسین [illegible]
[illegible] سمرقند و [illegible]
و [illegible] خلیل سلطان [illegible] سلطان حسین امرا [illegible]
لشکر [illegible]
که [illegible] امرا [illegible] خلیل سلطان [illegible]
اردوی اعظم [illegible] رسید [illegible]
[illegible] پیر محمد [illegible] و اورا [illegible]
سمرقند [illegible] امرای خلیل سلطان [illegible]
[illegible] خلیل سلطان [illegible] اردوی اعظم روانه سمرقند [illegible] رسید [illegible]
[illegible] خلیل سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible] امرا [illegible] خلیل سلطان [illegible]
[illegible] سمرقند [illegible] امرا [illegible]
[illegible] خلیل سلطان [illegible]
[illegible] سمرقند [illegible]

و [illegible] اعظم [illegible] امرای خلیل [illegible] ۵۵

[illegible] خراسان [illegible]

در [illegible] سنه [illegible] امیر تیمور [illegible] سلطان
و امرای [illegible] تیمور [illegible]
[illegible] خلیل [illegible]
رسید [illegible] خراسان [illegible]
[illegible] امیر شاهرخ [illegible]
[illegible] خراسان [illegible]
[illegible]
[illegible] خلیل سلطان [illegible]
[illegible] شاهرخ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] امیرزاده [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان احمد [illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible] سلطان حسین [illegible]
[illegible] سمرقند [illegible]
[illegible]
[illegible] خلیل سلطان [illegible] پیر محمد [illegible]

[illegible] سلطان احمد [illegible]

... رسیده لوای [illegible] یافت و در سال [illegible] میرزا [illegible] و [illegible]
می ربه بوده او را [illegible] رسیده [illegible] میرزا [illegible] داد و در سال
میرزا [illegible] جهانگیر [illegible] بود و در سال [illegible] میرزا [illegible]
[illegible] لشکر [illegible] کشته [illegible] سمرقند [illegible] رفت و در سنه
[illegible] ماه [illegible] سال [illegible] حرکت داد و برادران [illegible]
و حکومت [illegible] میرزا [illegible] اولاد [illegible]
می [illegible] میرزا اسکندر [illegible] میرزا [illegible] بود [illegible] میرزا [illegible]
بود [illegible] و بعد [illegible] میرزا [illegible] عراق [illegible]
[illegible] و اراده [illegible] لشکر [illegible] سلطان [illegible]
را [illegible] میرزا اسکندر [illegible]
و [illegible] و در سنه [illegible] میرزا [illegible] و [illegible] میرزا [illegible]
با [illegible] شاه [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] رسیده [illegible] میرزا [illegible]
و [illegible] میرزا [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] میرزا [illegible] حکومت [illegible] میرزا [illegible]
و [illegible] سلطان [illegible] شاه [illegible]
[illegible] میرزا [illegible] محمد سلطان و [illegible] میرزا
[illegible] میرزا محمد جهانگیر [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] عراق [illegible]
[illegible] از دنیا رفت و در سال [illegible]
[illegible] پادشاه [illegible] عراق [illegible] میرزا اسکندر [illegible]
[illegible] میرزا ابراهیم [illegible]

مسمی به سمرقند

و در سنه [illegible] و [illegible] ماه [illegible] از جهان [illegible] عمر [illegible]

و در [illegible]

و [illegible] ماه [illegible] میرزا [illegible] آمد میرزا [illegible] ایران [illegible]
و [illegible] و [illegible] میرزا [illegible] سال [illegible]
و [illegible] میرزا اسکندر [illegible] میرزا [illegible] سلطان [illegible]
و میرزا [illegible] لشکر [illegible] میرزا اسکندر [illegible]
[illegible] میرزا [illegible] لشکر [illegible]
[illegible] میرزا [illegible] و در [illegible] ماه [illegible]
و در سال [illegible] میرزا [illegible] میرزا [illegible]
[illegible] میرزا [illegible]
[illegible] و در سال [illegible] شاه [illegible] میرزا [illegible]
[illegible] و در سال [illegible] میرزا [illegible] میرزا [illegible]
[illegible] میرزا [illegible] رفته و میرزا [illegible]
[illegible] میرزا [illegible]
و در سنه [illegible] میرزا [illegible]
[illegible] میرزا [illegible] لشکر [illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] میرزا [illegible]
و در سنه [illegible] میرزا [illegible]
و [illegible] شاه [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] میرزا [illegible] شاه [illegible]
[illegible] و در سال [illegible]

وفات یافت
۶۶

[illegible] میرزا [illegible] سلطان [illegible]

سمرقند [illegible] الغ بیگ [illegible] او را در بر کرد و در سنه احدی و ثلثین و ثمانمایه هرات
[illegible] و [illegible] لشکر [illegible] اسکندر [illegible]
و در سنه [illegible] و ثلثین و ثمانمایه [illegible] قلعه [illegible] رفت [illegible] و [illegible] ابوسعید [illegible]
[illegible] و در این سال میرزا بایسنغر وفات کرد و او را [illegible] علاء الدوله و سلطان محمد
و ابوالقاسم بابر بهادر و در سنه [illegible] و ثلثین و ثمانمایه ابراهیم سلطان در شیراز وفات یافت [illegible]
[illegible] را به شیراز و میرزا عبدالله [illegible] کرد و در این سال [illegible] اسکندر [illegible]
[illegible] شاهرخ [illegible] اسکندر [illegible] و در سنه [illegible] و ثمانمایه [illegible]
[illegible] حاصل [illegible] میرزا الغ بیگ [illegible] و در سنه [illegible] و اربعین [illegible]
[illegible] شاهرخ از هراة به مشهد مقدس [illegible] و در سنه [illegible] و اربعین و ثمانمایه میرزا محمد
جوکی [illegible] وفات [illegible] میرزا محمد [illegible] و در سنه [illegible] و ثمانمایه
[illegible] عراق [illegible] و در این سال [illegible]
[illegible] چهار [illegible] سال عمر داشت و پنجاه سال [illegible]
[illegible] استقلال [illegible] بعد از آن
واقعه [illegible] الغ بیگ [illegible] شاهرخ [illegible] علاء الدوله
بن میرزا بایسنغر در هراة و بعد [illegible] میرزا ابوالقاسم
بابر [illegible] صلح [illegible]
و [illegible] بعد از [illegible] میرزا الغ بیگ [illegible] هرات را گرفت
و [illegible] میرزا عبداللطیف [illegible]
[illegible]
[illegible] میرزا علاء الدوله [illegible] عبداللطیف [illegible]
[illegible] میرزا [illegible] رفت و بعد از [illegible]
سمرقند [illegible] و عبداللطیف [illegible] سمرقند رفت میرزا بابر بعد از اطلاع
[illegible] الغ بیگ [illegible] میرزا [illegible]

[illegible]

که در صد [illegible] او در حال [illegible] [illegible]